Hebrew Holy Bible Old Testament

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

The Old Testament

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost. You may copy it, give it away or re-use it, but you can not sale it for profit. It's for free distribution.

Not for sale.

Edited by: R S Chaves

http://rschavesgospel.blogspot.com

http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com/

Text from: www.unboundbible.org

Hebrew Holy Bible Old Testament

Genesis

Gen 1 1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
Gen 1 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:
Gen 1 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:
Gen 1 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:
Gen 1 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
Gen 1 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:
Gen 1 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:
Gen 1 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
Gen 1 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
Gen 1 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:
Gen 1 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן:
Gen 1 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב:
Gen 1 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:
Gen 1 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים:
Gen 1 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:
Gen 1 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים:
Gen 1 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ:
Gen 1 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב:
Gen 1 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:
Gen 1 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:
Gen 1 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב:
Gen 1 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ:
Gen 1 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:
Gen 1 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן:
Gen 1 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב:
Gen 1 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:
Gen 1 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:
Gen 1 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:
Gen 1 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:
Gen 1 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן:
Gen 1 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:
Gen 2 1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
Gen 2 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
Gen 2 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
Gen 2 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים:
Gen 2 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה:
Gen 2 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה:
Gen 2 7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

חיה:
Gen 2 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר:
Gen 2 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע:
Gen 2 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
Gen 2 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב:
Gen 2 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:
Gen 2 13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש:
Gen 2 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:
Gen 2 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה:
Gen 2 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:
Gen 2 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:
Gen 2 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו:
Gen 2 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
Gen 2 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו:
Gen 2 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה:
Gen 2 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם:
Gen 2 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת:
Gen 2 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:
Gen 2 25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:
Gen 3 1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי
אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן:
Gen 3 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:
Gen 3 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון:
Gen 3 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון:
Gen 3 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע:
Gen 3 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל:
Gen 3 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת:
Gen 3 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה
אלהים בתוך עץ הגן:
Gen 3 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה:
Gen 3 10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא:
Gen 3 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת:
Gen 3 12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל:
Gen 3 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:
Gen 3 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך:
Gen 3 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב:
Gen 3 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך:
Gen 3 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו
ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך:
Gen 3 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה:
Gen 3 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
תשוב:
Gen 3 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי:
Gen 3 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם:
Gen 3 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם:
Gen 3 23 וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם:
Gen 3 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

את דרך עץ החיים:
Gen 4 1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה:
Gen 4 2 ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:
Gen 4 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:
Gen 4 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו:
Gen 4 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו:
Gen 4 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
Gen 4 7 הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו:
Gen 4 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו:
Gen 4 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי:
Gen 4 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה:
Gen 4 11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:
Gen 4 12 כי תעבד את האדמה לא תסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ:
Gen 4 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא:
Gen 4 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני:
Gen 4 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו:
Gen 4 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן:
Gen 4 17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
Gen 4 18 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך:
Gen 4 19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה:
Gen 4 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה:
Gen 4 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב:
Gen 4 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה:
Gen 4 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי:
Gen 4 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה:
Gen 4 25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין:
Gen 4 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:
Gen 5 1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו:
Gen 5 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם:
Gen 5 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת:
Gen 5 4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת:
Gen 5 6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש:
Gen 5 7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 8 ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת:
Gen 5 9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן:
Gen 5 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 11 ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת:
Gen 5 12 ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל:
Gen 5 13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 14 ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת:
Gen 5 15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד:
Gen 5 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת:
Gen 5 18 ויחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך:
Gen 5 19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 20 ויהיו כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת:
Gen 5 21 ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח:
Gen 5 22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 5 23 ויהי כל ימי חנוך חמש ששים שנה ושלש מאות שנה:
Gen 5 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים:
Gen 5 25 ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך:
Gen 5 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 27 ויהיו כל ימי מתושלח תשע ששים שנה ותשע מאות שנה וימת:
Gen 5 28 ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן:
Gen 5 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה:
Gen 5 30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאת שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 5 31 ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת:
Gen 5 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת:
Gen 6 1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם:
Gen 6 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו:
Gen 6 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה:
Gen 6 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם:
Gen 6 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום:
Gen 6 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו:
Gen 6 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם:
Gen 6 8 ונח מצא חן בעיני יהוה:
Gen 6 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח:
Gen 6 10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת:
Gen 6 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס:
Gen 6 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ:
Gen 6 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ:
Gen 6 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר:
Gen 6 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה:
Gen 6 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה:
Gen 6 17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע:
Gen 6 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך:
Gen 6 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו:
Gen 6 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות:
Gen 6 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה:
Gen 6 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:
Gen 7 1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה:
Gen 7 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו:
Gen 7 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ:
Gen 7 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
Gen 7 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה:
Gen 7 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
Gen 7 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול:
Gen 7 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה:
Gen 7 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח:
Gen 7 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ:
Gen 7 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 7 12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
Gen 7 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה:
Gen 7 14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף:
Gen 7 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים:
Gen 7 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו:
Gen 7 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ:
Gen 7 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים:
Gen 7 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים:
Gen 7 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
Gen 7 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם:
Gen 7 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו:
Gen 7 23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה:
Gen 7 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:
Gen 8 1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים:
Gen 8 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים:
Gen 8 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום:
Gen 8 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט:
Gen 8 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים:
Gen 8 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה:
Gen 8 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ:
Gen 8 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה:
Gen 8 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה:
Gen 8 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה:
Gen 8 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
Gen 8 12 וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
Gen 8 13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה:
Gen 8 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ:
Gen 8 15 וידבר אלהים אל נח לאמר:
Gen 8 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך:
Gen 8 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
Gen 8 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו:
Gen 8 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה:
Gen 8 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח:
Gen 8 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:
Gen 8 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:
Gen 9 1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ:
Gen 9 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו:
Gen 9 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל:
Gen 9 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו:
Gen 9 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם:
Gen 9 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם:
Gen 9 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה:
Gen 9 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר:
Gen 9 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 9 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ:
Gen 9 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ:
Gen 9 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם:
Gen 9 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ:
Gen 9 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן:
Gen 9 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר:
Gen 9 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ:
Gen 9 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ:
Gen 9 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען:
Gen 9 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:
Gen 9 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם:
Gen 9 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה:
Gen 9 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ:
Gen 9 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו:
Gen 9 24 וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן:
Gen 9 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו:
Gen 9 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו:
Gen 9 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו:
Gen 9 28 ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה:
Gen 9 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:
Gen 10 1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול:
Gen 10 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס:
Gen 10 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה:
Gen 10 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים:
Gen 10 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם:
Gen 10 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען:
Gen 10 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן:
Gen 10 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ:
Gen 10 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה:
Gen 10 10 ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער:
Gen 10 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח:
Gen 10 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה:
Gen 10 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים:
Gen 10 14 ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים:
Gen 10 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת:
Gen 10 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי:
Gen 10 17 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני:
Gen 10 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני:
Gen 10 19 ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע:
Gen 10 20 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם:
Gen 10 21 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול:
Gen 10 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם:
Gen 10 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש:
Gen 10 24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר:
Gen 10 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
Gen 10 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח:
Gen 10 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה:
Gen 10 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 10 29 ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן:
Gen 10 30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם:
Gen 10 31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם:
Gen 10 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:
Gen 11 1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים:
Gen 11 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם:
Gen 11 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר:
Gen 11 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ:
Gen 11 5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם:
Gen 11 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:
Gen 11 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:
Gen 11 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר:
Gen 11 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ:
Gen 11 10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול:
Gen 11 11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח:
Gen 11 13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר:
Gen 11 15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג:
Gen 11 17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו:
Gen 11 19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג:
Gen 11 21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור:
Gen 11 23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח:
Gen 11 25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות:
Gen 11 26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן:
Gen 11 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט:
Gen 11 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:
Gen 11 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה:
Gen 11 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד:
Gen 11 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם:
Gen 11 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:
Gen 12 1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך:
Gen 12 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה:
Gen 12 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה:
Gen 12 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:
Gen 12 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
Gen 12 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ:
Gen 12 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו:
Gen 12 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה:
Gen 12 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 12 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ:
Gen 12 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את:
Gen 12 12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו:
Gen 12 13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך:
Gen 12 14 ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד:
Gen 12 15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה:
Gen 12 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים:
Gen 12 17 וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם:
Gen 12 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא:
Gen 12 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך:
Gen 12 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:
Gen 13 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה:
Gen 13 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
Gen 13 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי:
Gen 13 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה:
Gen 13 5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים:
Gen 13 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:
Gen 13 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ:
Gen 13 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו:
Gen 13 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
Gen 13 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער:
Gen 13 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
Gen 13 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם:
Gen 13 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
Gen 13 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה:
Gen 13 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם:
Gen 13 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה:
Gen 13 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה:
Gen 13 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:
Gen 14 1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים:
Gen 14 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער:
Gen 14 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח:
Gen 14 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו:
Gen 14 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים:
Gen 14 6 ואת החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר:
Gen 14 7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר:
Gen 14 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים:
Gen 14 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה:
Gen 14 10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו:
Gen 14 11 ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו:
Gen 14 12 ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם:
Gen 14 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם:
Gen 14 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

עד דן:
Gen 14 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק:
Gen 14 16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם:
Gen 14 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך:
Gen 14 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:
Gen 14 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ:
Gen 14 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל:
Gen 14 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך:
Gen 14 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ:
Gen 14 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם:
Gen 14 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:
Gen 15 1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:
Gen 15 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר:
Gen 15 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי:
Gen 15 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך:
Gen 15 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך:
Gen 15 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה:
Gen 15 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה:
Gen 15 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
Gen 15 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל:
Gen 15 10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר:
Gen 15 11 וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם:
Gen 15 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:
Gen 15 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:
Gen 15 14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול:
Gen 15 15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה:
Gen 15 16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה:
Gen 15 17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה:
Gen 15 18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת:
Gen 15 19 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני:
Gen 15 20 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים:
Gen 15 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי:
Gen 16 1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר:
Gen 16 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי:
Gen 16 3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה:
Gen 16 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה:
Gen 16 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך:
Gen 16 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה:
Gen 16 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור:
Gen 16 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת:
Gen 16 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה:
Gen 16 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב:
Gen 16 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 16 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן:
Gen 16 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי:
Gen 16 14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד:
Gen 16 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל:
Gen 16 16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם:
Gen 17 1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים:
Gen 17 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד:
Gen 17 3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר:
Gen 17 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים:
Gen 17 5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך:
Gen 17 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו:
Gen 17 7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך:
Gen 17 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים:
Gen 17 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם:
Gen 17 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר:
Gen 17 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם:
Gen 17 12 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא:
Gen 17 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם:
Gen 17 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר:
Gen 17 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:
Gen 17 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו:
Gen 17 17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד:
Gen 17 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך:
Gen 17 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו:
Gen 17 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול:
Gen 17 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת:
Gen 17 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם:
Gen 17 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים:
Gen 17 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו:
Gen 17 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו:
Gen 17 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
Gen 17 27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו:
Gen 18 1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום:
Gen 18 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה:
Gen 18 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך:
Gen 18 4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ:
Gen 18 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת:
Gen 18 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות:
Gen 18 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו:
Gen 18 8 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:
Gen 18 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל:
Gen 18 10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו:
Gen 18 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 18 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן:
Gen 18 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
Gen 18 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:
Gen 18 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת:
Gen 18 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם:
Gen 18 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה:
Gen 18 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ:
Gen 18 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו:
Gen 18 20 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
Gen 18 21 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה:
Gen 18 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה:
Gen 18 23 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע:
Gen 18 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקם אשר בקרבה:
Gen 18 25 חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט:
Gen 18 26 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם:
Gen 18 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר:
Gen 18 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקם חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה:
Gen 18 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים:
Gen 18 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים:
Gen 18 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים:
Gen 18 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה:
Gen 18 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו:
Gen 19 1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה:
Gen 19 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
Gen 19 3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
Gen 19 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה:
Gen 19 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם:
Gen 19 6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו:
Gen 19 7 ויאמר אל נא אחי תרעו:
Gen 19 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי:
Gen 19 9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת:
Gen 19 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו:
Gen 19 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח:
Gen 19 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום:
Gen 19 13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה:
Gen 19 14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו:
Gen 19 15 וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר:
Gen 19 16 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

וינחהו מחוץ לעיר:
Gen 19 17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה:
Gen 19 18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני:
Gen 19 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי:
Gen 19 20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי:
Gen 19 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת:
Gen 19 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער:
Gen 19 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה:
Gen 19 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים:
Gen 19 25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה:
Gen 19 26 ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח:
Gen 19 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה:
Gen 19 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן:
Gen 19 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט:
Gen 19 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתיו:
Gen 19 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:
Gen 19 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:
Gen 19 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה:
Gen 19 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
Gen 19 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה:
Gen 19 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן:
Gen 19 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
Gen 19 38 והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:
Gen 20 1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:
Gen 20 2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה:
Gen 20 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
Gen 20 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג:
Gen 20 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת:
Gen 20 6 ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה:
Gen 20 7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך:
Gen 20 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד:
Gen 20 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי:
Gen 20 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה:
Gen 20 11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
Gen 20 12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:
Gen 20 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא:
Gen 20 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו:
Gen 20 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב:
Gen 20 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת

כל ונכחת:
Gen 20 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו:
Gen 20 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:
Gen 21 1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר:
Gen 21 2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים:
Gen 21 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק:
Gen 21 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים:
Gen 21 5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו:
Gen 21 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי:
Gen 21 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו:
Gen 21 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק:
Gen 21 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק:
Gen 21 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק:
Gen 21 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו:
Gen 21 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע:
Gen 21 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא:
Gen 21 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע:
Gen 21 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחם:
Gen 21 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך:
Gen 21 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם:
Gen 21 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו:
Gen 21 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער:
Gen 21 20 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת:
Gen 21 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:
Gen 21 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה:
Gen 21 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה:
Gen 21 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע:
Gen 21 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך:
Gen 21 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום:
Gen 21 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:
Gen 21 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן:
Gen 21 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה:
Gen 21 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת:
Gen 21 31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
Gen 21 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים:
Gen 21 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם:
Gen 21 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:
Gen 22 1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
Gen 22 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
Gen 22 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
Gen 22 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
Gen 22 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם:
Gen 22 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 22 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה:
Gen 22 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
Gen 22 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים:
Gen 22 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו:
Gen 22 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני:
Gen 22 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:
Gen 22 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
Gen 22 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
Gen 22 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים:
Gen 22 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך:
Gen 22 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו:
Gen 22 18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי:
Gen 22 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
Gen 22 20 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך:
Gen 22 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם:
Gen 22 22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל:
Gen 22 23 ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם:
Gen 22 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:
Gen 23 1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה:
Gen 23 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
Gen 23 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
Gen 23 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני:
Gen 23 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו:
Gen 23 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך:
Gen 23 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
Gen 23 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר:
Gen 23 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר:
Gen 23 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר:
Gen 23 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
Gen 23 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ:
Gen 23 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:
Gen 23 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו:
Gen 23 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר:
Gen 23 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר:
Gen 23 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב:
Gen 23 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו:
Gen 23 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען:
Gen 23 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת:
Gen 24 1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 24 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי:
Gen 24 3 ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו:
Gen 24 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
Gen 24 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את
בנך אל הארץ אשר יצאת משם:
Gen 24 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה:
Gen 24 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם:
Gen 24 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה:
Gen 24 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה:
Gen 24 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם
נהרים אל עיר נחור:
Gen 24 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת:
Gen 24 12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם:
Gen 24 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
Gen 24 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה
הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני:
Gen 24 15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על שכמה:
Gen 24 16 והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
Gen 24 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך:
Gen 24 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו:
Gen 24 19 ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת:
Gen 24 20 ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:
Gen 24 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא:
Gen 24 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם:
Gen 24 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין:
Gen 24 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור:
Gen 24 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון:
Gen 24 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה:
Gen 24 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך
נחני יהוה בית אחי אדני:
Gen 24 28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:
Gen 24 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין:
Gen 24 30 ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין:
Gen 24 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים:
Gen 24 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
האנשים אשר אתו:
Gen 24 33 ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר:
Gen 24 34 ויאמר עבד אברהם אנכי:
Gen 24 35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים:
Gen 24 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו:
Gen 24 37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו:
Gen 24 38 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני:
Gen 24 39 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי:
Gen 24 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה
לבני ממשפחתי ומבית אבי:
Gen 24 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:
Gen 24 42 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי
הלך עליה:
Gen 24 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

מים מכדך:
Gen 24 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני:
Gen 24 45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא:
Gen 24 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה:
Gen 24 47 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה:
Gen 24 48 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו:
Gen 24 49 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל:
Gen 24 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב:
Gen 24 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה:
Gen 24 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:
Gen 24 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה:
Gen 24 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני:
Gen 24 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך:
Gen 24 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:
Gen 24 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה:
Gen 24 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:
Gen 24 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו:
Gen 24 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו:
Gen 24 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך:
Gen 24 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב:
Gen 24 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים:
Gen 24 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל:
Gen 24 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס:
Gen 24 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה:
Gen 24 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו:
Gen 25 1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה:
Gen 25 2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח:
Gen 25 3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים:
Gen 25 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה:
Gen 25 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק:
Gen 25 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם:
Gen 25 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים:
Gen 25 8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו:
Gen 25 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא:
Gen 25 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
Gen 25 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי:
Gen 25 12 ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם:
Gen 25 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
Gen 25 14 ומשמע ודומה ומשא:
Gen 25 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה:
Gen 25 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם:
Gen 25 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו:
Gen 25 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:
Gen 25 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק:
Gen 25 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן

הארמי לו לאשה:
Gen 25 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
Gen 25 22 ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה:
Gen 25 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
Gen 25 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
Gen 25 25 ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו:
Gen 25 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם:
Gen 25 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
Gen 25 28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב:
Gen 25 29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף:
Gen 25 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום:
Gen 25 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי:
Gen 25 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה:
Gen 25 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
Gen 25 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה:
Gen 26 1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה:
Gen 26 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
Gen 26 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
Gen 26 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ:
Gen 26 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי:
Gen 26 6 וישב יצחק בגרר:
Gen 26 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא:
Gen 26 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:
Gen 26 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה:
Gen 26 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם:
Gen 26 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת:
Gen 26 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה:
Gen 26 13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד:
Gen 26 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים:
Gen 26 15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:
Gen 26 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד:
Gen 26 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם:
Gen 26 18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו:
Gen 26 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים:
Gen 26 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו:
Gen 26 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה:
Gen 26 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ:
Gen 26 23 ויעל משם באר שבע:
Gen 26 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי:
Gen 26 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר:
Gen 26 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו:
Gen 26 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 26 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך:
Gen 26 29 אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה:
Gen 26 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו:
Gen 26 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום:
Gen 26 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים:
Gen 26 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה:
Gen 26 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי:
Gen 26 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:
Gen 27 1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני:
Gen 27 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי:
Gen 27 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה:
Gen 27 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות:
Gen 27 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא:
Gen 27 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר:
Gen 27 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני מותי:
Gen 27 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך:
Gen 27 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב:
Gen 27 10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו:
Gen 27 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק:
Gen 27 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה:
Gen 27 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי:
Gen 27 14 וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו:
Gen 27 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן:
Gen 27 16 ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו:
Gen 27 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
Gen 27 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני:
Gen 27 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך:
Gen 27 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני:
Gen 27 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא:
Gen 27 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו:
Gen 27 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו:
Gen 27 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
Gen 27 25 ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת:
Gen 27 26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני:
Gen 27 27 ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה:
Gen 27 28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
Gen 27 29 יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך אררך ארור ומברכיך ברוך:
Gen 27 30 ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
Gen 27 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך:
Gen 27 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו:
Gen 27 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:
Gen 27 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אבי:
Gen 27 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך:
Gen 27 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי
ויאמר הלא אצלת לי ברכה:
Gen 27 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש
סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני:
Gen 27 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך:
Gen 27 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל:
Gen 27 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך:
Gen 27 41 וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי
ואהרגה את יעקב אחי:
Gen 27 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו
הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:
Gen 27 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה:
Gen 27 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך:
Gen 27 45 עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל
גם שניכם יום אחד:
Gen 27 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:
Gen 28 1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען:
Gen 28 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך:
Gen 28 3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים:
Gen 28 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם:
Gen 28 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו:
Gen 28 6 ויראעשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו
אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען:
Gen 28 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם:
Gen 28 8 ויראעשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו:
Gen 28 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו
לאשה:
Gen 28 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה:
Gen 28 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום
ההוא:
Gen 28 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים
בו:
Gen 28 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה
שכב עליה לך אתננה ולזרעך:
Gen 28 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך:
Gen 28 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:
Gen 28 16 וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי:
Gen 28 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
Gen 28 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על
ראשה:
Gen 28 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה:
Gen 28 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי
לחם לאכל ובגד ללבש:
Gen 28 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים:
Gen 28 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:
Gen 29 1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם:
Gen 29 2 ויראוהנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו
העדרים והאבן גדלה על פי הבאר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 29 3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה:
Gen 29 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו:
Gen 29 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו:
Gen 29 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן:
Gen 29 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו:
Gen 29 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן:
Gen 29 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא:
Gen 29 10 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו:
Gen 29 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך:
Gen 29 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה:
Gen 29 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה:
Gen 29 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים:
Gen 29 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך:
Gen 29 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל:
Gen 29 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה:
Gen 29 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה:
Gen 29 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי:
Gen 29 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה:
Gen 29 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה:
Gen 29 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה:
Gen 29 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה:
Gen 29 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה:
Gen 29 25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני:
Gen 29 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה:
Gen 29 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות:
Gen 29 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה:
Gen 29 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה:
Gen 29 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:
Gen 29 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
Gen 29 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי:
Gen 29 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון:
Gen 29 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי:
Gen 29 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:
Gen 30 1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי:
Gen 30 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן:
Gen 30 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה:
Gen 30 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב:
Gen 30 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן:
Gen 30 6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן:
Gen 30 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב:
Gen 30 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי:
Gen 30 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה:
Gen 30 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן:
Gen 30 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד:
Gen 30 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 30 13 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר:
Gen 30 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך:
Gen 30 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך:
Gen 30 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא:
Gen 30 17 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי:
Gen 30 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר:
Gen 30 19 ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב:
Gen 30 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלון:
Gen 30 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה:
Gen 30 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה:
Gen 30 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי:
Gen 30 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:
Gen 30 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי:
Gen 30 26 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך:
Gen 30 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך:
Gen 30 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה:
Gen 30 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי:
Gen 30 30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי:
Gen 30 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר:
Gen 30 32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי:
Gen 30 33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי:
Gen 30 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך:
Gen 30 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו:
Gen 30 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת:
Gen 30 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות:
Gen 30 38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות:
Gen 30 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים:
Gen 30 40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן:
Gen 30 41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות:
Gen 30 42 ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב:
Gen 30 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:
Gen 31 1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזה:
Gen 31 2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
Gen 31 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך:
Gen 31 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו:
Gen 31 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי:
Gen 31 6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן:
Gen 31 7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי:
Gen 31 8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 31 9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי:
Gen 31 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים:
Gen 31 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני:
Gen 31 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך:
Gen 31 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך:
Gen 31 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו:
Gen 31 15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו:
Gen 31 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה:
Gen 31 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים:
Gen 31 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען:
Gen 31 19 ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה:
Gen 31 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא:
Gen 31 21 ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד:
Gen 31 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב:
Gen 31 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד:
Gen 31 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע:
Gen 31 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד:
Gen 31 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב:
Gen 31 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור:
Gen 31 28 ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו:
Gen 31 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע:
Gen 31 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי:
Gen 31 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי:
Gen 31 32 עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם:
Gen 31 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל:
Gen 31 34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא:
Gen 31 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים:
Gen 31 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי:
Gen 31 37 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו:
Gen 31 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
Gen 31 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה:
Gen 31 40 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני:
Gen 31 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים:
Gen 31 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש:
Gen 31 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו:
Gen 31 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך:
Gen 31 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
Gen 31 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל:
Gen 31 47 ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד:
Gen 31 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 31 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
Gen 31 50 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך:
Gen 31 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך:
Gen 31 52 עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה:
Gen 31 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
Gen 31 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
Gen 31 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו:
Gen 32 1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים:
Gen 32 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:
Gen 32 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:
Gen 32 4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה:
Gen 32 5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך:
Gen 32 6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו:
Gen 32 7 וייראו יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות:
Gen 32 8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה:
Gen 32 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך:
Gen 32 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות:
Gen 32 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים:
Gen 32 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:
Gen 32 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו:
Gen 32 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
Gen 32 15 גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה:
Gen 32 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר:
Gen 32 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
Gen 32 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו:
Gen 32 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו:
Gen 32 20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני:
Gen 32 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה:
Gen 32 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
Gen 32 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו:
Gen 32 24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
Gen 32 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו:
Gen 32 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני:
Gen 32 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב:
Gen 32 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל:
Gen 32 29 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם:
Gen 32 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי:
Gen 32 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו:
Gen 32 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:
Gen 33 1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות:
Gen 33 2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 33 3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו:
Gen 33 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו:
Gen 33 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
Gen 33 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין:
Gen 33 7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו:
Gen 33 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני:
Gen 33 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך:
Gen 33 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני:
Gen 33 11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח:
Gen 33 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
Gen 33 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן:
Gen 33 14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה:
Gen 33 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני:
Gen 33 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה:
Gen 33 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות:
Gen 33 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר:
Gen 33 19 ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה:
Gen 33 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
Gen 34 1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ:
Gen 34 2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה:
Gen 34 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער:
Gen 34 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה:
Gen 34 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם:
Gen 34 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו:
Gen 34 7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה:
Gen 34 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
Gen 34 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם:
Gen 34 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה:
Gen 34 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן:
Gen 34 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה:
Gen 34 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם:
Gen 34 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו:
Gen 34 15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר:
Gen 34 16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד:
Gen 34 17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו:
Gen 34 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור:
Gen 34 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:
Gen 34 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר:
Gen 34 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם:
Gen 34 22 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים:
Gen 34 23 מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו:
Gen 34 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו:
Gen 34 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר:
Gen 34 26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו:
Gen 34 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם:
Gen 34 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 34 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית:
Gen 34 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
Gen 34 31 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו:
Gen 35 1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך:
Gen 35 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם:
Gen 35 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:
Gen 35 4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכם:
Gen 35 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב:
Gen 35 6 ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו:
Gen 35 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו:
Gen 35 8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות:
Gen 35 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו:
Gen 35 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל:
Gen 35 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו:
Gen 35 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ:
Gen 35 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו:
Gen 35 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן:
Gen 35 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל:
Gen 35 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה:
Gen 35 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן:
Gen 35 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין:
Gen 35 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם:
Gen 35 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום:
Gen 35 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר:
Gen 35 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר:
Gen 35 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון:
Gen 35 24 בני רחל יוסף ובנימן:
Gen 35 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
Gen 35 26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם:
Gen 35 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק:
Gen 35 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה:
Gen 35 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:
Gen 36 1 ואלה תלדות עשו הוא אדום:
Gen 36 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי:
Gen 36 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
Gen 36 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל:
Gen 36 5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
Gen 36 6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו:
Gen 36 7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם:
Gen 36 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום:
Gen 36 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר:
Gen 36 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו:
Gen 36 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז:
Gen 36 12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו:
Gen 36 13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו:
Gen 36 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

ואת קרח:
Gen 36 15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז:
Gen 36 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה:
Gen 36 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו:
Gen 36 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו:
Gen 36 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום:
Gen 36 20 אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
Gen 36 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום:
Gen 36 22 ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע:
Gen 36 23 ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם:
Gen 36 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו:
Gen 36 25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה:
Gen 36 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן:
Gen 36 27 אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן:
Gen 36 28 אלה בני דישן עוץ וארן:
Gen 36 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה:
Gen 36 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר:
Gen 36 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל:
Gen 36 32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה:
Gen 36 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה:
Gen 36 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני:
Gen 36 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית:
Gen 36 36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה:
Gen 36 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר:
Gen 36 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור:
Gen 36 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב:
Gen 36 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת:
Gen 36 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן:
Gen 36 42 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר:
Gen 36 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום:
Gen 37 1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
Gen 37 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם:
Gen 37 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
Gen 37 4 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם:
Gen 37 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו:
Gen 37 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:
Gen 37 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי:
Gen 37 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו:
Gen 37 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי:
Gen 37 10 ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה:
Gen 37 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר:
Gen 37 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם:
Gen 37 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני:
Gen 37 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק

חברון ויבא שכמה:
Gen 37 15 וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש:
Gen 37 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים:
Gen 37 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן:
Gen 37 18 ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:
Gen 37 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא:
Gen 37 20 ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו:
Gen 37 21 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש:
Gen 37 22 ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו:
Gen 37 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו:
Gen 37 24 ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:
Gen 37 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה:
Gen 37 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו:
Gen 37 27 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו:
Gen 37 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה:
Gen 37 29 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו:
Gen 37 30 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא:
Gen 37 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם:
Gen 37 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא:
Gen 37 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף:
Gen 37 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים:
Gen 37 35 ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו:
Gen 37 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:
Gen 38 1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה:
Gen 38 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה:
Gen 38 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער:
Gen 38 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן:
Gen 38 5 ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו:
Gen 38 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר:
Gen 38 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה:
Gen 38 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך:
Gen 38 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו:
Gen 38 10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו:
Gen 38 11 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה:
Gen 38 12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה:
Gen 38 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו:
Gen 38 14 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה:
Gen 38 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה:
Gen 38 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי:
Gen 38 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך:
Gen 38 18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו:
Gen 38 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 38 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה:
Gen 38 21 וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה:
Gen 38 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה:
Gen 38 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה:
Gen 38 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף:
Gen 38 25 הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה:
Gen 38 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה:
Gen 38 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה:
Gen 38 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:
Gen 38 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:
Gen 38 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:
Gen 39 1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה:
Gen 39 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי:
Gen 39 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו:
Gen 39 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו:
Gen 39 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה:
Gen 39 6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה:
Gen 39 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:
Gen 39 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי:
Gen 39 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים:
Gen 39 10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה:
Gen 39 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית:
Gen 39 12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:
Gen 39 13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה:
Gen 39 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול:
Gen 39 15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה:
Gen 39 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו:
Gen 39 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי:
Gen 39 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:
Gen 39 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו:
Gen 39 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר:
Gen 39 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית הסהר:
Gen 39 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירם אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה:
Gen 39 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח:
Gen 40 1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים:
Gen 40 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים:
Gen 40 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם:
Gen 40 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר:
Gen 40 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר:
Gen 40 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים:
Gen 40 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
Gen 40 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

נא לי:
Gen 40 9 ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני:
Gen 40 10 ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים:
Gen 40 11 וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה:
Gen 40 12 ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם:
Gen 40 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו:
Gen 40 14 כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה:
Gen 40 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור:
Gen 40 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי:
Gen 40 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי:
Gen 40 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם:
Gen 40 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך:
Gen 40 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו:
Gen 40 21 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה:
Gen 40 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף:
Gen 40 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו:
Gen 41 1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר:
Gen 41 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו:
Gen 41 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר:
Gen 41 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה:
Gen 41 5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות:
Gen 41 6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן:
Gen 41 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום:
Gen 41 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה:
Gen 41 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום:
Gen 41 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים:
Gen 41 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו:
Gen 41 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר:
Gen 41 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה:
Gen 41 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה:
Gen 41 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו:
Gen 41 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה:
Gen 41 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר:
Gen 41 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו:
Gen 41 19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע:
Gen 41 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת:
Gen 41 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ:
Gen 41 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות:
Gen 41 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם:
Gen 41 24 ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי:
Gen 41 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
Gen 41 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד

הוא:
Gen 41 27 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב:
Gen 41 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה:
Gen 41 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים:
Gen 41 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
Gen 41 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד:
Gen 41 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
לעשתו:
Gen 41 33 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים:
Gen 41 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע:
Gen 41 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
ושמרו:
Gen 41 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
ברעב:
Gen 41 37 וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו:
Gen 41 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו:
Gen 41 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
Gen 41 40 אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך:
Gen 41 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים:
Gen 41 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד
הזהב על צוארו:
Gen 41 43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים:
Gen 41 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ
מצרים:
Gen 41 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא
יוסף על ארץ מצרים:
Gen 41 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
בכל ארץ מצרים:
Gen 41 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים:
Gen 41 48 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה:
Gen 41 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר:
Gen 41 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
און:
Gen 41 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי:
Gen 41 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי:
Gen 41 53 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים:
Gen 41 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ
מצרים היה לחם:
Gen 41 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל
יוסף אשר יאמר לכם תעשו:
Gen 41 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב
בארץ מצרים:
Gen 41 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:
Gen 42 1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו:
Gen 42 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות:
Gen 42 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים:
Gen 42 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון:
Gen 42 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען:
Gen 42 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו
אפים ארצה:
Gen 42 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם
ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל:
Gen 42 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 42 9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם:
Gen 42 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל:
Gen 42 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים:
Gen 42 12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות:
Gen 42 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:
Gen 42 14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם:
Gen 42 15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה:
Gen 42 16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם:
Gen 42 17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים:
Gen 42 18 ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא:
Gen 42 19 אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם:
Gen 42 20 ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן:
Gen 42 21 ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת:
Gen 42 22 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש:
Gen 42 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם:
Gen 42 24 ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם:
Gen 42 25 ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן:
Gen 42 26 וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם:
Gen 42 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו:
Gen 42 28 ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו:
Gen 42 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר:
Gen 42 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ:
Gen 42 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים:
Gen 42 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען:
Gen 42 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו:
Gen 42 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו:
Gen 42 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה ואביהם וייראו:
Gen 42 36 ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי היו כלנה:
Gen 42 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך:
Gen 42 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:
Gen 43 1 והרעב כבד בארץ:
Gen 43 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל:
Gen 43 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם:
Gen 43 4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל:
Gen 43 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם:
Gen 43 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח:
Gen 43 7 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם:
Gen 43 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

גם אתה גם טפנו:
Gen 43 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים:
Gen 43 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים:
Gen 43 11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים:
Gen 43 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא:
Gen 43 13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש:
Gen 43 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי:
Gen 43 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימן ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף:
Gen 43 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים:
Gen 43 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף:
Gen 43 18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו:
Gen 43 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית:
Gen 43 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל:
Gen 43 21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו:
Gen 43 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו:
Gen 43 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון:
Gen 43 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם:
Gen 43 25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם:
Gen 43 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה:
Gen 43 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:
Gen 43 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו:
Gen 43 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני:
Gen 43 30 וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה:
Gen 43 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם:
Gen 43 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים:
Gen 43 33 וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו:
Gen 43 34 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו:
Gen 44 1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו:
Gen 44 2 ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר:
Gen 44 3 הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם:
Gen 44 4 הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה:
Gen 44 5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם:
Gen 44 6 וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה:
Gen 44 7 ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה:
Gen 44 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב:
Gen 44 9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים:
Gen 44 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים:
Gen 44 11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו:
Gen 44 12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן:
Gen 44 13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 44 14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה:
Gen 44 15 ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני:
Gen 44 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו:
Gen 44 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם:
Gen 44 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה:
Gen 44 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח:
Gen 44 20 ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
Gen 44 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו:
Gen 44 22 ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת:
Gen 44 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני:
Gen 44 24 ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני:
Gen 44 25 ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל:
Gen 44 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו:
Gen 44 27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי:
Gen 44 28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה:
Gen 44 29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה:
Gen 44 30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו:
Gen 44 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה:
Gen 44 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים:
Gen 44 33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו:
Gen 44 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי:
Gen 45 1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו:
Gen 45 2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה:
Gen 45 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו:
Gen 45 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה:
Gen 45 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם:
Gen 45 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר:
Gen 45 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
Gen 45 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים:
Gen 45 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד:
Gen 45 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך:
Gen 45 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך:
Gen 45 12 והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם:
Gen 45 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה:
Gen 45 14 ויפל על צואריו בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו:
Gen 45 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו:
Gen 45 16 והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו:
Gen 45 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען:
Gen 45 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ:
Gen 45 19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם:
Gen 45 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 45 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך:
Gen 45 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת:
Gen 45 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך:
Gen 45 24 וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך:
Gen 45 25 ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם:
Gen 45 26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם:
Gen 45 27 וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם:
Gen 45 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות:
Gen 46 1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
Gen 46 2 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני:
Gen 46 3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם:
Gen 46 4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך:
Gen 46 5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו:
Gen 46 6 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו:
Gen 46 7 בניו ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה:
Gen 46 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן:
Gen 46 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
Gen 46 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית:
Gen 46 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי:
Gen 46 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול:
Gen 46 13 ובני ישששכר תולע ופוה ויוב ושמרון:
Gen 46 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל:
Gen 46 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש:
Gen 46 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי:
Gen 46 17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל:
Gen 46 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש:
Gen 46 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן:
Gen 46 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים:
Gen 46 21 ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד:
Gen 46 22 אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר:
Gen 46 23 ובני דן חשים:
Gen 46 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם:
Gen 46 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה:
Gen 46 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש:
Gen 46 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים:
Gen 46 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן:
Gen 46 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד:
Gen 46 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי:
Gen 46 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי:
Gen 46 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו:
Gen 46 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם:
Gen 46 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן:
Gen 47 1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 47 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה:
Gen 47 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו:
Gen 47 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:
Gen 47 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך:
Gen 47 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי:
Gen 47 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה:
Gen 47 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך:
Gen 47 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם:
Gen 47 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה:
Gen 47 11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה:
Gen 47 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף:
Gen 47 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב:
Gen 47 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה:
Gen 47 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף:
Gen 47 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף:
Gen 47 17 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא:
Gen 47 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו:
Gen 47 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
Gen 47 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עלהם הרעב ותהי הארץ לפרעה:
Gen 47 21 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו:
Gen 47 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם:
Gen 47 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה:
Gen 47 24 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם:
Gen 47 25 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:
Gen 47 26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
Gen 47 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:
Gen 47 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה:
Gen 47 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים:
Gen 47 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך:
Gen 47 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה:
Gen 48 1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים:
Gen 48 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:
Gen 48 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי:
Gen 48 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם:
Gen 48 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Gen 48 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם:
Gen 48 7 ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם:
Gen 48 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה:
Gen 48 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם:
Gen 48 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם:
Gen 48 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך:
Gen 48 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה:
Gen 48 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו:
Gen 48 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור:
Gen 48 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה:
Gen 48 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ:
Gen 48 17 וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:
Gen 48 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו:
Gen 48 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים:
Gen 48 20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
Gen 48 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם:
Gen 48 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:
Gen 49 1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים:
Gen 49 2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם:
Gen 49 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז:
Gen 49 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה:
Gen 49 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם:
Gen 49 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור:
Gen 49 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל:
Gen 49 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך:
Gen 49 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו:
Gen 49 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים:
Gen 49 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה:
Gen 49 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב:
Gen 49 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן:
Gen 49 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים:
Gen 49 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד:
Gen 49 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל:
Gen 49 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור:
Gen 49 18 לישועתך קויתי יהוה:
Gen 49 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב:
Gen 49 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך:
Gen 49 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר:
Gen 49 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור:
Gen 49 23 וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים:
Gen 49 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל:
Gen 49 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם:
Gen 49 26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
Gen 49 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Gen 49 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם:
Gen 49 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי:
Gen 49 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרן החתי לאחזת קבר:
Gen 49 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה:
Gen 49 32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת:
Gen 49 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:
Gen 50 1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו:
Gen 50 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל:
Gen 50 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום:
Gen 50 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר:
Gen 50 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה:
Gen 50 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך:
Gen 50 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים:
Gen 50 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן:
Gen 50 9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד:
Gen 50 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים:
Gen 50 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן:
Gen 50 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום:
Gen 50 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא:
Gen 50 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו:
Gen 50 15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו:
Gen 50 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר:
Gen 50 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו:
Gen 50 18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים:
Gen 50 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני:
Gen 50 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב:
Gen 50 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם:
Gen 50 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים:
Gen 50 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף:
Gen 50 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב:
Gen 50 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה:
Gen 50 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Exodus

Ex 1 1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
Ex 1 2 ראובן שמעון לוי ויהודה:
Ex 1 3 יששכר זבולן ובנימן:
Ex 1 4 דן ונפתלי גד ואשר:
Ex 1 5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
Ex 1 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
Ex 1 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:
Ex 1 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף:
Ex 1 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו:
Ex 1 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:
Ex 1 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס:
Ex 1 12 וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
Ex 1 13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:
Ex 1 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך:
Ex 1 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
Ex 1 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיה:
Ex 1 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים:
Ex 1 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים:
Ex 1 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המילדת וילדו:
Ex 1 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד:
Ex 1 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים:
Ex 1 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון:
Ex 2 1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי:
Ex 2 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים:
Ex 2 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאר:
Ex 2 4 ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו:
Ex 2 5 ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה:
Ex 2 6 ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה:
Ex 2 7 ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את הילד:
Ex 2 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את אם הילד:
Ex 2 9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו:
Ex 2 10 ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו:
Ex 2 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו:
Ex 2 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול:
Ex 2 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך:
Ex 2 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:
Ex 2 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר:
Ex 2 16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 2 17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם:
Ex 2 18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום:
Ex 2 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן:
Ex 2 20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם:
Ex 2 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה:
Ex 2 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:
Ex 2 23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה:
Ex 2 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב:
Ex 2 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:
Ex 3 1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה:
Ex 3 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל:
Ex 3 3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה:
Ex 3 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני:
Ex 3 5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא:
Ex 3 6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים:
Ex 3 7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו:
Ex 3 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי:
Ex 3 9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:
Ex 3 10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:
Ex 3 11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים:
Ex 3 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה:
Ex 3 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם:
Ex 3 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:
Ex 3 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:
Ex 3 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים:
Ex 3 17 ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש:
Ex 3 18 ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו:
Ex 3 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה:
Ex 3 20 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם:
Ex 3 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם:
Ex 3 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים:
Ex 4 1 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה:
Ex 4 2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה:
Ex 4 3 ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו:
Ex 4 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו:
Ex 4 5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
Ex 4 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג:
Ex 4 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו:
Ex 4 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 4 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת:
Ex 4 10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי:
Ex 4 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה:
Ex 4 12 ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר:
Ex 4 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח:
Ex 4 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו:
Ex 4 15 ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון:
Ex 4 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
Ex 4 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת:
Ex 4 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:
Ex 4 19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך:
Ex 4 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו:
Ex 4 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם:
Ex 4 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל:
Ex 4 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכרך:
Ex 4 24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו:
Ex 4 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי:
Ex 4 26 וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת:
Ex 4 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו:
Ex 4 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו:
Ex 4 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל:
Ex 4 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם:
Ex 4 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו:
Ex 5 1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר:
Ex 5 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח:
Ex 5 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב:
Ex 5 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם:
Ex 5 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם:
Ex 5 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר:
Ex 5 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן:
Ex 5 8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו:
Ex 5 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר:
Ex 5 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן:
Ex 5 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר:
Ex 5 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן:
Ex 5 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן:
Ex 5 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום:
Ex 5 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך:
Ex 5 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך:
Ex 5 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה:
Ex 5 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו:
Ex 5 19 ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ex 5 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה:
Ex 5 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו:
Ex 5 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני:
Ex 5 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך:
Ex 6 1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו:
Ex 6 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה:
Ex 6 3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם:
Ex 6 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה:
Ex 6 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי:
Ex 6 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
Ex 6 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:
Ex 6 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
Ex 6 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
Ex 6 10 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 6 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו:
Ex 6 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:
Ex 6 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:
Ex 6 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן:
Ex 6 15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון:
Ex 6 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה:
Ex 6 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:
Ex 6 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה:
Ex 6 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם:
Ex 6 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה:
Ex 6 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:
Ex 6 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי:
Ex 6 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
Ex 6 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי:
Ex 6 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם:
Ex 6 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:
Ex 6 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
Ex 6 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
Ex 6 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:
Ex 6 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה:
Ex 7 1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך:
Ex 7 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו:
Ex 7 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים:
Ex 7 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:
Ex 7 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:
Ex 7 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו:
Ex 7 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה:

Ex 7 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Ex 7 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין:
Ex 7 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין:
Ex 7 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן:
Ex 7 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם:
Ex 7 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
Ex 7 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם:
Ex 7 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך:
Ex 7 16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה:
Ex 7 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם:
Ex 7 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר:
Ex 7 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים:
Ex 7 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם:
Ex 7 21 והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים:
Ex 7 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
Ex 7 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת:
Ex 7 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר:
Ex 7 25 וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:
Ex 8 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:
Ex 8 2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים:
Ex 8 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך:
Ex 8 4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים:
Ex 8 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים:
Ex 8 6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים:
Ex 8 7 ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים:
Ex 8 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה:
Ex 8 9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה:
Ex 8 10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
Ex 8 11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
Ex 8 12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה:
Ex 8 13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרת ומן השדת:
Ex 8 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:
Ex 8 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
Ex 8 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים:
Ex 8 17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים:
Ex 8 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה:
Ex 8 19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
Ex 8 20 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני:

Ex 8 21 כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
Ex 8 22 והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ:
Ex 8 23 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה:
Ex 8 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב:
Ex 8 25 ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ:
Ex 8 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו:
Ex 8 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו:
Ex 8 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי:
Ex 8 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה:
Ex 8 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
Ex 8 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:
Ex 8 32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:
Ex 9 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:
Ex 9 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם:
Ex 9 3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד:
Ex 9 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר:
Ex 9 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ:
Ex 9 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד:
Ex 9 7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם:
Ex 9 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה:
Ex 9 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים:
Ex 9 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה:
Ex 9 11 ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים:
Ex 9 12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה:
Ex 9 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני:
Ex 9 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ:
Ex 9 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ:
Ex 9 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
Ex 9 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם:
Ex 9 18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:
Ex 9 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומתו:
Ex 9 20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים:
Ex 9 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה:
Ex 9 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים:
Ex 9 23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים:

Ex 9 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי:
Ex 9 25 ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר:
Ex 9 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד:
Ex 9 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
Ex 9 28 העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד:
Ex 9 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ:
Ex 9 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון מפני יהוה אלהים:
Ex 9 31 והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל:
Ex 9 32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה:
Ex 9 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה:
Ex 9 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו:
Ex 9 35 ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:
Ex 10 1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו:
Ex 10 2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה:
Ex 10 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני:
Ex 10 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך:
Ex 10 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה:
Ex 10 6 ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
Ex 10 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
Ex 10 8 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים:
Ex 10 9 ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו:
Ex 10 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
Ex 10 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה:
Ex 10 12 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד:
Ex 10 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה:
Ex 10 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן:
Ex 10 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים:
Ex 10 16 וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם:
Ex 10 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה:
Ex 10 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
Ex 10 19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים:
Ex 10 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל:
Ex 10 21 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך:
Ex 10 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים:
Ex 10 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם:

Ex 10 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
Ex 10 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו:
Ex 10 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה:
Ex 10 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם:
Ex 10 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות:
Ex 10 29 ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך:
Ex 11 1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה:
Ex 11 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב:
Ex 11 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם:
Ex 11 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים:
Ex 11 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה:
Ex 11 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף:
Ex 11 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
Ex 11 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף:
Ex 11 9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:
Ex 11 10 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:
Ex 12 1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר:
Ex 12 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:
Ex 12 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית:
Ex 12 4 ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה:
Ex 12 5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו:
Ex 12 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים:
Ex 12 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם:
Ex 12 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו:
Ex 12 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו:
Ex 12 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו:
Ex 12 11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
Ex 12 12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה:
Ex 12 13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
Ex 12 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו:
Ex 12 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי:
Ex 12 16 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם:
Ex 12 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם:
Ex 12 18 בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
Ex 12 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
Ex 12 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:

Ex 12 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
Ex 12 22 ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
Ex 12 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף:
Ex 12 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם:
Ex 12 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
Ex 12 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם:
Ex 12 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
Ex 12 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו:
Ex 12 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:
Ex 12 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת:
Ex 12 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
Ex 12 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי:
Ex 12 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים:
Ex 12 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם:
Ex 12 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת:
Ex 12 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים:
Ex 12 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף:
Ex 12 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד:
Ex 12 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:
Ex 12 40 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה:
Ex 12 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים:
Ex 12 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:
Ex 12 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו:
Ex 12 44 וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
Ex 12 45 תושב ושכיר לא יאכל בו:
Ex 12 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו:
Ex 12 47 כל עדת ישראל יעשו אתו:
Ex 12 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
Ex 12 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
Ex 12 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:
Ex 12 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:
Ex 13 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 13 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
Ex 13 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ:
Ex 13 4 היום אתם יצאים בחדש האביב:
Ex 13 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה:
Ex 13 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה:
Ex 13 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך:
Ex 13 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים:
Ex 13 9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים:
Ex 13 10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 13 11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך:
Ex 13 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה:
Ex 13 13 וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה:
Ex 13 14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים:
Ex 13 15 ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה:
Ex 13 16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:
Ex 13 17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה:
Ex 13 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים:
Ex 13 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם:
Ex 13 20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר:
Ex 13 21 ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה:
Ex 13 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:
Ex 14 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 14 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים:
Ex 14 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
Ex 14 4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן:
Ex 14 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו:
Ex 14 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו:
Ex 14 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו:
Ex 14 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
Ex 14 9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן:
Ex 14 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
Ex 14 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:
Ex 14 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר:
Ex 14 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם:
Ex 14 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון:
Ex 14 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו:
Ex 14 16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה:
Ex 14 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו:
Ex 14 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו:
Ex 14 19 ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם:
Ex 14 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה:
Ex 14 21 ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים:
Ex 14 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם:
Ex 14 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים:
Ex 14 24 ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 14 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים:
Ex 14 26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו:
Ex 14 27 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים:
Ex 14 28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד:
Ex 14 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם:
Ex 14 30 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים:
Ex 14 31 וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
Ex 15 1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:
Ex 15 2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
Ex 15 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
Ex 15 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף:
Ex 15 5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן:
Ex 15 6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב:
Ex 15 7 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש:
Ex 15 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים:
Ex 15 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי:
Ex 15 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים:
Ex 15 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:
Ex 15 12 נטית ימינך תבלעמו ארץ:
Ex 15 13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך:
Ex 15 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת:
Ex 15 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען:
Ex 15 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית:
Ex 15 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך:
Ex 15 18 יהוה ימלך לעלם ועד:
Ex 15 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:
Ex 15 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת:
Ex 15 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים:
Ex 15 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:
Ex 15 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה:
Ex 15 24 וילנו העם על משה לאמר מה נשתה:
Ex 15 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו:
Ex 15 26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:
Ex 15 27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
Ex 16 1 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
Ex 16 2 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר:
Ex 16 3 ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב:
Ex 16 4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא:
Ex 16 5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום:
Ex 16 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
Ex 16 7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו עלינו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ex 16 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
Ex 16 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
Ex 16 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן:
Ex 16 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 16 12 שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
Ex 16 13 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה:
Ex 16 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ:
Ex 16 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה:
Ex 16 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
Ex 16 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט:
Ex 16 18 וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו:
Ex 16 19 ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר:
Ex 16 20 ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה:
Ex 16 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס:
Ex 16 22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה:
Ex 16 23 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר:
Ex 16 24 ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו:
Ex 16 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה:
Ex 16 26 ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו:
Ex 16 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
Ex 16 28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי:
Ex 16 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי:
Ex 16 30 וישבתו העם ביום השבעי:
Ex 16 31 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש:
Ex 16 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
Ex 16 33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם:
Ex 16 34 כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת:
Ex 16 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען:
Ex 16 36 והעמר עשרית האיפה הוא:
Ex 17 1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם:
Ex 17 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה:
Ex 17 3 ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא:
Ex 17 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני:
Ex 17 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת:
Ex 17 6 הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל:
Ex 17 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין:
Ex 17 8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם:

Ex 17 9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי:
Ex 17 10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
Ex 17 11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:
Ex 17 12 וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש:
Ex 17 13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב:
Ex 17 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים:
Ex 17 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי:
Ex 17 16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:
Ex 18 1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים:
Ex 18 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה:
Ex 18 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה:
Ex 18 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה:
Ex 18 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים:
Ex 18 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה:
Ex 18 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה:
Ex 18 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה:
Ex 18 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:
Ex 18 10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים:
Ex 18 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם:
Ex 18 12 ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים:
Ex 18 13 ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב:
Ex 18 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב:
Ex 18 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים:
Ex 18 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו:
Ex 18 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה:
Ex 18 18 נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך:
Ex 18 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים:
Ex 18 20 והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון:
Ex 18 21 ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת:
Ex 18 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך:
Ex 18 23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום:
Ex 18 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר:
Ex 18 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת:
Ex 18 26 ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפוטו הם:
Ex 18 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:
Ex 19 1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:
Ex 19 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר:
Ex 19 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 19 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
Ex 19 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ:
Ex 19 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:
Ex 19 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה:
Ex 19 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה:
Ex 19 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה:
Ex 19 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
Ex 19 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני:
Ex 19 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת:
Ex 19 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר:
Ex 19 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם:
Ex 19 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה:
Ex 19 16 ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:
Ex 19 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר:
Ex 19 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד:
Ex 19 19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול:
Ex 19 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה:
Ex 19 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב:
Ex 19 22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה:
Ex 19 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו:
Ex 19 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם:
Ex 19 25 וירד משה אל העם ויאמר אלהם:
Ex 20 1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
Ex 20 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
Ex 20 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני:
Ex 20 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
Ex 20 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי:
Ex 20 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי:
Ex 20 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא:
Ex 20 8 זכור את יום השבת לקדשו:
Ex 20 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
Ex 20 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך:
Ex 20 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו:
Ex 20 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Ex 20 13 לא תרצח:
Ex 20 14 לא תנאף:
Ex 20 15 לא תגנב:
Ex 20 16 לא תענה ברעך עד שקר:
Ex 20 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך:
Ex 20 18 וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק:
Ex 20 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות:
Ex 20 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:
Ex 20 21 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים:
Ex 20 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם:
Ex 20 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם:
Ex 20 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך:
Ex 20 25 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
Ex 20 26 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:
Ex 21 1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
Ex 21 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם:
Ex 21 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו:
Ex 21 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
Ex 21 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי:
Ex 21 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם:
Ex 21 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים:
Ex 21 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה:
Ex 21 9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה:
Ex 21 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע:
Ex 21 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
Ex 21 12 מכה איש ומת מות יומת:
Ex 21 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה:
Ex 21 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות:
Ex 21 15 ומכה אביו ואמו מות יומת:
Ex 21 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת:
Ex 21 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת:
Ex 21 18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:
Ex 21 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:
Ex 21 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם:
Ex 21 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא:
Ex 21 22 וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים:
Ex 21 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש:
Ex 21 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל:
Ex 21 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה:
Ex 21 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו:
Ex 21 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו:
Ex 21 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי:
Ex 21 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת:
Ex 21 30 אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו:
Ex 21 31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו:
Ex 21 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל:
Ex 21 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור:
Ex 21 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו:
Ex 21 35 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון:
Ex 21 36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:
Ex 22 1 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה:
Ex 22 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים:

Ex 22 3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו:
Ex 22 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם:
Ex 22 5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם:
Ex 22 6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה:
Ex 22 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים:
Ex 22 8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו:
Ex 22 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו:
Ex 22 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה:
Ex 22 11 שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם:
Ex 22 12 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו:
Ex 22 13 אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם:
Ex 22 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם:
Ex 22 15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו:
Ex 22 16 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה:
Ex 22 17 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת:
Ex 22 18 מכשפה לא תחיה:
Ex 22 19 כל שכב עם בהמה מות יומת:
Ex 22 20 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו:
Ex 22 21 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים:
Ex 22 22 כל אלמנה ויתום לא תענון:
Ex 22 23 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:
Ex 22 24 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים:
Ex 22 25 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך:
Ex 22 26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו:
Ex 22 27 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני:
Ex 22 28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר:
Ex 22 29 מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי:
Ex 22 30 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי:
Ex 22 31 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:
Ex 23 1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להית עד חמס:
Ex 23 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת:
Ex 23 3 ודל לא תהדר בריבו:
Ex 23 4 כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
Ex 23 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו:
Ex 23 6 לא תטה משפט אבינך בריבו:
Ex 23 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
Ex 23 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
Ex 23 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
Ex 23 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה:
Ex 23 11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
Ex 23 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר:
Ex 23 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך:
Ex 23 14 שלש רגלים תחג לי בשנה:
Ex 23 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם:
Ex 23 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ex 23 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה:
Ex 23 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר:
Ex 23 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
Ex 23 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי:
Ex 23 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו:
Ex 23 22 כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך:
Ex 23 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו:
Ex 23 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם:
Ex 23 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך:
Ex 23 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא:
Ex 23 27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף:
Ex 23 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך:
Ex 23 29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה:
Ex 23 30 מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ:
Ex 23 31 ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי הארץ וגרשתמו מפניך:
Ex 23 32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית:
Ex 23 33 לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש:
Ex 24 1 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
Ex 24 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו:
Ex 24 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה:
Ex 24 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
Ex 24 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים:
Ex 24 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח:
Ex 24 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע:
Ex 24 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה:
Ex 24 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל:
Ex 24 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר:
Ex 24 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו:
Ex 24 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם:
Ex 24 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים:
Ex 24 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם:
Ex 24 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר:
Ex 24 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן:
Ex 24 17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:
Ex 24 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:
Ex 25 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 25 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי:
Ex 25 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת:
Ex 25 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
Ex 25 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים:
Ex 25 6 שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
Ex 25 7 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן:
Ex 25 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:
Ex 25 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו:
Ex 25 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 25 11 וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב:
Ex 25 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית:
Ex 25 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב:
Ex 25 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם:
Ex 25 15 בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו:
Ex 25 16 ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך:
Ex 25 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה:
Ex 25 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת:
Ex 25 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו:
Ex 25 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים:
Ex 25 21 ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך:
Ex 25 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל:
Ex 25 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו:
Ex 25 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב:
Ex 25 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב:
Ex 25 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
Ex 25 27 לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן:
Ex 25 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן:
Ex 25 29 ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם:
Ex 25 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד:
Ex 25 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו:
Ex 25 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:
Ex 25 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה:
Ex 25 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה:
Ex 25 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה:
Ex 25 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור:
Ex 25 37 ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה:
Ex 25 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור:
Ex 25 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה:
Ex 25 40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר:
Ex 26 1 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם:
Ex 26 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת:
Ex 26 3 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה:
Ex 26 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית:
Ex 26 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה:
Ex 26 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד:
Ex 26 7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם:
Ex 26 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת:
Ex 26 9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל:
Ex 26 10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאת על

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

שפת היריעה החברת השנית:
Ex 26 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד:
Ex 26 12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן:
Ex 26 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו:
Ex 26 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה:
Ex 26 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
Ex 26 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
Ex 26 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן:
Ex 26 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
Ex 26 19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
Ex 26 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש:
Ex 26 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
Ex 26 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
Ex 26 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים:
Ex 26 24 ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו:
Ex 26 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
Ex 26 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד:
Ex 26 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה:
Ex 26 28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה:
Ex 26 29 ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב:
Ex 26 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר:
Ex 26 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים:
Ex 26 32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף:
Ex 26 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים:
Ex 26 34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים:
Ex 26 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון:
Ex 26 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
Ex 26 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:
Ex 27 1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו:
Ex 27 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת:
Ex 27 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת:
Ex 27 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו:
Ex 27 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח:
Ex 27 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת:
Ex 27 7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו:
Ex 27 8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו:
Ex 27 9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת:
Ex 27 10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
Ex 27 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
Ex 27 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה:
Ex 27 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה:
Ex 27 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:

Ex 27 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
Ex 27 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה:
Ex 27 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת:
Ex 27 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת:
Ex 27 19 לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת:
Ex 27 20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד:
Ex 27 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:
Ex 28 1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן:
Ex 28 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת:
Ex 28 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:
Ex 28 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי:
Ex 28 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש:
Ex 28 6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב:
Ex 28 7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר:
Ex 28 8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
Ex 28 9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
Ex 28 10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם:
Ex 28 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם:
Ex 28 12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן:
Ex 28 13 ועשית משבצת זהב:
Ex 28 14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתת על המשבצת:
Ex 28 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו:
Ex 28 16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו:
Ex 28 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד:
Ex 28 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם:
Ex 28 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:
Ex 28 20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם:
Ex 28 21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט:
Ex 28 22 ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור:
Ex 28 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן:
Ex 28 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן:
Ex 28 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו:
Ex 28 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה:
Ex 28 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד:
Ex 28 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד:
Ex 28 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד:
Ex 28 30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא

אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד:
Ex 28 31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת:
Ex 28 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע:
Ex 28 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם
סביב:
Ex 28 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב:
Ex 28 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות:
Ex 28 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה:
Ex 28 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה:
Ex 28 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת
קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה:
Ex 28 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם:
Ex 28 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת:
Ex 28 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם
וכהנו לי:
Ex 28 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו:
Ex 28 43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא
ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:
Ex 29 1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים
תמימם:
Ex 29 2 ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה
אתם:
Ex 29 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם:
Ex 29 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים:
Ex 29 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת
החשן ואפדת לו בחשב האפד:
Ex 29 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת:
Ex 29 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו:
Ex 29 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת:
Ex 29 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם
ומלאת יד אהרן ויד בניו:
Ex 29 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר:
Ex 29 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד:
Ex 29 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד
המזבח:
Ex 29 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה:
Ex 29 14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא:
Ex 29 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
Ex 29 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב:
Ex 29 17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו:
Ex 29 18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא:
Ex 29 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
Ex 29 20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב:
Ex 29 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו
ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו:
Ex 29 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא:
Ex 29 23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה:
Ex 29 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה:
Ex 29 25 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא
ליהוה:
Ex 29 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך
למנה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ex 29 27 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו:
Ex 29 28 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה:
Ex 29 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם:
Ex 29 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש:
Ex 29 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש:
Ex 29 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד:
Ex 29 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם:
Ex 29 34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא:
Ex 29 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתכה שבעת ימים תמלא ידם:
Ex 29 36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו:
Ex 29 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש:
Ex 29 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד:
Ex 29 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
Ex 29 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד:
Ex 29 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה:
Ex 29 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם:
Ex 29 43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי:
Ex 29 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי:
Ex 29 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים:
Ex 29 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:
Ex 30 1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו:
Ex 30 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו:
Ex 30 3 וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב:
Ex 30 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה:
Ex 30 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב:
Ex 30 6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה:
Ex 30 7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה:
Ex 30 8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם:
Ex 30 9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו:
Ex 30 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה:
Ex 30 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 30 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם:
Ex 30 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה:
Ex 30 14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה:
Ex 30 15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
Ex 30 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם:
Ex 30 17 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 30 18 ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים:
Ex 30 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ex 30 20 בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה:
Ex 30 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:
Ex 30 22 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 30 23 ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים:
Ex 30 24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין:
Ex 30 25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה:
Ex 30 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת:
Ex 30 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת:
Ex 30 28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו:
Ex 30 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש:
Ex 30 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי:
Ex 30 31 ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם:
Ex 30 32 על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם:
Ex 30 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו:
Ex 30 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה:
Ex 30 35 ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש:
Ex 30 36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם:
Ex 30 37 והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה:
Ex 30 38 איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו:
Ex 31 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 31 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
Ex 31 3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה:
Ex 31 4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
Ex 31 5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה:
Ex 31 6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך:
Ex 31 7 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל:
Ex 31 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת:
Ex 31 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו:
Ex 31 10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
Ex 31 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו:
Ex 31 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
Ex 31 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם:
Ex 31 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה:
Ex 31 15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת:
Ex 31 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם:
Ex 31 17 ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
Ex 31 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:
Ex 32 1 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
Ex 32 2 ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי:
Ex 32 3 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן:
Ex 32 4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
Ex 32 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר:
Ex 32 6 וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:

Ex 32 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים:
Ex 32 8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
Ex 32 9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
Ex 32 10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:
Ex 32 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה:
Ex 32 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:
Ex 32 13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם:
Ex 32 14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו:
Ex 32 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים:
Ex 32 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת:
Ex 32 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה:
Ex 32 18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
Ex 32 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר:
Ex 32 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל:
Ex 32 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה:
Ex 32 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
Ex 32 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:
Ex 32 24 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה:
Ex 32 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם:
Ex 32 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי:
Ex 32 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו:
Ex 32 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש:
Ex 32 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה:
Ex 32 30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם:
Ex 32 31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב:
Ex 32 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת:
Ex 32 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי:
Ex 32 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם:
Ex 32 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:
Ex 33 1 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה:
Ex 33 2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי:
Ex 33 3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך:
Ex 33 4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו:
Ex 33 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך:
Ex 33 6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב:
Ex 33 7 ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה:
Ex 33 8 והיה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה:
Ex 33 9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה:
Ex 33 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו:
Ex 33 11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו

יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:
Ex 33 12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני:
Ex 33 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך
וראה כי עמך הגוי הזה:
Ex 33 14 ויאמר פני ילכו והנחתי לך:
Ex 33 15 ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה:
Ex 33 16 ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך
מכל העם אשר על פני האדמה:
Ex 33 17 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך
בשם:
Ex 33 18 ויאמר הראני נא את כבדך:
Ex 33 19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן
ורחמתי את אשר ארחם:
Ex 33 20 ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי:
Ex 33 21 ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור:
Ex 33 22 והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי:
Ex 33 23 והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו:
Ex 34 1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת:
Ex 34 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר:
Ex 34 3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר
ההוא:
Ex 34 4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנים:
Ex 34 5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:
Ex 34 6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
Ex 34 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים:
Ex 34 8 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו:
Ex 34 9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
Ex 34 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:
Ex 34 11 שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבוסי:
Ex 34 12 השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
Ex 34 13 כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון:
Ex 34 14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא:
Ex 34 15 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת
מזבחו:
Ex 34 16 ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן:
Ex 34 17 אלהי מסכה לא תעשה לך:
Ex 34 18 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים:
Ex 34 19 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה:
Ex 34 20 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם:
Ex 34 21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת:
Ex 34 22 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה:
Ex 34 23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל:
Ex 34 24 כי אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את
פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה:
Ex 34 25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח:
Ex 34 26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

Ex 34 27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל:
Ex 34 28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים:
Ex 34 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו:
Ex 34 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו:
Ex 34 31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם:
Ex 34 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני:
Ex 34 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה:
Ex 34 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה:
Ex 34 35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:
Ex 35 1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם:
Ex 35 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת:
Ex 35 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת:
Ex 35 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
Ex 35 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
Ex 35 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים:
Ex 35 7 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים:
Ex 35 8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים:
Ex 35 9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן:
Ex 35 10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה:
Ex 35 11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו:
Ex 35 12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך:
Ex 35 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים:
Ex 35 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור:
Ex 35 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן:
Ex 35 16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו:
Ex 35 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר:
Ex 35 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם:
Ex 35 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
Ex 35 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה:
Ex 35 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש:
Ex 35 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה:
Ex 35 23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו:
Ex 35 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו:
Ex 35 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש:
Ex 35 26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים:
Ex 35 27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
Ex 35 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים:
Ex 35 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה:
Ex 35 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה:
Ex 35 31 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה:

Ex 35 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת:
Ex 35 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת:
Ex 35 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן:
Ex 35 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת:
Ex 36 1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
Ex 36 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה:
Ex 36 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר:
Ex 36 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים:
Ex 36 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה:
Ex 36 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא:
Ex 36 7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר:
Ex 36 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
Ex 36 9 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת:
Ex 36 10 ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת:
Ex 36 11 ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית:
Ex 36 12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת:
Ex 36 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את הירעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד:
Ex 36 14 ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם:
Ex 36 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת:
Ex 36 16 ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד:
Ex 36 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית:
Ex 36 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להית אחד:
Ex 36 19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה:
Ex 36 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
Ex 36 21 עשר אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
Ex 36 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן:
Ex 36 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה:
Ex 36 24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו:
Ex 36 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים:
Ex 36 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
Ex 36 27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים:
Ex 36 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים:
Ex 36 29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת:
Ex 36 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד:
Ex 36 31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת:
Ex 36 32 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן לירכתים ימה:
Ex 36 33 ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה:
Ex 36 34 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב:

Ex 36 35 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים:
Ex 36 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף:
Ex 36 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם:
Ex 36 38 ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:
Ex 37 1 ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו:
Ex 37 2 ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב:
Ex 37 3 ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית:
Ex 37 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב:
Ex 37 5 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן:
Ex 37 6 ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה:
Ex 37 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת:
Ex 37 8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותו:
Ex 37 9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים:
Ex 37 10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו:
Ex 37 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב:
Ex 37 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב:
Ex 37 13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו:
Ex 37 14 לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן:
Ex 37 15 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן:
Ex 37 16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור:
Ex 37 17 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו:
Ex 37 18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני:
Ex 37 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה:
Ex 37 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה:
Ex 37 21 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה:
Ex 37 22 כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור:
Ex 37 23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור:
Ex 37 24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה:
Ex 37 25 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו:
Ex 37 26 ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב:
Ex 37 27 ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם:
Ex 37 28 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב:
Ex 37 29 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח:
Ex 38 1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו:
Ex 38 2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת:
Ex 38 3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת:
Ex 38 4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו:
Ex 38 5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים:
Ex 38 6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת:
Ex 38 7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו:
Ex 38 8 ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד:
Ex 38 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה:

Ex 38 10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
Ex 38 11 ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף:
Ex 38 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשוקיהם כסף:
Ex 38 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה:
Ex 38 14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה:
Ex 38 15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
Ex 38 16 כל קלעי החצר סביב שש משזר:
Ex 38 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר:
Ex 38 18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר:
Ex 38 19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף:
Ex 38 20 וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת:
Ex 38 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן:
Ex 38 22 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה:
Ex 38 23 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש:
Ex 38 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש:
Ex 38 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש:
Ex 38 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
Ex 38 27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן:
Ex 38 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם:
Ex 38 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל:
Ex 38 30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח:
Ex 38 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב:
Ex 39 1 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
Ex 39 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילם לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב:
Ex 39 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר:
Ex 39 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 6 ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל:
Ex 39 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר:
Ex 39 9 רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול:
Ex 39 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד:
Ex 39 11 והטור השני נפך ספיר ויהלם:
Ex 39 12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה:
Ex 39 13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם:
Ex 39 14 והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט:
Ex 39 15 ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור:
Ex 39 16 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן:

Ex 39 17 ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן:
Ex 39 18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו:
Ex 39 19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה:
Ex 39 20 ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד:
Ex 39 21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להית על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת:
Ex 39 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע:
Ex 39 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר:
Ex 39 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים:
Ex 39 26 פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו:
Ex 39 28 ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר:
Ex 39 29 ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 30 ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה:
Ex 39 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 39 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:
Ex 39 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו:
Ex 39 34 ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך:
Ex 39 35 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת:
Ex 39 36 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים:
Ex 39 37 את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור:
Ex 39 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל:
Ex 39 39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו:
Ex 39 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד:
Ex 39 41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
Ex 39 42 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה:
Ex 39 43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה:
Ex 40 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Ex 40 2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד:
Ex 40 3 ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת:
Ex 40 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה:
Ex 40 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן:
Ex 40 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד:
Ex 40 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים:
Ex 40 8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר:
Ex 40 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש:
Ex 40 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים:
Ex 40 11 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו:
Ex 40 12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים:
Ex 40 13 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי:
Ex 40 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת:
Ex 40 15 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת עולם לדרתם:
Ex 40 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה:
Ex 40 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן:
Ex 40 18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו:
Ex 40 19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את

משה:
Ex 40 20 ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן
מלמעלה:
Ex 40 21 ויבא את הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה
את משה:
Ex 40 22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
Ex 40 23 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 40 24 וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה:
Ex 40 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 40 26 וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת:
Ex 40 27 ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 40 28 וישם את מסך הפתח למשכן:
Ex 40 29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר
צוה יהוה את משה:
Ex 40 30 וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה:
Ex 40 31 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם:
Ex 40 32 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה:
Ex 40 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את
המלאכה:
Ex 40 34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן:
Ex 40 35 ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן:
Ex 40 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם:
Ex 40 37 ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו:
Ex 40 38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Leviticus

Lev 1 1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר:
Lev 1 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:
Lev 1 3 אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה:
Lev 1 4 וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו:
Lev 1 5 ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
Lev 1 6 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
Lev 1 7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:
Lev 1 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
Lev 1 9 וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה:
Lev 1 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:
Lev 1 11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:
Lev 1 12 ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
Lev 1 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 1 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו:
Lev 1 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:
Lev 1 16 והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:
Lev 1 17 ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 2 1 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:
Lev 2 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 2 3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה:
Lev 2 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן:
Lev 2 5 ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה:
Lev 2 6 פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא:
Lev 2 7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה:
Lev 2 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח:
Lev 2 9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 2 10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה:
Lev 2 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:
Lev 2 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח:
Lev 2 13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח:
Lev 2 14 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:
Lev 2 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:
Lev 2 16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:
Lev 3 1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה:
Lev 3 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב:
Lev 3 3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
Lev 3 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

הכליות יסירנה:
Lev 3 5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 3 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו:
Lev 3 7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה:
Lev 3 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
Lev 3 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
Lev 3 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה:
Lev 3 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה:
Lev 3 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה:
Lev 3 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
Lev 3 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
Lev 3 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה:
Lev 3 16 והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה:
Lev 3 17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:
Lev 4 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 4 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה:
Lev 4 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת:
Lev 4 4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה:
Lev 4 5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד:
Lev 4 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש:
Lev 4 7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
Lev 4 8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
Lev 4 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
Lev 4 10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
Lev 4 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו:
Lev 4 12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף:
Lev 4 13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו:
Lev 4 14 ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
Lev 4 15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
Lev 4 16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:
Lev 4 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
Lev 4 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
Lev 4 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
Lev 4 20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם:
Lev 4 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:
Lev 4 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם:

Lev 4 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים:
Lev 4 24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא:
Lev 4 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה:
Lev 4 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו:
Lev 4 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם:
Lev 4 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא:
Lev 4 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:
Lev 4 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
Lev 4 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו:
Lev 4 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:
Lev 4 33 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה:
Lev 4 34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:
Lev 4 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:
Lev 5 1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו:
Lev 5 2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:
Lev 5 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם:
Lev 5 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה:
Lev 5 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה:
Lev 5 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:
Lev 5 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה:
Lev 5 8 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל:
Lev 5 9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא:
Lev 5 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו:
Lev 5 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא:
Lev 5 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא:
Lev 5 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:
Lev 5 14 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 5 15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם:
Lev 5 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:
Lev 5 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו:
Lev 5 18 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו:
Lev 5 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:
Lev 6 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 6 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
Lev 6 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא

בהנה:
Lev 6 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא:
Lev 6 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו
יתננו ביום אשמתו:
Lev 6 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן:
Lev 6 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:
Lev 6 8 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 6 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל
הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
Lev 6 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את
העלה על המזבח ושמו אצל המזבח:
Lev 6 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור:
Lev 6 12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים:
Lev 6 13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
Lev 6 14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח:
Lev 6 15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר
המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה:
Lev 6 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה:
Lev 6 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם:
Lev 6 18 כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:
Lev 6 19 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 6 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה
תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:
Lev 6 21 על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה:
Lev 6 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר:
Lev 6 23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:
Lev 6 24 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 6 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
Lev 6 26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
Lev 6 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום
קדש:
Lev 6 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים:
Lev 6 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
Lev 6 30 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:
Lev 7 1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
Lev 7 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב:
Lev 7 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
Lev 7 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה:
Lev 7 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא:
Lev 7 6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא:
Lev 7 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה:
Lev 7 8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה:
Lev 7 9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו
תהיה:
Lev 7 10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:
Lev 7 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה:
Lev 7 12 אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן:
Lev 7 13 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו:
Lev 7 14 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה:

Lev 7 15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר:
Lev 7 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:
Lev 7 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף:
Lev 7 18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא:
Lev 7 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר:
Lev 7 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
Lev 7 21 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
Lev 7 22 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 7 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו:
Lev 7 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו:
Lev 7 25 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה:
Lev 7 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה:
Lev 7 27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
Lev 7 28 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 7 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
Lev 7 30 ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה:
Lev 7 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו:
Lev 7 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם:
Lev 7 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה:
Lev 7 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל:
Lev 7 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה:
Lev 7 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם:
Lev 7 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:
Lev 7 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:
Lev 8 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 8 2 קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות:
Lev 8 3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
Lev 8 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
Lev 8 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות:
Lev 8 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים:
Lev 8 7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו:
Lev 8 8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים:
Lev 8 9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 8 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם:
Lev 8 11 ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם:
Lev 8 12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו:
Lev 8 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 8 14 ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת:
Lev 8 15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו:
Lev 8 16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה:

Lev 8 17 ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 8 18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
Lev 8 19 וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
Lev 8 20 ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר:
Lev 8 21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 8 22 ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
Lev 8 23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
Lev 8 24 ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
Lev 8 25 ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין:
Lev 8 26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין:
Lev 8 27 ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה:
Lev 8 28 ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה:
Lev 8 29 ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 8 30 ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו:
Lev 8 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו:
Lev 8 32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו:
Lev 8 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם:
Lev 8 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם:
Lev 8 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי:
Lev 8 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:
Lev 9 1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל:
Lev 9 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה:
Lev 9 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה:
Lev 9 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם:
Lev 9 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה:
Lev 9 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה:
Lev 9 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:
Lev 9 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו:
Lev 9 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח:
Lev 9 10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 9 11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה:
Lev 9 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב:
Lev 9 13 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח:
Lev 9 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה:
Lev 9 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון:
Lev 9 16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט:
Lev 9 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:
Lev 9 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב:

Lev 9 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד:
Lev 9 20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה:
Lev 9 21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה:
Lev 9 22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
Lev 9 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם:
Lev 9 24 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:
Lev 10 1 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
Lev 10 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה:
Lev 10 3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן:
Lev 10 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה:
Lev 10 5 ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
Lev 10 6 ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה:
Lev 10 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה:
Lev 10 8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר:
Lev 10 9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם:
Lev 10 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:
Lev 10 11 ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה:
Lev 10 12 וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:
Lev 10 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי:
Lev 10 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל:
Lev 10 15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה:
Lev 10 16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר:
Lev 10 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה:
Lev 10 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:
Lev 10 19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה:
Lev 10 20 וישמע משה וייטב בעיניו:
Lev 11 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם:
Lev 11 2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ:
Lev 11 3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
Lev 11 4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם:
Lev 11 5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם:
Lev 11 6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם:
Lev 11 7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם:
Lev 11 8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם:
Lev 11 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו:
Lev 11 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:
Lev 11 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו:
Lev 11 12 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
Lev 11 13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה:
Lev 11 14 ואת הדאה ואת האיה למינה:

Lev 11 15 את כל ערב למינו:
Lev 11 16 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו:
Lev 11 17 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף:
Lev 11 18 ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם:
Lev 11 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף:
Lev 11 20 כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם:
Lev 11 21 אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ:
Lev 11 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו:
Lev 11 23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
Lev 11 24 ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב:
Lev 11 25 וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
Lev 11 26 לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:
Lev 11 27 וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב:
Lev 11 28 והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם:
Lev 11 29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו:
Lev 11 30 והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת:
Lev 11 31 אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב:
Lev 11 32 וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:
Lev 11 33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו:
Lev 11 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא:
Lev 11 35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
Lev 11 36 אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא:
Lev 11 37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא:
Lev 11 38 וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם:
Lev 11 39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב:
Lev 11 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
Lev 11 41 וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל:
Lev 11 42 כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
Lev 11 43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם:
Lev 11 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ:
Lev 11 45 כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:
Lev 11 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ:
Lev 11 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:
Lev 12 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 12 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא:
Lev 12 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו:
Lev 12 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
Lev 12 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה:
Lev 12 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן:
Lev 12 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה:
Lev 12 8 ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Lev 13 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Lev 13 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים:
Lev 13 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
Lev 13 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים:
Lev 13 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית:
Lev 13 6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר:
Lev 13 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן:
Lev 13 8 וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:
Lev 13 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן:
Lev 13 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת:
Lev 13 11 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא:
Lev 13 12 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן:
Lev 13 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא:
Lev 13 14 וביום הראות בו בשר חי יטמא:
Lev 13 15 וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא:
Lev 13 16 או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן:
Lev 13 17 וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא:
Lev 13 18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא:
Lev 13 19 והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן:
Lev 13 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה:
Lev 13 21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים:
Lev 13 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא:
Lev 13 23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן:
Lev 13 24 או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה:
Lev 13 25 וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא:
Lev 13 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים:
Lev 13 27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא:
Lev 13 28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא:
Lev 13 29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן:
Lev 13 30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא:
Lev 13 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים:
Lev 13 32 וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור:
Lev 13 33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית:
Lev 13 34 וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר:
Lev 13 35 ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו:
Lev 13 36 וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא:
Lev 13 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן:
Lev 13 38 ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת:
Lev 13 39 וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Lev 13 40 ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא:
Lev 13 41 ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא:
Lev 13 42 וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו:
Lev 13 43 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר:
Lev 13 44 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו:
Lev 13 45 והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא:
Lev 13 46 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו:
Lev 13 47 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים:
Lev 13 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור:
Lev 13 49 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן:
Lev 13 50 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים:
Lev 13 51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא:
Lev 13 52 ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף:
Lev 13 53 ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור:
Lev 13 54 וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית:
Lev 13 55 וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו:
Lev 13 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב:
Lev 13 57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע:
Lev 13 58 והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר:
Lev 13 59 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:
Lev 14 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 14 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן:
Lev 14 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע:
Lev 14 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב:
Lev 14 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים:
Lev 14 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים:
Lev 14 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה:
Lev 14 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים:
Lev 14 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר:
Lev 14 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן:
Lev 14 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
Lev 14 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:
Lev 14 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא:
Lev 14 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
Lev 14 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית:
Lev 14 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
Lev 14 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית

ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
Lev 14 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה:
Lev 14 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה:
Lev 14 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר:
Lev 14 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן:
Lev 14 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה:
Lev 14 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה:
Lev 14 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה:
Lev 14 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
Lev 14 26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית:
Lev 14 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה:
Lev 14 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם:
Lev 14 29 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה:
Lev 14 30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו:
Lev 14 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה:
Lev 14 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:
Lev 14 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Lev 14 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם:
Lev 14 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית:
Lev 14 36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית:
Lev 14 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר:
Lev 14 38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים:
Lev 14 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית:
Lev 14 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
Lev 14 41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
Lev 14 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית:
Lev 14 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח:
Lev 14 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא:
Lev 14 45 ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא:
Lev 14 46 והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב:
Lev 14 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו:
Lev 14 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע:
Lev 14 49 ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב:
Lev 14 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים:
Lev 14 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים:
Lev 14 52 וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת:
Lev 14 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר:
Lev 14 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק:
Lev 14 55 ולצרעת הבגד ולבית:
Lev 14 56 ולשאת ולספחת ולבהרת:
Lev 14 57 להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:
Lev 15 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Lev 15 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Lev 15 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא:
Lev 15 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא:
Lev 15 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא:
Lev 15 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 11 וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 12 וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים:
Lev 15 13 וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר:
Lev 15 14 וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן:
Lev 15 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו:
Lev 15 16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב:
Lev 15 17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב:
Lev 15 18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב:
Lev 15 19 ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב:
Lev 15 20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא:
Lev 15 21 וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 22 וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 23 ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב:
Lev 15 24 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא:
Lev 15 25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא:
Lev 15 26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה:
Lev 15 27 וכל הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
Lev 15 28 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר:
Lev 15 29 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד:
Lev 15 30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה:
Lev 15 31 והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם:
Lev 15 32 זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה:
Lev 15 33 והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:
Lev 16 1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו:
Lev 16 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת:
Lev 16 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה:
Lev 16 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם:
Lev 16 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:
Lev 16 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
Lev 16 7 ולקח את שני השעירם והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
Lev 16 8 ונתן אהרן על שני השעירם גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
Lev 16 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת:
Lev 16 10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:
Lev 16 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Lev 16 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת:
Lev 16 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות:
Lev 16 14 ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו:
Lev 16 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת:
Lev 16 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם:
Lev 16 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל:
Lev 16 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב:
Lev 16 19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:
Lev 16 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי:
Lev 16 21 וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה:
Lev 16 22 ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר:
Lev 16 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם:
Lev 16 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:
Lev 16 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה:
Lev 16 26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה:
Lev 16 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם:
Lev 16 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה:
Lev 16 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם:
Lev 16 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו:
Lev 16 31 שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם:
Lev 16 32 וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש:
Lev 16 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר:
Lev 16 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 17 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 17 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:
Lev 17 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה:
Lev 17 4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו:
Lev 17 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם:
Lev 17 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
Lev 17 7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם:
Lev 17 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח:
Lev 17 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו:
Lev 17 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה:

Lev 17 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר:
Lev 17 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם:
Lev 17 13 ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר:
Lev 17 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת:
Lev 17 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר:
Lev 17 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:
Lev 18 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 18 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם:
Lev 18 3 כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו:
Lev 18 4 את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם:
Lev 18 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה:
Lev 18 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה:
Lev 18 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה:
Lev 18 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא:
Lev 18 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן:
Lev 18 10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה:
Lev 18 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה:
Lev 18 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא:
Lev 18 13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא:
Lev 18 14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא:
Lev 18 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה:
Lev 18 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא:
Lev 18 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא:
Lev 18 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה:
Lev 18 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה:
Lev 18 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה:
Lev 18 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה:
Lev 18 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא:
Lev 18 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא:
Lev 18 24 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם:
Lev 18 25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה:
Lev 18 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוככם:
Lev 18 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ:
Lev 18 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
Lev 18 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם:
Lev 18 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 19 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו:
Lev 19 6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף:
Lev 19 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה:
Lev 19 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
Lev 19 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט:

Lev 19 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו:
Lev 19 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה:
Lev 19 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר:
Lev 19 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה:
Lev 19 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך:
Lev 19 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה:
Lev 19 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא:
Lev 19 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה:
Lev 19 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך:
Lev 19 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה:
Lev 19 21 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם:
Lev 19 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא:
Lev 19 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל:
Lev 19 24 ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה:
Lev 19 25 ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 26 לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו:
Lev 19 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך:
Lev 19 28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה:
Lev 19 29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה:
Lev 19 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:
Lev 19 31 אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה:
Lev 19 33 וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו:
Lev 19 34 כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
Lev 19 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה:
Lev 19 36 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים:
Lev 19 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:
Lev 20 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 20 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן:
Lev 20 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי:
Lev 20 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו:
Lev 20 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם:
Lev 20 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו:
Lev 20 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
Lev 20 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם:
Lev 20 9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו:
Lev 20 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת:
Lev 20 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם:
Lev 20 12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם:
Lev 20 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם:
Lev 20 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם:
Lev 20 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו:

Lev 20 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם:
Lev 20 17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא:
Lev 20 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם:
Lev 20 19 וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו:
Lev 20 20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו:
Lev 20 21 ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו:
Lev 20 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה:
Lev 20 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם:
Lev 20 24 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים:
Lev 20 25 והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא:
Lev 20 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי:
Lev 20 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם:
Lev 21 1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו:
Lev 21 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו:
Lev 21 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא:
Lev 21 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו:
Lev 21 5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת:
Lev 21 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש:
Lev 21 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו:
Lev 21 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם:
Lev 21 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף:
Lev 21 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם:
Lev 21 11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא:
Lev 21 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה:
Lev 21 13 והוא אשה בבתוליה יקח:
Lev 21 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה:
Lev 21 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:
Lev 21 16 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 21 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו:
Lev 21 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע:
Lev 21 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד:
Lev 21 20 או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך:
Lev 21 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב:
Lev 21 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל:
Lev 21 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם:
Lev 21 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:
Lev 22 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 22 2 דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה:
Lev 22 3 אמר אלהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה:
Lev 22 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע:

Lev 22 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו:
Lev 22 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים:
Lev 22 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא:
Lev 22 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה:
Lev 22 9 ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם:
Lev 22 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש:
Lev 22 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו:
Lev 22 12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל:
Lev 22 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו:
Lev 22 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש:
Lev 22 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה:
Lev 22 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם:
Lev 22 17 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 22 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה:
Lev 22 19 לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים:
Lev 22 20 כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם:
Lev 22 21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו:
Lev 22 22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה:
Lev 22 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה:
Lev 22 24 ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו:
Lev 22 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם:
Lev 22 26 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 22 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה:
Lev 22 28 ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד:
Lev 22 29 וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו:
Lev 22 30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה:
Lev 22 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה:
Lev 22 32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם:
Lev 22 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:
Lev 23 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 23 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:
Lev 23 3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם:
Lev 23 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם:
Lev 23 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:
Lev 23 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו:
Lev 23 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Lev 23 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Lev 23 9 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 23 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
Lev 23 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן:
Lev 23 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה:
Lev 23 13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין:
Lev 23 14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
Lev 23 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת

תהיינה:
Lev 23 16 עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
Lev 23 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה:
Lev 23 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה:
Lev 23 19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:
Lev 23 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
Lev 23 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם:
Lev 23 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:
Lev 23 23 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 23 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:
Lev 23 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה:
Lev 23 26 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 23 27 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה:
Lev 23 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם:
Lev 23 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה:
Lev 23 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה:
Lev 23 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם:
Lev 23 32 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:
Lev 23 33 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 23 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה:
Lev 23 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Lev 23 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Lev 23 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו:
Lev 23 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה:
Lev 23 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון:
Lev 23 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:
Lev 23 41 וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו:
Lev 23 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת:
Lev 23 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
Lev 23 44 וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:
Lev 24 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 24 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד:
Lev 24 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם:
Lev 24 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד:
Lev 24 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת:
Lev 24 6 ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Lev 24 7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה:
Lev 24 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם:
Lev 24 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם:
Lev 24 10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי:
Lev 24 11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן:
Lev 24 12 ויניחהו במשמר לפרש להם על פי יהוה:
Lev 24 13 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 24 14 הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה:
Lev 24 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו:
Lev 24 16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת:
Lev 24 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
Lev 24 18 ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש:
Lev 24 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו:
Lev 24 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו:
Lev 24 21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת:
Lev 24 22 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
Lev 24 23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:
Lev 25 1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר:
Lev 25 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:
Lev 25 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה:
Lev 25 4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר:
Lev 25 5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ:
Lev 25 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך:
Lev 25 7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
Lev 25 8 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים שנה:
Lev 25 9 והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם:
Lev 25 10 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשבו:
Lev 25 11 יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:
Lev 25 12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה:
Lev 25 13 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו:
Lev 25 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו:
Lev 25 15 במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך:
Lev 25 16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך:
Lev 25 17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם:
Lev 25 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח:
Lev 25 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה:
Lev 25 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו:
Lev 25 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים:
Lev 25 22 וזרעתם את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה תאכלו ישן:
Lev 25 23 והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי:
Lev 25 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ:
Lev 25 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו:
Lev 25 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו:
Lev 25 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Lev 25 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו:
Lev 25 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו:
Lev 25 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל:
Lev 25 31 ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא:
Lev 25 32 וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים:
Lev 25 33 ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך בני ישראל:
Lev 25 34 ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת עולם הוא להם:
Lev 25 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך:
Lev 25 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך:
Lev 25 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך:
Lev 25 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים:
Lev 25 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד:
Lev 25 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך:
Lev 25 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב:
Lev 25 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד:
Lev 25 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך:
Lev 25 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה:
Lev 25 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה:
Lev 25 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך:
Lev 25 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר:
Lev 25 48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו:
Lev 25 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל:
Lev 25 50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו:
Lev 25 51 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו:
Lev 25 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו:
Lev 25 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך:
Lev 25 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו:
Lev 25 55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
Lev 26 1 לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם:
Lev 26 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה:
Lev 26 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם:
Lev 26 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו:
Lev 26 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם:
Lev 26 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם:
Lev 26 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
Lev 26 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
Lev 26 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם:
Lev 26 10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו:
Lev 26 11 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם:
Lev 26 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם:
Lev 26 13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות:
Lev 26 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Lev 26 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי:
Lev 26 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם:
Lev 26 17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם:
Lev 26 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם:
Lev 26 19 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה:
Lev 26 20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו:
Lev 26 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם:
Lev 26 22 והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם:
Lev 26 23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
Lev 26 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם:
Lev 26 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב:
Lev 26 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו:
Lev 26 27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי:
Lev 26 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם:
Lev 26 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו:
Lev 26 30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם:
Lev 26 31 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם:
Lev 26 32 והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה:
Lev 26 33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה:
Lev 26 34 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה:
Lev 26 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה:
Lev 26 36 והנשארים בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף:
Lev 26 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם:
Lev 26 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם:
Lev 26 39 והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
Lev 26 40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי:
Lev 26 41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם:
Lev 26 42 וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:
Lev 26 43 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם:
Lev 26 44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
Lev 26 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להית להם לאלהים אני יהוה:
Lev 26 46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:
Lev 27 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Lev 27 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה:
Lev 27 3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש:
Lev 27 4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל:
Lev 27 5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים:
Lev 27 6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף:
Lev 27 7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

שקלים:
Lev 27 8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר
יעריכנו הכהן:
Lev 27 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש:
Lev 27 10 לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש:
Lev 27 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני
הכהן:
Lev 27 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה:
Lev 27 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך:
Lev 27 14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו
הכהן כן יקום:
Lev 27 15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו:
Lev 27 16 ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים
שקל כסף:
Lev 27 17 אם משנת היבל יקדיש שדהו כערכך יקום:
Lev 27 18 ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת
היבל ונגרע מערכך:
Lev 27 19 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו:
Lev 27 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד:
Lev 27 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו:
Lev 27 22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה:
Lev 27 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש
ליהוה:
Lev 27 24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת הארץ:
Lev 27 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל:
Lev 27 26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא:
Lev 27 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך:
Lev 27 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר
ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה:
Lev 27 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת:
Lev 27 30 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה:
Lev 27 31 ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו:
Lev 27 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה:
Lev 27 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא
יגאל:
Lev 27 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Numbers

Num 1 1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר:
Num 1 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם:
Num 1 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן:
Num 1 4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא:
Num 1 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור:
Num 1 6 לשמעון שלמיאל בן צורישדי:
Num 1 7 ליהודה נחשון בן עמינדב:
Num 1 8 ליששכר נתנאל בן צוער:
Num 1 9 לזבולן אליאב בן חלן:
Num 1 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור:
Num 1 11 לבנימן אבידן בן גדעני:
Num 1 12 לדן אחיעזר בן עמישדי:
Num 1 13 לאשר פגעיאל בן עכרן:
Num 1 14 לגד אליסף בן דעואל:
Num 1 15 לנפתלי אחירע בן עינן:
Num 1 16 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם:
Num 1 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות:
Num 1 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם:
Num 1 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:
Num 1 20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות:
Num 1 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות:
Num 1 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים:
Num 1 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:
Num 1 28 לבני ישששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 29 פקדיהם למטה ישששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 1 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 31 פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 1 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות:
Num 1 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים:
Num 1 36 לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 37 פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:
Num 1 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 1 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות:
Num 1 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא:
Num 1 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 1 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו:
Num 1 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל:
Num 1 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
Num 1 47 והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם:
Num 1 48 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 1 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:
Num 1 50 ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו:
Num 1 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת:
Num 1 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם:
Num 1 53 והלוים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות:
Num 1 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:
Num 2 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 2 2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו:
Num 2 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב:
Num 2 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות:
Num 2 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער:
Num 2 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 2 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן:
Num 2 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 2 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו:
Num 2 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
Num 2 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות:
Num 2 12 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי:
Num 2 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות:
Num 2 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
Num 2 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים:
Num 2 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו:
Num 2 17 ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם:
Num 2 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
Num 2 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות:
Num 2 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור:
Num 2 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים:
Num 2 22 ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני:
Num 2 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:
Num 2 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:
Num 2 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
Num 2 26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות:
Num 2 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
Num 2 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות:
Num 2 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן:
Num 2 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 2 31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו לדגליהם:
Num 2 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות אלף

ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים:
Num 2 33 והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
Num 2 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתיו על בית אבתיו:
Num 3 1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני:
Num 3 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
Num 3 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן:
Num 3 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:
Num 3 5 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 3 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו:
Num 3 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן:
Num 3 8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן:
Num 3 9 ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל:
Num 3 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת:
Num 3 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 3 12 ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים:
Num 3 13 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:
Num 3 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
Num 3 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם:
Num 3 16 ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
Num 3 17 ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי:
Num 3 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי:
Num 3 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל:
Num 3 20 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם:
Num 3 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני:
Num 3 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות:
Num 3 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה:
Num 3 24 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל:
Num 3 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד:
Num 3 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו:
Num 3 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי:
Num 3 28 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש:
Num 3 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה:
Num 3 30 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל:
Num 3 31 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו:
Num 3 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש:
Num 3 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי:
Num 3 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים:
Num 3 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה:
Num 3 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו:
Num 3 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם:
Num 3 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת:
Num 3 39 כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף:
Num 3 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם:
Num 3 41 ולקחת את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישראל:

Num 3 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכר בבני ישראל:
Num 3 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים:
Num 3 44 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 3 45 קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו לי הלוים אני יהוה:
Num 3 46 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכור בני ישראל:
Num 3 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל:
Num 3 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם:
Num 3 49 ויקח משה את כסף הפדיום מאת העדפים על פדויי הלוים:
Num 3 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש:
Num 3 51 ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
Num 4 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 4 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם:
Num 4 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
Num 4 4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים:
Num 4 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדת:
Num 4 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו:
Num 4 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה:
Num 4 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו:
Num 4 9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם:
Num 4 10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט:
Num 4 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו:
Num 4 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט:
Num 4 13 ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן:
Num 4 14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו:
Num 4 15 וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד:
Num 4 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו:
Num 4 17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 4 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים:
Num 4 19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו:
Num 4 20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו:
Num 4 21 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 4 22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם:
Num 4 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:
Num 4 24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא:
Num 4 25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
Num 4 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו:
Num 4 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם:
Num 4 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן:
Num 4 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם:
Num 4 30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד:

Num 4 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו:
Num 4 32 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כלי משמרת משאם:
Num 4 33 זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן:
Num 4 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם:
Num 4 35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
Num 4 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים:
Num 4 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה:
Num 4 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם:
Num 4 39 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
Num 4 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים:
Num 4 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה:
Num 4 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם:
Num 4 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד:
Num 4 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים:
Num 4 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה:
Num 4 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם ולבית אבתם:
Num 4 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהל מועד:
Num 4 48 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים:
Num 4 49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:
Num 5 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 5 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש:
Num 5 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם:
Num 5 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל:
Num 5 5 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 5 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא:
Num 5 7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו:
Num 5 8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו:
Num 5 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה:
Num 5 10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה:
Num 5 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 5 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל:
Num 5 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה:
Num 5 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה:
Num 5 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון:
Num 5 16 והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה:
Num 5 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים:
Num 5 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאררים:
Num 5 19 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה:
Num 5 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך:

Num 5 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה:
Num 5 22 ובאו המים המאררים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן:
Num 5 23 וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים:
Num 5 24 והשקה את האשה את מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים למרים:
Num 5 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח:
Num 5 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים:
Num 5 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה:
Num 5 28 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונזרעה זרע:
Num 5 29 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה:
Num 5 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת:
Num 5 31 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:
Num 6 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 6 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה:
Num 6 3 מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל:
Num 6 4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל:
Num 6 5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו:
Num 6 6 כל ימי הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא:
Num 6 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו:
Num 6 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה:
Num 6 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:
Num 6 10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד:
Num 6 11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא:
Num 6 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו:
Num 6 13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד:
Num 6 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים:
Num 6 15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם:
Num 6 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו:
Num 6 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו:
Num 6 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים:
Num 6 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו:
Num 6 20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין:
Num 6 21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו:
Num 6 22 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 6 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם:
Num 6 24 יברכך יהוה וישמרך:
Num 6 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך:
Num 6 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
Num 6 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
Num 7 1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם:
Num 7 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים:

Num 7 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן:
Num 7 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
Num 7 5 קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש כפי עבדתו:
Num 7 6 ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים:
Num 7 7 את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם:
Num 7 8 ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן:
Num 7 9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכתף ישאו:
Num 7 10 ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את קרבנם לפני המזבח:
Num 7 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח:
Num 7 12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה:
Num 7 13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 16 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 17 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב:
Num 7 18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר:
Num 7 19 הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 20 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 22 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער:
Num 7 24 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן:
Num 7 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 28 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 29 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלן:
Num 7 30 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
Num 7 31 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 34 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור:
Num 7 36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי:
Num 7 37 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 40 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי:
Num 7 42 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל:
Num 7 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל

הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 46 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעואל:
Num 7 48 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
Num 7 49 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 52 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמיהוד:
Num 7 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור:
Num 7 55 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 58 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פדהצור:
Num 7 60 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני:
Num 7 61 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 64 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אבידן בן גדעני:
Num 7 66 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
Num 7 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 70 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי:
Num 7 72 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן:
Num 7 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 76 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן פגעיאל בן עכרן:
Num 7 78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן:
Num 7 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
Num 7 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
Num 7 81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
Num 7 82 שעיר עזים אחד לחטאת:
Num 7 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחירע בן עינן:
Num 7 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזרקי

כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה:
Num 7 85 שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש:
Num 7 86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה:
Num 7 87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת:
Num 7 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו:
Num 7 89 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:
Num 8 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 8 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:
Num 8 3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה:
Num 8 4 וזה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה:
Num 8 5 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 8 6 קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם:
Num 8 7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו:
Num 8 8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת:
Num 8 9 והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל:
Num 8 10 והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים:
Num 8 11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה:
Num 8 12 והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים:
Num 8 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה:
Num 8 14 והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים:
Num 8 15 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה:
Num 8 16 כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי:
Num 8 17 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי:
Num 8 18 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל:
Num 8 19 ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש:
Num 8 20 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל:
Num 8 21 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם:
Num 8 22 ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם:
Num 8 23 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 8 24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד:
Num 8 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד:
Num 8 26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם:
Num 9 1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
Num 9 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו:
Num 9 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו:
Num 9 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח:
Num 9 5 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Num 9 6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
Num 9 7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל:
Num 9 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:
Num 9 9 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 9 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה:
Num 9 11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו:
Num 9 12 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו:
Num 9 13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא:
Num 9 14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:
Num 9 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר:
Num 9 16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה:
Num 9 17 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל:
Num 9 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו:
Num 9 19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו:
Num 9 20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו:
Num 9 21 ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו:
Num 9 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו:
Num 9 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:
Num 10 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 10 2 עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות:
Num 10 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד:
Num 10 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל:
Num 10 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה:
Num 10 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם:
Num 10 7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו:
Num 10 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם:
Num 10 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם:
Num 10 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם:
Num 10 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת:
Num 10 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן:
Num 10 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה:
Num 10 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב:
Num 10 15 ועל צבא מטה בני ישששכר נתנאל בן צוער:
Num 10 16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון:
Num 10 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן:
Num 10 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור:
Num 10 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי:
Num 10 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל:
Num 10 21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם:
Num 10 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד:
Num 10 23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור:
Num 10 24 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני:
Num 10 25 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 10 26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן:
Num 10 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן:
Num 10 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו:
Num 10 29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל:
Num 10 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך:
Num 10 31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים:
Num 10 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך:
Num 10 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה:
Num 10 34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה:
Num 10 35 ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך:
Num 10 36 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל:
Num 11 1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה:
Num 11 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש:
Num 11 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה:
Num 11 4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:
Num 11 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים:
Num 11 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו:
Num 11 7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח:
Num 11 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן:
Num 11 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו:
Num 11 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע:
Num 11 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי:
Num 11 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו:
Num 11 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה:
Num 11 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני:
Num 11 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי:
Num 11 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך:
Num 11 17 וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך:
Num 11 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם:
Num 11 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום:
Num 11 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים:
Num 11 21 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים:
Num 11 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם:
Num 11 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא:
Num 11 24 ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:
Num 11 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו:
Num 11 26 וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה:
Num 11 27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה:
Num 11 28 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 11 29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם:
Num 11 30 ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל:
Num 11 31 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ:
Num 11 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה:
Num 11 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד:
Num 11 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים:
Num 11 35 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:
Num 12 1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח:
Num 12 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה:
Num 12 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה:
Num 12 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם:
Num 12 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם:
Num 12 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו:
Num 12 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא:
Num 12 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה:
Num 12 9 ויחר אף יהוה בם וילך:
Num 12 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת:
Num 12 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
Num 12 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו:
Num 12 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה:
Num 12 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:
Num 12 15 ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים:
Num 12 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן:
Num 13 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 13 2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם:
Num 13 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה:
Num 13 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור:
Num 13 5 למטה שמעון שפט בן חורי:
Num 13 6 למטה יהודה כלב בן יפנה:
Num 13 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף:
Num 13 8 למטה אפרים הושע בן נון:
Num 13 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא:
Num 13 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי:
Num 13 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי:
Num 13 12 למטה דן עמיאל בן גמלי:
Num 13 13 למטה אשר סתור בן מיכאל:
Num 13 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי:
Num 13 15 למטה גד גאואל בן מכי:
Num 13 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע:
Num 13 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר:
Num 13 18 וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב:
Num 13 19 ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים:
Num 13 20 ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:
Num 13 21 ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת:
Num 13 22 ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:

Num 13 23 ויבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים:
Num 13 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
Num 13 25 וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום:
Num 13 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ:
Num 13 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה:
Num 13 28 אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם:
Num 13 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הירדן:
Num 13 30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה:
Num 13 31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו:
Num 13 32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות:
Num 13 33 ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם:
Num 14 1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא:
Num 14 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו:
Num 14 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה:
Num 14 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה:
Num 14 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל:
Num 14 6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם:
Num 14 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד:
Num 14 8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש:
Num 14 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם:
Num 14 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל:
Num 14 11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו:
Num 14 12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו:
Num 14 13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו:
Num 14 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענך עמד עלהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה:
Num 14 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר:
Num 14 16 מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר:
Num 14 17 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:
Num 14 18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים:
Num 14 19 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:
Num 14 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך:
Num 14 21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:
Num 14 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:
Num 14 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה:
Num 14 24 ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה:
Num 14 25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף:
Num 14 26 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 14 27 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי:
Num 14 28 אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם:
Num 14 29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר

הלינתם עלי:
Num 14 30 אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:
Num 14 31 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה:
Num 14 32 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה:
Num 14 33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר:
Num 14 34 במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי:
Num 14 35 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו:
Num 14 36 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילונו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ:
Num 14 37 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה:
Num 14 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ:
Num 14 39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד:
Num 14 40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו:
Num 14 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח:
Num 14 42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:
Num 14 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם:
Num 14 44 ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה:
Num 14 45 וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה:
Num 15 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 15 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם:
Num 15 3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן:
Num 15 4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבעית ההין שמן:
Num 15 5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד:
Num 15 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין:
Num 15 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה:
Num 15 8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה:
Num 15 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין:
Num 15 10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה:
Num 15 11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים:
Num 15 12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם:
Num 15 13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה:
Num 15 14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה:
Num 15 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה:
Num 15 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם:
Num 15 17 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 15 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה:
Num 15 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה:
Num 15 20 ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה:
Num 15 21 מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם:
Num 15 22 וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה:
Num 15 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם:
Num 15 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת:
Num 15 25 וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם:
Num 15 26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה:
Num 15 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת:
Num 15 28 וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו:

Num 15 29 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה:
Num 15 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה:
Num 15 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה:
Num 15 32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת:
Num 15 33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה:
Num 15 34 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו:
Num 15 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה:
Num 15 36 ויציאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה:
Num 15 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
Num 15 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת:
Num 15 39 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
Num 15 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם:
Num 15 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:
Num 16 1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן:
Num 16 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם:
Num 16 3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה:
Num 16 4 וישמע משה ויפל על פניו:
Num 16 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו:
Num 16 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו:
Num 16 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי:
Num 16 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי:
Num 16 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
Num 16 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה:
Num 16 11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו:
Num 16 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה:
Num 16 13 המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר:
Num 16 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
Num 16 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:
Num 16 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר:
Num 16 17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו:
Num 16 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן:
Num 16 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה:
Num 16 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 16 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע:
Num 16 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף:
Num 16 23 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 16 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם:
Num 16 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל:
Num 16 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל

אשר להם פן תספו בכל חטאתם:
Num 16 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם:
Num 16 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:
Num 16 29 אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני:
Num 16 30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה:
Num 16 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם:
Num 16 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש:
Num 16 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל:
Num 16 34 וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ:
Num 16 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת:
Num 16 36 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 16 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו:
Num 16 38 את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל:
Num 16 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח:
Num 16 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו:
Num 16 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה:
Num 16 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה:
Num 16 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד:
Num 16 44 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 16 45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם:
Num 16 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף:
Num 16 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם:
Num 16 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה:
Num 16 49 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח:
Num 16 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:
Num 17 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 17 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו:
Num 17 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם:
Num 17 4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה:
Num 17 5 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינם עליכם:
Num 17 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם:
Num 17 7 וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת:
Num 17 8 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
Num 17 9 ויצא משה את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:
Num 17 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו:
Num 17 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה:
Num 17 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו:
Num 17 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע:
Num 18 1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם:
Num 18 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך

לפני אהל העדת:
Num 18 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם:
Num 18 4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
Num 18 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל:
Num 18 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד:
Num 18 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת:
Num 18 8 וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם:
Num 18 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך:
Num 18 10 בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך:
Num 18 11 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו:
Num 18 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים:
Num 18 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו:
Num 18 14 כל חרם בישראל לך יהיה:
Num 18 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה:
Num 18 16 ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא:
Num 18 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה:
Num 18 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה:
Num 18 19 כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך:
Num 18 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל:
Num 18 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד:
Num 18 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות:
Num 18 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
Num 18 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה:
Num 18 25 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 18 26 ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר:
Num 18 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב:
Num 18 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן:
Num 18 29 מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו:
Num 18 30 ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב:
Num 18 31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד:
Num 18 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:
Num 19 1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
Num 19 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:
Num 19 3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו:
Num 19 4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים:
Num 19 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף:
Num 19 6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה:
Num 19 7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Num 19 8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב:
Num 19 9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא:
Num 19 10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם:
Num 19 11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים:
Num 19 12 הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר:
Num 19 13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו:
Num 19 14 זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים:
Num 19 15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
Num 19 16 וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
Num 19 17 ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי:
Num 19 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר:
Num 19 19 והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב:
Num 19 20 ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא:
Num 19 21 והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב:
Num 19 22 וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:
Num 20 1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם:
Num 20 2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן:
Num 20 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גועינו בגוע אחינו לפני יהוה:
Num 20 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו:
Num 20 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות:
Num 20 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם:
Num 20 7 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 20 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם:
Num 20 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו:
Num 20 10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם מים:
Num 20 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם:
Num 20 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם:
Num 20 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם:
Num 20 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו:
Num 20 15 וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו:
Num 20 16 ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך:
Num 20 17 נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך:
Num 20 18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך:
Num 20 19 ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה:
Num 20 20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה:
Num 20 21 וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו:
Num 20 22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 20 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר:
Num 20 24 יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה:
Num 20 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר:
Num 20 26 והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
Num 20 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה:
Num 20 28 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:
Num 20 29 ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:
Num 21 1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי:
Num 21 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם:
Num 21 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה:
Num 21 4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך:
Num 21 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל:
Num 21 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל:
Num 21 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם:
Num 21 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי:
Num 21 9 ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:
Num 21 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבת:
Num 21 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש:
Num 21 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד:
Num 21 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:
Num 21 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון:
Num 21 15 ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב:
Num 21 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים:
Num 21 17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה:
Num 21 18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה:
Num 21 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות:
Num 21 20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן:
Num 21 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר:
Num 21 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך:
Num 21 23 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל:
Num 21 24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון:
Num 21 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה:
Num 21 26 כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן:
Num 21 27 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון:
Num 21 28 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן:
Num 21 29 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון:
Num 21 30 ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא:
Num 21 31 וישב ישראל בארץ האמרי:
Num 21 32 וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם:
Num 21 33 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:
Num 21 34 ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון:
Num 21 35 ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:
Num 22 1 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו:

Num 22 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי:
Num 22 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:
Num 22 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא:
Num 22 5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי:
Num 22 6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר:
Num 22 7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק:
Num 22 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם:
Num 22 9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך:
Num 22 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי:
Num 22 11 הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו:
Num 22 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא:
Num 22 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם:
Num 22 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו:
Num 22 15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה:
Num 22 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
Num 22 17 כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה:
Num 22 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה:
Num 22 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי:
Num 22 20 ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה:
Num 22 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב:
Num 22 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו:
Num 22 23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך:
Num 22 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה:
Num 22 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה:
Num 22 26 ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול:
Num 22 27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל:
Num 22 28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים:
Num 22 29 ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך:
Num 22 30 ותאמר האתון אל בלעם הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא:
Num 22 31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו:
Num 22 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי:
Num 22 33 ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי:
Num 22 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי:
Num 22 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק:
Num 22 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול:
Num 22 37 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך:
Num 22 38 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אלהים בפי אתו אדבר:
Num 22 39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות:
Num 22 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו:
Num 22 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם:
Num 23 1 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:
Num 23 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח:
Num 23 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי:
Num 23 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח:
Num 23 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
Num 23 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב:
Num 23 7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל:
Num 23 8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה:
Num 23 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב:
Num 23 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו:
Num 23 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך והנה ברכת ברך:
Num 23 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר:
Num 23 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם:
Num 23 14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח:
Num 23 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה:
Num 23 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
Num 23 17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה:
Num 23 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר:
Num 23 19 לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה:
Num 23 20 הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה:
Num 23 21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו:
Num 23 22 אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו:
Num 23 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל:
Num 23 24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה:
Num 23 25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו:
Num 23 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה:
Num 23 27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם:
Num 23 28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן:
Num 23 29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:
Num 23 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:
Num 24 1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו:
Num 24 2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים:
Num 24 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין:
Num 24 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:
Num 24 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל:
Num 24 6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים:
Num 24 7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו:
Num 24 8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ:
Num 24 9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור:
Num 24 10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים:
Num 24 11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד:
Num 24 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר:
Num 24 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה

מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר:
Num 24 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
Num 24 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין:
Num 24 16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים:
Num 24 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת:
Num 24 18 והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל:
Num 24 19 וירד מיעקב והאביד שריד מעיר:
Num 24 20 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:
Num 24 21 וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך:
Num 24 22 כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך:
Num 24 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל:
Num 24 24 וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד:
Num 24 25 ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:
Num 25 1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב:
Num 25 2 ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן:
Num 25 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל:
Num 25 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל:
Num 25 5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
Num 25 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
Num 25 7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו:
Num 25 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל:
Num 25 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף:
Num 25 10 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 25 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי:
Num 25 12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום:
Num 25 13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל:
Num 25 14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני:
Num 25 15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא:
Num 25 16 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 25 17 צרור את המדינים והכיתם אותם:
Num 25 18 כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:
Num 26 1 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
Num 26 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
Num 26 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר:
Num 26 4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
Num 26 5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי:
Num 26 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי:
Num 26 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים:
Num 26 8 ובני פלוא אליאב:
Num 26 9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה:
Num 26 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס:
Num 26 11 ובני קרח לא מתו:
Num 26 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני:
Num 26 13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי:
Num 26 14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 26 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני:
Num 26 16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
Num 26 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי:
Num 26 18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות:
Num 26 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען:
Num 26 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי:
Num 26 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי:
Num 26 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות:
Num 26 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני:
Num 26 24 לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני:
Num 26 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות:
Num 26 26 בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלי:
Num 26 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות:
Num 26 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים:
Num 26 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי:
Num 26 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי:
Num 26 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי:
Num 26 32 ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי:
Num 26 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:
Num 26 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות:
Num 26 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני:
Num 26 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני:
Num 26 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם:
Num 26 38 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירמי:
Num 26 39 לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי:
Num 26 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי:
Num 26 41 אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות:
Num 26 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם:
Num 26 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות:
Num 26 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי:
Num 26 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי:
Num 26 46 ושם בת אשר שרח:
Num 26 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות:
Num 26 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני:
Num 26 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי:
Num 26 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות:
Num 26 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים:
Num 26 52 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 26 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות:
Num 26 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו:
Num 26 55 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו:
Num 26 56 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט:
Num 26 57 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי:
Num 26 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם:
Num 26 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Num 26 60 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
Num 26 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה:
Num 26 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל:
Num 26 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:
Num 26 64 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
Num 26 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:
Num 27 1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
Num 27 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר:
Num 27 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו:
Num 27 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו:
Num 27 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה:
Num 27 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
Num 27 7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן:
Num 27 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו:
Num 27 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו:
Num 27 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו:
Num 27 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה:
Num 27 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל:
Num 27 13 וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך:
Num 27 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן:
Num 27 15 וידבר משה אל יהוה לאמר:
Num 27 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה:
Num 27 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה:
Num 27 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:
Num 27 19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתה אתו לעיניהם:
Num 27 20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל:
Num 27 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה:
Num 27 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה:
Num 27 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:
Num 28 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 28 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו:
Num 28 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד:
Num 28 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:
Num 28 5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין:
Num 28 6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה:
Num 28 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה:
Num 28 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:
Num 28 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:
Num 28 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:
Num 28 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה

שבעה תמימם:
Num 28 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד:
Num 28 13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה:
Num 28 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה:
Num 28 15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו:
Num 28 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:
Num 28 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל:
Num 28 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Num 28 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם:
Num 28 20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
Num 28 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
Num 28 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:
Num 28 23 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה:
Num 28 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו:
Num 28 25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Num 28 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Num 28 27 והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
Num 28 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד:
Num 28 29 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
Num 28 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם:
Num 28 31 מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם:
Num 29 1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:
Num 29 2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם:
Num 29 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:
Num 29 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים:
Num 29 5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:
Num 29 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה:
Num 29 7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו:
Num 29 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו לכם:
Num 29 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד:
Num 29 10 עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
Num 29 11 שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
Num 29 12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים:
Num 29 13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:
Num 29 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האילם:
Num 29 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים:
Num 29 16 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:
Num 29 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 19 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:

Num 29 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 22 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
Num 29 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 25 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:
Num 29 26 וביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 28 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
Num 29 29 וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 31 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:
Num 29 32 וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם:
Num 29 33 ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפטם:
Num 29 34 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:
Num 29 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו:
Num 29 36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם:
Num 29 37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט:
Num 29 38 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:
Num 29 39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם:
Num 29 40 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:
Num 30 1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
Num 30 2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה:
Num 30 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה:
Num 30 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום:
Num 30 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה:
Num 30 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה:
Num 30 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו:
Num 30 8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה:
Num 30 9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה:
Num 30 10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה:
Num 30 11 ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום:
Num 30 12 ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה:
Num 30 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו:
Num 30 14 ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו:
Num 30 15 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה:
Num 30 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:
Num 31 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 31 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיך:
Num 31 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין:
Num 31 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא:
Num 31 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא:
Num 31 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו:
Num 31 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Num 31 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב:
Num 31 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם בזזו:
Num 31 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש:
Num 31 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה:
Num 31 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו:
Num 31 13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה:
Num 31 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה:
Num 31 15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה:
Num 31 16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה:
Num 31 17 ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו:
Num 31 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם:
Num 31 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם:
Num 31 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו:
Num 31 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה:
Num 31 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת:
Num 31 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים:
Num 31 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה:
Num 31 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר:
Num 31 26 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה:
Num 31 27 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה:
Num 31 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן:
Num 31 29 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה:
Num 31 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה:
Num 31 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה:
Num 31 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים:
Num 31 33 ובקר שנים ושבעים אלף:
Num 31 34 וחמרים אחד וששים אלף:
Num 31 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף:
Num 31 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות:
Num 31 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים:
Num 31 38 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים:
Num 31 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים:
Num 31 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש:
Num 31 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה:
Num 31 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים:
Num 31 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות:
Num 31 44 ובקר ששה ושלשים אלף:
Num 31 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות:
Num 31 46 ונפש אדם ששה עשר אלף:
Num 31 47 ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
Num 31 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות:
Num 31 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש:
Num 31 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

על נפשתינו לפני יהוה:
Num 31 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה:
Num 31 52 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות:
Num 31 53 אנשי הצבא בזזו איש לו:
Num 31 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד
זכרון לבני ישראל לפני יהוה:
Num 32 1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה
המקום מקום מקנה:
Num 32 2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר:
Num 32 3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו ובען:
Num 32 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה:
Num 32 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את
הירדן:
Num 32 6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה:
Num 32 7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה:
Num 32 8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
Num 32 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ
אשר נתן להם יהוה:
Num 32 10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר:
Num 32 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי:
Num 32 12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה:
Num 32 13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני
יהוה:
Num 32 14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל
ישראל:
Num 32 15 כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה:
Num 32 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו:
Num 32 17 ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי
המבצר מפני ישבי הארץ:
Num 32 18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו:
Num 32 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה:
Num 32 20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה:
Num 32 21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו:
Num 32 22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת
לכם לאחזה לפני יהוה:
Num 32 23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם:
Num 32 24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו:
Num 32 25 ויאמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה:
Num 32 26 טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד:
Num 32 27 ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר:
Num 32 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני
ישראל:
Num 32 29 ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה:
Num 32 30 ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען:
Num 32 31 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה:
Num 32 32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן:
Num 32 33 ויתן להם משה לבני גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך
האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בגבלת ערי הארץ סביב:
Num 32 34 ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער:
Num 32 35 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה:
Num 32 36 ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן:
Num 32 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים:

Num 32 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו:
Num 32 39 וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה:
Num 32 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה:
Num 32 41 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר:
Num 32 42 ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו:
Num 33 1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן:
Num 33 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם:
Num 33 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים:
Num 33 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים:
Num 33 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת:
Num 33 6 ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר:
Num 33 7 ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל:
Num 33 8 ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
Num 33 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם:
Num 33 10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף:
Num 33 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין:
Num 33 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה:
Num 33 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש:
Num 33 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות:
Num 33 15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני:
Num 33 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה:
Num 33 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת:
Num 33 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
Num 33 19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ:
Num 33 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה:
Num 33 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה:
Num 33 22 ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה:
Num 33 23 ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר:
Num 33 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה:
Num 33 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת:
Num 33 26 ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת:
Num 33 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח:
Num 33 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה:
Num 33 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה:
Num 33 30 ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות:
Num 33 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן:
Num 33 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד:
Num 33 33 ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:
Num 33 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:
Num 33 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר:
Num 33 36 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש:
Num 33 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום:
Num 33 38 ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש:
Num 33 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר:
Num 33 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
Num 33 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה:
Num 33 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן:
Num 33 43 ויסעו מפונן ויחנו באבת:
Num 33 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב:
Num 33 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד:
Num 33 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה:

Num 33 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו:
Num 33 48 ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו:
Num 33 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב:
Num 33 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר:
Num 33 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען:
Num 33 52 והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו:
Num 33 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה:
Num 33 54 והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבתיכם תתנחלו:
Num 33 55 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה:
Num 33 56 והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם:
Num 34 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 34 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה:
Num 34 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה:
Num 34 4 ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה:
Num 34 5 ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה:
Num 34 6 וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים:
Num 34 7 וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר:
Num 34 8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה:
Num 34 9 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון:
Num 34 10 והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה:
Num 34 11 וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה:
Num 34 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב:
Num 34 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה:
Num 34 14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם:
Num 34 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה:
Num 34 16 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 34 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון:
Num 34 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
Num 34 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה:
Num 34 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד:
Num 34 21 למטה בנימן אלידד בן כסלון:
Num 34 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי:
Num 34 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפד:
Num 34 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן:
Num 34 25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך:
Num 34 26 ולמטה בני ישששכר נשיא פלטיאל בן עזן:
Num 34 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי:
Num 34 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד:
Num 34 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:
Num 35 1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר:
Num 35 2 צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם תתנו ללוים:
Num 35 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם:
Num 35 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב:
Num 35 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים:
Num 35 6 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

תתנו ארבעים ושתים עיר:
Num 35 7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן:
Num 35 8 והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללוים:
Num 35 9 וידבר יהוה אל משה לאמר:
Num 35 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען:
Num 35 11 והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה:
Num 35 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט:
Num 35 13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם:
Num 35 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה:
Num 35 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה:
Num 35 16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
Num 35 17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
Num 35 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
Num 35 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו:
Num 35 20 ואם בשנאה יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת:
Num 35 21 או באיבה הכהו בידו וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו:
Num 35 22 ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה:
Num 35 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו:
Num 35 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה:
Num 35 25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש:
Num 35 26 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה:
Num 35 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם:
Num 35 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחזתו:
Num 35 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם:
Num 35 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות:
Num 35 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת:
Num 35 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן:
Num 35 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו:
Num 35 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:
Num 36 1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל:
Num 36 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו:
Num 36 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע:
Num 36 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן:
Num 36 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים:
Num 36 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים:
Num 36 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל:
Num 36 8 וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו:
Num 36 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל:
Num 36 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד:

Num 36 11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים:
Num 36 12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן:
Num 36 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deuteronomy

Deut 1 1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב:
Deut 1 2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע:
Deut 1 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם:
Deut 1 4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי:
Deut 1 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר:
Deut 1 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה:
Deut 1 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת:
Deut 1 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:
Deut 1 9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם:
Deut 1 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב:
Deut 1 11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
Deut 1 12 איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם:
Deut 1 13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם:
Deut 1 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות:
Deut 1 15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם:
Deut 1 16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו:
Deut 1 17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו:
Deut 1 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון:
Deut 1 19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
Deut 1 20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
Deut 1 21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת:
Deut 1 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
Deut 1 23 וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט:
Deut 1 24 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה:
Deut 1 25 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
Deut 1 26 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם:
Deut 1 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו:
Deut 1 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם:
Deut 1 29 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם:
Deut 1 30 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם:
Deut 1 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה:
Deut 1 32 ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם:
Deut 1 33 ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם:
Deut 1 34 וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר:
Deut 1 35 אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Deut 1 36 זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה:
Deut 1 37 גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם:
Deut 1 38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל:
Deut 1 39 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה:
Deut 1 40 ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף:
Deut 1 41 ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה:
Deut 1 42 ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:
Deut 1 43 ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה:
Deut 1 44 ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה:
Deut 1 45 ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם:
Deut 1 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:
Deut 2 1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים:
Deut 2 2 ויאמר יהוה אלי לאמר:
Deut 2 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה:
Deut 2 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד:
Deut 2 5 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר:
Deut 2 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם:
Deut 2 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר:
Deut 2 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב:
Deut 2 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה:
Deut 2 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים:
Deut 2 11 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים:
Deut 2 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם:
Deut 2 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד:
Deut 2 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם:
Deut 2 15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם:
Deut 2 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם:
Deut 2 17 וידבר יהוה אלי לאמר:
Deut 2 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער:
Deut 2 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה:
Deut 2 20 ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים:
Deut 2 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם:
Deut 2 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה:
Deut 2 23 והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם:
Deut 2 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה:
Deut 2 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך:
Deut 2 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר:
Deut 2 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול:
Deut 2 28 אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי:

Deut 2 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
Deut 2 30 ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה:
Deut 2 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו:
Deut 2 32 ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה:
Deut 2 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו:
Deut 2 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו שריד:
Deut 2 35 רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו:
Deut 2 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו:
Deut 2 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:
Deut 3 1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:
Deut 3 2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון:
Deut 3 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד:
Deut 3 4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן:
Deut 3 5 כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד:
Deut 3 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף:
Deut 3 7 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו:
Deut 3 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון:
Deut 3 9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר:
Deut 3 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן:
Deut 3 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש:
Deut 3 12 ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי:
Deut 3 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים:
Deut 3 14 יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה:
Deut 3 15 ולמכיר נתתי את הגלעד:
Deut 3 16 ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
Deut 3 17 והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה:
Deut 3 18 ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל:
Deut 3 19 רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם:
Deut 3 20 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם:
Deut 3 21 ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה:
Deut 3 22 לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:
Deut 3 23 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר:
Deut 3 24 אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך:
Deut 3 25 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון:
Deut 3 26 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה:
Deut 3 27 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה:
Deut 3 28 וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ

אשר תראה:
Deut 3 29 ונשב בגיא מול בית פעור:
Deut 4 1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם:
Deut 4 2 לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם:
Deut 4 3 עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך:
Deut 4 4 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום:
Deut 4 5 ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרשתה:
Deut 4 6 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
Deut 4 7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו:
Deut 4 8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום:
Deut 4 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
Deut 4 10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:
Deut 4 11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל:
Deut 4 12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול:
Deut 4 13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות
אבנים:
Deut 4 14 ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה:
Deut 4 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך
האש:
Deut 4 16 פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה:
Deut 4 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים:
Deut 4 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ:
Deut 4 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים:
Deut 4 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה:
Deut 4 21 ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
Deut 4 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה
הזאת:
Deut 4 23 השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך:
Deut 4 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא:
Deut 4 25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע
בעיני יהוה אלהיך להכעיסו:
Deut 4 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון:
Deut 4 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה:
Deut 4 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחן:
Deut 4 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך:
Deut 4 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו:
Deut 4 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם:
Deut 4 32 כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו:

Deut 4 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי:
Deut 4 34 או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
Deut 4 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
Deut 4 36 מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש:
Deut 4 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
Deut 4 38 להורישׁ גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
Deut 4 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
Deut 4 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:
Deut 4 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש:
Deut 4 42 לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי:
Deut 4 43 את בצר במדבר בארץ המישׁר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי:
Deut 4 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:
Deut 4 45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים:
Deut 4 46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים:
Deut 4 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש:
Deut 4 48 מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון:
Deut 4 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:
Deut 5 1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
Deut 5 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב:
Deut 5 3 לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים:
Deut 5 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש:
Deut 5 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר:
Deut 5 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
Deut 5 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני:
Deut 5 8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
Deut 5 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי:
Deut 5 10 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו:
Deut 5 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא:
Deut 5 12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך:
Deut 5 13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך:
Deut 5 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך:
Deut 5 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת:
Deut 5 16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 5 17 לא תרצח:
Deut 5 18 ולא תנאף:
Deut 5 19 ולא תגנב:
Deut 5 20 ולא תענה ברעך עד שוא:
Deut 5 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך:
Deut 5 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי:

Deut 5 23 ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
Deut 5 24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי:
Deut 5 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו:
Deut 5 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי:
Deut 5 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
Deut 5 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
Deut 5 29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם:
Deut 5 30 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם:
Deut 5 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
Deut 5 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל:
Deut 5 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:
Deut 6 1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
Deut 6 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך:
Deut 6 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש:
Deut 6 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
Deut 6 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
Deut 6 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך:
Deut 6 7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
Deut 6 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך:
Deut 6 9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:
Deut 6 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית:
Deut 6 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת:
Deut 6 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
Deut 6 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
Deut 6 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
Deut 6 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה:
Deut 6 16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה:
Deut 6 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך:
Deut 6 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך:
Deut 6 19 להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה:
Deut 6 20 כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם:
Deut 6 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה:
Deut 6 22 ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו:
Deut 6 23 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו:
Deut 6 24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה:
Deut 6 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:
Deut 7 1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deut 7 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם:
Deut 7 3 ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך:
Deut 7 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר:
Deut 7 5 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש:
Deut 7 6 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה:
Deut 7 7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים:
Deut 7 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
Deut 7 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור:
Deut 7 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו:
Deut 7 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם:
Deut 7 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך:
Deut 7 13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך:
Deut 7 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך:
Deut 7 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
Deut 7 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך:
Deut 7 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם:
Deut 7 18 לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
Deut 7 19 המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם:
Deut 7 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך:
Deut 7 21 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
Deut 7 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
Deut 7 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם:
Deut 7 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם:
Deut 7 25 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
Deut 7 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:
Deut 8 1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם:
Deut 8 2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא:
Deut 8 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם:
Deut 8 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
Deut 8 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך:
Deut 8 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו:
Deut 8 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר:
Deut 8 8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש:
Deut 8 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת:
Deut 8 10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך:
Deut 8 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום:
Deut 8 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת:
Deut 8 13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deut 8 14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
Deut 8 15 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש:
Deut 8 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך:
Deut 8 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה:
Deut 8 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה:
Deut 8 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון:
Deut 8 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם:
Deut 9 1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלת ובצרת בשמים:
Deut 9 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
Deut 9 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך:
Deut 9 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך:
Deut 9 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
Deut 9 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה:
Deut 9 7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה:
Deut 9 8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם:
Deut 9 9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
Deut 9 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל:
Deut 9 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים לחות הברית:
Deut 9 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
Deut 9 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא:
Deut 9 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו:
Deut 9 15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לחת הברית על שתי ידי:
Deut 9 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
Deut 9 17 ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם:
Deut 9 18 ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
Deut 9 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
Deut 9 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא:
Deut 9 21 ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר:
Deut 9 22 ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה:
Deut 9 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו:
Deut 9 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם:
Deut 9 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם:
Deut 9 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה:
Deut 9 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

חטאתו:
Deut 9 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר:
Deut 9 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה:
Deut 10 1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ:
Deut 10 2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון:
Deut 10 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי:
Deut 10 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי:
Deut 10 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה:
Deut 10 6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו:
Deut 10 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים:
Deut 10 8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה:
Deut 10 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו:
Deut 10 10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך:
Deut 10 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם:
Deut 10 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
Deut 10 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך:
Deut 10 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה:
Deut 10 15 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה:
Deut 10 16 ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד:
Deut 10 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
Deut 10 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה:
Deut 10 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
Deut 10 20 את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע:
Deut 10 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך:
Deut 10 22 בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:
Deut 11 1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים:
Deut 11 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
Deut 11 3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
Deut 11 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה:
Deut 11 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה:
Deut 11 6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל:
Deut 11 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה:
Deut 11 8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
Deut 11 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:
Deut 11 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק:
Deut 11 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים:
Deut 11 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית

שנה:
Deut 11 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
Deut 11 14 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
Deut 11 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
Deut 11 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם:
Deut 11 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
Deut 11 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם:
Deut 11 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
Deut 11 20 וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך:
Deut 11 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:
Deut 11 22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו:
Deut 11 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם:
Deut 11 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:
Deut 11 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:
Deut 11 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
Deut 11 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
Deut 11 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
Deut 11 29 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל:
Deut 11 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה:
Deut 11 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה:
Deut 11 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:
Deut 12 1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
Deut 12 2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
Deut 12 3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא:
Deut 12 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם:
Deut 12 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:
Deut 12 6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם:
Deut 12 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך:
Deut 12 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו:
Deut 12 9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 12 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח:
Deut 12 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה:
Deut 12 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם:
Deut 12 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה:
Deut 12 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר

אנכי מצוך:
Deut 12 15 רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל:
Deut 12 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
Deut 12 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך:
Deut 12 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך:
Deut 12 19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך:
Deut 12 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר:
Deut 12 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך:
Deut 12 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו:
Deut 12 23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר:
Deut 12 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים:
Deut 12 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה:
Deut 12 26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה:
Deut 12 27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל:
Deut 12 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך:
Deut 12 29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם:
Deut 12 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני:
Deut 12 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם:
Deut 12 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו:
Deut 13 1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת:
Deut 13 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם:
Deut 13 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
Deut 13 4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון:
Deut 13 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:
Deut 13 6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:
Deut 13 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ:
Deut 13 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו:
Deut 13 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרנה:
Deut 13 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
Deut 13 11 וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך:
Deut 13 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר:
Deut 13 13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
Deut 13 14 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך:
Deut 13 15 הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
Deut 13 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה

אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד:
Deut 13 17 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך:
Deut 13 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:
Deut 14 1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:
Deut 14 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה:
Deut 14 3 לא תאכל כל תועבה:
Deut 14 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים:
Deut 14 5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר:
Deut 14 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו:
Deut 14 7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם:
Deut 14 8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
Deut 14 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו:
Deut 14 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
Deut 14 11 כל צפור טהרה תאכלו:
Deut 14 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
Deut 14 13 והראה ואת האיה והדיה למינה:
Deut 14 14 ואת כל ערב למינו:
Deut 14 15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו:
Deut 14 16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת:
Deut 14 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך:
Deut 14 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף:
Deut 14 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו:
Deut 14 20 כל עוף טהור תאכלו:
Deut 14 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
Deut 14 22 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה:
Deut 14 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים:
Deut 14 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך:
Deut 14 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
Deut 14 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובייין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך:
Deut 14 27 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך:
Deut 14 28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
Deut 14 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:
Deut 15 1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה:
Deut 15 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה:
Deut 15 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך:
Deut 15 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:
Deut 15 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום:
Deut 15 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו:
Deut 15 7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון:
Deut 15 8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו:

Deut 15 9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא:
Deut 15 10 נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך:
Deut 15 11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך:
Deut 15 12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך:
Deut 15 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
Deut 15 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו:
Deut 15 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:
Deut 15 16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך:
Deut 15 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן:
Deut 15 18 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה:
Deut 15 19 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך:
Deut 15 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך:
Deut 15 21 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך:
Deut 15 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל:
Deut 15 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:
Deut 16 1 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
Deut 16 2 וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
Deut 16 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
Deut 16 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר:
Deut 16 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 16 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים:
Deut 16 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך:
Deut 16 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה:
Deut 16 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות:
Deut 16 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך:
Deut 16 11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
Deut 16 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה:
Deut 16 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך:
Deut 16 14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
Deut 16 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח:
Deut 16 16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם:
Deut 16 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:
Deut 16 18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק:
Deut 16 19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם:
Deut 16 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 16 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך:
Deut 16 22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך:
Deut 17 1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך

הוא:
Deut 17 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו:
Deut 17 3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי:
Deut 17 4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
Deut 17 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו:
Deut 17 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד:
Deut 17 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך:
Deut 17 8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
Deut 17 9 ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
Deut 17 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך:
Deut 17 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:
Deut 17 12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
Deut 17 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד:
Deut 17 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:
Deut 17 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:
Deut 17 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד:
Deut 17 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד:
Deut 17 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים:
Deut 17 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:
Deut 17 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:
Deut 18 1 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון:
Deut 18 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו:
Deut 18 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה:
Deut 18 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו:
Deut 18 5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים:
Deut 18 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה:
Deut 18 7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה:
Deut 18 8 חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות:
Deut 18 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם:
Deut 18 10 לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:
Deut 18 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:
Deut 18 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך:
Deut 18 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך:
Deut 18 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מענים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך:
Deut 18 15 נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון:
Deut 18 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deut 18 17 ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:
Deut 18 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו:
Deut 18 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:
Deut 18 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא:
Deut 18 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה:
Deut 18 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו:
Deut 19 1 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם:
Deut 19 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
Deut 19 3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח:
Deut 19 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם:
Deut 19 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי:
Deut 19 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום:
Deut 19 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך:
Deut 19 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך:
Deut 19 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה:
Deut 19 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים:
Deut 19 11 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל:
Deut 19 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת:
Deut 19 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך:
Deut 19 14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
Deut 19 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר:
Deut 19 16 כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה:
Deut 19 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
Deut 19 18 ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו:
Deut 19 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך:
Deut 19 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך:
Deut 19 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:
Deut 20 1 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים:
Deut 20 2 והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם:
Deut 20 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם:
Deut 20 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם:
Deut 20 5 ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו:
Deut 20 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:
Deut 20 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
Deut 20 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו:
Deut 20 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:
Deut 20 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Deut 20 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך:
Deut 20 12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
Deut 20 13 ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב:
Deut 20 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך:
Deut 20 15 כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה:
Deut 20 16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה:
Deut 20 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך:
Deut 20 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם:
Deut 20 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
Deut 20 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:
Deut 21 1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו:
Deut 21 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל:
Deut 21 3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל:
Deut 21 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל:
Deut 21 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע:
Deut 21 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל:
Deut 21 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו:
Deut 21 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם:
Deut 21 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה:
Deut 21 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שביו:
Deut 21 11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה:
Deut 21 12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה:
Deut 21 13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה:
Deut 21 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:
Deut 21 15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה:
Deut 21 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר:
Deut 21 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה:
Deut 21 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם:
Deut 21 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו:
Deut 21 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא:
Deut 21 21 ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו:
Deut 21 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ:
Deut 21 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
Deut 22 1 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך:
Deut 22 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו:
Deut 22 3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:
Deut 22 4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו:
Deut 22 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אלה:
Deut 22 6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים:
Deut 22 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים:
Deut 22 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו:
Deut 22 9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם:
Deut 22 10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו:
Deut 22 11 לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו:
Deut 22 12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:
Deut 22 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה:
Deut 22 14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים:
Deut 22 15 ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה:
Deut 22 16 ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה:
Deut 22 17 והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר:
Deut 22 18 ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו:
Deut 22 19 וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
Deut 22 20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער:
Deut 22 21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך:
Deut 22 22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל:
Deut 22 23 כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה:
Deut 22 24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך:
Deut 22 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו:
Deut 22 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה:
Deut 22 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה:
Deut 22 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו:
Deut 22 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו:
Deut 22 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:
Deut 23 1 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה:
Deut 23 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה:
Deut 23 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם:
Deut 23 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך:
Deut 23 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך:
Deut 23 6 לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם:
Deut 23 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו:
Deut 23 8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה:
Deut 23 9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע:
Deut 23 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
Deut 23 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה:
Deut 23 12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ:
Deut 23 13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך:
Deut 23 14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך:
Deut 23 15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו:

Deut 23 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו:
Deut 23 17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל:
Deut 23 18 לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם:
Deut 23 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך:
Deut 23 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
Deut 23 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא:
Deut 23 22 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא:
Deut 23 23 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך:
Deut 23 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן:
Deut 23 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך:
Deut 24 1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו:
Deut 24 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר:
Deut 24 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה:
Deut 24 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:
Deut 24 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח:
Deut 24 6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל:
Deut 24 7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך:
Deut 24 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרו לעשות:
Deut 24 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:
Deut 24 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:
Deut 24 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה:
Deut 24 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו:
Deut 24 13 השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך:
Deut 24 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך:
Deut 24 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא:
Deut 24 16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו:
Deut 24 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה:
Deut 24 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
Deut 24 19 כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך:
Deut 24 20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
Deut 24 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
Deut 24 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
Deut 25 1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
Deut 25 2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:
Deut 25 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך:
Deut 25 4 לא תחסם שור בדישו:
Deut 25 5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:
Deut 25 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
Deut 25 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי:

Deut 25 8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה:
Deut 25 9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
Deut 25 10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל:
Deut 25 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו:
Deut 25 12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך:
Deut 25 13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה:
Deut 25 14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה:
Deut 25 15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 25 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול:
Deut 25 17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים:
Deut 25 18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:
Deut 25 19 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:
Deut 26 1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה:
Deut 26 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם:
Deut 26 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו:
Deut 26 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך:
Deut 26 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב:
Deut 26 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה:
Deut 26 7 ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו:
Deut 26 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים:
Deut 26 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
Deut 26 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך:
Deut 26 11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:
Deut 26 12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישת שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו:
Deut 26 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי:
Deut 26 14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני:
Deut 26 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש:
Deut 26 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך:
Deut 26 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו:
Deut 26 18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו:
Deut 26 19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:
Deut 27 1 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום:
Deut 27 2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד:
Deut 27 3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך:
Deut 27 4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deut 27 5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
Deut 27 6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך:
Deut 27 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
Deut 27 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב:
Deut 27 9 וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך:
Deut 27 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום:
Deut 27 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
Deut 27 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן:
Deut 27 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי:
Deut 27 14 וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:
Deut 27 15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:
Deut 27 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן:
Deut 27 17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן:
Deut 27 18 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן:
Deut 27 19 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן:
Deut 27 20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן:
Deut 27 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן:
Deut 27 22 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן:
Deut 27 23 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן:
Deut 27 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן:
Deut 27 25 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן:
Deut 27 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:
Deut 28 1 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גויי הארץ:
Deut 28 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך:
Deut 28 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה:
Deut 28 4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך:
Deut 28 5 ברוך טנאך ומשארתך:
Deut 28 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך:
Deut 28 7 יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך:
Deut 28 8 יצו יהוה אתך את הברכה באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך:
Deut 28 9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו:
Deut 28 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך:
Deut 28 11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך:
Deut 28 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה:
Deut 28 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות:
Deut 28 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם:
Deut 28 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך:
Deut 28 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה:
Deut 28 17 ארור טנאך ומשארתך:
Deut 28 18 ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך:
Deut 28 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
Deut 28 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Deut 28 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
Deut 28 22 יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך:
Deut 28 23 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל:
Deut 28 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך:
Deut 28 25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ:
Deut 28 26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
Deut 28 27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרס אשר לא תוכל להרפא:
Deut 28 28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב:
Deut 28 29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע:
Deut 28 30 אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו:
Deut 28 31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע:
Deut 28 32 בניך ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך:
Deut 28 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים:
Deut 28 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה:
Deut 28 35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך:
Deut 28 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן:
Deut 28 37 והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה:
Deut 28 38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה:
Deut 28 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת:
Deut 28 40 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך:
Deut 28 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי:
Deut 28 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל:
Deut 28 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה:
Deut 28 44 הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
Deut 28 45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך:
Deut 28 46 והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם:
Deut 28 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל:
Deut 28 48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך:
Deut 28 49 ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו:
Deut 28 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן:
Deut 28 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך:
Deut 28 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך:
Deut 28 53 ואכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך:
Deut 28 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר:
Deut 28 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך:
Deut 28 56 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה:
Deut 28 57 ובשליתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך:
Deut 28 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך:
Deut 28 59 והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים:
Deut 28 60 והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Deut 28 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
Deut 28 62 ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך:
Deut 28 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה:
Deut 28 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך עץ ואבן:
Deut 28 65 ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש:
Deut 28 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחייך:
Deut 28 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה:
Deut 28 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה:
Deut 29 1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב:
Deut 29 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו:
Deut 29 3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם:
Deut 29 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה:
Deut 29 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך:
Deut 29 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
Deut 29 7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם:
Deut 29 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי:
Deut 29 9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון:
Deut 29 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל:
Deut 29 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימיך:
Deut 29 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום:
Deut 29 13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב:
Deut 29 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת:
Deut 29 15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום:
Deut 29 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם:
Deut 29 17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם:
Deut 29 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה:
Deut 29 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה:
Deut 29 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים:
Deut 29 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה:
Deut 29 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה אשר חלה יהוה בה:
Deut 29 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
Deut 29 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה:
Deut 29 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים:
Deut 29 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם:
Deut 29 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה:
Deut 29 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה:
Deut 29 29 הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה

הזאת:
Deut 30 1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
Deut 30 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
Deut 30 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה:
Deut 30 4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך:
Deut 30 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך:
Deut 30 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך:
Deut 30 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך:
Deut 30 8 ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום:
Deut 30 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך:
Deut 30 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך:
Deut 30 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא:
Deut 30 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
Deut 30 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:
Deut 30 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו:
Deut 30 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע:
Deut 30 16 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:
Deut 30 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם:
Deut 30 18 הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה:
Deut 30 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך:
Deut 30 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:
Deut 31 1 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל:
Deut 31 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה:
Deut 31 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה:
Deut 31 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם:
Deut 31 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם:
Deut 31 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך:
Deut 31 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילנה אותם:
Deut 31 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת:
Deut 31 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל:
Deut 31 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות:
Deut 31 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם:
Deut 31 12 הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת:
Deut 31 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:
Deut 31 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד:
Deut 31 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Deut 31 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו:
Deut 31 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה:
Deut 31 18 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים:
Deut 31 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:
Deut 31 20 כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי:
Deut 31 21 והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי:
Deut 31 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל:
Deut 31 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך:
Deut 31 24 ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם:
Deut 31 25 ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר:
Deut 31 26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד:
Deut 31 27 כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי:
Deut 31 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ:
Deut 31 29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם:
Deut 31 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:
Deut 32 1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי:
Deut 32 2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב:
Deut 32 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו:
Deut 32 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:
Deut 32 5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל:
Deut 32 6 ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך:
Deut 32 7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
Deut 32 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל:
Deut 32 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו:
Deut 32 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו:
Deut 32 11 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו:
Deut 32 12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר:
Deut 32 13 ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור:
Deut 32 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר:
Deut 32 15 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו:
Deut 32 16 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו:
Deut 32 17 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם:
Deut 32 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך:
Deut 32 19 וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנתיו:
Deut 32 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם:
Deut 32 21 הם קנאוני בלא אל כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם:
Deut 32 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים:
Deut 32 23 אספה עלימו רעות חצי אכלה בם:
Deut 32 24 מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם עם חמת זחלי עפר:
Deut 32 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
Deut 32 26 אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם:
Deut 32 27 לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת:
Deut 32 28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה:
Deut 32 29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Deut 32 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם:
Deut 32 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים:
Deut 32 32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו:
Deut 32 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר:
Deut 32 34 הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי:
Deut 32 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו:
Deut 32 36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב:
Deut 32 37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו:
Deut 32 38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה:
Deut 32 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:
Deut 32 40 כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם:
Deut 32 41 אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:
Deut 32 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב:
Deut 32 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו:
Deut 32 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון:
Deut 32 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל:
Deut 32 46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת:
Deut 32 47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה:
Deut 32 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר:
Deut 32 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:
Deut 32 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו:
Deut 32 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל:
Deut 32 52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:
Deut 33 1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו:
Deut 33 2 ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו:
Deut 33 3 אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך:
Deut 33 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
Deut 33 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
Deut 33 6 יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר:
Deut 33 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה:
Deut 33 8 וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה:
Deut 33 9 האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו:
Deut 33 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך:
Deut 33 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון:
Deut 33 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן:
Deut 33 13 וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
Deut 33 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים:
Deut 33 15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם:
Deut 33 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו:
Deut 33 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה:
Deut 33 18 ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך וישששכר באהליך:
Deut 33 19 עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול:
Deut 33 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד:
Deut 33 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל:
Deut 33 22 ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן:

Deut 33 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה:
Deut 33 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו:
Deut 33 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך:
Deut 33 26 אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים:
Deut 33 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד:
Deut 33 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל:
Deut 33 29 אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך:
Deut 34 1 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן:
Deut 34 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון:
Deut 34 3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער:
Deut 34 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר:
Deut 34 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה:
Deut 34 6 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:
Deut 34 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה:
Deut 34 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה:
Deut 34 9 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה:
Deut 34 10 ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים:
Deut 34 11 לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו:
Deut 34 12 ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Joshua

Joshua 1 1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר:
Joshua 1 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל:
Joshua 1 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה:
Joshua 1 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם:
Joshua 1 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך:
Joshua 1 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם:
Joshua 1 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך:
Joshua 1 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל:
Joshua 1 9 הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:
Joshua 1 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר:
Joshua 1 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה:
Joshua 1 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר:
Joshua 1 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת:
Joshua 1 14 נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם:
Joshua 1 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש:
Joshua 1 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך:
Joshua 1 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה:
Joshua 1 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ:
Joshua 2 1 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה:
Joshua 2 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ:
Joshua 2 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו:
Joshua 2 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה:
Joshua 2 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום:
Joshua 2 6 והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג:
Joshua 2 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם:
Joshua 2 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג:
Joshua 2 9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם:
Joshua 2 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם:
Joshua 2 11 ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:
Joshua 2 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת:
Joshua 2 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות:
Joshua 2 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת:
Joshua 2 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת:
Joshua 2 16 ותאמר להם ההרה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם:
Joshua 2 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו:
Joshua 2 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה:
Joshua 2 19 והיה כל אשר יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו אם יד תהיה בו:
Joshua 2 20 ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו:
Joshua 2 21 ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון:
Joshua 2 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו:
Joshua 2 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם:
Joshua 2 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו:
Joshua 3 1 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו:
Joshua 3 2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה:
Joshua 3 3 ויצוו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם אחריו:
Joshua 3 4 אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום:
Joshua 3 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות:
Joshua 3 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם:
Joshua 3 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך:
Joshua 3 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו:
Joshua 3 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם:
Joshua 3 10 ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יורישׁ מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי:
Joshua 3 11 הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן:
Joshua 3 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט:
Joshua 3 13 והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד:
Joshua 3 14 ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם:
Joshua 3 15 וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי קציר:
Joshua 3 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו:
Joshua 3 17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן:
Joshua 4 1 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר:
Joshua 4 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט:
Joshua 4 3 וצוו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה:
Joshua 4 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט:
Joshua 4 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל:
Joshua 4 6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם:
Joshua 4 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם:
Joshua 4 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם:
Joshua 4 9 ושתים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה:
Joshua 4 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו:
Joshua 4 11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם:
Joshua 4 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה:
Joshua 4 13 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו:
Joshua 4 14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו:
Joshua 4 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר:
Joshua 4 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן:
Joshua 4 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן:
Joshua 4 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול שלשום על כל גדותיו:
Joshua 4 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו:
Joshua 4 20 ואת שתים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל:
Joshua 4 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה:
Joshua 4 22 והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה:
Joshua 4 23 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו:
Joshua 4 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:
Joshua 5 1 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל:
Joshua 5 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית:
Joshua 5 3 ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות:
Joshua 5 4 וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים:
Joshua 5 5 כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו:
Joshua 5 6 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש:
Joshua 5 7 ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך:
Joshua 5 8 ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם:
Joshua 5 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה:
Joshua 5 10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:
Joshua 5 11 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:
Joshua 5 12 וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:
Joshua 5 13 ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו:
Joshua 5 14 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו:
Joshua 5 15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:
Joshua 6 1 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא:
Joshua 6 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל:
Joshua 6 3 וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים:
Joshua 6 4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות:

Joshua 6 5 והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו:
Joshua 6 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה:
Joshua 6 7 ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה:
Joshua 6 8 ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם:
Joshua 6 9 והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות:
Joshua 6 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם:
Joshua 6 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה:
Joshua 6 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה:
Joshua 6 13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הולך ותקוע בשופרות:
Joshua 6 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת ימים:
Joshua 6 15 ויהי ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים:
Joshua 6 16 ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר:
Joshua 6 17 והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו:
Joshua 6 18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם ועכרתם אותו:
Joshua 6 19 וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא:
Joshua 6 20 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר:
Joshua 6 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב:
Joshua 6 22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה:
Joshua 6 23 ויבאו הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל:
Joshua 6 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה:
Joshua 6 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו:
Joshua 6 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה:
Joshua 6 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:
Joshua 7 1 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל:
Joshua 7 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי:
Joshua 7 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה:
Joshua 7 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי:
Joshua 7 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב העם ויהי למים:
Joshua 7 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם:
Joshua 7 7 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן:
Joshua 7 8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו:
Joshua 7 9 וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול:

Joshua 7 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך:
Joshua 7 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם:
Joshua 7 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם:
Joshua 7 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם מקרבכם:
Joshua 7 14 ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים:
Joshua 7 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל:
Joshua 7 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה:
Joshua 7 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי:
Joshua 7 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה:
Joshua 7 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני:
Joshua 7 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי:
Joshua 7 21 ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה:
Joshua 7 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה:
Joshua 7 23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה:
Joshua 7 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור:
Joshua 7 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
Joshua 7 26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:
Joshua 8 1 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו:
Joshua 8 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה:
Joshua 8 3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה:
Joshua 8 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והייתם כלכם נכנים:
Joshua 8 5 ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם:
Joshua 8 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם:
Joshua 8 7 ואתם תקמו מהארב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם:
Joshua 8 8 והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם:
Joshua 8 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם:
Joshua 8 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי:
Joshua 8 11 וכל העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי:
Joshua 8 12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעיר:
Joshua 8 13 וישימו העם את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק:
Joshua 8 14 ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר:
Joshua 8 15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר:
Joshua 8 16 ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר:
Joshua 8 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו

אחרי ישראל:
Joshua 8 18 ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר:
Joshua 8 19 והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש:
Joshua 8 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף:
Joshua 8 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי:
Joshua 8 22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט:
Joshua 8 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע:
Joshua 8 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב:
Joshua 8 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי:
Joshua 8 26 ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החרים את כל ישבי העי:
Joshua 8 27 רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע:
Joshua 8 28 וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה:
Joshua 8 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה:
Joshua 8 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל:
Joshua 8 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים:
Joshua 8 32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל:
Joshua 8 33 וכל ישראל וזקניו ושטרים ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה:
Joshua 8 34 ואחרי כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה:
Joshua 8 35 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:
Joshua 9 1 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי:
Joshua 9 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד:
Joshua 9 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי:
Joshua 9 4 ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצררים:
Joshua 9 5 ונעלות בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים:
Joshua 9 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית:
Joshua 9 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית:
Joshua 9 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו:
Joshua 9 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים:
Joshua 9 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות:
Joshua 9 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית:
Joshua 9 12 זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים:
Joshua 9 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד:
Joshua 9 14 ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו:
Joshua 9 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה:
Joshua 9 16 ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבו הם ישבים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Joshua 9 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים:
Joshua 9 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים:
Joshua 9 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם:
Joshua 9 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם:
Joshua 9 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים:
Joshua 9 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים:
Joshua 9 23 ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי:
Joshua 9 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
Joshua 9 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה:
Joshua 9 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום:
Joshua 9 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:
Joshua 10 1 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל ויהיו בקרבם:
Joshua 10 2 ויראו מאד כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים:
Joshua 10 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר:
Joshua 10 4 עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל:
Joshua 10 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה:
Joshua 10 6 וישלחו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי ההר:
Joshua 10 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל:
Joshua 10 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם בפניך:
Joshua 10 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל:
Joshua 10 10 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה:
Joshua 10 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב:
Joshua 10 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון:
Joshua 10 13 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים:
Joshua 10 14 ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל:
Joshua 10 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה:
Joshua 10 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה:
Joshua 10 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה:
Joshua 10 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם:
Joshua 10 19 ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם:
Joshua 10 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר:
Joshua 10 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו:
Joshua 10 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה:
Joshua 10 23 ויעשו כן ויציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Joshua 10 24 ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צואריהם:
Joshua 10 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם:
Joshua 10 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב:
Joshua 10 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה:
Joshua 10 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו:
Joshua 10 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה:
Joshua 10 30 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו:
Joshua 10 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה:
Joshua 10 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה:
Joshua 10 33 אז עלה הרם מלך גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד:
Joshua 10 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה:
Joshua 10 35 וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש:
Joshua 10 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה:
Joshua 10 37 וילכדוה ויכוה לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה:
Joshua 10 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה:
Joshua 10 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה:
Joshua 10 40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל:
Joshua 10 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון:
Joshua 10 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל:
Joshua 10 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה:
Joshua 11 1 ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף:
Joshua 11 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מים:
Joshua 11 3 הכנעני ממזרח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה:
Joshua 11 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד:
Joshua 11 5 ויועדו כל המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל:
Joshua 11 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש:
Joshua 11 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם:
Joshua 11 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד:
Joshua 11 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש:
Joshua 11 10 וישב יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפנים היא ראש כל הממלכות האלה:
Joshua 11 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש:
Joshua 11 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה:
Joshua 11 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע:
Joshua 11 14 וכל שלל הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה:
Joshua 11 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה:
Joshua 11 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה

ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה:
Joshua 11 17 מן ההר החלק העולה שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם:
Joshua 11 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה:
Joshua 11 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו במלחמה:
Joshua 11 20 כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה:
Joshua 11 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם יהושע:
Joshua 11 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד נשארו:
Joshua 11 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקטה ממלחמה:
Joshua 12 1 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה:
Joshua 12 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל גבול בני עמון:
Joshua 12 3 והערבה עד ים כנרות מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה:
Joshua 12 4 וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי:
Joshua 12 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון:
Joshua 12 6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה:
Joshua 12 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם:
Joshua 12 8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי:
Joshua 12 9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד:
Joshua 12 10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד:
Joshua 12 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד:
Joshua 12 12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד:
Joshua 12 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד:
Joshua 12 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד:
Joshua 12 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד:
Joshua 12 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד:
Joshua 12 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד:
Joshua 12 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד:
Joshua 12 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד:
Joshua 12 20 מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד:
Joshua 12 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד:
Joshua 12 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד:
Joshua 12 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד:
Joshua 12 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:
Joshua 13 1 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה:
Joshua 13 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורי:
Joshua 13 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים:
Joshua 13 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי:
Joshua 13 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת:
Joshua 13 6 כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיך:
Joshua 13 7 ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה:
Joshua 13 8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן

להם משה עבד יהוה:
Joshua 13 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מידבא עד דיבון:
Joshua 13 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון:
Joshua 13 11 והגלעד וגבול הגשורי והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה:
Joshua 13 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בעשתרות ובאדרעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם:
Joshua 13 13 ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה:
Joshua 13 14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו:
Joshua 13 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם:
Joshua 13 16 ויהי להם הגבול מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר על מידבא:
Joshua 13 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון:
Joshua 13 18 ויהצה וקדמת ומפעת:
Joshua 13 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק:
Joshua 13 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות:
Joshua 13 21 וכל ערי המישר וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ:
Joshua 13 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם:
Joshua 13 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים וחצריהן:
Joshua 13 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם:
Joshua 13 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה:
Joshua 13 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים וממחנים עד גבול לדבר:
Joshua 13 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה:
Joshua 13 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים וחצריהם:
Joshua 13 29 ויתן משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם:
Joshua 13 30 ויהי גבולם ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר:
Joshua 13 31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם:
Joshua 13 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריחו מזרחה:
Joshua 13 33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:
Joshua 14 1 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל:
Joshua 14 2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה:
Joshua 14 3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן נחלה בתוכם:
Joshua 14 4 כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם למקניהם ולקנינם:
Joshua 14 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ:
Joshua 14 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע:
Joshua 14 7 בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי:
Joshua 14 8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי:
Joshua 14 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי:
Joshua 14 10 ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה:
Joshua 14 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא:
Joshua 14 12 ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה:
Joshua 14 13 ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה:

Joshua 14 14 על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל:
Joshua 14 15 ושם חברון לפנים קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה:
Joshua 15 1 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן:
Joshua 15 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה:
Joshua 15 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה:
Joshua 15 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב:
Joshua 15 5 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן:
Joshua 15 6 ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן ראובן:
Joshua 15 7 ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל:
Joshua 15 8 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפנה:
Joshua 15 9 ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים:
Joshua 15 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה:
Joshua 15 11 ויצא הגבול אל כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה:
Joshua 15 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם:
Joshua 15 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון:
Joshua 15 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק:
Joshua 15 15 ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר:
Joshua 15 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה:
Joshua 15 17 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה:
Joshua 15 18 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך:
Joshua 15 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות:
Joshua 15 20 זאת נחלת מטה בני יהודה למשפחתם:
Joshua 15 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר ויגור:
Joshua 15 22 וקינה ודימונה ועדעדה:
Joshua 15 23 וקדש וחצור ויתנן:
Joshua 15 24 זיף וטלם ובעלות:
Joshua 15 25 וחצור חדתה וקריות חצרון היא חצור:
Joshua 15 26 אמם ושמע ומולדה:
Joshua 15 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלט:
Joshua 15 28 וחצר שועל ובאר שבע ובזיותיה:
Joshua 15 29 בעלה ועיים ועצם:
Joshua 15 30 ואלתולד וכסיל וחרמה:
Joshua 15 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה:
Joshua 15 32 ולבאות ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע וחצריהן:
Joshua 15 33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה:
Joshua 15 34 וזנוח ועין גנים תפוח והעינם:
Joshua 15 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה:
Joshua 15 36 ושערים ועדיתים והגדרה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן:
Joshua 15 37 צנן וחדשה ומגדל גד:
Joshua 15 38 ודלען והמצפה ויקתאל:
Joshua 15 39 לכיש ובצקת ועגלון:
Joshua 15 40 וכבון ולחמס וכתליש:
Joshua 15 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחצריהן:
Joshua 15 42 לבנה ועתר ועשן:
Joshua 15 43 ויפתח ואשנה ונציב:

Joshua 15 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן:
Joshua 15 45 עקרון ובנתיה וחצריה:
Joshua 15 46 מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד וחצריהן:
Joshua 15 47 אשדוד בנותיה וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול:
Joshua 15 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה:
Joshua 15 49 ודנה וקרית סנה היא דבר:
Joshua 15 50 וענב ואשתמה וענים:
Joshua 15 51 וגשן וחלן וגלה ערים אחת עשרה וחצריהן:
Joshua 15 52 ארב ורומה ואשען:
Joshua 15 53 וינים ובית תפוח ואפקה:
Joshua 15 54 וחמטה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחצריהן:
Joshua 15 55 מעון כרמל וזיף ויוטה:
Joshua 15 56 ויזרעאל ויקדעם וזנוח:
Joshua 15 57 הקין גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהן:
Joshua 15 58 חלחול בית צור וגדור:
Joshua 15 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן:
Joshua 15 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים וחצריהן:
Joshua 15 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה:
Joshua 15 62 והנבשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחצריהן:
Joshua 15 63 ואת היבוסי יושבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:
Joshua 16 1 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל:
Joshua 16 2 ויצא מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות:
Joshua 16 3 וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חורן תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה:
Joshua 16 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים:
Joshua 16 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית חורן עליון:
Joshua 16 6 ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה:
Joshua 16 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן:
Joshua 16 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם:
Joshua 16 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהן:
Joshua 16 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הזה ויהי למס עבד:
Joshua 17 1 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן:
Joshua 17 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם:
Joshua 17 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה:
Joshua 17 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן:
Joshua 17 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן:
Joshua 17 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים:
Joshua 17 7 ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח:
Joshua 17 8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים:
Joshua 17 9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה:
Joshua 17 10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון ובישששכר ממזרח:
Joshua 17 11 ויהי למנשה בישששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנתיה וישבי תענך ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת:
Joshua 17 12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת:
Joshua 17 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו:

Joshua 17 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה:
Joshua 17 15 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים:
Joshua 17 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל:
Joshua 17 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד:
Joshua 17 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:
Joshua 18 1 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם:
Joshua 18 2 ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם שבעה שבטים:
Joshua 18 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם:
Joshua 18 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי:
Joshua 18 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון:
Joshua 18 6 ואתם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו:
Joshua 18 7 כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה:
Joshua 18 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה:
Joshua 18 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה:
Joshua 18 10 וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם:
Joshua 18 11 ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף:
Joshua 18 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און:
Joshua 18 13 ועבר משם הגבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון:
Joshua 18 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים:
Joshua 18 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח:
Joshua 18 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל:
Joshua 18 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן:
Joshua 18 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבתה:
Joshua 18 19 ועבר הגבול אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאותיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב:
Joshua 18 20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם:
Joshua 18 21 ויהיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ:
Joshua 18 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל:
Joshua 18 23 והעוים והפרה ועפרה:
Joshua 18 24 וכפר העמני והעפני וגבע ערים שתים עשרה וחצריהן:
Joshua 18 25 גבעון והרמה ובארות:
Joshua 18 26 והמצפה והכפירה והמצה:
Joshua 18 27 ורקם וירפאל ותראלה:
Joshua 18 28 וצלע האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן למשפחתם:
Joshua 19 1 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה:

Joshua 19 2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה:
Joshua 19 3 וחצר שועל ובלה ועצם:
Joshua 19 4 ואלתולד ובתול וחרמה:
Joshua 19 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה:
Joshua 19 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצריהן:
Joshua 19 7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן:
Joshua 19 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם:
Joshua 19 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם:
Joshua 19 10 ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד:
Joshua 19 11 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם:
Joshua 19 12 ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע:
Joshua 19 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קציץ ויצא רמון המתאר הנעה:
Joshua 19 14 ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל:
Joshua 19 15 וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן:
Joshua 19 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן:
Joshua 19 17 ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם:
Joshua 19 18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם:
Joshua 19 19 וחפרים ושיאן ואנחרת:
Joshua 19 20 והרבית וקשיון ואבץ:
Joshua 19 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ:
Joshua 19 22 ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן:
Joshua 19 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן:
Joshua 19 24 ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם:
Joshua 19 25 ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף:
Joshua 19 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת:
Joshua 19 27 ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:
Joshua 19 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה:
Joshua 19 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה:
Joshua 19 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן:
Joshua 19 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
Joshua 19 32 לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם:
Joshua 19 33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו הירדן:
Joshua 19 34 ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש:
Joshua 19 35 וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת:
Joshua 19 36 ואדמה והרמה וחצור:
Joshua 19 37 וקדש ואדרעי ועין חצור:
Joshua 19 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן:
Joshua 19 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן:
Joshua 19 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הגורל השביעי:
Joshua 19 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש:
Joshua 19 42 ושעלבין ואילון ויתלה:
Joshua 19 43 ואילון ותמנתה ועקרון:
Joshua 19 44 ואלתקה וגבתון ובעלת:
Joshua 19 45 ויהד ובני ברק וגת רמון:
Joshua 19 46 ומי הירקון והרקון עם הגבול מול יפו:
Joshua 19 47 ויצא גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם:
Joshua 19 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצריהן:
Joshua 19 49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם:

Joshua 19 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה:
Joshua 19 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ:
Joshua 20 1 וידבר יהוה אל יהושע לאמר:
Joshua 20 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה:
Joshua 20 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם:
Joshua 20 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם:
Joshua 20 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא לו מתמול שלשום:
Joshua 20 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם:
Joshua 20 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה:
Joshua 20 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת ראמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה:
Joshua 20 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:
Joshua 21 1 ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל:
Joshua 21 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו:
Joshua 21 3 ויתנו בני ישראל ללוים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מגרשיהן:
Joshua 21 4 ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש עשרה:
Joshua 21 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגורל ערים עשר:
Joshua 21 6 ולבני גרשון ממשפחות מטה ישששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים שלש עשרה:
Joshua 21 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתים עשרה:
Joshua 21 8 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל:
Joshua 21 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם:
Joshua 21 10 ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגורל ראישנה:
Joshua 21 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה:
Joshua 21 12 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו:
Joshua 21 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה:
Joshua 21 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה:
Joshua 21 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה:
Joshua 21 16 ואת עין ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה:
Joshua 21 17 וממטה בנימן את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה:
Joshua 21 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן:
Joshua 21 20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת ויהי ערי גורלם ממטה אפרים:
Joshua 21 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה:
Joshua 21 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון ואת מגרשה:
Joshua 21 24 את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתים:
Joshua 21 26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים:
Joshua 21 27 ולבני גרשון ממשפחת הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתים:
Joshua 21 28 וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה:
Joshua 21 29 את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת מגרשה:
Joshua 21 31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש:
Joshua 21 33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן:
Joshua 21 34 ולמשפחות בני מררי הלוים הנותרים מאת מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה:
Joshua 21 35 את דמנה ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 36 וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה:
Joshua 21 37 את קדמות ואת מגרשה ואת מיפעת ואת מגרשה ערים ארבע:
Joshua 21 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה:
Joshua 21 39 את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע:
Joshua 21 40 כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי גורלם ערים שתים עשרה:
Joshua 21 41 כל ערי הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגרשיהן:
Joshua 21 42 תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה סביבתיה כן לכל הערים האלה:
Joshua 21 43 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה:
Joshua 21 44 וינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם:
Joshua 21 45 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:
Joshua 22 1 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה:
Joshua 22 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם:
Joshua 22 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם:
Joshua 22 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן:
Joshua 22 5 רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
Joshua 22 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם:
Joshua 22 7 ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם:
Joshua 22 8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם:
Joshua 22 9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה:
Joshua 22 10 ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה:
Joshua 22 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל:
Joshua 22 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא:
Joshua 22 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן:
Joshua 22 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל:
Joshua 22 15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר:
Joshua 22 16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה:
Joshua 22 17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה:
Joshua 22 18 ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף:

Joshua 22 19 ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו:
Joshua 22 20 הלוא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו:
Joshua 22 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל:
Joshua 22 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה:
Joshua 22 23 לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש:
Joshua 22 24 ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל:
Joshua 22 25 וגבול נתן יהוה ביננו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה:
Joshua 22 26 ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח:
Joshua 22 27 כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה:
Joshua 22 28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם:
Joshua 22 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו:
Joshua 22 30 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם:
Joshua 22 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה:
Joshua 22 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר:
Joshua 22 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה:
Joshua 22 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים:
Joshua 23 1 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים:
Joshua 23 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים:
Joshua 23 3 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:
Joshua 23 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש:
Joshua 23 5 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם:
Joshua 23 6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאול:
Joshua 23 7 לבלתי בוא בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם:
Joshua 23 8 כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה:
Joshua 23 9 ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה:
Joshua 23 10 איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם:
Joshua 23 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם:
Joshua 23 12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם והם בכם:
Joshua 23 13 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:
Joshua 23 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד:
Joshua 23 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם:

Joshua 23 16 בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:
Joshua 24 1 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים:
Joshua 24 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים:
Joshua 24 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק:
Joshua 24 4 ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים:
Joshua 24 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי אתכם:
Joshua 24 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף:
Joshua 24 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים:
Joshua 24 8 ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם:
Joshua 24 9 ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם:
Joshua 24 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו:
Joshua 24 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם:
Joshua 24 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך:
Joshua 24 13 ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים:
Joshua 24 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה:
Joshua 24 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה:
Joshua 24 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים אחרים:
Joshua 24 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם:
Joshua 24 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו:
Joshua 24 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם:
Joshua 24 20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם:
Joshua 24 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד:
Joshua 24 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים:
Joshua 24 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל:
Joshua 24 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע:
Joshua 24 25 ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם:
Joshua 24 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה:
Joshua 24 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם:
Joshua 24 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו:
Joshua 24 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים:
Joshua 24 30 ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש:
Joshua 24 31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל:
Joshua 24 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה

יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה:
Joshua 24 33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Judges

Judges 1 1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו:
Judges 1 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו:
Judges 1 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון:
Judges 1 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש:
Judges 1 5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי:
Judges 1 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו:
Judges 1 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם:
Judges 1 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש:
Judges 1 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה:
Judges 1 10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי:
Judges 1 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר:
Judges 1 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה:
Judges 1 13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה:
Judges 1 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך:
Judges 1 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית:
Judges 1 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם:
Judges 1 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה:
Judges 1 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה:
Judges 1 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את ישבי העמק כי רכב ברזל להם:
Judges 1 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק:
Judges 1 21 ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסי את בני בנימן בירושלם עד היום הזה:
Judges 1 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם:
Judges 1 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז:
Judges 1 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד:
Judges 1 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו:
Judges 1 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה:
Judges 1 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת:
Judges 1 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו:
Judges 1 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר:
Judges 1 30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס:
Judges 1 31 אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב:
Judges 1 32 וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו:
Judges 1 33 נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס:
Judges 1 34 וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק:
Judges 1 35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס:
Judges 1 36 וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:
Judges 2 1 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם:
Judges 2 2 ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Judges 2 3 וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש:
Judges 2 4 ויהי כדבר מלאך יהוה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו:
Judges 2 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה:
Judges 2 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ:
Judges 2 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושוע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל:
Judges 2 8 וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים:
Judges 2 9 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש:
Judges 2 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל:
Judges 2 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים:
Judges 2 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה:
Judges 2 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות:
Judges 2 14 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם:
Judges 2 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד:
Judges 2 16 ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם:
Judges 2 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן:
Judges 2 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם:
Judges 2 19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה:
Judges 2 20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי:
Judges 2 21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עזב יהושע וימת:
Judges 2 22 למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא:
Judges 2 23 וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:
Judges 3 1 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען:
Judges 3 2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום:
Judges 3 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת:
Judges 3 4 ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה:
Judges 3 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי:
Judges 3 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם:
Judges 3 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות:
Judges 3 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים:
Judges 3 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו:
Judges 3 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים:
Judges 3 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז:
Judges 3 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה:
Judges 3 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים:
Judges 3 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה:
Judges 3 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר

יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב:
Judges 3 16 ויעש לו אהוד חרב ולה שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו:
Judges 3 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד:
Judges 3 18 ויהי כאשר כלה להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה:
Judges 3 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו:
Judges 3 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא:
Judges 3 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו:
Judges 3 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה:
Judges 3 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל:
Judges 3 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה:
Judges 3 25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת:
Judges 3 26 ואהוד נמלט עד התמהמהם והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה:
Judges 3 27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם:
Judges 3 28 ויאמר אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר:
Judges 3 29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש:
Judges 3 30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה:
Judges 3 31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע גם הוא את ישראל:
Judges 4 1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת:
Judges 4 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים:
Judges 4 3 ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחזקה עשרים שנה:
Judges 4 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא:
Judges 4 5 והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט:
Judges 4 6 ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון:
Judges 4 7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך:
Judges 4 8 ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך:
Judges 4 9 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה:
Judges 4 10 ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה:
Judges 4 11 וחבר הקיני נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש:
Judges 4 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור:
Judges 4 13 ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל נחל קישון:
Judges 4 14 ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת אלפים איש אחריו:
Judges 4 15 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו:
Judges 4 16 וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד:
Judges 4 17 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקיני כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני:
Judges 4 18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה:
Judges 4 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו:

Judges 4 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת
איך:
Judges 4 21 ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע
את היתד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת:
Judges 4 22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר
אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו:
Judges 4 23 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל:
Judges 4 24 ותלך יד בני ישראל הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:
Judges 5 1 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר:
Judges 5 2 בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה:
Judges 5 3 שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר ליהוה אלהי ישראל:
Judges 5 4 יהוה בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו
מים:
Judges 5 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל:
Judges 5 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות:
Judges 5 7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל:
Judges 5 8 יבחר אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל:
Judges 5 9 לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה:
Judges 5 10 רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו:
Judges 5 11 מקול מחצצים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים
עם יהוה:
Judges 5 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבה שביך בן אבינעם:
Judges 5 13 אז ירד שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים:
Judges 5 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממיך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן
משכים בשבט ספר:
Judges 5 15 ושרי בישששכר עם דברה וישששכר כן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראובן גדלים
חקקי לב:
Judges 5 16 למה ישבת בין המשפתים לשמע שרקות עדרים לפלגות ראובן גדולים חקרי לב:
Judges 5 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון:
Judges 5 18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שדה:
Judges 5 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא לקחו:
Judges 5 20 מן שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא:
Judges 5 21 נחל קישון גרפם נחל קדומים נחל קישון תדרכי נפשי עז:
Judges 5 22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו:
Judges 5 23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו ארור ישביה כי לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
בגבורים:
Judges 5 24 תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך:
Judges 5 25 מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה:
Judges 5 26 ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה
רקתו:
Judges 5 27 בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד:
Judges 5 28 בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
פעמי מרכבותיו:
Judges 5 29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה:
Judges 5 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים
רקמה צבע רקמתים לצואריי שלל:
Judges 5 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
Judges 6 1 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים:
Judges 6 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר בהרים ואת
המערות ואת המצדות:
Judges 6 3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו:
Judges 6 4 ויחנו עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור
וחמור:
Judges 6 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו
בארץ לשחתה:

Judges 6 6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויזעקו בני ישראל אל יהוה:
Judges 6 7 ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין:
Judges 6 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואציא אתכם מבית עבדים:
Judges 6 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואתנה לכם את ארצם:
Judges 6 10 ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי:
Judges 6 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בגת להניס מפני מדין:
Judges 6 12 וירא אליו מלאך יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל:
Judges 6 13 ויאמר אליו גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאתיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתננו בכף מדין:
Judges 6 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכחך זה והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתיך:
Judges 6 15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי:
Judges 6 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד:
Judges 6 17 ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי:
Judges 6 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתי והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:
Judges 6 19 וגדעון בא ויעש גדי עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה ויגש:
Judges 6 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן:
Judges 6 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו:
Judges 6 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים:
Judges 6 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות:
Judges 6 24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי:
Judges 6 25 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו תכרת:
Judges 6 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת:
Judges 6 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה:
Judges 6 28 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתץ מזבח הבעל והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי:
Judges 6 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה:
Judges 6 30 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתץ את מזבח הבעל וכי כרת האשרה אשר עליו:
Judges 6 31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתץ את מזבחו:
Judges 6 32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתץ את מזבחו:
Judges 6 33 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל:
Judges 6 34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעזר אחריו:
Judges 6 35 ומלאכים שלח בכל מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבלון ובנפתלי ויעלו לקראתם:
Judges 6 36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת:
Judges 6 37 הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת:
Judges 6 38 ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזה וימץ טל מן הגזה מלוא הספל מים:
Judges 6 39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ יהיה טל:
Judges 6 40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Judges 7 1 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק:
Judges 7 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי:
Judges 7 3 ועתה קרא נא באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו:
Judges 7 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך:
Judges 7 5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות:
Judges 7 6 ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשתות מים:
Judges 7 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקמו:
Judges 7 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה לו מתחת בעמק:
Judges 7 9 ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך:
Judges 7 10 ואם ירא אתה לרדת רד אתה ופרה נערך אל המחנה:
Judges 7 11 ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה:
Judges 7 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב:
Judges 7 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו למעלה ונפל האהל:
Judges 7 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה:
Judges 7 15 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין:
Judges 7 16 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים:
Judges 7 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן תעשון:
Judges 7 18 ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון:
Judges 7 19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם:
Judges 7 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון:
Judges 7 21 ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו:
Judges 7 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על טבת:
Judges 7 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין:
Judges 7 24 ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן:
Judges 7 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את ערב בצור ערב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן:
Judges 8 1 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה:
Judges 8 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר:
Judges 8 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה:
Judges 8 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים:
Judges 8 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין:
Judges 8 6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Judges 8 7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים:
Judges 8 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות:
Judges 8 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתץ את המגדל הזה:
Judges 8 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב:
Judges 8 11 ויעל גדעון דרך השכוני באהלים מקדם לנבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח:
Judges 8 12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד:
Judges 8 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס:
Judges 8 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש:
Judges 8 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם:
Judges 8 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות:
Judges 8 17 ואת מגדל פנואל נתץ ויהרג את אנשי העיר:
Judges 8 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך:
Judges 8 19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם:
Judges 8 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער:
Judges 8 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרנים אשר בצוארי גמליהם:
Judges 8 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין:
Judges 8 23 ויאמר אלהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם:
Judges 8 24 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם:
Judges 8 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו:
Judges 8 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לבד מן השהרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם:
Judges 8 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש:
Judges 8 28 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון:
Judges 8 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו:
Judges 8 30 ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו:
Judges 8 31 ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך:
Judges 8 32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי:
Judges 8 33 ויהי כאשר מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים:
Judges 8 34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב:
Judges 8 35 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:
Judges 9 1 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר:
Judges 9 2 דברו נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני:
Judges 9 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
Judges 9 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו:
Judges 9 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא:
Judges 9 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם:

Judges 9 7 ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרזים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים:
Judges 9 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה עלינו:
Judges 9 9 ויאמר להם הזית החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים:
Judges 9 10 ויאמרו העצים לתאנה לכי את מלכי עלינו:
Judges 9 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנובתי הטובה והלכתי לנוע על העצים:
Judges 9 12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו:
Judges 9 13 ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים והלכתי לנוע על העצים:
Judges 9 14 ויאמרו כל העצים אל האטד לך אתה מלך עלינו:
Judges 9 15 ויאמר האטד אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי ואם אין תצא אש מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון:
Judges 9 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כגמול ידיו עשיתם לו:
Judges 9 17 אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין:
Judges 9 18 ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא:
Judges 9 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם:
Judges 9 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך:
Judges 9 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו:
Judges 9 22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים:
Judges 9 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך:
Judges 9 24 לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו:
Judges 9 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך:
Judges 9 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם:
Judges 9 27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך:
Judges 9 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכם כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו:
Judges 9 29 ומי יתן את העם הזה בידי ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה:
Judges 9 30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו:
Judges 9 31 וישלח מלאכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את העיר עליך:
Judges 9 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה:
Judges 9 33 והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך:
Judges 9 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארבו על שכם ארבעה ראשים:
Judges 9 35 ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב:
Judges 9 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים:
Judges 9 37 ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים:
Judges 9 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתה בו צא נא עתה והלחם בו:
Judges 9 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך:
Judges 9 40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער:
Judges 9 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם:
Judges 9 42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך:
Judges 9 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Judges 9 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על כל אשר בשדה ויכום:
Judges 9 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתץ את העיר ויזרעה מלח:
Judges 9 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית:
Judges 9 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם:
Judges 9 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמוני:
Judges 9 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה:
Judges 9 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה:
Judges 9 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל:
Judges 9 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש:
Judges 9 53 ותשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו:
Judges 9 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקררהו נערו וימת:
Judges 9 55 ויראו איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו:
Judges 9 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו:
Judges 9 57 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל:
Judges 10 1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש ישששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים:
Judges 10 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר:
Judges 10 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה:
Judges 10 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים עירים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד:
Judges 10 5 וימת יאיר ויקבר בקמון:
Judges 10 6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו:
Judges 10 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון:
Judges 10 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד:
Judges 10 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד:
Judges 10 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים:
Judges 10 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים:
Judges 10 12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם:
Judges 10 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם:
Judges 10 14 לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם:
Judges 10 15 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה:
Judges 10 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל:
Judges 10 17 ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה:
Judges 10 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישבי גלעד:
Judges 11 1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח:
Judges 11 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה:
Judges 11 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו:
Judges 11 4 ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל:
Judges 11 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב:
Judges 11 6 ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקציו ונלחמה בבני עמון:
Judges 11 7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם:
Judges 11 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

לנו לראש לכל ישבי גלעד:
Judges 11 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם לראש:
Judges 11 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה:
Judges 11 11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקציו וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
Judges 11 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי:
Judges 11 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום:
Judges 11 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון:
Judges 11 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון:
Judges 11 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה:
Judges 11 17 וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש:
Judges 11 18 וילך במדבר ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחנון בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב:
Judges 11 19 וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי:
Judges 11 20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו ויחנו ביהצה וילחם עם ישראל:
Judges 11 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא:
Judges 11 22 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן:
Judges 11 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
Judges 11 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש:
Judges 11 25 ועתה הטוב טוב אתה מבלק בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם:
Judges 11 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערוער ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע לא הצלתם בעת ההיא:
Judges 11 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון:
Judges 11 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו:
Judges 11 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:
Judges 11 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את בני עמון בידי:
Judges 11 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו עולה:
Judges 11 32 ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו:
Judges 11 33 ויכם מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל:
Judges 11 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת:
Judges 11 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת היית בעכרי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב:
Judges 11 36 ותאמר אליו אבי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמון:
Judges 11 37 ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי:
Judges 11 38 ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים:
Judges 11 39 ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל:
Judges 11 40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:
Judges 12 1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Judges 12 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם:
Judges 12 3 ואראה כי אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה עליתם אלי היום הזה להלחם בי:
Judges 12 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה:
Judges 12 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לא:
Judges 12 6 ויאמרו לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף:
Judges 12 7 וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד:
Judges 12 8 וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם:
Judges 12 9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים:
Judges 12 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם:
Judges 12 11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזבולני וישפט את ישראל עשר שנים:
Judges 12 12 וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
Judges 12 13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעתוני:
Judges 12 14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שמנה שנים:
Judges 12 15 וימת עבדון בן הלל הפרעתוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:
Judges 13 1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה:
Judges 13 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
Judges 13 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן:
Judges 13 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא:
Judges 13 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:
Judges 13 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:
Judges 13 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו:
Judges 13 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד:
Judges 13 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:
Judges 13 10 ותמהר האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי:
Judges 13 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני:
Judges 13 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשהו:
Judges 13 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר:
Judges 13 14 מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר:
Judges 13 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים:
Judges 13 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא:
Judges 13 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדנוך:
Judges 13 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי:
Judges 13 19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים:
Judges 13 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה:
Judges 13 21 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא:
Judges 13 22 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו:
Judges 13 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Judges 13 24 ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה:
Judges 13 25 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל:
Judges 14 1 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים:
Judges 14 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה:
Judges 14 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני:
Judges 14 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:
Judges 14 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו:
Judges 14 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה:
Judges 14 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון:
Judges 14 8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש:
Judges 14 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש:
Judges 14 10 וירד אביהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים:
Judges 14 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו:
Judges 14 12 ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בגדים:
Judges 14 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו לו חודה חידתך ונשמענה:
Judges 14 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים:
Judges 14 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא:
Judges 14 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד:
Judges 14 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה:
Judges 14 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי:
Judges 14 19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקלון ויך מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגידי החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו:
Judges 14 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:
Judges 15 1 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא:
Judges 15 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שנא שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה תהי נא לך תחתיה:
Judges 15 3 ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה:
Judges 15 4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך:
Judges 15 5 ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית:
Judges 15 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש:
Judges 15 7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחדל:
Judges 15 8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעיף סלע עיטם:
Judges 15 9 ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי:
Judges 15 10 ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו:
Judges 15 11 וירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם:
Judges 15 12 ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעון בי אתם:
Judges 15 13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשנים

עבתים חדשים ויעלוהו מן הסלע:
Judges 15 14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר
על זרועותיו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו:
Judges 15 15 וימצא לחי חמור טריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש:
Judges 15 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש:
Judges 15 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי:
Judges 15 18 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדלה הזאת
ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים:
Judges 15 19 ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא
שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה:
Judges 15 20 וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:
Judges 16 1 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה:
Judges 16 2 לעזתים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארבו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו כל
הלילה לאמר עד אור הבקר והרגנהו:
Judges 16 3 וישכב שמשון עד חצי הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם הבריח וישם על כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני חברון:
Judges 16 4 ויהי אחרי כן ויאהב אשה בנחל שרק ושמה דלילה:
Judges 16 5 ויעלו אליה סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו גדול ובמה נוכל לו
ואסרנהו לענתו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף:
Judges 16 6 ותאמר דלילה אל שמשון הגידה נא לי במה כחך גדול ובמה תאסר לענותך:
Judges 16 7 ויאמר אליה שמשון אם יאסרני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי
כאחד האדם:
Judges 16 8 ויעלו לה סרני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו ותאסרהו בהם:
Judges 16 9 והארב ישב לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וינתק את היתרים כאשר
ינתק פתיל הנערת בהריחו אש ולא נודע כחו:
Judges 16 10 ותאמר דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה
תאסר:
Judges 16 11 ויאמר אליה אם אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי
והייתי כאחד האדם:
Judges 16 12 ותקח דלילה עבתים חדשים ותאסרהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב
ישב בחדר וינתקם מעל זרעתיו כחוט:
Judges 16 13 ותאמר דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר
ויאמר אליה אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם המסכת:
Judges 16 14 ותתקע ביתד ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון וייקץ משנתו ויסע את היתד הארג ואת
המסכת:
Judges 16 15 ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא הגדת לי
במה כחך גדול:
Judges 16 16 ויהי כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למות:
Judges 16 17 ויגד לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשי כי נזיר אלהים אני מבטן אמי
אם גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל האדם:
Judges 16 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם
כי הגיד לה את כל לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם:
Judges 16 19 ותישנהו על ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר
כחו מעליו:
Judges 16 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע
כי יהוה סר מעליו:
Judges 16 21 ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן בבית
האסירים:
Judges 16 22 ויחל שער ראשו לצמח כאשר גלח:
Judges 16 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו
את שמשון אויבינו:
Judges 16 24 ויראו אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת מחריב
ארצנו ואשר הרבה את חללינו:
Judges 16 25 ויהי כי טוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים:

Judges 16 26 ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה אותי והימשני את העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם:
Judges 16 27 והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון:
Judges 16 28 ויקרא שמשון אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים:
Judges 16 29 וילפת שמשון את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו:
Judges 16 30 ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו:
Judges 16 31 וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה:
Judges 17 1 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו:
Judges 17 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה:
Judges 17 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך:
Judges 17 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו:
Judges 17 5 והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן:
Judges 17 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:
Judges 17 7 ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר שם:
Judges 17 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לעשות דרכו:
Judges 17 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא:
Judges 17 10 ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף לימים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי:
Judges 17 11 ויואל הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו:
Judges 17 12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה:
Judges 17 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן:
Judges 18 1 בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי ישראל בנחלה:
Judges 18 2 וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לכו חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים עד בית מיכה וילינו שם:
Judges 18 3 המה עם בית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלם ומה אתה עשה בזה ומה לך פה:
Judges 18 4 ויאמר אלהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי לו לכהן:
Judges 18 5 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה:
Judges 18 6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם אשר תלכו בה:
Judges 18 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחקים המה מצדנים ודבר אין להם עם אדם:
Judges 18 8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם:
Judges 18 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ:
Judges 18 10 כבאכם תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ:
Judges 18 11 ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתאל שש מאות איש חגור כלי מלחמה:
Judges 18 12 ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים:
Judges 18 13 ויעברו משם הר אפרים ויבאו עד בית מיכה:
Judges 18 14 ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה תעשו:
Judges 18 15 ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום:
Judges 18 16 ושש מאות איש חגורים כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן:

Judges 18 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נצב פתח השער ששׁ מאות האיש החגור כלי המלחמה:
Judges 18 18 ואלה באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים:
Judges 18 19 ויאמרו לו החרש שים ידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היותך כהן לבית איש אחד או היותך כהן לשבט ולמשפחה בישראל:
Judges 18 20 וייטב לב הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא בקרב העם:
Judges 18 21 ויפנו וילכו וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם:
Judges 18 22 המה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בבתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידביקו את בני דן:
Judges 18 23 ויקראו אל בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת:
Judges 18 24 ויאמר את אלהי אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה תאמרו אלי מה לך:
Judges 18 25 ויאמרו אליו בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך:
Judges 18 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב אל ביתו:
Judges 18 27 והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש:
Judges 18 28 ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה:
Judges 18 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לראשנה:
Judges 18 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני עד יום גלות הארץ:
Judges 18 31 וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים בשלה:
Judges 19 1 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה:
Judges 19 2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חדשים:
Judges 19 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמרים ותביאהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו:
Judges 19 4 ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם:
Judges 19 5 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תלכו:
Judges 19 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הואל נא ולין ויטב לבך:
Judges 19 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם:
Judges 19 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא לבבך והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם:
Judges 19 9 ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פה וייטב לבבך והשכמתם מחר לדרככם והלכת לאהלך:
Judges 19 10 ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו:
Judges 19 11 הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה:
Judges 19 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה:
Judges 19 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה:
Judges 19 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן:
Judges 19 15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון:
Judges 19 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני:
Judges 19 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא:
Judges 19 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה:
Judges 19 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר:

Judges 19 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן:
Judges 19 21 ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו:
Judges 19 22 המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו:
Judges 19 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת:
Judges 19 24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת:
Judges 19 25 ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר:
Judges 19 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור:
Judges 19 27 ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף:
Judges 19 28 ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו:
Judges 19 29 ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל:
Judges 19 30 והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו:
Judges 20 1 ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה:
Judges 20 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב:
Judges 20 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת:
Judges 20 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון:
Judges 20 5 ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת:
Judges 20 6 ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל:
Judges 20 7 הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם:
Judges 20 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו:
Judges 20 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל:
Judges 20 10 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל:
Judges 20 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים:
Judges 20 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם:
Judges 20 13 ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל:
Judges 20 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל:
Judges 20 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור:
Judges 20 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא:
Judges 20 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה:
Judges 20 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה:
Judges 20 19 ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה:
Judges 20 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הגבעה:
Judges 20 21 ויצאו בני בנימן מן הגבעה וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה:
Judges 20 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון:
Judges 20 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו:
Judges 20 24 ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני:

Judges 20 25 ויצא בנימן לקראתם מן הגבעה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל אלה שלפי חרב:
Judges 20 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה:
Judges 20 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם:
Judges 20 28 ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך:
Judges 20 29 וישם ישראל ארבים אל הגבעה סביב:
Judges 20 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם:
Judges 20 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת גבעתה בשדה כשלשים איש בישראל:
Judges 20 32 ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנהו מן העיר אל המסלות:
Judges 20 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מגיח ממקמו ממערה גבע:
Judges 20 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה:
Judges 20 35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב:
Judges 20 36 ויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארב אשר שמו אל הגבעה:
Judges 20 37 והארב החישו ויפשטו אל הגבעה וימשך הארב ויך את כל העיר לפי חרב:
Judges 20 38 והמועד היה לאיש ישראל עם הארב הרב להעלותם משאת העשן מן העיר:
Judges 20 39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף הוא לפנינו כמלחמה הראשנה:
Judges 20 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה:
Judges 20 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה:
Judges 20 42 ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
Judges 20 43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח שמש:
Judges 20 44 ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל:
Judges 20 45 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד גדעם ויכו ממנו אלפים איש:
Judges 20 46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל:
Judges 20 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים:
Judges 20 48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש:
Judges 21 1 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה:
Judges 21 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בכי גדול:
Judges 21 3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד:
Judges 21 4 ויהי ממחרת וישכימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים:
Judges 21 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת:
Judges 21 6 וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
Judges 21 7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים:
Judges 21 8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל:
Judges 21 9 ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד:
Judges 21 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף:
Judges 21 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו:
Judges 21 12 וימצאו מיושבי יביש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען:

Judges 21 13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום:
Judges 21 14 וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן:
Judges 21 15 והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל:
Judges 21 16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה:
Judges 21 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל:
Judges 21 18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן:
Judges 21 19 ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגב ללבונה:
Judges 21 20 ויצו את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים:
Judges 21 21 וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן:
Judges 21 22 והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאשמו:
Judges 21 23 ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גזלו וילכו וישובו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם:
Judges 21 24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
Judges 21 25 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ruth

Ruth 1 1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:
Ruth 1 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:
Ruth 1 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
Ruth 1 4 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:
Ruth 1 5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה:
Ruth 1 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם:
Ruth 1 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
Ruth 1 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
Ruth 1 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
Ruth 1 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך:
Ruth 1 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:
Ruth 1 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
Ruth 1 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה:
Ruth 1 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
Ruth 1 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך:
Ruth 1 16 ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי:
Ruth 1 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך:
Ruth 1 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה:
Ruth 1 19 ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:
Ruth 1 20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
Ruth 1 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי:
Ruth 1 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:
Ruth 2 1 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז:
Ruth 2 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי:
Ruth 2 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:
Ruth 2 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה:
Ruth 2 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:
Ruth 2 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב:
Ruth 2 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט:
Ruth 2 8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי:
Ruth 2 9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישאבון הנערים:
Ruth 2 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה:
Ruth 2 11 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום:
Ruth 2 12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

תחת כנפיו:
Ruth 2 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתיך:
Ruth 2 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר:
Ruth 2 15 ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה:
Ruth 2 16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה:
Ruth 2 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים:
Ruth 2 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה:
Ruth 2 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז:
Ruth 2 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא:
Ruth 2 21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי:
Ruth 2 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר:
Ruth 2 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:
Ruth 3 1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך:
Ruth 3 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה:
Ruth 3 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות:
Ruth 3 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין:
Ruth 3 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה:
Ruth 3 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה:
Ruth 3 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב:
Ruth 3 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו:
Ruth 3 9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה:
Ruth 3 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר:
Ruth 3 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את:
Ruth 3 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני:
Ruth 3 13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר:
Ruth 3 14 ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן:
Ruth 3 15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר:
Ruth 3 16 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש:
Ruth 3 17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך:
Ruth 3 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:
Ruth 4 1 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב:
Ruth 4 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו:
Ruth 4 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב:
Ruth 4 4 ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל:
Ruth 4 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו:
Ruth 4 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל:
Ruth 4 7 וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן

לרעהו וזאת התעודה בישראל:
Ruth 4 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו:
Ruth 4 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל
אשר לכליון ומחלון מיד נעמי:
Ruth 4 10 וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
Ruth 4 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם:
Ruth 4 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה
הזאת:
Ruth 4 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
Ruth 4 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו
בישראל:
Ruth 4 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא
טובה לך משבעה בנים:
Ruth 4 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת:
Ruth 4 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי
דוד:
Ruth 4 18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון:
Ruth 4 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב:
Ruth 4 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה:
Ruth 4 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד:
Ruth 4 22 ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Samuel

1 Sam 1 1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי:
1 Sam 1 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:
1 Sam 1 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה:
1 Sam 1 4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
1 Sam 1 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה:
1 Sam 1 6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה:
1 Sam 1 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל:
1 Sam 1 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
1 Sam 1 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
1 Sam 1 10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה:
1 Sam 1 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:
1 Sam 1 12 והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה:
1 Sam 1 13 וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה:
1 Sam 1 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך:
1 Sam 1 15 ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה:
1 Sam 1 16 אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה:
1 Sam 1 17 ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו:
1 Sam 1 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד:
1 Sam 1 19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה:
1 Sam 1 20 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
1 Sam 1 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו:
1 Sam 1 22 וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם:
1 Sam 1 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו:
1 Sam 1 24 ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער:
1 Sam 1 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי:
1 Sam 1 26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה:
1 Sam 1 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו:
1 Sam 1 28 וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:
1 Sam 2 1 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
1 Sam 2 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתך ואין צור כאלהינו:
1 Sam 2 3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות:
1 Sam 2 4 קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל:
1 Sam 2 5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
1 Sam 2 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
1 Sam 2 7 יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
1 Sam 2 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל:
1 Sam 2 9 רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש:
1 Sam 2 10 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
1 Sam 2 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן:
1 Sam 2 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Sam 2 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו:
1 Sam 2 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים שם בשלה:
1 Sam 2 15 גם בטרם יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי:
1 Sam 2 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
1 Sam 2 17 ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
1 Sam 2 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד:
1 Sam 2 19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים:
1 Sam 2 20 וברך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקמו:
1 Sam 2 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
1 Sam 2 22 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
1 Sam 2 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה:
1 Sam 2 24 אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה:
1 Sam 2 25 אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם:
1 Sam 2 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים:
1 Sam 2 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
1 Sam 2 28 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל:
1 Sam 2 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי:
1 Sam 2 30 לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו:
1 Sam 2 31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך:
1 Sam 2 32 והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים:
1 Sam 2 33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
1 Sam 2 34 וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם:
1 Sam 2 35 והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים:
1 Sam 2 36 והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:
1 Sam 3 1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ:
1 Sam 3 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקמו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות:
1 Sam 3 3 ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים:
1 Sam 3 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני:
1 Sam 3 5 וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב:
1 Sam 3 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב:
1 Sam 3 7 ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה:
1 Sam 3 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער:
1 Sam 3 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו:
1 Sam 3 10 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך:
1 Sam 3 11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 3 12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה:
1 Sam 3 13 והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם:
1 Sam 3 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם:
1 Sam 3 15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל ירא מהגיד את המראה אל עלי:
1 Sam 3 16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני:
1 Sam 3 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך:
1 Sam 3 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו יעשה:
1 Sam 3 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה:
1 Sam 3 20 וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה:
1 Sam 3 21 ויסף יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:
1 Sam 4 1 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפק:
1 Sam 4 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש:
1 Sam 4 3 ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו:
1 Sam 4 4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס:
1 Sam 4 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ:
1 Sam 4 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה:
1 Sam 4 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם:
1 Sam 4 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר:
1 Sam 4 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם:
1 Sam 4 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי:
1 Sam 4 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס:
1 Sam 4 12 וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו:
1 Sam 4 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר:
1 Sam 4 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי:
1 Sam 4 15 ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות:
1 Sam 4 16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני:
1 Sam 4 17 ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה:
1 Sam 4 18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה:
1 Sam 4 19 וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה:
1 Sam 4 20 וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה:
1 Sam 4 21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה:
1 Sam 4 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים:
1 Sam 5 1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה:
1 Sam 5 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון:
1 Sam 5 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו:
1 Sam 5 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו:
1 Sam 5 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה:
1 Sam 5 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה:
1 Sam 5 7 ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו:
1 Sam 5 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל:
1 Sam 5 9 ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים:
1 Sam 5 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי:
1 Sam 5 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם:
1 Sam 5 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:
1 Sam 6 1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים:
1 Sam 6 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו:
1 Sam 6 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם:
1 Sam 6 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניכם:
1 Sam 6 5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם:
1 Sam 6 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו:
1 Sam 6 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה:
1 Sam 6 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך:
1 Sam 6 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו:
1 Sam 6 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית:
1 Sam 6 11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם:
1 Sam 6 12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאול וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש:
1 Sam 6 13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות:
1 Sam 6 14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה:
1 Sam 6 15 והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה:
1 Sam 6 16 וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא:
1 Sam 6 17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד:
1 Sam 6 18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי:
1 Sam 6 19 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה:
1 Sam 6 20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו:
1 Sam 6 21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:
1 Sam 7 1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה:
1 Sam 7 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 7 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוככם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים:
1 Sam 7 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו:
1 Sam 7 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה:
1 Sam 7 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה:
1 Sam 7 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים:
1 Sam 7 8 ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים:
1 Sam 7 9 ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה:
1 Sam 7 10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל:
1 Sam 7 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר:
1 Sam 7 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה:
1 Sam 7 13 ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל:
1 Sam 7 14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי:
1 Sam 7 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו:
1 Sam 7 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה:
1 Sam 7 17 ותשבתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:
1 Sam 8 1 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל:
1 Sam 8 2 ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע:
1 Sam 8 3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט:
1 Sam 8 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה:
1 Sam 8 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים:
1 Sam 8 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
1 Sam 8 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם:
1 Sam 8 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך:
1 Sam 8 9 ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם:
1 Sam 8 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך:
1 Sam 8 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו:
1 Sam 8 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו:
1 Sam 8 13 ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות:
1 Sam 8 14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו:
1 Sam 8 15 וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו:
1 Sam 8 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו:
1 Sam 8 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים:
1 Sam 8 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא:
1 Sam 8 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו:
1 Sam 8 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו:
1 Sam 8 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה:
1 Sam 8 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 9 1 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל:
1 Sam 9 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם:
1 Sam 9 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת:
1 Sam 9 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו:
1 Sam 9 5 המה באו בארץ צוף ושאול אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו:
1 Sam 9 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה:
1 Sam 9 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו:
1 Sam 9 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו:
1 Sam 9 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה:
1 Sam 9 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים:
1 Sam 9 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה:
1 Sam 9 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה:
1 Sam 9 13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו:
1 Sam 9 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה:
1 Sam 9 15 ויהוה גלה את אזן שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר:
1 Sam 9 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי:
1 Sam 9 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי:
1 Sam 9 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה:
1 Sam 9 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך:
1 Sam 9 20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך:
1 Sam 9 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה:
1 Sam 9 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום בראש הקרואים והמה כשלשים איש:
1 Sam 9 23 ויאמר שמואל לטבח תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך:
1 Sam 9 24 וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא:
1 Sam 9 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג:
1 Sam 9 26 וישכמו ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
1 Sam 9 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך את דבר אלהים:
1 Sam 10 1 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך יהוה על נחלתו לנגיד:
1 Sam 10 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני:
1 Sam 10 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל יין:
1 Sam 10 4 ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם:
1 Sam 10 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור והמה מתנבאים:
1 Sam 10 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:
1 Sam 10 7 והיה כי תבאינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך:
1 Sam 10 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתי לך את אשר תעשה:
1 Sam 10 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא:
1 Sam 10 10 ויבאו שם הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם:
1 Sam 10 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול בנביאים:
1 Sam 10 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול בנבאים:
1 Sam 10 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה:
1 Sam 10 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל:
1 Sam 10 15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם שמואל:
1 Sam 10 16 ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל:
1 Sam 10 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה:
1 Sam 10 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם:
1 Sam 10 19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם:
1 Sam 10 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן:
1 Sam 10 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא:
1 Sam 10 22 וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים:
1 Sam 10 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה:
1 Sam 10 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך:
1 Sam 10 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו:
1 Sam 10 26 וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם:
1 Sam 10 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:
1 Sam 11 1 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך:
1 Sam 11 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל:
1 Sam 11 3 ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך:
1 Sam 11 4 ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו:
1 Sam 11 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש:
1 Sam 11 6 ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד:
1 Sam 11 7 ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד:
1 Sam 11 8 ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף:
1 Sam 11 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו:
1 Sam 11 10 ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם:
1 Sam 11 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שנים יחד:
1 Sam 11 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם:
1 Sam 11 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל:
1 Sam 11 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה:
1 Sam 11 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים שלמים

לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:
1 Sam 12 1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם מלך:
1 Sam 12 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה:
1 Sam 12 3 הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם:
1 Sam 12 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה:
1 Sam 12 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד:
1 Sam 12 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבתיכם מארץ מצרים:
1 Sam 12 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם:
1 Sam 12 8 כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבתיכם ממצרים וישבום במקום הזה:
1 Sam 12 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם:
1 Sam 12 10 ויזעקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך:
1 Sam 12 11 וישלח יהוה את ירבעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח:
1 Sam 12 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם:
1 Sam 12 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך:
1 Sam 12 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם:
1 Sam 12 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם:
1 Sam 12 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם:
1 Sam 12 17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך:
1 Sam 12 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל:
1 Sam 12 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך:
1 Sam 12 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם:
1 Sam 12 21 ולא תסורו כי אחרי התהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה:
1 Sam 12 22 כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם:
1 Sam 12 23 גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה:
1 Sam 12 24 אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם:
1 Sam 12 25 ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו:
1 Sam 13 1 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל:
1 Sam 13 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו:
1 Sam 13 3 ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים:
1 Sam 13 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל:
1 Sam 13 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און:
1 Sam 13 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובברות:
1 Sam 13 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו:
1 Sam 13 8 וייחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם מעליו:

1 Sam 13 9 ויאמר שאול הגשו אלי העלה והשלמים ויעל העלה:
1 Sam 13 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו לברכו:
1 Sam 13 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים מכמש:
1 Sam 13 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעלה העלה:
1 Sam 13 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם:
1 Sam 13 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוך יהוה:
1 Sam 13 15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש:
1 Sam 13 16 ושאול ויונתן בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים חנו במכמש:
1 Sam 13 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל:
1 Sam 13 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף על גי הצבעים המדברה:
1 Sam 13 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית:
1 Sam 13 20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו:
1 Sam 13 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן:
1 Sam 13 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו:
1 Sam 13 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:
1 Sam 14 1 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד:
1 Sam 14 2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש:
1 Sam 14 3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן:
1 Sam 14 4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה:
1 Sam 14 5 השן האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנגב מול גבע:
1 Sam 14 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או במעט:
1 Sam 14 7 ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך כלבבך:
1 Sam 14 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם:
1 Sam 14 9 אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם:
1 Sam 14 10 ואם כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו האות:
1 Sam 14 11 ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו שם:
1 Sam 14 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל:
1 Sam 14 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו:
1 Sam 14 14 ותהי המכה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כבחצי מענה צמד שדה:
1 Sam 14 15 ותהי חרדה במחנה בשדה ובכל העם המצב והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ ותהי לחרדת אלהים:
1 Sam 14 16 ויראו הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג וילך והלם:
1 Sam 14 17 ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו:
1 Sam 14 18 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל:
1 Sam 14 19 ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך:
1 Sam 14 20 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד:
1 Sam 14 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל אשר עם שאול ויונתן:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 14 22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה:
1 Sam 14 23 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את בית און:
1 Sam 14 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם:
1 Sam 14 25 וכל הארץ באו ביער ויהי דבש על פני השדה:
1 Sam 14 26 ויבא העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה:
1 Sam 14 27 ויונתן לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה עיניו:
1 Sam 14 28 ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום ויעף העם:
1 Sam 14 29 ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה:
1 Sam 14 30 אף כי לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים:
1 Sam 14 31 ויכו ביום ההוא בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד:
1 Sam 14 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה ויאכל העם על הדם:
1 Sam 14 33 ויגידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה:
1 Sam 14 34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם:
1 Sam 14 35 ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות מזבח ליהוה:
1 Sam 14 36 ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים:
1 Sam 14 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא:
1 Sam 14 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היתה החטאת הזאת היום:
1 Sam 14 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם:
1 Sam 14 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה:
1 Sam 14 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול והעם יצאו:
1 Sam 14 42 ויאמר שאול הפילו ביני ובין יונתן בני וילכד יונתן:
1 Sam 14 43 ויאמר שאול אל יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר בידי מעט דבש הנני אמות:
1 Sam 14 44 ויאמר שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות תמות יונתן:
1 Sam 14 45 ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת:
1 Sam 14 46 ויעל שאול מאחרי פלשתים ופלשתים הלכו למקומם:
1 Sam 14 47 ושאול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע:
1 Sam 14 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד שסהו:
1 Sam 14 49 ויהיו בני שאול יונתן וישוי ומלכי שוע ושם שתי בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל:
1 Sam 14 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול:
1 Sam 14 51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל:
1 Sam 14 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו:
1 Sam 15 1 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה:
1 Sam 15 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים:
1 Sam 15 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור:
1 Sam 15 4 וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה:
1 Sam 15 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל:
1 Sam 15 6 ויאמר שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק:
1 Sam 15 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר על פני מצרים:
1 Sam 15 8 ויתפש את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב:
1 Sam 15 9 ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב
ולא אבו החרימם וכל המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו:
1 Sam 15 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר:
1 Sam 15 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה:
1 Sam 15 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מציב
לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל:
1 Sam 15 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה:
1 Sam 15 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:
1 Sam 15 15 ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה
אלהיך ואת היותר החרמנו:
1 Sam 15 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר:
1 Sam 15 17 ויאמר שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך
על ישראל:
1 Sam 15 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם
אתם:
1 Sam 15 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה:
1 Sam 15 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביא
את אגג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:
1 Sam 15 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל:
1 Sam 15 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב
להקשיב מחלב אילים:
1 Sam 15 23 כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך:
1 Sam 15 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם
ואשמע בקולם:
1 Sam 15 25 ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה:
1 Sam 15 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות
מלך על ישראל:
1 Sam 15 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע:
1 Sam 15 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך:
1 Sam 15 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם:
1 Sam 15 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה
אלהיך:
1 Sam 15 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה:
1 Sam 15 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר
מר המות:
1 Sam 15 33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג
לפני יהוה בגלגל:
1 Sam 15 34 וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול:
1 Sam 15 35 ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם
כי המליך את שאול על ישראל:
1 Sam 16 1 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל
מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך:
1 Sam 16 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת
לזבח ליהוה באתי:
1 Sam 16 3 וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך:
1 Sam 16 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם
בואך:
1 Sam 16 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו
ויקרא להם לזבח:
1 Sam 16 6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו:
1 Sam 16 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר

יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב:
1 Sam 16 8 ויקרא ישי אל אבינדב ויעבררהו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה:
1 Sam 16 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה:
1 Sam 16 10 ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה:
1 Sam 16 11 ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה:
1 Sam 16 12 וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא:
1 Sam 16 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה:
1 Sam 16 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה:
1 Sam 16 15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך:
1 Sam 16 16 יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך:
1 Sam 16 17 ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי:
1 Sam 16 18 ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו:
1 Sam 16 19 וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן:
1 Sam 16 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול:
1 Sam 16 21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים:
1 Sam 16 22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני:
1 Sam 16 23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:
1 Sam 17 1 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים:
1 Sam 17 2 ושאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים:
1 Sam 17 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם:
1 Sam 17 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות וזרת:
1 Sam 17 5 וכובע נחשת על ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת:
1 Sam 17 6 ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו:
1 Sam 17 7 וחץ חניתו כמנור ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנה הלך לפניו:
1 Sam 17 8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אלי:
1 Sam 17 9 אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו:
1 Sam 17 10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד:
1 Sam 17 11 וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד:
1 Sam 17 12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן בא באנשים:
1 Sam 17 13 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלשי שמה:
1 Sam 17 14 ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים הלכו אחרי שאול:
1 Sam 17 15 ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם:
1 Sam 17 16 ויגש הפלשתי השכם והערב ויתיצב ארבעים יום:
1 Sam 17 17 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך:
1 Sam 17 18 ואת עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם תקח:
1 Sam 17 19 ושאול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים:
1 Sam 17 20 וישכם דוד בבקר ויטש את הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה:
1 Sam 17 21 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה:
1 Sam 17 22 ויטש דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום:
1 Sam 17 23 והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות פלשתים

וידבר כדברים האלה וישמע דוד:
1 Sam 17 24 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו וייראו מאד:
1 Sam 17 25 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש
אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל:
1 Sam 17 26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז
והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים:
1 Sam 17 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו:
1 Sam 17 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה זה
ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת:
1 Sam 17 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא:
1 Sam 17 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר כדבר הראשון:
1 Sam 17 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויקחהו:
1 Sam 17 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה:
1 Sam 17 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא
איש מלחמה מנעריו:
1 Sam 17 34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת הדוב ונשא שה
מהעדר:
1 Sam 17 35 ויצאתי אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתיו והמיתיו:
1 Sam 17 36 גם את הארי גם הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף
מערכת אלהים חיים:
1 Sam 17 37 ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר
שאול אל דוד לך ויהוה יהיה עמך:
1 Sam 17 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון:
1 Sam 17 39 ויחגר דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל
ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו:
1 Sam 17 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו
ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל הפלשתי:
1 Sam 17 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנה לפניו:
1 Sam 17 42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמני עם יפה מראה:
1 Sam 17 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד
באלהיו:
1 Sam 17 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה:
1 Sam 17 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה
צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת:
1 Sam 17 46 היום הזה יסגרך יהוה בידי והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה
פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל:
1 Sam 17 47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם
בידנו:
1 Sam 17 48 והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת
הפלשתי:
1 Sam 17 49 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע
האבן במצחו ויפל על פניו ארצה:
1 Sam 17 50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו וחרב אין ביד דוד:
1 Sam 17 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתהו ויכרת בה את
ראשו ויראו הפלשתים כי מת גבורם וינסו:
1 Sam 17 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון
ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד גת ועד עקרון:
1 Sam 17 53 וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו את מחניהם:
1 Sam 17 54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו:
1 Sam 17 55 וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער
אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי:
1 Sam 17 56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם:
1 Sam 17 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו:
1 Sam 17 58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:
1 Sam 18 1 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו יהונתן כנפשו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 18 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו:
1 Sam 18 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו:
1 Sam 18 4 ויתפשט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו:
1 Sam 18 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל העם וגם בעיני עבדי שאול:
1 Sam 18 6 ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים:
1 Sam 18 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן הכה שאול באלפו ודוד ברבבתיו:
1 Sam 18 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה:
1 Sam 18 9 ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה:
1 Sam 18 10 ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד שאול:
1 Sam 18 11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים:
1 Sam 18 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר:
1 Sam 18 13 ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם:
1 Sam 18 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו:
1 Sam 18 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניו:
1 Sam 18 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם:
1 Sam 18 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל תהי ידי בו ותהי בו יד פלשתים:
1 Sam 18 18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראל כי אהיה חתן למלך:
1 Sam 18 19 ויהי בעת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה:
1 Sam 18 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו:
1 Sam 18 21 ויאמר שאול אתננה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן בי היום:
1 Sam 18 22 ויצו שאול את עבדו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך:
1 Sam 18 23 וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה:
1 Sam 18 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד:
1 Sam 18 25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים:
1 Sam 18 26 ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים:
1 Sam 18 27 ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:
1 Sam 18 28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו:
1 Sam 18 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים:
1 Sam 18 30 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:
1 Sam 19 1 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד:
1 Sam 19 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת:
1 Sam 19 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך:
1 Sam 19 4 וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:
1 Sam 19 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם:
1 Sam 19 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת:
1 Sam 19 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום:
1 Sam 19 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו:
1 Sam 19 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 19 10 ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא:
1 Sam 19 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת:
1 Sam 19 12 ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט:
1 Sam 19 13 ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד:
1 Sam 19 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא:
1 Sam 19 15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו:
1 Sam 19 16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:
1 Sam 19 17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך:
1 Sam 19 18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנוית:
1 Sam 19 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית ברמה:
1 Sam 19 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה:
1 Sam 19 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם המה:
1 Sam 19 22 וילך גם הוא הרמתה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית ברמה:
1 Sam 19 23 וילך שם אל נוית ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך ויתנבא עד באו בנוית ברמה:
1 Sam 19 24 ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול בנביאם:
1 Sam 20 1 ויברח דוד מנוית ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי:
1 Sam 20 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת:
1 Sam 20 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות:
1 Sam 20 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך:
1 Sam 20 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני ונסתרתי בשדה עד הערב השלשית:
1 Sam 20 6 אם פקד יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה:
1 Sam 20 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה הרעה מעמו:
1 Sam 20 8 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני:
1 Sam 20 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך:
1 Sam 20 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה:
1 Sam 20 11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה:
1 Sam 20 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את אזנך:
1 Sam 20 13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתי את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי:
1 Sam 20 14 ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות:
1 Sam 20 15 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל פני האדמה:
1 Sam 20 16 ויכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד:
1 Sam 20 17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו:
1 Sam 20 18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך:
1 Sam 20 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Sam 20 20 ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה:
1 Sam 20 21 והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה:
1 Sam 20 22 ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה:
1 Sam 20 23 והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד עולם:
1 Sam 20 24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול:
1 Sam 20 25 וישב המלך על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד:
1 Sam 20 26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור:
1 Sam 20 27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם:
1 Sam 20 28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם:
1 Sam 20 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך:
1 Sam 20 30 ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך:
1 Sam 20 31 כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא:
1 Sam 20 32 ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה:
1 Sam 20 33 ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד:
1 Sam 20 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו:
1 Sam 20 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו:
1 Sam 20 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו:
1 Sam 20 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה:
1 Sam 20 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו:
1 Sam 20 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר:
1 Sam 20 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר:
1 Sam 20 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל:
1 Sam 20 42 ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר:
1 Sam 21 1 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך:
1 Sam 21 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני:
1 Sam 21 3 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא:
1 Sam 21 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה:
1 Sam 21 5 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי:
1 Sam 21 6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו:
1 Sam 21 7 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול:
1 Sam 21 8 ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוץ:
1 Sam 21 9 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי:
1 Sam 21 10 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת:
1 Sam 21 11 ויאמרו עבדי אכיש אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו:
1 Sam 21 12 וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אכיש מלך גת:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Sam 21 13 וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל בידם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו:
1 Sam 21 14 ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי:
1 Sam 21 15 חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי:
1 Sam 22 1 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה:
1 Sam 22 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש:
1 Sam 22 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים:
1 Sam 22 4 וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היות דוד במצודה:
1 Sam 22 5 ויאמר גד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת:
1 Sam 22 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאול יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו:
1 Sam 22 7 ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות:
1 Sam 22 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה:
1 Sam 22 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב:
1 Sam 22 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו:
1 Sam 22 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל המלך:
1 Sam 22 12 ויאמר שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני אדני:
1 Sam 22 13 ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה:
1 Sam 22 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך:
1 Sam 22 15 היום החלתי לשאול לו באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול:
1 Sam 22 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך:
1 Sam 22 17 ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אזנו ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה:
1 Sam 22 18 ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד:
1 Sam 22 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב:
1 Sam 22 20 וימלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד:
1 Sam 22 21 ויגד אביתר לדוד כי הרג שאול את כהני יהוה:
1 Sam 22 22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך:
1 Sam 22 23 שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:
1 Sam 23 1 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות:
1 Sam 23 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה:
1 Sam 23 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים:
1 Sam 23 4 ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך:
1 Sam 23 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי קעילה:
1 Sam 23 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד בידו:
1 Sam 23 7 ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח:
1 Sam 23 8 וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו:
1 Sam 23 9 וידע דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד:

1 Sam 23 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי:
1 Sam 23 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד:
1 Sam 23 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר יהוה יסגירו:
1 Sam 23 13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת:
1 Sam 23 14 וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו אלהים בידו:
1 Sam 23 15 וירא דוד כי יצא שאול לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה:
1 Sam 23 16 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלהים:
1 Sam 23 17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן:
1 Sam 23 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו:
1 Sam 23 19 ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון:
1 Sam 23 20 ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך:
1 Sam 23 21 ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי:
1 Sam 23 22 לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא:
1 Sam 23 23 וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:
1 Sam 23 24 ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון:
1 Sam 23 25 וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון:
1 Sam 23 26 וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם:
1 Sam 23 27 ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ:
1 Sam 23 28 וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות:
1 Sam 23 29 ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי:
1 Sam 24 1 ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי:
1 Sam 24 2 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים:
1 Sam 24 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים:
1 Sam 24 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט:
1 Sam 24 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול:
1 Sam 24 6 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא:
1 Sam 24 7 וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך:
1 Sam 24 8 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו:
1 Sam 24 9 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך:
1 Sam 24 10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא:
1 Sam 24 11 ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה:
1 Sam 24 12 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך:
1 Sam 24 13 כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך:
1 Sam 24 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד:
1 Sam 24 15 והיה יהוה לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך:
1 Sam 24 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה בני דוד וישא

שאול קלו ויבך:
1 Sam 24 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה:
1 Sam 24 18 ואת הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני:
1 Sam 24 19 וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי:
1 Sam 24 20 ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל:
1 Sam 24 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי:
1 Sam 24 22 וישבע דוד לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה:
1 Sam 25 1 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן:
1 Sam 25 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזז את צאנו בכרמל:
1 Sam 25 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו:
1 Sam 25 4 וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו:
1 Sam 25 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום:
1 Sam 25 6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום:
1 Sam 25 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל:
1 Sam 25 8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד:
1 Sam 25 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינוחו:
1 Sam 25 10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו:
1 Sam 25 11 ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה:
1 Sam 25 12 ויהפכו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה:
1 Sam 25 13 ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על הכלים:
1 Sam 25 14 ולאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם:
1 Sam 25 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה:
1 Sam 25 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן:
1 Sam 25 17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל מדבר אליו:
1 Sam 25 18 ותמהר אבוגיל ותקח מאתים לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים:
1 Sam 25 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא הגידה:
1 Sam 25 20 והיה היא רכבת על החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפגש אתם:
1 Sam 25 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה:
1 Sam 25 22 כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין בקיר:
1 Sam 25 23 ותרא אביגיל את דוד ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ:
1 Sam 25 24 ותפל על רגליו ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את דברי אמתך:
1 Sam 25 25 אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת:
1 Sam 25 26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך והמבקשים אל אדני רעה:
1 Sam 25 27 ועתה הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני:
1 Sam 25 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך:

1 Sam 25 29 ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע:
1 Sam 25 30 והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוך לנגיד על ישראל:
1 Sam 25 31 ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך:
1 Sam 25 32 ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי:
1 Sam 25 33 וברוך טעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי לי:
1 Sam 25 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקיר:
1 Sam 25 35 ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך:
1 Sam 25 36 ותבא אביגיל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר:
1 Sam 25 37 ויהי בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן:
1 Sam 25 38 ויהי כעשרת הימים ויגף יהוה את נבל וימת:
1 Sam 25 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה:
1 Sam 25 40 ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה:
1 Sam 25 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני:
1 Sam 25 42 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה:
1 Sam 25 43 ואת אחינעם לקח דוד מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים:
1 Sam 25 44 ושאול נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:
1 Sam 26 1 ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן:
1 Sam 26 2 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף:
1 Sam 26 3 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו המדברה:
1 Sam 26 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול אל נכון:
1 Sam 26 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב במעגל והעם חנים סביבתו:
1 Sam 26 6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך:
1 Sam 26 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו:
1 Sam 26 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו:
1 Sam 26 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה:
1 Sam 26 10 ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה:
1 Sam 26 11 חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו:
1 Sam 26 12 ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם:
1 Sam 26 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם:
1 Sam 26 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך:
1 Sam 26 15 ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך:
1 Sam 26 16 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו:
1 Sam 26 17 ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:
1 Sam 26 18 ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה:

1 Sam 26 19 ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים:
1 Sam 26 20 ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים:
1 Sam 26 21 ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד:
1 Sam 26 22 ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה:
1 Sam 26 23 ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנך יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה:
1 Sam 26 24 והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה:
1 Sam 26 25 ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו:
1 Sam 27 1 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו:
1 Sam 27 2 ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת:
1 Sam 27 3 וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית:
1 Sam 27 4 ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו:
1 Sam 27 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך:
1 Sam 27 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה:
1 Sam 27 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים:
1 Sam 27 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים:
1 Sam 27 9 והכה דוד את הארץ ולא יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אכיש:
1 Sam 27 10 ויאמר אכיש אל פשטתם היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני:
1 Sam 27 11 ואיש ואשה לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים:
1 Sam 27 12 ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:
1 Sam 28 1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך:
1 Sam 28 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשימך כל הימים:
1 Sam 28 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברהו ברמה ובעירו ושאול הסיר האבות ואת הידעונים מהארץ:
1 Sam 28 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע:
1 Sam 28 5 וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד:
1 Sam 28 6 וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאם:
1 Sam 28 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור:
1 Sam 28 8 ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך:
1 Sam 28 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיתני:
1 Sam 28 10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה:
1 Sam 28 11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי:
1 Sam 28 12 ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול:
1 Sam 28 13 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ:
1 Sam 28 14 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו:
1 Sam 28 15 ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים

נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאם גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה:
1 Sam 28 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך:
1 Sam 28 17 ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד:
1 Sam 28 18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה:
1 Sam 28 19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים:
1 Sam 28 20 וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה:
1 Sam 28 21 ותבוא האשה אל שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי:
1 Sam 28 22 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול ויהי בך כח כי תלך בדרך:
1 Sam 28 23 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה:
1 Sam 28 24 ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו מצות:
1 Sam 28 25 ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:
1 Sam 29 1 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל:
1 Sam 29 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש:
1 Sam 29 3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה:
1 Sam 29 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי האנשים ההם:
1 Sam 29 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו:
1 Sam 29 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה:
1 Sam 29 7 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים:
1 Sam 29 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך:
1 Sam 29 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה:
1 Sam 29 10 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו:
1 Sam 29 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל:
1 Sam 30 1 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש:
1 Sam 30 2 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם:
1 Sam 30 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנתיהם נשבו:
1 Sam 30 4 וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כח לבכות:
1 Sam 30 5 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי:
1 Sam 30 6 ותצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו:
1 Sam 30 7 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד:
1 Sam 30 8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והצל תציל:
1 Sam 30 9 וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו:
1 Sam 30 10 וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את נחל הבשור:
1 Sam 30 11 וימצאו איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים:
1 Sam 30 12 ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות:
1 Sam 30 13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה:
1 Sam 30 14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש:
1 Sam 30 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם

תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה:
1 Sam 30 16 וירדהו והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה:
1 Sam 30 17 ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו:
1 Sam 30 18 ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד:
1 Sam 30 19 ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד:
1 Sam 30 20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד:
1 Sam 30 21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם לשלום:
1 Sam 30 22 ויען כל איש רע ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו:
1 Sam 30 23 ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו:
1 Sam 30 24 ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו:
1 Sam 30 25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה:
1 Sam 30 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה:
1 Sam 30 27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר:
1 Sam 30 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע:
1 Sam 30 29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני:
1 Sam 30 30 ולאשר בחרמה ולאשר בבור עשן ולאשר בעתך:
1 Sam 30 31 ולאשר בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:
1 Sam 31 1 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבע:
1 Sam 31 2 וידבקו פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול:
1 Sam 31 3 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים:
1 Sam 31 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה:
1 Sam 31 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו:
1 Sam 31 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו:
1 Sam 31 7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן:
1 Sam 31 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר הגלבע:
1 Sam 31 9 ויכרתו את ראשו ויפשיטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם:
1 Sam 31 10 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו בחומת בית שן:
1 Sam 31 11 וישמעו אליו ישבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול:
1 Sam 31 12 ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם:
1 Sam 31 13 ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Samuel

2 Sam 1 1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים:
2 Sam 1 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבאו אל דוד ויפל ארצה וישתחו:
2 Sam 1 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי:
2 Sam 1 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו:
2 Sam 1 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו:
2 Sam 1 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקהו:
2 Sam 1 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני:
2 Sam 1 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי:
2 Sam 1 9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתתני כי אחזני השבץ כי כל עוד נפשי בי:
2 Sam 1 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה:
2 Sam 1 11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו:
2 Sam 1 12 ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב:
2 Sam 1 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן איש גר עמלקי אנכי:
2 Sam 1 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה:
2 Sam 1 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו וימת:
2 Sam 1 16 ויאמר אליו דוד דמיך על ראשך כי פיך ענה בך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה:
2 Sam 1 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו:
2 Sam 1 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר:
2 Sam 1 19 הצבי ישראל על במותיך חלל איך נפלו גבורים:
2 Sam 1 20 אל תגידו בגת אל תבשרו בחוצת אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלזנה בנות הערלים:
2 Sam 1 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן:
2 Sam 1 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם:
2 Sam 1 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעימם בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו:
2 Sam 1 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן:
2 Sam 1 25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במותיך חלל:
2 Sam 1 26 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים:
2 Sam 1 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה:
2 Sam 2 1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה:
2 Sam 2 2 ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי:
2 Sam 2 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון:
2 Sam 2 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול:
2 Sam 2 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו:
2 Sam 2 6 ועתה יעש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה:
2 Sam 2 7 ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם:
2 Sam 2 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעבררהו מחנים:
2 Sam 2 9 וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה:
2 Sam 2 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד:
2 Sam 2 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים:
2 Sam 2 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

2 Sam 2 13 ויואב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשום על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה:
2 Sam 2 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו:
2 Sam 2 15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד:
2 Sam 2 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון:
2 Sam 2 17 ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד:
2 Sam 2 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה:
2 Sam 2 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאול מאחרי אבנר:
2 Sam 2 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי:
2 Sam 2 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחז לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו:
2 Sam 2 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי למה אככה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך:
2 Sam 2 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו:
2 Sam 2 24 וירדפו יואב ואבישי אחרי אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון:
2 Sam 2 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת:
2 Sam 2 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם:
2 Sam 2 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מהבקר נעלה העם איש מאחרי אחיו:
2 Sam 2 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם:
2 Sam 2 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הבתרון ויבאו מחנים:
2 Sam 2 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל:
2 Sam 2 31 ועבדי דוד הכו מבנימן ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו:
2 Sam 2 32 וישאו את עשהאל ויקברהו בקבר אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:
2 Sam 3 1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים:
2 Sam 3 2 וילדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלת:
2 Sam 3 3 ומשנהו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור:
2 Sam 3 4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל:
2 Sam 3 5 והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
2 Sam 3 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול:
2 Sam 3 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה אל פילגש אבי:
2 Sam 3 8 ויחר לאבנר מאד על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה היום:
2 Sam 3 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסיף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו:
2 Sam 3 10 להעביר הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע:
2 Sam 3 11 ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אתו:
2 Sam 3 12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך להסב אליך את כל ישראל:
2 Sam 3 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני:
2 Sam 3 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים:
2 Sam 3 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוש:
2 Sam 3 16 וילך אתה אישה הלוך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב:
2 Sam 3 17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד

למלך עליכם:
2 Sam 3 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי הושיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איביהם:
2 Sam 3 19 וידבר גם אבנר באזני בנימין וילך גם אבנר לדבר באזני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן:
2 Sam 3 20 ויבא אבנר אל דוד חברון ואתו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה:
2 Sam 3 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום:
2 Sam 3 22 והנה עבדי דוד ויואב בא מהגדוד ושלל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום:
2 Sam 3 23 ויואב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחהו וילך בשלום:
2 Sam 3 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשיתה הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלוך:
2 Sam 3 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתתך בא ולדעת את מוצאך ואת מבואך ולדעת את כל אשר אתה עשה:
2 Sam 3 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסרה ודוד לא ידע:
2 Sam 3 27 וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו:
2 Sam 3 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
2 Sam 3 29 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם:
2 Sam 3 30 ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה:
2 Sam 3 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה:
2 Sam 3 32 ויקברו את אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם:
2 Sam 3 33 ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר:
2 Sam 3 34 ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו:
2 Sam 3 35 ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסיף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה:
2 Sam 3 36 וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב:
2 Sam 3 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר:
2 Sam 3 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל:
2 Sam 3 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:
2 Sam 4 1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו:
2 Sam 4 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם בארות תחשב על בנימן:
2 Sam 4 3 ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה:
2 Sam 4 4 וליהונתן בן שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת:
2 Sam 4 5 וילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים:
2 Sam 4 6 והנה באו עד תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו:
2 Sam 4 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה:
2 Sam 4 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו:
2 Sam 4 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה:
2 Sam 4 10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרגהו בצקלג אשר לתתי לו בשרה:
2 Sam 4 11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ:

2 Sam 4 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:
2 Sam 5 1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו:
2 Sam 5 2 גם אתמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא והמבי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל:
2 Sam 5 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל:
2 Sam 5 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך:
2 Sam 5 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה:
2 Sam 5 6 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה:
2 Sam 5 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד:
2 Sam 5 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית:
2 Sam 5 9 וישב דוד במצדה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה:
2 Sam 5 10 וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו:
2 Sam 5 11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד:
2 Sam 5 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל:
2 Sam 5 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות:
2 Sam 5 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה:
2 Sam 5 15 ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע:
2 Sam 5 16 ואלישמע ואלידע ואליפלט:
2 Sam 5 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה:
2 Sam 5 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים:
2 Sam 5 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך:
2 Sam 5 20 ויבא דוד בבעל פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים:
2 Sam 5 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו:
2 Sam 5 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים:
2 Sam 5 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם ממול בכאים:
2 Sam 5 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים:
2 Sam 5 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך גזר:
2 Sam 6 1 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף:
2 Sam 6 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו:
2 Sam 6 3 וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה:
2 Sam 6 4 וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון:
2 Sam 6 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים:
2 Sam 6 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר:
2 Sam 6 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים:
2 Sam 6 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה:
2 Sam 6 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה:
2 Sam 6 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי:
2 Sam 6 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו:
2 Sam 6 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה:
2 Sam 6 13 ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא:

2 Sam 6 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
2 Sam 6 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר:
2 Sam 6 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה:
2 Sam 6 17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים:
2 Sam 6 18 ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות:
2 Sam 6 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם איש לביתו:
2 Sam 6 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים:
2 Sam 6 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה:
2 Sam 6 22 ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה:
2 Sam 6 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:
2 Sam 7 1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסביב מכל איביו:
2 Sam 7 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה:
2 Sam 7 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך:
2 Sam 7 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר:
2 Sam 7 5 לך ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי:
2 Sam 7 6 כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן:
2 Sam 7 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים:
2 Sam 7 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל:
2 Sam 7 9 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את כל איביך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ:
2 Sam 7 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה:
2 Sam 7 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה:
2 Sam 7 12 כי ימלאו ימיך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו:
2 Sam 7 13 הוא יבנה בית לשמי וכוננתי את כסא ממלכתו עד עולם:
2 Sam 7 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
2 Sam 7 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך:
2 Sam 7 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם:
2 Sam 7 17 ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד:
2 Sam 7 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלם:
2 Sam 7 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה:
2 Sam 7 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה:
2 Sam 7 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך:
2 Sam 7 22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו:
2 Sam 7 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו:
2 Sam 7 24 ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים:
2 Sam 7 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת:
2 Sam 7 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך:
2 Sam 7 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתה את אזן עבדך לאמר בית אבנה לך על כן

מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת:
2 Sam 7 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת:
2 Sam 7 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית עבדך לעולם:
2 Sam 8 1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד פלשתים:
2 Sam 8 2 ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה:
2 Sam 8 3 ויך דוד את הדדעזר בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר:
2 Sam 8 4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
2 Sam 8 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש:
2 Sam 8 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך:
2 Sam 8 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
2 Sam 8 8 ומבטח ומברתי ערי הדדעזר לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד:
2 Sam 8 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדדעזר:
2 Sam 8 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעי היה הדדעזר ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת:
2 Sam 8 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש:
2 Sam 8 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה:
2 Sam 8 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בגיא מלח שמונה עשר אלף:
2 Sam 8 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך:
2 Sam 8 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו:
2 Sam 8 16 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר:
2 Sam 8 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביתר כהנים ושריה סופר:
2 Sam 8 18 ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו:
2 Sam 9 1 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן:
2 Sam 9 2 ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך:
2 Sam 9 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים:
2 Sam 9 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר:
2 Sam 9 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר:
2 Sam 9 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך:
2 Sam 9 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד:
2 Sam 9 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני:
2 Sam 9 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך:
2 Sam 9 10 ועבדת לו את האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים:
2 Sam 9 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך:
2 Sam 9 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת:
2 Sam 9 13 ומפיבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו:
2 Sam 10 1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו:
2 Sam 10 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון:
2 Sam 10 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם המכבד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך:

2 Sam 10 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלח את חצי זקנם ויכרת את מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם:
2 Sam 10 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם:
2 Sam 10 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש:
2 Sam 10 7 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים:
2 Sam 10 8 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה:
2 Sam 10 9 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם:
2 Sam 10 10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון:
2 Sam 10 11 ויאמר אם תחזק ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך:
2 Sam 10 12 חזק ונתחזק בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו:
2 Sam 10 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו:
2 Sam 10 14 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבישי ויבאו העיר וישב יואב מעל בני עמון ויבא ירושלם:
2 Sam 10 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד:
2 Sam 10 16 וישלח הדדעזר ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם:
2 Sam 10 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו:
2 Sam 10 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם:
2 Sam 10 19 ויראו כל המלכים עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדום ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:
2 Sam 11 1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם:
2 Sam 11 2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד:
2 Sam 11 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי:
2 Sam 11 4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה:
2 Sam 11 5 ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי:
2 Sam 11 6 וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד:
2 Sam 11 7 ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה:
2 Sam 11 8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך:
2 Sam 11 9 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו:
2 Sam 11 10 ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך:
2 Sam 11 11 ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה:
2 Sam 11 12 ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת:
2 Sam 11 13 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד:
2 Sam 11 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה:
2 Sam 11 15 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונכה ומת:
2 Sam 11 16 ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
2 Sam 11 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי:
2 Sam 11 18 וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה:
2 Sam 11 19 ויצו את המלאך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך:

2 Sam 11 20 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו מעל החומה:
2 Sam 11 21 מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת:
2 Sam 11 22 וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב:
2 Sam 11 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד פתח השער:
2 Sam 11 24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת:
2 Sam 11 25 ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו:
2 Sam 11 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה:
2 Sam 11 27 ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:
2 Sam 12 1 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש:
2 Sam 12 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד:
2 Sam 12 3 ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת:
2 Sam 12 4 ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו:
2 Sam 12 5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת:
2 Sam 12 6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל:
2 Sam 12 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול:
2 Sam 12 8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכהנה:
2 Sam 12 9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעינו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון:
2 Sam 12 10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה:
2 Sam 12 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת:
2 Sam 12 12 כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש:
2 Sam 12 13 ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות:
2 Sam 12 14 אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות:
2 Sam 12 15 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאנש:
2 Sam 12 16 ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה:
2 Sam 12 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם:
2 Sam 12 18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה:
2 Sam 12 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת:
2 Sam 12 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויאכל:
2 Sam 12 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם:
2 Sam 12 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד:
2 Sam 12 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו והוא לא ישוב אלי:
2 Sam 12 24 וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו:
2 Sam 12 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה:
2 Sam 12 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה:
2 Sam 12 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים:
2 Sam 12 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Sam 12 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה:
2 Sam 12 30 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד:
2 Sam 12 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם:
2 Sam 13 1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד:
2 Sam 13 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה:
2 Sam 13 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד:
2 Sam 13 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלוא תגיד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלם אחי אני אהב:
2 Sam 13 5 ויאמר לו יהונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה:
2 Sam 13 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מידה:
2 Sam 13 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה:
2 Sam 13 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל את הלבבות:
2 Sam 13 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו:
2 Sam 13 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלבבות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה:
2 Sam 13 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי:
2 Sam 13 12 ותאמר לו אל אחי אל תעננני כי לא יעשה כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת:
2 Sam 13 13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך:
2 Sam 13 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה:
2 Sam 13 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי:
2 Sam 13 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה:
2 Sam 13 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה:
2 Sam 13 18 ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה:
2 Sam 13 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה:
2 Sam 13 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה:
2 Sam 13 21 והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד:
2 Sam 13 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו:
2 Sam 13 23 ויהי לשנתים ימים ויהיו גזזים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך:
2 Sam 13 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזזים לעבדך ילך נא המלך ועבדיו עם עבדך:
2 Sam 13 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו ולא אבה ללכת ויברכהו:
2 Sam 13 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך:
2 Sam 13 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך:
2 Sam 13 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו אל תיראו הלוא כי אנכי צויתי אתכם חזקו והיו לבני חיל:
2 Sam 13 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו:
2 Sam 13 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד:
2 Sam 13 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

2 Sam 13 32 ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום היתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו:
2 Sam 13 33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת:
2 Sam 13 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב הלכים מדרך אחריו מצד ההר:
2 Sam 13 35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך כן היה:
2 Sam 13 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויבכו וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי גדול מאד:
2 Sam 13 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים:
2 Sam 13 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים:
2 Sam 13 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:
2 Sam 14 1 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום:
2 Sam 14 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל ואל תסוכי שמן והיית כאשה זה ימים רבים מתאבלת על מת:
2 Sam 14 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה:
2 Sam 14 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך:
2 Sam 14 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי:
2 Sam 14 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכו האחד את האחד וימת אתו:
2 Sam 14 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש וכבו את גחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה:
2 Sam 14 8 ויאמר המלך אל האשה לכי לביתך ואני אצוה עליך:
2 Sam 14 9 ותאמר האשה התקועית אל המלך עלי אדני המלך העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי:
2 Sam 14 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסיף עוד לגעת בך:
2 Sam 14 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרבית גאל הדם לשחת ולא ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה:
2 Sam 14 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי:
2 Sam 14 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו:
2 Sam 14 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח:
2 Sam 14 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו:
2 Sam 14 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת אלהים:
2 Sam 14 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך:
2 Sam 14 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך:
2 Sam 14 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם איש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה:
2 Sam 14 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ:
2 Sam 14 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום:
2 Sam 14 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו:
2 Sam 14 23 ויקם יואב וילך גשורה ויבא את אבשלום ירושלם:
2 Sam 14 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה:
2 Sam 14 25 וכאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום:
2 Sam 14 26 ובגלחו את ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך:

2 Sam 14 27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה:
2 Sam 14 28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה:
2 Sam 14 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא:
2 Sam 14 30 ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לכו והוצתיה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש:
2 Sam 14 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש:
2 Sam 14 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש בי עון והמתני:
2 Sam 14 33 ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום:
2 Sam 15 1 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו:
2 Sam 15 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך:
2 Sam 15 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך:
2 Sam 15 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו:
2 Sam 15 5 והיה בקרב איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו:
2 Sam 15 6 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל:
2 Sam 15 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחברון:
2 Sam 15 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה:
2 Sam 15 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה:
2 Sam 15 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחברון:
2 Sam 15 11 ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל דבר:
2 Sam 15 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני יועץ דוד מעירו מגלה בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב את אבשלום:
2 Sam 15 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום:
2 Sam 15 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב:
2 Sam 15 15 ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדיך:
2 Sam 15 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית:
2 Sam 15 17 ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק:
2 Sam 15 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שש מאות איש אשר באו ברגלו מגת עברים על פני המלך:
2 Sam 15 19 ויאמר המלך אל אתי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך:
2 Sam 15 20 תמול בואך והיום אנועך עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת:
2 Sam 15 21 ויען אתי את המלך ויאמר חי יהוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך:
2 Sam 15 22 ויאמר דוד אל אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו:
2 Sam 15 23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר:
2 Sam 15 24 והנה גם צדוק וכל הלוים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר:
2 Sam 15 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת נוהו:
2 Sam 15 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה לי כאשר טוב בעיניו:
2 Sam 15 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Sam 15 28 ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי:
2 Sam 15 29 וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם:
2 Sam 15 30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה:
2 Sam 15 31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה:
2 Sam 15 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו:
2 Sam 15 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא:
2 Sam 15 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל:
2 Sam 15 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים:
2 Sam 15 36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו:
2 Sam 15 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלם יבא ירושלם:
2 Sam 16 1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין:
2 Sam 16 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות היעף במדבר:
2 Sam 16 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי:
2 Sam 16 4 ויאמר המלך לציבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא חן בעיניך אדני המלך:
2 Sam 16 5 ובא המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן גרא יצא יצוא ומקלל:
2 Sam 16 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו:
2 Sam 16 7 וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל:
2 Sam 16 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה:
2 Sam 16 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב המת הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשו:
2 Sam 16 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה כן:
2 Sam 16 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה:
2 Sam 16 12 אולי יראה יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתו היום הזה:
2 Sam 16 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי הלך בצלע ההר לעמתו הלוך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר:
2 Sam 16 14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם:
2 Sam 16 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו:
2 Sam 16 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלם יחי המלך יחי המלך:
2 Sam 16 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך:
2 Sam 16 18 ויאמר חושי אל אבשלם לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב:
2 Sam 16 19 והשנית למי אני אעבד הלוא לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביך כן אהיה לפניך:
2 Sam 16 20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו לכם עצה מה נעשה:
2 Sam 16 21 ויאמר אחיתפל אל אבשלם בוא אל פלגשי אביך אשר הניח לשמור הבית ושמע כל ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך:
2 Sam 16 22 ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל:
2 Sam 16 23 ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים כן כל עצת אחיתפל גם לדוד גם לאבשלם:
2 Sam 17 1 ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

הלילה:
2 Sam 17 2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתי אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתי את המלך לבדו:
2 Sam 17 3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום:
2 Sam 17 4 ויישר הדבר בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל:
2 Sam 17 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא:
2 Sam 17 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר:
2 Sam 17 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת:
2 Sam 17 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם:
2 Sam 17 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומת והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלם:
2 Sam 17 10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו:
2 Sam 17 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב:
2 Sam 17 12 ובאנו אליו באחת המקומת אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו גם אחד:
2 Sam 17 13 ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר ההיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור:
2 Sam 17 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל אבשלום את הרעה:
2 Sam 17 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יעץ אחיתפל את אבשלם ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני:
2 Sam 17 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו:
2 Sam 17 17 ויהונתן ואחימעץ עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה:
2 Sam 17 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלם וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם:
2 Sam 17 19 ותקח האשה ותפרש את המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר:
2 Sam 17 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם:
2 Sam 17 21 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל:
2 Sam 17 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן:
2 Sam 17 23 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו:
2 Sam 17 24 ודוד בא מחנימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו:
2 Sam 17 25 ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב:
2 Sam 17 26 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד:
2 Sam 17 27 ויהי כבוא דוד מחנימה ושבי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים:
2 Sam 17 28 משכב וספות וכלי יוצר וחטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי:
2 Sam 17 29 ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:
2 Sam 18 1 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות:
2 Sam 18 2 וישלח דוד את העם השלשית ביד יואב והשלשית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלשת ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם:
2 Sam 18 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נס ננוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזיר:
2 Sam 18 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם

יצאו למאות ולאלפים:
2 Sam 18 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום:
2 Sam 18 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים:
2 Sam 18 7 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף:
2 Sam 18 8 ותהי שם המלחמה נפצות על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא:
2 Sam 18 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר:
2 Sam 18 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלם תלוי באלה:
2 Sam 18 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת:
2 Sam 18 12 ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי בנער באבשלום:
2 Sam 18 13 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד:
2 Sam 18 14 ויאמר יואב לא כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה:
2 Sam 18 15 ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום וימיתהו:
2 Sam 18 16 ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי חשך יואב את העם:
2 Sam 18 17 ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאהלו:
2 Sam 18 18 ואבשלם לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה:
2 Sam 18 19 ואחימעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו יהוה מיד איביו:
2 Sam 18 20 ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת:
2 Sam 18 21 ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ:
2 Sam 18 22 ויסף עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת:
2 Sam 18 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבר את הכושי:
2 Sam 18 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו:
2 Sam 18 25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך וקרב:
2 Sam 18 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר:
2 Sam 18 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא:
2 Sam 18 28 ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך:
2 Sam 18 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה:
2 Sam 18 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד:
2 Sam 18 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך:
2 Sam 18 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה:
2 Sam 18 33 וירגז המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני:
2 Sam 19 1 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלם:
2 Sam 19 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו:
2 Sam 19 3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה:
2 Sam 19 4 והמלך לאט את פניו ויזעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני:
2 Sam 19 5 ויבא יואב אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פני כל עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנתיך ונפש נשיך ונפש פלגשיך:

2 Sam 19 6 לאהבה את שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך:
2 Sam 19 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה:
2 Sam 19 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל נס איש לאהליו:
2 Sam 19 9 ויהי כל העם נדון בכל שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבינו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום:
2 Sam 19 10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך:
2 Sam 19 11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל המלך אל ביתו:
2 Sam 19 12 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את המלך:
2 Sam 19 13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הימים תחת יואב:
2 Sam 19 14 ויט את לבב כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדיך:
2 Sam 19 15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:
2 Sam 19 16 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד:
2 Sam 19 17 ואלף איש עמו מבנימן וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך:
2 Sam 19 18 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעינו ושמעי בן גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן:
2 Sam 19 19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו:
2 Sam 19 20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך:
2 Sam 19 21 ויען אבישי בן צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה:
2 Sam 19 22 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל:
2 Sam 19 23 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך:
2 Sam 19 24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום:
2 Sam 19 25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיבשת:
2 Sam 19 26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך:
2 Sam 19 27 וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
2 Sam 19 28 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באכלי שלחנך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך:
2 Sam 19 29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דבריך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה:
2 Sam 19 30 ויאמר מפיבשת אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו:
2 Sam 19 31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן:
2 Sam 19 32 וברזלי זקן מאד בן שמנים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד:
2 Sam 19 33 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם:
2 Sam 19 34 ויאמר ברזלי אל המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם:
2 Sam 19 35 בן שמנים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך:
2 Sam 19 36 כמעט יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת:
2 Sam 19 37 ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך:
2 Sam 19 38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך:
2 Sam 19 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו:

2 Sam 19 40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל:
2 Sam 19 41 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע גנבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו:
2 Sam 19 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו:
2 Sam 19 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עשר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:
2 Sam 20 1 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל:
2 Sam 20 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם:
2 Sam 20 3 ויבא דוד אל ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לא בא ותהיינה צרורות עד יום מתן אלמנות חיות:
2 Sam 20 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד:
2 Sam 20 5 וילך עמשא להזעיק את יהודה וייחר מן המועד אשר יעדו:
2 Sam 20 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיננו:
2 Sam 20 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי:
2 Sam 20 8 הם עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל:
2 Sam 20 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו:
2 Sam 20 10 ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי:
2 Sam 20 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב:
2 Sam 20 12 ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד:
2 Sam 20 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי:
2 Sam 20 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ויקלהו ויבאו אף אחריו:
2 Sam 20 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה:
2 Sam 20 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה אליך:
2 Sam 20 17 ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי:
2 Sam 20 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו:
2 Sam 20 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה:
2 Sam 20 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית:
2 Sam 20 21 לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה:
2 Sam 20 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל המלך:
2 Sam 20 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרי ועל הפלתי:
2 Sam 20 24 ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד המזכיר:
2 Sam 20 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים:
2 Sam 20 26 וגם עירא היאירי היה כהן לדוד:
2 Sam 21 1 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים:
2 Sam 21 2 ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה:
2 Sam 21 3 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה:
2 Sam 21 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם:
2 Sam 21 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל:

2 Sam 21 6 ינתן לנו שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בחיר יהוה ויאמר המלך אני אתן:
2 Sam 21 7 ויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול:
2 Sam 21 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי:
2 Sam 21 9 ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציר בראשנים תחלת קציר שערים:
2 Sam 21 10 ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה:
2 Sam 21 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול:
2 Sam 21 12 וילך דוד ויקח את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלום שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע:
2 Sam 21 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים:
2 Sam 21 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן:
2 Sam 21 15 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד:
2 Sam 21 16 וישבו בנב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד:
2 Sam 21 17 ויעזר לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל:
2 Sam 21 18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה:
2 Sam 21 19 ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים:
2 Sam 21 20 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה:
2 Sam 21 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד:
2 Sam 21 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:
2 Sam 22 1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול:
2 Sam 22 2 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי:
2 Sam 22 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני:
2 Sam 22 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע:
2 Sam 22 5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני:
2 Sam 22 6 חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות:
2 Sam 22 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו:
2 Sam 22 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו:
2 Sam 22 9 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:
2 Sam 22 10 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
2 Sam 22 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח:
2 Sam 22 12 וישת חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים:
2 Sam 22 13 מנגה נגדו בערו גחלי אש:
2 Sam 22 14 ירעם מן שמים יהוה ועליון יתן קולו:
2 Sam 22 15 וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם:
2 Sam 22 16 ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו:
2 Sam 22 17 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
2 Sam 22 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני:
2 Sam 22 19 יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי:
2 Sam 22 20 ויצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי:
2 Sam 22 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי:
2 Sam 22 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:
2 Sam 22 23 כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה:
2 Sam 22 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני:

2 Sam 22 25 וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו:
2 Sam 22 26 עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם:
2 Sam 22 27 עם נבר תתבר ועם עקש תתפל:
2 Sam 22 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל:
2 Sam 22 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי:
2 Sam 22 30 כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור:
2 Sam 22 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו:
2 Sam 22 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו:
2 Sam 22 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו:
2 Sam 22 34 משוה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני:
2 Sam 22 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי:
2 Sam 22 36 ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני:
2 Sam 22 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי:
2 Sam 22 38 ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם:
2 Sam 22 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי:
2 Sam 22 40 ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני:
2 Sam 22 41 ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם:
2 Sam 22 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם:
2 Sam 22 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם:
2 Sam 22 44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני:
2 Sam 22 45 בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי:
2 Sam 22 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם:
2 Sam 22 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי:
2 Sam 22 48 האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני:
2 Sam 22 49 ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני:
2 Sam 22 50 על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר:
2 Sam 22 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:
2 Sam 23 1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל:
2 Sam 23 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני:
2 Sam 23 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים:
2 Sam 23 4 וכאור בקר יזרח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ:
2 Sam 23 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערוכה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח:
2 Sam 23 6 ובליעל כקוץ מנד כלהם כי לא ביד יקחו:
2 Sam 23 7 ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת:
2 Sam 23 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תחכמני ראש השלשי הוא עדינו העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחד:
2 Sam 23 9 ואחרו אלעזר בן דדי בן אחחי בשלשה גברים עם דוד בחרפם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל:
2 Sam 23 10 הוא קם ויך בפלשתים עד כי יגעה ידו ותדבק ידו אל החרב ויעש יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט:
2 Sam 23 11 ואחריו שמא בן אגא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים:
2 Sam 23 12 ויתיצב בתוך החלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה:
2 Sam 23 13 וירדו שלשים מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים:
2 Sam 23 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם:
2 Sam 23 15 ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער:
2 Sam 23 16 ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם ליהוה:
2 Sam 23 17 ויאמר חלילה לי יהוה מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים:
2 Sam 23 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא ראש השלשי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה:

2 Sam 23 19 מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא:
2 Sam 23 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר ביום השלג:
2 Sam 23 21 והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:
2 Sam 23 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגברים:
2 Sam 23 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמהו דוד אל משמעתו:
2 Sam 23 24 עשה אל אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם:
2 Sam 23 25 שמה החרדי אליקא החרדי:
2 Sam 23 26 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקועי:
2 Sam 23 27 אביעזר הענתתי מבני החשתי:
2 Sam 23 28 צלמון האחחי מהרי הנטפתי:
2 Sam 23 29 חלב בן בענה הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן:
2 Sam 23 30 בניהו פרעתני הדי מנחלי געש:
2 Sam 23 31 אבי עלבון הערבתי עזמות הברחמי:
2 Sam 23 32 אליחבא השעלבני בני ישן יהונתן:
2 Sam 23 33 שמה ההררי אחיאם בן שרר האררי:
2 Sam 23 34 אליפלט בן אחסבי בן המעכתי אליעם בן אחיתפל הגלני:
2 Sam 23 35 חצרו הכרמלי פערי הארבי:
2 Sam 23 36 יגאל בן נתן מצבה בני הגדי:
2 Sam 23 37 צלק העמני נחרי הבארתי נשאי כלי יואב בן צריה:
2 Sam 23 38 עירא היתרי גרב היתרי:
2 Sam 23 39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה:
2 Sam 24 1 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה:
2 Sam 24 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם:
2 Sam 24 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אלהיך אל העם כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה:
2 Sam 24 4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל:
2 Sam 24 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הגד ואל יעזר:
2 Sam 24 6 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון:
2 Sam 24 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע:
2 Sam 24 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום ירושלם:
2 Sam 24 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש:
2 Sam 24 10 ויך לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד:
2 Sam 24 11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל גד הנביא חזה דוד לאמר:
2 Sam 24 12 הלוך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואעשה לך:
2 Sam 24 13 ויבא גד אל דוד ויגד לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שלשה חדשים נסך לפני צריך והוא רדפך ואם היות שלשת ימים דבר בארצך עתה דע וראה מה אשיב שלחי דבר:
2 Sam 24 14 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה:
2 Sam 24 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף איש:
2 Sam 24 16 וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי:
2 Sam 24 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי:
2 Sam 24 18 ויבא גד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי:
2 Sam 24 19 ויעל דוד כדבר גד כאשר צוה יהוה:
2 Sam 24 20 וישקף ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה:

2 Sam 24 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם:
2 Sam 24 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים:
2 Sam 24 23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצך:
2 Sam 24 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים:
2 Sam 24 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings

1 Kings 1 1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו:
1 Kings 1 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחם לאדני המלך:
1 Kings 1 3 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך:
1 Kings 1 4 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה:
1 Kings 1 5 ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו:
1 Kings 1 6 ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום:
1 Kings 1 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה:
1 Kings 1 8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו:
1 Kings 1 9 ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך:
1 Kings 1 10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא:
1 Kings 1 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע:
1 Kings 1 12 ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה:
1 Kings 1 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו:
1 Kings 1 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך:
1 Kings 1 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך:
1 Kings 1 16 ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך:
1 Kings 1 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
1 Kings 1 18 ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת:
1 Kings 1 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא:
1 Kings 1 20 ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו:
1 Kings 1 21 והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים:
1 Kings 1 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא:
1 Kings 1 23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה:
1 Kings 1 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסאי:
1 Kings 1 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:
1 Kings 1 26 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא:
1 Kings 1 27 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדיך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו:
1 Kings 1 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך:
1 Kings 1 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה:
1 Kings 1 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה:
1 Kings 1 31 ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם:
1 Kings 1 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך:
1 Kings 1 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון:
1 Kings 1 34 ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה:
1 Kings 1 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה:
1 Kings 1 36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Kings 1 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד:
1 Kings 1 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון:
1 Kings 1 39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה:
1 Kings 1 40 ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם:
1 Kings 1 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה:
1 Kings 1 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר:
1 Kings 1 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה:
1 Kings 1 44 וישלח אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך:
1 Kings 1 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם:
1 Kings 1 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה:
1 Kings 1 47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב:
1 Kings 1 48 וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות:
1 Kings 1 49 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו:
1 Kings 1 50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח:
1 Kings 1 51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב:
1 Kings 1 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת:
1 Kings 1 53 וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:
1 Kings 2 1 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר:
1 Kings 2 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש:
1 Kings 2 3 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם:
1 Kings 2 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
1 Kings 2 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו:
1 Kings 2 6 ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל:
1 Kings 2 7 ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך:
1 Kings 2 8 והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב:
1 Kings 2 9 ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול:
1 Kings 2 10 וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד:
1 Kings 2 11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים:
1 Kings 2 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד:
1 Kings 2 13 ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום:
1 Kings 2 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר:
1 Kings 2 15 ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו:
1 Kings 2 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר:
1 Kings 2 17 ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה:

1 Kings 2 18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך:
1 Kings 2 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו:
1 Kings 2 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך:
1 Kings 2 21 ותאמר יתן את אבישג השנמית לאדניהו אחיך לאשה:
1 Kings 2 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה:
1 Kings 2 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה:
1 Kings 2 24 ועתה חי יהוה אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו:
1 Kings 2 25 וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימת:
1 Kings 2 26 ולאביתר הכהן אמר המלך ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי:
1 Kings 2 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה:
1 Kings 2 28 והשמעה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח:
1 Kings 2 29 ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו:
1 Kings 2 30 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני:
1 Kings 2 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי:
1 Kings 2 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה:
1 Kings 2 33 ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה:
1 Kings 2 34 ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר:
1 Kings 2 35 ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר:
1 Kings 2 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:
1 Kings 2 37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך:
1 Kings 2 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים:
1 Kings 2 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת:
1 Kings 2 40 ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת:
1 Kings 2 41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב:
1 Kings 2 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי:
1 Kings 2 43 ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך:
1 Kings 2 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך:
1 Kings 2 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם:
1 Kings 2 46 ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:
1 Kings 3 1 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב:
1 Kings 3 2 רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם:
1 Kings 3 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח ומקטיר:
1 Kings 3 4 וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא:

1 Kings 3 5 בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך:
1 Kings 3 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה:
1 Kings 3 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא:
1 Kings 3 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב:
1 Kings 3 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה:
1 Kings 3 10 וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה:
1 Kings 3 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט:
1 Kings 3 12 הנה עשיתי כדבריך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך:
1 Kings 3 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך:
1 Kings 3 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיך:
1 Kings 3 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו:
1 Kings 3 16 אז תבאנה שתים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו:
1 Kings 3 17 ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית:
1 Kings 3 18 ויהי ביום השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית:
1 Kings 3 19 וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו:
1 Kings 3 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי:
1 Kings 3 21 ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי:
1 Kings 3 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת ותאמר אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך:
1 Kings 3 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי:
1 Kings 3 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך:
1 Kings 3 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת:
1 Kings 3 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו:
1 Kings 3 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו:
1 Kings 3 28 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:
1 Kings 4 1 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל:
1 Kings 4 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן:
1 Kings 4 3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזכיר:
1 Kings 4 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:
1 Kings 4 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזבוד בן נתן כהן רעה המלך:
1 Kings 4 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על המס:
1 Kings 4 7 ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל:
1 Kings 4 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים:
1 Kings 4 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן:
1 Kings 4 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר:
1 Kings 4 11 בן אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה לו לאשה:
1 Kings 4 12 בענא בן אחילוד תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם:
1 Kings 4 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ובריח נחשת:
1 Kings 4 14 אחינדב בן עדא מחנימה:
1 Kings 4 15 אחימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה:
1 Kings 4 16 בענא בן חושי באשר ובעלות:

1 Kings 4 17 יהושפט בן פרוח בישששכר:
1 Kings 4 18 שמעי בן אלא בבנימן:
1 Kings 4 19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ:
1 Kings 4 20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים ושמחים:
1 Kings 4 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו:
1 Kings 4 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח:
1 Kings 4 23 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים:
1 Kings 4 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב:
1 Kings 4 25 וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה:
1 Kings 4 26 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים:
1 Kings 4 27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר:
1 Kings 4 28 והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו:
1 Kings 4 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים:
1 Kings 4 30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים:
1 Kings 4 31 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב:
1 Kings 4 32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף:
1 Kings 4 33 וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים:
1 Kings 4 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:
1 Kings 5 1 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד כל הימים:
1 Kings 5 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר:
1 Kings 5 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו:
1 Kings 5 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע:
1 Kings 5 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי:
1 Kings 5 6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים:
1 Kings 5 7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה:
1 Kings 5 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים:
1 Kings 5 9 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי:
1 Kings 5 10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו:
1 Kings 5 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה:
1 Kings 5 12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:
1 Kings 5 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש:
1 Kings 5 14 וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס:
1 Kings 5 15 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר:
1 Kings 5 16 לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה:
1 Kings 5 17 ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית:
1 Kings 5 18 ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 6 1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה:
1 Kings 6 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
1 Kings 6 3 והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית:
1 Kings 6 4 ויעש לבית חלוני שקפים אטמים:
1 Kings 6 5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב:
1 Kings 6 6 היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית:
1 Kings 6 7 והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו:
1 Kings 6 8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים:
1 Kings 6 9 ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים ושדרת בארזים:
1 Kings 6 10 ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויאחז את הבית בעצי ארזים:
1 Kings 6 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר:
1 Kings 6 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך:
1 Kings 6 13 ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל:
1 Kings 6 14 ויבן שלמה את הבית ויכלהו:
1 Kings 6 15 ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים:
1 Kings 6 16 ויבן את עשרים אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים:
1 Kings 6 17 וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני:
1 Kings 6 18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה:
1 Kings 6 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה:
1 Kings 6 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז:
1 Kings 6 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב:
1 Kings 6 22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב:
1 Kings 6 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו:
1 Kings 6 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו:
1 Kings 6 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרבים:
1 Kings 6 26 קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני:
1 Kings 6 27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף:
1 Kings 6 28 ויצף את הכרובים זהב:
1 Kings 6 29 ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון:
1 Kings 6 30 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון:
1 Kings 6 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית:
1 Kings 6 32 ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב:
1 Kings 6 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית:
1 Kings 6 34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים:
1 Kings 6 35 וקלע כרובים ותמרות ופטרי צצים וצפה זהב מישר על המחקה:
1 Kings 6 36 ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים:
1 Kings 6 37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו:
1 Kings 6 38 ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים:
1 Kings 7 1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את כל ביתו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Kings 7 2 ויבן את בית יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים:
1 Kings 7 3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור:
1 Kings 7 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים:
1 Kings 7 5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים:
1 Kings 7 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם:
1 Kings 7 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארז מהקרקע עד הקרקע:
1 Kings 7 8 וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה:
1 Kings 7 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחוץ וממסד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה:
1 Kings 7 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדלות אבני עשר אמות ואבני שמנה אמות:
1 Kings 7 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז:
1 Kings 7 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאלם הבית:
1 Kings 7 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצר:
1 Kings 7 14 בן אשה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו:
1 Kings 7 15 ויצר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני:
1 Kings 7 16 ושתי כתרת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית:
1 Kings 7 17 שבכים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השנית:
1 Kings 7 18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השבכה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השנית:
1 Kings 7 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות:
1 Kings 7 20 וכתרת על שני העמודים גם ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שבכה והרמונים מאתים טרים סביב על הכתרת השנית:
1 Kings 7 21 ויקם את העמדים לאלם ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז:
1 Kings 7 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותתם מלאכת העמודים:
1 Kings 7 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אתו סביב:
1 Kings 7 24 ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אתו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו:
1 Kings 7 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה:
1 Kings 7 26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל:
1 Kings 7 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה:
1 Kings 7 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים:
1 Kings 7 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד:
1 Kings 7 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות:
1 Kings 7 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות:
1 Kings 7 32 וארבעת האופנים למתחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה:
1 Kings 7 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק:
1 Kings 7 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה:
1 Kings 7 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה:
1 Kings 7 36 ויפתח על הלחת ידתיה ועל ומסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 7 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה:
1 Kings 7 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד על המכנה האחת לעשר המכונות:
1 Kings 7 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב:
1 Kings 7 40 ויעש חירום את הכירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה:
1 Kings 7 41 עמדים שנים וגלת הכתרת אשר על ראש העמדים שתים והשבכות שתים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים:
1 Kings 7 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים:
1 Kings 7 43 ואת המכנות עשר ואת הכירת עשרה על המכנות:
1 Kings 7 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים:
1 Kings 7 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט:
1 Kings 7 46 בככר הירדן יצקם המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן:
1 Kings 7 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת:
1 Kings 7 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב:
1 Kings 7 49 ואת המנרות חמש מימין וחמש משמאול לפני הדביר זהב סגור והפרח והנרת והמלקחים זהב:
1 Kings 7 50 והספות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור והפתות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלתי הבית להיכל זהב:
1 Kings 7 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה:
1 Kings 8 1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון:
1 Kings 8 2 ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
1 Kings 8 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
1 Kings 8 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
1 Kings 8 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב:
1 Kings 8 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים:
1 Kings 8 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרבים על הארון ועל בדיו מלמעלה:
1 Kings 8 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה:
1 Kings 8 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים:
1 Kings 8 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה:
1 Kings 8 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
1 Kings 8 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל:
1 Kings 8 13 בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים:
1 Kings 8 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד:
1 Kings 8 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר:
1 Kings 8 16 מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל:
1 Kings 8 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל:
1 Kings 8 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך:
1 Kings 8 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי:
1 Kings 8 20 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Kings 8 21 ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים:
1 Kings 8 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים:
1 Kings 8 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם:
1 Kings 8 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה:
1 Kings 8 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
1 Kings 8 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי:
1 Kings 8 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי:
1 Kings 8 28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום:
1 Kings 8 29 להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
1 Kings 8 30 ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת:
1 Kings 8 31 את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
1 Kings 8 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
1 Kings 8 33 בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה:
1 Kings 8 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם:
1 Kings 8 35 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם:
1 Kings 8 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה:
1 Kings 8 37 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה:
1 Kings 8 38 כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה:
1 Kings 8 39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם:
1 Kings 8 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו:
1 Kings 8 41 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך:
1 Kings 8 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה:
1 Kings 8 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי:
1 Kings 8 44 כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך:
1 Kings 8 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
1 Kings 8 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה:
1 Kings 8 47 והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו:
1 Kings 8 48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך:
1 Kings 8 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
1 Kings 8 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמום:
1 Kings 8 51 כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל:
1 Kings 8 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך:
1 Kings 8 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך

את אבתינו ממצרים אדני יהוה:
1 Kings 8 54 ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים:
1 Kings 8 55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר:
1 Kings 8 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
1 Kings 8 57 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
1 Kings 8 58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
1 Kings 8 59 ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו:
1 Kings 8 60 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
1 Kings 8 61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה:
1 Kings 8 62 והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה:
1 Kings 8 63 ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל:
1 Kings 8 64 ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים:
1 Kings 8 65 ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום:
1 Kings 8 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:
1 Kings 9 1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות:
1 Kings 9 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון:
1 Kings 9 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים:
1 Kings 9 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר:
1 Kings 9 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל:
1 Kings 9 6 אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם:
1 Kings 9 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים:
1 Kings 9 8 והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה:
1 Kings 9 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת:
1 Kings 9 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך:
1 Kings 9 11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל:
1 Kings 9 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו:
1 Kings 9 13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה:
1 Kings 9 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב:
1 Kings 9 15 וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר ואת מגדו ואת גזר:
1 Kings 9 16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה:
1 Kings 9 17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחתון:
1 Kings 9 18 ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ:
1 Kings 9 19 ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו:
1 Kings 9 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 9 21 בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה:
1 Kings 9 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו:
1 Kings 9 23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלאכה:
1 Kings 9 24 אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא:
1 Kings 9 25 והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית:
1 Kings 9 26 ואני עשה המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום:
1 Kings 9 27 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה:
1 Kings 9 28 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה:
1 Kings 10 1 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות:
1 Kings 10 2 ותבא ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה:
1 Kings 10 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה:
1 Kings 10 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה:
1 Kings 10 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח:
1 Kings 10 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך:
1 Kings 10 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי:
1 Kings 10 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך:
1 Kings 10 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה:
1 Kings 10 10 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
1 Kings 10 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה:
1 Kings 10 12 ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה:
1 Kings 10 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה:
1 Kings 10 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב:
1 Kings 10 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ:
1 Kings 10 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת:
1 Kings 10 17 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון:
1 Kings 10 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז:
1 Kings 10 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות:
1 Kings 10 20 ושנים עשר אריים עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות:
1 Kings 10 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה:
1 Kings 10 22 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים:
1 Kings 10 23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
1 Kings 10 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו:
1 Kings 10 25 והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
1 Kings 10 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם:
1 Kings 10 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב:
1 Kings 10 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר:
1 Kings 10 29 ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 11 1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית:
1 Kings 11 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה:
1 Kings 11 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו:
1 Kings 11 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו:
1 Kings 11 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים:
1 Kings 11 6 ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו:
1 Kings 11 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקץ בני עמון:
1 Kings 11 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן:
1 Kings 11 9 ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים:
1 Kings 11 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה:
1 Kings 11 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך:
1 Kings 11 12 אך בימיך לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה:
1 Kings 11 13 רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי:
1 Kings 11 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום:
1 Kings 11 15 ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויך כל זכר באדום:
1 Kings 11 16 כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום:
1 Kings 11 17 ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן:
1 Kings 11 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו:
1 Kings 11 19 וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה:
1 Kings 11 20 ותלד לו אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה:
1 Kings 11 21 והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי:
1 Kings 11 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח תשלחני:
1 Kings 11 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו:
1 Kings 11 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק:
1 Kings 11 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם:
1 Kings 11 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך:
1 Kings 11 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו:
1 Kings 11 28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף:
1 Kings 11 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה:
1 Kings 11 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים:
1 Kings 11 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים:
1 Kings 11 32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל:
1 Kings 11 33 יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו:
1 Kings 11 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי:
1 Kings 11 35 ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים:
1 Kings 11 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
1 Kings 11 37 ואתך אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית מלך על ישראל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 11 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל:
1 Kings 11 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים:
1 Kings 11 40 ויבקש שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה:
1 Kings 11 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על ספר דברי שלמה:
1 Kings 11 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה:
1 Kings 11 43 וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:
1 Kings 12 1 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו:
1 Kings 12 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים:
1 Kings 12 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר:
1 Kings 12 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
1 Kings 12 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם:
1 Kings 12 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר:
1 Kings 12 7 וידבר אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים:
1 Kings 12 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו:
1 Kings 12 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו:
1 Kings 12 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי:
1 Kings 12 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים:
1 Kings 12 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי:
1 Kings 12 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו:
1 Kings 12 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים:
1 Kings 12 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל ירבעם בן נבט:
1 Kings 12 16 ויראה כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו:
1 Kings 12 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:
1 Kings 12 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם:
1 Kings 12 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:
1 Kings 12 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו:
1 Kings 12 21 ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה:
1 Kings 12 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר:
1 Kings 12 23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר:
1 Kings 12 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה:
1 Kings 12 25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל:
1 Kings 12 26 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד:
1 Kings 12 27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה:
1 Kings 12 28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים:
1 Kings 12 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Kings 12 30 ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן:
1 Kings 12 31 ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי:
1 Kings 12 32 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה:
1 Kings 12 33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא מלבד ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר:
1 Kings 13 1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר:
1 Kings 13 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
1 Kings 13 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו:
1 Kings 13 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו:
1 Kings 13 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה:
1 Kings 13 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה:
1 Kings 13 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת:
1 Kings 13 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה:
1 Kings 13 9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת:
1 Kings 13 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל:
1 Kings 13 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום לאביהם:
1 Kings 13 12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה:
1 Kings 13 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו:
1 Kings 13 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני:
1 Kings 13 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם:
1 Kings 13 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה:
1 Kings 13 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה:
1 Kings 13 18 ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו:
1 Kings 13 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים:
1 Kings 13 20 ויהי הם ישבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו:
1 Kings 13 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אלהיך:
1 Kings 13 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך:
1 Kings 13 23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו:
1 Kings 13 24 וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה:
1 Kings 13 25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה:
1 Kings 13 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתהו כדבר יהוה אשר דבר לו:
1 Kings 13 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו:
1 Kings 13 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור:
1 Kings 13 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו:
1 Kings 13 30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי:

1 Kings 13 31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את עצמתי:
1 Kings 13 32 כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון:
1 Kings 13 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות:
1 Kings 13 34 ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה:
1 Kings 14 1 בעת ההיא חלה אביה בן ירבעם:
1 Kings 14 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשת ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה:
1 Kings 14 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער:
1 Kings 14 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו:
1 Kings 14 5 ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה:
1 Kings 14 6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה:
1 Kings 14 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי ישראל:
1 Kings 14 8 ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני:
1 Kings 14 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך:
1 Kings 14 10 לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו:
1 Kings 14 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר:
1 Kings 14 12 ואת קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילד:
1 Kings 14 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם:
1 Kings 14 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה:
1 Kings 14 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה:
1 Kings 14 16 ויתן את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל:
1 Kings 14 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בסף הבית והנער מת:
1 Kings 14 18 ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא:
1 Kings 14 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 14 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו:
1 Kings 14 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית:
1 Kings 14 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו:
1 Kings 14 23 ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
1 Kings 14 24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
1 Kings 14 25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם:
1 Kings 14 26 ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה:
1 Kings 14 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך:
1 Kings 14 28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים:
1 Kings 14 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
1 Kings 14 30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים:
1 Kings 14 31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו:
1 Kings 15 1 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 15 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
1 Kings 15 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו:
1 Kings 15 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם:
1 Kings 15 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי:
1 Kings 15 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו:
1 Kings 15 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם:
1 Kings 15 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו:
1 Kings 15 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה:
1 Kings 15 10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
1 Kings 15 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו:
1 Kings 15 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו:
1 Kings 15 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישרף בנחל קדרון:
1 Kings 15 14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו:
1 Kings 15 15 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים:
1 Kings 15 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם:
1 Kings 15 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה:
1 Kings 15 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר:
1 Kings 15 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
1 Kings 15 20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי:
1 Kings 15 21 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה:
1 Kings 15 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה:
1 Kings 15 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו:
1 Kings 15 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו:
1 Kings 15 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים:
1 Kings 15 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:
1 Kings 15 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון:
1 Kings 15 28 וימתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו:
1 Kings 15 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני:
1 Kings 15 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר הכעיס את יהוה אלהי ישראל:
1 Kings 15 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 15 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם:
1 Kings 15 33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה:
1 Kings 15 34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל:
1 Kings 16 1 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר:
1 Kings 16 2 יען אשר הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם:
1 Kings 16 3 הנני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט:
1 Kings 16 4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים:
1 Kings 16 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

ישראל:
1 Kings 16 6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו:
1 Kings 16 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו:
1 Kings 16 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים:
1 Kings 16 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה:
1 Kings 16 10 ויבא זמרי ויכהו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו:
1 Kings 16 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו וערעהו:
1 Kings 16 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא:
1 Kings 16 13 אל כל חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
1 Kings 16 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 16 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים:
1 Kings 16 16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה:
1 Kings 16 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה:
1 Kings 16 18 ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת:
1 Kings 16 19 על חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל:
1 Kings 16 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 16 21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי:
1 Kings 16 22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימת תבני וימלך עמרי:
1 Kings 16 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים:
1 Kings 16 24 ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון:
1 Kings 16 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר לפניו:
1 Kings 16 26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחטאתיו אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
1 Kings 16 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 16 28 וישכב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו:
1 Kings 16 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתים שנה:
1 Kings 16 30 ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו:
1 Kings 16 31 ויהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו:
1 Kings 16 32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון:
1 Kings 16 33 ויעש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו:
1 Kings 16 34 בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בכרו יסדה ובשגיב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:
1 Kings 17 1 ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי:
1 Kings 17 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
1 Kings 17 3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן:
1 Kings 17 4 והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם:
1 Kings 17 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן:
1 Kings 17 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 17 7 ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ:
1 Kings 17 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר:
1 Kings 17 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך:
1 Kings 17 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה:
1 Kings 17 11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך:
1 Kings 17 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו:
1 Kings 17 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה:
1 Kings 17 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על פני האדמה:
1 Kings 17 15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים:
1 Kings 17 16 כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו:
1 Kings 17 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה:
1 Kings 17 18 ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני:
1 Kings 17 19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו:
1 Kings 17 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה:
1 Kings 17 21 ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו:
1 Kings 17 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי:
1 Kings 17 23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך:
1 Kings 17 24 ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת:
1 Kings 18 1 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה:
1 Kings 18 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון:
1 Kings 18 3 ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד:
1 Kings 18 4 ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים:
1 Kings 18 5 ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה:
1 Kings 18 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו:
1 Kings 18 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו:
1 Kings 18 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו:
1 Kings 18 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני:
1 Kings 18 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה:
1 Kings 18 11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו:
1 Kings 18 12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי:
1 Kings 18 13 הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים:
1 Kings 18 14 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני:
1 Kings 18 15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו:
1 Kings 18 16 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו:
1 Kings 18 17 ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל:
1 Kings 18 18 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים:
1 Kings 18 19 ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 18 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל:
1 Kings 18 21 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר:
1 Kings 18 22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש:
1 Kings 18 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד וינתחהו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים:
1 Kings 18 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר:
1 Kings 18 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:
1 Kings 18 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה:
1 Kings 18 27 ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקץ:
1 Kings 18 28 ויקראו בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם:
1 Kings 18 29 ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב:
1 Kings 18 30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס:
1 Kings 18 31 ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך:
1 Kings 18 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:
1 Kings 18 33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים:
1 Kings 18 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו:
1 Kings 18 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים:
1 Kings 18 36 ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים האלה:
1 Kings 18 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
1 Kings 18 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחכה:
1 Kings 18 39 ויראו כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים:
1 Kings 18 40 ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשום ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם:
1 Kings 18 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם:
1 Kings 18 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו:
1 Kings 18 43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים:
1 Kings 18 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הגשם:
1 Kings 18 45 ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי גשם גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה:
1 Kings 18 46 ויד יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה:
1 Kings 19 1 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב:
1 Kings 19 2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם:
1 Kings 19 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם:
1 Kings 19 4 והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי:
1 Kings 19 5 וישכב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול:
1 Kings 19 6 ויבט והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב:
1 Kings 19 7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך:
1 Kings 19 8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים חרב:
1 Kings 19 9 ויבא שם אל המערה וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Kings 19 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
1 Kings 19 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה:
1 Kings 19 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה:
1 Kings 19 13 ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו:
1 Kings 19 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה:
1 Kings 19 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם:
1 Kings 19 16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך:
1 Kings 19 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע:
1 Kings 19 18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו:
1 Kings 19 19 וילך משם וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו:
1 Kings 19 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך:
1 Kings 19 21 וישב מאחריו ויקח את צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:
1 Kings 20 1 ובן הדד מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה:
1 Kings 20 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה:
1 Kings 20 3 ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם:
1 Kings 20 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי:
1 Kings 20 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך לי תתן:
1 Kings 20 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עיניך ישימו בידם ולקחו:
1 Kings 20 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנו:
1 Kings 20 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה:
1 Kings 20 9 ויאמר למלאכי בן הדד אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר:
1 Kings 20 10 וישלח אליו בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי:
1 Kings 20 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלל חגר כמפתח:
1 Kings 20 12 ויהי כשמע את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר:
1 Kings 20 13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה:
1 Kings 20 14 ויאמר אחאב במי ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה:
1 Kings 20 15 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים:
1 Kings 20 16 ויצאו בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו:
1 Kings 20 17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון:
1 Kings 20 18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשום:
1 Kings 20 19 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם:
1 Kings 20 20 ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים:
1 Kings 20 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה:
1 Kings 20 22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Kings 20 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם:
1 Kings 20 24 ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקמו ושים פחות תחתיהם:
1 Kings 20 25 ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן:
1 Kings 20 26 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל:
1 Kings 20 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ:
1 Kings 20 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה:
1 Kings 20 29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד:
1 Kings 20 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר:
1 Kings 20 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך:
1 Kings 20 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא:
1 Kings 20 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה:
1 Kings 20 34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו:
1 Kings 20 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו:
1 Kings 20 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו:
1 Kings 20 37 וימצא איש אחר ויאמר הכיני נא ויכהו האיש הכה ופצע:
1 Kings 20 38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו:
1 Kings 20 39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקול:
1 Kings 20 40 ויהי עבדך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת:
1 Kings 20 41 וימהר ויסר את האפר מעל עיניו ויכר אתו מלך ישראל כי מהנבאים הוא:
1 Kings 20 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו:
1 Kings 20 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וזעף ויבא שמרונה:
1 Kings 21 1 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון:
1 Kings 21 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה:
1 Kings 21 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך:
1 Kings 21 4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם:
1 Kings 21 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואינך אכל לחם:
1 Kings 21 6 וידבר אליה כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי:
1 Kings 21 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם נבות היזרעאלי:
1 Kings 21 8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות:
1 Kings 21 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:
1 Kings 21 10 והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאהו וסקלהו וימת:
1 Kings 21 11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם:
1 Kings 21 12 קראו צום והשיבו את נבות בראש העם:
1 Kings 21 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר

Hebrew Holy Bible Old Testament

ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת:
1 Kings 21 14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת:
1 Kings 21 15 ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת:
1 Kings 21 16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו:
1 Kings 21 17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
1 Kings 21 18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו:
1 Kings 21 19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה:
1 Kings 21 20 ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה:
1 Kings 21 21 הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
1 Kings 21 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל:
1 Kings 21 23 וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל:
1 Kings 21 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים:
1 Kings 21 25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו:
1 Kings 21 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
1 Kings 21 27 ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט:
1 Kings 21 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר:
1 Kings 21 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:
1 Kings 22 1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל:
1 Kings 22 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:
1 Kings 22 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם:
1 Kings 22 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
1 Kings 22 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה:
1 Kings 22 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:
1 Kings 22 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאותו:
1 Kings 22 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:
1 Kings 22 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה:
1 Kings 22 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:
1 Kings 22 11 ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם:
1 Kings 22 12 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
1 Kings 22 13 והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב:
1 Kings 22 14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:
1 Kings 22 15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
1 Kings 22 16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה:
1 Kings 22 17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום:
1 Kings 22 18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע:
1 Kings 22 19 ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

מימינו ומשמאלו:
1 Kings 22 20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה:
1 Kings 22 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
1 Kings 22 22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן:
1 Kings 22 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה:
1 Kings 22 24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך:
1 Kings 22 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה:
1 Kings 22 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך:
1 Kings 22 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום:
1 Kings 22 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:
1 Kings 22 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד:
1 Kings 22 30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה:
1 Kings 22 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו:
1 Kings 22 32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט:
1 Kings 22 33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאחריו:
1 Kings 22 34 ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי החליתי:
1 Kings 22 35 ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב:
1 Kings 22 36 ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו:
1 Kings 22 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון:
1 Kings 22 38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר:
1 Kings 22 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
1 Kings 22 40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו:
1 Kings 22 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל:
1 Kings 22 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי:
1 Kings 22 43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:
1 Kings 22 44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל:
1 Kings 22 45 ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
1 Kings 22 46 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ:
1 Kings 22 47 ומלך אין באדום נצב מלך:
1 Kings 22 48 יהושפט עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר:
1 Kings 22 49 אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אבה יהושפט:
1 Kings 22 50 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו:
1 Kings 22 51 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים:
1 Kings 22 52 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
1 Kings 22 53 ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Kings

2 Kings 1 1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב:
2 Kings 1 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה:
2 Kings 1 3 ומלאך יהוה דבר אל אליה התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אלהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון:
2 Kings 1 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך אליה:
2 Kings 1 5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם:
2 Kings 1 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:
2 Kings 1 7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה:
2 Kings 1 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא:
2 Kings 1 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה:
2 Kings 1 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
2 Kings 1 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה:
2 Kings 1 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו:
2 Kings 1 13 וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשיו ויעל ויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך:
2 Kings 1 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך:
2 Kings 1 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד אותו אל תירא מפניו ויקם וירד אותו אל המלך:
2 Kings 1 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:
2 Kings 1 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן:
2 Kings 1 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 2 1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל:
2 Kings 2 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל:
2 Kings 2 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:
2 Kings 2 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו:
2 Kings 2 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:
2 Kings 2 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם:
2 Kings 2 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן:
2 Kings 2 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה:
2 Kings 2 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי שנים ברוחך אלי:
2 Kings 2 10 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהיה:
2 Kings 2 11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים:
2 Kings 2 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים:
2 Kings 2 13 וירם את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן:
2 Kings 2 14 ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אף הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה ויעבר אלישע:
2 Kings 2 15 ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה:
2 Kings 2 16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכהו באחד ההרים או באחת הגיאות ויאמר לא תשלחו:
2 Kings 2 17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאהו:
2 Kings 2 18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי אליכם אל תלכו:
2 Kings 2 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת:
2 Kings 2 20 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו:
2 Kings 2 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת:
2 Kings 2 22 וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר:
2 Kings 2 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:
2 Kings 2 24 ויפן אחריו ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים:
2 Kings 2 25 וילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון:
2 Kings 3 1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה:
2 Kings 3 2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו:
2 Kings 3 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה:
2 Kings 3 4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר:
2 Kings 3 5 ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל:
2 Kings 3 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל:
2 Kings 3 7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
2 Kings 3 8 ויאמר אי זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום:
2 Kings 3 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם:
2 Kings 3 10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב:
2 Kings 3 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו:
2 Kings 3 12 ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום:
2 Kings 3 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב:
2 Kings 3 14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא אם אביט אליך ואם אראך:
2 Kings 3 15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה:
2 Kings 3 16 ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים:
2 Kings 3 17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם:
2 Kings 3 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם:
2 Kings 3 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים:
2 Kings 3 20 ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים:
2 Kings 3 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול:
2 Kings 3 22 וישכימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מנגד את המים אדמים כדם:
2 Kings 3 23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב:
2 Kings 3 24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב:
2 Kings 3 25 והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה:

2 Kings 3 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו:
2 Kings 3 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:
2 Kings 4 1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים:
2 Kings 4 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לכי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן:
2 Kings 4 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיטי:
2 Kings 4 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי:
2 Kings 4 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם מגשים אליה והיא מיצקת:
2 Kings 4 6 ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן:
2 Kings 4 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר:
2 Kings 4 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יסר שמה לאכל לחם:
2 Kings 4 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד:
2 Kings 4 10 נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה:
2 Kings 4 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה:
2 Kings 4 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו:
2 Kings 4 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת:
2 Kings 4 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר גיחזי אבל בן אין לה ואישה זקן:
2 Kings 4 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח:
2 Kings 4 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך:
2 Kings 4 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע:
2 Kings 4 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים:
2 Kings 4 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו:
2 Kings 4 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת:
2 Kings 4 21 ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא:
2 Kings 4 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה:
2 Kings 4 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
2 Kings 4 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך:
2 Kings 4 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית הלז:
2 Kings 4 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום:
2 Kings 4 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי:
2 Kings 4 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי:
2 Kings 4 29 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי על פני הנער:
2 Kings 4 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה:
2 Kings 4 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הנער:
2 Kings 4 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו:
2 Kings 4 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה:
2 Kings 4 34 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר הילד:
2 Kings 4 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו:
2 Kings 4 36 ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי בנך:

2 Kings 4 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא:
2 Kings 4 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים:
2 Kings 4 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
2 Kings 4 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל:
2 Kings 4 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר:
2 Kings 4 42 ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו:
2 Kings 4 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר:
2 Kings 4 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה:
2 Kings 5 1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע:
2 Kings 5 2 וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן:
2 Kings 5 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:
2 Kings 5 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל:
2 Kings 5 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים:
2 Kings 5 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו:
2 Kings 5 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי:
2 Kings 5 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל:
2 Kings 5 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:
2 Kings 5 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר:
2 Kings 5 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום ואסף המצרע:
2 Kings 5 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:
2 Kings 5 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר:
2 Kings 5 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:
2 Kings 5 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:
2 Kings 5 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן:
2 Kings 5 17 ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה:
2 Kings 5 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:
2 Kings 5 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ:
2 Kings 5 20 ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה:
2 Kings 5 21 וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום:
2 Kings 5 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים:
2 Kings 5 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו:
2 Kings 5 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו:
2 Kings 5 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה:
2 Kings 5 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את

הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות:
2 Kings 5 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג:
2 Kings 6 1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו:
2 Kings 6 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו:
2 Kings 6 3 ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:
2 Kings 6 4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים:
2 Kings 6 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול:
2 Kings 6 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל:
2 Kings 6 7 ויאמר הרם לך וישלח ידו ויקחהו:
2 Kings 6 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי:
2 Kings 6 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים:
2 Kings 6 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים:
2 Kings 6 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל:
2 Kings 6 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך:
2 Kings 6 13 ויאמר לכו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן:
2 Kings 6 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר:
2 Kings 6 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה:
2 Kings 6 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם:
2 Kings 6 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:
2 Kings 6 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע:
2 Kings 6 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם שמרונה:
2 Kings 6 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון:
2 Kings 6 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי:
2 Kings 6 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם:
2 Kings 6 23 ויכרה להם כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל:
2 Kings 6 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון:
2 Kings 6 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב חרייונים בחמשה כסף:
2 Kings 6 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך:
2 Kings 6 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב:
2 Kings 6 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר:
2 Kings 6 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה:
2 Kings 6 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית:
2 Kings 6 31 ויאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום:
2 Kings 6 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי אדניו אחריו:
2 Kings 6 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:
2 Kings 7 1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון:

2 Kings 7 2 ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא תאכל:
2 Kings 7 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו:
2 Kings 7 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומתנו:
2 Kings 7 5 ויקומו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש:
2 Kings 7 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו:
2 Kings 7 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם:
2 Kings 7 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו:
2 Kings 7 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך:
2 Kings 7 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה:
2 Kings 7 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה:
2 Kings 7 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא:
2 Kings 7 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה:
2 Kings 7 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו:
2 Kings 7 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגדו למלך:
2 Kings 7 16 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה:
2 Kings 7 17 והמלך הפקיד את השליש אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר ברדת המלך אליו:
2 Kings 7 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון:
2 Kings 7 19 ויען השליש את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל:
2 Kings 7 20 ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת:
2 Kings 8 1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתך וגורי באשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים:
2 Kings 8 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים:
2 Kings 8 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה:
2 Kings 8 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע:
2 Kings 8 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע:
2 Kings 8 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה:
2 Kings 8 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה:
2 Kings 8 8 ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה:
2 Kings 8 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה:
2 Kings 8 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות:
2 Kings 8 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלהים:
2 Kings 8 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרתיהם תבקע:

2 Kings 8 13 ויאמר חזהאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על ארם:
2 Kings 8 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה:
2 Kings 8 15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזהאל תחתיו:
2 Kings 8 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה:
2 Kings 8 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנה מלך בירושלם:
2 Kings 8 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש הרע בעיני יהוה:
2 Kings 8 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים:
2 Kings 8 20 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך:
2 Kings 8 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו:
2 Kings 8 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא:
2 Kings 8 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 8 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך אחזיהו בנו תחתיו:
2 Kings 8 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
2 Kings 8 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל:
2 Kings 8 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא:
2 Kings 8 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם:
2 Kings 8 29 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:
2 Kings 9 1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד:
2 Kings 9 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר:
2 Kings 9 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה:
2 Kings 9 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד:
2 Kings 9 5 ויבא והנה שרי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר:
2 Kings 9 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל:
2 Kings 9 7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל:
2 Kings 9 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:
2 Kings 9 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה:
2 Kings 9 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס:
2 Kings 9 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו:
2 Kings 9 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל:
2 Kings 9 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא:
2 Kings 9 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם:
2 Kings 9 15 וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל:
2 Kings 9 16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד לראות את יורם:
2 Kings 9 17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום:

2 Kings 9 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב:
2 Kings 9 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי:
2 Kings 9 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג:
2 Kings 9 21 ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות היזרעאלי:
2 Kings 9 22 ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים:
2 Kings 9 23 ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיה:
2 Kings 9 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם בין זרעיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו:
2 Kings 9 25 ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה:
2 Kings 9 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא השלכהו בחלקה כדבר יהוה:
2 Kings 9 27 ואחזיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכהו אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם:
2 Kings 9 28 וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דוד:
2 Kings 9 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה:
2 Kings 9 30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפוך עיניה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון:
2 Kings 9 31 ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו:
2 Kings 9 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שנים שלשה סריסים:
2 Kings 9 33 ויאמר שמטהו וישמטוה ויז מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה:
2 Kings 9 34 ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא:
2 Kings 9 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים:
2 Kings 9 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל:
2 Kings 9 37 והית נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:
2 Kings 10 1 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר:
2 Kings 10 2 ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק:
2 Kings 10 3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו על בית אדניכם:
2 Kings 10 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו:
2 Kings 10 5 וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה:
2 Kings 10 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים אותם:
2 Kings 10 7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה:
2 Kings 10 8 ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר:
2 Kings 10 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה:
2 Kings 10 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו:
2 Kings 10 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד:
2 Kings 10 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך:
2 Kings 10 13 ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הגבירה:
2 Kings 10 14 ויאמר תפשום חיים ויתפשום חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם:
2 Kings 10 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר

כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה:
2 Kings 10 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירכבו אתו ברכבו:
2 Kings 10 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו:
2 Kings 10 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה:
2 Kings 10 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל:
2 Kings 10 20 ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו:
2 Kings 10 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה:
2 Kings 10 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם המלבוש:
2 Kings 10 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם:
2 Kings 10 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו:
2 Kings 10 25 ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכו עד עיר בית הבעל:
2 Kings 10 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה:
2 Kings 10 27 ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום:
2 Kings 10 28 וישמד יהוא את הבעל מישראל:
2 Kings 10 29 רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בית אל ואשר בדן:
2 Kings 10 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל:
2 Kings 10 31 ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל:
2 Kings 10 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל:
2 Kings 10 33 מן הירדן מזרח השמש את כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן:
2 Kings 10 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 10 35 וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו:
2 Kings 10 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון:
2 Kings 11 1 ועתליה אם אחזיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה:
2 Kings 11 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת:
2 Kings 11 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:
2 Kings 11 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן המלך:
2 Kings 11 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך:
2 Kings 11 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח:
2 Kings 11 7 ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך:
2 Kings 11 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו:
2 Kings 11 9 ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן:
2 Kings 11 10 ויתן הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה:
2 Kings 11 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב:
2 Kings 11 12 ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו ויכו כף ויאמרו יחי המלך:
2 Kings 11 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה:
2 Kings 11 14 ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר:

2 Kings 11 15 ויצו יהוידע הכהן את שרי המאיות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה:
2 Kings 11 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם:
2 Kings 11 17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם:
2 Kings 11 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצהו את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה:
2 Kings 11 19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים:
2 Kings 11 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך:
2 Kings 11 21 בן שבע שנים יהואש במלכו:
2 Kings 12 1 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע:
2 Kings 12 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן:
2 Kings 12 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:
2 Kings 12 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה:
2 Kings 12 5 יקחו להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק:
2 Kings 12 6 ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק הבית:
2 Kings 12 7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לבדק הבית תתנהו:
2 Kings 12 8 ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק הבית:
2 Kings 12 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה:
2 Kings 12 10 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה:
2 Kings 12 11 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה:
2 Kings 12 12 ולגדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה:
2 Kings 12 13 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מזרקות חצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה:
2 Kings 12 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה:
2 Kings 12 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים:
2 Kings 12 16 כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו:
2 Kings 12 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם:
2 Kings 12 18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם:
2 Kings 12 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 12 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא היורד סלא:
2 Kings 12 21 ויזבד בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:
2 Kings 13 1 בשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה:
2 Kings 13 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה:
2 Kings 13 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים:
2 Kings 13 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם:
2 Kings 13 5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום:
2 Kings 13 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטי את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון:

2 Kings 13 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדש:
2 Kings 13 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 13 9 וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו:
2 Kings 13 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון שש עשרה שנה:
2 Kings 13 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך:
2 Kings 13 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 13 13 וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל:
2 Kings 13 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו:
2 Kings 13 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים:
2 Kings 13 16 ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך:
2 Kings 13 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה ויור ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד כלה:
2 Kings 13 18 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד:
2 Kings 13 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם:
2 Kings 13 20 וימת אלישע ויקברהו וגדודי מואב יבאו בארץ בא שנה:
2 Kings 13 21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויקם על רגליו:
2 Kings 13 22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז:
2 Kings 13 23 ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה:
2 Kings 13 24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו:
2 Kings 13 25 וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל:
2 Kings 14 1 בשנת שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה:
2 Kings 14 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם:
2 Kings 14 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה:
2 Kings 14 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:
2 Kings 14 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו:
2 Kings 14 6 ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות:
2 Kings 14 7 הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה:
2 Kings 14 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים:
2 Kings 14 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח:
2 Kings 14 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתגרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך:
2 Kings 14 11 ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה:
2 Kings 14 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהלו:
2 Kings 14 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה:
2 Kings 14 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה:
2 Kings 14 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

2 Kings 14 16 וישכב יהואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו:
2 Kings 14 17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה:
2 Kings 14 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 14 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם:
2 Kings 14 20 וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד:
2 Kings 14 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו:
2 Kings 14 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:
2 Kings 14 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה:
2 Kings 14 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
2 Kings 14 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר:
2 Kings 14 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל:
2 Kings 14 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש:
2 Kings 14 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 14 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:
2 Kings 15 1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה:
2 Kings 15 2 בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם:
2 Kings 15 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו:
2 Kings 15 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות:
2 Kings 15 5 וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ:
2 Kings 15 6 ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 15 7 וישכב עזריה עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו:
2 Kings 15 8 בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים:
2 Kings 15 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
2 Kings 15 10 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתהו וימלך תחתיו:
2 Kings 15 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 15 12 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן:
2 Kings 15 13 שלום בן יביש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון:
2 Kings 15 14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יביש בשמרון וימיתהו וימלך תחתיו:
2 Kings 15 15 ויתר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כתבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 15 16 אז יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרותיה בקע:
2 Kings 15 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון:
2 Kings 15 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו:
2 Kings 15 19 בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו:
2 Kings 15 20 ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ:
2 Kings 15 21 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 15 22 וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו:
2 Kings 15 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים:
2 Kings 15 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
2 Kings 15 25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת

האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים וימיתהו וימלך תחתיו:
2 Kings 15 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 15 27 בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה:
2 Kings 15 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל:
2 Kings 15 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה:
2 Kings 15 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה:
2 Kings 15 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
2 Kings 15 32 בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה:
2 Kings 15 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו וששׁ עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק:
2 Kings 15 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה:
2 Kings 15 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון:
2 Kings 15 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 15 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו:
2 Kings 15 38 וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו:
2 Kings 16 1 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה:
2 Kings 16 2 בן עשרים שנה אחז במלכו וששׁ עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אביו:
2 Kings 16 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני בני ישראל:
2 Kings 16 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
2 Kings 16 5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על אחז ולא יכלו להלחם:
2 Kings 16 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה:
2 Kings 16 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעני מכף מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי:
2 Kings 16 8 ויקח אחז את הכסף ואת הזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד:
2 Kings 16 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשה ויגלה קירה ואת רצין המית:
2 Kings 16 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דומשק וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו:
2 Kings 16 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק:
2 Kings 16 12 ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו:
2 Kings 16 13 ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח:
2 Kings 16 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה:
2 Kings 16 15 ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר:
2 Kings 16 16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז:
2 Kings 16 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים:
2 Kings 16 18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור:
2 Kings 16 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 16 20 וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בנו תחתיו:
2 Kings 17 1 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים:
2 Kings 17 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו:

2 Kings 17 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה:
2 Kings 17 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בית כלא:
2 Kings 17 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים:
2 Kings 17 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי:
2 Kings 17 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים:
2 Kings 17 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל אשר עשו:
2 Kings 17 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר:
2 Kings 17 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן:
2 Kings 17 11 ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה:
2 Kings 17 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה:
2 Kings 17 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבתיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים:
2 Kings 17 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם:
2 Kings 17 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם:
2 Kings 17 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל:
2 Kings 17 17 ויעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
2 Kings 17 18 ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו:
2 Kings 17 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו:
2 Kings 17 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו:
2 Kings 17 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה:
2 Kings 17 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה:
2 Kings 17 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה:
2 Kings 17 24 ויבא מלך אשור מבבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרוים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה:
2 Kings 17 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם:
2 Kings 17 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ:
2 Kings 17 27 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ:
2 Kings 17 28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה:
2 Kings 17 29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישבים שם:
2 Kings 17 30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא:
2 Kings 17 31 והעוים עשו נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים:
2 Kings 17 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות:
2 Kings 17 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם:
2 Kings 17 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל:
2 Kings 17 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם:
2 Kings 17 36 כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו:

2 Kings 17 37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים:
2 Kings 17 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים:
2 Kings 17 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם:
2 Kings 17 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים:
2 Kings 17 41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה:
2 Kings 18 1 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה:
2 Kings 18 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה:
2 Kings 18 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו:
2 Kings 18 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן:
2 Kings 18 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
2 Kings 18 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה:
2 Kings 18 7 והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו:
2 Kings 18 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר:
2 Kings 18 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה:
2 Kings 18 10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון:
2 Kings 18 11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי:
2 Kings 18 12 על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו:
2 Kings 18 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם:
2 Kings 18 14 וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב:
2 Kings 18 15 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך:
2 Kings 18 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך אשור:
2 Kings 18 17 וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלת הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס:
2 Kings 18 18 ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזכיר:
2 Kings 18 19 ויאמר אלהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת:
2 Kings 18 20 אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי:
2 Kings 18 21 עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו:
2 Kings 18 22 וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם:
2 Kings 18 23 ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם:
2 Kings 18 24 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים:
2 Kings 18 25 עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה:
2 Kings 18 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה:
2 Kings 18 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם:
2 Kings 18 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור:
2 Kings 18 29 כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו:

2 Kings 18 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד מלך אשור:
2 Kings 18 31 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו:
2 Kings 18 32 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו:
2 Kings 18 33 ההצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור:
2 Kings 18 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי:
2 Kings 18 35 מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי:
2 Kings 18 36 והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו:
2 Kings 18 37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקה:
2 Kings 19 1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה:
2 Kings 19 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ:
2 Kings 19 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה:
2 Kings 19 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה:
2 Kings 19 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו:
2 Kings 19 6 ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אתי:
2 Kings 19 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו:
2 Kings 19 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
2 Kings 19 9 וישמע אל תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר:
2 Kings 19 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור:
2 Kings 19 11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל:
2 Kings 19 12 ההצילו אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלאשר:
2 Kings 19 13 איו מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה:
2 Kings 19 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:
2 Kings 19 15 ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
2 Kings 19 16 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את דברי סנחריב אשר שלחו לחרף אלהים חי:
2 Kings 19 17 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את הגוים ואת ארצם:
2 Kings 19 18 ונתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום:
2 Kings 19 19 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים לבדך:
2 Kings 19 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחרב מלך אשור שמעתי:
2 Kings 19 21 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם:
2 Kings 19 22 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל:
2 Kings 19 23 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער כרמלו:
2 Kings 19 24 אני קרתי ושתיתי מים זרים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור:
2 Kings 19 25 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות:
2 Kings 19 26 וישביהן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדפה לפני קמה:
2 Kings 19 27 ושבתך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי:
2 Kings 19 28 יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשבתיך בדרך

אשר באת בה:
2 Kings 19 29 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים:
2 Kings 19 30 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
2 Kings 19 31 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת:
2 Kings 19 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה:
2 Kings 19 33 בדרך אשר יבא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה:
2 Kings 19 34 וגנותי אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי:
2 Kings 19 35 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים:
2 Kings 19 36 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה:
2 Kings 19 37 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:
2 Kings 20 1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה:
2 Kings 20 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר:
2 Kings 20 3 אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלבב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
2 Kings 20 4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו לאמר:
2 Kings 20 5 שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה:
2 Kings 20 6 והספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי:
2 Kings 20 7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי:
2 Kings 20 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה:
2 Kings 20 9 ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות:
2 Kings 20 10 ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות:
2 Kings 20 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית עשר מעלות:
2 Kings 20 12 בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו:
2 Kings 20 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
2 Kings 20 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל:
2 Kings 20 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצרתי:
2 Kings 20 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה:
2 Kings 20 17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה:
2 Kings 20 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל:
2 Kings 20 19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי:
2 Kings 20 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 20 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו:
2 Kings 21 1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה:
2 Kings 21 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
2 Kings 21 3 וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם:
2 Kings 21 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי:

2 Kings 21 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה:
2 Kings 21 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס:
2 Kings 21 7 וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם:
2 Kings 21 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה:
2 Kings 21 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:
2 Kings 21 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר:
2 Kings 21 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו:
2 Kings 21 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי אזניו:
2 Kings 21 13 ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך על פניה:
2 Kings 21 14 ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם והיו לבז ולמשסה לכל איביהם:
2 Kings 21 15 יען אשר עשו את הרע בעיני ויהיו מכעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם ממצרים ועד היום הזה:
2 Kings 21 16 וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה:
2 Kings 21 17 ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 21 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמון בנו תחתיו:
2 Kings 21 19 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה:
2 Kings 21 20 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו:
2 Kings 21 21 וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים אשר עבד אביו וישתחו להם:
2 Kings 21 22 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה:
2 Kings 21 23 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו:
2 Kings 21 24 ויך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:
2 Kings 21 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 21 26 ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו:
2 Kings 22 1 בן שמנה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת:
2 Kings 22 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמאול:
2 Kings 22 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר:
2 Kings 22 4 עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם:
2 Kings 22 5 ויתנה על יד עשי המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית:
2 Kings 22 6 לחרשים ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את הבית:
2 Kings 22 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם כי באמונה הם עשים:
2 Kings 22 8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר אל שפן ויקראהו:
2 Kings 22 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה:
2 Kings 22 10 ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך:
2 Kings 22 11 ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו:
2 Kings 22 12 ויצו המלך את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד המלך לאמר:
2 Kings 22 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו:
2 Kings 22 14 וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה וידברו אליה:

2 Kings 22 15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי:
2 Kings 22 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה:
2 Kings 22 17 תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא תכבה:
2 Kings 22 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
2 Kings 22 19 יען רך לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה ותקרע את בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה:
2 Kings 22 20 לכן הנני אספך על אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך דבר:
2 Kings 23 1 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם:
2 Kings 23 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה:
2 Kings 23 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית:
2 Kings 23 4 ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית אל:
2 Kings 23 5 והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים:
2 Kings 23 6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם:
2 Kings 23 7 ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה:
2 Kings 23 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע עד באר שבע ונתץ את במות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר:
2 Kings 23 9 אך לא יעלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם:
2 Kings 23 10 וטמא את התפת אשר בגי בני הנם לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך:
2 Kings 23 11 וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש שרף באש:
2 Kings 23 12 ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון:
2 Kings 23 13 ואת הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך:
2 Kings 23 14 ושבר את המצבות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם:
2 Kings 23 15 וגם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה:
2 Kings 23 16 ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה:
2 Kings 23 17 ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל:
2 Kings 23 18 ויאמר הניחו לו איש אל ינע עצמתיו וימלטו עצמתיו את עצמות הנביא אשר בא משמרון:
2 Kings 23 19 וגם את כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל:
2 Kings 23 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם:
2 Kings 23 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה:
2 Kings 23 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה:
2 Kings 23 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם:
2 Kings 23 24 וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה:

2 Kings 23 25 וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו:
2 Kings 23 26 אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה:
2 Kings 23 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם:
2 Kings 23 28 ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 23 29 בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו כראתו אתו:
2 Kings 23 30 וירכבהו עבדיו מת ממגדו ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו וימליכו אתו תחת אביו:
2 Kings 23 31 בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה:
2 Kings 23 32 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:
2 Kings 23 33 ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב:
2 Kings 23 34 וימלך פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם:
2 Kings 23 35 והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה:
2 Kings 23 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מן רומה:
2 Kings 23 37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו:
2 Kings 24 1 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו:
2 Kings 24 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים:
2 Kings 24 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה:
2 Kings 24 4 וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח:
2 Kings 24 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
2 Kings 24 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו:
2 Kings 24 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים:
2 Kings 24 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם:
2 Kings 24 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו:
2 Kings 24 10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור:
2 Kings 24 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה:
2 Kings 24 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלכו:
2 Kings 24 13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה:
2 Kings 24 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלת עם הארץ:
2 Kings 24 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה:
2 Kings 24 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה:
2 Kings 24 17 וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו:
2 Kings 24 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה:
2 Kings 24 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים:
2 Kings 24 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:
2 Kings 25 1 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב:

2 Kings 25 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו:
2 Kings 25 3 בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
2 Kings 25 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה:
2 Kings 25 5 וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו:
2 Kings 25 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט:
2 Kings 25 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו בבל:
2 Kings 25 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם:
2 Kings 25 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש:
2 Kings 25 10 ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים:
2 Kings 25 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נבוזראדן רב טבחים:
2 Kings 25 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים וליגבים:
2 Kings 25 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה:
2 Kings 25 14 ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו:
2 Kings 25 15 ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים:
2 Kings 25 16 העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה:
2 Kings 25 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השבכה:
2 Kings 25 18 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף:
2 Kings 25 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר:
2 Kings 25 20 ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה:
2 Kings 25 21 ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
2 Kings 25 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן:
2 Kings 25 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם:
2 Kings 25 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם:
2 Kings 25 25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו במצפה:
2 Kings 25 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים:
2 Kings 25 27 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא:
2 Kings 25 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל:
2 Kings 25 29 ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו:
2 Kings 25 30 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חיו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Chronicles

1 Chr	1	1	אדם שת אנוש:
1 Chr	1	2	קינן מהללאל ירד:
1 Chr	1	3	חנוך מתושלח למך:
1 Chr	1	4	נח שם חם ויפת:
1 Chr	1	5	בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס:
1 Chr	1	6	ובני גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה:
1 Chr	1	7	ובני יון אלישה ותרשישה כתים ורודנים:
1 Chr	1	8	בני חם כוש ומצרים פוט וכנען:
1 Chr	1	9	ובני כוש סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן:
1 Chr	1	10	וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ:
1 Chr	1	11	ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים:
1 Chr	1	12	ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים:
1 Chr	1	13	וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת:
1 Chr	1	14	ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי:
1 Chr	1	15	ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני:
1 Chr	1	16	ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי:
1 Chr	1	17	בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך:
1 Chr	1	18	וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר:
1 Chr	1	19	ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
1 Chr	1	20	ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח:
1 Chr	1	21	ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה:
1 Chr	1	22	ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא:
1 Chr	1	23	ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן:
1 Chr	1	24	שם ארפכשד שלח:
1 Chr	1	25	עבר פלג רעו:
1 Chr	1	26	שרוג נחור תרח:
1 Chr	1	27	אברם הוא אברהם:
1 Chr	1	28	בני אברהם יצחק וישמעאל:
1 Chr	1	29	אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות וקדר ואדבאל ומבשם:
1 Chr	1	30	משמע ודומה משא חדד ותימא:
1 Chr	1	31	יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל:
1 Chr	1	32	ובני קטורה פילגש אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני יקשן שבא ודדן:
1 Chr	1	33	ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה:
1 Chr	1	34	ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל:
1 Chr	1	35	בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח:
1 Chr	1	36	בני אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק:
1 Chr	1	37	בני רעואל נחת זרח שמה ומזה:
1 Chr	1	38	ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן:
1 Chr	1	39	ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע:
1 Chr	1	40	בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה:
1 Chr	1	41	בני ענה דישון ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן:
1 Chr	1	42	בני אצר בלהן וזעון יעקן בני דישון עוץ וארן:
1 Chr	1	43	ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה:
1 Chr	1	44	וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה:
1 Chr	1	45	וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני:
1 Chr	1	46	וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות:
1 Chr	1	47	וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה:
1 Chr	1	48	וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר:
1 Chr	1	49	וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור:
1 Chr	1	50	וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

זהב:
1 Chr 1 51 וימת הדד ויהיו אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת:
1 Chr 1 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן:
1 Chr 1 53 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר:
1 Chr 1 54 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום:
1 Chr 2 1 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון:
1 Chr 2 2 דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר:
1 Chr 2 3 בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימיתהו:
1 Chr 2 4 ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה:
1 Chr 2 5 בני פרץ חצרון וחמול:
1 Chr 2 6 ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם חמשה:
1 Chr 2 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם:
1 Chr 2 8 ובני איתן עזריה:
1 Chr 2 9 ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת רם ואת כלובי:
1 Chr 2 10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה:
1 Chr 2 11 ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז:
1 Chr 2 12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי:
1 Chr 2 13 ואישי הוליד את בכרו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי:
1 Chr 2 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי:
1 Chr 2 15 אצם הששי דויד השבעי:
1 Chr 2 16 ואחיתיהם צרויה ואביגיל ובני צרויה אבשי ויואב ועשה אל שלשה:
1 Chr 2 17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי:
1 Chr 2 18 וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון:
1 Chr 2 19 ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור:
1 Chr 2 20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל:
1 Chr 2 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את
שגוב:
1 Chr 2 22 ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד:
1 Chr 2 23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר
אבי גלעד:
1 Chr 2 24 ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע:
1 Chr 2 25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה:
1 Chr 2 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם:
1 Chr 2 27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר:
1 Chr 2 28 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור:
1 Chr 2 29 ושם אשת אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מולידי:
1 Chr 2 30 ובני נדב סלד ואפים וימת סלד לא בנים:
1 Chr 2 31 ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי:
1 Chr 2 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים:
1 Chr 2 33 ובני יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל:
1 Chr 2 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע:
1 Chr 2 35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי:
1 Chr 2 36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבד:
1 Chr 2 37 וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד:
1 Chr 2 38 ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזריה:
1 Chr 2 39 ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה:
1 Chr 2 40 ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום:
1 Chr 2 41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע:
1 Chr 2 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון:
1 Chr 2 43 ובני חברון קרח ותפח ורקם ושמע:
1 Chr 2 44 ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי:
1 Chr 2 45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור:
1 Chr 2 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן הליד את גזז:
1 Chr 2 47 ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה ושעף:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

1 Chr 2 48 פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה:
1 Chr 2 49 ותלד שעף אבי מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה:
1 Chr 2 50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים:
1 Chr 2 51 שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר:
1 Chr 2 52 ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות:
1 Chr 2 53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי:
1 Chr 2 54 בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי הצרעי:
1 Chr 2 55 ומשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעתים שמעתים שוכתים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב:
1 Chr 3 1 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני דניאל לאביגיל הכרמלית:
1 Chr 3 2 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית:
1 Chr 3 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו:
1 Chr 3 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלשים ושלוש שנה מלך בירושלם:
1 Chr 3 5 ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל:
1 Chr 3 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט:
1 Chr 3 7 ונגה ונפג ויפיע:
1 Chr 3 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה:
1 Chr 3 9 כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם:
1 Chr 3 10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו:
1 Chr 3 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו:
1 Chr 3 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו:
1 Chr 3 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו:
1 Chr 3 14 אמון בנו יאשיהו בנו:
1 Chr 3 15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו הרביעי שלום:
1 Chr 3 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו:
1 Chr 3 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו:
1 Chr 3 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע ונדביה:
1 Chr 3 19 ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמית אחותם:
1 Chr 3 20 וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש:
1 Chr 3 21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה:
1 Chr 3 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח ונעריה ושפט ששה:
1 Chr 3 23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה:
1 Chr 3 24 ובני אליועיני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:
1 Chr 4 1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל:
1 Chr 4 2 וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי:
1 Chr 4 3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם אחותם הצללפוני:
1 Chr 4 4 ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם:
1 Chr 4 5 ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים חלאה ונערה:
1 Chr 4 6 ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת האחשתרי אלה בני נערה:
1 Chr 4 7 ובני חלאה צרת יצחר ואתנן:
1 Chr 4 8 וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום:
1 Chr 4 9 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב:
1 Chr 4 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר שאל:
1 Chr 4 11 וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתון:
1 Chr 4 12 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה:
1 Chr 4 13 ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל חתת:
1 Chr 4 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו:
1 Chr 4 15 ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז:
1 Chr 4 16 ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל:
1 Chr 4 17 ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע:
1 Chr 4 18 ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד:
1 Chr 4 19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע המעכתי:
1 Chr 4 20 ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת:
1 Chr 4 21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית אשבע:
1 Chr 4 22 ויוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים עתיקים:
1 Chr 4 23 המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו ישבו שם:
1 Chr 4 24 בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול:
1 Chr 4 25 שלם בנו מבשם בנו משמע בנו:
1 Chr 4 26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו:
1 Chr 4 27 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה:
1 Chr 4 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל:
1 Chr 4 29 ובבלהה ובעצם ובתולד:
1 Chr 4 30 ובבתואל ובחרמה ובציקלג:
1 Chr 4 31 ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד:
1 Chr 4 32 וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש:
1 Chr 4 33 וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והתיחשם להם:
1 Chr 4 34 ומשובב וימלך ויושה בן אמציה:
1 Chr 4 35 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל:
1 Chr 4 36 ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניה:
1 Chr 4 37 וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה:
1 Chr 4 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב:
1 Chr 4 39 וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם:
1 Chr 4 40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם הישבים שם לפנים:
1 Chr 4 41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעינים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם:
1 Chr 4 42 ומהם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם:
1 Chr 4 43 ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה:
1 Chr 5 1 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכרה:
1 Chr 5 2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכרה ליוסף:
1 Chr 5 3 בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי:
1 Chr 5 4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו:
1 Chr 5 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו:
1 Chr 5 6 בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני:
1 Chr 5 7 ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש יעיאל וזכריהו:
1 Chr 5 8 ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון:
1 Chr 5 9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד:
1 Chr 5 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד:
1 Chr 5 11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה:
1 Chr 5 12 יואל הראש ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן:
1 Chr 5 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה:
1 Chr 5 14 אלה בני אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז:
1 Chr 5 15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם:
1 Chr 5 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם:
1 Chr 5 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל:
1 Chr 5 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא:
1 Chr 5 19 ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב:
1 Chr 5 20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו:

1 Chr 5 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף:
1 Chr 5 22 כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה:
1 Chr 5 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון המה רבו:
1 Chr 5 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם:
1 Chr 5 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם:
1 Chr 5 26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה:
1 Chr 6 1 בני לוי גרשון קהת ומררי:
1 Chr 6 2 ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל:
1 Chr 6 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
1 Chr 6 4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע:
1 Chr 6 5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי:
1 Chr 6 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות:
1 Chr 6 7 מריות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב:
1 Chr 6 8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ:
1 Chr 6 9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן:
1 Chr 6 10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם:
1 Chr 6 11 ויולד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב:
1 Chr 6 12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום:
1 Chr 6 13 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה:
1 Chr 6 14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק:
1 Chr 6 15 ויהוצדק הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר:
1 Chr 6 16 בני לוי גרשם קהת ומררי:
1 Chr 6 17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי:
1 Chr 6 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל:
1 Chr 6 19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי לאבותיהם:
1 Chr 6 20 לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו:
1 Chr 6 21 יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו:
1 Chr 6 22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו:
1 Chr 6 23 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו:
1 Chr 6 24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו:
1 Chr 6 25 ובני אלקנה עמשי ואחימות:
1 Chr 6 26 אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו:
1 Chr 6 27 אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו:
1 Chr 6 28 ובני שמואל הבכר ושני ואביה:
1 Chr 6 29 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו:
1 Chr 6 30 שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו:
1 Chr 6 31 ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון:
1 Chr 6 32 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם:
1 Chr 6 33 ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל:
1 Chr 6 34 בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח:
1 Chr 6 35 בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי:
1 Chr 6 36 בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה:
1 Chr 6 37 בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח:
1 Chr 6 38 בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל:
1 Chr 6 39 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא:
1 Chr 6 40 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה:
1 Chr 6 41 בן אתני בן זרח בן עדיה:
1 Chr 6 42 בן איתן בן זמה בן שמעי:
1 Chr 6 43 בן יחת בן גרשם בן לוי:
1 Chr 6 44 ובני מררי אחיהם על השמאול איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך:
1 Chr 6 45 בן חשביה בן אמציה בן חלקיה:

1 Chr 6 46 בן אמצי בן בני בן שמר:
1 Chr 6 47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי:
1 Chr 6 48 ואחיהם הלוים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים:
1 Chr 6 49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים:
1 Chr 6 50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו:
1 Chr 6 51 בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו:
1 Chr 6 52 מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו:
1 Chr 6 53 צדוק בנו אחימעץ בנו:
1 Chr 6 54 ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל:
1 Chr 6 55 ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבתיה:
1 Chr 6 56 ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה:
1 Chr 6 57 ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה:
1 Chr 6 58 ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה:
1 Chr 6 59 ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה:
1 Chr 6 60 וממטה בנימן את גבע ואת מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם:
1 Chr 6 61 ולבני קהת הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל ערים עשר:
1 Chr 6 62 ולבני גרשום למשפחותם ממטה ישששכר וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה:
1 Chr 6 63 לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן בגורל ערים שתים עשרה:
1 Chr 6 64 ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהם:
1 Chr 6 65 ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם בשמות:
1 Chr 6 66 וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים:
1 Chr 6 67 ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשיה:
1 Chr 6 68 ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה:
1 Chr 6 69 ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה:
1 Chr 6 70 וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים:
1 Chr 6 71 לבני גרשום ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה:
1 Chr 6 72 וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה:
1 Chr 6 73 ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה:
1 Chr 6 74 וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה:
1 Chr 6 75 ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה:
1 Chr 6 76 וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קריתים ואת מגרשיה:
1 Chr 6 77 לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את רמונו ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה:
1 Chr 6 78 ומעבר לירדן ירחו למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה:
1 Chr 6 79 ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה:
1 Chr 6 80 וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה:
1 Chr 6 81 ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת מגרשיה:
1 Chr 7 1 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה:
1 Chr 7 2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים ושנים אלף ושש מאות:
1 Chr 7 3 ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם:
1 Chr 7 4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים:
1 Chr 7 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם לכל:
1 Chr 7 6 בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה:
1 Chr 7 7 ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם

עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה:
1 Chr 7 8 ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה
בני בכר:
1 Chr 7 9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים:
1 Chr 7 10 ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר:
1 Chr 7 11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא
למלחמה:
1 Chr 7 12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר:
1 Chr 7 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה:
1 Chr 7 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד:
1 Chr 7 15 ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותהינה לצלפחד
בנות:
1 Chr 7 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם:
1 Chr 7 17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה:
1 Chr 7 18 ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר ואת מחלה:
1 Chr 7 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם:
1 Chr 7 20 ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו:
1 Chr 7 21 וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את
מקניהם:
1 Chr 7 22 ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו:
1 Chr 7 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו:
1 Chr 7 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת אזן שארה:
1 Chr 7 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו:
1 Chr 7 26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו:
1 Chr 7 27 נון בנו יהושע בנו:
1 Chr 7 28 ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד
עיה ובנתיה:
1 Chr 7 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל:
1 Chr 7 30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם:
1 Chr 7 31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות:
1 Chr 7 32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם:
1 Chr 7 33 ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט:
1 Chr 7 34 ובני שמר אחי ורוהגה יחבה וארם:
1 Chr 7 35 ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל:
1 Chr 7 36 בני צופח סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה:
1 Chr 7 37 בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא:
1 Chr 7 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא:
1 Chr 7 39 ובני עלא ארח וחניאל ורציא:
1 Chr 7 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם
בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף:
1 Chr 8 1 ובנימן הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי:
1 Chr 8 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי:
1 Chr 8 3 ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד:
1 Chr 8 4 ואבישוע ונעמן ואחוח:
1 Chr 8 5 וגרא ושפופן וחורם:
1 Chr 8 6 ואלה בני אחוד אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת:
1 Chr 8 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיחד:
1 Chr 8 8 ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו:
1 Chr 8 9 ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת צביא ואת מישא ואת מלכם:
1 Chr 8 10 ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות:
1 Chr 8 11 ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל:
1 Chr 8 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה:
1 Chr 8 13 וברעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריחו את יושבי גת:
1 Chr 8 14 ואחיו ששק וירמות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Chr 8 15 וזבדיה וערד ועדר:
1 Chr 8 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה:
1 Chr 8 17 וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר:
1 Chr 8 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל:
1 Chr 8 19 ויקים וזכרי וזבדי:
1 Chr 8 20 ואליעני וצלתי ואליאל:
1 Chr 8 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי:
1 Chr 8 22 וישפן ועבר ואליאל:
1 Chr 8 23 ועבדון וזכרי וחנן:
1 Chr 8 24 וחנניה ועילם וענתתיה:
1 Chr 8 25 ויפדיה ופניאל בני ששק:
1 Chr 8 26 ושמשרי ושחריה ועתליה:
1 Chr 8 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם:
1 Chr 8 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
1 Chr 8 29 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה:
1 Chr 8 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב:
1 Chr 8 31 וגדור ואחיו וזכר:
1 Chr 8 32 ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
1 Chr 8 33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
1 Chr 8 34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה:
1 Chr 8 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז:
1 Chr 8 36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
1 Chr 8 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
1 Chr 8 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל:
1 Chr 8 39 ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש השני ואליפלט השלשי:
1 Chr 8 40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן:
1 Chr 9 1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם:
1 Chr 9 2 והיושבים הראשנים אשר באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים:
1 Chr 9 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה:
1 Chr 9 4 עותי בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה:
1 Chr 9 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו:
1 Chr 9 6 ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש מאות ותשעים:
1 Chr 9 7 ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן הסנאה:
1 Chr 9 8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה:
1 Chr 9 9 ואחיהם לתלדותם תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם:
1 Chr 9 10 ומן הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין:
1 Chr 9 11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים:
1 Chr 9 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן משלמית בן אמר:
1 Chr 9 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים:
1 Chr 9 14 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן בני מררי:
1 Chr 9 15 ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף:
1 Chr 9 16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי:
1 Chr 9 17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש:
1 Chr 9 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי:
1 Chr 9 19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא:
1 Chr 9 20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו:
1 Chr 9 21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד:

1 Chr 9 22 כלם הברורים לשערים בספים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל הראה באמונתם:
1 Chr 9 23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית האהל למשמרות:
1 Chr 9 24 לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה צפונה ונגבה:
1 Chr 9 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה:
1 Chr 9 26 כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלוים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים:
1 Chr 9 27 וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר:
1 Chr 9 28 ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום:
1 Chr 9 29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים:
1 Chr 9 30 ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים:
1 Chr 9 31 ומתתיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה על מעשה החבתים:
1 Chr 9 32 ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת להכין שבת שבת:
1 Chr 9 33 ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בלשכת פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה:
1 Chr 9 34 אלה ראשי האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
1 Chr 9 35 ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה:
1 Chr 9 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב:
1 Chr 9 37 וגדור ואחיו וזכריה ומקלות:
1 Chr 9 38 ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם:
1 Chr 9 39 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל:
1 Chr 9 40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה:
1 Chr 9 41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע:
1 Chr 9 42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא:
1 Chr 9 43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו:
1 Chr 9 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:
1 Chr 10 1 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע:
1 Chr 10 2 וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול:
1 Chr 10 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת ויחל מן היורים:
1 Chr 10 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה:
1 Chr 10 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת:
1 Chr 10 6 וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מתו:
1 Chr 10 7 ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם:
1 Chr 10 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע:
1 Chr 10 9 ויפשיטהו וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר את עצביהם ואת העם:
1 Chr 10 10 וישימו את כליו בית אלהיהם ואת גלגלתו תקעו בית דגון:
1 Chr 10 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול:
1 Chr 10 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים:
1 Chr 10 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש:
1 Chr 10 14 ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי:
1 Chr 11 1 ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו:
1 Chr 11 2 גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל:
1 Chr 11 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל:
1 Chr 11 4 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוסי ישבי הארץ:

1 Chr 11 5 ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד:
1 Chr 11 6 ויאמר דויד כל מכה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן צרויה ויהי לראש:
1 Chr 11 7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד:
1 Chr 11 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר:
1 Chr 11 9 וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו:
1 Chr 11 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל:
1 Chr 11 11 ואלה מספר הגברים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת:
1 Chr 11 12 ואחריו אלעזר בן דודו האחוחי הוא בשלושה הגברים:
1 Chr 11 13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים והעם נסו מפני פלשתים:
1 Chr 11 14 ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה:
1 Chr 11 15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים:
1 Chr 11 16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם:
1 Chr 11 17 ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער:
1 Chr 11 18 ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה:
1 Chr 11 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים:
1 Chr 11 20 ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה:
1 Chr 11 21 מן השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא:
1 Chr 11 22 בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג:
1 Chr 11 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו:
1 Chr 11 24 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגברים:
1 Chr 11 25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישימהו דויד על משמעתו:
1 Chr 11 26 וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם:
1 Chr 11 27 שמות ההרורי חלץ הפלוני:
1 Chr 11 28 עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי:
1 Chr 11 29 סבכי החשתי עילי האחוחי:
1 Chr 11 30 מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי:
1 Chr 11 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני:
1 Chr 11 32 חורי מנחלי געש אביאל הערבתי:
1 Chr 11 33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני:
1 Chr 11 34 בני השם הגזוני יונתן בן שגה ההררי:
1 Chr 11 35 אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן אור:
1 Chr 11 36 חפר המכרתי אחיה הפלני:
1 Chr 11 37 חצרו הכרמלי נערי בן אזבי:
1 Chr 11 38 יואל אחי נתן מבחר בן הגרי:
1 Chr 11 39 צלק העמוני נחרי הברתי נשא כלי יואב בן צרויה:
1 Chr 11 40 עירא היתרי גרב היתרי:
1 Chr 11 41 אוריה החתי זבד בן אחלי:
1 Chr 11 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים:
1 Chr 11 43 חנן בן מעכה ויושפט המתני:
1 Chr 11 44 עזיא העשתרתי שמע ויעואל בני חותם הערערי:
1 Chr 11 45 ידיעאל בן שמרי ויחא אחיו התיצי:
1 Chr 11 46 אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי:
1 Chr 11 47 אליאל ועובד ויעשיאל המצביה:
1 Chr 12 1 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה:

1 Chr 12 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן:
1 Chr 12 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא
הענתתי:
1 Chr 12 4 וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויזבד הגדרתי:
1 Chr 12 5 אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי:
1 Chr 12 6 אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים:
1 Chr 12 7 ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדור:
1 Chr 12 8 ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח
ופני אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר:
1 Chr 12 9 עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי:
1 Chr 12 10 משמנה הרביעי ירמיה החמשי:
1 Chr 12 11 עתי הששי אליאל השבעי:
1 Chr 12 12 יוחנן השמיני אלזבד התשיעי:
1 Chr 12 13 ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר:
1 Chr 12 14 אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף:
1 Chr 12 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריחו את כל
העמקים למזרח ולמערב:
1 Chr 12 16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד:
1 Chr 12 17 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב
ליחד ואם לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח:
1 Chr 12 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד:
1 Chr 12 19 וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה
שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול:
1 Chr 12 20 בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי
ראשי האלפים אשר למנשה:
1 Chr 12 21 והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא:
1 Chr 12 22 כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים:
1 Chr 12 23 ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי
יהוה:
1 Chr 12 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא:
1 Chr 12 25 מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה:
1 Chr 12 26 מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות:
1 Chr 12 27 ויהוידע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות:
1 Chr 12 28 וצדוק נער גבור חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים:
1 Chr 12 29 ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול:
1 Chr 12 30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם:
1 Chr 12 31 ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לבוא להמליך את דויד:
1 Chr 12 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם
על פיהם:
1 Chr 12 33 מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב:
1 Chr 12 34 ומנפתלי שרים אלף ועמהם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף:
1 Chr 12 35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות:
1 Chr 12 36 ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף:
1 Chr 12 37 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים
אלף:
1 Chr 12 38 כל אלה אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך את דויד על כל
ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך את דויד:
1 Chr 12 39 ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם:
1 Chr 12 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים
ובפרדים ובבקר מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי שמחה בישראל:
1 Chr 13 1 ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל נגיד:
1 Chr 13 2 ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו
הנשארים בכל ארצות ישראל ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו:
1 Chr 13 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול:

1 Chr 13 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם:
1 Chr 13 5 ויקהל דויד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים מקרית יערים:
1 Chr 13 6 ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה יושב הכרובים אשר נקרא שם:
1 Chr 13 7 וירכיבו את ארון האלהים על עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה:
1 Chr 13 8 ודויד וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות:
1 Chr 13 9 ויבאו עד גרן כידן וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר:
1 Chr 13 10 ויחר אף יהוה בעזא ויכהו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפני אלהים:
1 Chr 13 11 ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה:
1 Chr 13 12 ויירא דויד את האלהים ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים:
1 Chr 13 13 ולא הסיר דויד את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי:
1 Chr 13 14 וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:
1 Chr 14 1 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר וחרשי עצים לבנות לו בית:
1 Chr 14 2 וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל:
1 Chr 14 3 ויקח דויד עוד נשים בירושלם ויולד דויד עוד בנים ובנות:
1 Chr 14 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה:
1 Chr 14 5 ויבחר ואלישוע ואלפלט:
1 Chr 14 6 ונגה ונפג ויפיע:
1 Chr 14 7 ואלישמע ובעלידע ואליפלט:
1 Chr 14 8 וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד ויצא לפניהם:
1 Chr 14 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים:
1 Chr 14 10 וישאל דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתיים ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתתים בידך:
1 Chr 14 11 ויעלו בבעל פרצים ויכם שם דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקום ההוא בעל פרצים:
1 Chr 14 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דויד וישרפו באש:
1 Chr 14 13 ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק:
1 Chr 14 14 וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים:
1 Chr 14 15 ויהי כשמעך את קול הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך להכות את מחנה פלשתים:
1 Chr 14 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה:
1 Chr 14 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:
1 Chr 15 1 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל:
1 Chr 15 2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם:
1 Chr 15 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו:
1 Chr 15 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלוים:
1 Chr 15 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים:
1 Chr 15 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים:
1 Chr 15 7 לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים:
1 Chr 15 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים:
1 Chr 15 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים:
1 Chr 15 10 לבני עזיאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר:
1 Chr 15 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב:
1 Chr 15 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו:
1 Chr 15 13 כי למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט:
1 Chr 15 14 ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל:

1 Chr 15 15 וישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם:
1 Chr 15 16 ויאמר דויד לשרי הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות ומצלתים משמיעים להרים בקול לשמחה:
1 Chr 15 17 ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו:
1 Chr 15 18 ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים:
1 Chr 15 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת להשמיע:
1 Chr 15 20 וזכריה ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו בנבלים על עלמות:
1 Chr 15 21 ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות על השמינית לנצח:
1 Chr 15 22 וכנניהו שר הלוים במשא יסר במשא כי מבין הוא:
1 Chr 15 23 וברכיה ואלקנה שערים לארון:
1 Chr 15 24 ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה שערים לארון:
1 Chr 15 25 ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה:
1 Chr 15 26 ויהי בעזר האלהים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים:
1 Chr 15 27 ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל דויד אפוד בד:
1 Chr 15 28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים משמעים בנבלים וכנרות:
1 Chr 15 29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותבז לו בלבה:
1 Chr 16 1 ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלהים:
1 Chr 16 2 ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה:
1 Chr 16 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה:
1 Chr 16 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל:
1 Chr 16 5 אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע:
1 Chr 16 6 ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים:
1 Chr 16 7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו:
1 Chr 16 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו:
1 Chr 16 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו:
1 Chr 16 10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
1 Chr 16 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
1 Chr 16 12 זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו:
1 Chr 16 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו:
1 Chr 16 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
1 Chr 16 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
1 Chr 16 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק:
1 Chr 16 17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
1 Chr 16 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם:
1 Chr 16 19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה:
1 Chr 16 20 ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר:
1 Chr 16 21 לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
1 Chr 16 22 אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
1 Chr 16 23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו:
1 Chr 16 24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו:
1 Chr 16 25 כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים:
1 Chr 16 26 כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
1 Chr 16 27 הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו:
1 Chr 16 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:
1 Chr 16 29 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
1 Chr 16 30 חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט:

1 Chr 16 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך:
1 Chr 16 32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו:
1 Chr 16 33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ:
1 Chr 16 34 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
1 Chr 16 35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
1 Chr 16 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה:
1 Chr 16 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון תמיד לדבר יום ביומו:
1 Chr 16 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים:
1 Chr 16 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון:
1 Chr 16 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל:
1 Chr 16 41 ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו:
1 Chr 16 42 ועמהם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער:
1 Chr 16 43 וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו:
1 Chr 17 1 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות:
1 Chr 17 2 ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך:
1 Chr 17 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר:
1 Chr 17 4 לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת:
1 Chr 17 5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל אהל וממשכן:
1 Chr 17 6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים:
1 Chr 17 7 ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל:
1 Chr 17 8 ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ:
1 Chr 17 9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה:
1 Chr 17 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה לך יהוה:
1 Chr 17 11 והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו:
1 Chr 17 12 הוא יבנה לי בית וכוננתי את כסאו עד עולם:
1 Chr 17 13 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך:
1 Chr 17 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם:
1 Chr 17 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד:
1 Chr 17 16 ויבא המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד הלם:
1 Chr 17 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים:
1 Chr 17 18 מה יוסיף עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת:
1 Chr 17 19 יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות:
1 Chr 17 20 יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו:
1 Chr 17 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים:
1 Chr 17 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים:
1 Chr 17 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת:
1 Chr 17 24 ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון לפניך:
1 Chr 17 25 כי אתה אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך:
1 Chr 17 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת:
1 Chr 17 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך

לעולם:
1 Chr 18 1 ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה מיד פלשתים:
1 Chr 18 2 ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה:
1 Chr 18 3 ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר פרת:
1 Chr 18 4 וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד
את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב:
1 Chr 18 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם עשרים ושנים אלף איש:
1 Chr 18 6 וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל
אשר הלך:
1 Chr 18 7 ויקח דויד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם:
1 Chr 18 8 ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחשת
ואת העמודים ואת כלי הנחשת:
1 Chr 18 9 וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר מלך צובה:
1 Chr 18 10 וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות תעו היה הדדעזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת:
1 Chr 18 11 גם אתם הקדיש המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק:
1 Chr 18 12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף:
1 Chr 18 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך:
1 Chr 18 14 וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו:
1 Chr 18 15 ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר:
1 Chr 18 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא סופר:
1 Chr 18 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך:
1 Chr 19 1 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו:
1 Chr 19 2 ויאמר דויד אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד מלאכים
לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו:
1 Chr 19 3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא
בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו אליך:
1 Chr 19 4 ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם:
1 Chr 19 5 וילכו ויגידו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר
המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם:
1 Chr 19 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכר להם מן
ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים:
1 Chr 19 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא
ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה:
1 Chr 19 8 וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים:
1 Chr 19 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה:
1 Chr 19 10 ויראה יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך
לקראת ארם:
1 Chr 19 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון:
1 Chr 19 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך:
1 Chr 19 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו יעשה:
1 Chr 19 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו:
1 Chr 19 15 ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם:
1 Chr 19 16 ויראה ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר
ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם:
1 Chr 19 17 ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד
לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו:
1 Chr 19 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי
ואת שופך שר הצבא המית:
1 Chr 19 19 ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד ויעבדהו ולא אבה ארם
להושיע את בני עמון עוד:
1 Chr 20 1 ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ
בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרסה:
1 Chr 20 2 ויקח דויד את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על

Hebrew Holy Bible Old Testament

ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד:
1 Chr 20 3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם:
1 Chr 20 4 ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו:
1 Chr 20 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים:
1 Chr 20 6 ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא:
1 Chr 20 7 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד:
1 Chr 20 8 אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דויד וביד עבדיו:
1 Chr 21 1 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל:
1 Chr 21 2 ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם:
1 Chr 21 3 ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל:
1 Chr 21 4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם:
1 Chr 21 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב:
1 Chr 21 6 ולוי ובנימן לא פקד בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב:
1 Chr 21 7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל:
1 Chr 21 8 ויאמר דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עוון עבדך כי נסכלתי מאד:
1 Chr 21 9 וידבר יהוה אל גד חזה דויד לאמר:
1 Chr 21 10 לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך:
1 Chr 21 11 ויבא גד אל דויד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך:
1 Chr 21 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר:
1 Chr 21 13 ויאמר דויד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל:
1 Chr 21 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש:
1 Chr 21 15 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבוסי:
1 Chr 21 16 וישא דויד את עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם:
1 Chr 21 17 ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה:
1 Chr 21 18 ומלאך יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה בגרן ארנן היבסי:
1 Chr 21 19 ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה:
1 Chr 21 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חטים:
1 Chr 21 21 ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה:
1 Chr 21 22 ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם:
1 Chr 21 23 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי:
1 Chr 21 24 ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם:
1 Chr 21 25 ויתן דויד לארנן במקום שקלי זהב משקל שש מאות:
1 Chr 21 26 ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על מזבח העלה:
1 Chr 21 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה:
1 Chr 21 28 בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח שם:
1 Chr 21 29 ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בבמה בגבעון:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Chr 21 30 ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה:
1 Chr 22 1 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח לעלה לישראל:
1 Chr 22 2 ויאמר דויד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים:
1 Chr 22 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל:
1 Chr 22 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד:
1 Chr 22 5 ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב לפני מותו:
1 Chr 22 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:
1 Chr 22 7 ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי:
1 Chr 22 8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני:
1 Chr 22 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל בימיו:
1 Chr 22 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם:
1 Chr 22 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך:
1 Chr 22 12 אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך:
1 Chr 22 13 אז תצליח אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת:
1 Chr 22 14 והנה בעניי הכינותי לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף:
1 Chr 22 15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה:
1 Chr 22 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך:
1 Chr 22 17 ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו:
1 Chr 22 18 הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו:
1 Chr 22 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה:
1 Chr 23 1 ודויד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל:
1 Chr 23 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים:
1 Chr 23 3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף:
1 Chr 23 4 מאלה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת אלפים:
1 Chr 23 5 וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל:
1 Chr 23 6 ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי:
1 Chr 23 7 לגרשני לעדן ושמעי:
1 Chr 23 8 בני לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה:
1 Chr 23 9 בני שמעי שלמות וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן:
1 Chr 23 10 ובני שמעי יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה:
1 Chr 23 11 ויהי יחת הראש וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה אחת:
1 Chr 23 12 בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה:
1 Chr 23 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם:
1 Chr 23 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי:
1 Chr 23 15 בני משה גרשם ואליעזר:
1 Chr 23 16 בני גרשום שבואל הראש:
1 Chr 23 17 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה:
1 Chr 23 18 בני יצהר שלמית הראש:
1 Chr 23 19 בני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי:
1 Chr 23 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני:
1 Chr 23 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש:
1 Chr 23 22 וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם:
1 Chr 23 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Chr 23 24 אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה:
1 Chr 23 25 כי אמר דויד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם:
1 Chr 23 26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו:
1 Chr 23 27 כי בדברי דויד האחרנים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה:
1 Chr 23 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים:
1 Chr 23 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה:
1 Chr 23 30 ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב:
1 Chr 23 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה:
1 Chr 23 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה:
1 Chr 24 1 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
1 Chr 24 2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר:
1 Chr 24 3 ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעבדתם:
1 Chr 24 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה:
1 Chr 24 5 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר:
1 Chr 24 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללוים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר:
1 Chr 24 7 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני:
1 Chr 24 8 לחרם השלישי לשערים הרבעי:
1 Chr 24 9 למלכיה החמישי למימן הששי:
1 Chr 24 10 להקוץ השבעי לאביה השמיני:
1 Chr 24 11 לישוע התשעי לשכניהו העשרי:
1 Chr 24 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר:
1 Chr 24 13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר:
1 Chr 24 14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר:
1 Chr 24 15 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר:
1 Chr 24 16 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים:
1 Chr 24 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים:
1 Chr 24 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים:
1 Chr 24 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל:
1 Chr 24 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו:
1 Chr 24 21 לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה:
1 Chr 24 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת:
1 Chr 24 23 ובני יריהו אמריהו השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי:
1 Chr 24 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור:
1 Chr 24 25 אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו:
1 Chr 24 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו:
1 Chr 24 27 בני מררי ליעזיהו בנו ושהם וזכור ועברי:
1 Chr 24 28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים:
1 Chr 24 29 לקיש בני קיש ירחמאל:
1 Chr 24 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים לבית אבתיהם:
1 Chr 24 31 ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים אבות הראש לעמת אחיו הקטן:
1 Chr 25 1 ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים בכנרות בנבלים ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם:
1 Chr 25 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך:
1 Chr 25 3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה:

1 Chr 25 4 להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות:
1 Chr 25 5 כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש:
1 Chr 25 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן:
1 Chr 25 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה:
1 Chr 25 8 ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם תלמיד:
1 Chr 25 9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר:
1 Chr 25 10 השלשי זכור בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 13 הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 14 השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 19 השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 21 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 24 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 27 לעשרים לאליתה בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 28 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 30 לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 25 31 לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:
1 Chr 26 1 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף:
1 Chr 26 2 ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי:
1 Chr 26 3 עילם החמישי יהוחנן הששי אליהועיני השביעי:
1 Chr 26 4 ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלשי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי:
1 Chr 26 5 עמיאל הששי יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים:
1 Chr 26 6 ולשמעיה בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה:
1 Chr 26 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו:
1 Chr 26 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם:
1 Chr 26 9 ולמשלמיהו בנים ואחים בני חיל שמונה עשר:
1 Chr 26 10 ולחסה מן בני מררי בנים שמרי הראש כי לא היה בכור וישימהו אביהו לראש:
1 Chr 26 11 חלקיהו השני טבליהו השלשי זכריהו הרבעי כל בנים ואחים לחסה שלשה עשר:
1 Chr 26 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה:
1 Chr 26 13 ויפילו גורלות כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער:
1 Chr 26 14 ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה:
1 Chr 26 15 לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים:
1 Chr 26 16 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת משמר:
1 Chr 26 17 למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים:
1 Chr 26 18 לפרבר למערב ארבעה למסלה שנים לפרבר:
1 Chr 26 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי:
1 Chr 26 20 והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים:
1 Chr 26 21 בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי:
1 Chr 26 22 בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית יהוה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

1 Chr 26 23 לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי:
1 Chr 26 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות:
1 Chr 26 25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו:
1 Chr 26 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא:
1 Chr 26 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה:
1 Chr 26 28 וכל ההקדיש שמואל הראה ושאול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש על יד שלמית ואחיו:
1 Chr 26 29 ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים:
1 Chr 26 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך:
1 Chr 26 31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזיר גלעד:
1 Chr 26 32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:
1 Chr 27 1 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון:
1 Chr 27 4 ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 5 שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 6 הוא בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו:
1 Chr 27 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 14 עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
1 Chr 27 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה:
1 Chr 27 17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק:
1 Chr 27 18 ליהודה אליהו מאחי דויד לישששכר עמרי בן מיכאל:
1 Chr 27 19 לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל:
1 Chr 27 20 לבני אפרים הושע בן עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו:
1 Chr 27 21 לחצי המנשה גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר:
1 Chr 27 22 לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל:
1 Chr 27 23 ולא נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים:
1 Chr 27 24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דויד:
1 Chr 27 25 ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזיהו:
1 Chr 27 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב:
1 Chr 27 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי:
1 Chr 27 28 ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש:
1 Chr 27 29 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי:

1 Chr 27 30 ועל הגמלים אוביל הישמעלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי:
1 Chr 27 31 ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד:
1 Chr 27 32 ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני עם בני המלך:
1 Chr 27 33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך:
1 Chr 27 34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:
1 Chr 28 1 ויקהל דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם:
1 Chr 28 2 ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדם רגלי אלהינו והכינותי לבנות:
1 Chr 28 3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת:
1 Chr 28 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה להמליך על כל ישראל:
1 Chr 28 5 ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל:
1 Chr 28 6 ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה לו לאב:
1 Chr 28 7 והכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה:
1 Chr 28 8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם:
1 Chr 28 9 ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד:
1 Chr 28 10 ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה:
1 Chr 28 11 ויתן דויד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת:
1 Chr 28 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים:
1 Chr 28 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה:
1 Chr 28 14 לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה:
1 Chr 28 15 ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה:
1 Chr 28 16 ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף:
1 Chr 28 17 והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור:
1 Chr 28 18 ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה:
1 Chr 28 19 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית:
1 Chr 28 20 ויאמר דויד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפך ולא יעזבך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה:
1 Chr 28 21 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה והשרים וכל העם לכל דבריך:
1 Chr 29 1 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים:
1 Chr 29 2 וככל כחי הכינותי לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב:
1 Chr 29 3 ועוד ברצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי לבית הקדש:
1 Chr 29 4 שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים:
1 Chr 29 5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה:
1 Chr 29 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך:
1 Chr 29 7 ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים:
1 Chr 29 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני:

1 Chr 29 9 וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד המלך שמח שמחה גדולה:
1 Chr 29 10 ויברך דויד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם:
1 Chr 29 11 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש:
1 Chr 29 12 והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל:
1 Chr 29 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך:
1 Chr 29 14 וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך:
1 Chr 29 15 כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבתינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה:
1 Chr 29 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו לבנות לך בית לשם קדשך מידך היא ולך הכל:
1 Chr 29 17 וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנדב לך:
1 Chr 29 18 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך:
1 Chr 29 19 ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי:
1 Chr 29 20 ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך:
1 Chr 29 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל ישראל:
1 Chr 29 22 ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן:
1 Chr 29 23 וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו כל ישראל:
1 Chr 29 24 וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך:
1 Chr 29 25 ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל:
1 Chr 29 26 ודויד בן ישי מלך על כל ישראל:
1 Chr 29 27 והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש:
1 Chr 29 28 וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו:
1 Chr 29 29 ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה:
1 Chr 29 30 עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Chronicles

2 Chr 1 1 ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה:
2 Chr 1 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות:
2 Chr 1 3 וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר:
2 Chr 1 4 אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם:
2 Chr 1 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל:
2 Chr 1 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף:
2 Chr 1 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך:
2 Chr 1 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו:
2 Chr 1 9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ:
2 Chr 1 10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול:
2 Chr 1 11 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו:
2 Chr 1 12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן:
2 Chr 1 13 ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל:
2 Chr 1 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם:
2 Chr 1 15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב:
2 Chr 1 16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר:
2 Chr 1 17 ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו:
2 Chr 2 1 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו:
2 Chr 2 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות:
2 Chr 2 3 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו:
2 Chr 2 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל:
2 Chr 2 5 והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים:
2 Chr 2 6 ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו:
2 Chr 2 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי:
2 Chr 2 8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך:
2 Chr 2 9 ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא:
2 Chr 2 10 והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף:
2 Chr 2 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתנך עליהם מלך:
2 Chr 2 12 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו:
2 Chr 2 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי:
2 Chr 2 14 בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני דויד אביך:
2 Chr 2 15 ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיו:
2 Chr 2 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אתם ירושלם:
2 Chr 2 17 ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחרי הספר אשר ספרם דויד
אביו וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש מאות:
2 Chr 2 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות
מנצחים להעביד את העם:
2 Chr 3 1 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר
הכין במקום דויד בגרן ארנן היבוסי:
2 Chr 3 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו:
2 Chr 3 3 ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים
ורחב אמות עשרים:
2 Chr 3 4 והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים
ויצפהו מפנימה זהב טהור:
2 Chr 3 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות:
2 Chr 3 6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים:
2 Chr 3 7 ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות:
2 Chr 3 8 ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים
ויחפהו זהב טוב לככרים שש מאות:
2 Chr 3 9 ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב:
2 Chr 3 10 ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב:
2 Chr 3 11 וכנפי הכרובים ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף
האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר:
2 Chr 3 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דבקה
לכנף הכרוב האחר:
2 Chr 3 13 כנפי הכרובים האלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית:
2 Chr 3 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרובים:
2 Chr 3 15 ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות
חמש:
2 Chr 3 16 ויעש שרשרות בדביר ויתן על ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות:
2 Chr 3 17 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימיני יכין
ושם השמאלי בעז:
2 Chr 4 1 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו:
2 Chr 4 2 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב:
2 Chr 4 3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב
שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו:
2 Chr 4 4 עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלושה פנים ימה ושלשה פנים נגבה
ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה:
2 Chr 4 5 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל:
2 Chr 4 6 ויעש כיורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאול לרחצה בהם את מעשה העולה
ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו:
2 Chr 4 7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאול:
2 Chr 4 8 ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזרקי זהב מאה:
2 Chr 4 9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת:
2 Chr 4 10 ואת הים נתן מכתף הימנית קדמה ממול נגבה:
2 Chr 4 11 ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בבית האלהים:
2 Chr 4 12 עמודים שנים והגלות והכתרות על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את
שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים:
2 Chr 4 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לכסות
את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים:
2 Chr 4 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות:
2 Chr 4 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו:
2 Chr 4 16 ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה
לבית יהוה נחשת מרוק:
2 Chr 4 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

2 Chr 4 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת:
2 Chr 4 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים:
2 Chr 4 20 ואת המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור:
2 Chr 4 21 והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב:
2 Chr 4 22 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב:
2 Chr 5 1 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים:
2 Chr 5 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון:
2 Chr 5 3 ויקהלו אל המלך כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי:
2 Chr 5 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון:
2 Chr 5 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלוים:
2 Chr 5 6 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב:
2 Chr 5 7 ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים:
2 Chr 5 8 ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה:
2 Chr 5 9 ויאריכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה:
2 Chr 5 10 אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים:
2 Chr 5 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות:
2 Chr 5 12 והלוים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים וכנרות עמדים מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררים בחצצרות:
2 Chr 5 13 ויהי כאחד למחצצרים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה:
2 Chr 5 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:
2 Chr 6 1 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל:
2 Chr 6 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים:
2 Chr 6 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד:
2 Chr 6 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו מלא לאמר:
2 Chr 6 5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל:
2 Chr 6 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל:
2 Chr 6 7 ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל:
2 Chr 6 8 ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות כי היה עם לבבך:
2 Chr 6 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי:
2 Chr 6 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל:
2 Chr 6 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל:
2 Chr 6 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו:
2 Chr 6 13 כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה:
2 Chr 6 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם:
2 Chr 6 15 אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה:
2 Chr 6 16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי כאשר הלכת לפני:
2 Chr 6 17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדויד:
2 Chr 6 18 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף

כי הבית הזה אשר בניתי:
2 Chr 6 19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך:
2 Chr 6 20 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה:
2 Chr 6 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת:
2 Chr 6 22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
2 Chr 6 23 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
2 Chr 6 24 ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה:
2 Chr 6 25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתה להם ולאבתיהם:
2 Chr 6 26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחטאתם ישובון כי תענם:
2 Chr 6 27 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה:
2 Chr 6 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שעריו כל נגע וכל מחלה:
2 Chr 6 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה:
2 Chr 6 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם:
2 Chr 6 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבתינו:
2 Chr 6 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה:
2 Chr 6 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי:
2 Chr 6 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך:
2 Chr 6 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם:
2 Chr 6 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה:
2 Chr 6 37 והשיבו אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העוינו ורשענו:
2 Chr 6 38 ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך:
2 Chr 6 39 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך:
2 Chr 6 40 עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך קשבות לתפלת המקום הזה:
2 Chr 6 41 ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב:
2 Chr 6 42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחיך זכרה לחסדי דויד עבדך:
2 Chr 7 1 וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית:
2 Chr 7 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה:
2 Chr 7 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
2 Chr 7 4 והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה:
2 Chr 7 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם:
2 Chr 7 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל עמדים:

2 Chr 7 7 ויקדש שלמה את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים:
2 Chr 7 8 ויעש שלמה את החג בעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים:
2 Chr 7 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים:
2 Chr 7 10 וביום עשרים ושלשה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו:
2 Chr 7 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצליח:
2 Chr 7 12 וירא יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח:
2 Chr 7 13 הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי:
2 Chr 7 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם:
2 Chr 7 15 עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות לתפלת המקום הזה:
2 Chr 7 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים:
2 Chr 7 17 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי ומשפטי תשמור:
2 Chr 7 18 והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל:
2 Chr 7 19 ואם תשובון אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם:
2 Chr 7 20 ונתשתים מעל אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים:
2 Chr 7 21 והבית הזה אשר היה עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה:
2 Chr 7 22 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת:
2 Chr 8 1 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו:
2 Chr 8 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל:
2 Chr 8 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה:
2 Chr 8 4 ויבן את תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת:
2 Chr 8 5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח:
2 Chr 8 6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו:
2 Chr 8 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה:
2 Chr 8 8 מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה:
2 Chr 8 9 ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו ופרשיו:
2 Chr 8 10 ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים הרדים בעם:
2 Chr 8 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה:
2 Chr 8 12 אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם:
2 Chr 8 13 ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות:
2 Chr 8 14 ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער כי כן מצות דויד איש האלהים:
2 Chr 8 15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלוים לכל דבר ולאצרות:
2 Chr 8 16 ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה:
2 Chr 8 17 אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום:
2 Chr 8 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:
2 Chr 9 1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל

Hebrew Holy Bible Old Testament

כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה:
2 Chr 9 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה:
2 Chr 9 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה:
2 Chr 9 4 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח:
2 Chr 9 5 ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך:
2 Chr 9 6 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי:
2 Chr 9 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד ושמעים את חכמתך:
2 Chr 9 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט וצדקה:
2 Chr 9 9 ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
2 Chr 9 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה:
2 Chr 9 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה:
2 Chr 9 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך לארצה היא ועבדיה:
2 Chr 9 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב:
2 Chr 9 14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה:
2 Chr 9 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת:
2 Chr 9 16 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון:
2 Chr 9 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור:
2 Chr 9 18 ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות:
2 Chr 9 19 ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה:
2 Chr 9 20 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה:
2 Chr 9 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים ותוכיים:
2 Chr 9 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה:
2 Chr 9 23 וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו:
2 Chr 9 24 והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה:
2 Chr 9 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם:
2 Chr 9 26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים:
2 Chr 9 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב:
2 Chr 9 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות:
2 Chr 9 29 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט:
2 Chr 9 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה:
2 Chr 9 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:
2 Chr 10 1 וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל להמליך אתו:
2 Chr 10 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים:
2 Chr 10 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר:
2 Chr 10 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך:
2 Chr 10 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם:
2 Chr 10 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיתו חי לאמר איך

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר:
2 Chr 10 7 וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים:
2 Chr 10 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו:
2 Chr 10 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו:
2 Chr 10 10 וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתני אבי:
2 Chr 10 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים:
2 Chr 10 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי:
2 Chr 10 13 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים:
2 Chr 10 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים:
2 Chr 10 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט:
2 Chr 10 16 וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהליו:
2 Chr 10 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:
2 Chr 10 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם:
2 Chr 10 19 ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה:
2 Chr 11 1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם:
2 Chr 11 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר:
2 Chr 11 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר:
2 Chr 11 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם:
2 Chr 11 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה:
2 Chr 11 6 ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע:
2 Chr 11 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם:
2 Chr 11 8 ואת גת ואת מרשה ואת זיף:
2 Chr 11 9 ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה:
2 Chr 11 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות:
2 Chr 11 11 ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין:
2 Chr 11 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן:
2 Chr 11 13 והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו מכל גבולם:
2 Chr 11 14 כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה:
2 Chr 11 15 ויעמד לו כהנים לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה:
2 Chr 11 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבוח ליהוה אלהי אבותיהם:
2 Chr 11 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש:
2 Chr 11 18 ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד אביהיל בת אליאב בן ישי:
2 Chr 11 19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זהם:
2 Chr 11 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת זיזא ואת שלמית:
2 Chr 11 21 ויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות:
2 Chr 11 22 ויעמד לראש רחבעם את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו:
2 Chr 11 23 ויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב וישאל המון נשים:
2 Chr 12 1 ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו:
2 Chr 12 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו

ביהוה:
2 Chr 12 3 באלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לובים סכיים וכושים:
2 Chr 12 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם:
2 Chr 12 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק:
2 Chr 12 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה:
2 Chr 12 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק:
2 Chr 12 8 כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות:
2 Chr 12 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה:
2 Chr 12 10 ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך:
2 Chr 12 11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים:
2 Chr 12 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים:
2 Chr 12 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית:
2 Chr 12 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה:
2 Chr 12 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים:
2 Chr 12 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביה בנו תחתיו:
2 Chr 13 1 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה:
2 Chr 13 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם:
2 Chr 13 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל:
2 Chr 13 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל:
2 Chr 13 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח:
2 Chr 13 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו:
2 Chr 13 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם:
2 Chr 13 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים:
2 Chr 13 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן ללא אלהים:
2 Chr 13 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת:
2 Chr 13 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו:
2 Chr 13 12 והנה עמנו בראש האלהים וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו:
2 Chr 13 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם:
2 Chr 13 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים מחצצרים בחצצרות:
2 Chr 13 15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה:
2 Chr 13 16 וינוסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם:
2 Chr 13 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור:
2 Chr 13 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם:
2 Chr 13 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנתיה:
2 Chr 13 20 ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת:
2 Chr 13 21 ויתחזק אביהו וישא לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים וששׁ עשרה בנות:

Hebrew Holy Bible Old Testament

2 Chr 13 22 ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו:
2 Chr 14 1 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים:
2 Chr 14 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו:
2 Chr 14 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים:
2 Chr 14 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה:
2 Chr 14 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו:
2 Chr 14 6 ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו:
2 Chr 14 7 ויאמר ליהודה נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו:
2 Chr 14 8 ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף כל אלה גבורי חיל:
2 Chr 14 9 ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד מרשה:
2 Chr 14 10 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה:
2 Chr 14 11 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש:
2 Chr 14 12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים:
2 Chr 14 13 וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד:
2 Chr 14 14 ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם:
2 Chr 14 15 וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלם:
2 Chr 15 1 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים:
2 Chr 15 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם:
2 Chr 15 3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה:
2 Chr 15 4 וישב בצר לו על יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם:
2 Chr 15 5 ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי הארצות:
2 Chr 15 6 וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה:
2 Chr 15 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם:
2 Chr 15 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה:
2 Chr 15 9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו:
2 Chr 15 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא:
2 Chr 15 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים:
2 Chr 15 12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם:
2 Chr 15 13 וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קטן ועד גדול למאיש ועד אשה:
2 Chr 15 14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות:
2 Chr 15 15 וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב:
2 Chr 15 16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון:
2 Chr 15 17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו:
2 Chr 15 18 ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים:
2 Chr 15 19 ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:
2 Chr 16 1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה:
2 Chr 16 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם היושב בדרמשק לאמר:
2 Chr 16 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי:
2 Chr 16 4 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

2 Chr 16 5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבת את מלאכתו:
2 Chr 16 6 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה:
2 Chr 16 7 ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך:
2 Chr 16 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך:
2 Chr 16 9 כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות:
2 Chr 16 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא:
2 Chr 16 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל:
2 Chr 16 12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים:
2 Chr 16 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו:
2 Chr 16 14 ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:
2 Chr 17 1 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל:
2 Chr 17 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו:
2 Chr 17 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים:
2 Chr 17 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל:
2 Chr 17 5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב:
2 Chr 17 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה:
2 Chr 17 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה:
2 Chr 17 8 ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים:
2 Chr 17 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם:
2 Chr 17 10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט:
2 Chr 17 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים שבעת אלפים ושבע מאות:
2 Chr 17 12 ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות:
2 Chr 17 13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם:
2 Chr 17 14 ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אלף:
2 Chr 17 15 ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים ושמונים אלף:
2 Chr 17 16 ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אלף גבור חיל:
2 Chr 17 17 ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומגן מאתים אלף:
2 Chr 17 18 ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא:
2 Chr 17 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה:
2 Chr 18 1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב:
2 Chr 18 2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמות גלעד:
2 Chr 18 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה:
2 Chr 18 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה:
2 Chr 18 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך:
2 Chr 18 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו:
2 Chr 18 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:
2 Chr 18 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכהו בן ימלא:
2 Chr 18 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:

2 Chr 18 10 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלותם:
2 Chr 18 11 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:
2 Chr 18 12 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב:
2 Chr 18 13 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר:
2 Chr 18 14 ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם:
2 Chr 18 15 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה:
2 Chr 18 16 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין להן רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום:
2 Chr 18 17 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טוב כי אם לרע:
2 Chr 18 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו:
2 Chr 18 19 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה:
2 Chr 18 20 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:
2 Chr 18 21 ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן:
2 Chr 18 22 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה:
2 Chr 18 23 ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך:
2 Chr 18 24 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא:
2 Chr 18 25 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן המלך:
2 Chr 18 26 ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום:
2 Chr 18 27 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:
2 Chr 18 28 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד:
2 Chr 18 29 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובוא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה:
2 Chr 18 30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל לבדו:
2 Chr 18 31 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו:
2 Chr 18 32 ויהי כראות שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחריו:
2 Chr 18 33 ואיש משך בקשת לתמו ויך את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי:
2 Chr 18 34 ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא השמש:
2 Chr 19 1 וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלם:
2 Chr 19 2 ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה:
2 Chr 19 3 אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים:
2 Chr 19 4 וישב יהושפט בירושלם וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם:
2 Chr 19 5 ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר ועיר:
2 Chr 19 6 ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט:
2 Chr 19 7 ועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד:
2 Chr 19 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם:
2 Chr 19 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם:
2 Chr 19 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה

לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו:
2 Chr 19 11 והנה אמריהו כהן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב:
2 Chr 20 1 ויהי אחריכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה:
2 Chr 20 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי:
2 Chr 20 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה:
2 Chr 20 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה:
2 Chr 20 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה:
2 Chr 20 6 ויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב:
2 Chr 20 7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם:
2 Chr 20 8 וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר:
2 Chr 20 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע:
2 Chr 20 10 ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום:
2 Chr 20 11 והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו:
2 Chr 20 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו:
2 Chr 20 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפם נשיהם ובניהם:
2 Chr 20 14 ויחזיאל בן זכריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל:
2 Chr 20 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים:
2 Chr 20 16 מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל:
2 Chr 20 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם:
2 Chr 20 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות ליהוה:
2 Chr 20 19 ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה:
2 Chr 20 20 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו:
2 Chr 20 21 ויועץ אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו:
2 Chr 20 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה וינגפו:
2 Chr 20 23 ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית:
2 Chr 20 24 ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה:
2 Chr 20 25 ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזזים את השלל כי רב הוא:
2 Chr 20 26 וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום:
2 Chr 20 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם:
2 Chr 20 28 ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה:
2 Chr 20 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל:
2 Chr 20 30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב:
2 Chr 20 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי:
2 Chr 20 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה:
2 Chr 20 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבתיהם:
2 Chr 20 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

על ספר מלכי ישראל:
2 Chr 20 35 ואחריכן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות:
2 Chr 20 36 ויחברהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר:
2 Chr 20 37 ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת אל תרשיש:
2 Chr 21 1 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו:
2 Chr 21 2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל:
2 Chr 21 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור:
2 Chr 21 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל:
2 Chr 21 5 בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם:
2 Chr 21 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה:
2 Chr 21 7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים:
2 Chr 21 8 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך:
2 Chr 21 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב:
2 Chr 21 10 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו:
2 Chr 21 11 גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלם וידח את יהודה:
2 Chr 21 12 ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה:
2 Chr 21 13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת:
2 Chr 21 14 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך:
2 Chr 21 15 ואתה בחליים רבים במחלה מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים:
2 Chr 21 16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים:
2 Chr 21 17 ויעלו ביהודה ויבקעוה וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו:
2 Chr 21 18 ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא:
2 Chr 21 19 ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו:
2 Chr 21 20 בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא בקברות המלכים:
2 Chr 22 1 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
2 Chr 22 2 בן ארבעים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי:
2 Chr 22 3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע:
2 Chr 22 4 ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו:
2 Chr 22 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו הרמים את יורם:
2 Chr 22 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:
2 Chr 22 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב:
2 Chr 22 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם:
2 Chr 22 9 ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימתהו ויקברהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה:
2 Chr 22 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה:
2 Chr 22 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה

אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו:
2 Chr 22 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:
2 Chr 23 1 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית:
2 Chr 23 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם:
2 Chr 23 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דויד:
2 Chr 23 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים:
2 Chr 23 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה:
2 Chr 23 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה:
2 Chr 23 7 והקיפו הלוים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבאו ובצאתו:
2 Chr 23 8 ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות:
2 Chr 23 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים:
2 Chr 23 10 ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב:
2 Chr 23 11 ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך:
2 Chr 23 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה:
2 Chr 23 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר:
2 Chr 23 14 ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה:
2 Chr 23 15 וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם:
2 Chr 23 16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה:
2 Chr 23 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות:
2 Chr 23 18 וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד:
2 Chr 23 19 ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר:
2 Chr 23 20 ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה:
2 Chr 23 21 וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב:
2 Chr 24 1 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע:
2 Chr 24 2 ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן:
2 Chr 24 3 וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנות:
2 Chr 24 4 ויהי אחריכן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה:
2 Chr 24 5 ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים:
2 Chr 24 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל העדות:
2 Chr 24 7 כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים:
2 Chr 24 8 ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה:
2 Chr 24 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר:
2 Chr 24 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה:
2 Chr 24 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישאהו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב:
2 Chr 24 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה:
2 Chr 24 13 ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו

ויאמצהו:
2 Chr 24 14 וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע:
2 Chr 24 15 ויזקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו:
2 Chr 24 16 ויקברהו בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו:
2 Chr 24 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם:
2 Chr 24 18 ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת:
2 Chr 24 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו:
2 Chr 24 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם:
2 Chr 24 21 ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה:
2 Chr 24 22 ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש:
2 Chr 24 23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק:
2 Chr 24 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים:
2 Chr 24 25 ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברהו בעיר דויד ולא קברהו בקברות המלכים:
2 Chr 24 26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית:
2 Chr 24 27 ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:
2 Chr 25 1 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלים:
2 Chr 25 2 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם:
2 Chr 25 3 ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו המכים את המלך אביו:
2 Chr 25 4 ואת בניהם לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו:
2 Chr 25 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח וצנה:
2 Chr 25 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף:
2 Chr 25 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים:
2 Chr 25 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל:
2 Chr 25 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה:
2 Chr 25 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי אף:
2 Chr 25 11 ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים:
2 Chr 25 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו:
2 Chr 25 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבזו בזה רבה:
2 Chr 25 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר:
2 Chr 25 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך:
2 Chr 25 16 ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי:
2 Chr 25 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים:
2 Chr 25 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח:

2 Chr 25 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך:
2 Chr 25 20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום:
2 Chr 25 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה:
2 Chr 25 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו:
2 Chr 25 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה:
2 Chr 25 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרון:
2 Chr 25 25 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה:
2 Chr 25 26 ויתר דברי אמציהו הראשנים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל:
2 Chr 25 27 ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתהו שם:
2 Chr 25 28 וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה:
2 Chr 26 1 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו:
2 Chr 26 2 הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו:
2 Chr 26 3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם:
2 Chr 26 4 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו:
2 Chr 26 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלהים:
2 Chr 26 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים:
2 Chr 26 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערביים הישבים בגור בעל והמעונים:
2 Chr 26 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה:
2 Chr 26 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויחזקם:
2 Chr 26 10 ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה:
2 Chr 26 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל הסופר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך:
2 Chr 26 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות:
2 Chr 26 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב:
2 Chr 26 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים:
2 Chr 26 15 ויעש בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק:
2 Chr 26 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת:
2 Chr 26 17 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל:
2 Chr 26 18 ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים:
2 Chr 26 19 ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת:
2 Chr 26 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה:
2 Chr 26 21 ויהי עזיהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ:
2 Chr 26 22 ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא:
2 Chr 26 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:
2 Chr 27 1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק:
2 Chr 27 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם

משחיתים:
2 Chr 27 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב:
2 Chr 27 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים:
2 Chr 27 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית:
2 Chr 27 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו:
2 Chr 27 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:
2 Chr 27 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם:
2 Chr 27 9 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו:
2 Chr 28 1 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו:
2 Chr 28 2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים:
2 Chr 28 3 והוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל:
2 Chr 28 4 ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
2 Chr 28 5 ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה:
2 Chr 28 6 ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם:
2 Chr 28 7 ויהרג זכרי גבור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך:
2 Chr 28 8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון:
2 Chr 28 9 ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע:
2 Chr 28 10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם:
2 Chr 28 11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם:
2 Chr 28 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא:
2 Chr 28 13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל:
2 Chr 28 14 ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל הקהל:
2 Chr 28 15 ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון:
2 Chr 28 16 בעת ההיא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו:
2 Chr 28 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי:
2 Chr 28 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם:
2 Chr 28 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה:
2 Chr 28 20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו:
2 Chr 28 21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו:
2 Chr 28 22 ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז:
2 Chr 28 23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל:
2 Chr 28 24 ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם:
2 Chr 28 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבתיו:
2 Chr 28 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל:
2 Chr 28 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:
2 Chr 29 1 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו:
2 Chr 29 2 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו:

2 Chr 29 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם:
2 Chr 29 4 ויבא את הכהנים ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח:
2 Chr 29 5 ויאמר להם שמעוני הלוים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את הנדה מן הקדש:
2 Chr 29 6 כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף:
2 Chr 29 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל:
2 Chr 29 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם:
2 Chr 29 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת:
2 Chr 29 10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו:
2 Chr 29 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים:
2 Chr 29 12 ויקמו הלוים מחת בן עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח:
2 Chr 29 13 ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו:
2 Chr 29 14 ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל:
2 Chr 29 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה:
2 Chr 29 16 ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים להוציא לנחל קדרון חוצה:
2 Chr 29 17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו:
2 Chr 29 18 ויבואו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו:
2 Chr 29 19 ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה:
2 Chr 29 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה:
2 Chr 29 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה:
2 Chr 29 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבחה וישחטו האלים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבחה:
2 Chr 29 23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם:
2 Chr 29 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת:
2 Chr 29 25 ויעמד את הלוים בית יהוה במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו:
2 Chr 29 26 ויעמדו הלוים בכלי דויד והכהנים בחצרות:
2 Chr 29 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצרות ועל ידי כלי דויד מלך ישראל:
2 Chr 29 28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצרות מחצצרים הכל עד לכלות העלה:
2 Chr 29 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו:
2 Chr 29 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו:
2 Chr 29 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות:
2 Chr 29 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה:
2 Chr 29 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים:
2 Chr 29 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש מהכהנים:
2 Chr 29 35 וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה:
2 Chr 29 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי בפתאם היה הדבר:
2 Chr 30 1 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל:
2 Chr 30 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני:

2 Chr 30 3 כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם:
2 Chr 30 4 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל:
2 Chr 30 5 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב:
2 Chr 30 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור:
2 Chr 30 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים:
2 Chr 30 8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב מכם חרון אפו:
2 Chr 30 9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו:
2 Chr 30 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם:
2 Chr 30 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם:
2 Chr 30 12 גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה:
2 Chr 30 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד:
2 Chr 30 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון:
2 Chr 30 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה:
2 Chr 30 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים:
2 Chr 30 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה:
2 Chr 30 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד:
2 Chr 30 19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש:
2 Chr 30 20 וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם:
2 Chr 30 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה:
2 Chr 30 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם:
2 Chr 30 23 ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה:
2 Chr 30 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב:
2 Chr 30 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה:
2 Chr 30 26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם:
2 Chr 30 27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים:
2 Chr 31 1 וככלות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחזתו לעריהם:
2 Chr 31 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה:
2 Chr 31 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה:
2 Chr 31 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה:
2 Chr 31 5 וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו:
2 Chr 31 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות:

2 Chr 31 7 בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו:
2 Chr 31 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
2 Chr 31 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות:
2 Chr 31 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברך את עמו והנותר את ההמון הזה:
2 Chr 31 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו:
2 Chr 31 12 ויביאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה:
2 Chr 31 13 ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים:
2 Chr 31 14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים:
2 Chr 31 15 ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן:
2 Chr 31 16 מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם:
2 Chr 31 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם:
2 Chr 31 18 ולהתיחש בכל טפם נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש:
2 Chr 31 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחש בלוים:
2 Chr 31 20 ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו:
2 Chr 31 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח:
2 Chr 32 1 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו:
2 Chr 32 2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם:
2 Chr 32 3 ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו:
2 Chr 32 4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים:
2 Chr 32 5 ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר דויד ויעש שלח לרב ומגנים:
2 Chr 32 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר:
2 Chr 32 7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו:
2 Chr 32 8 עמו זרוע בשר ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה:
2 Chr 32 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר:
2 Chr 32 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים במצור בירושלם:
2 Chr 32 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור:
2 Chr 32 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו תקטירו:
2 Chr 32 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מידי:
2 Chr 32 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי:
2 Chr 32 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי:
2 Chr 32 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו:
2 Chr 32 17 וספרים כתב לחרף ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי:
2 Chr 32 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר:

2 Chr 32 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם:
2 Chr 32 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמים:
2 Chr 32 21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב:
2 Chr 32 22 ויושע יהוה את יחזקיהו ואת ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב:
2 Chr 32 23 ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן:
2 Chr 32 24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו:
2 Chr 32 25 ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם:
2 Chr 32 26 ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו:
2 Chr 32 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה:
2 Chr 32 28 ומסכנות לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות:
2 Chr 32 29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד:
2 Chr 32 30 והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו:
2 Chr 32 31 וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו:
2 Chr 32 32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל:
2 Chr 32 33 וישכב יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו:
2 Chr 33 1 בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם:
2 Chr 33 2 ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל:
2 Chr 33 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם:
2 Chr 33 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם:
2 Chr 33 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה:
2 Chr 33 6 והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו:
2 Chr 33 7 וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום:
2 Chr 33 8 ולא אוסיף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה:
2 Chr 33 9 ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל:
2 Chr 33 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו:
2 Chr 33 11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחחים ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה:
2 Chr 33 12 וכהצר לו חלה את פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו:
2 Chr 33 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים:
2 Chr 33 14 ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה:
2 Chr 33 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר:
2 Chr 33 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי ישראל:
2 Chr 33 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם:
2 Chr 33 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל:
2 Chr 33 19 ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקמות אשר בנה בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חוזי:
2 Chr 33 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו:

2 Chr 33 21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם:
2 Chr 33 22 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם:
2 Chr 33 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה:
2 Chr 33 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו בביתו:
2 Chr 33 25 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:
2 Chr 34 1 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם:
2 Chr 34 2 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאול:
2 Chr 34 3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות:
2 Chr 34 4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם:
2 Chr 34 5 ועצמות כהנים שרף על מזבחותים ויטהר את יהודה ואת ירושלם:
2 Chr 34 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתיהם סביב:
2 Chr 34 7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם:
2 Chr 34 8 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו:
2 Chr 34 9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלם:
2 Chr 34 10 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק הבית:
2 Chr 34 11 ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה:
2 Chr 34 12 והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח והלוים כל מבין בכלי שיר:
2 Chr 34 13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלוים סופרים ושטרים ושוערים:
2 Chr 34 14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה:
2 Chr 34 15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן:
2 Chr 34 16 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים:
2 Chr 34 17 ויתיכו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה:
2 Chr 34 18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך:
2 Chr 34 19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו:
2 Chr 34 20 ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר:
2 Chr 34 21 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה:
2 Chr 34 22 וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת:
2 Chr 34 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי:
2 Chr 34 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה:
2 Chr 34 25 תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה:
2 Chr 34 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
2 Chr 34 27 יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל ישביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה:
2 Chr 34 28 הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו וישיבו את המלך דבר:
2 Chr 34 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם:

2 Chr 34 30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה:
2 Chr 34 31 ויעמד המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה:
2 Chr 34 32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ויעשו ישבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם:
2 Chr 34 33 ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:
2 Chr 35 1 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון:
2 Chr 35 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה:
2 Chr 35 3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל:
2 Chr 35 4 והכונו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו:
2 Chr 35 5 ועמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים:
2 Chr 35 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה:
2 Chr 35 7 וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך:
2 Chr 35 8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות:
2 Chr 35 9 וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות:
2 Chr 35 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך:
2 Chr 35 11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים:
2 Chr 35 12 ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר:
2 Chr 35 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם:
2 Chr 35 14 ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן:
2 Chr 35 15 והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו להם:
2 Chr 35 16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו:
2 Chr 35 17 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים:
2 Chr 35 18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא וישבי ירושלם:
2 Chr 35 19 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה:
2 Chr 35 20 אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו:
2 Chr 35 21 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך:
2 Chr 35 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו:
2 Chr 35 23 וירו היורים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד:
2 Chr 35 24 ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו:
2 Chr 35 25 ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות:
2 Chr 35 26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה:
2 Chr 35 27 ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:
2 Chr 36 1 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת אביו בירושלם:
2 Chr 36 2 בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם:
2 Chr 36 3 ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב:
2 Chr 36 4 וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה:

2 Chr 36 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו:
2 Chr 36 6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה:
2 Chr 36 7 ומכלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל:
2 Chr 36 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו:
2 Chr 36 9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה:
2 Chr 36 10 ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם:
2 Chr 36 11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם:
2 Chr 36 12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה:
2 Chr 36 13 וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל:
2 Chr 36 14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם:
2 Chr 36 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו:
2 Chr 36 16 ויהיו מלעבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא:
2 Chr 36 17 ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו:
2 Chr 36 18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל:
2 Chr 36 19 וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית:
2 Chr 36 20 ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס:
2 Chr 36 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:
2 Chr 36 22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר:
2 Chr 36 23 כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezra

Ezra 1 1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר:
Ezra 1 2 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה:
Ezra 1 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם:
Ezra 1 4 וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם:
Ezra 1 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם:
Ezra 1 6 וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב:
Ezra 1 7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו:
Ezra 1 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה:
Ezra 1 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים:
Ezra 1 10 כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף:
Ezra 1 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם:
Ezra 2 1 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצור מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו:
Ezra 2 2 אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל:
Ezra 2 3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים:
Ezra 2 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:
Ezra 2 5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים:
Ezra 2 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר:
Ezra 2 7 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה:
Ezra 2 8 בני זתוא תשע מאות וארבעים וחמשה:
Ezra 2 9 בני זכי שבע מאות וששים:
Ezra 2 10 בני בני שש מאות ארבעים ושנים:
Ezra 2 11 בני בבי שש מאות עשרים ושלשה:
Ezra 2 12 בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים:
Ezra 2 13 בני אדניקם שש מאות ששים וששה:
Ezra 2 14 בני בגוי אלפים חמשים וששה:
Ezra 2 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה:
Ezra 2 16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה:
Ezra 2 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה:
Ezra 2 18 בני יורה מאה ושנים עשר:
Ezra 2 19 בני חשם מאתים עשרים ושלשה:
Ezra 2 20 בני גבר תשעים וחמשה:
Ezra 2 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה:
Ezra 2 22 אנשי נטפה חמשים וששה:
Ezra 2 23 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה:
Ezra 2 24 בני עזמות ארבעים ושנים:
Ezra 2 25 בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה:
Ezra 2 26 בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד:
Ezra 2 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים:
Ezra 2 28 אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה:
Ezra 2 29 בני נבו חמשים ושנים:
Ezra 2 30 בני מגביש מאה חמשים וששה:
Ezra 2 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezra 2 32 בני חרם שלש מאות ועשרים:
Ezra 2 33 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה:
Ezra 2 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה:
Ezra 2 35 בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים:
Ezra 2 36 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה:
Ezra 2 37 בני אמר אלף חמשים ושנים:
Ezra 2 38 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה:
Ezra 2 39 בני חרם אלף ושבעה עשר:
Ezra 2 40 הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה שבעים וארבעה:
Ezra 2 41 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה:
Ezra 2 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה:
Ezra 2 43 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות:
Ezra 2 44 בני קרס בני סיעהא בני פדון:
Ezra 2 45 בני לבנה בני חגבה בני עקוב:
Ezra 2 46 בני חגב בני שמלי בני חנן:
Ezra 2 47 בני גדל בני גחר בני ראיה:
Ezra 2 48 בני רצין בני נקודא בני גזם:
Ezra 2 49 בני עזא בני פסח בני בסי:
Ezra 2 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים:
Ezra 2 51 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור:
Ezra 2 52 בני בצלות בני מחידא בני חרשא:
Ezra 2 53 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח:
Ezra 2 54 בני נציח בני חטיפא:
Ezra 2 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא:
Ezra 2 56 בני יעלה בני דרקון בני גדל:
Ezra 2 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמי:
Ezra 2 58 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים:
Ezra 2 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם:
Ezra 2 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים:
Ezra 2 61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם:
Ezra 2 62 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה:
Ezra 2 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים:
Ezra 2 64 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים:
Ezra 2 65 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים:
Ezra 2 66 סוסיהם שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה:
Ezra 2 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
Ezra 2 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו:
Ezra 2 69 ככחם נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה:
Ezra 2 70 וישבו הכהנים והלוים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם:
Ezra 3 1 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם:
Ezra 3 2 ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים:
Ezra 3 3 ויכינו המזבח על מכונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב:
Ezra 3 4 ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו:
Ezra 3 5 ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה:
Ezra 3 6 מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד:
Ezra 3 7 ויתנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

הלבנון אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם:
Ezra 3 8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה:
Ezra 3 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם ואחיהם הלוים:
Ezra 3 10 ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים מלבשים בחצצרות והלוים בני אסף במצלתים להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל:
Ezra 3 11 ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה:
Ezra 3 12 ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול:
Ezra 3 13 ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:
Ezra 4 1 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים היכל ליהוה אלהי ישראל:
Ezra 4 2 ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה:
Ezra 4 3 ויאמר להם זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס:
Ezra 4 4 ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות:
Ezra 4 5 וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס:
Ezra 4 6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם:
Ezra 4 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם ארמית:
Ezra 4 8 רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא:
Ezra 4 9 אדין רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא:
Ezra 4 10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכענת:
Ezra 4 11 דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת:
Ezra 4 12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו:
Ezra 4 13 כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק:
Ezra 4 14 כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא:
Ezra 4 15 די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת:
Ezra 4 16 מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך:
Ezra 4 17 פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם וכעת:
Ezra 4 18 נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי:
Ezra 4 19 ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה:
Ezra 4 20 ומלכין תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון:
Ezra 4 21 כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם:
Ezra 4 22 וזהירין הוו שלו למעבד על דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין:
Ezra 4 23 אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו באדרע וחיל:
Ezra 4 24 באדין בטלת עבידת בית אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezra 5 1 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון:
Ezra 5 2 באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא מסעדין להון:
Ezra 5 3 בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה:
Ezra 5 4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די דנה בנינא בנין:
Ezra 5 5 ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה:
Ezra 5 6 פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא:
Ezra 5 7 פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא:
Ezra 5 8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם:
Ezra 5 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה:
Ezra 5 10 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם:
Ezra 5 11 וכנמא פתגמא התיבונא לממר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה:
Ezra 5 12 להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל:
Ezra 5 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא:
Ezra 5 14 ואף מאניא די בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה:
Ezra 5 15 ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה:
Ezra 5 16 אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם:
Ezra 5 17 וכען הן על מלכא טב יתבקר בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עלינא:
Ezra 6 1 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל:
Ezra 6 2 והשתכח באחמתא בבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה:
Ezra 6 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין:
Ezra 6 4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תתיהב:
Ezra 6 5 ואף מאני בית אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא:
Ezra 6 6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה:
Ezra 6 7 שבקו לעבידת בית אלהא דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה:
Ezra 6 8 ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיהבא לגבריא אלך די לא לבטלא:
Ezra 6 9 ומה חשחן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו:
Ezra 6 10 די להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי:
Ezra 6 11 ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על דנה:
Ezra 6 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד:
Ezra 6 13 אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו:
Ezra 6 14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך פרס:
Ezra 6 15 ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ezra 6 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה:
Ezra 6 17 והקרבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל:
Ezra 6 18 והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתב ספר משה:
Ezra 6 19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון:
Ezra 6 20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולהם:
Ezra 6 21 ויאכלו בני ישראל השבים מהגולה וכל הנבדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל:
Ezra 6 22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל:
Ezra 7 1 ואחר הדברים האלה במלכות ארתחשסתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה:
Ezra 7 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב:
Ezra 7 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות:
Ezra 7 4 בן זרחיה בן עזי בן בקי:
Ezra 7 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש:
Ezra 7 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו:
Ezra 7 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלוים והמשררים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא המלך:
Ezra 7 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך:
Ezra 7 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו:
Ezra 7 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת וללמד בישראל חק ומשפט:
Ezra 7 11 וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל:
Ezra 7 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת:
Ezra 7 13 מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמה ישראל וכהנוהי ולויא למהך לירושלם עמך יהך:
Ezra 7 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת יעטהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך:
Ezra 7 15 ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל די בירושלם משכנה:
Ezra 7 16 וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם:
Ezra 7 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די בית אלהכם די בירושלם:
Ezra 7 18 ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון:
Ezra 7 19 ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם:
Ezra 7 20 ושאר חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא:
Ezra 7 21 ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די אלה שמיא אספרנא יתעבד:
Ezra 7 22 עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב:
Ezra 7 23 כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי:
Ezra 7 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם:
Ezra 7 25 ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון:
Ezra 7 26 וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין:
Ezra 7 27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם:

Ezra 7 28 ועלי הטה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:
Ezra 8 1 ואלה ראשי אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך מבבל:
Ezra 8 2 מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש:
Ezra 8 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה וחמשים:
Ezra 8 4 מבני פחת מואב אליהועיני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים:
Ezra 8 5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים:
Ezra 8 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים:
Ezra 8 7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים:
Ezra 8 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שמנים הזכרים:
Ezra 8 9 מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים:
Ezra 8 10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים:
Ezra 8 11 ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים:
Ezra 8 12 ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים:
Ezra 8 13 ומבני אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים:
Ezra 8 14 ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים:
Ezra 8 15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם:
Ezra 8 16 ואשלחה לאליעזר לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים:
Ezra 8 17 ואוצאה אותם על אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו:
Ezra 8 18 ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר:
Ezra 8 19 ואת חשביה ואתו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים:
Ezra 8 20 ומן הנתינים שנתן דויד והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות:
Ezra 8 21 ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו:
Ezra 8 22 כי בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו:
Ezra 8 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו:
Ezra 8 24 ואבדילה משרי הכהנים שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה:
Ezra 8 25 ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים:
Ezra 8 26 ואשקלה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה ככר:
Ezra 8 27 וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה שנים חמודת כזהב:
Ezra 8 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם:
Ezra 8 29 שקדו ושמרו עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה:
Ezra 8 30 וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו:
Ezra 8 31 ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך:
Ezra 8 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה:
Ezra 8 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים:
Ezra 8 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא:
Ezra 8 35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה:
Ezra 8 36 ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים:
Ezra 9 1 וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי:

Ezra 9 2 כי נשאו מבנתיהם להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה:
Ezra 9 3 וכשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה משומם:
Ezra 9 4 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב:
Ezra 9 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי:
Ezra 9 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים:
Ezra 9 7 מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה:
Ezra 9 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו:
Ezra 9 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם:
Ezra 9 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך:
Ezra 9 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם:
Ezra 9 12 ועתה בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם:
Ezra 9 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כזאת:
Ezra 9 14 הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה:
Ezra 9 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת:
Ezra 10 1 וכהתפלל עזרא וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה:
Ezra 10 2 ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת:
Ezra 10 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה:
Ezra 10 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה:
Ezra 10 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו:
Ezra 10 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה:
Ezra 10 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ ירושלם:
Ezra 10 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה:
Ezra 10 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים:
Ezra 10 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל:
Ezra 10 11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות:
Ezra 10 12 ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות:
Ezra 10 13 אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה:
Ezra 10 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה:
Ezra 10 15 אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם:
Ezra 10 16 ויעשו כן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר:
Ezra 10 17 ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון:

Ezra 10 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה:
Ezra 10 19 ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם:
Ezra 10 20 ומבני אמר חנני וזבדיה:
Ezra 10 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחיאל ועזיה:
Ezra 10 22 ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל נתנאל יוזבד ואלעשה:
Ezra 10 23 ומן הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר:
Ezra 10 24 ומן המשררים אלישיב ומן השערים שלם וטלם ואורי:
Ezra 10 25 ומישראל מבני פרעש רמיה ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה:
Ezra 10 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה:
Ezra 10 27 ומבני זתוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא:
Ezra 10 28 ומבני בבי יהוחנן חנניה זבי עתלי:
Ezra 10 29 ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות:
Ezra 10 30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנשה:
Ezra 10 31 ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון:
Ezra 10 32 בנימן מלוך שמריה:
Ezra 10 33 מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט ירמי מנשה שמעי:
Ezra 10 34 מבני בני מעדי עמרם ואואל:
Ezra 10 35 בניה בדיה כלוהי:
Ezra 10 36 וניה מרמות אלישיב:
Ezra 10 37 מתניה מתני ויעשו:
Ezra 10 38 ובני ובנוי שמעי:
Ezra 10 39 ושלמיה ונתן ועדיה:
Ezra 10 40 מכנדבי ששי שרי:
Ezra 10 41 עזראל ושלמיהו שמריה:
Ezra 10 42 שלום אמריה יוסף:
Ezra 10 43 מבני נבו יעיאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה:
Ezra 10 44 כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישימו בנים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Nehemiah

Neh 1 1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה:
Neh 1 2 ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו מן השבי ועל ירושלם:
Neh 1 3 ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת ושעריה נצתו באש:
Neh 1 4 ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים:
Neh 1 5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:
Neh 1 6 תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו:
Neh 1 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך:
Neh 1 8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים:
Neh 1 9 ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם:
Neh 1 10 והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה:
Neh 1 11 אנא אדני תהי נא אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך:
Neh 2 1 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי רע לפניו:
Neh 2 2 ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד:
Neh 2 3 ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש:
Neh 2 4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים:
Neh 2 5 ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה:
Neh 2 6 ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן:
Neh 2 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל יהודה:
Neh 2 8 ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי:
Neh 2 9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים:
Neh 2 10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל:
Neh 2 11 ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה:
Neh 2 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה:
Neh 2 13 ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש:
Neh 2 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתי:
Neh 2 15 ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב:
Neh 2 16 והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי:
Neh 2 17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה:
Neh 2 18 ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Neh 2 19 וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים:
Neh 2 20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:
Neh 3 1 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל:
Neh 3 2 ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי:
Neh 3 3 ואת שער הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריחיו:
Neh 3 4 ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא:
Neh 3 5 ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו צורם בעבדת אדניהם:
Neh 3 6 ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו ובריחיו:
Neh 3 7 ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר:
Neh 3 8 על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה:
Neh 3 9 ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם:
Neh 3 10 ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה:
Neh 3 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים:
Neh 3 12 ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו:
Neh 3 13 את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות:
Neh 3 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו:
Neh 3 15 ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד:
Neh 3 16 אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד הברכה העשויה ועד בית הגברים:
Neh 3 17 אחריו החזיקו הלוים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו:
Neh 3 18 אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה:
Neh 3 19 ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע:
Neh 3 20 אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול:
Neh 3 21 אחריו החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד תכלית בית אלישיב:
Neh 3 22 ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר:
Neh 3 23 אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו:
Neh 3 24 אחריו החזיק בנוי בן חנדד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה:
Neh 3 25 פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש:
Neh 3 26 והנתינים היו ישבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא:
Neh 3 27 אחריו החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל:
Neh 3 28 מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו:
Neh 3 29 אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח:
Neh 3 30 אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנון בן צלף הששי מדה שני אחריו החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתו:
Neh 3 31 אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה:
Neh 3 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:
Neh 4 1 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים:
Neh 4 2 ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

היכלו ביום היחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרופות:
Neh 4 3 וטוביה העמני אצלו ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם:
Neh 4 4 שמע אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה:
Neh 4 5 ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הבונים:
Neh 4 6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב לעם לעשות:
Neh 4 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד:
Neh 4 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה:
Neh 4 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם:
Neh 4 10 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה:
Neh 4 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה:
Neh 4 12 ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקמות אשר תשובו עלינו:
Neh 4 13 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם:
Neh 4 14 וארא ואקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
Neh 4 15 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו:
Neh 4 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה:
Neh 4 17 הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח:
Neh 4 18 והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי:
Neh 4 19 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מאחיו:
Neh 4 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו:
Neh 4 21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים:
Neh 4 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה:
Neh 4 23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:
Neh 5 1 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים:
Neh 5 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה:
Neh 5 3 ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב:
Neh 5 4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו:
Neh 5 5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים:
Neh 5 6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה:
Neh 5 7 וימלך לבי עלי ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה:
Neh 5 8 ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר:
Neh 5 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו:
Neh 5 10 וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את המשא הזה:
Neh 5 11 השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם:
Neh 5 12 ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה:
Neh 5 13 גם חצני נערתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה:
Neh 5 14 גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתים לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי:
Neh 5 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים:

Neh 5 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה:
Neh 5 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבתינו על שלחני:
Neh 5 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש בררות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם הזה:
Neh 5 19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה:
Neh 6 1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים:
Neh 6 2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה:
Neh 6 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם:
Neh 6 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה:
Neh 6 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו:
Neh 6 6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה:
Neh 6 7 וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו:
Neh 6 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלבך אתה בודאם:
Neh 6 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי:
Neh 6 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים להרגך:
Neh 6 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא:
Neh 6 12 ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו:
Neh 6 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני:
Neh 6 14 זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי:
Neh 6 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום:
Neh 6 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת:
Neh 6 17 גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרתיהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם:
Neh 6 18 כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה:
Neh 6 19 גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני:
Neh 7 1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים והלוים:
Neh 7 2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים:
Neh 7 3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו:
Neh 7 4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים:
Neh 7 5 ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו:
Neh 7 6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו:
Neh 7 7 הבאים עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל:
Neh 7 8 בני פרעש אלפים מאה ושבעים ושנים:
Neh 7 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:
Neh 7 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים:
Neh 7 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר:
Neh 7 12 בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה:
Neh 7 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה:
Neh 7 14 בני זכי שבע מאות וששים:
Neh 7 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה:

Neh 7 16 בני בבי שש מאות עשרים ושמנה:
Neh 7 17 בני עזגד אלפים שלש מאות עשרים ושנים:
Neh 7 18 בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה:
Neh 7 19 בני בגוי אלפים ששים ושבעה:
Neh 7 20 בני עדין שש מאות חמשים וחמשה:
Neh 7 21 בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה:
Neh 7 22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה:
Neh 7 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה:
Neh 7 24 בני חריף מאה שנים עשר:
Neh 7 25 בני גבעון תשעים וחמשה:
Neh 7 26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה:
Neh 7 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה:
Neh 7 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים:
Neh 7 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה:
Neh 7 30 אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד:
Neh 7 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים:
Neh 7 32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה:
Neh 7 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים:
Neh 7 34 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה:
Neh 7 35 בני חרם שלש מאות ועשרים:
Neh 7 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה:
Neh 7 37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות ועשרים ואחד:
Neh 7 38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים:
Neh 7 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה:
Neh 7 40 בני אמר אלף חמשים ושנים:
Neh 7 41 בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה:
Neh 7 42 בני חרם אלף שבעה עשר:
Neh 7 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארבעה:
Neh 7 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה:
Neh 7 45 השערים בני שלום בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא בני שבי מאה שלשים
ושמנה:
Neh 7 46 הנתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות:
Neh 7 47 בני קירס בני סיעא בני פדון:
Neh 7 48 בני לבנה בני חגבה בני שלמי:
Neh 7 49 בני חנן בני גדל בני גחר:
Neh 7 50 בני ראיה בני רצין בני נקודא:
Neh 7 51 בני גזם בני עזא בני פסח:
Neh 7 52 בני בסי בני מעונים בני נפושסים:
Neh 7 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור:
Neh 7 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא:
Neh 7 55 בני ברקוס בני סיסרא בני תמח:
Neh 7 56 בני נציח בני חטיפא:
Neh 7 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא:
Neh 7 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל:
Neh 7 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון:
Neh 7 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים:
Neh 7 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם
אם מישראל הם:
Neh 7 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים:
Neh 7 63 ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא
על שמם:
Neh 7 64 אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה:
Neh 7 65 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים:
Neh 7 66 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים:
Neh 7 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולהם

משׁררים ומשׁררות מאתים וארבעים וחמשׁה:
Neh 7 68 סוסיהם שׁבע מאות שׁלשׁים וששׁה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשׁה:
Neh 7 69 גמלים ארבע מאות שׁלשׁים וחמשׁה חמרים ששׁת אלפים שׁבע מאות ועשׂרים:
Neh 7 70 ומקצת ראשׁי האבות נתנו למלאכה התרשׁתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות חמשׁים כתנות כהנים שׁלשׁים וחמשׁ מאות:
Neh 7 71 ומראשׁי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמונים שׁתי רבות וכסף מנים אלפים ומאתים:
Neh 7 72 ואשׁר נתנו שׁארית העם זהב דרכמונים שׁתי רבוא וכסף מנים אלפים וכתנת כהנים ששׁים ושׁבעה:
Neh 7 73 וישׁבו הכהנים והלוים והשׁוערים והמשׁררים ומן העם והנתינים וכל ישׂראל בעריהם ויגע החדשׁ השׁביעי ובני ישׂראל בעריהם:
Neh 8 1 ויאספו כל העם כאישׁ אחד אל הרחוב אשׁר לפני שׁער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משׁה אשׁר צוה יהוה את ישׂראל:
Neh 8 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאישׁ ועד אשׁה וכל מבין לשׁמע ביום אחד לחדשׁ השׁביעי:
Neh 8 3 ויקרא בו לפני הרחוב אשׁר לפני שׁער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשׁים והנשׁים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה:
Neh 8 4 ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשׁר עשׂו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושׁמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשׂיה על ימינו ומשׂמאלו פדיה ומישׁאל ומלכיה וחשׁם וחשׁבדנה זכריה משׁלם:
Neh 8 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם:
Neh 8 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישׁתחו ליהוה אפים ארצה:
Neh 8 7 וישׁוע ובני ושׁרביה ימין עקוב שׁבתי הודיה מעשׂיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה והעם על עמדם:
Neh 8 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרשׁ ושׂום שׂכל ויבינו במקרא:
Neh 8 9 ויאמר נחמיה הוא התרשׁתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את העם לכל העם היום קדשׁ הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשׁמעם את דברי התורה:
Neh 8 10 ויאמר להם לכו אכלו משׁמנים ושׁתו ממתקים ושׁלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזכם:
Neh 8 11 והלוים מחשׁים לכל העם לאמר הסו כי היום קדשׁ ואל תעצבו:
Neh 8 12 וילכו כל העם לאכל ולשׁתות ולשׁלח מנות ולעשׂות שׂמחה גדולה כי הבינו בדברים אשׁר הודיעו להם:
Neh 8 13 וביום השׁני נאספו ראשׁי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עזרא הספר ולהשׂכיל אל דברי התורה:
Neh 8 14 וימצאו כתוב בתורה אשׁר צוה יהוה ביד משׁה אשׁר ישׁבו בני ישׂראל בסכות בחג בחדשׁ השׁביעי:
Neh 8 15 ואשׁר ישׁמיעו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושׁלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שׁמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשׂת סכת ככתוב:
Neh 8 16 ויצאו העם ויביאו ויעשׂו להם סכות אישׁ על גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שׁער המים וברחוב שׁער אפרים:
Neh 8 17 ויעשׂו כל הקהל השׁבים מן השׁבי סכות וישׁבו בסכות כי לא עשׂו מימי ישׁוע בן נון כן בני ישׂראל עד היום ההוא ותהי שׂמחה גדולה מאד:
Neh 8 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשׁון עד היום האחרון ויעשׂו חג שׁבעת ימים וביום השׁמיני עצרת כמשׁפט:
Neh 9 1 וביום עשׂרים וארבעה לחדשׁ הזה נאספו בני ישׂראל בצום ובשׂקים ואדמה עליהם:
Neh 9 2 ויבדלו זרע ישׂראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו על חטאתיהם ועונות אבתיהם:
Neh 9 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשׁתחוים ליהוה אלהיהם:
Neh 9 4 ויקם על מעלה הלוים ישׁוע ובני קדמיאל שׁבניה בני שׁרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם:
Neh 9 5 ויאמרו הלוים ישׁוע וקדמיאל בני חשׁבניה שׁרביה הודיה שׁבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שׁם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
Neh 9 6 אתה הוא יהוה לבדך את עשׂית את השׁמים שׁמי השׁמים וכל צבאם הארץ וכל אשׁר עליה הימים וכל אשׁר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השׁמים לך משׁתחוים:
Neh 9 7 אתה הוא יהוה האלהים אשׁר בחרת באברם והוצאתו מאור כשׂדים ושׂמת שׁמו אברהם:

Neh 9 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה:
Neh 9 9 ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף:
Neh 9 10 ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה:
Neh 9 11 והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים:
Neh 9 12 ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה:
Neh 9 13 ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים:
Neh 9 14 ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך:
Neh 9 15 ולחם משמים נתתה להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם:
Neh 9 16 והם ואבתינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך:
Neh 9 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסד ולא עזבתם:
Neh 9 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות:
Neh 9 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה:
Neh 9 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם:
Neh 9 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו:
Neh 9 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן:
Neh 9 23 ובניהם הרבית כככבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבתיהם לבוא לרשת:
Neh 9 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם:
Neh 9 25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך הגדול:
Neh 9 26 וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת:
Neh 9 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם:
Neh 9 28 וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים:
Neh 9 29 ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו:
Neh 9 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנם ביד עמי הארצת:
Neh 9 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה:
Neh 9 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה:
Neh 9 33 ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
Neh 9 34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם:
Neh 9 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים:
Neh 9 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה:
Neh 9 37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו:
Neh 9 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו:
Neh 10 1 ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה:
Neh 10 2 שריה עזריה ירמיה:
Neh 10 3 פשחור אמריה מלכיה:
Neh 10 4 חטוש שבניה מלוך:

Neh 10 5 חרם מרמות עבדיה:
Neh 10 6 דניאל גנתון ברוך:
Neh 10 7 משלם אביה מימן:
Neh 10 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים:
Neh 10 9 והלוים וישוע בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל:
Neh 10 10 ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן:
Neh 10 11 מיכא רחוב חשביה:
Neh 10 12 זכור שרביה שבניה:
Neh 10 13 הודיה בני בנינו:
Neh 10 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם זתוא בני:
Neh 10 15 בני עזגד בבי:
Neh 10 16 אדניה בגוי עדין:
Neh 10 17 אטר חזקיה עזור:
Neh 10 18 הודיה חשם בצי:
Neh 10 19 חריף ענתות נובי:
Neh 10 20 מגפיעש משלם חזיר:
Neh 10 21 משיזבאל צדוק ידוע:
Neh 10 22 פלטיה חנן עניה:
Neh 10 23 הושע חנניה חשוב:
Neh 10 24 הלוחש פלחא שובק:
Neh 10 25 רחום חשבנה מעשיה:
Neh 10 26 ואחיה חנן ענן:
Neh 10 27 מלוך חרם בענה:
Neh 10 28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנתיהם כל יודע מבין:
Neh 10 29 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו:
Neh 10 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו:
Neh 10 31 ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד:
Neh 10 32 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו:
Neh 10 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו:
Neh 10 34 והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה:
Neh 10 35 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה:
Neh 10 36 ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו:
Neh 10 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו:
Neh 10 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר:
Neh 10 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:
Neh 11 1 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים:
Neh 11 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלם:
Neh 11 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני עבדי שלמה:
Neh 11 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ:
Neh 11 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני:
Neh 11 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל:
Neh 11 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל בן ישעיה:

Neh 11 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה:
Neh 11 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה:
Neh 11 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין:
Neh 11 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים:
Neh 11 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה:
Neh 11 13 ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל בן אחזי בן משלמות בן אמר:
Neh 11 14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים:
Neh 11 15 ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני:
Neh 11 16 ושבתי ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים:
Neh 11 17 ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון:
Neh 11 18 כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה:
Neh 11 19 והשוערים עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים:
Neh 11 20 ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו:
Neh 11 21 והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים:
Neh 11 22 ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים:
Neh 11 23 כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו:
Neh 11 24 ופתחיה בן משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם:
Neh 11 25 ואל החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל וחצריה:
Neh 11 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט:
Neh 11 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה:
Neh 11 28 ובצקלג ובמכנה ובבנתיה:
Neh 11 29 ובעין רמון ובצרעה ובירמות:
Neh 11 30 זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם:
Neh 11 31 ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה:
Neh 11 32 ענתות נב ענניה:
Neh 11 33 חצור רמה גתים:
Neh 11 34 חדיד צבעים נבלט:
Neh 11 35 לד ואונו גי החרשים:
Neh 11 36 ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין:
Neh 12 1 ואלה הכהנים והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא:
Neh 12 2 אמריה מלוך חטוש:
Neh 12 3 שכניה רחם מרמת:
Neh 12 4 עדוא גנתוי אביה:
Neh 12 5 מימין מעדיה בלגה:
Neh 12 6 שמעיה ויויריב ידעיה:
Neh 12 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע:
Neh 12 8 והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות הוא ואחיו:
Neh 12 9 ובקבקיה ועגו אחיהם לנגדם למשמרות:
Neh 12 10 וישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע:
Neh 12 11 ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע:
Neh 12 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה:
Neh 12 13 לעזרא משלם לאמריה יהוחנן:
Neh 12 14 למלוכי יונתן לשבניה יוסף:
Neh 12 15 לחרם עדנא למריות חלקי:
Neh 12 16 לעדיא זכריה לגנתון משלם:
Neh 12 17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלטי:
Neh 12 18 לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן:
Neh 12 19 וליויריב מתני לידעיה עזי:
Neh 12 20 לסלי קלי לעמוק עבר:
Neh 12 21 לחלקיה חשביה לידעיה נתנאל:

Neh 12 22 הלוים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי:
Neh 12 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב:
Neh 12 24 וראשי הלוים חשביה שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר:
Neh 12 25 מתניה ובקבקיה עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים:
Neh 12 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה הפחה ועזרא הכהן הסופר:
Neh 12 27 ובחנכת חומת ירושלם בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות:
Neh 12 28 ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי נטפתי:
Neh 12 29 ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם:
Neh 12 30 ויטהרו הכהנים והלוים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה:
Neh 12 31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימין מעל לחומה לשער האשפת:
Neh 12 32 וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה:
Neh 12 33 ועזריה עזרא ומשלם:
Neh 12 34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה:
Neh 12 35 ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף:
Neh 12 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם:
Neh 12 37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח:
Neh 12 38 והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה:
Neh 12 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה:
Neh 12 40 ותעמדנה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי:
Neh 12 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצצרות:
Neh 12 42 ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד:
Neh 12 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק:
Neh 12 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים העמדים:
Neh 12 45 וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו:
Neh 12 46 כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים:
Neh 12 47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן:
Neh 13 1 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם:
Neh 13 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה:
Neh 13 3 ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל:
Neh 13 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה:
Neh 13 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים:
Neh 13 6 ובכל זה לא הייתי בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן המלך:
Neh 13 7 ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים:
Neh 13 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה:
Neh 13 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה:
Neh 13 10 ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים עשי המלאכה:
Neh 13 11 ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם:

Neh 13 12 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות:
Neh 13 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם:
Neh 13 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו:
Neh 13 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד:
Neh 13 16 והצרים ישבו בה מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם:
Neh 13 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת:
Neh 13 18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת:
Neh 13 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת:
Neh 13 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים:
Neh 13 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת:
Neh 13 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך:
Neh 13 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות:
Neh 13 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם:
Neh 13 25 ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם:
Neh 13 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים הנכריות:
Neh 13 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות:
Neh 13 28 ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי:
Neh 13 29 זכרה להם אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים:
Neh 13 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו:
Neh 13 31 ולקרבן העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Esther

Esther 1 1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
Esther 1 2 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
Esther 1 3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו:
Esther 1 4 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום:
Esther 1 5 ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
Esther 1 6 חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת:
Esther 1 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך:
Esther 1 8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש:
Esther 1 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
Esther 1 10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש:
Esther 1 11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא:
Esther 1 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו:
Esther 1 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין:
Esther 1 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות:
Esther 1 15 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים:
Esther 1 16 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש:
Esther 1 17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה:
Esther 1 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף:
Esther 1 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה:
Esther 1 20 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן:
Esther 1 21 וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן:
Esther 1 22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:
Esther 2 1 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
Esther 2 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה:
Esther 2 3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן:
Esther 2 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן:
Esther 2 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני:
Esther 2 6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל:
Esther 2 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת:
Esther 2 8 ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים:
Esther 2 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים:
Esther 2 10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Esther 2 11 ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה:
Esther 2 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:
Esther 2 13 ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך:
Esther 2 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם:
Esther 2 15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה:
Esther 2 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו:
Esther 2 17 ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולת וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי:
Esther 2 18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך:
Esther 2 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך:
Esther 2 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו:
Esther 2 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורש:
Esther 2 22 ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי:
Esther 2 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:
Esther 3 1 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו:
Esther 3 2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
Esther 3 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
Esther 3 4 ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי:
Esther 3 5 ויראה המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה:
Esther 3 6 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי:
Esther 3 7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:
Esther 3 8 ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם:
Esther 3 9 אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך:
Esther 3 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים:
Esther 3 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:
Esther 3 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך:
Esther 3 13 ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז:
Esther 3 14 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה:
Esther 3 15 הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:
Esther 4 1 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה:
Esther 4 2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:
Esther 4 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים:
Esther 4 4 ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים

להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל:
Esther 4 5 ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה:
Esther 4 6 ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך:
Esther 4 7 ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודיים לאבדם:
Esther 4 8 ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה:
Esther 4 9 ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי:
Esther 4 10 ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל מרדכי:
Esther 4 11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר ישיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום:
Esther 4 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר:
Esther 4 13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים:
Esther 4 14 כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות:
Esther 4 15 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי:
Esther 4 16 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי:
Esther 4 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר:
Esther 5 1 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית:
Esther 5 2 ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט:
Esther 5 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך:
Esther 5 4 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו:
Esther 5 5 ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר:
Esther 5 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש:
Esther 5 7 ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי:
Esther 5 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך:
Esther 5 9 ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה:
Esther 5 10 ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו:
Esther 5 11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך:
Esther 5 12 ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך:
Esther 5 13 וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך:
Esther 5 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ:
Esther 6 1 בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
Esther 6 2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש:
Esther 6 3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר:
Esther 6 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו:
Esther 6 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא:
Esther 6 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני:

Esther 6 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו:
Esther 6 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו:
Esther 6 9 ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
Esther 6 10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת:
Esther 6 11 ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
Esther 6 12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש:
Esther 6 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו:
Esther 6 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:
Esther 7 1 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה:
Esther 7 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש:
Esther 7 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
Esther 7 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך:
Esther 7 5 ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן:
Esther 7 6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:
Esther 7 7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך:
Esther 7 8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו:
Esther 7 9 ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו:
Esther 7 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה:
Esther 8 1 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה:
Esther 8 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן:
Esther 8 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים:
Esther 8 4 ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
Esther 8 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך:
Esther 8 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי:
Esther 8 7 ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים:
Esther 8 8 ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב:
Esther 8 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם:
Esther 8 10 ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים:
Esther 8 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז:
Esther 8 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:

Esther 8 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם:
Esther 8 14 הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:
Esther 8 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה:
Esther 8 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר:
Esther 8 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:
Esther 9 1 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם:
Esther 9 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים:
Esther 9 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם:
Esther 9 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול:
Esther 9 5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם:
Esther 9 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש:
Esther 9 7 ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא:
Esther 9 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא:
Esther 9 9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא:
Esther 9 10 עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם:
Esther 9 11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך:
Esther 9 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש:
Esther 9 13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ:
Esther 9 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו:
Esther 9 15 ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם:
Esther 9 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם:
Esther 9 17 ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
Esther 9 18 והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה:
Esther 9 19 על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו:
Esther 9 20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים:
Esther 9 21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה:
Esther 9 22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים:
Esther 9 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם:
Esther 9 24 כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להמם ולאבדם:
Esther 9 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ:
Esther 9 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם:
Esther 9 27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה:
Esther 9 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:
Esther 9 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפורים

הזאת השנית:
Esther 9 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת:
Esther 9 31 לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם:
Esther 9 32 ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר:
Esther 10 1 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים:
Esther 10 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס:
Esther 10 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Job

Job 1 1 איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע:
Job 1 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות:
Job 1 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם:
Job 1 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם:
Job 1 5 ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה יעשה איוב כל הימים:
Job 1 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם:
Job 1 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה:
Job 1 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע:
Job 1 9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים:
Job 1 10 הלא את שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ:
Job 1 11 ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך:
Job 1 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה:
Job 1 13 ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור:
Job 1 14 ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם:
Job 1 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
Job 1 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
Job 1 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
Job 1 18 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור:
Job 1 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
Job 1 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו:
Job 1 21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך:
Job 1 22 בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים:
Job 2 1 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה:
Job 2 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה:
Job 2 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לבלעו חנם:
Job 2 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו:
Job 2 5 אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך:
Job 2 6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר:
Job 2 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו:
Job 2 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר:
Job 2 9 ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים ומת:
Job 2 10 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו:
Job 2 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו:
Job 2 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה:
Job 2 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:
Job 3 1 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו:
Job 3 2 ויען איוב ויאמר:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job	3	3	יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר:
Job	3	4	היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהרה:
Job	3	5	יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה יבעתהו כמרירי יום:
Job	3	6	הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא:
Job	3	7	הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו:
Job	3	8	יקבהו אררי יום העתידים ערר לויתן:
Job	3	9	יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר:
Job	3	10	כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:
Job	3	11	למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע:
Job	3	12	מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק:
Job	3	13	כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי:
Job	3	14	עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו:
Job	3	15	או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף:
Job	3	16	או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור:
Job	3	17	שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח:
Job	3	18	יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש:
Job	3	19	קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו:
Job	3	20	למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש:
Job	3	21	המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים:
Job	3	22	השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר:
Job	3	23	לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו:
Job	3	24	כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי:
Job	3	25	כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי:
Job	3	26	לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז:
Job	4	1	ויען אליפז התימני ויאמר:
Job	4	2	הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל:
Job	4	3	הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק:
Job	4	4	כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ:
Job	4	5	כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל:
Job	4	6	הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך:
Job	4	7	זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו:
Job	4	8	כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו:
Job	4	9	מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו:
Job	4	10	שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו:
Job	4	11	ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו:
Job	4	12	ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו:
Job	4	13	בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים:
Job	4	14	פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד:
Job	4	15	ורוח על פני יחלף תסמר שערת בשרי:
Job	4	16	יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע:
Job	4	17	האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר גבר:
Job	4	18	הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
Job	4	19	אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם ידכאום לפני עש:
Job	4	20	מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו:
Job	4	21	הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה:
Job	5	1	קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה:
Job	5	2	כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה:
Job	5	3	אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם:
Job	5	4	ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל:
Job	5	5	אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם:
Job	5	6	כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל:
Job	5	7	כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף:
Job	5	8	אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי:
Job	5	9	עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר:
Job	5	10	הנתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות:

Job	5	11	לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע:
Job	5	12	מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה:
Job	5	13	לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה:
Job	5	14	יומם יפגשו חשך וכלילה ימששו בצהרים:
Job	5	15	וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון:
Job	5	16	ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה:
Job	5	17	הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל תמאס:
Job	5	18	כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה:
Job	5	19	בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע:
Job	5	20	ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב:
Job	5	21	בשוט לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא:
Job	5	22	לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא:
Job	5	23	כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה לך:
Job	5	24	וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא:
Job	5	25	וידעת כי רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ:
Job	5	26	תבוא בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו:
Job	5	27	הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:
Job	6	1	ויען איוב ויאמר:
Job	6	2	לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו יחד:
Job	6	3	כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו:
Job	6	4	כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני:
Job	6	5	הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו:
Job	6	6	היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות:
Job	6	7	מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי:
Job	6	8	מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה:
Job	6	9	ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני:
Job	6	10	ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש:
Job	6	11	מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי:
Job	6	12	אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש:
Job	6	13	האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני:
Job	6	14	למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב:
Job	6	15	אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו:
Job	6	16	הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג:
Job	6	17	בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם:
Job	6	18	ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו:
Job	6	19	הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו למו:
Job	6	20	בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו:
Job	6	21	כי עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו:
Job	6	22	הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי:
Job	6	23	ומלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני:
Job	6	24	הורוני ואני אחריש ומה שגיתי הבינו לי:
Job	6	25	מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם:
Job	6	26	הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש:
Job	6	27	אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם:
Job	6	28	ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב:
Job	6	29	שבו נא אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה:
Job	6	30	היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות:
Job	7	1	הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו:
Job	7	2	כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו:
Job	7	3	כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי:
Job	7	4	אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף:
Job	7	5	לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס:
Job	7	6	ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה:
Job	7	7	זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב:
Job	7	8	לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני:

Job	7	9	כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה:
Job	7	10	לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו:
Job	7	11	גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי:
Job	7	12	הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר:
Job	7	13	כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי:
Job	7	14	וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני:
Job	7	15	ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי:
Job	7	16	מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי הבל ימי:
Job	7	17	מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך:
Job	7	18	ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו:
Job	7	19	כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי:
Job	7	20	חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא:
Job	7	21	ומה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:
Job	8	1	ויען בלדד השוחי ויאמר:
Job	8	2	עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך:
Job	8	3	האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק:
Job	8	4	אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם:
Job	8	5	אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן:
Job	8	6	אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך:
Job	8	7	והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד:
Job	8	8	כי שאל נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם:
Job	8	9	כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ:
Job	8	10	הלא הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים:
Job	8	11	היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים:
Job	8	12	עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש:
Job	8	13	כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד:
Job	8	14	אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו:
Job	8	15	ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום:
Job	8	16	רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא:
Job	8	17	על גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה:
Job	8	18	אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך:
Job	8	19	הן הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו:
Job	8	20	הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים:
Job	8	21	עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה:
Job	8	22	שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו:
Job	9	1	ויען איוב ויאמר:
Job	9	2	אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל:
Job	9	3	אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף:
Job	9	4	חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם:
Job	9	5	המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו:
Job	9	6	המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון:
Job	9	7	האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם:
Job	9	8	נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים:
Job	9	9	עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן:
Job	9	10	עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר:
Job	9	11	הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו:
Job	9	12	הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה:
Job	9	13	אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב:
Job	9	14	אף כי אנכי אעננו אבחרה דברי עמו:
Job	9	15	אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן:
Job	9	16	אם קראתי ויעננני לא אאמין כי יאזין קולי:
Job	9	17	אשר בשערה ישופני והרבה פצעי חנם:
Job	9	18	לא יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים:
Job	9	19	אם לכח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני:
Job	9	20	אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job	9	21	תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי:
Job	9	22	אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה:
Job	9	23	אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג:
Job	9	24	ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא:
Job	9	25	וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה:
Job	9	26	חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל:
Job	9	27	אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה:
Job	9	28	יגרתי כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני:
Job	9	29	אנכי ארשע למה זה הבל איגע:
Job	9	30	אם התרחצתי במו שלג והזכותי בבר כפי:
Job	9	31	אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי:
Job	9	32	כי לא איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט:
Job	9	33	לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו:
Job	9	34	יסר מעלי שבטו ואמתו אל תבעתני:
Job	9	35	אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי:
Job	10	1	נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי:
Job	10	2	אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני:
Job	10	3	הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת:
Job	10	4	העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה:
Job	10	5	הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר:
Job	10	6	כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש:
Job	10	7	על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל:
Job	10	8	ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני:
Job	10	9	זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני:
Job	10	10	הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני:
Job	10	11	עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני:
Job	10	12	חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי:
Job	10	13	ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך:
Job	10	14	אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני:
Job	10	15	אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי:
Job	10	16	ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי:
Job	10	17	תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי:
Job	10	18	ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא תראני:
Job	10	19	כאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אובל:
Job	10	20	הלא מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט:
Job	10	21	בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות:
Job	10	22	ארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל:
Job	11	1	ויען צפר הנעמתי ויאמר:
Job	11	2	הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק:
Job	11	3	בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם:
Job	11	4	ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך:
Job	11	5	ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך:
Job	11	6	ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעונך:
Job	11	7	החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא:
Job	11	8	גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע:
Job	11	9	ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים:
Job	11	10	אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו:
Job	11	11	כי הוא ידע מתי שוא ויראו און ולא יתבונן:
Job	11	12	ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד:
Job	11	13	אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך:
Job	11	14	אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה:
Job	11	15	כי אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא:
Job	11	16	כי אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר:
Job	11	17	ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה:
Job	11	18	ובטחת כי יש תקוה וחפרת לבטח תשכב:

Job	11	19	ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים:
Job	11	20	ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:
Job	12	1	ויען איוב ויאמר:
Job	12	2	אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה:
Job	12	3	גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה:
Job	12	4	שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים:
Job	12	5	לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל:
Job	12	6	ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו:
Job	12	7	ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד לך:
Job	12	8	או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים:
Job	12	9	מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת:
Job	12	10	אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש:
Job	12	11	הלא אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם לו:
Job	12	12	בישישים חכמה וארך ימים תבונה:
Job	12	13	עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה:
Job	12	14	הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח:
Job	12	15	הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ:
Job	12	16	עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה:
Job	12	17	מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל:
Job	12	18	מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם:
Job	12	19	מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף:
Job	12	20	מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח:
Job	12	21	שופך בוז על נדיבים ומזיח אפיקים רפה:
Job	12	22	מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות:
Job	12	23	משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם:
Job	12	24	מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך:
Job	12	25	ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:
Job	13	1	הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה:
Job	13	2	כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם:
Job	13	3	אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ:
Job	13	4	ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם:
Job	13	5	מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה:
Job	13	6	שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו:
Job	13	7	הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה:
Job	13	8	הפניו תשאון אם לאל תריבון:
Job	13	9	הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש תהתלו בו:
Job	13	10	הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון:
Job	13	11	הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:
Job	13	12	זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם:
Job	13	13	החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה:
Job	13	14	על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי:
Job	13	15	הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח:
Job	13	16	גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא:
Job	13	17	שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם:
Job	13	18	הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק:
Job	13	19	מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואגוע:
Job	13	20	אך שתים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר:
Job	13	21	כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני:
Job	13	22	וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני:
Job	13	23	כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני:
Job	13	24	למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך:
Job	13	25	העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף:
Job	13	26	כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי:
Job	13	27	ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה:
Job	13	28	והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Job	14	1	אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז:
Job	14	2	כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד:
Job	14	3	אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך:
Job	14	4	מי יתן טהור מטמא לא אחד:
Job	14	5	אם חרוצים ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור:
Job	14	6	שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו:
Job	14	7	כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל:
Job	14	8	אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו:
Job	14	9	מריח מים יפרח ועשה קציר כמו נטע:
Job	14	10	וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו:
Job	14	11	אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש:
Job	14	12	ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו משנתם:
Job	14	13	מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני:
Job	14	14	אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי:
Job	14	15	תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף:
Job	14	16	כי עתה צעדי תספור לא תשמור על חטאתי:
Job	14	17	חתם בצרור פשעי ותטפל על עוני:
Job	14	18	ואולם הר נופל יבול וצור יעתק ממקמו:
Job	14	19	אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת:
Job	14	20	תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו:
Job	14	21	יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו:
Job	14	22	אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:
Job	15	1	ויען אליפז התימני ויאמר:
Job	15	2	החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו:
Job	15	3	הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם:
Job	15	4	אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל:
Job	15	5	כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים:
Job	15	6	ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך:
Job	15	7	הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת:
Job	15	8	הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה:
Job	15	9	מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא:
Job	15	10	גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים:
Job	15	11	המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך:
Job	15	12	מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך:
Job	15	13	כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מלין:
Job	15	14	מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה:
Job	15	15	הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו:
Job	15	16	אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה:
Job	15	17	אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה:
Job	15	18	אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם:
Job	15	19	להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם:
Job	15	20	כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ:
Job	15	21	קול פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו:
Job	15	22	לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב:
Job	15	23	נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך:
Job	15	24	יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור:
Job	15	25	כי נטה אל אל ידו ואל שדי יתגבר:
Job	15	26	ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו:
Job	15	27	כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל:
Job	15	28	וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים:
Job	15	29	לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מנלם:
Job	15	30	לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו:
Job	15	31	אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו:
Job	15	32	בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה:
Job	15	33	יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job 15 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחד:
Job 15 35 הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:
Job 16 1 ויען איוב ויאמר:
Job 16 2 שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם:
Job 16 3 הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה:
Job 16 4 גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם
במו ראשי:
Job 16 5 אאמצכם במו פי וניד שפתי יחשך:
Job 16 6 אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יהלך:
Job 16 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי:
Job 16 8 ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה:
Job 16 9 אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי:
Job 16 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון:
Job 16 11 יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירטני:
Job 16 12 שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה:
Job 16 13 יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מררתי:
Job 16 14 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כגבור:
Job 16 15 שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני:
Job 16 16 פני חמרמרה מני בכי ועל עפעפי צלמות:
Job 16 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה:
Job 16 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי:
Job 16 19 גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי במרומים:
Job 16 20 מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני:
Job 16 21 ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו:
Job 16 22 כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך:
Job 17 1 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי:
Job 17 2 אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני:
Job 17 3 שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע:
Job 17 4 כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם:
Job 17 5 לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה:
Job 17 6 והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה:
Job 17 7 ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם:
Job 17 8 ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר:
Job 17 9 ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ:
Job 17 10 ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא בכם חכם:
Job 17 11 ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי:
Job 17 12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך:
Job 17 13 אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי:
Job 17 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה:
Job 17 15 ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה:
Job 17 16 בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת:
Job 18 1 ויען בלדד השחי ויאמר:
Job 18 2 עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר:
Job 18 3 מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם:
Job 18 4 טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו:
Job 18 5 גם אור רשעים ידעך ולא יגה שביב אשו:
Job 18 6 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך:
Job 18 7 יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו:
Job 18 8 כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך:
Job 18 9 יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים:
Job 18 10 טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב:
Job 18 11 סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו:
Job 18 12 יהי רעב אנו ואיד נכון לצלעו:
Job 18 13 יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות:
Job 18 14 ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות:

Job	18	15	תשכון באהלו מבלי לו יזרה על נוהו גפרית:
Job	18	16	מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו:
Job	18	17	זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ:
Job	18	18	יהדפהו מאור אל חשך ומתבל ינדהו:
Job	18	19	לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו:
Job	18	20	על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער:
Job	18	21	אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:
Job	19	1	ויען איוב ויאמר:
Job	19	2	עד אנה תוגיון נפשי ותדכאוננני במלים:
Job	19	3	זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי:
Job	19	4	ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי:
Job	19	5	אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי:
Job	19	6	דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף:
Job	19	7	הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט:
Job	19	8	ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים:
Job	19	9	כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי:
Job	19	10	יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי:
Job	19	11	ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו:
Job	19	12	יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי:
Job	19	13	אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני:
Job	19	14	חדלו קרובי ומידעי שכחוני:
Job	19	15	גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם:
Job	19	16	לעבדי קראתי ולא יענה במו פי אתחנן לו:
Job	19	17	רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני:
Job	19	18	גם עוילים מאסו בי אקומה וידברו בי:
Job	19	19	תעבוני כל מתי סודי וזה אהבתי נהפכו בי:
Job	19	20	בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני:
Job	19	21	חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי:
Job	19	22	למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו:
Job	19	23	מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו:
Job	19	24	בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון:
Job	19	25	ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום:
Job	19	26	ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה:
Job	19	27	אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר כלו כליתי בחקי:
Job	19	28	כי תאמרו מה נרדף לו ושרש דבר נמצא בי:
Job	19	29	גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין:
Job	20	1	ויען צפר הנעמתי ויאמר:
Job	20	2	לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי:
Job	20	3	מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יעננני:
Job	20	4	הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ:
Job	20	5	כי רננת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי רגע:
Job	20	6	אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע:
Job	20	7	כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו:
Job	20	8	כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה:
Job	20	9	עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשורנו מקומו:
Job	20	10	בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו:
Job	20	11	עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב:
Job	20	12	אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו:
Job	20	13	יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו:
Job	20	14	לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו:
Job	20	15	חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל:
Job	20	16	ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה:
Job	20	17	אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה:
Job	20	18	משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס:
Job	20	19	כי רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו:

Job	20	20	כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט:
Job	20	21	אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו:
Job	20	22	במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל תבואנו:
Job	20	23	יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחומו:
Job	20	24	יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה:
Job	20	25	שלף ויצא מגוה וברק ממררתו יהלך עליו אמים:
Job	20	26	כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריד באהלו:
Job	20	27	יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו:
Job	20	28	יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו:
Job	20	29	זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:
Job	21	1	ויען איוב ויאמר:
Job	21	2	שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם:
Job	21	3	שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג:
Job	21	4	האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי:
Job	21	5	פנו אלי והשמו ושימו יד על פה:
Job	21	6	ואם זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות:
Job	21	7	מדוע רשעים יחיו עתקו גם גברו חיל:
Job	21	8	זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם:
Job	21	9	בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם:
Job	21	10	שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל:
Job	21	11	ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון:
Job	21	12	ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב:
Job	21	13	יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו:
Job	21	14	ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו:
Job	21	15	מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו:
Job	21	16	הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני:
Job	21	17	כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו:
Job	21	18	יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופה:
Job	21	19	אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע:
Job	21	20	יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה:
Job	21	21	כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו:
Job	21	22	הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט:
Job	21	23	זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו:
Job	21	24	עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה:
Job	21	25	וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה:
Job	21	26	יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם:
Job	21	27	הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו:
Job	21	28	כי תאמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים:
Job	21	29	הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו:
Job	21	30	כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו:
Job	21	31	מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו:
Job	21	32	והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד:
Job	21	33	מתקו לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר:
Job	21	34	ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:
Job	22	1	ויען אליפז התמני ויאמר:
Job	22	2	הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל:
Job	22	3	החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תתם דרכיך:
Job	22	4	המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט:
Job	22	5	הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך:
Job	22	6	כי תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט:
Job	22	7	לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם:
Job	22	8	ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה:
Job	22	9	אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא:
Job	22	10	על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם:
Job	22	11	או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך:

Job	22	12	הלא אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי רמו:
Job	22	13	ואמרת מה ידע אל הבעד ערפל ישפוט:
Job	22	14	עבים סתר לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך:
Job	22	15	הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און:
Job	22	16	אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם:
Job	22	17	האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו:
Job	22	18	והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני:
Job	22	19	יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו:
Job	22	20	אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש:
Job	22	21	הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה:
Job	22	22	קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך:
Job	22	23	אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך:
Job	22	24	ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר:
Job	22	25	והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך:
Job	22	26	כי אז על שדי תתענג ותשא אל אלוה פניך:
Job	22	27	תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם:
Job	22	28	ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור:
Job	22	29	כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע:
Job	22	30	ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:
Job	23	1	ויען איוב ויאמר:
Job	23	2	גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי:
Job	23	3	מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו:
Job	23	4	אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
Job	23	5	אדעה מלים יעננני ואבינה מה יאמר לי:
Job	23	6	הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי:
Job	23	7	שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי:
Job	23	8	הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו:
Job	23	9	שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה:
Job	23	10	כי ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא:
Job	23	11	באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט:
Job	23	12	מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי פיו:
Job	23	13	והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש:
Job	23	14	כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו:
Job	23	15	על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו:
Job	23	16	ואל הרך לבי ושדי הבהילני:
Job	23	17	כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:
Job	24	1	מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו:
Job	24	2	גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו:
Job	24	3	חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה:
Job	24	4	יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ:
Job	24	5	הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים:
Job	24	6	בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו:
Job	24	7	ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה:
Job	24	8	מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור:
Job	24	9	יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו:
Job	24	10	ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר:
Job	24	11	בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו:
Job	24	12	מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה:
Job	24	13	המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו:
Job	24	14	לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כגנב:
Job	24	15	ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין וסתר פנים ישים:
Job	24	16	חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור:
Job	24	17	כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות:
Job	24	18	קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ לא יפנה דרך כרמים:
Job	24	19	ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו:

Job	24	20	ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה:
Job	24	21	רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב:
Job	24	22	ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין:
Job	24	23	יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם:
Job	24	24	רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש שבלת ימלו:
Job	24	25	ואם לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי:
Job	25	1	ויען בלדד השחי ויאמר:
Job	25	2	המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו:
Job	25	3	היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו:
Job	25	4	ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה:
Job	25	5	הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו:
Job	25	6	אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה:
Job	26	1	ויען איוב ויאמר:
Job	26	2	מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז:
Job	26	3	מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת:
Job	26	4	את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך:
Job	26	5	הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם:
Job	26	6	ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון:
Job	26	7	נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה:
Job	26	8	צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם:
Job	26	9	מאחז פני כסה פרשז עליו עננו:
Job	26	10	חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך:
Job	26	11	עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו:
Job	26	12	בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב:
Job	26	13	ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח:
Job	26	14	הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן:
Job	27	1	ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
Job	27	2	חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי:
Job	27	3	כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי:
Job	27	4	אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהגה רמיה:
Job	27	5	חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני:
Job	27	6	בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי:
Job	27	7	יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול:
Job	27	8	כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו:
Job	27	9	הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה:
Job	27	10	אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת:
Job	27	11	אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכחד:
Job	27	12	הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו:
Job	27	13	זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו:
Job	27	14	אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם:
Job	27	15	שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה:
Job	27	16	אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש:
Job	27	17	יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק:
Job	27	18	בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר:
Job	27	19	עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו:
Job	27	20	תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה:
Job	27	21	ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו:
Job	27	22	וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח:
Job	27	23	ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:
Job	28	1	כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו:
Job	28	2	ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה:
Job	28	3	קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות:
Job	28	4	פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו:
Job	28	5	ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש:
Job	28	6	מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job	28	7	נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה:
Job	28	8	לא הדריכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל:
Job	28	9	בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים:
Job	28	10	בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו:
Job	28	11	מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור:
Job	28	12	והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה:
Job	28	13	לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים:
Job	28	14	תהום אמר לא בי היא וים אמר אין עמדי:
Job	28	15	לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה:
Job	28	16	לא תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר:
Job	28	17	לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז:
Job	28	18	ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים:
Job	28	19	לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא תסלה:
Job	28	20	והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה:
Job	28	21	ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה:
Job	28	22	אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה:
Job	28	23	אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה:
Job	28	24	כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה:
Job	28	25	לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה:
Job	28	26	בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות:
Job	28	27	אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה:
Job	28	28	ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה:
Job	29	1	ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
Job	29	2	מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני:
Job	29	3	בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך:
Job	29	4	כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי:
Job	29	5	בעוד שדי עמדי סביבותי נערי:
Job	29	6	ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן:
Job	29	7	בצאתי שער עלי קרת ברחוב אכין מושבי:
Job	29	8	ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו:
Job	29	9	שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם:
Job	29	10	קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה:
Job	29	11	כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני:
Job	29	12	כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו:
Job	29	13	ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן:
Job	29	14	צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי:
Job	29	15	עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני:
Job	29	16	אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחקרהו:
Job	29	17	ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף:
Job	29	18	ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים:
Job	29	19	שרשי פתוח אלי מים וטל ילין בקצירי:
Job	29	20	כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף:
Job	29	21	לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי:
Job	29	22	אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי:
Job	29	23	ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש:
Job	29	24	אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון:
Job	29	25	אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד כאשר אבלים ינחם:
Job	30	1	ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים אשר מאסתי אבותם לשית עם כלבי צאני:
Job	30	2	גם כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח:
Job	30	3	בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה ומשאה:
Job	30	4	הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמים לחמם:
Job	30	5	מן גו יגרשו יריעו עלימו כגנב:
Job	30	6	בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים:
Job	30	7	בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו:
Job	30	8	בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job	30	9	ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה:
Job	30	10	תעבוני רחקו מני ומפני לא חשכו רק:
Job	30	11	כי יתרו פתח ויעננני ורסן מפני שלחו:
Job	30	12	על ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם:
Job	30	13	נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו:
Job	30	14	כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו:
Job	30	15	ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי:
Job	30	16	ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני:
Job	30	17	לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון:
Job	30	18	ברב כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני:
Job	30	19	הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר:
Job	30	20	אשוע אליך ולא תעננני עמדתי ותתבנן בי:
Job	30	21	תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני:
Job	30	22	תשאני אל רוח תרכיבני ותמגגני תשוה:
Job	30	23	כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי:
Job	30	24	אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע:
Job	30	25	אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון:
Job	30	26	כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל:
Job	30	27	מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני:
Job	30	28	קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע:
Job	30	29	אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה:
Job	30	30	עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב:
Job	30	31	ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים:
Job	31	1	ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה:
Job	31	2	ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים:
Job	31	3	הלא איד לעול ונכר לפעלי און:
Job	31	4	הלא הוא יראה דרכי וכל צעדי יספור:
Job	31	5	אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי:
Job	31	6	ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי:
Job	31	7	אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום:
Job	31	8	אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו:
Job	31	9	אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי:
Job	31	10	תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין:
Job	31	11	כי הוא זמה והיא עון פלילים:
Job	31	12	כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש:
Job	31	13	אם אמאס משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי:
Job	31	14	ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו:
Job	31	15	הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד:
Job	31	16	אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה:
Job	31	17	ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה:
Job	31	18	כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה:
Job	31	19	אם אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון:
Job	31	20	אם לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם:
Job	31	21	אם הניפותי על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי:
Job	31	22	כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר:
Job	31	23	כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל:
Job	31	24	אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי:
Job	31	25	אם אשמח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי:
Job	31	26	אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך:
Job	31	27	ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי:
Job	31	28	גם הוא עון פלילי כי כחשתי לאל ממעל:
Job	31	29	אם אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע:
Job	31	30	ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו:
Job	31	31	אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע:
Job	31	32	בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתח:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job 31 33 אם כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני:
Job 31 34 כי אערוץ המון רבה ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא פתח:
Job 31 35 מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יעננני וספר כתב איש ריבי:
Job 31 36 אם לא על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי:
Job 31 37 מספר צעדי אגידנו כמו נגיד אקרבנו:
Job 31 38 אם עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון:
Job 31 39 אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפחתי:
Job 31 40 תחת חטה יצא חוח ותחת שערה באשה תמו דברי איוב:
Job 32 1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו:
Job 32 2 ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים:
Job 32 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשיעו את איוב:
Job 32 4 ואליהו חכה את איוב בדברים כי זקנים המה ממנו לימים:
Job 32 5 וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו:
Job 32 6 ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר צעיר אני לימים ואתם ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם:
Job 32 7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה:
Job 32 8 אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם:
Job 32 9 לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט:
Job 32 10 לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני:
Job 32 11 הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם עד תחקרון מלין:
Job 32 12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם:
Job 32 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש:
Job 32 14 ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו:
Job 32 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים:
Job 32 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד:
Job 32 17 אענה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני:
Job 32 18 כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני:
Job 32 19 הנה בטני כיין לא יפתח כאבות חדשים יבקע:
Job 32 20 אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה:
Job 32 21 אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה:
Job 32 22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:
Job 33 1 ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה:
Job 33 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי:
Job 33 3 ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו:
Job 33 4 רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני:
Job 33 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה:
Job 33 6 הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני:
Job 33 7 הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד:
Job 33 8 אך אמרת באזני וקול מלין אשמע:
Job 33 9 זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי:
Job 33 10 הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו:
Job 33 11 ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי:
Job 33 12 הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה אלוה מאנוש:
Job 33 13 מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה:
Job 33 14 כי באחת ידבר אל ובשתים לא ישורנה:
Job 33 15 בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים בתנומות עלי משכב:
Job 33 16 אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם:
Job 33 17 להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה:
Job 33 18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח:
Job 33 19 והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן:
Job 33 20 וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה:
Job 33 21 יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו:
Job 33 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים:
Job 33 23 אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו:

Job	33	24	ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר:
Job	33	25	רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו:
Job	33	26	יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו:
Job	33	27	ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי:
Job	33	28	פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה:
Job	33	29	הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר:
Job	33	30	להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים:
Job	33	31	הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר:
Job	33	32	אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך:
Job	33	33	אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:
Job	34	1	ויען אליהוא ויאמר:
Job	34	2	שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי:
Job	34	3	כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל:
Job	34	4	משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב:
Job	34	5	כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי:
Job	34	6	על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע:
Job	34	7	מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים:
Job	34	8	וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע:
Job	34	9	כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים:
Job	34	10	לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול:
Job	34	11	כי פעל אדם ישלם לו וכארח איש ימצאנו:
Job	34	12	אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעות משפט:
Job	34	13	מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה:
Job	34	14	אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף:
Job	34	15	יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב:
Job	34	16	ואם בינה שמעה זאת האזינה לקול מלי:
Job	34	17	האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע:
Job	34	18	האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים:
Job	34	19	אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם:
Job	34	20	רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד:
Job	34	21	כי עיניו על דרכי איש וכל צעדיו יראה:
Job	34	22	אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און:
Job	34	23	כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט:
Job	34	24	ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם:
Job	34	25	לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו:
Job	34	26	תחת רשעים ספקם במקום ראים:
Job	34	27	אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו:
Job	34	28	להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע:
Job	34	29	והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו ועל גוי ועל אדם יחד:
Job	34	30	ממלך אדם חנף ממקשי עם:
Job	34	31	כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל:
Job	34	32	בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיף:
Job	34	33	המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר:
Job	34	34	אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי:
Job	34	35	איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל:
Job	34	36	אבי יבחן איוב עד נצח על תשבת באנשי און:
Job	34	37	כי יסיף על חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל:
Job	35	1	ויען אליהו ויאמר:
Job	35	2	הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל:
Job	35	3	כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי:
Job	35	4	אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך:
Job	35	5	הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך:
Job	35	6	אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו:
Job	35	7	אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח:
Job	35	8	לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך:

Job	35	9	מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים:
Job	35	10	ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה:
Job	35	11	מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו:
Job	35	12	שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים:
Job	35	13	אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה:
Job	35	14	אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו:
Job	35	15	ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד:
Job	35	16	ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:
Job	36	1	ויסף אליהוא ויאמר:
Job	36	2	כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים:
Job	36	3	אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק:
Job	36	4	כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך:
Job	36	5	הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב:
Job	36	6	לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן:
Job	36	7	לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו:
Job	36	8	ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עני:
Job	36	9	ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו:
Job	36	10	ויגל אזנם למוסר ויאמר כי ישבון מאון:
Job	36	11	אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים:
Job	36	12	ואם לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת:
Job	36	13	וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם:
Job	36	14	תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים:
Job	36	15	יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם:
Job	36	16	ואף הסיתך מפי צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן:
Job	36	17	ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו:
Job	36	18	כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך:
Job	36	19	היערך שוער לא בצר וכל מאמצי כח:
Job	36	20	אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם:
Job	36	21	השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני:
Job	36	22	הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה:
Job	36	23	מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה:
Job	36	24	זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים:
Job	36	25	כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק:
Job	36	26	הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא חקר:
Job	36	27	כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו:
Job	36	28	אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב:
Job	36	29	אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכתו:
Job	36	30	הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה:
Job	36	31	כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר:
Job	36	32	על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע:
Job	36	33	יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה:
Job	37	1	אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו:
Job	37	2	שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא:
Job	37	3	תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ:
Job	37	4	אחריו ישאג קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי ישמע קולו:
Job	37	5	ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע:
Job	37	6	כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו:
Job	37	7	ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו:
Job	37	8	ותבא חיה במו ארב ובמעונתיה תשכן:
Job	37	9	מן החדר תבוא סופה וממזרים קרה:
Job	37	10	מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק:
Job	37	11	אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו:
Job	37	12	והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה:
Job	37	13	אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו:
Job	37	14	האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Job	37	15	התדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו:
Job	37	16	התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים:
Job	37	17	אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום:
Job	37	18	תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק:
Job	37	19	הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך:
Job	37	20	היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע:
Job	37	21	ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם:
Job	37	22	מצפון זהב יאתה על אלוה נורא הוד:
Job	37	23	שדי לא מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה:
Job	37	24	לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:
Job	38	1	ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר:
Job	38	2	מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת:
Job	38	3	אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני:
Job	38	4	איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת בינה:
Job	38	5	מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קו:
Job	38	6	על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה:
Job	38	7	ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים:
Job	38	8	ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא:
Job	38	9	בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו:
Job	38	10	ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים:
Job	38	11	ואמר עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך:
Job	38	12	המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו:
Job	38	13	לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה:
Job	38	14	תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש:
Job	38	15	וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר:
Job	38	16	הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת:
Job	38	17	הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה:
Job	38	18	התבננת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה:
Job	38	19	אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו:
Job	38	20	כי תקחנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו:
Job	38	21	ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים:
Job	38	22	הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה:
Job	38	23	אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה:
Job	38	24	אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ:
Job	38	25	מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות:
Job	38	26	להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו:
Job	38	27	להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא:
Job	38	28	היש למטר אב או מי הוליד אגלי טל:
Job	38	29	מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו:
Job	38	30	כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו:
Job	38	31	התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח:
Job	38	32	התציא מזרות בעתו ועיש על בניה תנחם:
Job	38	33	הידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ:
Job	38	34	התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך:
Job	38	35	התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו:
Job	38	36	מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה:
Job	38	37	מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב:
Job	38	38	בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו:
Job	38	39	התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא:
Job	38	40	כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב:
Job	38	41	מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל:
Job	39	1	הידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר:
Job	39	2	תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה:
Job	39	3	תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה:
Job	39	4	יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא שבו למו:

Job	39	5	מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח:
Job	39	6	אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה:
Job	39	7	ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע:
Job	39	8	יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש:
Job	39	9	היאבה רים עבדך אם ילין על אבוסך:
Job	39	10	התקשר רים בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך:
Job	39	11	התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך:
Job	39	12	התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף:
Job	39	13	כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה:
Job	39	14	כי תעזב לארץ ביציה ועל עפר תחמם:
Job	39	15	ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה:
Job	39	16	הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה בלי פחד:
Job	39	17	כי השה אלוה חכמה ולא חלק לה בבינה:
Job	39	18	כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו:
Job	39	19	התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה:
Job	39	20	התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה:
Job	39	21	יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשק:
Job	39	22	ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב:
Job	39	23	עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון:
Job	39	24	ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר:
Job	39	25	בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה:
Job	39	26	המבינתך יאבר נץ יפרש כנפו לתימן:
Job	39	27	אם על פיך יגביה נשר וכי ירים קנו:
Job	39	28	סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה:
Job	39	29	משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו:
Job	39	30	ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא:
Job	40	1	ויען יהוה את איוב ויאמר:
Job	40	2	הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה:
Job	40	3	ויען איוב את יהוה ויאמר:
Job	40	4	הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי:
Job	40	5	אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף:
Job	40	6	ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר:
Job	40	7	אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני:
Job	40	8	האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק:
Job	40	9	ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם:
Job	40	10	עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש:
Job	40	11	הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו:
Job	40	12	ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם:
Job	40	13	טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון:
Job	40	14	וגם אני אודך כי תושע לך ימינך:
Job	40	15	הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל:
Job	40	16	הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו:
Job	40	17	יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו:
Job	40	18	עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל:
Job	40	19	הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו:
Job	40	20	כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם:
Job	40	21	תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה:
Job	40	22	יסככהו צאלים צללו יסבוהו ערבי נחל:
Job	40	23	הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו:
Job	40	24	בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף:
Job	41	1	תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו:
Job	41	2	התשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו:
Job	41	3	הירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות:
Job	41	4	היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם:
Job	41	5	התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערותיך:

Job 41 6 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים:
Job 41 7 התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו:
Job 41 8 שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף:
Job 41 9 הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל:
Job 41 10 לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב:
Job 41 11 מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא:
Job 41 12 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו:
Job 41 13 מי גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא:
Job 41 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה:
Job 41 15 גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר:
Job 41 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם:
Job 41 17 איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו:
Job 41 18 עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר:
Job 41 19 מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו:
Job 41 20 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן:
Job 41 21 נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא:
Job 41 22 בצוארו יליך עז ולפניו תדוץ דאבה:
Job 41 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט:
Job 41 24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית:
Job 41 25 משתו יגורו אלים משברים יתחטאו:
Job 41 26 משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה:
Job 41 27 יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה:
Job 41 28 לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו לו אבני קלע:
Job 41 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון:
Job 41 30 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט:
Job 41 31 ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה:
Job 41 32 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה:
Job 41 33 אין על עפר משלו העשו לבלי חת:
Job 41 34 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ:
Job 42 1 ויען איוב את יהוה ויאמר:
Job 42 2 ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה:
Job 42 3 מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע:
Job 42 4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני:
Job 42 5 לשמע אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך:
Job 42 6 על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר:
Job 42 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב:
Job 42 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב:
Job 42 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב:
Job 42 10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה:
Job 42 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד:
Job 42 12 ויהוה ברך את אחרית איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתונות:
Job 42 13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות:
Job 42 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך:
Job 42 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם:
Job 42 16 ויחי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות:
Job 42 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Psalms

Psalms 1	1	אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב:
Psalms 1	2	כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:
Psalms 1	3	והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:
Psalms 1	4	לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח:
Psalms 1	5	על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים:
Psalms 1	6	כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:
Psalms 2	1	למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק:
Psalms 2	2	יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו:
Psalms 2	3	ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבתימו:
Psalms 2	4	יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו:
Psalms 2	5	אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו:
Psalms 2	6	ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי:
Psalms 2	7	אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך:
Psalms 2	8	שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ:
Psalms 2	9	תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם:
Psalms 2	10	ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ:
Psalms 2	11	עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה:
Psalms 2	12	נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו:
Psalms 3	1	מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי:
Psalms 3	2	רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה:
Psalms 3	3	ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי:
Psalms 3	4	קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה:
Psalms 3	5	אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני:
Psalms 3	6	לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי:
Psalms 3	7	קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת:
Psalms 3	8	ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:
Psalms 4	1	למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי:
Psalms 4	2	בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה:
Psalms 4	3	ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו:
Psalms 4	4	רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
Psalms 4	5	זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה:
Psalms 4	6	רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה:
Psalms 4	7	נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו:
Psalms 4	8	בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:
Psalms 5	1	למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי:
Psalms 5	2	הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:
Psalms 5	3	יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה:
Psalms 5	4	כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע:
Psalms 5	5	לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און:
Psalms 5	6	תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה:
Psalms 5	7	ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:
Psalms 5	8	יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך:
Psalms 5	9	כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון:
Psalms 5	10	האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך:
Psalms 5	11	וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אהבי שמך:
Psalms 5	12	כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:
Psalms 6	1	למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני:
Psalms 6	2	חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי:
Psalms 6	3	ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי:
Psalms 6	4	שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 6 5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך:
Psalms 6 6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה:
Psalms 6 7 עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי:
Psalms 6 8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי:
Psalms 6 9 שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח:
Psalms 6 10 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:
Psalms 7 1 שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני:
Psalms 7 2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל:
Psalms 7 3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי:
Psalms 7 4 אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם:
Psalms 7 5 ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה:
Psalms 7 6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צויתי:
Psalms 7 7 ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה:
Psalms 7 8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי:
Psalms 7 9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק:
Psalms 7 10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב:
Psalms 7 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום:
Psalms 7 12 אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה:
Psalms 7 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל:
Psalms 7 14 הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר:
Psalms 7 15 בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל:
Psalms 7 16 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד:
Psalms 7 17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:
Psalms 8 1 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:
Psalms 8 2 מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם:
Psalms 8 3 כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה:
Psalms 8 4 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו:
Psalms 8 5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו:
Psalms 8 6 תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו:
Psalms 8 7 צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי:
Psalms 8 8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים:
Psalms 8 9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:
Psalms 9 1 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך:
Psalms 9 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון:
Psalms 9 3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך:
Psalms 9 4 כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק:
Psalms 9 5 גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד:
Psalms 9 6 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה:
Psalms 9 7 ויהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו:
Psalms 9 8 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים:
Psalms 9 9 ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה:
Psalms 9 10 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יהוה:
Psalms 9 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו:
Psalms 9 12 כי דרש דמים אותם זכר לא שכח צעקת עניים:
Psalms 9 13 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות:
Psalms 9 14 למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון אגילה בישועתך:
Psalms 9 15 טבעו גוים בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם:
Psalms 9 16 נודע יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה:
Psalms 9 17 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים:
Psalms 9 18 כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד:
Psalms 9 19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך:
Psalms 9 20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:
Psalms 10 1 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Psalms	10	2	בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו:
Psalms	10	3	כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע ברך נאץ יהוה:
Psalms	10	4	רשע כגבה אפו בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו:
Psalms	10	5	יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צורריו יפיח בהם:
Psalms	10	6	אמר בלבו בל אמוט לדר ודר אשר לא ברע:
Psalms	10	7	אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון:
Psalms	10	8	ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו לחלכה יצפנו:
Psalms	10	9	יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו:
Psalms	10	10	ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים:
Psalms	10	11	אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח:
Psalms	10	12	קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים:
Psalms	10	13	על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש:
Psalms	10	14	ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר:
Psalms	10	15	שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא:
Psalms	10	16	יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו:
Psalms	10	17	תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך:
Psalms	10	18	לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:
Psalms	11	1	למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור:
Psalms	11	2	כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל לישרי לב:
Psalms	11	3	כי השתות יהרסון צדיק מה פעל:
Psalms	11	4	יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם:
Psalms	11	5	יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו:
Psalms	11	6	ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם:
Psalms	11	7	כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו:
Psalms	12	1	למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם:
Psalms	12	2	שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו:
Psalms	12	3	יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות:
Psalms	12	4	אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו:
Psalms	12	5	משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו:
Psalms	12	6	אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים:
Psalms	12	7	אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם:
Psalms	12	8	סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם:
Psalms	13	1	למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני:
Psalms	13	2	עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי:
Psalms	13	3	הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות:
Psalms	13	4	פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט:
Psalms	13	5	ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך:
Psalms	13	6	אשירה ליהוה כי גמל עלי:
Psalms	14	1	למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב:
Psalms	14	2	יהוה משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים:
Psalms	14	3	הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד:
Psalms	14	4	הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו:
Psalms	14	5	שם פחדו פחד כי אלהים בדור צדיק:
Psalms	14	6	עצת עני תבישו כי יהוה מחסהו:
Psalms	14	7	מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
Psalms	15	1	מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך:
Psalms	15	2	הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו:
Psalms	15	3	לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו:
Psalms	15	4	נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר:
Psalms	15	5	כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:
Psalms	16	1	מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
Psalms	16	2	אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
Psalms	16	3	לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם:
Psalms	16	4	ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
Psalms	16	5	יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 16 6 חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
Psalms 16 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי:
Psalms 16 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
Psalms 16 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח:
Psalms 16 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:
Psalms 16 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:
Psalms 17 1 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה:
Psalms 17 2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים:
Psalms 17 3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי:
Psalms 17 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ:
Psalms 17 5 תמך אשרי במעגלותיך בל נמוטו פעמי:
Psalms 17 6 אני קראתיך כי תעננני אל הט אזנך לי שמע אמרתי:
Psalms 17 7 הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך:
Psalms 17 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני:
Psalms 17 9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי:
Psalms 17 10 חלבמו סגרו פימו דברו בגאות:
Psalms 17 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות בארץ:
Psalms 17 12 דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים:
Psalms 17 13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך:
Psalms 17 14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם:
Psalms 17 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:
Psalms 18 1 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול ויאמר ארחמך יהוה חזקי:
Psalms 18 2 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי:
Psalms 18 3 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע:
Psalms 18 4 אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני:
Psalms 18 5 חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות:
Psalms 18 6 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו:
Psalms 18 7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו:
Psalms 18 8 עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו:
Psalms 18 9 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו:
Psalms 18 10 וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח:
Psalms 18 11 ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים:
Psalms 18 12 מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש:
Psalms 18 13 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש:
Psalms 18 14 וישלח חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם:
Psalms 18 15 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך:
Psalms 18 16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים:
Psalms 18 17 יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני:
Psalms 18 18 יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למשען לי:
Psalms 18 19 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי:
Psalms 18 20 יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי:
Psalms 18 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:
Psalms 18 22 כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסיר מני:
Psalms 18 23 ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני:
Psalms 18 24 וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו:
Psalms 18 25 עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם:
Psalms 18 26 עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל:
Psalms 18 27 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל:
Psalms 18 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי:
Psalms 18 29 כי בך ארץ גדוד ובאלהי אדלג שור:
Psalms 18 30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו:
Psalms 18 31 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו:
Psalms 18 32 האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	18	33	משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני:
Psalms	18	34	מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועתי:
Psalms	18	35	ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני:
Psalms	18	36	תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי:
Psalms	18	37	ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם:
Psalms	18	38	אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי:
Psalms	18	39	ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי:
Psalms	18	40	ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם:
Psalms	18	41	ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם:
Psalms	18	42	ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם:
Psalms	18	43	תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני:
Psalms	18	44	לשמע אזן ישמעו לי בני נכר יכחשו לי:
Psalms	18	45	בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם:
Psalms	18	46	חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי:
Psalms	18	47	האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי:
Psalms	18	48	מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני:
Psalms	18	49	על כן אודך בגוים יהוה ולשמך אזמרה:
Psalms	18	50	מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:
Psalms	19	1	למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע:
Psalms	19	2	יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת:
Psalms	19	3	אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם:
Psalms	19	4	בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם:
Psalms	19	5	והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח:
Psalms	19	6	מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו:
Psalms	19	7	תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי:
Psalms	19	8	פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים:
Psalms	19	9	יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו:
Psalms	19	10	הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים:
Psalms	19	11	גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב:
Psalms	19	12	שגיאות מי יבין מנסתרות נקני:
Psalms	19	13	גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי מפשע רב:
Psalms	19	14	יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:
Psalms	20	1	למנצח מזמור לדוד יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב:
Psalms	20	2	ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך:
Psalms	20	3	יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה:
Psalms	20	4	יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא:
Psalms	20	5	נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך:
Psalms	20	6	עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו:
Psalms	20	7	אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר:
Psalms	20	8	המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד:
Psalms	20	9	יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
Psalms	21	1	למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד:
Psalms	21	2	תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה:
Psalms	21	3	כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז:
Psalms	21	4	חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד:
Psalms	21	5	גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו:
Psalms	21	6	כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך:
Psalms	21	7	כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט:
Psalms	21	8	תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך:
Psalms	21	9	תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש:
Psalms	21	10	פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם:
Psalms	21	11	כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו:
Psalms	21	12	כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם:
Psalms	21	13	רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:
Psalms	22	1	למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Psalms	22	2	אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי:
Psalms	22	3	ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
Psalms	22	4	בך בטחו אבתינו בטחו ותפלטמו:
Psalms	22	5	אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו:
Psalms	22	6	ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם:
Psalms	22	7	כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש:
Psalms	22	8	גל אל יהוה יפלטהו יצילהו כי חפץ בו:
Psalms	22	9	כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי:
Psalms	22	10	עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה:
Psalms	22	11	אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר:
Psalms	22	12	סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני:
Psalms	22	13	פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג:
Psalms	22	14	כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי:
Psalms	22	15	יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני:
Psalms	22	16	כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי:
Psalms	22	17	אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי:
Psalms	22	18	יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
Psalms	22	19	ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
Psalms	22	20	הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי:
Psalms	22	21	הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני:
Psalms	22	22	אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:
Psalms	22	23	יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל:
Psalms	22	24	כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע:
Psalms	22	25	מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו:
Psalms	22	26	יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד:
Psalms	22	27	יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:
Psalms	22	28	כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים:
Psalms	22	29	אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה:
Psalms	22	30	זרע יעבדנו יספר לאדני לדור:
Psalms	22	31	יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:
Psalms	23	1	מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר:
Psalms	23	2	בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני:
Psalms	23	3	נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו:
Psalms	23	4	גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני:
Psalms	23	5	תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה:
Psalms	23	6	אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:
Psalms	24	1	לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
Psalms	24	2	כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה:
Psalms	24	3	מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו:
Psalms	24	4	נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה:
Psalms	24	5	ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו:
Psalms	24	6	זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה:
Psalms	24	7	שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד:
Psalms	24	8	מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה:
Psalms	24	9	שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד:
Psalms	24	10	מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
Psalms	25	1	לדוד אליך יהוה נפשי אשא:
Psalms	25	2	אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי:
Psalms	25	3	גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם:
Psalms	25	4	דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני:
Psalms	25	5	הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום:
Psalms	25	6	זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה:
Psalms	25	7	חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה:
Psalms	25	8	טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך:
Psalms	25	9	ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 25 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
Psalms 25 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא:
Psalms 25 12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר:
Psalms 25 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ:
Psalms 25 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם:
Psalms 25 15 עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי:
Psalms 25 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
Psalms 25 17 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
Psalms 25 18 ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי:
Psalms 25 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני:
Psalms 25 20 שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך:
Psalms 25 21 תם וישר יצרוני כי קויתיך:
Psalms 25 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:
Psalms 26 1 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אמעד:
Psalms 26 2 בחנני יהוה ונסני צרופה כליותי ולבי:
Psalms 26 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך:
Psalms 26 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא:
Psalms 26 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב:
Psalms 26 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מזבחך יהוה:
Psalms 26 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך:
Psalms 26 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך:
Psalms 26 9 אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי:
Psalms 26 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד:
Psalms 26 11 ואני בתמי אלך פדני וחנני:
Psalms 26 12 רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה:
Psalms 27 1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד:
Psalms 27 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו:
Psalms 27 3 אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח:
Psalms 27 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:
Psalms 27 5 כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני:
Psalms 27 6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה:
Psalms 27 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
Psalms 27 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש:
Psalms 27 9 אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי:
Psalms 27 10 כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני:
Psalms 27 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי:
Psalms 27 12 אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:
Psalms 27 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:
Psalms 27 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:
Psalms 28 1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור:
Psalms 28 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך:
Psalms 28 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם:
Psalms 28 4 תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם:
Psalms 28 5 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם:
Psalms 28 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני:
Psalms 28 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו:
Psalms 28 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא:
Psalms 28 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:
Psalms 29 1 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז:
Psalms 29 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
Psalms 29 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים:
Psalms 29 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
Psalms 29 5 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון:

Psalms	29	6	וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים:
Psalms	29	7	קול יהוה חצב להבות אש:
Psalms	29	8	קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש:
Psalms	29	9	קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד:
Psalms	29	10	יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם:
Psalms	29	11	יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
Psalms	30	1	מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי:
Psalms	30	2	יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני:
Psalms	30	3	יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור:
Psalms	30	4	זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו:
Psalms	30	5	כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה:
Psalms	30	6	ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם:
Psalms	30	7	יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל:
Psalms	30	8	אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן:
Psalms	30	9	מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך:
Psalms	30	10	שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי:
Psalms	30	11	הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
Psalms	30	12	למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:
Psalms	31	1	למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני:
Psalms	31	2	הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני:
Psalms	31	3	כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני:
Psalms	31	4	תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי:
Psalms	31	5	בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת:
Psalms	31	6	שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי:
Psalms	31	7	אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי:
Psalms	31	8	ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי:
Psalms	31	9	חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטני:
Psalms	31	10	כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו:
Psalms	31	11	מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני:
Psalms	31	12	נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד:
Psalms	31	13	כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו:
Psalms	31	14	ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה:
Psalms	31	15	בידך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי:
Psalms	31	16	האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך:
Psalms	31	17	יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול:
Psalms	31	18	תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בגאוה ובוז:
Psalms	31	19	מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחסים בך נגד בני אדם:
Psalms	31	20	תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות:
Psalms	31	21	ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:
Psalms	31	22	ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך:
Psalms	31	23	אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה:
Psalms	31	24	חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:
Psalms	32	1	לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
Psalms	32	2	אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה:
Psalms	32	3	כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום:
Psalms	32	4	כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה:
Psalms	32	5	חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה:
Psalms	32	6	על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו:
Psalms	32	7	אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה:
Psalms	32	8	אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני:
Psalms	32	9	אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך:
Psalms	32	10	רבים מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו:
Psalms	32	11	שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:
Psalms	33	1	רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 33 2 הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו:
Psalms 33 3 שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה:
Psalms 33 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה:
Psalms 33 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ:
Psalms 33 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם:
Psalms 33 7 כנס כנד מי הים נתן באצרות תהומות:
Psalms 33 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל:
Psalms 33 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד:
Psalms 33 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
Psalms 33 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר:
Psalms 33 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו:
Psalms 33 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
Psalms 33 14 ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ:
Psalms 33 15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
Psalms 33 16 אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח:
Psalms 33 17 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט:
Psalms 33 18 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו:
Psalms 33 19 להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב:
Psalms 33 20 נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא:
Psalms 33 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
Psalms 33 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:
Psalms 34 1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי:
Psalms 34 2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו:
Psalms 34 3 גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו:
Psalms 34 4 דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני:
Psalms 34 5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו:
Psalms 34 6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו:
Psalms 34 7 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם:
Psalms 34 8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו:
Psalms 34 9 יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו:
Psalms 34 10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב:
Psalms 34 11 לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם:
Psalms 34 12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
Psalms 34 13 נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה:
Psalms 34 14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו:
Psalms 34 15 עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
Psalms 34 16 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
Psalms 34 17 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם:
Psalms 34 18 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:
Psalms 34 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
Psalms 34 20 שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
Psalms 34 21 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:
Psalms 34 22 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו:
Psalms 35 1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי:
Psalms 35 2 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי:
Psalms 35 3 והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני:
Psalms 35 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי:
Psalms 35 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה:
Psalms 35 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם:
Psalms 35 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי:
Psalms 35 8 תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה:
Psalms 35 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו:
Psalms 35 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו:
Psalms 35 11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	35	12	ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי:
Psalms	35	13	ואני בחלותם לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב:
Psalms	35	14	כרע כאח לי התהלכתי כאבל אם קדר שחותי:
Psalms	35	15	ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו:
Psalms	35	16	בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו:
Psalms	35	17	אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי:
Psalms	35	18	אודך בקהל רב בעם עצום אהללך:
Psalms	35	19	אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקרצו עין:
Psalms	35	20	כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון:
Psalms	35	21	וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו:
Psalms	35	22	ראיתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני:
Psalms	35	23	העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי:
Psalms	35	24	שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי:
Psalms	35	25	אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו:
Psalms	35	26	יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי:
Psalms	35	27	ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום עבדו:
Psalms	35	28	ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך:
Psalms	36	1	למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו:
Psalms	36	2	כי החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא:
Psalms	36	3	דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב:
Psalms	36	4	און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס:
Psalms	36	5	יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים:
Psalms	36	6	צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה:
Psalms	36	7	מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון:
Psalms	36	8	ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:
Psalms	36	9	כי עמך מקור חיים באורך נראה אור:
Psalms	36	10	משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב:
Psalms	36	11	אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני:
Psalms	36	12	שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:
Psalms	37	1	לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה:
Psalms	37	2	כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון:
Psalms	37	3	בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:
Psalms	37	4	והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך:
Psalms	37	5	גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה:
Psalms	37	6	והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים:
Psalms	37	7	דום ליהוה והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות:
Psalms	37	8	הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע:
Psalms	37	9	כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו ארץ:
Psalms	37	10	ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו:
Psalms	37	11	וענוים יירשו ארץ והתענגו על רב שלום:
Psalms	37	12	זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו:
Psalms	37	13	אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו:
Psalms	37	14	חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישרי דרך:
Psalms	37	15	חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה:
Psalms	37	16	טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים:
Psalms	37	17	כי זרועות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה:
Psalms	37	18	יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה:
Psalms	37	19	לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו:
Psalms	37	20	כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בעשן כלו:
Psalms	37	21	לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן:
Psalms	37	22	כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו:
Psalms	37	23	מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ:
Psalms	37	24	כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו:
Psalms	37	25	נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם:
Psalms	37	26	כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 37 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם:
Psalms 37 28 כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת:
Psalms 37 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה:
Psalms 37 30 פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט:
Psalms 37 31 תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו:
Psalms 37 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו:
Psalms 37 33 יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו:
Psalms 37 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה:
Psalms 37 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן:
Psalms 37 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא:
Psalms 37 37 שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום:
Psalms 37 38 ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה:
Psalms 37 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה:
Psalms 37 40 ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:
Psalms 38 1 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני:
Psalms 38 2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך:
Psalms 38 3 אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי:
Psalms 38 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני:
Psalms 38 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי:
Psalms 38 6 נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי:
Psalms 38 7 כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי:
Psalms 38 8 נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי:
Psalms 38 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה:
Psalms 38 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי:
Psalms 38 11 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו:
Psalms 38 12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו:
Psalms 38 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
Psalms 38 14 ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות:
Psalms 38 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי:
Psalms 38 16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו:
Psalms 38 17 כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד:
Psalms 38 18 כי עוני אגיד אדאג מחטאתי:
Psalms 38 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר:
Psalms 38 20 ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדופי טוב:
Psalms 38 21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני:
Psalms 38 22 חושה לעזרתי אדני תשועתי:
Psalms 39 1 למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי:
Psalms 39 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר:
Psalms 39 3 חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני:
Psalms 39 4 הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני:
Psalms 39 5 הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה:
Psalms 39 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם:
Psalms 39 7 ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא:
Psalms 39 8 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני:
Psalms 39 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית:
Psalms 39 10 הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כליתי:
Psalms 39 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כל אדם סלה:
Psalms 39 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:
Psalms 39 13 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:
Psalms 40 1 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי:
Psalms 40 2 ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי:
Psalms 40 3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה:
Psalms 40 4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב:

Psalms	40	5 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר:
Psalms	40	6 זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת:
Psalms	40	7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי:
Psalms	40	8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי:
Psalms	40	9 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת:
Psalms	40	10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב:
Psalms	40	11 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
Psalms	40	12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני:
Psalms	40	13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה:
Psalms	40	14 יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי:
Psalms	40	15 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח:
Psalms	40	16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך:
Psalms	40	17 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:
Psalms	41	1 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהוה:
Psalms	41	2 יהוה ישמרהו ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו:
Psalms	41	3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו:
Psalms	41	4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך:
Psalms	41	5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו:
Psalms	41	6 ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר:
Psalms	41	7 יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי:
Psalms	41	8 דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום:
Psalms	41	9 גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
Psalms	41	10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם:
Psalms	41	11 בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי:
Psalms	41	12 ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם:
Psalms	41	13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:
Psalms	42	1 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים:
Psalms	42	2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
Psalms	42	3 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
Psalms	42	4 אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
Psalms	42	5 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו:
Psalms	42	6 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער:
Psalms	42	7 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו:
Psalms	42	8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי:
Psalms	42	9 אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
Psalms	42	10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
Psalms	42	11 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
Psalms	43	1 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני:
Psalms	43	2 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך בלחץ אויב:
Psalms	43	3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך:
Psalms	43	4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי:
Psalms	43	5 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:
Psalms	44	1 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם:
Psalms	44	2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם:
Psalms	44	3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם:
Psalms	44	4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:
Psalms	44	5 בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו:
Psalms	44	6 כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני:
Psalms	44	7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
Psalms	44	8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 44 9 אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו:
Psalms 44 10 תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו:
Psalms 44 11 תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו:
Psalms 44 12 תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם:
Psalms 44 13 תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
Psalms 44 14 תשימנו משל בגוים מנוד ראש בל אמים:
Psalms 44 15 כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני:
Psalms 44 16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם:
Psalms 44 17 כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך:
Psalms 44 18 לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך:
Psalms 44 19 כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות:
Psalms 44 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר:
Psalms 44 21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב:
Psalms 44 22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה:
Psalms 44 23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח:
Psalms 44 24 למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו:
Psalms 44 25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו:
Psalms 44 26 קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:
Psalms 45 1 למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידידת רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר:
Psalms 45 2 יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על כן ברכך אלהים לעולם:
Psalms 45 3 חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך:
Psalms 45 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת וענוה צדק ותורך נוראות ימינך:
Psalms 45 5 חציך שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך:
Psalms 45 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
Psalms 45 7 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך:
Psalms 45 8 מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן היכלי שן מני שמחוך:
Psalms 45 9 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר:
Psalms 45 10 שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית אביך:
Psalms 45 11 ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך והשתחוי לו:
Psalms 45 12 ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם:
Psalms 45 13 כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה:
Psalms 45 14 לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך:
Psalms 45 15 תובלנה בשמחת וגיל תבאינה בהיכל מלך:
Psalms 45 16 תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ:
Psalms 45 17 אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד:
Psalms 46 1 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד:
Psalms 46 2 על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים:
Psalms 46 3 יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה:
Psalms 46 4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון:
Psalms 46 5 אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר:
Psalms 46 6 המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ:
Psalms 46 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
Psalms 46 8 לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ:
Psalms 46 9 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות ישרף באש:
Psalms 46 10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ:
Psalms 46 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
Psalms 47 1 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה:
Psalms 47 2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ:
Psalms 47 3 ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו:
Psalms 47 4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה:
Psalms 47 5 עלה אלהים בתרועה יהוה בקול שופר:
Psalms 47 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו:
Psalms 47 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל:
Psalms 47 8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	47	9	נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:
Psalms	48	1	שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו:
Psalms	48	2	יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב:
Psalms	48	3	אלהים בארמנותיה נודע למשגב:
Psalms	48	4	כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו:
Psalms	48	5	המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו:
Psalms	48	6	רעדה אחזתם שם חיל כיולדה:
Psalms	48	7	ברוח קדים תשבר אניות תרשיש:
Psalms	48	8	כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה:
Psalms	48	9	דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך:
Psalms	48	10	כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך:
Psalms	48	11	ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך:
Psalms	48	12	סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה:
Psalms	48	13	שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון:
Psalms	48	14	כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:
Psalms	49	1	למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי חלד:
Psalms	49	2	גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון:
Psalms	49	3	פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות:
Psalms	49	4	אטה למשל אזני אפתח בכנור חידתי:
Psalms	49	5	למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני:
Psalms	49	6	הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו:
Psalms	49	7	אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו:
Psalms	49	8	ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם:
Psalms	49	9	ויחי עוד לנצח לא יראה השחת:
Psalms	49	10	כי יראה חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם:
Psalms	49	11	קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר קראו בשמותם עלי אדמות:
Psalms	49	12	ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו:
Psalms	49	13	זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה:
Psalms	49	14	כצאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו:
Psalms	49	15	אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה:
Psalms	49	16	אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו:
Psalms	49	17	כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו:
Psalms	49	18	כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך:
Psalms	49	19	תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור:
Psalms	49	20	אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:
Psalms	50	1	מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבאו:
Psalms	50	2	מציון מכלל יפי אלהים הופיע:
Psalms	50	3	יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד:
Psalms	50	4	יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו:
Psalms	50	5	אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח:
Psalms	50	6	ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא סלה:
Psalms	50	7	שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי:
Psalms	50	8	לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד:
Psalms	50	9	לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים:
Psalms	50	10	כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף:
Psalms	50	11	ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי:
Psalms	50	12	אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה:
Psalms	50	13	האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה:
Psalms	50	14	זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך:
Psalms	50	15	וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני:
Psalms	50	16	ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך:
Psalms	50	17	ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך:
Psalms	50	18	אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך:
Psalms	50	19	פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה:
Psalms	50	20	תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי:

Psalms 50 21 אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך:
Psalms 50 22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל:
Psalms 50 23 זבח תודה יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים:
Psalms 51 1 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי:
Psalms 51 2 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי טהרני:
Psalms 51 3 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד:
Psalms 51 4 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך:
Psalms 51 5 הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי:
Psalms 51 6 הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני:
Psalms 51 7 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין:
Psalms 51 8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית:
Psalms 51 9 הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה:
Psalms 51 10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:
Psalms 51 11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
Psalms 51 12 השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
Psalms 51 13 אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו:
Psalms 51 14 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך:
Psalms 51 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
Psalms 51 16 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:
Psalms 51 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה:
Psalms 51 18 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם:
Psalms 51 19 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:
Psalms 52 1 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום:
Psalms 52 2 הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה רמיה:
Psalms 52 3 אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה:
Psalms 52 4 אהבת כל דברי בלע לשון מרמה:
Psalms 52 5 גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה:
Psalms 52 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו:
Psalms 52 7 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו:
Psalms 52 8 ואני כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד:
Psalms 52 9 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:
Psalms 53 1 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב:
Psalms 53 2 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים:
Psalms 53 3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד:
Psalms 53 4 הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו:
Psalms 53 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך הבשתה כי אלהים מאסם:
Psalms 53 6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
Psalms 54 1 למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדיננני:
Psalms 54 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי פי:
Psalms 54 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה:
Psalms 54 4 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי:
Psalms 54 5 ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם:
Psalms 54 6 בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב:
Psalms 54 7 כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:
Psalms 55 1 למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי:
Psalms 55 2 הקשיבה לי ועננני אריד בשיחי ואהימה:
Psalms 55 3 מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישטמוני:
Psalms 55 4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי:
Psalms 55 5 יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות:
Psalms 55 6 ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה:
Psalms 55 7 הנה ארחיק נדד אלין במדבר סלה:

Psalms 55 8 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער:
Psalms 55 9 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס וריב בעיר:
Psalms 55 10 יומם ולילה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה:
Psalms 55 11 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה:
Psalms 55 12 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו:
Psalms 55 13 ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי:
Psalms 55 14 אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש:
Psalms 55 15 ישימות עלימו ירדו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם:
Psalms 55 16 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני:
Psalms 55 17 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי:
Psalms 55 18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי:
Psalms 55 19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים:
Psalms 55 20 שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו:
Psalms 55 21 חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחות:
Psalms 55 22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק:
Psalms 55 23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:
Psalms 56 1 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחז אתו פלשתים בגת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני:
Psalms 56 2 שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום:
Psalms 56 3 יום אירא אני אליך אבטח:
Psalms 56 4 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי:
Psalms 56 5 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע:
Psalms 56 6 יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוו נפשי:
Psalms 56 7 על און פלט למו באף עמים הורד אלהים:
Psalms 56 8 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך:
Psalms 56 9 אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי:
Psalms 56 10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר:
Psalms 56 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי:
Psalms 56 12 עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך:
Psalms 56 13 כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:
Psalms 57 1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות:
Psalms 57 2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי:
Psalms 57 3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו:
Psalms 57 4 נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חדה:
Psalms 57 5 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך:
Psalms 57 6 רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה:
Psalms 57 7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה:
Psalms 57 8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר:
Psalms 57 9 אודך בעמים אדני אזמרך בל אמים:
Psalms 57 10 כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך:
Psalms 57 11 רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך:
Psalms 58 1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם:
Psalms 58 2 אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון:
Psalms 58 3 זרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב:
Psalms 58 4 חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו:
Psalms 58 5 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכם:
Psalms 58 6 אלהים הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה:
Psalms 58 7 ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו:
Psalms 58 8 כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש:
Psalms 58 9 בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו:
Psalms 58 10 ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע:
Psalms 58 11 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ:
Psalms 59 1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Psalms 59 2 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני:
Psalms 59 3 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה:
Psalms 59 4 בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה:
Psalms 59 5 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה:
Psalms 59 6 ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
Psalms 59 7 הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע:
Psalms 59 8 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים:
Psalms 59 9 עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי:
Psalms 59 10 אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי:
Psalms 59 11 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו אדני:
Psalms 59 12 חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו:
Psalms 59 13 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה:
Psalms 59 14 וישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר:
Psalms 59 15 המה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו:
Psalms 59 16 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי:
Psalms 59 17 עזי אליך אזמרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:
Psalms 60 1 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא מלח שנים עשר אלף אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו:
Psalms 60 2 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה:
Psalms 60 3 הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה:
Psalms 60 4 נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני קשט סלה:
Psalms 60 5 למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
Psalms 60 6 אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד:
Psalms 60 7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי:
Psalms 60 8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי:
Psalms 60 9 מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדום:
Psalms 60 10 הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו:
Psalms 60 11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם:
Psalms 60 12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:
Psalms 61 1 למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי:
Psalms 61 2 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני:
Psalms 61 3 כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב:
Psalms 61 4 אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה:
Psalms 61 5 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך:
Psalms 61 6 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר:
Psalms 61 7 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו:
Psalms 61 8 כן אזמרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:
Psalms 62 1 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי:
Psalms 62 2 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה:
Psalms 62 3 עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחויה:
Psalms 62 4 אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה:
Psalms 62 5 אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי:
Psalms 62 6 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט:
Psalms 62 7 על אלהים ישעי וכבודי צור עזי מחסי באלהים:
Psalms 62 8 בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה:
Psalms 62 9 אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד:
Psalms 62 10 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב:
Psalms 62 11 אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז לאלהים:
Psalms 62 12 ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:
Psalms 63 1 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים:
Psalms 63 2 כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך:
Psalms 63 3 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך:
Psalms 63 4 כן אברכך בחיי בשמך אשא כפי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	63	5	כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי:
Psalms	63	6	אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך:
Psalms	63	7	כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן:
Psalms	63	8	דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך:
Psalms	63	9	והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ:
Psalms	63	10	יגירהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו:
Psalms	63	11	והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:
Psalms	64	1	למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי:
Psalms	64	2	תסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און:
Psalms	64	3	אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר:
Psalms	64	4	לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו:
Psalms	64	5	יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו:
Psalms	64	6	יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק:
Psalms	64	7	וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם:
Psalms	64	8	ויכשילוהו עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם:
Psalms	64	9	ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו השכילו:
Psalms	64	10	ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:
Psalms	65	1	למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר:
Psalms	65	2	שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו:
Psalms	65	3	דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם:
Psalms	65	4	אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:
Psalms	65	5	נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים:
Psalms	65	6	מכין הרים בכחו נאזר בגבורה:
Psalms	65	7	משביח שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים:
Psalms	65	8	ויראו ישבי קצות מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין:
Psalms	65	9	פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן תכינה:
Psalms	65	10	תלמיה רוה נחת גדודיה ברביבים תמגגנה צמחה תברך:
Psalms	65	11	עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן:
Psalms	65	12	ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה:
Psalms	65	13	לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו:
Psalms	66	1	למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ:
Psalms	66	2	זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו:
Psalms	66	3	אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו לך איביך:
Psalms	66	4	כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה:
Psalms	66	5	לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם:
Psalms	66	6	הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו:
Psalms	66	7	משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה:
Psalms	66	8	ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו:
Psalms	66	9	השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו:
Psalms	66	10	כי בחנתנו אלהים צרפתנו כצרף כסף:
Psalms	66	11	הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו:
Psalms	66	12	הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה:
Psalms	66	13	אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי:
Psalms	66	14	אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי:
Psalms	66	15	עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה:
Psalms	66	16	לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי:
Psalms	66	17	אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
Psalms	66	18	און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני:
Psalms	66	19	אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי:
Psalms	66	20	ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:
Psalms	67	1	למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
Psalms	67	2	לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך:
Psalms	67	3	יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
Psalms	67	4	ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה:
Psalms	67	5	יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Psalms	67	6	ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
Psalms	67	7	יברכנו אלהים ויראו אתו כל אפסי ארץ:
Psalms	68	1	למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו:
Psalms	68	2	כהנדף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים:
Psalms	68	3	וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה:
Psalms	68	4	שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו:
Psalms	68	5	אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו:
Psalms	68	6	אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה:
Psalms	68	7	אלהים בצאתך לפני עמך בצעדך בישימון סלה:
Psalms	68	8	ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל:
Psalms	68	9	גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה:
Psalms	68	10	חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים:
Psalms	68	11	אדני יתן אמר המבשרות צבא רב:
Psalms	68	12	מלכי צבאות ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל:
Psalms	68	13	אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ:
Psalms	68	14	בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון:
Psalms	68	15	הר אלהים הר בשן הר גבננים הר בשן:
Psalms	68	16	למה תרצדון הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח:
Psalms	68	17	רכב אלהים רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש:
Psalms	68	18	עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים:
Psalms	68	19	ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה:
Psalms	68	20	האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות:
Psalms	68	21	אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמיו:
Psalms	68	22	אמר אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים:
Psalms	68	23	למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנהו:
Psalms	68	24	ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש:
Psalms	68	25	קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות:
Psalms	68	26	במקהלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל:
Psalms	68	27	שם בנימן צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי:
Psalms	68	28	צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו פעלת לנו:
Psalms	68	29	מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי:
Psalms	68	30	גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בזר עמים קרבות יחפצו:
Psalms	68	31	יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים:
Psalms	68	32	ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה:
Psalms	68	33	לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז:
Psalms	68	34	תנו עז לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים:
Psalms	68	35	נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:
Psalms	69	1	למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש:
Psalms	69	2	טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני:
Psalms	69	3	יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי:
Psalms	69	4	רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב:
Psalms	69	5	אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו:
Psalms	69	6	אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל:
Psalms	69	7	כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני:
Psalms	69	8	מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי:
Psalms	69	9	כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך נפלו עלי:
Psalms	69	10	ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי:
Psalms	69	11	ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל:
Psalms	69	12	ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר:
Psalms	69	13	ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:
Psalms	69	14	הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים:
Psalms	69	15	אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה:
Psalms	69	16	ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי:
Psalms	69	17	ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני:
Psalms	69	18	קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	69	19	אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי:
Psalms	69	20	חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי:
Psalms	69	21	ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ:
Psalms	69	22	יהי שלחנם לפניהם לפח ולשלומים למוקש:
Psalms	69	23	תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:
Psalms	69	24	שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם:
Psalms	69	25	תהי טירתם נשמה באהליהם אל יהי ישב:
Psalms	69	26	כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו:
Psalms	69	27	תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך:
Psalms	69	28	ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו:
Psalms	69	29	ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני:
Psalms	69	30	אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה:
Psalms	69	31	ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס:
Psalms	69	32	ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם:
Psalms	69	33	כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה:
Psalms	69	34	יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם:
Psalms	69	35	כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה:
Psalms	69	36	וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה:
Psalms	70	1	למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה:
Psalms	70	2	יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי:
Psalms	70	3	ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח:
Psalms	70	4	ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך:
Psalms	70	5	ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר:
Psalms	71	1	בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם:
Psalms	71	2	בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי אזנך והושיעני:
Psalms	71	3	היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה:
Psalms	71	4	אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול וחומץ:
Psalms	71	5	כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מנעורי:
Psalms	71	6	עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד:
Psalms	71	7	כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז:
Psalms	71	8	ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך:
Psalms	71	9	אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני:
Psalms	71	10	כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו:
Psalms	71	11	לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל:
Psalms	71	12	אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חישה:
Psalms	71	13	יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי:
Psalms	71	14	ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך:
Psalms	71	15	פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות:
Psalms	71	16	אבוא בגברות אדני יהוה אזכיר צדקתך לבדך:
Psalms	71	17	אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך:
Psalms	71	18	וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא גבורתך:
Psalms	71	19	וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך:
Psalms	71	20	אשר הראיתנו צרות רבות ורעות תשוב תחיינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני:
Psalms	71	21	תרב גדלתי ותסב תנחמני:
Psalms	71	22	גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל:
Psalms	71	23	תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית:
Psalms	71	24	גם לשוני כל היום תהגה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:
Psalms	72	1	לשלמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך:
Psalms	72	2	ידין עמך בצדק ועניך במשפט:
Psalms	72	3	ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה:
Psalms	72	4	ישפט עניי עם יושיע לבני אביון וידכא עושק:
Psalms	72	5	ייראוך עם שמש ולפני ירח דור דורים:
Psalms	72	6	ירד כמטר על גז כרביבים זרזיף ארץ:
Psalms	72	7	יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח:
Psalms	72	8	וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ:

Psalms	72	9	לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו:
Psalms	72	10	מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו:
Psalms	72	11	וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו:
Psalms	72	12	כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו:
Psalms	72	13	יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע:
Psalms	72	14	מתוך ומחמס יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו:
Psalms	72	15	ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד כל היום יברכנהו:
Psalms	72	16	יהי פסת בר בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ:
Psalms	72	17	יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו:
Psalms	72	18	ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו:
Psalms	72	19	וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:
Psalms	72	20	כלו תפלות דוד בן ישי:
Psalms	73	1	מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב:
Psalms	73	2	ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי:
Psalms	73	3	כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה:
Psalms	73	4	כי אין חרצבות למותם ובריא אולם:
Psalms	73	5	בעמל אנוש אינמו ועם אדם לא ינגעו:
Psalms	73	6	לכן ענקתמו גאוה יעטף שית חמס למו:
Psalms	73	7	יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב:
Psalms	73	8	ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו:
Psalms	73	9	שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ:
Psalms	73	10	לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו:
Psalms	73	11	ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון:
Psalms	73	12	הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל:
Psalms	73	13	אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי:
Psalms	73	14	ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים:
Psalms	73	15	אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי:
Psalms	73	16	ואחשבה לדעת זאת עמל היא בעיני:
Psalms	73	17	עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם:
Psalms	73	18	אך בחלקות תשית למו הפלתם למשואות:
Psalms	73	19	איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות:
Psalms	73	20	כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבזה:
Psalms	73	21	כי יתחמץ לבבי וכליותי אשתונן:
Psalms	73	22	ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך:
Psalms	73	23	ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני:
Psalms	73	24	בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני:
Psalms	73	25	מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ:
Psalms	73	26	כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:
Psalms	73	27	כי הנה רחקיך יאבדו הצמתה כל זונה ממך:
Psalms	73	28	ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך:
Psalms	74	1	משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך:
Psalms	74	2	זכר עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו:
Psalms	74	3	הרימה פעמיך למשאות נצח כל הרע אויב בקדש:
Psalms	74	4	שאגו צרריך בקרב מועדך שמו אותתם אתות:
Psalms	74	5	יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות:
Psalms	74	6	ועת פתוחיה יחד בכשיל וכילפת יהלמון:
Psalms	74	7	שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך:
Psalms	74	8	אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ:
Psalms	74	9	אותתינו לא ראינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה:
Psalms	74	10	עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח:
Psalms	74	11	למה תשיב ידך וימינך מקרב חוקך כלה:
Psalms	74	12	ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ:
Psalms	74	13	אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים:
Psalms	74	14	אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים:
Psalms	74	15	אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן:

Psalms 74 16 לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש:
Psalms 74 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם:
Psalms 74 18 זכר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך:
Psalms 74 19 אל תתן לחית נפש תורך חית ענייך אל תשכח לנצח:
Psalms 74 20 הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס:
Psalms 74 21 אל ישב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך:
Psalms 74 22 קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום:
Psalms 74 23 אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד:
Psalms 75 1 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך:
Psalms 75 2 כי אקח מועד אני מישרים אשפט:
Psalms 75 3 נמגים ארץ וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה:
Psalms 75 4 אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן:
Psalms 75 5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק:
Psalms 75 6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים:
Psalms 75 7 כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים:
Psalms 75 8 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ:
Psalms 75 9 ואני אגיד לעלם אזמרה לאלהי יעקב:
Psalms 75 10 וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק:
Psalms 76 1 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
Psalms 76 2 ויהי בשלם סכו ומעונתו בציון:
Psalms 76 3 שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה:
Psalms 76 4 נאור אתה אדיר מהררי טרף:
Psalms 76 5 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם:
Psalms 76 6 מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס:
Psalms 76 7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך:
Psalms 76 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה:
Psalms 76 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה:
Psalms 76 10 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגר:
Psalms 76 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו יובילו שי למורא:
Psalms 76 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:
Psalms 77 1 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי:
Psalms 77 2 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי:
Psalms 77 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה:
Psalms 77 4 אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר:
Psalms 77 5 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים:
Psalms 77 6 אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי:
Psalms 77 7 הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות עוד:
Psalms 77 8 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר:
Psalms 77 9 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה:
Psalms 77 10 ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
Psalms 77 11 אזכיר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך:
Psalms 77 12 והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה:
Psalms 77 13 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
Psalms 77 14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
Psalms 77 15 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה:
Psalms 77 16 ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו תהמות:
Psalms 77 17 זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו:
Psalms 77 18 קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ:
Psalms 77 19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
Psalms 77 20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:
Psalms 78 1 משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי:
Psalms 78 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם:
Psalms 78 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו:
Psalms 78 4 לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה:

Psalms	78	5	ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם:
Psalms	78	6	למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם:
Psalms	78	7	וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו ינצרו:
Psalms	78	8	ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו:
Psalms	78	9	בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב:
Psalms	78	10	לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת:
Psalms	78	11	וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם:
Psalms	78	12	נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען:
Psalms	78	13	בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד:
Psalms	78	14	וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש:
Psalms	78	15	יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה:
Psalms	78	16	ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים:
Psalms	78	17	ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה:
Psalms	78	18	וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם:
Psalms	78	19	וידברו באלהים אמרו היוכל אל לערך שלחן במדבר:
Psalms	78	20	הן הכה צור ויזובו מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו:
Psalms	78	21	לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל:
Psalms	78	22	כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו:
Psalms	78	23	ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח:
Psalms	78	24	וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן למו:
Psalms	78	25	לחם אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע:
Psalms	78	26	יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן:
Psalms	78	27	וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף:
Psalms	78	28	ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנתיו:
Psalms	78	29	ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם:
Psalms	78	30	לא זרו מתאותם עוד אכלם בפיהם:
Psalms	78	31	ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע:
Psalms	78	32	בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו:
Psalms	78	33	ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה:
Psalms	78	34	אם הרגם ודרשוהו ושבו ושחרו אל:
Psalms	78	35	ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם:
Psalms	78	36	ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו:
Psalms	78	37	ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו:
Psalms	78	38	והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
Psalms	78	39	ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב:
Psalms	78	40	כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון:
Psalms	78	41	וישובו וינסו אל וקדוש ישראל התוו:
Psalms	78	42	לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר:
Psalms	78	43	אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען:
Psalms	78	44	ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון:
Psalms	78	45	ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם:
Psalms	78	46	ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה:
Psalms	78	47	יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל:
Psalms	78	48	ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים:
Psalms	78	49	ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים:
Psalms	78	50	יפלס נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם לדבר הסגיר:
Psalms	78	51	ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם:
Psalms	78	52	ויסע כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר:
Psalms	78	53	וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה הים:
Psalms	78	54	ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו:
Psalms	78	55	ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל:
Psalms	78	56	וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו:
Psalms	78	57	ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה:
Psalms	78	58	ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו:
Psalms	78	59	שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 78 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם:
Psalms 78 61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר:
Psalms 78 62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר:
Psalms 78 63 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו:
Psalms 78 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה:
Psalms 78 65 ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מיין:
Psalms 78 66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו:
Psalms 78 67 וימאס באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר:
Psalms 78 68 ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב:
Psalms 78 69 ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם:
Psalms 78 70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאת צאן:
Psalms 78 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו:
Psalms 78 72 וירעם כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:
Psalms 79 1 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים:
Psalms 79 2 נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ:
Psalms 79 3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר:
Psalms 79 4 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו:
Psalms 79 5 עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך:
Psalms 79 6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו:
Psalms 79 7 כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו:
Psalms 79 8 אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד:
Psalms 79 9 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך:
Psalms 79 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגיים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:
Psalms 79 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה:
Psalms 79 12 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני:
Psalms 79 13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:
Psalms 80 1 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה:
Psalms 80 2 לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו:
Psalms 80 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה:
Psalms 80 4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך:
Psalms 80 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישׁ:
Psalms 80 6 תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו:
Psalms 80 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה:
Psalms 80 8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה:
Psalms 80 9 פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ:
Psalms 80 10 כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל:
Psalms 80 11 תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה:
Psalms 80 12 למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך:
Psalms 80 13 יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה:
Psalms 80 14 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת:
Psalms 80 15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך:
Psalms 80 16 שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו:
Psalms 80 17 תהי ידך על איש ימינך על בן אדם אמצת לך:
Psalms 80 18 ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא:
Psalms 80 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:
Psalms 81 1 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
Psalms 81 2 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל:
Psalms 81 3 תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו:
Psalms 81 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
Psalms 81 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע:
Psalms 81 6 הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה:
Psalms 81 7 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה:
Psalms 81 8 שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי:
Psalms 81 9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	81	10	אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו:
Psalms	81	11	ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי:
Psalms	81	12	ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם:
Psalms	81	13	לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו:
Psalms	81	14	כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי:
Psalms	81	15	משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם:
Psalms	81	16	ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך:
Psalms	82	1	מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט:
Psalms	82	2	עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה:
Psalms	82	3	שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו:
Psalms	82	4	פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו:
Psalms	82	5	לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ:
Psalms	82	6	אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם:
Psalms	82	7	אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו:
Psalms	82	8	קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:
Psalms	83	1	שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל:
Psalms	83	2	כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש:
Psalms	83	3	על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך:
Psalms	83	4	אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד:
Psalms	83	5	כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו:
Psalms	83	6	אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים:
Psalms	83	7	גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור:
Psalms	83	8	גם אשור נלוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה:
Psalms	83	9	עשה להם כמדין כסיסרא כיבין בנחל קישון:
Psalms	83	10	נשמדו בעין דאר היו דמן לאדמה:
Psalms	83	11	שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו:
Psalms	83	12	אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים:
Psalms	83	13	אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח:
Psalms	83	14	כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים:
Psalms	83	15	כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם:
Psalms	83	16	מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה:
Psalms	83	17	יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו:
Psalms	83	18	וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:
Psalms	84	1	למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות:
Psalms	84	2	נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי:
Psalms	84	3	גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי:
Psalms	84	4	אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
Psalms	84	5	אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבבם:
Psalms	84	6	עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה:
Psalms	84	7	ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון:
Psalms	84	8	יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה:
Psalms	84	9	מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך:
Psalms	84	10	כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע:
Psalms	84	11	כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים:
Psalms	84	12	יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך:
Psalms	85	1	למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב:
Psalms	85	2	נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה:
Psalms	85	3	אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך:
Psalms	85	4	שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו:
Psalms	85	5	הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר:
Psalms	85	6	הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך:
Psalms	85	7	הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו:
Psalms	85	8	אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה:
Psalms	85	9	אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 85 10 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו:
Psalms 85 11 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף:
Psalms 85 12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה:
Psalms 85 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:
Psalms 86 1 תפלה לדוד הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני:
Psalms 86 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך:
Psalms 86 3 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום:
Psalms 86 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא:
Psalms 86 5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
Psalms 86 6 האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי:
Psalms 86 7 ביום צרתי אקראך כי תענני:
Psalms 86 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך:
Psalms 86 9 כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך:
Psalms 86 10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך:
Psalms 86 11 הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:
Psalms 86 12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם:
Psalms 86 13 כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
Psalms 86 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם:
Psalms 86 15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
Psalms 86 16 פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך:
Psalms 86 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:
Psalms 87 1 לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש:
Psalms 87 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב:
Psalms 87 3 נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה:
Psalms 87 4 אזכיר רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם:
Psalms 87 5 ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון:
Psalms 87 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה:
Psalms 87 7 ושרים כחללים כל מעיני בך:
Psalms 88 1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי
ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך:
Psalms 88 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אזנך לרנתי:
Psalms 88 3 כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו:
Psalms 88 4 נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל:
Psalms 88 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו:
Psalms 88 6 שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות:
Psalms 88 7 עלי סמכה חמתך וכל משבריך ענית סלה:
Psalms 88 8 הרחקת מידעי ממני שתני תועבות למו כלא ולא אצא:
Psalms 88 9 עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי:
Psalms 88 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה:
Psalms 88 11 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון:
Psalms 88 12 היודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה:
Psalms 88 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך:
Psalms 88 14 למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני:
Psalms 88 15 עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה:
Psalms 88 16 עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני:
Psalms 88 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד:
Psalms 88 18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:
Psalms 89 1 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי:
Psalms 89 2 כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם:
Psalms 89 3 כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי:
Psalms 89 4 עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה:
Psalms 89 5 ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים:
Psalms 89 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים:
Psalms 89 7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו:
Psalms 89 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך:

Psalms	89	9	אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם:
Psalms	89	10	אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך:
Psalms	89	11	לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם:
Psalms	89	12	צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו:
Psalms	89	13	לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך:
Psalms	89	14	צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך:
Psalms	89	15	אשרי העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון:
Psalms	89	16	בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו:
Psalms	89	17	כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרננו:
Psalms	89	18	כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו:
Psalms	89	19	אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם:
Psalms	89	20	מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו:
Psalms	89	21	אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו:
Psalms	89	22	לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענגו:
Psalms	89	23	וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף:
Psalms	89	24	ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו:
Psalms	89	25	ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו:
Psalms	89	26	הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי:
Psalms	89	27	אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ:
Psalms	89	28	לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו:
Psalms	89	29	ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים:
Psalms	89	30	אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון:
Psalms	89	31	אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו:
Psalms	89	32	ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם:
Psalms	89	33	וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי:
Psalms	89	34	לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה:
Psalms	89	35	אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב:
Psalms	89	36	זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי:
Psalms	89	37	כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה:
Psalms	89	38	ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך:
Psalms	89	39	נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו:
Psalms	89	40	פרצת כל גדרתיו שמת מבצריו מחתה:
Psalms	89	41	שסהו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו:
Psalms	89	42	הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו:
Psalms	89	43	אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה:
Psalms	89	44	השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה:
Psalms	89	45	הקצרת ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה:
Psalms	89	46	עד מה יהוה תסתר לנצח תבער כמו אש חמתך:
Psalms	89	47	זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם:
Psalms	89	48	מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה:
Psalms	89	49	איה חסדיך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך:
Psalms	89	50	זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים:
Psalms	89	51	אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:
Psalms	89	52	ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:
Psalms	90	1	תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר:
Psalms	90	2	בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל:
Psalms	90	3	תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם:
Psalms	90	4	כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
Psalms	90	5	זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף:
Psalms	90	6	בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
Psalms	90	7	כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
Psalms	90	8	שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך:
Psalms	90	9	כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
Psalms	90	10	ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה:

Psalms	90	11 מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך:
Psalms	90	12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
Psalms	90	13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:
Psalms	90	14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
Psalms	90	15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
Psalms	90	16 יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם:
Psalms	90	17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
Psalms	91	1 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
Psalms	91	2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו:
Psalms	91	3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות:
Psalms	91	4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו:
Psalms	91	5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
Psalms	91	6 מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים:
Psalms	91	7 יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש:
Psalms	91	8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה:
Psalms	91	9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך:
Psalms	91	10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך:
Psalms	91	11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך:
Psalms	91	12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:
Psalms	91	13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין:
Psalms	91	14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי:
Psalms	91	15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
Psalms	91	16 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:
Psalms	92	1 מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון:
Psalms	92	2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
Psalms	92	3 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור:
Psalms	92	4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן:
Psalms	92	5 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך:
Psalms	92	6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת:
Psalms	92	7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד:
Psalms	92	8 ואתה מרום לעלם יהוה:
Psalms	92	9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און:
Psalms	92	10 ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן:
Psalms	92	11 ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
Psalms	92	12 צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה:
Psalms	92	13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
Psalms	92	14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:
Psalms	92	15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:
Psalms	93	1 יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט:
Psalms	93	2 נכון כסאך מאז מעולם אתה:
Psalms	93	3 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
Psalms	93	4 מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה:
Psalms	93	5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים:
Psalms	94	1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
Psalms	94	2 הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים:
Psalms	94	3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו:
Psalms	94	4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און:
Psalms	94	5 עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
Psalms	94	6 אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
Psalms	94	7 ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב:
Psalms	94	8 בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו:
Psalms	94	9 הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט:
Psalms	94	10 היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת:
Psalms	94	11 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל:
Psalms	94	12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:

Psalms	94	13	להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת:
Psalms	94	14	כי לא יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב:
Psalms	94	15	כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:
Psalms	94	16	מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און:
Psalms	94	17	לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי:
Psalms	94	18	אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני:
Psalms	94	19	ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי:
Psalms	94	20	היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק:
Psalms	94	21	יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
Psalms	94	22	ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:
Psalms	94	23	וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:
Psalms	95	1	לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו:
Psalms	95	2	נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
Psalms	95	3	כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:
Psalms	95	4	אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
Psalms	95	5	אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו:
Psalms	95	6	באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו:
Psalms	95	7	כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו:
Psalms	95	8	אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
Psalms	95	9	אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי:
Psalms	95	10	ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
Psalms	95	11	אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
Psalms	96	1	שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ:
Psalms	96	2	שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
Psalms	96	3	ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו:
Psalms	96	4	כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
Psalms	96	5	כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
Psalms	96	6	הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו:
Psalms	96	7	הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז:
Psalms	96	8	הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
Psalms	96	9	השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ:
Psalms	96	10	אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים:
Psalms	96	11	ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו:
Psalms	96	12	יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער:
Psalms	96	13	לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:
Psalms	97	1	יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
Psalms	97	2	ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
Psalms	97	3	אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו:
Psalms	97	4	האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ:
Psalms	97	5	הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ:
Psalms	97	6	הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
Psalms	97	7	יבשו כל עבדי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים:
Psalms	97	8	שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה:
Psalms	97	9	כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים:
Psalms	97	10	אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם:
Psalms	97	11	אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה:
Psalms	97	12	שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:
Psalms	98	1	מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
Psalms	98	2	הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
Psalms	98	3	זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
Psalms	98	4	הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו:
Psalms	98	5	זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה:
Psalms	98	6	בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה:
Psalms	98	7	ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה:
Psalms	98	8	נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו:

Psalms	98	9	לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:
Psalms	99	1	יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט הארץ:
Psalms	99	2	יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים:
Psalms	99	3	יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
Psalms	99	4	ועז מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית:
Psalms	99	5	רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
Psalms	99	6	משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם:
Psalms	99	7	בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו:
Psalms	99	8	יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
Psalms	99	9	רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:
Psalms	100	1	מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ:
Psalms	100	2	עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה:
Psalms	100	3	דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו:
Psalms	100	4	באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
Psalms	100	5	כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:
Psalms	101	1	לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אזמרה:
Psalms	101	2	אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי:
Psalms	101	3	לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי:
Psalms	101	4	לבב עקש יסור ממני רע לא אדע:
Psalms	101	5	מלושני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל:
Psalms	101	6	עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני:
Psalms	101	7	לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני:
Psalms	101	8	לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:
Psalms	102	1	תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא:
Psalms	102	2	אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:
Psalms	102	3	כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו:
Psalms	102	4	הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי:
Psalms	102	5	מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי:
Psalms	102	6	דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות:
Psalms	102	7	שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג:
Psalms	102	8	כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו:
Psalms	102	9	כי אפר כלחם אכלתי ושקוי ببכי מסכתי:
Psalms	102	10	מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני:
Psalms	102	11	ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש:
Psalms	102	12	ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר:
Psalms	102	13	אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:
Psalms	102	14	כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו:
Psalms	102	15	ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך:
Psalms	102	16	כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו:
Psalms	102	17	פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
Psalms	102	18	תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה:
Psalms	102	19	כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט:
Psalms	102	20	לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה:
Psalms	102	21	לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם:
Psalms	102	22	בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה:
Psalms	102	23	ענה בדרך כחו קצר ימי:
Psalms	102	24	אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך:
Psalms	102	25	לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
Psalms	102	26	המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו:
Psalms	102	27	ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
Psalms	102	28	בני עבדיך ישכונו וזרעם לפניך יכון:
Psalms	103	1	לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו:
Psalms	103	2	ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו:
Psalms	103	3	הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלאיכי:
Psalms	103	4	הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים:

Psalms	103	5	המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי:
Psalms	103	6	עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים:
Psalms	103	7	יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו:
Psalms	103	8	רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב חסד:
Psalms	103	9	לא לנצח יריב ולא לעולם יטור:
Psalms	103	10	לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונתינו גמל עלינו:
Psalms	103	11	כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו:
Psalms	103	12	כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו:
Psalms	103	13	כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו:
Psalms	103	14	כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו:
Psalms	103	15	אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ:
Psalms	103	16	כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו:
Psalms	103	17	וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:
Psalms	103	18	לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם:
Psalms	103	19	יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה:
Psalms	103	20	ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו:
Psalms	103	21	ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו:
Psalms	103	22	ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות ממשלתו ברכי נפשי את יהוה:
Psalms	104	1	ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת:
Psalms	104	2	עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:
Psalms	104	3	המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח:
Psalms	104	4	עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
Psalms	104	5	יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד:
Psalms	104	6	תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים:
Psalms	104	7	מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון:
Psalms	104	8	יעלו הרים ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם:
Psalms	104	9	גבול שמת בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ:
Psalms	104	10	המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון:
Psalms	104	11	ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם:
Psalms	104	12	עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול:
Psalms	104	13	משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ:
Psalms	104	14	מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ:
Psalms	104	15	ויין ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד:
Psalms	104	16	ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע:
Psalms	104	17	אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה:
Psalms	104	18	הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים:
Psalms	104	19	עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו:
Psalms	104	20	תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער:
Psalms	104	21	הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאל אכלם:
Psalms	104	22	תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון:
Psalms	104	23	יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב:
Psalms	104	24	מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך:
Psalms	104	25	זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות:
Psalms	104	26	שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו:
Psalms	104	27	כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו:
Psalms	104	28	תתן להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב:
Psalms	104	29	תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון:
Psalms	104	30	תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה:
Psalms	104	31	יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו:
Psalms	104	32	המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו:
Psalms	104	33	אשירה ליהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
Psalms	104	34	יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה:
Psalms	104	35	יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה:
Psalms	105	1	הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
Psalms	105	2	שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:

Psalms 105 3 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
Psalms 105 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:
Psalms 105 5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו:
Psalms 105 6 זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו:
Psalms 105 7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
Psalms 105 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור:
Psalms 105 9 אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
Psalms 105 10 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
Psalms 105 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם:
Psalms 105 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
Psalms 105 13 ויתהלכו מגוי אל גוי ממלכה אל עם אחר:
Psalms 105 14 לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים:
Psalms 105 15 אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
Psalms 105 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
Psalms 105 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף:
Psalms 105 18 ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו:
Psalms 105 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו:
Psalms 105 20 שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
Psalms 105 21 שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו:
Psalms 105 22 לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
Psalms 105 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם:
Psalms 105 24 ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו:
Psalms 105 25 הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו:
Psalms 105 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
Psalms 105 27 שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם:
Psalms 105 28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו:
Psalms 105 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם:
Psalms 105 30 שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
Psalms 105 31 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם:
Psalms 105 32 נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם:
Psalms 105 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם:
Psalms 105 34 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
Psalms 105 35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
Psalms 105 36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם:
Psalms 105 37 ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל:
Psalms 105 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם:
Psalms 105 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה:
Psalms 105 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם:
Psalms 105 41 פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר:
Psalms 105 42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו:
Psalms 105 43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
Psalms 105 44 ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו:
Psalms 105 45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה:
Psalms 106 1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
Psalms 106 2 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
Psalms 106 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת:
Psalms 106 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך:
Psalms 106 5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך:
Psalms 106 6 חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו:
Psalms 106 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף:
Psalms 106 8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו:
Psalms 106 9 ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר:
Psalms 106 10 ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב:
Psalms 106 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר:
Psalms 106 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו:

Psalms 106 13 מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו:
Psalms 106 14 ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישימון:
Psalms 106 15 ויתן להם שאלתם וישלח רזון בנפשם:
Psalms 106 16 ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה:
Psalms 106 17 תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם:
Psalms 106 18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים:
Psalms 106 19 יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה:
Psalms 106 20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב:
Psalms 106 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים:
Psalms 106 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף:
Psalms 106 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית:
Psalms 106 24 וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו:
Psalms 106 25 וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה:
Psalms 106 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר:
Psalms 106 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות:
Psalms 106 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים:
Psalms 106 29 ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה:
Psalms 106 30 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה:
Psalms 106 31 ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם:
Psalms 106 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם:
Psalms 106 33 כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו:
Psalms 106 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם:
Psalms 106 35 ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם:
Psalms 106 36 ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש:
Psalms 106 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים:
Psalms 106 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדמים:
Psalms 106 39 ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם:
Psalms 106 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו:
Psalms 106 41 ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם:
Psalms 106 42 וילחצום אויביהם ויכנעו תחת ידם:
Psalms 106 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם:
Psalms 106 44 וירא בצר להם בשמעו את רנתם:
Psalms 106 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו:
Psalms 106 46 ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם:
Psalms 106 47 הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
Psalms 106 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:
Psalms 107 1 הדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
Psalms 107 2 יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר:
Psalms 107 3 ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים:
Psalms 107 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:
Psalms 107 5 רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף:
Psalms 107 6 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילם:
Psalms 107 7 וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:
Psalms 107 8 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
Psalms 107 9 כי השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:
Psalms 107 10 ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל:
Psalms 107 11 כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו:
Psalms 107 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
Psalms 107 13 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם:
Psalms 107 14 יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
Psalms 107 15 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
Psalms 107 16 כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע:
Psalms 107 17 אולים מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו:
Psalms 107 18 כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:
Psalms 107 19 ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם יושיעם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	107	20	ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
Psalms	107	21	יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
Psalms	107	22	ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:
Psalms	107	23	יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
Psalms	107	24	המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה:
Psalms	107	25	ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו:
Psalms	107	26	יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג:
Psalms	107	27	יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
Psalms	107	28	ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקתיהם יוציאם:
Psalms	107	29	יקם סערה לדממה ויחשו גליהם:
Psalms	107	30	וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
Psalms	107	31	יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
Psalms	107	32	וירממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו:
Psalms	107	33	ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון:
Psalms	107	34	ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה:
Psalms	107	35	ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים:
Psalms	107	36	ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
Psalms	107	37	ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
Psalms	107	38	ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט:
Psalms	107	39	וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון:
Psalms	107	40	שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
Psalms	107	41	וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות:
Psalms	107	42	יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה:
Psalms	107	43	מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:
Psalms	108	1	שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים אשירה ואזמרה אף כבודי:
Psalms	108	2	עורה הנבל וכנור אעירה שחר:
Psalms	108	3	אודך בעמים יהוה ואזמרך בל אמים:
Psalms	108	4	כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך:
Psalms	108	5	רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך:
Psalms	108	6	למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני:
Psalms	108	7	אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד:
Psalms	108	8	לי גלעד לי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי:
Psalms	108	9	מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע:
Psalms	108	10	מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום:
Psalms	108	11	הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו:
Psalms	108	12	הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם:
Psalms	108	13	באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:
Psalms	109	1	למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש:
Psalms	109	2	כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר:
Psalms	109	3	ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם:
Psalms	109	4	תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה:
Psalms	109	5	וישימו עלי רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי:
Psalms	109	6	הפקד עליו רשע ושטן יעמד על ימינו:
Psalms	109	7	בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה:
Psalms	109	8	יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר:
Psalms	109	9	יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה:
Psalms	109	10	ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם:
Psalms	109	11	ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו זרים יגיעו:
Psalms	109	12	אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן ליתומיו:
Psalms	109	13	יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח שמם:
Psalms	109	14	יזכר עון אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח:
Psalms	109	15	יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם:
Psalms	109	16	יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת:
Psalms	109	17	ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו:
Psalms	109	18	וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	109	19	תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה:
Psalms	109	20	זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי:
Psalms	109	21	ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני:
Psalms	109	22	כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי:
Psalms	109	23	כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה:
Psalms	109	24	ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן:
Psalms	109	25	ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם:
Psalms	109	26	עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך:
Psalms	109	27	וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה:
Psalms	109	28	יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך ישמח:
Psalms	109	29	ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם:
Psalms	109	30	אודה יהוה מאד בפי ובתוך רבים אהללנו:
Psalms	109	31	כי יעמד לימין אביון להושיע משפטי נפשו:
Psalms	110	1	לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:
Psalms	110	2	מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך:
Psalms	110	3	עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך:
Psalms	110	4	נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
Psalms	110	5	אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים:
Psalms	110	6	ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה:
Psalms	110	7	מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש:
Psalms	111	1	הללו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה:
Psalms	111	2	גדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם:
Psalms	111	3	הוד והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד:
Psalms	111	4	זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה:
Psalms	111	5	טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:
Psalms	111	6	כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:
Psalms	111	7	מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו:
Psalms	111	8	סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר:
Psalms	111	9	פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו:
Psalms	111	10	ראשית חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עמדת לעד:
Psalms	112	1	הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד:
Psalms	112	2	גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך:
Psalms	112	3	הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד:
Psalms	112	4	זרח בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק:
Psalms	112	5	טוב איש חונן ומלוה יכלכל דבריו במשפט:
Psalms	112	6	כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק:
Psalms	112	7	משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה:
Psalms	112	8	סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו:
Psalms	112	9	פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד:
Psalms	112	10	רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשעים תאבד:
Psalms	113	1	הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה:
Psalms	113	2	יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:
Psalms	113	3	ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה:
Psalms	113	4	רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו:
Psalms	113	5	מי כיהוה אלהינו המגביהי לשבת:
Psalms	113	6	המשפילי לראות בשמים ובארץ:
Psalms	113	7	מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון:
Psalms	113	8	להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו:
Psalms	113	9	מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו יה:
Psalms	114	1	בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז:
Psalms	114	2	היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
Psalms	114	3	הים ראה וינס הירדן יסב לאחור:
Psalms	114	4	ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן:
Psalms	114	5	מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור:
Psalms	114	6	ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	114	7	מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב:
Psalms	114	8	ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:
Psalms	115	1	לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך:
Psalms	115	2	למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:
Psalms	115	3	ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה:
Psalms	115	4	עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
Psalms	115	5	פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
Psalms	115	6	אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון:
Psalms	115	7	ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם:
Psalms	115	8	כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
Psalms	115	9	ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא:
Psalms	115	10	בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
Psalms	115	11	יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא:
Psalms	115	12	יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן:
Psalms	115	13	יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים:
Psalms	115	14	יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם:
Psalms	115	15	ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ:
Psalms	115	16	השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:
Psalms	115	17	לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה:
Psalms	115	18	ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללו יה:
Psalms	116	1	אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני:
Psalms	116	2	כי הטה אזנו לי ובימי אקרא:
Psalms	116	3	אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
Psalms	116	4	ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי:
Psalms	116	5	חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם:
Psalms	116	6	שמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע:
Psalms	116	7	שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי:
Psalms	116	8	כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי:
Psalms	116	9	אתהלך לפני יהוה בארצות החיים:
Psalms	116	10	האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד:
Psalms	116	11	אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב:
Psalms	116	12	מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי:
Psalms	116	13	כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא:
Psalms	116	14	נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו:
Psalms	116	15	יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו:
Psalms	116	16	אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי:
Psalms	116	17	לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא:
Psalms	116	18	נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו:
Psalms	116	19	בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללו יה:
Psalms	117	1	הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים:
Psalms	117	2	כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללו יה:
Psalms	118	1	הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
Psalms	118	2	יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו:
Psalms	118	3	יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו:
Psalms	118	4	יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו:
Psalms	118	5	מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:
Psalms	118	6	יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם:
Psalms	118	7	יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי:
Psalms	118	8	טוב לחסות ביהוה מבטח באדם:
Psalms	118	9	טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים:
Psalms	118	10	כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם:
Psalms	118	11	סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם:
Psalms	118	12	סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם:
Psalms	118	13	דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני:
Psalms	118	14	עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה:

Psalms	118	15	קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל:
Psalms	118	16	ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל:
Psalms	118	17	לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה:
Psalms	118	18	יסר יסרני יה ולמות לא נתנני:
Psalms	118	19	פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה:
Psalms	118	20	זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו:
Psalms	118	21	אודך כי עניתני ותהי לי לישועה:
Psalms	118	22	אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
Psalms	118	23	מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
Psalms	118	24	זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו:
Psalms	118	25	אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא:
Psalms	118	26	ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה:
Psalms	118	27	אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח:
Psalms	118	28	אלי אתה ואודך אלהי ארוממך:
Psalms	118	29	הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
Psalms	119	1	אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה:
Psalms	119	2	אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו:
Psalms	119	3	אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו:
Psalms	119	4	אתה צויתה פקדיך לשמר מאד:
Psalms	119	5	אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך:
Psalms	119	6	אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך:
Psalms	119	7	אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך:
Psalms	119	8	את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד:
Psalms	119	9	במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך:
Psalms	119	10	בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך:
Psalms	119	11	בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך:
Psalms	119	12	ברוך אתה יהוה למדני חקיך:
Psalms	119	13	בשפתי ספרתי כל משפטי פיך:
Psalms	119	14	בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון:
Psalms	119	15	בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך:
Psalms	119	16	בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך:
Psalms	119	17	גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך:
Psalms	119	18	גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך:
Psalms	119	19	גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך:
Psalms	119	20	גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת:
Psalms	119	21	גערת זדים ארורים השגים ממצותיך:
Psalms	119	22	גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיך נצרתי:
Psalms	119	23	גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך:
Psalms	119	24	גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי:
Psalms	119	25	דבקה לעפר נפשי חיני כדברך:
Psalms	119	26	דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
Psalms	119	27	דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
Psalms	119	28	דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך:
Psalms	119	29	דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני:
Psalms	119	30	דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי:
Psalms	119	31	דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני:
Psalms	119	32	דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי:
Psalms	119	33	הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב:
Psalms	119	34	הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב:
Psalms	119	35	הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי:
Psalms	119	36	הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע:
Psalms	119	37	העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני:
Psalms	119	38	הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך:
Psalms	119	39	העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים:
Psalms	119	40	הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חיני:

Psalms	119	41	ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך:
Psalms	119	42	ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך:
Psalms	119	43	ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי:
Psalms	119	44	ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
Psalms	119	45	ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי:
Psalms	119	46	ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
Psalms	119	47	ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי:
Psalms	119	48	ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:
Psalms	119	49	זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני:
Psalms	119	50	זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני:
Psalms	119	51	זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
Psalms	119	52	זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם:
Psalms	119	53	זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך:
Psalms	119	54	זמרות היו לי חקיך בבית מגורי:
Psalms	119	55	זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך:
Psalms	119	56	זאת היתה לי כי פקדיך נצרתי:
Psalms	119	57	חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך:
Psalms	119	58	חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך:
Psalms	119	59	חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדתיך:
Psalms	119	60	חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך:
Psalms	119	61	חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי:
Psalms	119	62	חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך:
Psalms	119	63	חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך:
Psalms	119	64	חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני:
Psalms	119	65	טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך:
Psalms	119	66	טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
Psalms	119	67	טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי:
Psalms	119	68	טוב אתה ומטיב למדני חקיך:
Psalms	119	69	טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך:
Psalms	119	70	טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי:
Psalms	119	71	טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך:
Psalms	119	72	טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:
Psalms	119	73	ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך:
Psalms	119	74	יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי:
Psalms	119	75	ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני:
Psalms	119	76	יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך:
Psalms	119	77	יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי:
Psalms	119	78	יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך:
Psalms	119	79	ישובו לי יראיך וידעו עדתיך:
Psalms	119	80	יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:
Psalms	119	81	כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי:
Psalms	119	82	כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני:
Psalms	119	83	כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי:
Psalms	119	84	כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט:
Psalms	119	85	כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך:
Psalms	119	86	כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני:
Psalms	119	87	כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך:
Psalms	119	88	כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך:
Psalms	119	89	לעולם יהוה דברך נצב בשמים:
Psalms	119	90	לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד:
Psalms	119	91	למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך:
Psalms	119	92	לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
Psalms	119	93	לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני:
Psalms	119	94	לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי:
Psalms	119	95	לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	119	96	לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד:
Psalms	119	97	מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
Psalms	119	98	מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי:
Psalms	119	99	מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי:
Psalms	119	100	מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי:
Psalms	119	101	מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך:
Psalms	119	102	ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני:
Psalms	119	103	מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
Psalms	119	104	מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר:
Psalms	119	105	נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי:
Psalms	119	106	נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך:
Psalms	119	107	נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך:
Psalms	119	108	נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני:
Psalms	119	109	נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי:
Psalms	119	110	נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי:
Psalms	119	111	נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה:
Psalms	119	112	נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:
Psalms	119	113	סעפים שנאתי ותורתך אהבתי:
Psalms	119	114	סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי:
Psalms	119	115	סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי:
Psalms	119	116	סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי:
Psalms	119	117	סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד:
Psalms	119	118	סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם:
Psalms	119	119	סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך:
Psalms	119	120	סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי:
Psalms	119	121	עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי:
Psalms	119	122	ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים:
Psalms	119	123	עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך:
Psalms	119	124	עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני:
Psalms	119	125	עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך:
Psalms	119	126	עת לעשות ליהוה הפרו תורתך:
Psalms	119	127	על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז:
Psalms	119	128	על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי:
Psalms	119	129	פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי:
Psalms	119	130	פתח דבריך יאיר מבין פתיים:
Psalms	119	131	פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי:
Psalms	119	132	פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך:
Psalms	119	133	פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און:
Psalms	119	134	פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך:
Psalms	119	135	פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך:
Psalms	119	136	פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך:
Psalms	119	137	צדיק אתה יהוה וישר משפטיך:
Psalms	119	138	צוית צדק עדתיך ואמונה מאד:
Psalms	119	139	צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי:
Psalms	119	140	צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה:
Psalms	119	141	צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי:
Psalms	119	142	צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת:
Psalms	119	143	צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי:
Psalms	119	144	צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:
Psalms	119	145	קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה:
Psalms	119	146	קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך:
Psalms	119	147	קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי:
Psalms	119	148	קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך:
Psalms	119	149	קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני:
Psalms	119	150	קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו:

Psalms 119 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת:
Psalms 119 152 קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם:
Psalms 119 153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי:
Psalms 119 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני:
Psalms 119 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו:
Psalms 119 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני:
Psalms 119 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי:
Psalms 119 158 ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו:
Psalms 119 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני:
Psalms 119 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
Psalms 119 161 שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי:
Psalms 119 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
Psalms 119 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי:
Psalms 119 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך:
Psalms 119 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול:
Psalms 119 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי:
Psalms 119 167 שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד:
Psalms 119 168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך:
Psalms 119 169 תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני:
Psalms 119 170 תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני:
Psalms 119 171 תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך:
Psalms 119 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק:
Psalms 119 173 תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי:
Psalms 119 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי:
Psalms 119 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני:
Psalms 119 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:
Psalms 120 1 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויעננני:
Psalms 120 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:
Psalms 120 3 מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה:
Psalms 120 4 חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
Psalms 120 5 אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר:
Psalms 120 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום:
Psalms 120 7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:
Psalms 121 1 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי:
Psalms 121 2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
Psalms 121 3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך:
Psalms 121 4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:
Psalms 121 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך:
Psalms 121 6 יומם השמש לא יככה וירח בלילה:
Psalms 121 7 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
Psalms 121 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:
Psalms 122 1 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך:
Psalms 122 2 עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם:
Psalms 122 3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו:
Psalms 122 4 ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה:
Psalms 122 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד:
Psalms 122 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך:
Psalms 122 7 יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך:
Psalms 122 8 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
Psalms 122 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:
Psalms 123 1 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
Psalms 123 2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו:
Psalms 123 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז:
Psalms 123 4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאיונים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms 124 1 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל:
Psalms 124 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם:
Psalms 124 3 אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו:
Psalms 124 4 אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו:
Psalms 124 5 אזי עבר על נפשנו המים הזידונים:
Psalms 124 6 ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם:
Psalms 124 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
Psalms 124 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:
Psalms 125 1 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב:
Psalms 125 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם:
Psalms 125 3 כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם:
Psalms 125 4 היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם:
Psalms 125 5 והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל:
Psalms 126 1 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים:
Psalms 126 2 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה:
Psalms 126 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים:
Psalms 126 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב:
Psalms 126 5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
Psalms 126 6 הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו:
Psalms 127 1 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר:
Psalms 127 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא:
Psalms 127 3 הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן:
Psalms 127 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים:
Psalms 127 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:
Psalms 128 1 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
Psalms 128 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:
Psalms 128 3 אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך:
Psalms 128 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה:
Psalms 128 5 יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך:
Psalms 128 6 וראה בנים לבניך שלום על ישראל:
Psalms 129 1 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל:
Psalms 129 2 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי:
Psalms 129 3 על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם:
Psalms 129 4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים:
Psalms 129 5 יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון:
Psalms 129 6 יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש:
Psalms 129 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר:
Psalms 129 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:
Psalms 130 1 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה:
Psalms 130 2 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני:
Psalms 130 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד:
Psalms 130 4 כי עמך הסליחה למען תורא:
Psalms 130 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי:
Psalms 130 6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר:
Psalms 130 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות:
Psalms 130 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו:
Psalms 131 1 שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני:
Psalms 131 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי:
Psalms 131 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:
Psalms 132 1 שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו:
Psalms 132 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב:
Psalms 132 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
Psalms 132 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה:
Psalms 132 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	132	6	הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער:
Psalms	132	7	נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו:
Psalms	132	8	קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך:
Psalms	132	9	כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו:
Psalms	132	10	בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך:
Psalms	132	11	נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית לכסא לך:
Psalms	132	12	אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך:
Psalms	132	13	כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו:
Psalms	132	14	זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה:
Psalms	132	15	צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם:
Psalms	132	16	וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו:
Psalms	132	17	שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי:
Psalms	132	18	אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:
Psalms	133	1	שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
Psalms	133	2	כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו:
Psalms	133	3	כטל חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:
Psalms	134	1	שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות:
Psalms	134	2	שאו ידכם קדש וברכו את יהוה:
Psalms	134	3	יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:
Psalms	135	1	הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה:
Psalms	135	2	שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו:
Psalms	135	3	הללו יה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים:
Psalms	135	4	כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:
Psalms	135	5	כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים:
Psalms	135	6	כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תהומות:
Psalms	135	7	מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו:
Psalms	135	8	שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה:
Psalms	135	9	שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
Psalms	135	10	שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים:
Psalms	135	11	לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען:
Psalms	135	12	ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו:
Psalms	135	13	יהוה שמך לעולם יהוה זכרך לדר ודר:
Psalms	135	14	כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם:
Psalms	135	15	עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם:
Psalms	135	16	פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו:
Psalms	135	17	אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
Psalms	135	18	כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם:
Psalms	135	19	בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה:
Psalms	135	20	בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה:
Psalms	135	21	ברוך יהוה מציון שכן ירושלם הללו יה:
Psalms	136	1	הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
Psalms	136	2	הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו:
Psalms	136	3	הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו:
Psalms	136	4	לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו:
Psalms	136	5	לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו:
Psalms	136	6	לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו:
Psalms	136	7	לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו:
Psalms	136	8	את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו:
Psalms	136	9	את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו:
Psalms	136	10	למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו:
Psalms	136	11	ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
Psalms	136	12	ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו:
Psalms	136	13	לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו:
Psalms	136	14	והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו:
Psalms	136	15	ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו:

Psalms 136 16 למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
Psalms 136 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו:
Psalms 136 18 ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
Psalms 136 19 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו:
Psalms 136 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו:
Psalms 136 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו:
Psalms 136 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
Psalms 136 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:
Psalms 136 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו:
Psalms 136 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו:
Psalms 136 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:
Psalms 137 1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
Psalms 137 2 על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו:
Psalms 137 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון:
Psalms 137 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר:
Psalms 137 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
Psalms 137 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:
Psalms 137 7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה:
Psalms 137 8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו:
Psalms 137 9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:
Psalms 138 1 לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך:
Psalms 138 2 אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך:
Psalms 138 3 ביום קראתי ותעננני תרהבני בנפשי עז:
Psalms 138 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך:
Psalms 138 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה:
Psalms 138 6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע:
Psalms 138 7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך:
Psalms 138 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:
Psalms 139 1 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע:
Psalms 139 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק:
Psalms 139 3 ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה:
Psalms 139 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה:
Psalms 139 5 אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה:
Psalms 139 6 פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה:
Psalms 139 7 אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח:
Psalms 139 8 אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך:
Psalms 139 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים:
Psalms 139 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך:
Psalms 139 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:
Psalms 139 12 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה:
Psalms 139 13 כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי:
Psalms 139 14 אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד:
Psalms 139 15 לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ:
Psalms 139 16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם:
Psalms 139 17 ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם:
Psalms 139 18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך:
Psalms 139 19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני:
Psalms 139 20 אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך:
Psalms 139 21 הלוא משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיך אתקוטט:
Psalms 139 22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי:
Psalms 139 23 חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי:
Psalms 139 24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:
Psalms 140 1 למנצח מזמור לדוד חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני:
Psalms 140 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות:

Psalms 140 3 שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה:
Psalms 140 4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי:
Psalms 140 5 טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה:
Psalms 140 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני:
Psalms 140 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק:
Psalms 140 8 אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל תפק ירומו סלה:
Psalms 140 9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו:
Psalms 140 10 ימיטו עליהם גחלים באש יפלם במהמרות בל יקומו:
Psalms 140 11 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפת:
Psalms 140 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבינים:
Psalms 140 13 אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:
Psalms 141 1 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך:
Psalms 141 2 תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
Psalms 141 3 שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי:
Psalms 141 4 אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם:
Psalms 141 5 יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם:
Psalms 141 6 נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו:
Psalms 141 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול:
Psalms 141 8 כי אליך יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי:
Psalms 141 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און:
Psalms 141 10 יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי עד אעבור:
Psalms 142 1 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן:
Psalms 142 2 אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד:
Psalms 142 3 בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי:
Psalms 142 4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי:
Psalms 142 5 זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
Psalms 142 6 הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני:
Psalms 142 7 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:
Psalms 143 1 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך:
Psalms 143 2 ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי:
Psalms 143 3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם:
Psalms 143 4 ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי:
Psalms 143 5 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח:
Psalms 143 6 פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה:
Psalms 143 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור:
Psalms 143 8 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי:
Psalms 143 9 הצילני מאיבי יהוה אליך כסתי:
Psalms 143 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור:
Psalms 143 11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי:
Psalms 143 12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך:
Psalms 144 1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה:
Psalms 144 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי תחתי:
Psalms 144 3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו:
Psalms 144 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר:
Psalms 144 5 יהוה הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו:
Psalms 144 6 ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם:
Psalms 144 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר:
Psalms 144 8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
Psalms 144 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך:
Psalms 144 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:
Psalms 144 11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר:
Psalms 144 12 אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל:
Psalms 144 13 מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו:
Psalms 144 14 אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Psalms	144	15	אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:
Psalms	145	1	תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
Psalms	145	2	בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד:
Psalms	145	3	גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
Psalms	145	4	דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
Psalms	145	5	הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה:
Psalms	145	6	ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתיך אספרנה:
Psalms	145	7	זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו:
Psalms	145	8	חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד:
Psalms	145	9	טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
Psalms	145	10	יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה:
Psalms	145	11	כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
Psalms	145	12	להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו:
Psalms	145	13	מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:
Psalms	145	14	סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים:
Psalms	145	15	עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
Psalms	145	16	פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
Psalms	145	17	צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
Psalms	145	18	קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת:
Psalms	145	19	רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
Psalms	145	20	שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
Psalms	145	21	תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
Psalms	146	1	הללו יה הללי נפשי את יהוה:
Psalms	146	2	אהללה יהוה בחיי אזמרה לאלהי בעודי:
Psalms	146	3	אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה:
Psalms	146	4	תצא רוחו ישב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנתיו:
Psalms	146	5	אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו:
Psalms	146	6	עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם:
Psalms	146	7	עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים:
Psalms	146	8	יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים:
Psalms	146	9	יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:
Psalms	146	10	ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה:
Psalms	147	1	הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה:
Psalms	147	2	בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס:
Psalms	147	3	הרפא לשבורי לב ומחבש לעצבותם:
Psalms	147	4	מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא:
Psalms	147	5	גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
Psalms	147	6	מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ:
Psalms	147	7	ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור:
Psalms	147	8	המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר:
Psalms	147	9	נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:
Psalms	147	10	לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה:
Psalms	147	11	רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו:
Psalms	147	12	שבחי ירושלם את יהוה הללי אלהיך ציון:
Psalms	147	13	כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך:
Psalms	147	14	השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך:
Psalms	147	15	השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו:
Psalms	147	16	הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר:
Psalms	147	17	משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד:
Psalms	147	18	ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים:
Psalms	147	19	מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל:
Psalms	147	20	לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה:
Psalms	148	1	הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים:
Psalms	148	2	הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו:
Psalms	148	3	הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור:

Psalms	148	4	הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים:
Psalms	148	5	יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו:
Psalms	148	6	ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור:
Psalms	148	7	הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות:
Psalms	148	8	אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו:
Psalms	148	9	ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים:
Psalms	148	10	החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף:
Psalms	148	11	מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ:
Psalms	148	12	בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים:
Psalms	148	13	יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים:
Psalms	148	14	וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה:
Psalms	149	1	הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
Psalms	149	2	ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם:
Psalms	149	3	יהללו שמו במחול בתף וכנור יזמרו לו:
Psalms	149	4	כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה:
Psalms	149	5	יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:
Psalms	149	6	רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם:
Psalms	149	7	לעשות נקמה בגוים תוכחת בל אמים:
Psalms	149	8	לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל:
Psalms	149	9	לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה:
Psalms	150	1	הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
Psalms	150	2	הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
Psalms	150	3	הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור:
Psalms	150	4	הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב:
Psalms	150	5	הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
Psalms	150	6	כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Proverbs

Prov	1	1	משלי שלמה בן דוד מלך ישראל:
Prov	1	2	לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה:
Prov	1	3	לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
Prov	1	4	לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה:
Prov	1	5	ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה:
Prov	1	6	להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם:
Prov	1	7	יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו:
Prov	1	8	שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך:
Prov	1	9	כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתיך:
Prov	1	10	בני אם יפתוך חטאים אל תבא:
Prov	1	11	אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם:
Prov	1	12	נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור:
Prov	1	13	כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל:
Prov	1	14	גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו:
Prov	1	15	בני אל תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם:
Prov	1	16	כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם:
Prov	1	17	כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף:
Prov	1	18	והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם:
Prov	1	19	כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח:
Prov	1	20	חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה:
Prov	1	21	בראש המיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר:
Prov	1	22	עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת:
Prov	1	23	תשובו לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם:
Prov	1	24	יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב:
Prov	1	25	ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם:
Prov	1	26	גם אני באידכם אשחק אלעג בבא פחדכם:
Prov	1	27	בבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה:
Prov	1	28	אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני:
Prov	1	29	תחת כי שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו:
Prov	1	30	לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי:
Prov	1	31	ויאכלו מפרי דרכם וממעצתיהם ישבעו:
Prov	1	32	כי משובת פתים תהרגם ושלות כסילים תאבדם:
Prov	1	33	ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:
Prov	2	1	בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך:
Prov	2	2	להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה:
Prov	2	3	כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך:
Prov	2	4	אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה:
Prov	2	5	אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא:
Prov	2	6	כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:
Prov	2	7	וצפן לישרים תושיה מגן להלכי תם:
Prov	2	8	לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר:
Prov	2	9	אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב:
Prov	2	10	כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם:
Prov	2	11	מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה:
Prov	2	12	להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות:
Prov	2	13	העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך:
Prov	2	14	השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע:
Prov	2	15	אשר ארחתיהם עקשים ונלוזים במעגלותם:
Prov	2	16	להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה:
Prov	2	17	העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה:
Prov	2	18	כי שחה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה:
Prov	2	19	כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Prov	2	20	למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר:
Prov	2	21	כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה:
Prov	2	22	ורשעים מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:
Prov	3	1	בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך:
Prov	3	2	כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:
Prov	3	3	חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך כתבם על לוח לבך:
Prov	3	4	ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
Prov	3	5	בטח אל יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען:
Prov	3	6	בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך:
Prov	3	7	אל תהי חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע:
Prov	3	8	רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך:
Prov	3	9	כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך:
Prov	3	10	וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו:
Prov	3	11	מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו:
Prov	3	12	כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה:
Prov	3	13	אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה:
Prov	3	14	כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה:
Prov	3	15	יקרה היא מפניים וכל חפציך לא ישוו בה:
Prov	3	16	ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד:
Prov	3	17	דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:
Prov	3	18	עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר:
Prov	3	19	יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה:
Prov	3	20	בדעתו תהומות נבקעו ושחקים ירעפו טל:
Prov	3	21	בני אל ילזו מעיניך נצר תשיה ומזמה:
Prov	3	22	ויהיו חיים לנפשך וחן לגרגרתיך:
Prov	3	23	אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף:
Prov	3	24	אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך:
Prov	3	25	אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא:
Prov	3	26	כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד:
Prov	3	27	אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידיך לעשות:
Prov	3	28	אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך:
Prov	3	29	אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך:
Prov	3	30	אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה:
Prov	3	31	אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו:
Prov	3	32	כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו:
Prov	3	33	מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך:
Prov	3	34	אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן:
Prov	3	35	כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:
Prov	4	1	שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה:
Prov	4	2	כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו:
Prov	4	3	כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי:
Prov	4	4	וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה:
Prov	4	5	קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי:
Prov	4	6	אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך:
Prov	4	7	ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה:
Prov	4	8	סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה:
Prov	4	9	תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך:
Prov	4	10	שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים:
Prov	4	11	בדרך חכמה הרתיך הדרכתיך במעגלי ישר:
Prov	4	12	בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תכשל:
Prov	4	13	החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך:
Prov	4	14	בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים:
Prov	4	15	פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור:
Prov	4	16	כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו:
Prov	4	17	כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישתו:

Prov	4	18	וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום:
Prov	4	19	דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו:
Prov	4	20	בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך:
Prov	4	21	אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך:
Prov	4	22	כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא:
Prov	4	23	מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים:
Prov	4	24	הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך:
Prov	4	25	עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך:
Prov	4	26	פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו:
Prov	4	27	אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע:
Prov	5	1	בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט אזנך:
Prov	5	2	לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו:
Prov	5	3	כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה:
Prov	5	4	ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות:
Prov	5	5	רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו:
Prov	5	6	ארח חיים פן תפלס נעו מעגלתיה לא תדע:
Prov	5	7	ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי:
Prov	5	8	הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה:
Prov	5	9	פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי:
Prov	5	10	פן ישבעו זרים כחך ועציבך בבית נכרי:
Prov	5	11	ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך:
Prov	5	12	ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי:
Prov	5	13	ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני:
Prov	5	14	כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה:
Prov	5	15	שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך:
Prov	5	16	יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים:
Prov	5	17	יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך:
Prov	5	18	יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך:
Prov	5	19	אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד:
Prov	5	20	ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה:
Prov	5	21	כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתיו מפלס:
Prov	5	22	עוונותיו ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך:
Prov	5	23	הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה:
Prov	6	1	בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך:
Prov	6	2	נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך:
Prov	6	3	עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך:
Prov	6	4	אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך:
Prov	6	5	הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש:
Prov	6	6	לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם:
Prov	6	7	אשר אין לה קצין שטר ומשל:
Prov	6	8	תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה:
Prov	6	9	עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך:
Prov	6	10	מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב:
Prov	6	11	ובא כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן:
Prov	6	12	אדם בליעל איש און הולך עקשות פה:
Prov	6	13	קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו:
Prov	6	14	תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדנים ישלח:
Prov	6	15	על כן פתאם יבוא אידו פתע ישבר ואין מרפא:
Prov	6	16	שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות נפשו:
Prov	6	17	עינים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי:
Prov	6	18	לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה:
Prov	6	19	יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדנים בין אחים:
Prov	6	20	נצר בני מצות אביך ואל תטש תורת אמך:
Prov	6	21	קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך:
Prov	6	22	בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך:

Prov	6	23	כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:
Prov	6	24	לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכריה:
Prov	6	25	אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה:
Prov	6	26	כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה תצוד:
Prov	6	27	היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה:
Prov	6	28	אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוינה:
Prov	6	29	כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה:
Prov	6	30	לא יבוזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב:
Prov	6	31	ונמצא ישלם שבעתים את כל הון ביתו יתן:
Prov	6	32	נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה:
Prov	6	33	נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה:
Prov	6	34	כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם:
Prov	6	35	לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד:
Prov	7	1	בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך:
Prov	7	2	שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך:
Prov	7	3	קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך:
Prov	7	4	אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא:
Prov	7	5	לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה:
Prov	7	6	כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי:
Prov	7	7	וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב:
Prov	7	8	עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד:
Prov	7	9	בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה:
Prov	7	10	והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב:
Prov	7	11	המיה היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה:
Prov	7	12	פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב:
Prov	7	13	והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו:
Prov	7	14	זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי:
Prov	7	15	על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך:
Prov	7	16	מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים:
Prov	7	17	נפתי משכבי מר אהלים וקנמון:
Prov	7	18	לכה נרוה דדים עד הבקר נתעלסה באהבים:
Prov	7	19	כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק:
Prov	7	20	צרור הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו:
Prov	7	21	הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו:
Prov	7	22	הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא וכעכס אל מוסר אויל:
Prov	7	23	עד יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא:
Prov	7	24	ועתה בנים שמעו לי והקשיבו לאמרי פי:
Prov	7	25	אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה:
Prov	7	26	כי רבים חללים הפילה ועצמים כל הרגיה:
Prov	7	27	דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:
Prov	8	1	הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה:
Prov	8	2	בראש מרומים על דרך בית נתיבות נצבה:
Prov	8	3	ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה:
Prov	8	4	אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם:
Prov	8	5	הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב:
Prov	8	6	שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים:
Prov	8	7	כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע:
Prov	8	8	בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש:
Prov	8	9	כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת:
Prov	8	10	קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרוץ נבחר:
Prov	8	11	כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה:
Prov	8	12	אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא:
Prov	8	13	יראת יהוה שנאת רע גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי:
Prov	8	14	לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה:
Prov	8	15	בי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק:

Prov	8	16	בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק:
Prov	8	17	אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני:
Prov	8	18	עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה:
Prov	8	19	טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר:
Prov	8	20	בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט:
Prov	8	21	להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא:
Prov	8	22	יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז:
Prov	8	23	מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ:
Prov	8	24	באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים:
Prov	8	25	בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי:
Prov	8	26	עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל:
Prov	8	27	בהכינו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום:
Prov	8	28	באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום:
Prov	8	29	בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ:
Prov	8	30	ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת:
Prov	8	31	משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם:
Prov	8	32	ועתה בנים שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו:
Prov	8	33	שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו:
Prov	8	34	אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי:
Prov	8	35	כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה:
Prov	8	36	וחטאי חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:
Prov	9	1	חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה:
Prov	9	2	טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה:
Prov	9	3	שלחה נערתיה תקרא על גפי מרמי קרת:
Prov	9	4	מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו:
Prov	9	5	לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי:
Prov	9	6	עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה:
Prov	9	7	יסר לץ לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו:
Prov	9	8	אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך:
Prov	9	9	תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח:
Prov	9	10	תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה:
Prov	9	11	כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים:
Prov	9	12	אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא:
Prov	9	13	אשת כסילות המיה פתיות ובל ידעה מה:
Prov	9	14	וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת:
Prov	9	15	לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם:
Prov	9	16	מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו:
Prov	9	17	מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם:
Prov	9	18	ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה:
Prov	10	1	משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו:
Prov	10	2	לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות:
Prov	10	3	לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים יהדף:
Prov	10	4	ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר:
Prov	10	5	אגר בקיץ בן משכיל נרדם בקציר בן מביש:
Prov	10	6	ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
Prov	10	7	זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב:
Prov	10	8	חכם לב יקח מצות ואויל שפתים ילבט:
Prov	10	9	הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע:
Prov	10	10	קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתים ילבט:
Prov	10	11	מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס:
Prov	10	12	שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה:
Prov	10	13	בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט לגו חסר לב:
Prov	10	14	חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה:
Prov	10	15	הון עשיר קרית עזו מחתת דלים רישם:
Prov	10	16	פעלת צדיק לחיים תבואת רשע לחטאת:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Prov	10	17	ארח לחיים שומר מוסר ועוזב תוכחת מתעה:
Prov	10	18	מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל:
Prov	10	19	ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל:
Prov	10	20	כסף נבחר לשון צדיק לב רשעים כמעט:
Prov	10	21	שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו:
Prov	10	22	ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה:
Prov	10	23	כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה:
Prov	10	24	מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן:
Prov	10	25	כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם:
Prov	10	26	כחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו:
Prov	10	27	יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה:
Prov	10	28	תוחלת צדיקים שמחה ותקות רשעים תאבד:
Prov	10	29	מעוז לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און:
Prov	10	30	צדיק לעולם בל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ:
Prov	10	31	פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת:
Prov	10	32	שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
Prov	11	1	מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו:
Prov	11	2	בא זדון ויבא קלון ואת צנועים חכמה:
Prov	11	3	תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם:
Prov	11	4	לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות:
Prov	11	5	צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע:
Prov	11	6	צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו:
Prov	11	7	במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה:
Prov	11	8	צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו:
Prov	11	9	בפה חנף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו:
Prov	11	10	בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה:
Prov	11	11	בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס:
Prov	11	12	בז לרעהו חסר לב ואיש תבונות יחריש:
Prov	11	13	הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר:
Prov	11	14	באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ:
Prov	11	15	רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח:
Prov	11	16	אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר:
Prov	11	17	גמל נפשו איש חסד ועכר שארו אכזרי:
Prov	11	18	רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת:
Prov	11	19	כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו:
Prov	11	20	תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך:
Prov	11	21	יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט:
Prov	11	22	נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם:
Prov	11	23	תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה:
Prov	11	24	יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור:
Prov	11	25	נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא:
Prov	11	26	מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר:
Prov	11	27	שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו:
Prov	11	28	בוטח בעשרו הוא יפל וכעלה צדיקים יפרחו:
Prov	11	29	עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב:
Prov	11	30	פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם:
Prov	11	31	הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:
Prov	12	1	אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער:
Prov	12	2	טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשיע:
Prov	12	3	לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט:
Prov	12	4	אשת חיל עטרת בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה:
Prov	12	5	מחשבות צדיקים משפט תחבלות רשעים מרמה:
Prov	12	6	דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם:
Prov	12	7	הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמד:
Prov	12	8	לפי שכלו יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז:

Prov	12	9	טוב נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר לחם:
Prov	12	10	יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי:
Prov	12	11	עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב:
Prov	12	12	חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן:
Prov	12	13	בפשע שפתים מוקש רע ויצא מצרה צדיק:
Prov	12	14	מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידי אדם ישוב לו:
Prov	12	15	דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם:
Prov	12	16	אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום:
Prov	12	17	יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה:
Prov	12	18	יש בוטה כמדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:
Prov	12	19	שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר:
Prov	12	20	מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום שמחה:
Prov	12	21	לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע:
Prov	12	22	תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו:
Prov	12	23	אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת:
Prov	12	24	יד חרוצים תמשול ורמיה תהיה למס:
Prov	12	25	דאגה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה:
Prov	12	26	יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים תתעם:
Prov	12	27	לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ:
Prov	12	28	בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:
Prov	13	1	בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה:
Prov	13	2	מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס:
Prov	13	3	נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו:
Prov	13	4	מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן:
Prov	13	5	דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר:
Prov	13	6	צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת:
Prov	13	7	יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב:
Prov	13	8	כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה:
Prov	13	9	אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך:
Prov	13	10	רק בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה:
Prov	13	11	הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה:
Prov	13	12	תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוה באה:
Prov	13	13	בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם:
Prov	13	14	תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות:
Prov	13	15	שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן:
Prov	13	16	כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת:
Prov	13	17	מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא:
Prov	13	18	ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד:
Prov	13	19	תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע:
Prov	13	20	הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע:
Prov	13	21	חטאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב:
Prov	13	22	טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חוטא:
Prov	13	23	רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט:
Prov	13	24	חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר:
Prov	13	25	צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:
Prov	14	1	חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו:
Prov	14	2	הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוזהו:
Prov	14	3	בפי אויל חטר גאוה ושפתי חכמים תשמורם:
Prov	14	4	באין אלפים אבוס בר ורב תבואות בכח שור:
Prov	14	5	עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר:
Prov	14	6	בקש לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל:
Prov	14	7	לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת:
Prov	14	8	חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה:
Prov	14	9	אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון:
Prov	14	10	לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר:

Prov	14	11	בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח:
Prov	14	12	יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
Prov	14	13	גם בשחוק יכאב לב ואחריתה שמחה תוגה:
Prov	14	14	מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב:
Prov	14	15	פתי יאמין לכל דבר וערום יבין לאשרו:
Prov	14	16	חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח:
Prov	14	17	קצר אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא:
Prov	14	18	נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת:
Prov	14	19	שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק:
Prov	14	20	גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים:
Prov	14	21	בז לרעהו חוטא ומחונן עניים אשריו:
Prov	14	22	הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב:
Prov	14	23	בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים אך למחסור:
Prov	14	24	עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת:
Prov	14	25	מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה:
Prov	14	26	ביראת יהוה מבטח עז ולבניו יהיה מחסה:
Prov	14	27	יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות:
Prov	14	28	ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון:
Prov	14	29	ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת:
Prov	14	30	חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה:
Prov	14	31	עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון:
Prov	14	32	ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק:
Prov	14	33	בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע:
Prov	14	34	צדקה תרומם גוי וחסד לאמים חטאת:
Prov	14	35	רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:
Prov	15	1	מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף:
Prov	15	2	לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת:
Prov	15	3	בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים:
Prov	15	4	מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח:
Prov	15	5	אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם:
Prov	15	6	בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת:
Prov	15	7	שפתי חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן:
Prov	15	8	זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו:
Prov	15	9	תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב:
Prov	15	10	מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות:
Prov	15	11	שאול ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם:
Prov	15	12	לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך:
Prov	15	13	לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה:
Prov	15	14	לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת:
Prov	15	15	כל ימי עני רעים וטוב לב משתה תמיד:
Prov	15	16	טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו:
Prov	15	17	טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו:
Prov	15	18	איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקיט ריב:
Prov	15	19	דרך עצל כמשכת חדק וארח ישרים סללה:
Prov	15	20	בן חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזה אמו:
Prov	15	21	אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לכת:
Prov	15	22	הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום:
Prov	15	23	שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב:
Prov	15	24	ארח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה:
Prov	15	25	בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה:
Prov	15	26	תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם:
Prov	15	27	עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה:
Prov	15	28	לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים יביע רעות:
Prov	15	29	רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע:
Prov	15	30	מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם:

Prov	15	31	אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין:
Prov	15	32	פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב:
Prov	15	33	יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:
Prov	16	1	לאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון:
Prov	16	2	כל דרכי איש זך בעיניו ותכן רוחות יהוה:
Prov	16	3	גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתיך:
Prov	16	4	כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה:
Prov	16	5	תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקה:
Prov	16	6	בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע:
Prov	16	7	ברצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו:
Prov	16	8	טוב מעט בצדקה מרב תבואות בלא משפט:
Prov	16	9	לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו:
Prov	16	10	קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו:
Prov	16	11	פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס:
Prov	16	12	תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא:
Prov	16	13	רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב:
Prov	16	14	חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה:
Prov	16	15	באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש:
Prov	16	16	קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף:
Prov	16	17	מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו:
Prov	16	18	לפני שבר גאון ולפני כשלון גבה רוח:
Prov	16	19	טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את גאים:
Prov	16	20	משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשריו:
Prov	16	21	לחכם לב יקרא נבון ומתק שפתים יסיף לקח:
Prov	16	22	מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת:
Prov	16	23	לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח:
Prov	16	24	צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם:
Prov	16	25	יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות:
Prov	16	26	נפש עמל עמלה לו כי אכף עליו פיהו:
Prov	16	27	איש בליעל כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת:
Prov	16	28	איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף:
Prov	16	29	איש חמס יפתה רעהו והוליכו בדרך לא טוב:
Prov	16	30	עצה עיניו לחשב תהפכות קרץ שפתיו כלה רעה:
Prov	16	31	עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא:
Prov	16	32	טוב ארך אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר:
Prov	16	33	בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו:
Prov	17	1	טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב:
Prov	17	2	עבד משכיל ימשל בבן מביש ובתוך אחים יחלק נחלה:
Prov	17	3	מצרף לכסף וכור לזהב ובחן לבות יהוה:
Prov	17	4	מרע מקשיב על שפת און שקר מזין על לשון הות:
Prov	17	5	לעג לרש חרף עשהו שמח לאיד לא ינקה:
Prov	17	6	עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם:
Prov	17	7	לא נאוה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפת שקר:
Prov	17	8	אבן חן השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל:
Prov	17	9	מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפריד אלוף:
Prov	17	10	תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה:
Prov	17	11	אך מרי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו:
Prov	17	12	פגוש דב שכול באיש ואל כסיל באולתו:
Prov	17	13	משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו:
Prov	17	14	פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש:
Prov	17	15	מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת יהוה גם שניהם:
Prov	17	16	למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין:
Prov	17	17	בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד:
Prov	17	18	אדם חסר לב תוקע כף ערב ערבה לפני רעהו:
Prov	17	19	אהב פשע אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר:

Prov	17	20	עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו יפול ברעה:
Prov	17	21	ילד כסיל לתוגה לו ולא ישמח אבי נבל:
Prov	17	22	לב שמח ייטב גהה ורוח נכאה תיבש גרם:
Prov	17	23	שחד מחיק רשע יקח להטות ארחות משפט:
Prov	17	24	את פני מבין חכמה ועיני כסיל בקצה ארץ:
Prov	17	25	כעס לאביו בן כסיל וממר ליולדתו:
Prov	17	26	גם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדיבים על ישר:
Prov	17	27	חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה:
Prov	17	28	גם אויל מחריש חכם יחשב אטם שפתיו נבון:
Prov	18	1	לתאוה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע:
Prov	18	2	לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו:
Prov	18	3	בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה:
Prov	18	4	מים עמקים דברי פי איש נחל נבע מקור חכמה:
Prov	18	5	שאת פני רשע לא טוב להטות צדיק במשפט:
Prov	18	6	שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא:
Prov	18	7	פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו:
Prov	18	8	דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן:
Prov	18	9	גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית:
Prov	18	10	מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב:
Prov	18	11	הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו:
Prov	18	12	לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה:
Prov	18	13	משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה:
Prov	18	14	רוח איש יכלכל מחלהו ורוח נכאה מי ישאנה:
Prov	18	15	לב נבון יקנה דעת ואזן חכמים תבקש דעת:
Prov	18	16	מתן אדם ירחיב לו ולפני גדלים ינחנו:
Prov	18	17	צדיק הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו:
Prov	18	18	מדינים ישבית הגורל ובין עצומים יפריד:
Prov	18	19	אח נפשע מקרית עז ומדונים כבריח ארמון:
Prov	18	20	מפרי פי איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע:
Prov	18	21	מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה:
Prov	18	22	מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה:
Prov	18	23	תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות:
Prov	18	24	איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:
Prov	19	1	טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל:
Prov	19	2	גם בלא דעת נפש לא טוב ואץ ברגלים חוטא:
Prov	19	3	אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו:
Prov	19	4	הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפרד:
Prov	19	5	עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים לא ימלט:
Prov	19	6	רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן:
Prov	19	7	כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה:
Prov	19	8	קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב:
Prov	19	9	עד שקרים לא ינקה ויפיח כזבים יאבד:
Prov	19	10	לא נאוה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים:
Prov	19	11	שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע:
Prov	19	12	נהם ככפיר זעף מלך וכטל על עשב רצונו:
Prov	19	13	הות לאביו בן כסיל ודלף טרד מדיני אשה:
Prov	19	14	בית והון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת:
Prov	19	15	עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב:
Prov	19	16	שמר מצוה שמר נפשו בוזה דרכיו יומת:
Prov	19	17	מלוה יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו:
Prov	19	18	יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך:
Prov	19	19	גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף:
Prov	19	20	שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך:
Prov	19	21	רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום:
Prov	19	22	תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כזב:

Prov	19	23	יראת יהוה לחיים ושבע ילין בל יפקד רע:
Prov	19	24	טמן עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה:
Prov	19	25	לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנבון יבין דעת:
Prov	19	26	משדד אב יבריח אם בן מביש ומחפיר:
Prov	19	27	חדל בני לשמע מוסר לשגות מאמרי דעת:
Prov	19	28	עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און:
Prov	19	29	נכונו ללצים שפטים ומהלמות לגו כסילים:
Prov	20	1	לץ היין המה שכר וכל שגה בו לא יחכם:
Prov	20	2	נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו:
Prov	20	3	כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלע:
Prov	20	4	מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין:
Prov	20	5	מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה:
Prov	20	6	רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים מי ימצא:
Prov	20	7	מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו:
Prov	20	8	מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע:
Prov	20	9	מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי:
Prov	20	10	אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם:
Prov	20	11	גם במעלליו יתנכר נער אם זך ואם ישר פעלו:
Prov	20	12	אזן שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם:
Prov	20	13	אל תאהב שנה פן תורש פקח עיניך שבע לחם:
Prov	20	14	רע רע יאמר הקונה ואזל לו אז יתהלל:
Prov	20	15	יש זהב ורב פנינים וכלי יקר שפתי דעת:
Prov	20	16	לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו:
Prov	20	17	ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ:
Prov	20	18	מחשבות בעצה תכון ובתחבלות עשה מלחמה:
Prov	20	19	גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתיו לא תתערב:
Prov	20	20	מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך:
Prov	20	21	נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך:
Prov	20	22	אל תאמר אשלמה רע קוה ליהוה וישע לך:
Prov	20	23	תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב:
Prov	20	24	מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו:
Prov	20	25	מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר:
Prov	20	26	מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן:
Prov	20	27	נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן:
Prov	20	28	חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו:
Prov	20	29	תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה:
Prov	20	30	חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן:
Prov	21	1	פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו:
Prov	21	2	כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה:
Prov	21	3	עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח:
Prov	21	4	רום עינים ורחב לב נר רשעים חטאת:
Prov	21	5	מחשבות חרוץ אך למותר וכל אץ אך למחסור:
Prov	21	6	פעל אוצרות בלשון שקר הבל נדף מבקשי מות:
Prov	21	7	שד רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט:
Prov	21	8	הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו:
Prov	21	9	טוב לשבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר:
Prov	21	10	נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו:
Prov	21	11	בענש לץ יחכם פתי ובהשכיל לחכם יקח דעת:
Prov	21	12	משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע:
Prov	21	13	אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה:
Prov	21	14	מתן בסתר יכפה אף ושחד בחק חמה עזה:
Prov	21	15	שמחה לצדיק עשות משפט ומחתה לפעלי און:
Prov	21	16	אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח:
Prov	21	17	איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר:
Prov	21	18	כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד:

Prov	21	19	טוב שבת בארץ מדבר מאשת מדונים וכעס:
Prov	21	20	אוצר נחמד ושמן בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו:
Prov	21	21	רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד:
Prov	21	22	עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה:
Prov	21	23	שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו:
Prov	21	24	זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון:
Prov	21	25	תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות:
Prov	21	26	כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך:
Prov	21	27	זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו:
Prov	21	28	עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר:
Prov	21	29	העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו:
Prov	21	30	אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה:
Prov	21	31	סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:
Prov	22	1	נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב:
Prov	22	2	עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה:
Prov	22	3	ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו:
Prov	22	4	עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים:
Prov	22	5	צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם:
Prov	22	6	חנך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה:
Prov	22	7	עשיר ברשים ימשול ועבד לוה לאיש מלוה:
Prov	22	8	זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה:
Prov	22	9	טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל:
Prov	22	10	גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון:
Prov	22	11	אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך:
Prov	22	12	עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד:
Prov	22	13	אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח:
Prov	22	14	שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם:
Prov	22	15	אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקנה ממנו:
Prov	22	16	עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור:
Prov	22	17	הט אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי:
Prov	22	18	כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך:
Prov	22	19	להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה:
Prov	22	20	הלא כתבתי לך שלשום במועצות ודעת:
Prov	22	21	להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחיך:
Prov	22	22	אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער:
Prov	22	23	כי יהוה יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש:
Prov	22	24	אל תתרע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא:
Prov	22	25	פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך:
Prov	22	26	אל תהי בתקעי כף בערבים משאות:
Prov	22	27	אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך:
Prov	22	28	אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך:
Prov	22	29	חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים:
Prov	23	1	כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך:
Prov	23	2	ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה:
Prov	23	3	אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים:
Prov	23	4	אל תיגע להעשיר מבינתך חדל:
Prov	23	5	התעוף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים:
Prov	23	6	אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו:
Prov	23	7	כי כמו שער בנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך:
Prov	23	8	פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים:
Prov	23	9	באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך:
Prov	23	10	אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא:
Prov	23	11	כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך:
Prov	23	12	הביאה למוסר לבך ואזנך לאמרי דעת:
Prov	23	13	אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבט לא ימות:

Prov 23 14 אתה בשבט תכנו ונפשו משאול תציל:
Prov 23 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני:
Prov 23 16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים:
Prov 23 17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום:
Prov 23 18 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת:
Prov 23 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך:
Prov 23 20 אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו:
Prov 23 21 כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה:
Prov 23 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך:
Prov 23 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה:
Prov 23 24 גול יגול אבי צדיק יולד חכם וישמח בו:
Prov 23 25 ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך:
Prov 23 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה:
Prov 23 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה:
Prov 23 28 אף היא כחתף תארב ובוגדים באדם תוסף:
Prov 23 29 למי אוי למי אבוי למי מדונים למי שיח למי פצעים חנם למי חכללות עינים:
Prov 23 30 למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך:
Prov 23 31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו יתהלך במישרים:
Prov 23 32 אחריתו כנחש ישך וכצפעני יפרש:
Prov 23 33 עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות:
Prov 23 34 והיית כשכב בלב ים וכשכב בראש חבל:
Prov 23 35 הכוני בל חליתי הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף אבקשנו עוד:
Prov 24 1 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם:
Prov 24 2 כי שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה:
Prov 24 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן:
Prov 24 4 ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים:
Prov 24 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח:
Prov 24 6 כי בתחבלות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ:
Prov 24 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו:
Prov 24 8 מחשב להרע לו בעל מזמות יקראו:
Prov 24 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ:
Prov 24 10 התרפית ביום צרה צר כחכה:
Prov 24 11 הצל לקחים למות ומטים להרג אם תחשוך:
Prov 24 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו:
Prov 24 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך:
Prov 24 14 כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקותך לא תכרת:
Prov 24 15 אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו:
Prov 24 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה:
Prov 24 17 בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך:
Prov 24 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו:
Prov 24 19 אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים:
Prov 24 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך:
Prov 24 21 ירא את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתערב:
Prov 24 22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע:
Prov 24 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב:
Prov 24 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבהו עמים יזעמוהו לאמים:
Prov 24 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב:
Prov 24 26 שפתים ישק משיב דברים נכחים:
Prov 24 27 הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך:
Prov 24 28 אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך:
Prov 24 29 אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו:
Prov 24 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב:
Prov 24 31 והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה:
Prov 24 32 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר:

Prov	24	33	מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב:
Prov	24	34	ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן:
Prov	25	1	גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה:
Prov	25	2	כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר:
Prov	25	3	שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר:
Prov	25	4	הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי:
Prov	25	5	הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו:
Prov	25	6	אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד:
Prov	25	7	כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך:
Prov	25	8	אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה בהכלים אתך רעך:
Prov	25	9	ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל:
Prov	25	10	פן יחסדך שמע ודבתך לא תשוב:
Prov	25	11	תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו:
Prov	25	12	נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת:
Prov	25	13	כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו ישיב:
Prov	25	14	נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר:
Prov	25	15	בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשבר גרם:
Prov	25	16	דבש מצאת אכל דיך פן תשבענו והקאתו:
Prov	25	17	הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך:
Prov	25	18	מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר:
Prov	25	19	שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה:
Prov	25	20	מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע:
Prov	25	21	אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים:
Prov	25	22	כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך:
Prov	25	23	רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר:
Prov	25	24	טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים ובית חבר:
Prov	25	25	מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק:
Prov	25	26	מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע:
Prov	25	27	אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד:
Prov	25	28	עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:
Prov	26	1	כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה לכסיל כבוד:
Prov	26	2	כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללת חנם לא תבא:
Prov	26	3	שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים:
Prov	26	4	אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה:
Prov	26	5	ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו:
Prov	26	6	מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל:
Prov	26	7	דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים:
Prov	26	8	כצרור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד:
Prov	26	9	חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים:
Prov	26	10	רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר עברים:
Prov	26	11	ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו:
Prov	26	12	ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו:
Prov	26	13	אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות:
Prov	26	14	הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו:
Prov	26	15	טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו:
Prov	26	16	חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם:
Prov	26	17	מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו:
Prov	26	18	כמתלהלה הירה זקים חצים ומות:
Prov	26	19	כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני:
Prov	26	20	באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון:
Prov	26	21	פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב:
Prov	26	22	דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן:
Prov	26	23	כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע:
Prov	26	24	בשפתו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה:
Prov	26	25	כי יחנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבו:

Prov	26	26	תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל:
Prov	26	27	כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב:
Prov	26	28	לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה:
Prov	27	1	אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום:
Prov	27	2	יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך:
Prov	27	3	כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם:
Prov	27	4	אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה:
Prov	27	5	טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת:
Prov	27	6	נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא:
Prov	27	7	נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק:
Prov	27	8	כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו:
Prov	27	9	שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש:
Prov	27	10	רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן קרוב מאח רחוק:
Prov	27	11	חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר:
Prov	27	12	ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו:
Prov	27	13	קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו:
Prov	27	14	מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים קללה תחשב לו:
Prov	27	15	דלף טורד ביום סגריר ואשת מדונים נשתוה:
Prov	27	16	צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא:
Prov	27	17	ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו:
Prov	27	18	נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד:
Prov	27	19	כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם:
Prov	27	20	שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה:
Prov	27	21	מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו:
Prov	27	22	אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי לא תסור מעליו אולתו:
Prov	27	23	ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים:
Prov	27	24	כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור:
Prov	27	25	גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים:
Prov	27	26	כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים:
Prov	27	27	ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערותיך:
Prov	28	1	נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח:
Prov	28	2	בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך:
Prov	28	3	גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם:
Prov	28	4	עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם:
Prov	28	5	אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל:
Prov	28	6	טוב רש הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר:
Prov	28	7	נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו:
Prov	28	8	מרבה הונו בנשך ובתרבית לחונן דלים יקבצנו:
Prov	28	9	מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה:
Prov	28	10	משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב:
Prov	28	11	חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו:
Prov	28	12	בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם:
Prov	28	13	מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם:
Prov	28	14	אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה לבו יפול ברעה:
Prov	28	15	ארי נהם ודב שוקק משל רשע על עם דל:
Prov	28	16	נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך ימים:
Prov	28	17	אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו:
Prov	28	18	הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת:
Prov	28	19	עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש:
Prov	28	20	איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה:
Prov	28	21	הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר:
Prov	28	22	נבהל להון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו:
Prov	28	23	מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון:
Prov	28	24	גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית:
Prov	28	25	רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן:

Prov 28 26 בוטח בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט:
Prov 28 27 נותן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מארות:
Prov 28 28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:
Prov 29 1 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא:
Prov 29 2 ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל רשע יאנח עם:
Prov 29 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון:
Prov 29 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה:
Prov 29 5 גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו:
Prov 29 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמח:
Prov 29 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת:
Prov 29 8 אנשי לצון יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף:
Prov 29 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת:
Prov 29 10 אנשי דמים ישנאו תם וישרים יבקשו נפשו:
Prov 29 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה:
Prov 29 12 משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים:
Prov 29 13 רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם יהוה:
Prov 29 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון:
Prov 29 15 שבט ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו:
Prov 29 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו:
Prov 29 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך:
Prov 29 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו:
Prov 29 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה:
Prov 29 20 חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו:
Prov 29 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון:
Prov 29 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע:
Prov 29 23 גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד:
Prov 29 24 חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד:
Prov 29 25 חרדת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב:
Prov 29 26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש:
Prov 29 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך:
Prov 30 1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל:
Prov 30 2 כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי:
Prov 30 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע:
Prov 30 4 מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע:
Prov 30 5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו:
Prov 30 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת:
Prov 30 7 שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות:
Prov 30 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני לחם חקי:
Prov 30 9 פן אשבע וכחשתי ואמרתי מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי:
Prov 30 10 אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת:
Prov 30 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך:
Prov 30 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ:
Prov 30 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו:
Prov 30 14 דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם:
Prov 30 15 לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון:
Prov 30 16 שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון:
Prov 30 17 עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר:
Prov 30 18 שלשה המה נפלאו ממני וארבע לא ידעתים:
Prov 30 19 דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר בעלמה:
Prov 30 20 כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און:
Prov 30 21 תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאת:
Prov 30 22 תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם:
Prov 30 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גברתה:
Prov 30 24 ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Prov	30	25	הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם:
Prov	30	26	שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם:
Prov	30	27	מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו:
Prov	30	28	שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך:
Prov	30	29	שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה מיטבי לכת:
Prov	30	30	ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל:
Prov	30	31	זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו:
Prov	30	32	אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה:
Prov	30	33	כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב:
Prov	31	1	דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו:
Prov	31	2	מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי:
Prov	31	3	אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין:
Prov	31	4	אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין ולרוזנים או שכר:
Prov	31	5	פן ישתה וישכח מחקק וישנה דין כל בני עני:
Prov	31	6	תנו שכר לאובד ויין למרי נפש:
Prov	31	7	ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד:
Prov	31	8	פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף:
Prov	31	9	פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון:
Prov	31	10	אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה:
Prov	31	11	בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
Prov	31	12	גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה:
Prov	31	13	דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה:
Prov	31	14	היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה:
Prov	31	15	ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה:
Prov	31	16	זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם:
Prov	31	17	חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה:
Prov	31	18	טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה:
Prov	31	19	ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך:
Prov	31	20	כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון:
Prov	31	21	לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים:
Prov	31	22	מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה:
Prov	31	23	נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ:
Prov	31	24	סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני:
Prov	31	25	עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון:
Prov	31	26	פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה:
Prov	31	27	צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל:
Prov	31	28	קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה:
Prov	31	29	רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה:
Prov	31	30	שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל:
Prov	31	31	תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ecclesiastes

Ecc 1 1 דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם:
Ecc 1 2 הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל:
Ecc 1 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש:
Ecc 1 4 דור הלך ודור בא והארץ לעולם עמדת:
Ecc 1 5 וזרח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף זורח הוא שם:
Ecc 1 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבתיו שב הרוח:
Ecc 1 7 כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת:
Ecc 1 8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמע:
Ecc 1 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש:
Ecc 1 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפננו:
Ecc 1 11 אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה:
Ecc 1 12 אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם:
Ecc 1 13 ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
Ecc 1 14 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח:
Ecc 1 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות:
Ecc 1 16 דברתי אני עם לבי לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת:
Ecc 1 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח:
Ecc 1 18 כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב:
Ecc 2 1 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הבל:
Ecc 2 2 לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה:
Ecc 2 3 תרתי בלבי למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם:
Ecc 2 4 הגדלתי מעשי בניתי לי בתים נטעתי לי כרמים:
Ecc 2 5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי:
Ecc 2 6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים:
Ecc 2 7 קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם:
Ecc 2 8 כנסתי לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושדות:
Ecc 2 9 וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי:
Ecc 2 10 וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי:
Ecc 2 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש:
Ecc 2 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר כבר עשוהו:
Ecc 2 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החשך:
Ecc 2 14 החכם עיניו בראשו והכסיל בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד יקרה את כלם:
Ecc 2 15 ואמרתי אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני אז יותר ודברתי בלבי שגם זה הבל:
Ecc 2 16 כי אין זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכסיל:
Ecc 2 17 ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הבל ורעות רוח:
Ecc 2 18 ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תחת השמש שאניחנו לאדם שיהיה אחרי:
Ecc 2 19 ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש גם זה הבל:
Ecc 2 20 וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש:
Ecc 2 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו חלקו גם זה הבל ורעה רבה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ecc 2 22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש:
Ecc 2 23 כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו גם זה הבל הוא:
Ecc 2 24 אין טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד
האלהים היא:
Ecc 2 25 כי מי יאכל ומי יחוש חוץ ממני:
Ecc 2 26 כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לתת
לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוח:
Ecc 3 1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:
Ecc 3 2 עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע:
Ecc 3 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
Ecc 3 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד:
Ecc 3 5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק:
Ecc 3 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך:
Ecc 3 7 עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
Ecc 3 8 עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום:
Ecc 3 9 מה יתרון העושה באשר הוא עמל:
Ecc 3 10 ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
Ecc 3 11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את
המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף:
Ecc 3 12 ידעתי כי אין טוב בם כי אם לשמוח ולעשות טוב בחייו:
Ecc 3 13 וגם כל האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים היא:
Ecc 3 14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע
והאלהים עשה שיראו מלפניו:
Ecc 3 15 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף:
Ecc 3 16 ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
Ecc 3 17 אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל חפץ ועל כל
המעשה שם:
Ecc 3 18 אמרתי אני בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם בהמה המה להם:
Ecc 3 19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהמה ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד
לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:
Ecc 3 20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר:
Ecc 3 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ:
Ecc 3 22 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו לראות במה
שיהיה אחריו:
Ecc 4 1 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין
להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם:
Ecc 4 2 ושבח אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה:
Ecc 4 3 וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש:
Ecc 4 4 וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל
ורעות רוח:
Ecc 4 5 הכסיל חבק את ידיו ואכל את בשרו:
Ecc 4 6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח:
Ecc 4 7 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש:
Ecc 4 8 יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבע עשר ולמי אני
עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה הבל וענין רע הוא:
Ecc 4 9 טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם:
Ecc 4 10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו:
Ecc 4 11 גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם:
Ecc 4 12 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
Ecc 4 13 טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד:
Ecc 4 14 כי מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש:
Ecc 4 15 ראיתי את כל החיים המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר יעמד תחתיו:
Ecc 4 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה הבל
ורעיון רוח:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ecc 5 1 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי אינם יודעים לעשות רע:
Ecc 5 2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעטים:
Ecc 5 3 כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים:
Ecc 5 4 כאשר תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם:
Ecc 5 5 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם:
Ecc 5 6 אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידיך:
Ecc 5 7 כי ברב חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא:
Ecc 5 8 אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם:
Ecc 5 9 ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד:
Ecc 5 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל:
Ecc 5 11 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית עיניו:
Ecc 5 12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון:
Ecc 5 13 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו:
Ecc 5 14 ואבד העשר ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו מאומה:
Ecc 5 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו:
Ecc 5 16 וגם זה רעה חולה כל עמת שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח:
Ecc 5 17 גם כל ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו וקצף:
Ecc 5 18 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו:
Ecc 5 19 גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת אלהים היא:
Ecc 5 20 כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו:
Ecc 6 1 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם:
Ecc 6 2 איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבל וחלי רע הוא:
Ecc 6 3 אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:
Ecc 6 4 כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה:
Ecc 6 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה:
Ecc 6 6 ואלו חיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך:
Ecc 6 7 כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא:
Ecc 6 8 כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים:
Ecc 6 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הבל ורעות רוח:
Ecc 6 10 מה שהיה כבר נקרא שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקיף ממנו:
Ecc 6 11 כי יש דברים הרבה מרבים הבל מה יתר לאדם:
Ecc 6 12 כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חיי הבלו ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:
Ecc 7 1 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו:
Ecc 7 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו:
Ecc 7 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב:
Ecc 7 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה:
Ecc 7 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים:
Ecc 7 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל:
Ecc 7 7 כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה:
Ecc 7 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח:
Ecc 7 9 אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח:
Ecc 7 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה:
Ecc 7 11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש:
Ecc 7 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה:
Ecc 7 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ecc 7 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה:
Ecc 7 15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו:
Ecc 7 16 אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
Ecc 7 17 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך:
Ecc 7 18 טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם:
Ecc 7 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר:
Ecc 7 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:
Ecc 7 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך:
Ecc 7 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים:
Ecc 7 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני:
Ecc 7 24 רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו:
Ecc 7 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות:
Ecc 7 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה:
Ecc 7 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון:
Ecc 7 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי:
Ecc 7 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:
Ecc 8 1 מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא:
Ecc 8 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים:
Ecc 8 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה:
Ecc 8 4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
Ecc 8 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם:
Ecc 8 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו:
Ecc 8 7 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו:
Ecc 8 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו:
Ecc 8 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו:
Ecc 8 10 ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל:
Ecc 8 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע:
Ecc 8 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו:
Ecc 8 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים:
Ecc 8 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל:
Ecc 8 15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש:
Ecc 8 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה:
Ecc 8 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:
Ecc 9 1 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם:
Ecc 9 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא:
Ecc 9 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אל המתים:
Ecc 9 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת:
Ecc 9 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם:
Ecc 9 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש:
Ecc 9 7 לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך:

Ecc 9 8 בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:
Ecc 9 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש:
Ecc 9 10 כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה:
Ecc 9 11 שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא לידעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם:
Ecc 9 12 כי גם לא ידע האדם את עתו כדגים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם:
Ecc 9 13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי:
Ecc 9 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה מצודים גדלים:
Ecc 9 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא:
Ecc 9 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים:
Ecc 9 17 דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים:
Ecc 9 18 טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:
Ecc 10 1 זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט:
Ecc 10 2 לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו:
Ecc 10 3 וגם בדרך כשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
Ecc 10 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח כי מרפא יניח חטאים גדולים:
Ecc 10 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט:
Ecc 10 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו:
Ecc 10 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ:
Ecc 10 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש:
Ecc 10 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם:
Ecc 10 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה:
Ecc 10 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון:
Ecc 10 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל תבלענו:
Ecc 10 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה:
Ecc 10 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו:
Ecc 10 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר:
Ecc 10 16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו:
Ecc 10 17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי:
Ecc 10 18 בעצלתים ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית:
Ecc 10 19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל:
Ecc 10 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:
Ecc 11 1 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו:
Ecc 11 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ:
Ecc 11 3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא:
Ecc 11 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור:
Ecc 11 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל:
Ecc 11 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים:
Ecc 11 7 ומתוק האור וטוב לעינים לראות את השמש:
Ecc 11 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הבל:
Ecc 11 9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט:
Ecc 11 10 והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל:
Ecc 12 1 וזכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ:
Ecc 12 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם:

Ecc 12 3 ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות:
Ecc 12 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר:
Ecc 12 5 גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האביונה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספדים:
Ecc 12 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור:
Ecc 12 7 וישב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה:
Ecc 12 8 הבל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל:
Ecc 12 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה:
Ecc 12 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת:
Ecc 12 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד:
Ecc 12 12 ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר:
Ecc 12 13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
Ecc 12 14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Song of Solomon

Song 1 1 שיר השירים אשר לשלמה:
Song 1 2 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין:
Song 1 3 לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך:
Song 1 4 משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך:
Song 1 5 שחורה אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה:
Song 1 6 אל תראוני שאני שחרחרת ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי:
Song 1 7 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך:
Song 1 8 אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים:
Song 1 9 לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי:
Song 1 10 נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים:
Song 1 11 תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף:
Song 1 12 עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו:
Song 1 13 צרור המר דודי לי בין שדי ילין:
Song 1 14 אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי:
Song 1 15 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים:
Song 1 16 הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה:
Song 1 17 קרות בתינו ארזים רחיטנו ברותים:
Song 2 1 אני חבצלת השרון שושנת העמקים:
Song 2 2 כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות:
Song 2 3 כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי:
Song 2 4 הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה:
Song 2 5 סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני:
Song 2 6 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
Song 2 7 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
Song 2 8 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
Song 2 9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלנות מציץ מן החרכים:
Song 2 10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך:
Song 2 11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו:
Song 2 12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:
Song 2 13 התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעיתי יפתי ולכי לך:
Song 2 14 יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוה:
Song 2 15 אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר:
Song 2 16 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
Song 2 17 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:
Song 3 1 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו:
Song 3 2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו:
Song 3 3 מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם:
Song 3 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי:
Song 3 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ:
Song 3 6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל:
Song 3 7 הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל:
Song 3 8 כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Song 3 9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון:
Song 3 10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם:
Song 3 11 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:
Song 4 1 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד:
Song 4 2 שניך כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
Song 4 3 כחוט השני שפתתיך ומדבריך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך:
Song 4 4 כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים:
Song 4 5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים:
Song 4 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה:
Song 4 7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך:
Song 4 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים:
Song 4 9 לבבתני אחתי כלה לבבתיני באחד מעיניך באחד ענק מצורניך:
Song 4 10 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים:
Song 4 11 נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון:
Song 4 12 גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום:
Song 4 13 שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים:
Song 4 14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים:
Song 4 15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון:
Song 4 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:
Song 5 1 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים:
Song 5 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה:
Song 5 3 פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם:
Song 5 4 דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עליו:
Song 5 5 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול:
Song 5 6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני:
Song 5 7 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות:
Song 5 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני:
Song 5 9 מה דודך מדוד היפה בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו:
Song 5 10 דודי צח ואדום דגול מרבבה:
Song 5 11 ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות כעורב:
Song 5 12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות על מלאת:
Song 5 13 לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר:
Song 5 14 ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים:
Song 5 15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים:
Song 5 16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:
Song 6 1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך:
Song 6 2 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים:
Song 6 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים:
Song 6 4 יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות:
Song 6 5 הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד:
Song 6 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם:
Song 6 7 כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך:
Song 6 8 ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר:
Song 6 9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה:
Song 6 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות:
Song 6 11 אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים:
Song 6 12 לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:
Song 6 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת המחנים:

Song 7 1 מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן:
Song 7 2 שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים:
Song 7 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה:
Song 7 4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק:
Song 7 5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים:
Song 7 6 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים:
Song 7 7 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות:
Song 7 8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים:
Song 7 9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים:
Song 7 10 אני לדודי ועלי תשוקתו:
Song 7 11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים:
Song 7 12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך:
Song 7 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:
Song 8 1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי:
Song 8 2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני:
Song 8 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
Song 8 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד שתחפץ:
Song 8 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך:
Song 8 6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה:
Song 8 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו:
Song 8 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה:
Song 8 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז:
Song 8 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום:
Song 8 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף:
Song 8 12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו:
Song 8 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני:
Song 8 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah

Isaiah 1 1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה:
Isaiah 1 2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי:
Isaiah 1 3 ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן:
Isaiah 1 4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזרו אחור:
Isaiah 1 5 על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי:
Isaiah 1 6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן:
Isaiah 1 7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים:
Isaiah 1 8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה:
Isaiah 1 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו:
Isaiah 1 10 שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה:
Isaiah 1 11 למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי:
Isaiah 1 12 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי:
Isaiah 1 13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועצרה:
Isaiah 1 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא:
Isaiah 1 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו:
Isaiah 1 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:
Isaiah 1 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה:
Isaiah 1 18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו:
Isaiah 1 19 אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
Isaiah 1 20 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר:
Isaiah 1 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים:
Isaiah 1 22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים:
Isaiah 1 23 שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם:
Isaiah 1 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקמה מאויבי:
Isaiah 1 25 ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגיך ואסירה כל בדיליך:
Isaiah 1 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה ויעציך כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה:
Isaiah 1 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:
Isaiah 1 28 ושבר פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו:
Isaiah 1 29 כי יבשו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם:
Isaiah 1 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר מים אין לה:
Isaiah 1 31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין מכבה:
Isaiah 2 1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם:
Isaiah 2 2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים:
Isaiah 2 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם:
Isaiah 2 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה:
Isaiah 2 5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה:
Isaiah 2 6 כי נטשתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו:
Isaiah 2 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו:
Isaiah 2 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו:
Isaiah 2 9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם:
Isaiah 2 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאנו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 2 11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא:
Isaiah 2 12 כי יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל:
Isaiah 2 13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן:
Isaiah 2 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות:
Isaiah 2 15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה:
Isaiah 2 16 ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה:
Isaiah 2 17 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא:
Isaiah 2 18 והאלילים כליל יחלף:
Isaiah 2 19 ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ:
Isaiah 2 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים:
Isaiah 2 21 לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ:
Isaiah 2 22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:
Isaiah 3 1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים:
Isaiah 3 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן:
Isaiah 3 3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש:
Isaiah 3 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם:
Isaiah 3 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד:
Isaiah 3 6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קציין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך:
Isaiah 3 7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קציין עם:
Isaiah 3 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו:
Isaiah 3 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי גמלו להם רעה:
Isaiah 3 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו:
Isaiah 3 11 אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו:
Isaiah 3 12 עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתיך בלעו:
Isaiah 3 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים:
Isaiah 3 14 יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם:
Isaiah 3 15 מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטחנו נאם אדני יהוה צבאות:
Isaiah 3 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה:
Isaiah 3 17 ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן יערה:
Isaiah 3 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים:
Isaiah 3 19 הנטפות והשרות והרעלות:
Isaiah 3 20 הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים:
Isaiah 3 21 הטבעות ונזמי האף:
Isaiah 3 22 המחלצות והמעטפות והמטפחות והחריטים:
Isaiah 3 23 הגלינים והסדינים והצניפות והרדידים:
Isaiah 3 24 והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל מחגרת שק כי תחת יפי:
Isaiah 3 25 מתיך בחרב יפלו וגבורתך במלחמה:
Isaiah 3 26 ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:
Isaiah 4 1 והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו:
Isaiah 4 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל:
Isaiah 4 3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם:
Isaiah 4 4 אם רחץ אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער:
Isaiah 4 5 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה:
Isaiah 4 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר:
Isaiah 5 1 אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם היה לידידי בקרן בן שמן:
Isaiah 5 2 ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקו לעשות ענבים ויעש באשים:
Isaiah 5 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 5 4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש באשים:
Isaiah 5 5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס:
Isaiah 5 6 ואשיתהו בתה לא יזמר ולא יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר:
Isaiah 5 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח לצדקה והנה צעקה:
Isaiah 5 8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרב הארץ:
Isaiah 5 9 באזני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב:
Isaiah 5 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו בת אחת וזרע חמר יעשה איפה:
Isaiah 5 11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם:
Isaiah 5 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויין משתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו:
Isaiah 5 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא:
Isaiah 5 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה:
Isaiah 5 15 וישח אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה:
Isaiah 5 16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה:
Isaiah 5 17 ורעו כבשים כדברם וחרבות מחים גרים יאכלו:
Isaiah 5 18 הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה:
Isaiah 5 19 האמרים ימהר יחישה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונדעה:
Isaiah 5 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר:
Isaiah 5 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים:
Isaiah 5 22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל למסך שכר:
Isaiah 5 23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו:
Isaiah 5 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו:
Isaiah 5 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
Isaiah 5 26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא:
Isaiah 5 27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוך נעליו:
Isaiah 5 28 אשר חציו שנונים וכל קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר נחשבו וגלגליו כסופה:
Isaiah 5 29 שאגה לו כלביא ושאג ככפירים וינהם ויאחז טרף ויפליט ואין מציל:
Isaiah 5 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:
Isaiah 6 1 בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל:
Isaiah 6 2 שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף:
Isaiah 6 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו:
Isaiah 6 4 וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:
Isaiah 6 5 ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני:
Isaiah 6 6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח:
Isaiah 6 7 ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר:
Isaiah 6 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני:
Isaiah 6 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:
Isaiah 6 10 השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:
Isaiah 6 11 ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה:
Isaiah 6 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ:
Isaiah 6 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה:
Isaiah 7 1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה:
Isaiah 7 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 7 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס:
Isaiah 7 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו:
Isaiah 7 5 יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר:
Isaiah 7 6 נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל:
Isaiah 7 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה:
Isaiah 7 8 כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וחמש שנה יחת אפרים מעם:
Isaiah 7 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו:
Isaiah 7 10 ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר:
Isaiah 7 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה:
Isaiah 7 12 ויאמר אחז לא אשאל ולא אנסה את יהוה:
Isaiah 7 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי:
Isaiah 7 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל:
Isaiah 7 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב:
Isaiah 7 16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה:
Isaiah 7 17 יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיום סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור:
Isaiah 7 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור:
Isaiah 7 19 ובאו ונחו כלם בנחלי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הנהללים:
Isaiah 7 20 ביום ההוא יגלח אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה:
Isaiah 7 21 והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן:
Isaiah 7 22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ:
Isaiah 7 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה:
Isaiah 7 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ:
Isaiah 7 25 וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלח שור ולמרמס שה:
Isaiah 8 1 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למהר שלל חש בז:
Isaiah 8 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו:
Isaiah 8 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בז:
Isaiah 8 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור:
Isaiah 8 5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר:
Isaiah 8 6 יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו:
Isaiah 8 7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו:
Isaiah 8 8 וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפיו מלא רחב ארצך עמנו אל:
Isaiah 8 9 רעו עמים וחתו והאזינו כל מרחקי ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו:
Isaiah 8 10 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל:
Isaiah 8 11 כי כה אמר יהוה אלי בחזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר:
Isaiah 8 12 לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו:
Isaiah 8 13 את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם:
Isaiah 8 14 והיה למקדש ולאבן נגף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמוקש ליושב ירושלם:
Isaiah 8 15 וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו:
Isaiah 8 16 צור תעודה חתום תורה בלמדי:
Isaiah 8 17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו:
Isaiah 8 18 הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון:
Isaiah 8 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד החיים אל המתים:
Isaiah 8 20 לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שחר:
Isaiah 8 21 ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 8 22 ואל ארץ יביט והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפלה מנדח:
Isaiah 9 1 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:
Isaiah 9 2 העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:
Isaiah 9 3 הרבית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמחת בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל:
Isaiah 9 4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו החתת כיום מדין:
Isaiah 9 5 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש:
Isaiah 9 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום:
Isaiah 9 7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
Isaiah 9 8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל:
Isaiah 9 9 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאוה ובגדל לבב לאמר:
Isaiah 9 10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף:
Isaiah 9 11 וישגב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסכסך:
Isaiah 9 12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
Isaiah 9 13 והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו:
Isaiah 9 14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד:
Isaiah 9 15 זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב:
Isaiah 9 16 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים:
Isaiah 9 17 על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
Isaiah 9 18 כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן:
Isaiah 9 19 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אחיו לא יחמלו:
Isaiah 9 20 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו:
Isaiah 9 21 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
Isaiah 10 1 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו:
Isaiah 10 2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו:
Isaiah 10 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם:
Isaiah 10 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה:
Isaiah 10 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי:
Isaiah 10 6 בגוי חנף אשלחנו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבז בז ולשימו מרמס כחמר חוצות:
Isaiah 10 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט:
Isaiah 10 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים:
Isaiah 10 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון:
Isaiah 10 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון:
Isaiah 10 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולאליליה כן אעשה לירושלם ולעצביה:
Isaiah 10 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו:
Isaiah 10 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובחכמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר יושבים:
Isaiah 10 14 ותמצא כקן ידי לחיל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף:
Isaiah 10 15 היתפאר הגרזן על החצב בו אם יתגדל המשור על מניפו כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה לא עץ:
Isaiah 10 16 לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו רזון ותחת כבדו יקד יקד כיקוד אש:
Isaiah 10 17 והיה אור ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד:
Isaiah 10 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס:
Isaiah 10 19 ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם:
Isaiah 10 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 10 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור:
Isaiah 10 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה:
Isaiah 10 23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ:
Isaiah 10 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך בדרך מצרים:
Isaiah 10 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליתם:
Isaiah 10 26 ועורר עליו יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים:
Isaiah 10 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן:
Isaiah 10 28 בא על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו:
Isaiah 10 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה:
Isaiah 10 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישה עניה ענתות:
Isaiah 10 31 נדדה מדמנה ישבי הגבים העיזו:
Isaiah 10 32 עוד היום בנב לעמד ינפף ידו הר בית ציון גבעת ירושלם:
Isaiah 10 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו:
Isaiah 10 34 ונקף סבכי היער בברזל והלבנון באדיר יפול:
Isaiah 11 1 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה:
Isaiah 11 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה:
Isaiah 11 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:
Isaiah 11 4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע:
Isaiah 11 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו:
Isaiah 11 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם:
Isaiah 11 7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן:
Isaiah 11 8 ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה:
Isaiah 11 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:
Isaiah 11 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד:
Isaiah 11 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים:
Isaiah 11 12 ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ:
Isaiah 11 13 וסרה קנאת אפרים וצררי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים:
Isaiah 11 14 ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם ובני עמון משמעתם:
Isaiah 11 15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים:
Isaiah 11 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:
Isaiah 12 1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני:
Isaiah 12 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
Isaiah 12 3 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה:
Isaiah 12 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו:
Isaiah 12 5 זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ:
Isaiah 12 6 צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:
Isaiah 13 1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ:
Isaiah 13 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים:
Isaiah 13 3 אני צויתי למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליזי גאותי:
Isaiah 13 4 קול המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה:
Isaiah 13 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ:
Isaiah 13 6 הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא:
Isaiah 13 7 על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס:
Isaiah 13 8 ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם:
Isaiah 13 9 הנה יום יהוה בא אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישמיד ממנה:
Isaiah 13 10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 13 11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל:
Isaiah 13 12 אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר:
Isaiah 13 13 על כן שמים ארגיז ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו:
Isaiah 13 14 והיה כצבי מדח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו יפנו ואיש אל ארצו ינוסו:
Isaiah 13 15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב:
Isaiah 13 16 ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה:
Isaiah 13 17 הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו:
Isaiah 13 18 וקשתות נערים תרטשנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינם:
Isaiah 13 19 והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה:
Isaiah 13 20 לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם:
Isaiah 13 21 ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם:
Isaiah 13 22 וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:
Isaiah 14 1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב:
Isaiah 14 2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם:
Isaiah 14 3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך:
Isaiah 14 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה:
Isaiah 14 5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים:
Isaiah 14 6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך:
Isaiah 14 7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה:
Isaiah 14 8 גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו:
Isaiah 14 9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים:
Isaiah 14 10 כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת:
Isaiah 14 11 הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה:
Isaiah 14 12 איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים:
Isaiah 14 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון:
Isaiah 14 14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון:
Isaiah 14 15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור:
Isaiah 14 16 ראיך אליך ישגיחו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות:
Isaiah 14 17 שם תבל כמדבר ועריו הרס אסיריו לא פתח ביתה:
Isaiah 14 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו:
Isaiah 14 19 ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרגים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפגר מובס:
Isaiah 14 20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים:
Isaiah 14 21 הכינו לבניו מטבח בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים:
Isaiah 14 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה:
Isaiah 14 23 ושמתיה למורש קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות:
Isaiah 14 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום:
Isaiah 14 25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור:
Isaiah 14 26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היד הנטויה על כל הגוים:
Isaiah 14 27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה:
Isaiah 14 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה:
Isaiah 14 29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף:
Isaiah 14 30 ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך ושאריתך יהרג:
Isaiah 14 31 הילילי שער זעקי עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו:
Isaiah 14 32 ומה יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:
Isaiah 15 1 משא מואב כי בליל שדד ער מואב נדמה כי בליל שדד קיר מואב נדמה:
Isaiah 15 2 עלה הבית ודיבן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב ייליל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרועה:
Isaiah 15 3 בחוצתיו חגרו שק על גגותיה וברחבתיה כלה ייליל ירד בבכי:
Isaiah 15 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו ירעה לו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 15 5 לבי למואב יזעק בריחה עד צער עגלת שלשיה כי מעלה הלוחית בבכי יעלה בו כי דרך חורנים זעקת שבר יעערו:
Isaiah 15 6 כי מי נמרים משמות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה:
Isaiah 15 7 על כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום:
Isaiah 15 8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אגלים יללתה ובאר אילים יללתה:
Isaiah 15 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה:
Isaiah 16 1 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הר בת ציון:
Isaiah 16 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהיינה בנות מואב מעברת לארנון:
Isaiah 16 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדד אל תגלי:
Isaiah 16 4 יגורו בך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ:
Isaiah 16 5 והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק:
Isaiah 16 6 שמענו גאון מואב גא מאד גאותו וגאונו ועברתו לא כן בדיו:
Isaiah 16 7 לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים:
Isaiah 16 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נגעו תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים:
Isaiah 16 9 על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה אריוך דמעתי חשבון ואלעלה כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל:
Isaiah 16 10 ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין ביקבים לא ידרך הדרך הידד השבתי:
Isaiah 16 11 על כן מעי למואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש:
Isaiah 16 12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל:
Isaiah 16 13 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז:
Isaiah 16 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:
Isaiah 17 1 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה:
Isaiah 17 2 עזבות ערי ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד:
Isaiah 17 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות:
Isaiah 17 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה:
Isaiah 17 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים:
Isaiah 17 6 ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל:
Isaiah 17 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשהו ועיניו אל קדוש ישראל תראינה:
Isaiah 17 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתיו לא יראה והאשרים והחמנים:
Isaiah 17 9 ביום ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה:
Isaiah 17 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעזך לא זכרת על כן תטעי נטעי נעמנים וזמרת זר תזרענו:
Isaiah 17 11 ביום נטעך תשגשגי ובבקר זרעך תפריחי נד קציר ביום נחלה וכאב אנוש:
Isaiah 17 12 הוי המון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון:
Isaiah 17 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס ממרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגל לפני סופה:
Isaiah 17 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבזזינו:
Isaiah 18 1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש:
Isaiah 18 2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו:
Isaiah 18 3 כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו:
Isaiah 18 4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר:
Isaiah 18 5 כי לפני קציר כתם פרח ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזלזלים במזמרות ואת הנטישות הסיר התז:
Isaiah 18 6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף:
Isaiah 18 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:
Isaiah 19 1 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו:
Isaiah 19 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 19 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים:
Isaiah 19 4 וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות:
Isaiah 19 5 ונשתו מים מהים ונהר יחרב ויבש:
Isaiah 19 6 והאזניחו נהרות דללו וחרבו יארי מצור קנה וסוף קמלו:
Isaiah 19 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו:
Isaiah 19 8 ואנו הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי מכמרת על פני מים אמללו:
Isaiah 19 9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חורי:
Isaiah 19 10 והיו שתתיה מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש:
Isaiah 19 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם:
Isaiah 19 12 אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים:
Isaiah 19 13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה:
Isaiah 19 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור בקיאו:
Isaiah 19 15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון:
Isaiah 19 16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו:
Isaiah 19 17 והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו:
Isaiah 19 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת:
Isaiah 19 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה:
Isaiah 19 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילם:
Isaiah 19 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו:
Isaiah 19 22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם:
Isaiah 19 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור:
Isaiah 19 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ:
Isaiah 19 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:
Isaiah 20 1 בשנת בא תרתן אשדודה בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה:
Isaiah 20 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך ויעש כן הלך ערום ויחף:
Isaiah 20 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש:
Isaiah 20 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף וחשופי שת ערות מצרים:
Isaiah 20 5 וחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם:
Isaiah 20 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואיך נמלט אנחנו:
Isaiah 21 1 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה:
Isaiah 21 2 חזות קשה הגד לי הבוגד בוגד והשודד שודד עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השבתי:
Isaiah 21 3 על כן מלאו מתני חלחלה צירים אחזוני כציירי יולדה נעויתי משמע נבהלתי מראות:
Isaiah 21 4 תעה לבבי פלצות בעתתני את נשף חשקי שם לי לחרדה:
Isaiah 21 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שתה קומו השרים משחו מגן:
Isaiah 21 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד:
Isaiah 21 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב:
Isaiah 21 8 ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות:
Isaiah 21 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ:
Isaiah 21 10 מדשתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם:
Isaiah 21 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל:
Isaiah 21 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו:
Isaiah 21 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 21 14 לקראת צמא התיו מים ישבי ארץ תימא בלחמו קדמו נדד:
Isaiah 21 15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה:
Isaiah 21 16 כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קדר:
Isaiah 21 17 ושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:
Isaiah 22 1 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגגות:
Isaiah 22 2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה:
Isaiah 22 3 כל קציניך נדדו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו:
Isaiah 22 4 על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי:
Isaiah 22 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקר קר ושוע אל ההר:
Isaiah 22 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים וקיר ערה מגן:
Isaiah 22 7 ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה:
Isaiah 22 8 ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער:
Isaiah 22 9 ואת בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה:
Isaiah 22 10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה:
Isaiah 22 11 ומקוה עשיתם בין החמתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראיתם:
Isaiah 22 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגר שק:
Isaiah 22 13 והנה ששון ושמחה הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות:
Isaiah 22 14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות:
Isaiah 22 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית:
Isaiah 22 16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו:
Isaiah 22 17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטך עטה:
Isaiah 22 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך:
Isaiah 22 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך:
Isaiah 22 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיהו:
Isaiah 22 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה:
Isaiah 22 22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח:
Isaiah 22 23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו:
Isaiah 22 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים:
Isaiah 22 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:
Isaiah 23 1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדד מבית מבוא מארץ כתים נגלה למו:
Isaiah 23 2 דמו ישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך:
Isaiah 23 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותהי סחר גוים:
Isaiah 23 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים רוממתי בתולות:
Isaiah 23 5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר:
Isaiah 23 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי:
Isaiah 23 7 הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור:
Isaiah 23 8 מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ:
Isaiah 23 9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ:
Isaiah 23 10 עברי ארצך כיאר בת תרשיש אין מזח עוד:
Isaiah 23 11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעזניה:
Isaiah 23 12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גם שם לא ינוח לך:
Isaiah 23 13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עררו ארמנותיה שמה למפלה:
Isaiah 23 14 הילילו אניות תרשיש כי שדד מעזכן:
Isaiah 23 15 והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה:
Isaiah 23 16 קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי:
Isaiah 23 17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

על פני האדמה:
Isaiah 23 18 והיה סחרה ואתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:
Isaiah 24 1 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישביה:
Isaiah 24 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו:
Isaiah 24 3 הבוק תבוק הארץ והבוז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה:
Isaiah 24 4 אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו מרום עם הארץ:
Isaiah 24 5 והארץ חנפה תחת ישביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם:
Isaiah 24 6 על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו ישבי בה על כן חרו ישבי ארץ ונשאר אנוש מזער:
Isaiah 24 7 אבל תירוש אמללה גפן נאנחו כל שמחי לב:
Isaiah 24 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזים שבת משוש כנור:
Isaiah 24 9 בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשתיו:
Isaiah 24 10 נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא:
Isaiah 24 11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה גלה משוש הארץ:
Isaiah 24 12 נשאר בעיר שמה ושאיה יכת שער:
Isaiah 24 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם כלה בציר:
Isaiah 24 14 המה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים:
Isaiah 24 15 על כן בארים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל:
Isaiah 24 16 מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו:
Isaiah 24 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ:
Isaiah 24 18 והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירעשו מוסדי ארץ:
Isaiah 24 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ:
Isaiah 24 20 נוע תנוע ארץ כשכור והתנודדה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפלה ולא תסיף קום:
Isaiah 24 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה:
Isaiah 24 22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו:
Isaiah 24 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:
Isaiah 25 1 יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן:
Isaiah 25 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה:
Isaiah 25 3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ייראוך:
Isaiah 25 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר:
Isaiah 25 5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה:
Isaiah 25 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים:
Isaiah 25 7 ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים:
Isaiah 25 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר:
Isaiah 25 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:
Isaiah 25 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה:
Isaiah 25 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל גאותו עם ארבות ידיו:
Isaiah 25 12 ומבצר משגב חומתיך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר:
Isaiah 26 1 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל:
Isaiah 26 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים:
Isaiah 26 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח:
Isaiah 26 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים:
Isaiah 26 5 כי השח ישבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד עפר:
Isaiah 26 6 תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים:
Isaiah 26 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס:
Isaiah 26 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש:
Isaiah 26 9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל:
Isaiah 26 10 יחן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ובל יראה גאות יהוה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 26 11 יהוה רמה ידך בל יחזיון יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם:
Isaiah 26 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו:
Isaiah 26 13 יהוה אלהינו בעלונו אדנים זולתך לבד בך נזכיר שמך:
Isaiah 26 14 מתים בל יחיו רפאים בל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו:
Isaiah 26 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארץ:
Isaiah 26 16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו:
Isaiah 26 17 כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה:
Isaiah 26 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל:
Isaiah 26 19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל:
Isaiah 26 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם:
Isaiah 26 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה:
Isaiah 27 1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים:
Isaiah 27 2 ביום ההוא כרם חמד ענו לה:
Isaiah 27 3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה:
Isaiah 27 4 חמה אין לי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד:
Isaiah 27 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי:
Isaiah 27 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה:
Isaiah 27 7 הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג:
Isaiah 27 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים:
Isaiah 27 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים:
Isaiah 27 10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה:
Isaiah 27 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו:
Isaiah 27 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל:
Isaiah 27 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם:
Isaiah 28 1 הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין:
Isaiah 28 2 הנה חזק ואמץ לאדני כזרם ברד שער קטב כזרם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד:
Isaiah 28 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים:
Isaiah 28 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה:
Isaiah 28 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו:
Isaiah 28 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה:
Isaiah 28 7 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פקו פליליה:
Isaiah 28 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום:
Isaiah 28 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים:
Isaiah 28 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם:
Isaiah 28 11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה:
Isaiah 28 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וזאת המרגעה ולא אבוא שמוע:
Isaiah 28 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו:
Isaiah 28 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם:
Isaiah 28 15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו:
Isaiah 28 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש:
Isaiah 28 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברד מחסה כזב וסתר מים ישטפו:
Isaiah 28 18 וכפר בריתכם את מות וחזותכם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייתם לו למרמס:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 28 19 מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה:
Isaiah 28 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס:
Isaiah 28 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה עבדתו:
Isaiah 28 22 ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ:
Isaiah 28 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי:
Isaiah 28 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו:
Isaiah 28 25 הלוא אם שוה פניה והפיץ קצח וכמן יזרק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמת גבלתו:
Isaiah 28 26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו:
Isaiah 28 27 כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט:
Isaiah 28 28 לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו:
Isaiah 28 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה:
Isaiah 29 1 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו:
Isaiah 29 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי כאריאל:
Isaiah 29 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת:
Isaiah 29 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף:
Isaiah 29 5 והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם:
Isaiah 29 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה:
Isaiah 29 7 והיה כחלום חזון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה:
Isaiah 29 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה נפשו וכאשר יחלם הצמא והנה שתה והקיץ והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים על הר ציון:
Isaiah 29 9 התמהמהו ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר:
Isaiah 29 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החזים כסה:
Isaiah 29 11 ותהי לכם חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא:
Isaiah 29 12 ונתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר:
Isaiah 29 13 ויאמר אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה:
Isaiah 29 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר:
Isaiah 29 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו:
Isaiah 29 16 הפככם אם כחמר היצר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליוצרו לא הבין:
Isaiah 29 17 הלוא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יחשב:
Isaiah 29 18 ושמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה:
Isaiah 29 19 ויספו ענוים ביהוה שמחה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו:
Isaiah 29 20 כי אפס עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און:
Isaiah 29 21 מחטיאי אדם בדבר ולמוכיח בשער יקשון ויטו בתהו צדיק:
Isaiah 29 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו:
Isaiah 29 23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו:
Isaiah 29 24 וידעו תעי רוח בינה ורוגנים ילמדו לקח:
Isaiah 30 1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאת על חטאת:
Isaiah 30 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים:
Isaiah 30 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה:
Isaiah 30 4 כי היו בצען שריו ומלאכיו חנס יגיעו:
Isaiah 30 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת וגם לחרפה:
Isaiah 30 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים חילהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא יועילו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 30 7 ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת רהב הם שבת:
Isaiah 30 8 עתה בוא כתבה על לוח אתם ועל ספר חקה ותהי ליום אחרון לעד עד עולם:
Isaiah 30 9 כי עם מרי הוא בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה:
Isaiah 30 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלות:
Isaiah 30 11 סורו מני דרך הטו מני ארח השביתו מפנינו את קדוש ישראל:
Isaiah 30 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ותבטחו בעשק ונלוז ותשענו עליו:
Isaiah 30 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה:
Isaiah 30 14 ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד ולחשף מים מגבא:
Isaiah 30 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם:
Isaiah 30 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רדפיכם:
Isaiah 30 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה:
Isaiah 30 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חוכי לו:
Isaiah 30 19 כי עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה חנון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענך:
Isaiah 30 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות את מוריך:
Isaiah 30 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו:
Isaiah 30 22 וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו:
Isaiah 30 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר נרחב:
Isaiah 30 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה בליל חמיץ יאכלו אשר זרה ברחת ובמזרה:
Isaiah 30 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים:
Isaiah 30 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא:
Isaiah 30 27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת:
Isaiah 30 28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים:
Isaiah 30 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל:
Isaiah 30 30 והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד:
Isaiah 30 31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה:
Isaiah 30 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה:
Isaiah 30 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב מדרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בערה בה:
Isaiah 31 1 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו:
Isaiah 31 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און:
Isaiah 31 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון:
Isaiah 31 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה:
Isaiah 31 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט:
Isaiah 31 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל:
Isaiah 31 7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא:
Isaiah 31 8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו:
Isaiah 31 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:
Isaiah 32 1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו:
Isaiah 32 2 והיה איש כמחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה:
Isaiah 32 3 ולא תשעינה עיני ראים ואזני שמעים תקשבנה:
Isaiah 32 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות:
Isaiah 32 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוע:
Isaiah 32 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

ומשקה צמא יחסיר:
Isaiah 32 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט:
Isaiah 32 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום:
Isaiah 32 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי:
Isaiah 32 10 ימים על שנה תרגזנה בטחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא:
Isaiah 32 11 חרדו שאננות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלצים:
Isaiah 32 12 על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה:
Isaiah 32 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה:
Isaiah 32 14 כי ארמון נטש המון עיר עזב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים:
Isaiah 32 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב:
Isaiah 32 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב:
Isaiah 32 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם:
Isaiah 32 18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות:
Isaiah 32 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר:
Isaiah 32 20 אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:
Isaiah 33 1 הוי שודד ואתה לא שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד כנלתך לבגד יבגדו בך:
Isaiah 33 2 יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:
Isaiah 33 3 מקול המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים:
Isaiah 33 4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק גבים שוקק בו:
Isaiah 33 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה:
Isaiah 33 6 והיה אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו:
Isaiah 33 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון:
Isaiah 33 8 נשמו מסלות שבת עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש:
Isaiah 33 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל:
Isaiah 33 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא:
Isaiah 33 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם:
Isaiah 33 12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו:
Isaiah 33 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי:
Isaiah 33 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם:
Isaiah 33 15 הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע:
Isaiah 33 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים:
Isaiah 33 17 מלך ביפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים:
Isaiah 33 18 לבך יהגה אימה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים:
Isaiah 33 19 את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה:
Isaiah 33 20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצען בל יסע יתדתיו לנצח וכל חבליו בל ינתקו:
Isaiah 33 21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים בל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו:
Isaiah 33 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו:
Isaiah 33 23 נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק עד שלל מרבה פסחים בזזו בז:
Isaiah 33 24 ובל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:
Isaiah 34 1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה:
Isaiah 34 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח:
Isaiah 34 3 וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם:
Isaiah 34 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם יבול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה:
Isaiah 34 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט:
Isaiah 34 6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום:
Isaiah 34 7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן:
Isaiah 34 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון:
Isaiah 34 9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 34 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה:
Isaiah 34 11 וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו:
Isaiah 34 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס:
Isaiah 34 13 ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה:
Isaiah 34 14 ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח:
Isaiah 34 15 שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה:
Isaiah 34 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן:
Isaiah 34 17 והוא הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה:
Isaiah 35 1 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת:
Isaiah 35 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו:
Isaiah 35 3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו:
Isaiah 35 4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם:
Isaiah 35 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה:
Isaiah 35 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה:
Isaiah 35 7 והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא:
Isaiah 35 8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו הלך דרך ואוילים לא יתעו:
Isaiah 35 9 לא יהיה שם אריה ופריץ חיות בל יעלנה לא תמצא שם והלכו גאולים:
Isaiah 35 10 ופדויי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:
Isaiah 36 1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם:
Isaiah 36 2 וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס:
Isaiah 36 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר:
Isaiah 36 4 ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת:
Isaiah 36 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי:
Isaiah 36 6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו:
Isaiah 36 7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו:
Isaiah 36 8 ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם:
Isaiah 36 9 ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים:
Isaiah 36 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה:
Isaiah 36 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה:
Isaiah 36 12 ויאמר רב שקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראיהם ולשתות את שיניהם עמכם:
Isaiah 36 13 ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור:
Isaiah 36 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם:
Isaiah 36 15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
Isaiah 36 16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו:
Isaiah 36 17 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים:
Isaiah 36 18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 36 19 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי:
Isaiah 36 20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי:
Isaiah 36 21 ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו:
Isaiah 36 22 ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב שקה:
Isaiah 37 1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה:
Isaiah 37 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא:
Isaiah 37 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה:
Isaiah 37 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה:
Isaiah 37 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו:
Isaiah 37 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי:
Isaiah 37 7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו:
Isaiah 37 8 וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
Isaiah 37 9 וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר:
Isaiah 37 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור:
Isaiah 37 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל:
Isaiah 37 12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר:
Isaiah 37 13 איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הנע ועוה:
Isaiah 37 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו חזקיהו לפני יהוה:
Isaiah 37 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר:
Isaiah 37 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
Isaiah 37 17 הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי:
Isaiah 37 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם:
Isaiah 37 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום:
Isaiah 37 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך:
Isaiah 37 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור:
Isaiah 37 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם:
Isaiah 37 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל:
Isaiah 37 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו:
Isaiah 37 25 אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור:
Isaiah 37 26 הלוא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות:
Isaiah 37 27 וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה:
Isaiah 37 28 ושבתך וצאתך ובואך ידעתי ואת התרגזך אלי:
Isaiah 37 29 יען התרגזך אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה:
Isaiah 37 30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים:
Isaiah 37 31 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
Isaiah 37 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת:
Isaiah 37 33 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה

Hebrew Holy Bible Old Testament

מגן ולא ישפך עליה סללה:
Isaiah 37 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה:
Isaiah 37 35 וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי:
Isaiah 37 36 ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים:
Isaiah 37 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה:
Isaiah 37 38 ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:
Isaiah 38 1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה:
Isaiah 38 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה:
Isaiah 38 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול:
Isaiah 38 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר:
Isaiah 38 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה:
Isaiah 38 6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת:
Isaiah 38 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר:
Isaiah 38 8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה:
Isaiah 38 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו:
Isaiah 38 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי:
Isaiah 38 11 אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל:
Isaiah 38 12 דורי נסע ונגלה מני כאהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימני:
Isaiah 38 13 שויתי עד בקר כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימני:
Isaiah 38 14 כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני:
Isaiah 38 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי:
Isaiah 38 16 אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני:
Isaiah 38 17 הנה לשלום מר לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי:
Isaiah 38 18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך:
Isaiah 38 19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך:
Isaiah 38 20 יהוה להושיעני ונגנותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה:
Isaiah 38 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על השחין ויחי:
Isaiah 38 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:
Isaiah 39 1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק:
Isaiah 39 2 וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
Isaiah 39 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל:
Isaiah 39 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי:
Isaiah 39 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות:
Isaiah 39 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה:
Isaiah 39 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל:
Isaiah 39 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:
Isaiah 40 1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם:
Isaiah 40 2 דברו על לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה:
Isaiah 40 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו:
Isaiah 40 4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:
Isaiah 40 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר:
Isaiah 40 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 40 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם:
Isaiah 40 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם:
Isaiah 40 9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם:
Isaiah 40 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
Isaiah 40 11 כרעה עדרו ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינהל:
Isaiah 40 12 מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים:
Isaiah 40 13 מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:
Isaiah 40 14 את מי נועץ ויבינהו וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו:
Isaiah 40 15 הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול:
Isaiah 40 16 ולבנון אין די בער וחיתו אין די עולה:
Isaiah 40 17 כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו:
Isaiah 40 18 ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו:
Isaiah 40 19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב ירקענו ורתקות כסף צורף:
Isaiah 40 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט:
Isaiah 40 21 הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ:
Isaiah 40 22 הישב על חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת:
Isaiah 40 23 הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו עשה:
Isaiah 40 24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גזעם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם:
Isaiah 40 25 ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש:
Isaiah 40 26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר:
Isaiah 40 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור:
Isaiah 40 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו:
Isaiah 40 29 נתן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:
Isaiah 40 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו:
Isaiah 40 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:
Isaiah 41 1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה:
Isaiah 41 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו:
Isaiah 41 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא:
Isaiah 41 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא:
Isaiah 41 5 ראו איים ויראו קצות הארץ יחרדו קרבו ויאתיון:
Isaiah 41 6 איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק:
Isaiah 41 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט:
Isaiah 41 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי:
Isaiah 41 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתיך:
Isaiah 41 10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי:
Isaiah 41 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך:
Isaiah 41 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך:
Isaiah 41 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתיך:
Isaiah 41 14 אל תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל:
Isaiah 41 15 הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים:
Isaiah 41 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל:
Isaiah 41 17 העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם:
Isaiah 41 18 אפתח על שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים:
Isaiah 41 19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 41 20 למען יראו וידעו וישימו וישכילו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה:
Isaiah 41 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב:
Isaiah 41 22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו:
Isaiah 41 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יחדו:
Isaiah 41 24 הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם:
Isaiah 41 25 העירותי מצפון ויאת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט:
Isaiah 41 26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משמיע אף אין שמע אמריכם:
Isaiah 41 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן:
Isaiah 41 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר:
Isaiah 41 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם:
Isaiah 42 1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא:
Isaiah 42 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו:
Isaiah 42 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט:
Isaiah 42 4 לא יכהה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחילו:
Isaiah 42 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה:
Isaiah 42 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים:
Isaiah 42 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישבי חשך:
Isaiah 42 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
Isaiah 42 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם:
Isaiah 42 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם:
Isaiah 42 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו:
Isaiah 42 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו:
Isaiah 42 13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר:
Isaiah 42 14 החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד:
Isaiah 42 15 אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש:
Isaiah 42 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים:
Isaiah 42 17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו:
Isaiah 42 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות:
Isaiah 42 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה:
Isaiah 42 20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע:
Isaiah 42 21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
Isaiah 42 22 והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין אמר השב:
Isaiah 42 23 מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחור:
Isaiah 42 24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזזים הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו:
Isaiah 42 25 וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:
Isaiah 43 1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה:
Isaiah 43 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך:
Isaiah 43 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך:
Isaiah 43 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך:
Isaiah 43 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך:
Isaiah 43 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ:
Isaiah 43 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:
Isaiah 43 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו:
Isaiah 43 9 כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת:

Isaiah 43 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה:
Isaiah 43 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע:
Isaiah 43 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל:
Isaiah 43 13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה:
Isaiah 43 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רנתם:
Isaiah 43 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם:
Isaiah 43 16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה:
Isaiah 43 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו:
Isaiah 43 18 אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל תתבננו:
Isaiah 43 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות:
Isaiah 43 20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישימן להשקות עמי בחירי:
Isaiah 43 21 עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו:
Isaiah 43 22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל:
Isaiah 43 23 לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתני לא העבדתיך במנחה ולא הוגעתיך בלבונה:
Isaiah 43 24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני בחטאותיך הוגעתני בעונתיך:
Isaiah 43 25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר:
Isaiah 43 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק:
Isaiah 43 27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי:
Isaiah 43 28 ואחלל שרי קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים:
Isaiah 44 1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו:
Isaiah 44 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו:
Isaiah 44 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך:
Isaiah 44 4 וצמחו בבין חציר כערבים על יבלי מים:
Isaiah 44 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה:
Isaiah 44 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים:
Isaiah 44 7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו:
Isaiah 44 8 אל תפחדו ואל תרהו הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי ואין צור בל ידעתי:
Isaiah 44 9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו למען יבשו:
Isaiah 44 10 מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל:
Isaiah 44 11 הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מאדם יתקבצו כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד:
Isaiah 44 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף:
Isaiah 44 13 חרש עצים נטה קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמחוגה יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית:
Isaiah 44 14 לכרת לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל:
Isaiah 44 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגד למו:
Isaiah 44 16 חציו שרף במו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אור:
Isaiah 44 17 ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה:
Isaiah 44 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתם:
Isaiah 44 19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד:
Isaiah 44 20 רעה אפר לב הותל הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימיני:
Isaiah 44 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבד לי אתה ישראל לא תנשני:
Isaiah 44 22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך:
Isaiah 44 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 44 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי:
Isaiah 44 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם ישכל:
Isaiah 44 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומם:
Isaiah 44 27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש:
Isaiah 44 28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד:
Isaiah 45 1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערים לא יסגרו:
Isaiah 45 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחושה אשבר ובריחי ברזל אגדע:
Isaiah 45 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל:
Isaiah 45 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אכנך ולא ידעתני:
Isaiah 45 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אאזרך ולא ידעתני:
Isaiah 45 6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד:
Isaiah 45 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה:
Isaiah 45 8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתיו:
Isaiah 45 9 הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו:
Isaiah 45 10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין:
Isaiah 45 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני:
Isaiah 45 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי:
Isaiah 45 13 אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות:
Isaiah 45 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים:
Isaiah 45 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע:
Isaiah 45 16 בושו וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים:
Isaiah 45 17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד:
Isaiah 45 18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד:
Isaiah 45 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים:
Isaiah 45 20 הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושיע:
Isaiah 45 21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי:
Isaiah 45 22 פנו אלי והושעו כל אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד:
Isaiah 45 23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון:
Isaiah 45 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו:
Isaiah 45 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:
Isaiah 46 1 כרע בל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה:
Isaiah 46 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה:
Isaiah 46 3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם:
Isaiah 46 4 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:
Isaiah 46 5 למי תדמיוני ותשוו ותמשלוני ונדמה:
Isaiah 46 6 הזלים זהב מכיס וכסף בקנה ישקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו:
Isaiah 46 7 ישאהו על כתף יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו:
Isaiah 46 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב:
Isaiah 46 9 זכרו ראשנות מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני:
Isaiah 46 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר עצתי תקום וכל חפצי אעשה:
Isaiah 46 11 קרא ממזרח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה:
Isaiah 46 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה:
Isaiah 46 13 קרבתי צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 47 1 רדי ושבי על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רכה וענגה:
Isaiah 47 2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות:
Isaiah 47 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם:
Isaiah 47 4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:
Isaiah 47 5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות:
Isaiah 47 6 קצפתי על עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדת עלך מאד:
Isaiah 47 7 ותאמרי לעולם אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה:
Isaiah 47 8 ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול:
Isaiah 47 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיך בעצמת חבריך מאד:
Isaiah 47 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד:
Isaiah 47 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי:
Isaiah 47 12 עמדי נא בחבריך וברב כשפיך באשר יגעת מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי:
Isaiah 47 13 נלאית ברב עצתיך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך:
Isaiah 47 14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין גחלת לחמם אור לשבת נגדו:
Isaiah 47 15 כן היו לך אשר יגעת סחריך מנעוריך איש לעברו תעו אין מושיעך:
Isaiah 48 1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה:
Isaiah 48 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו:
Isaiah 48 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה:
Isaiah 48 4 מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצחך נחושה:
Isaiah 48 5 ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום:
Isaiah 48 6 שמעת חזה כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם:
Isaiah 48 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין:
Isaiah 48 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך:
Isaiah 48 9 למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך לבלתי הכריתך:
Isaiah 48 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני:
Isaiah 48 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן:
Isaiah 48 12 שמע אלי יעקב וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אחרון:
Isaiah 48 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו:
Isaiah 48 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים:
Isaiah 48 15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו:
Isaiah 48 16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו:
Isaiah 48 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך:
Isaiah 48 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים:
Isaiah 48 19 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמעתיו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני:
Isaiah 48 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב:
Isaiah 48 21 ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע צור ויזבו מים:
Isaiah 48 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:
Isaiah 49 1 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי:
Isaiah 49 2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימני לחץ ברור באשפתו הסתירני:
Isaiah 49 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר:
Isaiah 49 4 ואני אמרתי לריק יגעתי לתהו והבל כחי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את אלהי:
Isaiah 49 5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

יהוה ואלהי היה עזי:
Isaiah 49 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ:
Isaiah 49 7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך:
Isaiah 49 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות:
Isaiah 49 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם:
Isaiah 49 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם:
Isaiah 49 11 ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון:
Isaiah 49 12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים:
Isaiah 49 13 רנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם:
Isaiah 49 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני:
Isaiah 49 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך:
Isaiah 49 16 הן על כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד:
Isaiah 49 17 מהרו בניך מהרסיך ומחרביך ממך יצאו:
Isaiah 49 18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה:
Isaiah 49 19 כי חרבתיך ושממתיך וארץ הרסתיך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך:
Isaiah 49 20 עוד יאמרו באזניך בני שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה:
Isaiah 49 21 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם:
Isaiah 49 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתיך על כתף תנשאנה:
Isaiah 49 23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי:
Isaiah 49 24 היקח מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט:
Isaiah 49 25 כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע:
Isaiah 49 26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:
Isaiah 50 1 כה אמר יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם:
Isaiah 50 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא:
Isaiah 50 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם:
Isaiah 50 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים:
Isaiah 50 5 אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי:
Isaiah 50 6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק:
Isaiah 50 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש:
Isaiah 50 8 קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי:
Isaiah 50 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם:
Isaiah 50 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו:
Isaiah 50 11 הן כלכם קדחי אש מאזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה תשכבון:
Isaiah 51 1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם:
Isaiah 51 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו וארבהו:
Isaiah 51 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:
Isaiah 51 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע:
Isaiah 51 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייחלון:
Isaiah 51 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 51 7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו:
Isaiah 51 8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים:
Isaiah 51 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין:
Isaiah 51 10 הלוא את היא המחרבת ים מי תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים:
Isaiah 51 11 ופדויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה:
Isaiah 51 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן:
Isaiah 51 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה חמת המציק:
Isaiah 51 14 מהר צעה להפתח ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו:
Isaiah 51 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
Isaiah 51 16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה:
Isaiah 51 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית:
Isaiah 51 18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה:
Isaiah 51 19 שתים הנה קראתיך מי ינוד לך השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך:
Isaiah 51 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת אלהיך:
Isaiah 51 21 לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין:
Isaiah 51 22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד:
Isaiah 51 23 ושמתיה ביד מוגיך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכחוץ לעברים:
Isaiah 52 1 עורי עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא:
Isaiah 52 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך שביה בת ציון:
Isaiah 52 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
Isaiah 52 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו:
Isaiah 52 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ:
Isaiah 52 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני:
Isaiah 52 7 מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
Isaiah 52 8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון:
Isaiah 52 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם:
Isaiah 52 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
Isaiah 52 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה:
Isaiah 52 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל:
Isaiah 52 13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד:
Isaiah 52 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם:
Isaiah 52 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:
Isaiah 53 1 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה:
Isaiah 53 2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו:
Isaiah 53 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו:
Isaiah 53 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה:
Isaiah 53 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו:
Isaiah 53 6 כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו:
Isaiah 53 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו:
Isaiah 53 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו:
Isaiah 53 9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו:
Isaiah 53 10 ויהוה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ יהוה בידו יצלח:
Isaiah 53 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים ועונתם הוא יסבל:
Isaiah 53 12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפגיע:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 54 1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה:
Isaiah 54 2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי:
Isaiah 54 3 כי ימין ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות יושיבו:
Isaiah 54 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד:
Isaiah 54 5 כי בעליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא:
Isaiah 54 6 כי כאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
Isaiah 54 7 ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדלים אקבצך:
Isaiah 54 8 בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה:
Isaiah 54 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך:
Isaiah 54 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:
Isaiah 54 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיך בספירים:
Isaiah 54 12 ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל גבולך לאבני חפץ:
Isaiah 54 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך:
Isaiah 54 14 בצדקה תכונני רחקי מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליך:
Isaiah 54 15 הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול:
Isaiah 54 16 הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משחית לחבל:
Isaiah 54 17 כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:
Isaiah 55 1 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב:
Isaiah 55 2 למה תשקלו כסף בלוא לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם:
Isaiah 55 3 הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים:
Isaiah 55 4 הן עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:
Isaiah 55 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך אליך ירוצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:
Isaiah 55 6 דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב:
Isaiah 55 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:
Isaiah 55 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה:
Isaiah 55 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם:
Isaiah 55 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל:
Isaiah 55 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו:
Isaiah 55 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף:
Isaiah 55 13 תחת הנעצוץ יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:
Isaiah 56 1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות:
Isaiah 56 2 אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע:
Isaiah 56 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש:
Isaiah 56 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי:
Isaiah 56 5 ונתתי להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת:
Isaiah 56 6 ובני הנכר הנלוים על יהוה לשרתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי:
Isaiah 56 7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:
Isaiah 56 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:
Isaiah 56 9 כל חיתו שדי אתיו לאכל כל חיתו ביער:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 56 10 צפו עורים כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנבח הזים שכבים אהבי לנום:
Isaiah 56 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצהו:
Isaiah 56 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:
Isaiah 57 1 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק:
Isaiah 57 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו:
Isaiah 57 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזנה:
Isaiah 57 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע זרע שקר:
Isaiah 57 5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים:
Isaiah 57 6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה אנחם:
Isaiah 57 7 על הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח זבח:
Isaiah 57 8 ואחר הדלת והמזוזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד חזית:
Isaiah 57 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחיך ותשלחי צריך עד מרחק ותשפילי עד שאול:
Isaiah 57 10 ברב דרכך יגעת לא אמרת נואש חית ידך מצאת על כן לא חלית:
Isaiah 57 11 ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי:
Isaiah 57 12 אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא יועילוך:
Isaiah 57 13 בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח הבל והחוסה בי ינחל ארץ ויירש הר קדשי:
Isaiah 57 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי:
Isaiah 57 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים:
Isaiah 57 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי:
Isaiah 57 17 בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו:
Isaiah 57 18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחהו ואשלם נחמים לו ולאבליו:
Isaiah 57 19 בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו:
Isaiah 57 20 והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט:
Isaiah 57 21 אין שלום אמר אלהי לרשעים:
Isaiah 58 1 קרא בגרון אל תחשך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם:
Isaiah 58 2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון:
Isaiah 58 3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו:
Isaiah 58 4 הן לריב ומצה תצומו ולהכות באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום קולכם:
Isaiah 58 5 הכזה יהיה צום אבחרהו יום ענות אדם נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה:
Isaiah 58 6 הלוא זה צום אבחרהו פתח חרצבות רשע התר אגדות מוטה ושלח רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו:
Isaiah 58 7 הלוא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם:
Isaiah 58 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך:
Isaiah 58 9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און:
Isaiah 58 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרח בחשך אורך ואפלתך כצהרים:
Isaiah 58 11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך יחליץ והיית כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו:
Isaiah 58 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת:
Isaiah 58 13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר:
Isaiah 58 14 אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:
Isaiah 59 1 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע:
Isaiah 59 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Isaiah 59 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהגה:
Isaiah 59 4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און:
Isaiah 59 5 ביצי צפעוני בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה:
Isaiah 59 6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חמס בכפיהם:
Isaiah 59 7 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם:
Isaiah 59 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה לא ידע שלום:
Isaiah 59 9 על כן רחק משפט ממנו ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות באפלות נהלך:
Isaiah 59 10 נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים:
Isaiah 59 11 נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו:
Isaiah 59 12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידענום:
Isaiah 59 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר:
Isaiah 59 14 והסג אחור משפט וצדקה מרחוק תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא:
Isaiah 59 15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט:
Isaiah 59 16 וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו:
Isaiah 59 17 וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה:
Isaiah 59 18 כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריו גמול לאיביו לאיים גמול ישלם:
Isaiah 59 19 ויראו ממערב את שם יהוה וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוח יהוה נססה בו:
Isaiah 59 20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה:
Isaiah 59 21 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:
Isaiah 60 1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח:
Isaiah 60 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה:
Isaiah 60 3 והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך:
Isaiah 60 4 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ובנתיך על צד תאמנה:
Isaiah 60 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך:
Isaiah 60 6 שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יהוה יבשרו:
Isaiah 60 7 כל צאן קדר יקבצו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר:
Isaiah 60 8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם:
Isaiah 60 9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך:
Isaiah 60 10 ובנו בני נכר חמתיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתיך וברצוני רחמתיך:
Isaiah 60 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים:
Isaiah 60 12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו:
Isaiah 60 13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד:
Isaiah 60 14 והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל:
Isaiah 60 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור:
Isaiah 60 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:
Isaiah 60 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה:
Isaiah 60 18 לא ישמע עוד חמס בארצך שד ושבר בגבוליך וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה:
Isaiah 60 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך:
Isaiah 60 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך:
Isaiah 60 21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר:
Isaiah 60 22 הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:
Isaiah 61 1 רוח אדני יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבוים דרור ולאסורים פקח קוח:
Isaiah 61 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Isaiah 61 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר:
Isaiah 61 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו וחדשו ערי חרב שממות דור ודור:
Isaiah 61 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם:
Isaiah 61 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו:
Isaiah 61 7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם:
Isaiah 61 8 כי אני יהוה אהב משפט שנא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם:
Isaiah 61 9 ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה:
Isaiah 61 10 שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר וככלה תעדה כליה:
Isaiah 61 11 כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:
Isaiah 62 1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער:
Isaiah 62 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו:
Isaiah 62 3 והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך:
Isaiah 62 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל:
Isaiah 62 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלוך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך:
Isaiah 62 6 על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם:
Isaiah 62 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ:
Isaiah 62 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו:
Isaiah 62 9 כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:
Isaiah 62 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים:
Isaiah 62 11 הנה יהוה השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
Isaiah 62 12 וקראו להם עם הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:
Isaiah 63 1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע:
Isaiah 63 2 מדוע אדם ללבושך ובגדיך כדרך בגת:
Isaiah 63 3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ויז נצחם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי:
Isaiah 63 4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה:
Isaiah 63 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וחמתי היא סמכתני:
Isaiah 63 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם:
Isaiah 63 7 חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
Isaiah 63 8 ויאמר אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
Isaiah 63 9 בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם:
Isaiah 63 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בם:
Isaiah 63 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו:
Isaiah 63 12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם:
Isaiah 63 13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יכשלו:
Isaiah 63 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחנו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת:
Isaiah 63 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקו:
Isaiah 63 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך:
Isaiah 63 17 למה תתענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך שבטי נחלתך:

Isaiah 63 18 למצער ירשו עם קדשך צרינו בוססו מקדשך:
Isaiah 63 19 היינו מעולם לא משלת בם לא נקרא שמך עליהם:
Isaiah 64 1 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו:
Isaiah 64 2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו:
Isaiah 64 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו:
Isaiah 64 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו:
Isaiah 64 5 פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע:
Isaiah 64 6 ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו:
Isaiah 64 7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו:
Isaiah 64 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו:
Isaiah 64 9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו:
Isaiah 64 10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם שממה:
Isaiah 64 11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבתינו היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה:
Isaiah 64 12 העל אלה תתאפק יהוה תחשה ותענו עד מאד:
Isaiah 65 1 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קרא בשמי:
Isaiah 65 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבתיהם:
Isaiah 65 3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בגנות ומקטרים על הלבנים:
Isaiah 65 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם:
Isaiah 65 5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום:
Isaiah 65 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם:
Isaiah 65 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות חרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם:
Isaiah 65 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר אל תשחיתהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל:
Isaiah 65 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי וירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה:
Isaiah 65 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני:
Isaiah 65 11 ואתם עזבי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך:
Isaiah 65 12 ומניתי אתכם לחרב וכלכם לטבח תכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם:
Isaiah 65 13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו:
Isaiah 65 14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו:
Isaiah 65 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחירי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר:
Isaiah 65 16 אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשנות וכי נסתרו מעיני:
Isaiah 65 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על לב:
Isaiah 65 18 כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם גילה ועמה משוש:
Isaiah 65 19 וגלתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בכי וקול זעקה:
Isaiah 65 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל:
Isaiah 65 21 ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים:
Isaiah 65 22 לא יבנו ואחר ישב לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבלו בחירי:
Isaiah 65 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם:
Isaiah 65 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע:
Isaiah 65 25 זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:
Isaiah 66 1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי:
Isaiah 66 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי:
Isaiah 66 3 שוחט השור מכה איש זובח השה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה:
Isaiah 66 4 גם אני אבחר בתעלליהם ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו:
Isaiah 66 5 שמעו דבר יהוה החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאיכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה

ונראה בשמחתכם והם יבשו:
Isaiah 66 6 קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו:
Isaiah 66 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא חבל לה והמליטה זכר:
Isaiah 66 8 מי שמע כזאת מי ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה:
Isaiah 66 9 האני אשביר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך:
Isaiah 66 10 שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה:
Isaiah 66 11 למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
Isaiah 66 12 כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו:
Isaiah 66 13 כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם תנחמו:
Isaiah 66 14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם את איביו:
Isaiah 66 15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלהבי אש:
Isaiah 66 16 כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי יהוה:
Isaiah 66 17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה:
Isaiah 66 18 ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו וראו את כבודי:
Isaiah 66 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
Isaiah 66 20 והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה:
Isaiah 66 21 וגם מהם אקח לכהנים ללוים אמר יהוה:
Isaiah 66 22 כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם:
Isaiah 66 23 והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:
Isaiah 66 24 ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jeremiah

Jer 1 1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן:
Jer 1 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו:
Jer 1 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי:
Jer 1 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 1 5 בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך:
Jer 1 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי:
Jer 1 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר:
Jer 1 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצלך נאם יהוה:
Jer 1 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך:
Jer 1 10 ראה הפקדתיך היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס ולבנות ולנטוע:
Jer 1 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה:
Jer 1 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו:
Jer 1 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה:
Jer 1 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישבי הארץ:
Jer 1 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה:
Jer 1 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם:
Jer 1 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם:
Jer 1 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ:
Jer 1 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:
Jer 2 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 2 2 הלך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:
Jer 2 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה:
Jer 2 4 שמעו דבר יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל:
Jer 2 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו:
Jer 2 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליך אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם:
Jer 2 7 ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה:
Jer 2 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל ואחרי לא יועלו הלכו:
Jer 2 9 לכן עד אריב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם אריב:
Jer 2 10 כי עברו איי כתיים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו הן היתה כזאת:
Jer 2 11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל:
Jer 2 12 שמו שמים על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה:
Jer 2 13 כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת נשברים אשר לא יכלו המים:
Jer 2 14 העבד ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבז:
Jer 2 15 עליו ישאגו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו לשמה עריו נצתה מבלי ישב:
Jer 2 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדקד:
Jer 2 17 הלוא זאת תעשה לך עזבך את יהוה אלהיך בעת מוליכך בדרך:
Jer 2 18 ועתה מה לך לדרך מצרים לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות מי נהר:
Jer 2 19 תיסרך רעתך ומשבותיך תוכחך ודעי וראי כי רע ומר עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 2 20 כי מעולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך ותאמרי לא אעבד כי על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זנה:
Jer 2 21 ואנכי נטעתיך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי סורי הגפן נכריה:
Jer 2 22 כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה:
Jer 2 23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי ראי דרכך בגיא דעי מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה:
Jer 2 24 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה ימצאונה:
Jer 2 25 מנעי רגלך מיחף וגורנך מצמאה ותאמרי נואש לוא כי אהבתי זרים ואחריהם אלך:
Jer 2 26 כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם:
Jer 2 27 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני כי פנו אלי ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו:
Jer 2 28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם יושיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו אלהיך יהודה:
Jer 2 29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם יהוה:
Jer 2 30 לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית:
Jer 2 31 הדור אתם ראו דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד אליך:
Jer 2 32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה ועמי שכחוני ימים אין מספר:
Jer 2 33 מה תיטבי דרכך לבקש אהבה לכן גם את הרעות למדתי את דרכיך:
Jer 2 34 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחתרת מצאתים כי על כל אלה:
Jer 2 35 ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי:
Jer 2 36 מה תזלי מאד לשנות את דרכך גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור:
Jer 2 37 גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס יהוה במבטחיך ולא תצליחי להם:
Jer 3 1 לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה:
Jer 3 2 שאי עיניך על שפים וראי איפה לא שגלת על דרכים ישבת להם כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך:
Jer 3 3 וימנעו רבבים ומלקוש לוא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם:
Jer 3 4 הלוא מעתה קראתי לי אבי אלוף נערי אתה:
Jer 3 5 הינטר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל:
Jer 3 6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היא על כל הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם:
Jer 3 7 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב ולא שבה ותראה בגודה אחותה יהודה:
Jer 3 8 וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזן גם היא:
Jer 3 9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ ותנאף את האבן ואת העץ:
Jer 3 10 וגם בכל זאת לא שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה:
Jer 3 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה:
Jer 3 12 הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור לעולם:
Jer 3 13 אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפזרי את דרכיך לזרים תחת כל עץ רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה:
Jer 3 14 שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון:
Jer 3 15 ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל:
Jer 3 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד:
Jer 3 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע:
Jer 3 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתי את אבותיכם:
Jer 3 19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי ומאחרי לא תשובו:
Jer 3 20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם יהוה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 3 21 קול על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי העוו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם:
Jer 3 22 שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו:
Jer 3 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל:
Jer 3 24 והבשת אכלה את יגיע אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את בניהם ואת בנותיהם:
Jer 3 25 נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:
Jer 4 1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב ואם תסיר שקוציך מפני ולא תנוד:
Jer 4 2 ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו:
Jer 4 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים:
Jer 4 4 המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם:
Jer 4 5 הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר:
Jer 4 6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול:
Jer 4 7 עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקמו לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין יושב:
Jer 4 8 על זאת חגרו שקים ספדו והילילו כי לא שב חרון אף יהוה ממנו:
Jer 4 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבד לב המלך ולב השרים ונשמו הכהנים והנביאים יתמהו:
Jer 4 10 ואמר אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש:
Jer 4 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת עמי לוא לזרות ולוא להבר:
Jer 4 12 רוח מלא מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים אותם:
Jer 4 13 הנה כעננים יעלה וכסופה מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי שדדנו:
Jer 4 14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות אונך:
Jer 4 15 כי קול מגיד מדן ומשמיע און מהר אפרים:
Jer 4 16 הזכירו לגוים הנה השמיעו על ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי יהודה קולם:
Jer 4 17 כשמרי שדי היו עליה מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה:
Jer 4 18 דרכך ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי נגע עד לבך:
Jer 4 19 מעי מעי אחולה קירות לבי המה לי לבי לא אחריש כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה:
Jer 4 20 שבר על שבר נקרא כי שדדה כל הארץ פתאם שדדו אהלי רגע יריעתי:
Jer 4 21 עד מתי אראה נס אשמעה קול שופר:
Jer 4 22 כי אויל עמי אותי לא ידעו בנים סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו:
Jer 4 23 ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין אורם:
Jer 4 24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל הגבעות התקלקלו:
Jer 4 25 ראיתי והנה אין האדם וכל עוף השמים נדדו:
Jer 4 26 ראיתי והנה הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה מפני חרון אפו:
Jer 4 27 כי כה אמר יהוה שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה:
Jer 4 28 על זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על כי דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה:
Jer 4 29 מקול פרש ורמה קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין יושב בהן איש:
Jer 4 30 ואתי שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי מאסו בך עגבים נפשך יבקשו:
Jer 4 31 כי קול כחולה שמעתי צרה כמבכירה קול בת ציון תתיפח תפרש כפיה אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים:
Jer 5 1 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה:
Jer 5 2 ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו:
Jer 5 3 יהוה עיניך הלוא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו כליתם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 5 4 ואני אמרתי אך דלים הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם:
Jer 5 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברה אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם אך המה יחדו שברו על נתקו מוסרות:
Jer 5 6 על כן הכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר שקד על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי רבו פשעיהם עצמו משבותיהם:
Jer 5 7 אי לזאת אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אלהים ואשבע אותם וינאפו ובית זונה יתגדדו:
Jer 5 8 סוסים מיזנים משכים היו איש אל אשת רעהו יצהלו:
Jer 5 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה ואם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:
Jer 5 10 עלו בשרותיה ושחתו וכלה אל תעשו הסירו נטישותיה כי לוא ליהוה המה:
Jer 5 11 כי בגוד בגדו בי בית ישראל ובית יהודה נאם יהוה:
Jer 5 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה:
Jer 5 13 והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם:
Jer 5 14 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם:
Jer 5 15 הנני מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה ידבר:
Jer 5 16 אשפתו כקבר פתוח כלם גבורים:
Jer 5 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך ירשש ערי מבצריך אשר אתה בוטח בהנה בחרב:
Jer 5 18 וגם בימים ההמה נאם יהוה לא אעשה אתכם כלה:
Jer 5 19 והיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים בארץ לא לכם:
Jer 5 20 הגידו זאת בבית יעקב והשמיעוה ביהודה לאמר:
Jer 5 21 שמעו נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו:
Jer 5 22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברנהו:
Jer 5 23 ולעם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו:
Jer 5 24 ולא אמרו בלבבם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן גשם ויורה ומלקוש בעתו שבעות חקות קציר ישמר לנו:
Jer 5 25 עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם:
Jer 5 26 כי נמצאו בעמי רשעים ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו:
Jer 5 27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על כן גדלו ויעשירו:
Jer 5 28 שמנו עשתו גם עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו:
Jer 5 29 העל אלה לא אפקד נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:
Jer 5 30 שמה ושערורה נהיתה בארץ:
Jer 5 31 הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על ידיהם ועמי אהבו כן ומה תעשו לאחריתה:
Jer 6 1 העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול:
Jer 6 2 הנוה והמענגה דמיתי בת ציון:
Jer 6 3 אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו:
Jer 6 4 קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב:
Jer 6 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה:
Jer 6 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר הפקד כלה עשק בקרבה:
Jer 6 7 כהקיר בור מימיה כן הקרה רעתה חמס ושד ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה:
Jer 6 8 הוסרי ירושלם פן תקע נפשי ממך פן אשימך שממה ארץ לוא נושבה:
Jer 6 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על סלסלות:
Jer 6 10 על מי אדברה ואעידה וישמעו הנה ערלה אזנם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו:
Jer 6 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא ימים:
Jer 6 12 ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו כי אטה את ידי על ישבי הארץ נאם יהוה:
Jer 6 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר:
Jer 6 14 וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Jer 6 15 הבישו כי תועבה עשו גם בוש לא יבושו גם הכלים לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתים יכשלו אמר יהוה:
Jer 6 16 כה אמר יהוה עמדו על דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך:
Jer 6 17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב:
Jer 6 18 לכן שמעו הגוים ודעי עדה את אשר בם:
Jer 6 19 שמעי הארץ הנה אנכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו בה:
Jer 6 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא לרצון וזבחיכם לא ערבו לי:
Jer 6 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים וכשלו בם אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו:
Jer 6 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ:
Jer 6 23 קשת וכידון יחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת ציון:
Jer 6 24 שמענו את שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה:
Jer 6 25 אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב לאיב מגור מסביב:
Jer 6 26 בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים כי פתאם יבא השדד עלינו:
Jer 6 27 בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם:
Jer 6 28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברזל כלם משחיתים המה:
Jer 6 29 נחר מפח מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו:
Jer 6 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:
Jer 7 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 7 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה:
Jer 7 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה:
Jer 7 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה:
Jer 7 5 כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו:
Jer 7 6 גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם:
Jer 7 7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם:
Jer 7 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל:
Jer 7 9 הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
Jer 7 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה:
Jer 7 11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יהוה:
Jer 7 12 כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
Jer 7 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם:
Jer 7 14 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלו:
Jer 7 15 והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים:
Jer 7 16 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי אינני שמע אתך:
Jer 7 17 האינך ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלם:
Jer 7 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לעשות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
Jer 7 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלוא אתם למען בשת פניהם:
Jer 7 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבהמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תכבה:

Jer 7 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר:
Jer 7 22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח:
Jer 7 23 כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם:
Jer 7 24 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים:
Jer 7 25 למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח:
Jer 7 26 ולוא שמעו אלי ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם הרעו מאבותם:
Jer 7 27 ודברת אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה:
Jer 7 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם:
Jer 7 29 גזי נזרך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו:
Jer 7 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו:
Jer 7 31 ובנו במות התפת אשר בגיא בן הנם לשרף את בניהם ואת בנתיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי:
Jer 7 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום:
Jer 7 33 והיתה נבלת העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד:
Jer 7 34 והשבתי מערי יהודה ומחצות ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:
Jer 8 1 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלם מקבריהם:
Jer 8 2 ושטחום לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשום ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:
Jer 8 3 ונבחר מות מחיים לכל השארית הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקמות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות:
Jer 8 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה היפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב:
Jer 8 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלם משבה נצחת החזיקו בתרמית מאנו לשוב:
Jer 8 6 הקשבתי ואשמע לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרוצתם כסוס שוטף במלחמה:
Jer 8 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה:
Jer 8 8 איכה תאמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים:
Jer 8 9 הבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם:
Jer 8 10 לכן אתן את נשיהם לאחרים שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד גדול כלה בצע בצע מנביא ועד כהן כלה עשה שקר:
Jer 8 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום:
Jer 8 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה:
Jer 8 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום:
Jer 8 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה:
Jer 8 15 קוה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה:
Jer 8 16 מדן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישבי בה:
Jer 8 17 כי הנני משלח בכם נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
Jer 8 18 מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי:
Jer 8 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם בהבלי נכר:
Jer 8 20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו:
Jer 8 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני:
Jer 8 22 הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 9 1 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי:
Jer 9 2 מי יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים:
Jer 9 3 וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה:
Jer 9 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך:
Jer 9 5 ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העוה נלאו:
Jer 9 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה:
Jer 9 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי:
Jer 9 8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו:
Jer 9 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנקם נפשי:
Jer 9 10 על ההרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו:
Jer 9 11 ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב:
Jer 9 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר:
Jer 9 13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה:
Jer 9 14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם:
Jer 9 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש:
Jer 9 16 והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:
Jer 9 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה:
Jer 9 18 ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים:
Jer 9 19 כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו:
Jer 9 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה:
Jer 9 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות:
Jer 9 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף:
Jer 9 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו:
Jer 9 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה:
Jer 9 25 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה:
Jer 9 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:
Jer 10 1 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל:
Jer 10 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה:
Jer 10 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש במעצד:
Jer 10 4 בכסף ובזהב ייפהו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק:
Jer 10 5 כתמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשוא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם:
Jer 10 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה:
Jer 10 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך:
Jer 10 8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא:
Jer 10 9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם:
Jer 10 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו:
Jer 10 11 כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה:
Jer 10 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים:
Jer 10 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

מאצרתיו:
Jer 10 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם:
Jer 10 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו:
Jer 10 16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו:
Jer 10 17 אספי מארץ כנעתך ישבתי במצור:
Jer 10 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו:
Jer 10 19 אוי לי על שברי נחלה מכתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו:
Jer 10 20 אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי:
Jer 10 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה:
Jer 10 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים:
Jer 10 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הלך והכין את צעדו:
Jer 10 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני:
Jer 10 25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:
Jer 11 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 11 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבי ירושלם:
Jer 11 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת:
Jer 11 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
Jer 11 5 למען הקים את השבועה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה:
Jer 11 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלם לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם:
Jer 11 7 כי העד העדתי באבותיכם ביום העלותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי:
Jer 11 8 ולא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואביא עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות ולא עשו:
Jer 11 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלם:
Jer 11 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתי את אבותם:
Jer 11 11 לכן כה אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם:
Jer 11 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם:
Jer 11 13 כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר חצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל:
Jer 11 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם:
Jer 11 15 מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי:
Jer 11 16 זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו:
Jer 11 17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל:
Jer 11 18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם:
Jer 11 19 ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד:
Jer 11 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי:
Jer 11 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו:
Jer 11 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב:
Jer 11 23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם:
Jer 12 1 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים צלחה שלו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

כל בגדי בגד:
Jer 12 2 נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם:
Jer 12 3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה:
Jer 12 4 עד מתי תאבל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחריתנו:
Jer 12 5 כי את רגלים רצתה וילאוך ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן:
Jer 12 6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות:
Jer 12 7 עזבתי את ביתי נטשתי את נחלתי נתתי את ידדות נפשי בכף איביה:
Jer 12 8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן שנאתיה:
Jer 12 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל חית השדה התיו לאכלה:
Jer 12 10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה:
Jer 12 11 שמה לשממה אבלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב:
Jer 12 12 על כל שפים במדבר באו שדדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר:
Jer 12 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה:
Jer 12 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם:
Jer 12 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו:
Jer 12 16 והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבעל ונבנו בתוך עמי:
Jer 12 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:
Jer 13 1 כה אמר יהוה אלי הלוך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו:
Jer 13 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני:
Jer 13 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר:
Jer 13 4 קח את האזור אשר קנית אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע:
Jer 13 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי:
Jer 13 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך לטמנו שם:
Jer 13 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל:
Jer 13 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 13 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב:
Jer 13 10 העם הזה הרע המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאזור הזה אשר לא יצלח לכל:
Jer 13 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו:
Jer 13 12 ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל ימלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין:
Jer 13 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנביאים ואת כל ישבי ירושלם שכרון:
Jer 13 14 ונפצתים איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם:
Jer 13 15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר:
Jer 13 16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית לערפל:
Jer 13 17 ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה:
Jer 13 18 אמר למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם:
Jer 13 19 ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת יהודה כלה הגלת שלומים:
Jer 13 20 שאי עיניכם וראי הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך:
Jer 13 21 מה תאמרי כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך אלפים לראש הלוא חבלים יאחזוך כמו אשת לדה:
Jer 13 22 וכי תאמרי בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Jer 13 23 היהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם תוכלו להיטיב למדי הרע:
Jer 13 24 ואפיצם כקש עובר לרוח מדבר:
Jer 13 25 זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר שכחת אותי ותבטחי בשקר:
Jer 13 26 וגם אני חשפתי שוליך על פניך ונראה קלונך:
Jer 13 27 נאפיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:
Jer 14 1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרות:
Jer 14 2 אבלה יהודה ושעריה אמללו קדרו לארץ וצוחת ירושלם עלתה:
Jer 14 3 ואדריהם שלחו צעוריהם למים באו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם:
Jer 14 4 בעבור האדמה חתה כי לא היה גשם בארץ בשו אכרים חפו ראשם:
Jer 14 5 כי גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה דשא:
Jer 14 6 ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם כי אין עשב:
Jer 14 7 אם עונינו ענו בנו יהוה עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו:
Jer 14 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון:
Jer 14 9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו:
Jer 14 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשכו ויהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם:
Jer 14 11 ויאמר יהוה אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה:
Jer 14 12 כי יצמו אינני שמע אל רנתם וכי יעלו עלה ומנחה אינני רצם כי בחרב וברעב ובדבר אנכי מכלה אותם:
Jer 14 13 ואמר אהה אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמת אתן לכם במקום הזה:
Jer 14 14 ויאמר יהוה אלי שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חזון שקר וקסם ואלול ותרמות לבם המה מתנבאים לכם:
Jer 14 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה:
Jer 14 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנתיהם ושפכתי עליהם את רעתם:
Jer 14 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עיני דמעה לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד:
Jer 14 18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו:
Jer 14 19 המאס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה:
Jer 14 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך:
Jer 14 21 אל תנאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך זכר אל תפר בריתך אתנו:
Jer 14 22 היש בהבלי הגוים מגשמים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:
Jer 15 1 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו:
Jer 15 2 והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי:
Jer 15 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית:
Jer 15 4 ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו מלך יהודה על אשר עשה בירושלם:
Jer 15 5 כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך:
Jer 15 6 את נטשת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם:
Jer 15 7 ואזרם במזרה בשערי הארץ שכלתי אבדתי את עמי מדרכיהם לוא שבו:
Jer 15 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות:
Jer 15 9 אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה:

Jer 15 10 אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללוני:
Jer 15 11 אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם לוא הפגעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב:
Jer 15 12 הירע ברזל ברזל מצפון ונחשת:
Jer 15 13 חילך ואוצרותיך לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך:
Jer 15 14 והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדחה באפי עליכם תוקד:
Jer 15 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לארך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה:
Jer 15 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות:
Jer 15 17 לא ישבתי בסוד משחקים ואעלז מפני ידך בדד ישבתי כי זעם מלאתני:
Jer 15 18 למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו:
Jer 15 19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישבו המה אליך ואתה לא תשוב אליהם:
Jer 15 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה:
Jer 15 21 והצלתיך מיד רעים ופדתיך מכף ערצים:
Jer 16 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 16 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה:
Jer 16 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמתם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת:
Jer 16 4 ממותי תחלאים ימתו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
Jer 16 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרזח ואל תלך לספוד ואל תנד להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים:
Jer 16 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם:
Jer 16 7 ולא יפרסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו:
Jer 16 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות:
Jer 16 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה:
Jer 16 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו:
Jer 16 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת תורתי לא שמרו:
Jer 16 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו הרע לבלתי שמע אלי:
Jer 16 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה:
Jer 16 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים:
Jer 16 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתים על אדמתם אשר נתתי לאבותם:
Jer 16 16 הנני שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגום ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים:
Jer 16 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפן עונם מנגד עיני:
Jer 16 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את נחלתי:
Jer 16 19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל:
Jer 16 20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים:
Jer 16 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה:
Jer 17 1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם:
Jer 17 2 כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הגבהות:
Jer 17 3 הררי בשדה חילך כל אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל גבוליך:

Jer 17 4 ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד:
Jer 17 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן יהוה יסור לבו:
Jer 17 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב:
Jer 17 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו:
Jer 17 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:
Jer 17 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו:
Jer 17 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכו כפרי מעלליו:
Jer 17 11 קרא דגר ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחצי ימו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל:
Jer 17 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו:
Jer 17 13 מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו יסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה:
Jer 17 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה:
Jer 17 15 הנה המה אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא:
Jer 17 16 ואני לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא התאויתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה:
Jer 17 17 אל תהיה לי למחתה מחסי אתה ביום רעה:
Jer 17 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם:
Jer 17 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלם:
Jer 17 20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם הבאים בשערים האלה:
Jer 17 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלם:
Jer 17 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם:
Jer 17 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר:
Jer 17 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה:
Jer 17 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם:
Jer 17 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה:
Jer 17 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלם ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלם ולא תכבה:
Jer 18 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 18 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דברי:
Jer 18 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים:
Jer 18 4 ונשחת הכלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר בעיני היוצר לעשות:
Jer 18 5 ויהי דבר יהוה אלי לאמור:
Jer 18 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר כן אתם בידי בית ישראל:
Jer 18 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאביד:
Jer 18 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו:
Jer 18 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטע:
Jer 18 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו:
Jer 18 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שובו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם:
Jer 18 12 ואמרו נואש כי אחרי מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה:
Jer 18 13 לכן כה אמר יהוה שאלו נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל:
Jer 18 14 היעזב מצור שדי שלג לבנון אם ינתשו מים זרים קרים נוזלים:
Jer 18 15 כי שכחני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שבילי עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה:

Jer 18 16 לשום ארצם לשמה שרוקת עולם כל עובר עליה ישם ויניד בראשו:
Jer 18 17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אידם:
Jer 18 18 ויאמרו לכו ונחשבה על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא לכו ונכהו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו:
Jer 18 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי:
Jer 18 20 הישלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם:
Jer 18 21 לכן תן את בניהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי חרב במלחמה:
Jer 18 22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי:
Jer 18 23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם:
Jer 19 1 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים:
Jer 19 2 ויצאת אל גיא בן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך:
Jer 19 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו:
Jer 19 4 יען אשר עזבני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים:
Jer 19 5 ובנו את במות הבעל לשרף את בניהם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי:
Jer 19 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן הנם כי אם גיא ההרגה:
Jer 19 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
Jer 19 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכתה:
Jer 19 9 והאכלתים את בשר בניהם ואת בשר בנתיהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם:
Jer 19 10 ושברת הבקבק לעיני האנשים ההלכים אותך:
Jer 19 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשבר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור:
Jer 19 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת:
Jer 19 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על גגתיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים:
Jer 19 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם:
Jer 19 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע את דברי:
Jer 20 1 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה:
Jer 20 2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה:
Jer 20 3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב:
Jer 20 4 כי כה אמר יהוה הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם בחרב:
Jer 20 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזזום ולקחום והביאום בבלה:
Jer 20 6 ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר:
Jer 20 7 פתיתני יהוה ואפת חזקתני ותוכל הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי:
Jer 20 8 כי מדי אדבר אזעק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לי לחרפה ולקלס כל היום:
Jer 20 9 ואמרתי לא אזכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל:

Jer 20 10 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו:
Jer 20 11 ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח:
Jer 20 12 ויהוה צבאות בחן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי:
Jer 20 13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים:
Jer 20 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתני אמי אל יהי ברוך:
Jer 20 15 ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו:
Jer 20 16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים:
Jer 20 17 אשר לא מותתני מרחם ותהי לי אמי קברי ורחמה הרת עולם:
Jer 20 18 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:
Jer 21 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר:
Jer 21 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאתיו ויעלה מעלינו:
Jer 21 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרן אל צדקיהו:
Jer 21 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת:
Jer 21 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול:
Jer 21 6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו:
Jer 21 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם:
Jer 21 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות:
Jer 21 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל:
Jer 21 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש:
Jer 21 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה:
Jer 21 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם:
Jer 21 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו:
Jer 21 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:
Jer 22 1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה:
Jer 22 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה:
Jer 22 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה:
Jer 22 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו:
Jer 22 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה:
Jer 22 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה:
Jer 22 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וכרתו מבחר ארזיך והפילו על האש:
Jer 22 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת:
Jer 22 9 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום:
Jer 22 10 אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו:
Jer 22 11 כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד:
Jer 22 12 כי במקום אשר הגלו אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד:
Jer 22 13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו:
Jer 22 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקרע לו חלוני וספון בארז ומשוח בששר:

Jer 22 15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלוא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה אז טוב לו:
Jer 22 16 דן דין עני ואביון אז טוב הלוא היא הדעת אתי נאם יהוה:
Jer 22 17 כי אין עיניך ולבך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל העשק ועל המרוצה לעשות:
Jer 22 18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי והוי אחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה:
Jer 22 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם:
Jer 22 20 עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך:
Jer 22 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריך כי לא שמעת בקולי:
Jer 22 22 כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך:
Jer 22 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא לך חבלים חיל כילדה:
Jer 22 24 חי אני נאם יהוה כי אם יהיה כניהו בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משם אתקנך:
Jer 22 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים:
Jer 22 26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו:
Jer 22 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו:
Jer 22 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו:
Jer 22 29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה:
Jer 22 30 כה אמר יהוה כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:
Jer 23 1 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה:
Jer 23 2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה:
Jer 23 3 ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו:
Jer 23 4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה:
Jer 23 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:
Jer 23 6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו:
Jer 23 7 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים:
Jer 23 8 כי אם חי יהוה אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם:
Jer 23 9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו:
Jer 23 10 כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר ותהי מרוצתם רעה וגבורתם לא כן:
Jer 23 11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה:
Jer 23 12 לכן יהיה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה:
Jer 23 13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל:
Jer 23 14 ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישביה כעמרה:
Jer 23 15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש כי מאת נביאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ:
Jer 23 16 כה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבלים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה:
Jer 23 17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשררות לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה:
Jer 23 18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע:
Jer 23 19 הנה סערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול:
Jer 23 20 לא ישוב אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה בינה:
Jer 23 21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Jer 23 22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם:
Jer 23 23 האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק:
Jer 23 24 אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה:
Jer 23 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי:
Jer 23 26 עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמת לבם:
Jer 23 27 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומתם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל:
Jer 23 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לתבן את הבר נאם יהוה:
Jer 23 29 הלוא כה דברי כאש נאם יהוה וכפטיש יפצץ סלע:
Jer 23 30 לכן הנני על הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי איש מאת רעהו:
Jer 23 31 הנני על הנביאם נאם יהוה הלקחים לשונם וינאמו נאם:
Jer 23 32 הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתים ולא צויתים והועיל לא יועילו לעם הזה נאם יהוה:
Jer 23 33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה:
Jer 23 34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו:
Jer 23 35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה:
Jer 23 36 ומשא יהוה לא תזכרו עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו:
Jer 23 37 כה תאמר אל הנביא מה ענך יהוה ומה דבר יהוה:
Jer 23 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה:
Jer 23 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני:
Jer 23 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח:
Jer 24 1 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל:
Jer 24 2 הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע:
Jer 24 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע:
Jer 24 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 24 5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה:
Jer 24 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתים ולא אתוש:
Jer 24 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם:
Jer 24 8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים:
Jer 24 9 ונתתים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקמות אשר אדיחם שם:
Jer 24 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:
Jer 25 1 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל:
Jer 25 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישבי ירושלם לאמר:
Jer 25 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם:
Jer 25 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע:
Jer 25 5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:

Jer 25 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם:
Jer 25 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם:
Jer 25 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי:
Jer 25 9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם:
Jer 25 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר:
Jer 25 11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה:
Jer 25 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות עולם:
Jer 25 13 והבאיתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים:
Jer 25 14 כי עבדו בם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם:
Jer 25 15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם:
Jer 25 16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם:
Jer 25 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם:
Jer 25 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה:
Jer 25 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו:
Jer 25 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד:
Jer 25 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון:
Jer 25 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים:
Jer 25 23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה:
Jer 25 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר:
Jer 25 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי:
Jer 25 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם:
Jer 25 27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם:
Jer 25 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו:
Jer 25 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות:
Jer 25 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ:
Jer 25 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה:
Jer 25 32 כה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ:
Jer 25 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו:
Jer 25 34 הילילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככלי חמדה:
Jer 25 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן:
Jer 25 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדד יהוה את מרעיתם:
Jer 25 37 ונדמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה:
Jer 25 38 עזב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:
Jer 26 1 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר:
Jer 26 2 כה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר:
Jer 26 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלליהם:
Jer 26 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם:

Jer 26 5 לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם:
Jer 26 6 ונתתי את הבית הזה כשלה ואת העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ:
Jer 26 7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה:
Jer 26 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות:
Jer 26 9 מדוע נבית בשם יהוה לאמר כשלו יהיה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה:
Jer 26 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש:
Jer 26 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניכם:
Jer 26 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם:
Jer 26 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם:
Jer 26 14 ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם:
Jer 26 15 אך ידע תדעו כי אם ממתים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם את כל הדברים האלה:
Jer 26 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלינו:
Jer 26 17 ויקמו אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר:
Jer 26 18 מיכיה המורשתי היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער:
Jer 26 19 ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים רעה גדולה על נפשותינו:
Jer 26 20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו:
Jer 26 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המיתו וישמע אוריהו וירא ויברח ויבא מצרים:
Jer 26 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים:
Jer 26 23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם:
Jer 26 24 אך יד אחיקם בן שפן היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו:
Jer 27 1 בראשית ממלכת יהויקם בן יאושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר:
Jer 27 2 כה אמר יהוה אלי עשה לך מוסרות ומטות ונתתם על צוארך:
Jer 27 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה:
Jer 27 4 וצוית אתם אל אדניהם לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כה תאמרו אל אדניכם:
Jer 27 5 אנכי עשיתי את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכחי הגדול ובזרועי הנטויה ונתתיה לאשר ישר בעיני:
Jer 27 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדנאצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו:
Jer 27 7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים:
Jer 27 8 והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדנאצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפקד על הגוי ההוא נאם יהוה עד תמי אתם בידו:
Jer 27 9 ואתם אל תשמעו אל נביאיכם ואל קסמיכם ואל חלמתיכם ואל ענניכם ואל כשפיכם אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל:
Jer 27 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחיק אתכם מעל אדמתכם והדחתי אתכם ואבדתם:
Jer 27 11 והגוי אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו נאם יהוה ועבדה וישב בה:
Jer 27 12 ואל צדקיה מלך יהודה דברתי ככל הדברים האלה לאמר הביאו את צואריכם בעל מלך בבל ועבדו אתו ועמו וחיו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 27 13 למה תמותו אתה ועמך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הגוי אשר לא יעבד את מלך בבל:
Jer 27 14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים האמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם:
Jer 27 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשמי לשקר למען הדיחי אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם:
Jer 27 16 ואל הכהנים ואל כל העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נביאיכם הנבאים לכם לאמר הנה כלי בית יהוה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר המה נבאים לכם:
Jer 27 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה תהיה העיר הזאת חרבה:
Jer 27 18 ואם נבאים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפגעו נא ביהוה צבאות לבלתי באו הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך יהודה ובירושלם בבלה:
Jer 27 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתר הכלים הנותרים בעיר הזאת:
Jer 27 20 אשר לא לקחם נבוכדנאצר מלך בבל בגלותו את יכוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבלה ואת כל חרי יהודה וירושלם:
Jer 27 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על הכלים הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה וירושלם:
Jer 27 22 בבלה יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אתם נאם יהוה והעליתים והשיבתים אל המקום הזה:
Jer 28 1 ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקיה מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש החמישי אמר אלי חנניה בן עזור הנביא אשר מגבעון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם לאמר:
Jer 28 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל:
Jer 28 3 בעוד שנתים ימים אני משיב אל המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום הזה ויביאם בבל:
Jer 28 4 ואת יכניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הבאים בבלה אני משיב אל המקום הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל:
Jer 28 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני הכהנים ולעיני כל העם העמדים בבית יהוה:
Jer 28 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כן יעשה יהוה יקם יהוה את דבריך אשר נבאת להשיב כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום הזה:
Jer 28 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אנכי דבר באזניך ובאזני כל העם:
Jer 28 8 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר:
Jer 28 9 הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת:
Jer 28 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו:
Jer 28 11 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרכו:
Jer 28 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר:
Jer 28 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחתיהן מטות ברזל:
Jer 28 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדהו וגם את חית השדה נתתי לו:
Jer 28 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר:
Jer 28 16 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה:
Jer 28 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי:
Jer 29 1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה:
Jer 29 2 אחרי צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם:
Jer 29 3 ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר:
Jer 29 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה:
Jer 29 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 29 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו:
Jer 29 7 ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום:
Jer 29 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים:
Jer 29 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה:
Jer 29 10 כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה:
Jer 29 11 כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה:
Jer 29 12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם:
Jer 29 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם:
Jer 29 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביתכם וקבצתי אתכם מכל הגוים ומכל המקומות אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשבתי אתכם אל המקום אשר הגליתי אתכם משם:
Jer 29 15 כי אמרתם הקים לנו יהוה נבאים בבלה:
Jer 29 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ואל כל העם היושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגולה:
Jer 29 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משלח בם את החרב את הרעב ואת הדבר ונתתי אותם כתאנים השערים אשר לא תאכלנה מרע:
Jer 29 18 ורדפתי אחריהם בחרב ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל ממלכות הארץ לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה בכל הגוים אשר הדחתים שם:
Jer 29 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם נאם יהוה:
Jer 29 20 ואתם שמעו דבר יהוה כל הגולה אשר שלחתי מירושלם בבלה:
Jer 29 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצר מלך בבל והכם לעיניכם:
Jer 29 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישמך יהוה כצדקיהו וכאחב אשר קלם מלך בבל באש:
Jer 29 23 יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הוידע ועד נאם יהוה:
Jer 29 24 ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר:
Jer 29 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמכה ספרים אל כל העם אשר בירושלם ואל צפניה בן מעשיה הכהן ואל כל הכהנים לאמר:
Jer 29 26 יהוה נתנך כהן תחת יהוידע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנבא ונתתה אתו אל המהפכת ואל הצינק:
Jer 29 27 ועתה למה לא גערת בירמיהו הענתתי המתנבא לכם:
Jer 29 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פריהן:
Jer 29 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא:
Jer 29 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
Jer 29 31 שלח על כל הגולה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחלמי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטח אתכם על שקר:
Jer 29 32 לכן כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחלמי ועל זרעו לא יהיה לו איש יושב בתוך העם הזה ולא יראה בטוב אשר אני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה:
Jer 30 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 30 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל לאמר כתב לך את כל הדברים אשר דברתי אליך אל ספר:
Jer 30 3 כי הנה ימים באים נאם יהוה ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה אמר יהוה והשבתים אל הארץ אשר נתתי לאבותם וירשוה:
Jer 30 4 ואלה הדברים אשר דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה:
Jer 30 5 כי כה אמר יהוה קול חרדה שמענו פחד ואין שלום:
Jer 30 6 שאלו נא וראו אם ילד זכר מדוע ראיתי כל גבר ידיו על חלציו כיולדה ונהפכו כל פנים לירקון:
Jer 30 7 הוי כי גדול היום ההוא מאין כמהו ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע:
Jer 30 8 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אשבר עלו מעל צוארך ומוסרותיך אנתק ולא יעבדו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

בו עוד זרים:
Jer 30 9 ועבדו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים להם:
Jer 30 10 ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד:
Jer 30 11 כי אתך אני נאם יהוה להושיעך כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הפצותיך שם אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:
Jer 30 12 כי כה אמר יהוה אנוש לשברך נחלה מכתך:
Jer 30 13 אין דן דינך למזור רפאות תעלה אין לך:
Jer 30 14 כל מאהביך שכחוך אותך לא ידרשו כי מכת אויב הכיתיך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאתיך:
Jer 30 15 מה תזעק על שברך אנוש מכאבך על רב עונך עצמו חטאתיך עשיתי אלה לך:
Jer 30 16 לכן כל אכליך יאכלו וכל צריך כלם בשבי ילכו והיו שאסיך למשסה וכל בזזיך אתן לבז:
Jer 30 17 כי אעלה ארכה לך וממכותיך ארפאך נאם יהוה כי נדחה קראו לך ציון היא דרש אין לה:
Jer 30 18 כה אמר יהוה הנני שב שבות אהלי יעקוב ומשכנתיו ארחם ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב:
Jer 30 19 ויצא מהם תודה וקול משחקים והרבתים ולא ימעטו והכבדתים ולא יצערו:
Jer 30 20 והיו בניו כקדם ועדתו לפני תכון ופקדתי על כל לחציו:
Jer 30 21 והיה אדירו ממנו ומשלו מקרבו יצא והקרבתיו ונגש אלי כי מי הוא זה ערב את לבו לגשת אלי נאם יהוה:
Jer 30 22 והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
Jer 30 23 הנה סערת יהוה חמה יצאה סער מתגורר על ראש רשעים יחול:
Jer 30 24 לא ישוב חרון אף יהוה עד עשתו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תתבוננו בה:
Jer 31 1 בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם:
Jer 31 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל:
Jer 31 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
Jer 31 4 עוד אבנך ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים:
Jer 31 5 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו:
Jer 31 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו:
Jer 31 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל:
Jer 31 8 הנני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישובו הנה:
Jer 31 9 בבכי יבאו ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא:
Jer 31 10 שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו:
Jer 31 11 כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:
Jer 31 12 ובאו ורננו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד:
Jer 31 13 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם:
Jer 31 14 ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה:
Jer 31 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו:
Jer 31 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב:
Jer 31 17 ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם:
Jer 31 18 שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:
Jer 31 19 כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי:
Jer 31 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

Jer 31 21 הציבי לך ציונים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה:
Jer 31 22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר:
Jer 31 23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכך יהוה נוה צדק הר הקדש:
Jer 31 24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אכרים ונסעו בעדר:
Jer 31 25 כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי:
Jer 31 26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי:
Jer 31 27 הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה:
Jer 31 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה:
Jer 31 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה:
Jer 31 30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה שניו:
Jer 31 31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה:
Jer 31 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה:
Jer 31 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:
Jer 31 34 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:
Jer 31 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:
Jer 31 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים:
Jer 31 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה:
Jer 31 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה:
Jer 31 39 ויצא עוד קוה המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה:
Jer 31 40 וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:
Jer 32 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנבוכדראצר:
Jer 32 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלם וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה:
Jer 32 3 אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה:
Jer 32 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט מיד הכשדים כי הנתן ינתן ביד מלך בבל ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו תראינה:
Jer 32 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אתו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו:
Jer 32 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר:
Jer 32 7 הנה חנמאל בן שלם דדך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הגאלה לקנות:
Jer 32 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הגאלה קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא:
Jer 32 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף:
Jer 32 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים:
Jer 32 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי:
Jer 32 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתבים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה:
Jer 32 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר:
Jer 32 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים:
Jer 32 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושדות וכרמים בארץ הזאת:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 32 16 ואתפלל אל יהוה אחרי תתי את ספר המקנה אל ברוך בן נריה לאמר:
Jer 32 17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנטויה לא יפלא ממך כל דבר:
Jer 32 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עון אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו:
Jer 32 19 גדל העצה ורב העליליה אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו:
Jer 32 20 אשר שמת אתות ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה:
Jer 32 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באתות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול:
Jer 32 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש:
Jer 32 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו בקולך ובתרותך לא הלכו את כל אשר צויתה להם לעשות לא עשו ותקרא אתם את כל הרעה הזאת:
Jer 32 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר ואשר דברת היה והנך ראה:
Jer 32 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים:
Jer 32 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
Jer 32 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר:
Jer 32 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה:
Jer 32 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני:
Jer 32 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה:
Jer 32 31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני:
Jer 32 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישבי ירושלם:
Jer 32 33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר:
Jer 32 34 וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו לטמאו:
Jer 32 35 ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החטי את יהודה:
Jer 32 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ובדבר:
Jer 32 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הזה והשבתים לבטח:
Jer 32 38 והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
Jer 32 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם:
Jer 32 40 וכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיבי אותם ואת יראתי אתן בלבבם לבלתי סור מעלי:
Jer 32 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונטעתים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי:
Jer 32 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם:
Jer 32 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובהמה נתנה ביד הכשדים:
Jer 32 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה ובערי ההר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:
Jer 33 1 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר:
Jer 33 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה להכינה יהוה שמו:
Jer 33 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם:
Jer 33 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב:
Jer 33 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

הסתרתי פני מהעיר הזאת על כל רעתם:
Jer 33 6 הנני מעלה לה ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי להם עתרת שלום ואמת:
Jer 33 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובנתים כבראשנה:
Jer 33 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי:
Jer 33 9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה:
Jer 33 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה:
Jer 33 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה:
Jer 33 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן:
Jer 33 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי ירושלם ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי מונה אמר יהוה:
Jer 33 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה:
Jer 33 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:
Jer 33 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקנו:
Jer 33 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל:
Jer 33 18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים:
Jer 33 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור:
Jer 33 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי היות יומם ולילה בעתם:
Jer 33 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי:
Jer 33 22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי:
Jer 33 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
Jer 33 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם:
Jer 33 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי:
Jer 33 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתים:
Jer 34 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלם ועל כל עריה לאמר:
Jer 34 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש:
Jer 34 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובבל תבוא:
Jer 34 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב:
Jer 34 5 בשלום תמות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה:
Jer 34 6 וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם:
Jer 34 7 וחיל מלך בבל נלחמים על ירושלם ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה ערי מבצר:
Jer 34 8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור:
Jer 34 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש:
Jer 34 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו:
Jer 34 11 וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבישום לעבדים ולשפחות:
Jer 34 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 34 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ

מצרים מבית עבדים לאמר:
Jer 34 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם:
Jer 34 15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו:
Jer 34 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות:
Jer 34 17 לכן כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה לכל ממלכות הארץ:
Jer 34 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו:
Jer 34 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל:
Jer 34 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ:
Jer 34 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם:
Jer 34 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב:
Jer 35 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר:
Jer 35 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין:
Jer 35 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים:
Jer 35 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף:
Jer 35 5 ואתן לפני בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו יין:
Jer 35 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם:
Jer 35 7 ובית לא תבנו וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם:
Jer 35 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו:
Jer 35 9 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושדה וזרע לא יהיה לנו:
Jer 35 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו:
Jer 35 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם:
Jer 35 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר:
Jer 35 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה:
Jer 35 14 הוקם את דברי יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודבר ולא שמעתם אלי:
Jer 35 15 ואשלח אליכם את כל עבדי הנבאים השכים ושלח לאמר שבו נא איש מדרכו הרעה והיטיבו מעלליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את אזנכם ולא שמעתם אלי:
Jer 35 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי:
Jer 35 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו:
Jer 35 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם:
Jer 35 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:
Jer 36 1 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר:
Jer 36 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה:
Jer 36 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש

מדרכו הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם:
Jer 36 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר:
Jer 36 5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אני עצור לא אוכל לבוא בית יהוה:
Jer 36 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראם:
Jer 36 7 אולי תפל תחנתם לפני יהוה וישבו איש מדרכו הרעה כי גדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה:
Jer 36 8 ויעש ברוך בן נריה ככל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה:
Jer 36 9 ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם:
Jer 36 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם:
Jer 36 11 וישמע מכיהו בן גמריהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר:
Jer 36 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים:
Jer 36 13 ויגד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם:
Jer 36 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם:
Jer 36 15 ויאמרו אליו שב נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם:
Jer 36 16 ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד למלך את כל הדברים האלה:
Jer 36 17 ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו:
Jer 36 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו:
Jer 36 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם:
Jer 36 20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים:
Jer 36 21 וישלח המלך את יהודי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך:
Jer 36 22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבערת:
Jer 36 23 ויהי כקרוא יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בתער הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח:
Jer 36 24 ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה:
Jer 36 25 וגם אלנתן ודליהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם:
Jer 36 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרם יהוה:
Jer 36 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר:
Jer 36 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשנים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה:
Jer 36 29 ועל יהויקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה:
Jer 36 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה:
Jer 36 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל ישבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו:
Jer 36 32 וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:
Jer 37 1 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כניהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה:
Jer 37 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא:
Jer 37 3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל יהוה אלהינו:
Jer 37 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכליא:
Jer 37 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל

ירושלם:
Jer 37 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר:
Jer 37 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים:
Jer 37 8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש:
Jer 37 9 כה אמר יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו:
Jer 37 10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש:
Jer 37 11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה:
Jer 37 12 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם:
Jer 37 13 ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל:
Jer 37 14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראייה בירמיהו ויבאהו אל השרים:
Jer 37 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא:
Jer 37 16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים:
Jer 37 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן:
Jer 37 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא:
Jer 37 19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת:
Jer 37 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם:
Jer 37 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:
Jer 38 1 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר:
Jer 38 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי:
Jer 38 3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה:
Jer 38 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה:
Jer 38 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר:
Jer 38 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט:
Jer 38 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן:
Jer 38 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר:
Jer 38 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר:
Jer 38 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות:
Jer 38 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים:
Jer 38 12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן:
Jer 38 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה:
Jer 38 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר:
Jer 38 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי:
Jer 38 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך:
Jer 38 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל

שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך:
Jer 38 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם:
Jer 38 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:
Jer 38 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך:
Jer 38 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה:
Jer 38 22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור:
Jer 38 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש:
Jer 38 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות:
Jer 38 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך:
Jer 38 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם:
Jer 38 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר:
Jer 38 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם:
Jer 39 1 בשנה התשעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה:
Jer 39 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר:
Jer 39 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סריס נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל:
Jer 39 4 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה:
Jer 39 5 וירדפו חיל כשדים אחריהם וישגו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אתו ויעלהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
Jer 39 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל:
Jer 39 7 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים לביא אתו בבלה:
Jer 39 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו:
Jer 39 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוזר אדן רב טבחים בבל:
Jer 39 10 ומן העם הדלים אשר אין להם מאומה השאיר נבוזראדן רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא:
Jer 39 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוזראדן רב טבחים לאמר:
Jer 39 12 קחנו ועיניך שים עליו ואל תעש לו מאומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו:
Jer 39 13 וישלח נבוזראדן רב טבחים ונבושזבן רב סריס ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל:
Jer 39 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאהו אל הבית וישב בתוך העם:
Jer 39 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיתו עצור בחצר המטרה לאמר:
Jer 39 16 הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא:
Jer 39 17 והצלתיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם:
Jer 39 18 כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה:
Jer 40 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה:
Jer 40 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה:
Jer 40 3 ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה:
Jer 40 4 ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך:
Jer 40 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאת וישלחהו:
Jer 40 6 ויבא ירמיהו אל גדליה בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ:

Jer 40 7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה:
Jer 40 8 ויבאו אל גדליה המצפתה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמת ובני עופי הנטפתי ויזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם:
Jer 40 9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם:
Jer 40 10 ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקיץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר תפשתם:
Jer 40 11 וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן:
Jer 40 12 וישבו כל היהודים מכל המקמות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפתה ויאספו יין וקיץ הרבה מאד:
Jer 40 13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפתה:
Jer 40 14 ויאמרו אליו הידע תדע כי בעליס מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניה להכתך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם:
Jer 40 15 ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה יככה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה:
Jer 40 16 ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:
Jer 41 1 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה:
Jer 41 2 ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ:
Jer 41 3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל:
Jer 41 4 ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע:
Jer 41 5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה:
Jer 41 6 ויצא ישמעאל בן נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם:
Jer 41 7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניה אל תוך הבור הוא והאנשים אשר אתו:
Jer 41 8 ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם:
Jer 41 9 והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים:
Jer 41 10 וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניה וילך לעבר אל בני עמון:
Jer 41 11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניה:
Jer 41 12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון:
Jer 41 13 ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו:
Jer 41 14 ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח:
Jer 41 15 וישמעאל בן נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון:
Jer 41 16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון:
Jer 41 17 וילכו וישבו בגרות כמוהם אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים:
Jer 41 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניה את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ:
Jer 42 1 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויזניה בן הושעיה וכל העם מקטן ועד גדול:
Jer 42 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד

כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו:
Jer 42 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה:
Jer 42 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר:
Jer 42 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן נעשה:
Jer 42 6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו:
Jer 42 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו:
Jer 42 8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקטן ועד גדול:
Jer 42 9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו:
Jer 42 10 אם שוב תשבו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי לכם:
Jer 42 11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו:
Jer 42 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם:
Jer 42 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם:
Jer 42 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב:
Jer 42 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם:
Jer 42 16 והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמתו:
Jer 42 17 ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם:
Jer 42 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתך אפי וחמתי על ישבי ירושלם כן תתך חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה:
Jer 42 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידע תדעו כי העידתי בכם היום:
Jer 42 20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו:
Jer 42 21 ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחני אליכם:
Jer 42 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:
Jer 43 1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה:
Jer 43 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא תבאו מצרים לגור שם:
Jer 43 3 כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל:
Jer 43 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה:
Jer 43 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה:
Jer 43 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו:
Jer 43 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס:
Jer 43 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר:
Jer 43 9 קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים:
Jer 43 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את שפרורו עליהם:
Jer 43 11 ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב:
Jer 43 12 והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום:
Jer 43 13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף באש:
Jer 44 1 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל

ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר:
Jer 44 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב:
Jer 44 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם:
Jer 44 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי:
Jer 44 5 ולא שמעו ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים:
Jer 44 6 ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה:
Jer 44 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשתכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית:
Jer 44 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גויי הארץ:
Jer 44 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלם:
Jer 44 10 לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם:
Jer 44 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה:
Jer 44 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה:
Jer 44 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב ובדבר:
Jer 44 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים:
Jer 44 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס לאמר:
Jer 44 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך:
Jer 44 17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלם ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו:
Jer 44 18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו:
Jer 44 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים ולהסך לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כונים להעצבה והסך לה נסכים:
Jer 44 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר:
Jer 44 21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה ותעלה על לבו:
Jer 44 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה מאין יושב כהיום הזה:
Jer 44 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה:
Jer 44 24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים:
Jer 44 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסך לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה תעשינה את נדריכם:
Jer 44 26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים:
Jer 44 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם:
Jer 44 28 ופליטי חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומהם:
Jer 44 29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה:
Jer 44 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל איבו ומבקש נפשו:

Jer 45 1 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר:
Jer 45 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך:
Jer 45 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי:
Jer 45 4 כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרס ואת אשר נטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא:
Jer 45 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקמות אשר תלך שם:
Jer 46 1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים:
Jer 46 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה:
Jer 46 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה:
Jer 46 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו הסרינת:
Jer 46 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה:
Jer 46 6 אל ינוס הקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו:
Jer 46 7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו:
Jer 46 8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אבידה עיר וישבי בה:
Jer 46 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת:
Jer 46 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת:
Jer 46 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך:
Jer 46 12 שמעו גוים קלונך וצוחתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם:
Jer 46 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים:
Jer 46 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביביך:
Jer 46 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפו:
Jer 46 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה:
Jer 46 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד:
Jer 46 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים וככרמל בים יבוא:
Jer 46 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב:
Jer 46 20 עגלה יפה פיה מצרים קרץ מצפון בא בא:
Jer 46 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם:
Jer 46 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים:
Jer 46 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר:
Jer 46 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון:
Jer 46 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו:
Jer 46 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה:
Jer 46 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד:
Jer 46 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:
Jer 47 1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה:
Jer 47 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישבי בה וזעקו האדם והילל כל יושב הארץ:
Jer 47 3 מקול שעטת פרסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים:
Jer 47 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שדד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Jer 47 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי:
Jer 47 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי:
Jer 47 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:
Jer 48 1 למואב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה:
Jer 48 2 אין עוד תהלת מואב בחשבון חשבו עליה רעה לכו ונכריתנה מגוי גם מדמן תדמי אחריך תלך חרב:
Jer 48 3 קול צעקה מחרונים שד ושבר גדול:
Jer 48 4 נשברה מואב השמיעו זעקה צעוריה:
Jer 48 5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה בכי כי במורד חורנים צרי צעקת שבר שמעו:
Jer 48 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר:
Jer 48 7 כי יען בטחך במעשיך ובאוצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהניו ושריו יחד:
Jer 48 8 ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה:
Jer 48 9 תנו ציץ למואב כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בהן:
Jer 48 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם:
Jer 48 11 שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר:
Jer 48 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו:
Jer 48 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל מבטחם:
Jer 48 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה:
Jer 48 15 שדד מואב ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו:
Jer 48 16 קרוב איד מואב לבוא ורעתו מהרה מאד:
Jer 48 17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה:
Jer 48 18 רדי מכבוד ישבי בצמא ישבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך שחת מבצריך:
Jer 48 19 אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיתה:
Jer 48 20 הביש מואב כי חתה הילילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב:
Jer 48 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יהצה ועל מופעת:
Jer 48 22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים:
Jer 48 23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון:
Jer 48 24 ועל קריות ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרבות:
Jer 48 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה:
Jer 48 26 השכירהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק גם הוא:
Jer 48 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי מדי דבריך בו תתנודד:
Jer 48 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת:
Jer 48 29 שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו:
Jer 48 30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו:
Jer 48 31 על כן על מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל אנשי קיר חרש יהגה:
Jer 48 32 מבכי יעזר אבכה לך הגפן שבמה נטישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בציריך שדד נפל:
Jer 48 33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים השבתי לא ידרך הידד הידד לא הידד:
Jer 48 34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו:
Jer 48 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו:
Jer 48 36 על כן לבי למואב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחלילים יהמה על כן יתרת עשה אבדו:
Jer 48 37 כי כל ראש קרחה וכל זקן גרעה על כל ידים גדדת ועל מתנים שק:
Jer 48 38 על כל גגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה:
Jer 48 39 איך חתה הילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו:
Jer 48 40 כי כה אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב:
Jer 48 41 נלכדה הקריות והמצדות נתפשה והיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה:
Jer 48 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל:
Jer 48 43 פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה:
Jer 48 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב

שנת פקדתם נאם יהוה:
Jer 48 45 בצל חשבון עמדו מכח נסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון ותאכל פאת מואב
וקדקד בני שאון:
Jer 48 46 אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתיך בשביה:
Jer 48 47 ושבתי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:
Jer 49 1 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את גד
ועמו בעריו ישב:
Jer 49 2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה:
Jer 49 3 הילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה בגדרות
כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו:
Jer 49 4 מה תתהללי בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבטחה באצרתיה מי יבוא אלי:
Jer 49 5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביביך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ
לנדד:
Jer 49 6 ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה:
Jer 49 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה
חכמתם:
Jer 49 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו:
Jer 49 9 אם בצרים באו לך לא ישארו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דים:
Jer 49 10 כי אני חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבה לא יוכל שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו:
Jer 49 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו:
Jer 49 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשתות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה תנקה
לא תנקה כי שתה תשתה:
Jer 49 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה
תהיינה לחרבות עולם:
Jer 49 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה:
Jer 49 15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם:
Jer 49 16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם יהוה:
Jer 49 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה:
Jer 49 18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם:
Jer 49 19 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגיעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה
אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
Jer 49 20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם:
Jer 49 21 מקול נפלם רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה:
Jer 49 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב
אשה מצרה:
Jer 49 23 לדמשק בושה חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמגו בים דאגה השקט לא יוכל:
Jer 49 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה:
Jer 49 25 איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי:
Jer 49 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות:
Jer 49 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדד:
Jer 49 28 לקדר ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני קדם:
Jer 49 29 אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור
מסביב:
Jer 49 30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל
עצה וחשב עליהם מחשבה:
Jer 49 31 קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריח לו בדד ישכנו:
Jer 49 32 והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קצוצי פאה ומכל עבריו אביא
את אידם נאם יהוה:
Jer 49 33 והיתה חצור למעון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם:
Jer 49 34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עילם בראשית מלכות צדקיה מלך יהודה
לאמר:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jer 49 35 כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את קשת עילם ראשית גבורתם:
Jer 49 36 והבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם:
Jer 49 37 והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם:
Jer 49 38 ושמתי כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה:
Jer 49 39 והיה באחרית הימים אשוב את שבית עילם נאם יהוה:
Jer 50 1 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ כשדים ביד ירמיהו הנביא:
Jer 50 2 הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעו אל תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה:
Jer 50 3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישית את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו הלכו:
Jer 50 4 בימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו:
Jer 50 5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשכח:
Jer 50 6 צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעה הלכו שכחו רבצם:
Jer 50 7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה אבותיהם יהוה:
Jer 50 8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן:
Jer 50 9 כי הנה אנכי מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם:
Jer 50 10 והיתה כשדים לשלל כל שלליה ישבעו נאם יהוה:
Jer 50 11 כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצהלי כאברים:
Jer 50 12 בושה אמכם מאד חפרה יולדתכם הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה:
Jer 50 13 מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה:
Jer 50 14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה חטאה:
Jer 50 15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשויתיה נהרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה:
Jer 50 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל עמו יפנו ואיש לארצו ינסו:
Jer 50 17 שה פזורה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל:
Jer 50 18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשור:
Jer 50 19 ושבבתי את ישראל אל נוהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו:
Jer 50 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:
Jer 50 21 על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתיך:
Jer 50 22 קול מלחמה בארץ ושבר גדול:
Jer 50 23 איך נגדע וישבר פטיש כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים:
Jer 50 24 יקשתי לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגרית:
Jer 50 25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זעמו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים:
Jer 50 26 באו לה מקץ פתחו מאבסיה סלוה כמו ערמים והחרימוה אל תהי לה שארית:
Jer 50 27 חרבו כל פריה ירדו לטבח הוי עליהם כי בא יומם עת פקדתם:
Jer 50 28 קול נסים ופלטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו:
Jer 50 29 השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהי פליטה שלמו לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל:
Jer 50 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה:
Jer 50 31 הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך:
Jer 50 32 וכשל זדון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעריו ואכלה כל סביבתיו:
Jer 50 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם:
Jer 50 34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגיז לישבי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

בבל:
Jer 50 35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה:
Jer 50 36 חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו:
Jer 50 37 חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה
ובזזו:
Jer 50 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו:
Jer 50 39 לכן ישבו ציים את איים וישבו בה בנות יענה ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור
ודור:
Jer 50 40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם:
Jer 50 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ:
Jer 50 42 קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת בבל:
Jer 50 43 שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהו חיל כיולדה:
Jer 50 44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי ארגעה ארוצם מעליה ומי בחור אליה
אפקד כי מי כמוני ומי יועדני ומי זה רעה אשר יעמד לפני:
Jer 50 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא
יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוה:
Jer 50 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:
Jer 51 1 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית:
Jer 51 2 ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסביב ביום רעה:
Jer 51 3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה:
Jer 51 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה:
Jer 51 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש
ישראל:
Jer 51 6 נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא
משלם לה:
Jer 51 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתו גוים על כן יתהללו גוים:
Jer 51 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
Jer 51 9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא
עד שחקים:
Jer 51 10 הוציא יהוה את צדקתינו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלהינו:
Jer 51 11 הברו החצים מלאו השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו:
Jer 51 12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו המשמר הקימו שמרים הכינו הארבים כי גם זמם יהוה
גם עשה את אשר דבר אל ישבי בבל:
Jer 51 13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך:
Jer 51 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד:
Jer 51 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים:
Jer 51 16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח
מאצרתיו:
Jer 51 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם:
Jer 51 18 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו:
Jer 51 19 לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו:
Jer 51 20 מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות:
Jer 51 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו:
Jer 51 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה:
Jer 51 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים:
Jer 51 24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה:
Jer 51 25 הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך
מן הסלעים ונתתיך להר שרפה:
Jer 51 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה:
Jer 51 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני
ואשכנז פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר:
Jer 51 28 קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ ממשלתו:

Jer 51 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב:
Jer 51 30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
Jer 51 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי נלכדה עירו מקצה:
Jer 51 32 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו באש ואנשי המלחמה נבהלו:
Jer 51 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כגרן עת הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה:
Jer 51 34 אכלנו הממנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו:
Jer 51 35 חמסי ושארי על בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל ישבי כשדים תאמר ירושלם:
Jer 51 36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה:
Jer 51 37 והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב:
Jer 51 38 יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות:
Jer 51 39 בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלזו וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם יהוה:
Jer 51 40 אורידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים:
Jer 51 41 איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים:
Jer 51 42 עלה על בבל הים בהמון גליו נכסתה:
Jer 51 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם:
Jer 51 44 ופקדתי על בל בבבל והצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה:
Jer 51 45 צאו מתוכה עמי ומלטו איש את נפשו מחרון אף יהוה:
Jer 51 46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל:
Jer 51 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה:
Jer 51 48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה:
Jer 51 49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ:
Jer 51 50 פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם:
Jer 51 51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה:
Jer 51 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל:
Jer 51 53 כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה:
Jer 51 54 קול זעקה מבבל ושבר גדול מארץ כשדים:
Jer 51 55 כי שדד יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם:
Jer 51 56 כי בא עליה על בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם:
Jer 51 57 והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקיצו נאם המלך יהוה צבאות שמו:
Jer 51 58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו:
Jer 51 59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה:
Jer 51 60 ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה הכתבים אל בבל:
Jer 51 61 ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים האלה:
Jer 51 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאדם ועד בהמה כי שממות עולם תהיה:
Jer 51 63 והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלכתו אל תוך פרת:
Jer 51 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:
Jer 52 1 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה:
Jer 52 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים:
Jer 52 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

Jer 52 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב:
Jer 52 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו:
Jer 52 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ:
Jer 52 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה:
Jer 52 8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו:
Jer 52 9 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
Jer 52 10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה:
Jer 52 11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך בבל בבלה ויתנהו בבית הפקדת עד יום מותו:
Jer 52 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם:
Jer 52 13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש:
Jer 52 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר את רב טבחים:
Jer 52 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים:
Jer 52 16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב טבחים לכרמים וליגבים:
Jer 52 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה:
Jer 52 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזרקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו:
Jer 52 19 ואת הספים ואת המחתות ואת המזרקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים:
Jer 52 20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המכנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה:
Jer 52 21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב:
Jer 52 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושבכה ורמונים על הכותרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני ורמונים:
Jer 52 23 ויהיו הרמנים תשעים וששה רוחה כל הרמונים מאה על השבכה סביב:
Jer 52 24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף:
Jer 52 25 ומן העיר לקח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר:
Jer 52 26 ויקח אותם נבוזראדן רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה:
Jer 52 27 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו:
Jer 52 28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בשנת שבע יהודים שלשת אלפים ועשרים ושלשה:
Jer 52 29 בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים:
Jer 52 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוזראדן רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות:
Jer 52 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא:
Jer 52 32 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אתו בבבל:
Jer 52 33 ושנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חיו:
Jer 52 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Lamentations

Lam 1 1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס:
Lam 1 2 בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים:
Lam 1 3 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים:
Lam 1 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה:
Lam 1 5 היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר:
Lam 1 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף:
Lam 1 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה:
Lam 1 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור:
Lam 1 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב:
Lam 1 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך:
Lam 1 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה:
Lam 1 12 לוא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו:
Lam 1 13 ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה:
Lam 1 14 נשקד על פשעי בידו ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום:
Lam 1 15 סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי גת דרך אדני לבתולת בת יהודה:
Lam 1 16 על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב:
Lam 1 17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם:
Lam 1 18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי:
Lam 1 19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם:
Lam 1 20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות:
Lam 1 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני:
Lam 1 22 תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי:
Lam 2 1 איכה יעיב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו:
Lam 2 2 בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:
Lam 2 3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב:
Lam 2 4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו:
Lam 2 5 היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואניה:
Lam 2 6 ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכח יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן:
Lam 2 7 זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד:
Lam 2 8 חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אמללו:
Lam 2 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא
מצאו חזון מיהוה:
Lam 2 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן
בתולת ירושלם:
Lam 2 11 כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחבות קריה:
Lam 2 12 לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק
אמתם:
Lam 2 13 מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול
כים שברך מי ירפא לך:
Lam 2 14 נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות שוא
ומדוחים:
Lam 2 15 ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת העיר שיאמרו
כלילת יפי משוש לכל הארץ:
Lam 2 16 פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו
ראינו:
Lam 2 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב
הרים קרן צריך:
Lam 2 18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל
תדם בת עינך:
Lam 2 19 קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש
עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות:
Lam 2 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג
במקדש אדני כהן ונביא:
Lam 2 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא
חמלת:
Lam 2 22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי
איבי כלם:
Lam 3 1 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו:
Lam 3 2 אותי נהג וילך חשך ולא אור:
Lam 3 3 אך בי ישב יהפך ידו כל היום:
Lam 3 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי:
Lam 3 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה:
Lam 3 6 במחשכים הושיבני כמתי עולם:
Lam 3 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי:
Lam 3 8 גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי:
Lam 3 9 גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה:
Lam 3 10 דב ארב הוא לי אריה במסתרים:
Lam 3 11 דרכי סורר ויפשחני שמני שמם:
Lam 3 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ:
Lam 3 13 הביא בכליותי בני אשפתו:
Lam 3 14 הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום:
Lam 3 15 השביעני במרורים הרוני לענה:
Lam 3 16 ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר:
Lam 3 17 ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה:
Lam 3 18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה:
Lam 3 19 זכר עניי ומרודי לענה וראש:
Lam 3 20 זכור תזכור ותשיח עלי נפשי:
Lam 3 21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל:
Lam 3 22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו:
Lam 3 23 חדשים לבקרים רבה אמונתך:
Lam 3 24 חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו:
Lam 3 25 טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו:
Lam 3 26 טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה:

Lam	3	27	טוב לגבר כי ישא על בנעוריו:
Lam	3	28	ישב בדד וידם כי נטל עליו:
Lam	3	29	יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה:
Lam	3	30	יתן למכהו לחי ישבע בחרפה:
Lam	3	31	כי לא יזנח לעולם אדני:
Lam	3	32	כי אם הוגה ורחם כרב חסדו:
Lam	3	33	כי לא ענה מלבו ויגה בני איש:
Lam	3	34	לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ:
Lam	3	35	להטות משפט גבר נגד פני עליון:
Lam	3	36	לעות אדם בריבו אדני לא ראה:
Lam	3	37	מי זה אמר ותהי אדני לא צוה:
Lam	3	38	מפי עליון לא תצא הרעות והטוב:
Lam	3	39	מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו:
Lam	3	40	נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה:
Lam	3	41	נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים:
Lam	3	42	נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת:
Lam	3	43	סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת:
Lam	3	44	סכותה בענן לך מעבור תפלה:
Lam	3	45	סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים:
Lam	3	46	פצו עלינו פיהם כל איבינו:
Lam	3	47	פחד ופחת היה לנו השאת והשבר:
Lam	3	48	פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי:
Lam	3	49	עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות:
Lam	3	50	עד ישקיף וירא יהוה משמים:
Lam	3	51	עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי:
Lam	3	52	צוד צדוני כצפור איבי חנם:
Lam	3	53	צמתו בבור חיי וידו אבן בי:
Lam	3	54	צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי:
Lam	3	55	קראתי שמך יהוה מבור תחתיות:
Lam	3	56	קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:
Lam	3	57	קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא:
Lam	3	58	רבת אדני ריבי נפשי גאלת חיי:
Lam	3	59	ראיתה יהוה עותתי שפטה משפטי:
Lam	3	60	ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם לי:
Lam	3	61	שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי:
Lam	3	62	שפתי קמי והגיונם עלי כל היום:
Lam	3	63	שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם:
Lam	3	64	תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם:
Lam	3	65	תתן להם מגנת לב תאלתך להם:
Lam	3	66	תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה:
Lam	4	1	איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות:
Lam	4	2	בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר:
Lam	4	3	גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר:
Lam	4	4	דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם:
Lam	4	5	האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקו אשפתות:
Lam	4	6	ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים:
Lam	4	7	זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם:
Lam	4	8	חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ:
Lam	4	9	טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדקרים מתנובת שדי:
Lam	4	10	ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי:
Lam	4	11	כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה:
Lam	4	12	לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם:
Lam	4	13	מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים:
Lam	4	14	נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם:
Lam	4	15	סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים לא יוסיפו לגור:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Lam	4	16	פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו:
Lam	4	17	עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושע:
Lam	4	18	צדו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו:
Lam	4	19	קלים היו רדפינו מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו:
Lam	4	20	רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים:
Lam	4	21	שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי:
Lam	4	22	תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
Lam	5	1	זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו:
Lam	5	2	נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים:
Lam	5	3	יתומים היינו אין אב אמתינו כאלמנות:
Lam	5	4	מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו:
Lam	5	5	על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו:
Lam	5	6	מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:
Lam	5	7	אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו:
Lam	5	8	עבדים משלו בנו פרק אין מידם:
Lam	5	9	בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר:
Lam	5	10	עורנו כתנור נכמרו מפני זלעפות רעב:
Lam	5	11	נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:
Lam	5	12	שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
Lam	5	13	בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו:
Lam	5	14	זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם:
Lam	5	15	שבת משוש לבנו נהפך לאבל מחלנו:
Lam	5	16	נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו:
Lam	5	17	על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו:
Lam	5	18	על הר ציון ששמם שועלים הלכו בו:
Lam	5	19	אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור:
Lam	5	20	למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:
Lam	5	21	השיבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם:
Lam	5	22	כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel

Ezekiel 1 1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים וארא מראות אלהים:
Ezekiel 1 2 בחמשה לחדש היא השנה החמישית לגלות המלך יויכין:
Ezekiel 1 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה:
Ezekiel 1 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש:
Ezekiel 1 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
Ezekiel 1 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם:
Ezekiel 1 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל:
Ezekiel 1 8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם:
Ezekiel 1 9 חברת אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו:
Ezekiel 1 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר לארבעתן:
Ezekiel 1 11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה:
Ezekiel 1 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן:
Ezekiel 1 13 ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק:
Ezekiel 1 14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק:
Ezekiel 1 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו:
Ezekiel 1 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
Ezekiel 1 17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן:
Ezekiel 1 18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן:
Ezekiel 1 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים:
Ezekiel 1 20 על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים:
Ezekiel 1 21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים:
Ezekiel 1 22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה:
Ezekiel 1 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם:
Ezekiel 1 24 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן:
Ezekiel 1 25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהן:
Ezekiel 1 26 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה:
Ezekiel 1 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב:
Ezekiel 1 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר:
Ezekiel 2 1 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך:
Ezekiel 2 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:
Ezekiel 2 3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה:
Ezekiel 2 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה:
Ezekiel 2 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם:
Ezekiel 2 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה:
Ezekiel 2 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה:
Ezekiel 2 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 2 9 וארא והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר:
Ezekiel 2 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והגה והי:
Ezekiel 3 1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל:
Ezekiel 3 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת:
Ezekiel 3 3 ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק:
Ezekiel 3 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם:
Ezekiel 3 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל:
Ezekiel 3 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך:
Ezekiel 3 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה:
Ezekiel 3 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם:
Ezekiel 3 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה:
Ezekiel 3 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע:
Ezekiel 3 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו:
Ezekiel 3 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו:
Ezekiel 3 13 וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול:
Ezekiel 3 14 ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה:
Ezekiel 3 15 ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם:
Ezekiel 3 16 ויהי מקצה שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 3 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם ממני:
Ezekiel 3 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש:
Ezekiel 3 19 ואתה כי הזהרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת:
Ezekiel 3 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידך אבקש:
Ezekiel 3 21 ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת:
Ezekiel 3 22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך:
Ezekiel 3 23 ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני:
Ezekiel 3 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך:
Ezekiel 3 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם:
Ezekiel 3 26 ולשונך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה:
Ezekiel 3 27 ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה:
Ezekiel 4 1 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלם:
Ezekiel 4 2 ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב:
Ezekiel 4 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכינתה את פניך אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא לבית ישראל:
Ezekiel 4 4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם:
Ezekiel 4 5 ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל:
Ezekiel 4 6 וכלית את אלה ושכבת על צדך הימוני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך:
Ezekiel 4 7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה:
Ezekiel 4 8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך:
Ezekiel 4 9 ואתה קח לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו:
Ezekiel 4 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו:
Ezekiel 4 11 ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה:
Ezekiel 4 12 ועגת שערים תאכלנה והיא בגללי צאת האדם תעגנה לעיניהם:
Ezekiel 4 13 ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם:
Ezekiel 4 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול:
Ezekiel 4 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את צפועי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם:
Ezekiel 4 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון ישתו:
Ezekiel 4 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:
Ezekiel 5 1 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער הגלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם:
Ezekiel 5 2 שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב אריק אחריהם:
Ezekiel 5 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפיך:
Ezekiel 5 4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל:
Ezekiel 5 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות:
Ezekiel 5 6 ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם:
Ezekiel 5 7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם:
Ezekiel 5 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים:
Ezekiel 5 9 ועשיתי בך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמהו עוד יען כל תועבתיך:
Ezekiel 5 10 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח:
Ezekiel 5 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול:
Ezekiel 5 12 שלשתיך בדבר ימותו וברעב יכלו בתוכך והשלשית בחרב יפלו סביבותיך והשלישית לכל רוח אזרה וחרב אריק אחריהם:
Ezekiel 5 13 וכלה אפי והנחותי חמתי בם והנחמתי וידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בם:
Ezekiel 5 14 ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר:
Ezekiel 5 15 והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי:
Ezekiel 5 16 בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם:
Ezekiel 5 17 ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר בך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי:
Ezekiel 6 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 6 2 בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא אליהם:
Ezekiel 6 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאית הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם:
Ezekiel 6 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם:
Ezekiel 6 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם:
Ezekiel 6 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם:
Ezekiel 6 7 ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 6 8 והותרתי בהיות לכם פליטי חרב בגוים בהזרותיכם בארצות:
Ezekiel 6 9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם:
Ezekiel 6 10 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לעשות להם הרעה הזאת:
Ezekiel 6 11 כה אמר אדני יהוה הכה בכפך ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו:

Ezekiel 6 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בם:
Ezekiel 6 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה
רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל גלוליהם:
Ezekiel 6 14 ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 7 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 7 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ:
Ezekiel 7 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך:
Ezekiel 7 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
כי אני יהוה:
Ezekiel 7 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה:
Ezekiel 7 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה:
Ezekiel 7 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים:
Ezekiel 7 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל
תועבותיך:
Ezekiel 7 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם כי אני
יהוה מכה:
Ezekiel 7 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפרה צץ המטה פרח הזדון:
Ezekiel 7 11 החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם:
Ezekiel 7 12 בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המונה:
Ezekiel 7 13 כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש
בעונו חיתו לא יתחזקו:
Ezekiel 7 14 תקעו בתקוע והכין הכל ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה:
Ezekiel 7 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו:
Ezekiel 7 16 ופלטו פליטיהם והיו אל ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו:
Ezekiel 7 17 כל הידים תרפינה וכל ברכים תלכנה מים:
Ezekiel 7 18 וחגרו שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה:
Ezekiel 7 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת
יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:
Ezekiel 7 20 וצבי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה:
Ezekiel 7 21 ונתתיו ביד הזרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללה:
Ezekiel 7 22 והסבותי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללוה:
Ezekiel 7 23 עשה הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס:
Ezekiel 7 24 והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם:
Ezekiel 7 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין:
Ezekiel 7 26 הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן
ועצה מזקנים:
Ezekiel 7 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדרכם אעשה אותם
ובמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 8 1 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני
ותפל עלי שם יד אדני יהוה:
Ezekiel 8 2 וארא והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר
כעין החשמלה:
Ezekiel 8 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי
ירושלמה במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה:
Ezekiel 8 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה:
Ezekiel 8 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער
המזבח סמל הקנאה הזה בבאה:
Ezekiel 8 6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה
לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות:
Ezekiel 8 7 ויבא אתי אל פתח החצר וארא והנה חר אחד בקיר:
Ezekiel 8 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחתר בקיר והנה פתח אחד:
Ezekiel 8 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה:
Ezekiel 8 10 ואבוא וארא והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר
סביב סביב:

Ezekiel 8 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת עלה:
Ezekiel 8 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב יהוה את הארץ:
Ezekiel 8 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים:
Ezekiel 8 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישבות מבכות את התמוז:
Ezekiel 8 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה:
Ezekiel 8 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש:
Ezekiel 8 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם:
Ezekiel 8 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:
Ezekiel 9 1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו:
Ezekiel 9 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת:
Ezekiel 9 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו:
Ezekiel 9 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה:
Ezekiel 9 5 ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחס עיניכם ואל תחמלו:
Ezekiel 9 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני הבית:
Ezekiel 9 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר:
Ezekiel 9 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם:
Ezekiel 9 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה:
Ezekiel 9 10 וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי:
Ezekiel 9 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני:
Ezekiel 10 1 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם:
Ezekiel 10 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרבים וזרק על העיר ויבא לעיני:
Ezekiel 10 3 והכרבים עמדים מימין לבית בבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית:
Ezekiel 10 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה:
Ezekiel 10 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו:
Ezekiel 10 6 ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן:
Ezekiel 10 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרבים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא:
Ezekiel 10 8 וירא לכרבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם:
Ezekiel 10 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש:
Ezekiel 10 10 ומראיהם דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן:
Ezekiel 10 11 בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם:
Ezekiel 10 12 וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם:
Ezekiel 10 13 לאופנים להם קורא הגלגל באזני:
Ezekiel 10 14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר:
Ezekiel 10 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר:
Ezekiel 10 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ

לא יסבו האופנים גם הם מאצלם:
Ezekiel 10 17 בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם:
Ezekiel 10 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים:
Ezekiel 10 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד
פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה:
Ezekiel 10 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה:
Ezekiel 10 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם:
Ezekiel 10 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו
ילכו:
Ezekiel 11 1 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער
עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו שרי העם:
Ezekiel 11 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת:
Ezekiel 11 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר:
Ezekiel 11 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם:
Ezekiel 11 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות
רוחכם אני ידעתיה:
Ezekiel 11 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל:
Ezekiel 11 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה:
Ezekiel 11 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 11 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים:
Ezekiel 11 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 11 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם:
Ezekiel 11 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם:
Ezekiel 11 13 ויהי כהנבאי ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את שארית ישראל:
Ezekiel 11 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 11 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלם
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה:
Ezekiel 11 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם
למקדש מעט בארצות אשר באו שם:
Ezekiel 11 17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר
נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל:
Ezekiel 11 18 ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבתיה ממנה:
Ezekiel 11 19 וננתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם
לב בשר:
Ezekiel 11 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
Ezekiel 11 21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 11 22 וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה:
Ezekiel 11 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר:
Ezekiel 11 24 ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר
ראיתי:
Ezekiel 11 25 ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני:
Ezekiel 12 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 12 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע
ולא שמעו כי בית מרי הם:
Ezekiel 12 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר
לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה:
Ezekiel 12 4 והוצאת כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה:
Ezekiel 12 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו:
Ezekiel 12 6 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל:
Ezekiel 12 7 ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד בעלטה
הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם:

Ezekiel 12 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר:
Ezekiel 12 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה:
Ezekiel 12 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר
המה בתוכם:
Ezekiel 12 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה בשבי ילכו:
Ezekiel 12 12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו יכסה יען
אשר לא יראה לעין הוא את הארץ:
Ezekiel 12 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתפש במצודתי והבאתי אתו בבלה ארץ כשדים ואותה לא
יראה ושם ימות:
Ezekiel 12 14 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם:
Ezekiel 12 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות:
Ezekiel 12 16 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים
אשר באו שם וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 12 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 12 18 בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימיך ברגזה ובדאגה תשתה:
Ezekiel 12 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמס כל הישבים בה:
Ezekiel 12 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 12 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 12 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון:
Ezekiel 12 23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד
בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון:
Ezekiel 12 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל:
Ezekiel 12 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי
אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה:
Ezekiel 12 26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 12 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא
נבא:
Ezekiel 12 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה
נאם אדני יהוה:
Ezekiel 13 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 13 2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלבם שמעו דבר יהוה:
Ezekiel 13 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו:
Ezekiel 13 4 כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו:
Ezekiel 13 5 לא עליתם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה:
Ezekiel 13 6 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר:
Ezekiel 13 7 הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי:
Ezekiel 13 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 13 9 והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה:
Ezekiel 13 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חיץ והנם טחים אתו תפל:
Ezekiel 13 11 אמר אל טחי תפל ויפל היה גשם שוטף ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות
תבקע:
Ezekiel 13 12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם:
Ezekiel 13 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה:
Ezekiel 13 14 והרסתי את הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ ונגלה יסדו ונפלה וכליתם
בתוכה וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 13 15 וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו:
Ezekiel 13 16 נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 13 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן:
Ezekiel 13 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המספחות על
ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה:
Ezekiel 13 19 ותחללנה אתי אל עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם להמית נפשות אשר לא תמותנה
ולחיות נפשות אשר לא תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב:

Ezekiel 13 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשים לפרחת:
Ezekiel 13 21 וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה:
Ezekiel 13 22 יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיתו:
Ezekiel 13 23 לכן שוא לא תחזינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה:
Ezekiel 14 1 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני:
Ezekiel 14 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 14 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם:
Ezekiel 14 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו:
Ezekiel 14 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם:
Ezekiel 14 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליכם ומעל כל תועבתיכם השיבו פניכם:
Ezekiel 14 7 כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה נענה לו בי:
Ezekiel 14 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 14 9 והנביא כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל:
Ezekiel 14 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה:
Ezekiel 14 11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה:
Ezekiel 14 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 14 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה:
Ezekiel 14 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 14 15 לו חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה:
Ezekiel 14 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה:
Ezekiel 14 17 או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה:
Ezekiel 14 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם ינצלו:
Ezekiel 14 19 או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה:
Ezekiel 14 20 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם:
Ezekiel 14 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה:
Ezekiel 14 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה:
Ezekiel 14 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 15 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 15 2 בן אדם מה יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי היער:
Ezekiel 15 3 היקח ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתד לתלות עליו כל כלי:
Ezekiel 15 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלח למלאכה:
Ezekiel 15 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה:
Ezekiel 15 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם:
Ezekiel 15 7 ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם:
Ezekiel 15 8 ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:
Ezekiel 16 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 16 2 בן אדם הודע את ירושלם את תועבתיה:
Ezekiel 16 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם מכרתיך ומלדתיך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית:
Ezekiel 16 4 ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת והחתל לא חתלת:
Ezekiel 16 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך ביום הלדת אתך:
Ezekiel 16 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי:
Ezekiel 16 7 רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה:
Ezekiel 16 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך נאם אדני יהוה ותהיי לי:
Ezekiel 16 9 וארחצך במים ואשטף דמיך מעליך ואסכך בשמן:
Ezekiel 16 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי:
Ezekiel 16 11 ואעדך עדי ואתנה צמידים על ידיך ורביד על גרונך:
Ezekiel 16 12 ואתן נזם על אפך ועגילים על אזניך ועטרת תפארת בראשך:
Ezekiel 16 13 ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה:
Ezekiel 16 14 ויצא לך שם בגוים ביפיך כי כליל הוא בהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה:
Ezekiel 16 15 ותבטחי ביפיך ותזני על שמך ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו יהי:
Ezekiel 16 16 ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה:
Ezekiel 16 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי זכר ותזני בם:
Ezekiel 16 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם:
Ezekiel 16 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 16 20 ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזבחים להם לאכול המעט מתזנתך:
Ezekiel 16 21 ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם להם:
Ezekiel 16 22 ואת כל תועבתיך ותזנתיך לא זכרתי את ימי נעוריך בהיותך ערם ועריה מתבוססת בדמך היית:
Ezekiel 16 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה:
Ezekiel 16 24 ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב:
Ezekiel 16 25 אל כל ראש דרך בנית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך לכל עובר ותרבי את תזנתך:
Ezekiel 16 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנתך להכעיסני:
Ezekiel 16 27 והנה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה:
Ezekiel 16 28 ותזני אל בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת:
Ezekiel 16 29 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא שבעת:
Ezekiel 16 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת:
Ezekiel 16 31 בבנותיך גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כזונה לקלס אתנן:
Ezekiel 16 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את זרים:
Ezekiel 16 33 לכל זנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך מסביב בתזנותיך:
Ezekiel 16 34 ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך:
Ezekiel 16 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה:
Ezekiel 16 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם:
Ezekiel 16 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם עליך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך:
Ezekiel 16 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה:
Ezekiel 16 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבך ונתצו רמתיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה:
Ezekiel 16 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוך בחרבותם:
Ezekiel 16 41 ושרפו בתיך באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתיך מזונה וגם אתנן לא

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

תתני עוד:
Ezekiel 16 42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד:
Ezekiel 16 43 יען אשר לא זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי לי בכל אלה וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבתיך:
Ezekiel 16 44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה:
Ezekiel 16 45 בת אמך את געלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי:
Ezekiel 16 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה:
Ezekiel 16 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחתי מהן בכל דרכיך:
Ezekiel 16 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך:
Ezekiel 16 49 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה:
Ezekiel 16 50 ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי:
Ezekiel 16 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבתיך אשר עשיתי:
Ezekiel 16 52 גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחטאתיך אשר התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותך:
Ezekiel 16 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכהנה:
Ezekiel 16 54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן:
Ezekiel 16 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה לקדמתכן:
Ezekiel 16 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה בפיך ביום גאוניך:
Ezekiel 16 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים השאטות אותך מסביב:
Ezekiel 16 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאתים נאם יהוה:
Ezekiel 16 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר ברית:
Ezekiel 16 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך והקמותי לך ברית עולם:
Ezekiel 16 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך:
Ezekiel 16 62 והקימותי אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהוה:
Ezekiel 16 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה:
Ezekiel 17 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 17 2 בן אדם חוד חידה ומשל משל אל בית ישראל:
Ezekiel 17 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת הארז:
Ezekiel 17 4 את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו:
Ezekiel 17 5 ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו:
Ezekiel 17 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות:
Ezekiel 17 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה:
Ezekiel 17 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת:
Ezekiel 17 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה:
Ezekiel 17 10 והנה שתולה התצלח הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש:
Ezekiel 17 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 17 12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה:
Ezekiel 17 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח:
Ezekiel 17 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה:
Ezekiel 17 15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 17 16 חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות:
Ezekiel 17 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות:
Ezekiel 17 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט:
Ezekiel 17 19 לכן כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו:
Ezekiel 17 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל בי:
Ezekiel 17 21 ואת כל מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:
Ezekiel 17 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני על הר גבה ותלול:
Ezekiel 17 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה:
Ezekiel 17 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:
Ezekiel 18 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 18 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר ושני הבנים תקהינה:
Ezekiel 18 3 חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל:
Ezekiel 18 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות:
Ezekiel 18 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה:
Ezekiel 18 6 אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב:
Ezekiel 18 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד:
Ezekiel 18 8 בנשך לא יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש:
Ezekiel 18 9 בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 18 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אח מאחד מאלה:
Ezekiel 18 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
Ezekiel 18 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עיניו תועבה עשה:
Ezekiel 18 13 בנשך נתן ותרבית לקח וחי לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה:
Ezekiel 18 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן:
Ezekiel 18 15 על ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא:
Ezekiel 18 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד:
Ezekiel 18 17 מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה:
Ezekiel 18 18 אביו כי עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו:
Ezekiel 18 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה יחיה:
Ezekiel 18 20 הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה:
Ezekiel 18 21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות:
Ezekiel 18 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה:
Ezekiel 18 23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה:
Ezekiel 18 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות:
Ezekiel 18 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו:
Ezekiel 18 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות:
Ezekiel 18 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
Ezekiel 18 28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות:
Ezekiel 18 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

יתכן:
Ezekiel 18 30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון:
Ezekiel 18 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל:
Ezekiel 18 32 כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו:
Ezekiel 19 1 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל:
Ezekiel 19 2 ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה:
Ezekiel 19 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל:
Ezekiel 19 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל ארץ מצרים:
Ezekiel 19 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו:
Ezekiel 19 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל:
Ezekiel 19 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו:
Ezekiel 19 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש:
Ezekiel 19 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל:
Ezekiel 19 10 אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים:
Ezekiel 19 11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים ותגבה קומתו על בין עבתים וירא בגבהו ברב דליתיו:
Ezekiel 19 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו:
Ezekiel 19 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא:
Ezekiel 19 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותהי לקינה:
Ezekiel 20 1 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:
Ezekiel 20 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 20 3 בן אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר אדני יהוה הלדרש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 20 4 התשפט אתם התשפוט בן אדם את תועבת אבותם הודיעם:
Ezekiel 20 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם:
Ezekiel 20 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות:
Ezekiel 20 7 ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם:
Ezekiel 20 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים:
Ezekiel 20 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים:
Ezekiel 20 10 ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר:
Ezekiel 20 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:
Ezekiel 20 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם:
Ezekiel 20 13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם:
Ezekiel 20 14 ואעשה למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם:
Ezekiel 20 15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות:
Ezekiel 20 16 יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך:
Ezekiel 20 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתי אותם כלה במדבר:
Ezekiel 20 18 ואמר אל בניהם במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו:
Ezekiel 20 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
Ezekiel 20 20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם:
Ezekiel 20 21 וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם

האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר:
Ezekiel 20 22 והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם:
Ezekiel 20 23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
Ezekiel 20 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם:
Ezekiel 20 25 וגם אני נתתי להם חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם:
Ezekiel 20 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אשר ידעו אשר אני יהוה:
Ezekiel 20 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אותי אבותיכם במעלם בי מעל:
Ezekiel 20 28 ואביאם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו שם את נסכיהם:
Ezekiel 20 29 ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:
Ezekiel 20 30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוציהם אתם זנים:
Ezekiel 20 31 ובשאת מתנתיכם בהעביר בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם אדרש לכם:
Ezekiel 20 32 והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן:
Ezekiel 20 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם:
Ezekiel 20 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה:
Ezekiel 20 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
Ezekiel 20 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 20 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית:
Ezekiel 20 38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 20 39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליכם:
Ezekiel 20 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומתיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם:
Ezekiel 20 41 בריח ניחח ארצה אתכם בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים:
Ezekiel 20 42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם:
Ezekiel 20 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם:
Ezekiel 20 44 וידעתם כי אני יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה:
Ezekiel 20 45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 20 46 בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השדה נגב:
Ezekiel 20 47 ואמרת ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים מנגב צפונה:
Ezekiel 20 48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה לא תכבה:
Ezekiel 20 49 ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא:
Ezekiel 21 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 21 2 בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל:
Ezekiel 21 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע:
Ezekiel 21 4 יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון:
Ezekiel 21 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עוד:
Ezekiel 21 6 ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח לעיניהם:
Ezekiel 21 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 21 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 21 9 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוטה:

Ezekiel 21 10 למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או נשיש שבט בני מאסת כל עץ:
Ezekiel 21 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג:
Ezekiel 21 12 זעק והילל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היו את עמי לכן ספק אל ירך:
Ezekiel 21 13 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 21 14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגדול החדרת להם:
Ezekiel 21 15 למען למוג לב והרבה המכשלים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח:
Ezekiel 21 16 התאחדי הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות:
Ezekiel 21 17 וגם אני אכה כפי אל כפי והניחתי חמתי אני יהוה דברתי:
Ezekiel 21 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 21 19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחד יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא:
Ezekiel 21 20 דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה:
Ezekiel 21 21 כי עמד מלך בבל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבד:
Ezekiel 21 22 בימינו היה הקסם ירושלם לשום כרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק:
Ezekiel 21 23 והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי שבעות להם והוא מזכיר עון להתפש:
Ezekiel 21 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו:
Ezekiel 21 25 ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בעת עון קץ:
Ezekiel 21 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל:
Ezekiel 21 27 עוה עוה עוה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו:
Ezekiel 21 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק:
Ezekiel 21 29 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ:
Ezekiel 21 30 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך:
Ezekiel 21 31 ושפכתי עליך זעמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי משחית:
Ezekiel 21 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:
Ezekiel 22 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 22 2 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל תועבותיה:
Ezekiel 22 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה:
Ezekiel 22 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות:
Ezekiel 22 5 הקרבות והרחקות ממך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה:
Ezekiel 22 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בך למען שפך דם:
Ezekiel 22 7 אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך:
Ezekiel 22 8 קדשי בזית ואת שבתתי חללת:
Ezekiel 22 9 אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך:
Ezekiel 22 10 ערות אב גלה בך טמאת הנדה ענו בך:
Ezekiel 22 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש את אחתו בת אביו ענה בך:
Ezekiel 22 12 שחד לקחו בך למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצעי רעיך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה:
Ezekiel 22 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך:
Ezekiel 22 14 היעמד לבב אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי ועשיתי:
Ezekiel 22 15 והפיצותי אותך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך ממך:
Ezekiel 22 16 ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה:
Ezekiel 22 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 22 18 בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סגים כסף

היו:
Ezekiel 22 19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם:
Ezekiel 22 20 קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם:
Ezekiel 22 21 וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה:
Ezekiel 22 22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם:
Ezekiel 22 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 22 24 בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גשמה ביום זעם:
Ezekiel 22 25 קשר נביאיה בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה:
Ezekiel 22 26 כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל בתוכם:
Ezekiel 22 27 שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע:
Ezekiel 22 28 ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר:
Ezekiel 22 29 עם הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט:
Ezekiel 22 30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי:
Ezekiel 22 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 23 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 23 2 בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו:
Ezekiel 23 3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן:
Ezekiel 23 4 ושמותן אהלה הגדולה ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אהליבה:
Ezekiel 23 5 ותזן אהלה תחתי ותעגב על מאהביה אל אשור קרובים:
Ezekiel 23 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוסים:
Ezekiel 23 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשור כלם ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם נטמאה:
Ezekiel 23 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה:
Ezekiel 23 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור אשר עגבה עליהם:
Ezekiel 23 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרגו ותהי שם לנשים ושפוטים עשו בה:
Ezekiel 23 11 ותרא אחותה אהליבה ותשחת עגבתה ממנה ואת תזנותיה מזנוני אחותה:
Ezekiel 23 12 אל בני אשור עגבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמד כלם:
Ezekiel 23 13 וארא כי נטמאה דרך אחד לשתיהן:
Ezekiel 23 14 ותוסף אל תזנותיה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר:
Ezekiel 23 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם:
Ezekiel 23 16 ותעגב עליהם למראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה:
Ezekiel 23 17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם ותטמא בם ותקע נפשה מהם:
Ezekiel 23 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה:
Ezekiel 23 19 ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים:
Ezekiel 23 20 ותעגבה על פלגשיהם אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם:
Ezekiel 23 21 ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך:
Ezekiel 23 22 לכן אהליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עליך מסביב:
Ezekiel 23 23 בני בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי סוסים כלם:
Ezekiel 23 24 ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומגן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך במשפטיהם:
Ezekiel 23 25 ונתתי קנאתי בך ועשו אותך בחמה אפך ואזניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש:
Ezekiel 23 26 והפשיטוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך:
Ezekiel 23 27 והשבתי זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי

עוד:
Ezekiel 23 28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם:
Ezekiel 23 29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך ועזבוך עירם ועריה ונגלה ערות זנוניך וזמתך ותזנותיך:
Ezekiel 23 30 עשה אלה לך בזנותך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם:
Ezekiel 23 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך:
Ezekiel 23 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להכיל:
Ezekiel 23 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך שמרון:
Ezekiel 23 34 ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 23 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך:
Ezekiel 23 36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את אהלה ואת אהליבה והגד להן את תועבותיהן:
Ezekiel 23 37 כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה:
Ezekiel 23 38 עוד זאת עשו לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו:
Ezekiel 23 39 ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי:
Ezekiel 23 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי:
Ezekiel 23 41 וישבת על מטה כבודה ושלחן ערוך לפניה וקטרתי ושמני שמת עליה:
Ezekiel 23 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן:
Ezekiel 23 43 ואמר לבלה נאופים עת יזנה תזנותיה והיא:
Ezekiel 23 44 ויבוא אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אהליבה אשת הזמה:
Ezekiel 23 45 ואנשים צדיקם המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן:
Ezekiel 23 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז:
Ezekiel 23 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו:
Ezekiel 23 48 והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה:
Ezekiel 23 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליכן תשאינה וידעתם כי אני אדני יהוה:
Ezekiel 24 1 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש לאמר:
Ezekiel 24 2 בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה:
Ezekiel 24 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים:
Ezekiel 24 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא:
Ezekiel 24 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה:
Ezekiel 24 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל:
Ezekiel 24 7 כי דמה בתוכה היה על צחיח סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ לכסות עליו עפר:
Ezekiel 24 8 להעלות חמה לנקם נקם נתתי את דמה על צחיח סלע לבלתי הכסות:
Ezekiel 24 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל המדורה:
Ezekiel 24 10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו:
Ezekiel 24 11 והעמידה על גחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה טמאתה תתם חלאתה:
Ezekiel 24 12 תאנים הלאת ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה:
Ezekiel 24 13 בטמאתך זמה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא תטהרי עוד עד הניחי את חמתי בך:
Ezekiel 24 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה:
Ezekiel 24 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 24 16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך:
Ezekiel 24 17 האנק דם מתים אבל לא תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה

על שפם ולחם אנשים לא תאכל:
Ezekiel 24 18 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי:
Ezekiel 24 19 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה:
Ezekiel 24 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר:
Ezekiel 24 21 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמד עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו:
Ezekiel 24 22 ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו:
Ezekiel 24 23 ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו:
Ezekiel 24 24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בבאה וידעתם כי אני אדני יהוה:
Ezekiel 24 25 ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעזם משוש תפארתם את מחמד עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם:
Ezekiel 24 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעות אזנים:
Ezekiel 24 27 ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 25 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 25 2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם:
Ezekiel 25 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה:
Ezekiel 25 4 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישבו טירותיהם בך ונתנו בך משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך:
Ezekiel 25 5 ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 25 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשמח בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל:
Ezekiel 25 7 לכן הנני נטיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה:
Ezekiel 25 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה:
Ezekiel 25 9 לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימת בעל מעון וקריתמה:
Ezekiel 25 10 לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים:
Ezekiel 25 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 25 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם:
Ezekiel 25 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונטתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ודדנה בחרב יפלו:
Ezekiel 25 14 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 25 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם:
Ezekiel 25 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים:
Ezekiel 25 17 ועשיתי בם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם:
Ezekiel 26 1 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 26 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה:
Ezekiel 26 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו:
Ezekiel 26 4 ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיח סלע:
Ezekiel 26 5 משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבז לגוים:
Ezekiel 26 6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 26 7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב:
Ezekiel 26 8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנה:
Ezekiel 26 9 ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתץ בחרבותיו:
Ezekiel 26 10 משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבאו בשעריך כמבואי עיר מבקעה:
Ezekiel 26 11 בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 26 12 ושללו חילך ובזזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בתוך מים ישימו:
Ezekiel 26 13 והשבתי המון שיריך וקול כנוריך לא ישמע עוד:
Ezekiel 26 14 ונתתיך לצחיח סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 26 15 כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים:
Ezekiel 26 16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך:
Ezekiel 26 17 ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה:
Ezekiel 26 18 עתה יחרדו האין יום מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך:
Ezekiel 26 19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות עליך את תהום וכסוך המים הרבים:
Ezekiel 26 20 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות כחרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים:
Ezekiel 26 21 בלהות אתנך ואינך ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 27 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 27 2 ואתה בן אדם שא על צר קינה:
Ezekiel 27 3 ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל איים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי:
Ezekiel 27 4 בלב ימים גבוליך בניך כללו יפיך:
Ezekiel 27 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו לעשות תרן עליך:
Ezekiel 27 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שן בת אשרים מאיי כתים:
Ezekiel 27 7 שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאיי אלישה היה מכסך:
Ezekiel 27 8 ישבי צידון וארוד היו שטים לך חכמיך צור היו בך המה חבליך:
Ezekiel 27 9 זקני גבל וחכמיה היו בך מחזיקי בדקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך לערב מערבך:
Ezekiel 27 10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך:
Ezekiel 27 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיך:
Ezekiel 27 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך:
Ezekiel 27 13 יון תבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך:
Ezekiel 27 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך:
Ezekiel 27 15 בני דדן רכליך איים רבים סחרת ידך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך:
Ezekiel 27 16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת וכדכד נתנו בעזבוניך:
Ezekiel 27 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך:
Ezekiel 27 18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון ביין חלבון וצמר צחר:
Ezekiel 27 19 ודן ויון מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה:
Ezekiel 27 20 דדן רכלתך בבגדי חפש לרכבה:
Ezekiel 27 21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ידך בכרים ואילים ועתודים בם סחריך:
Ezekiel 27 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך:
Ezekiel 27 23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך:
Ezekiel 27 24 המה רכליך במכללים בגלומי תכלת ורקמה ובגנזי ברמים בחבלים חבשים וארזים במרכלתך:
Ezekiel 27 25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים:
Ezekiel 27 26 במים רבים הביאוך השטים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים:
Ezekiel 27 27 הונך ועזבוניך מערבך מלחיך וחבליך מחזיקי בדקך וערבי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך:
Ezekiel 27 28 לקול זעקת חבליך ירעשו מגרשות:
Ezekiel 27 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו:
Ezekiel 27 30 והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מרה ויעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו:
Ezekiel 27 31 והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מספד מר:
Ezekiel 27 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים:
Ezekiel 27 33 בצאת עזבוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך העשרת מלכי ארץ:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ezekiel 27 34 עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו:
Ezekiel 27 35 כל ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים:
Ezekiel 27 36 סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד עולם:
Ezekiel 28 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 28 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים:
Ezekiel 28 3 הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוך:
Ezekiel 28 4 בחכמתך ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זהב וכסף באוצרותיך:
Ezekiel 28 5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך:
Ezekiel 28 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים:
Ezekiel 28 7 לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו יפעתך:
Ezekiel 28 8 לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים:
Ezekiel 28 9 האמר תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך:
Ezekiel 28 10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 28 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 28 12 בן אדם שא קינה על מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי:
Ezekiel 28 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו:
Ezekiel 28 14 את כרוב ממשח הסוכך ונתתיך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני אש התהלכת:
Ezekiel 28 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך:
Ezekiel 28 16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני אש:
Ezekiel 28 17 גבה לבך ביפיך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתיך לראוה בך:
Ezekiel 28 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראיך:
Ezekiel 28 19 כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם:
Ezekiel 28 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 28 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה:
Ezekiel 28 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה:
Ezekiel 28 23 ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 28 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה:
Ezekiel 28 25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:
Ezekiel 28 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:
Ezekiel 29 1 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 29 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה:
Ezekiel 29 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני:
Ezekiel 29 4 ונתתי חחיים בלחייך והדבקתי דגת יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך תדבק:
Ezekiel 29 5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה:
Ezekiel 29 6 וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל:
Ezekiel 29 7 בתפשם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים:
Ezekiel 29 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה:
Ezekiel 29 9 והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי:
Ezekiel 29 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש:

Ezekiel 29 11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה:
Ezekiel 29 12 ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות:
Ezekiel 29 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה:
Ezekiel 29 14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה:
Ezekiel 29 15 מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים:
Ezekiel 29 16 ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה:
Ezekiel 29 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 29 18 בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביד את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה:
Ezekiel 29 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו:
Ezekiel 29 20 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 29 21 ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 30 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 30 2 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה הילילו הה ליום:
Ezekiel 30 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה:
Ezekiel 30 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודתיה:
Ezekiel 30 5 כוש ופוט ולוד וכל הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפלו:
Ezekiel 30 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 30 7 ונשמו בתוך ארצות נשמות ועריו בתוך ערים נחרבות תהיינה:
Ezekiel 30 8 וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל עזריה:
Ezekiel 30 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה:
Ezekiel 30 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל:
Ezekiel 30 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל:
Ezekiel 30 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי:
Ezekiel 30 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי גלולים והשבתי אלילים מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים:
Ezekiel 30 14 והשמתי את פתרוס ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא:
Ezekiel 30 15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא:
Ezekiel 30 16 ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם:
Ezekiel 30 17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה:
Ezekiel 30 18 ובתחפנחס חשך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה:
Ezekiel 30 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 30 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 30 21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב:
Ezekiel 30 22 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו:
Ezekiel 30 23 והפצותי את מצרים בגוים וזריתם בארצות:
Ezekiel 30 24 וחזקתי את זרעות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו:
Ezekiel 30 25 והחזקתי את זרעות מלך בבל וזרעות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים:
Ezekiel 30 26 והפצותי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 31 1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 31 2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך:
Ezekiel 31 3 הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו:

Ezekiel 31 4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה:
Ezekiel 31 5 על כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו:
Ezekiel 31 6 בסעפתיו קננו כל עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים:
Ezekiel 31 7 וייף בגדלו בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים:
Ezekiel 31 8 ארזים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו אל סעפתיו וערמנים לא היו כפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו:
Ezekiel 31 9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים:
Ezekiel 31 10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבהו:
Ezekiel 31 11 ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו:
Ezekiel 31 12 ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל ההרים ובכל גאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשהו:
Ezekiel 31 13 על מפלתו ישכנו כל עוף השמים ואל פארתיו היו כל חית השדה:
Ezekiel 31 14 למען אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור:
Ezekiel 31 15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה:
Ezekiel 31 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים:
Ezekiel 31 17 גם הם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים:
Ezekiel 31 18 אל מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 32 1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 32 2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיך ותדלח מים ברגליך ותרפס נהרותם:
Ezekiel 32 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי:
Ezekiel 32 4 ונטשתיך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל עוף השמים והשבעתי ממך חית כל הארץ:
Ezekiel 32 5 ונתתי את בשרך על ההרים ומלאתי הגאיות רמותך:
Ezekiel 32 6 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפקים ימלאון ממך:
Ezekiel 32 7 וכסיתי בכבותך שמים והקדרתי את ככביהם שמש בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו:
Ezekiel 32 8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה:
Ezekiel 32 9 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם:
Ezekiel 32 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך:
Ezekiel 32 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך:
Ezekiel 32 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושדדו את גאון מצרים ונשמד כל המונה:
Ezekiel 32 13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם:
Ezekiel 32 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה:
Ezekiel 32 15 בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 32 16 קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 32 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 32 18 בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי בור:
Ezekiel 32 19 ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים:
Ezekiel 32 20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה:
Ezekiel 32 21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזריו ירדו שכבו הערלים חללי חרב:
Ezekiel 32 22 שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב:
Ezekiel 32 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב

אשר נתנו חתית בארץ חיים:
Ezekiel 32 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור:
Ezekiel 32 25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן:
Ezekiel 32 26 שם משך תבל וכל המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים:
Ezekiel 32 27 ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים:
Ezekiel 32 28 ואתה בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב:
Ezekiel 32 29 שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור:
Ezekiel 32 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בושים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור:
Ezekiel 32 31 אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה:
Ezekiel 32 32 כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 33 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 33 2 בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתו להם לצפה:
Ezekiel 33 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם:
Ezekiel 33 4 ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה:
Ezekiel 33 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט:
Ezekiel 33 6 והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש:
Ezekiel 33 7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני:
Ezekiel 33 8 באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש:
Ezekiel 33 9 ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת:
Ezekiel 33 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה:
Ezekiel 33 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל:
Ezekiel 33 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו:
Ezekiel 33 13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות:
Ezekiel 33 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה:
Ezekiel 33 15 חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות:
Ezekiel 33 16 כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה:
Ezekiel 33 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן:
Ezekiel 33 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם:
Ezekiel 33 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה:
Ezekiel 33 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל:
Ezekiel 33 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר:
Ezekiel 33 22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד:
Ezekiel 33 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 33 24 בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה:
Ezekiel 33 25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו:
Ezekiel 33 26 עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו:

Ezekiel 33 27 כה תאמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדבר ימותו:
Ezekiel 33 28 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר:
Ezekiel 33 29 וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו:
Ezekiel 33 30 ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה:
Ezekiel 33 31 ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיהם המה עשים אחרי בצע לבם הלך:
Ezekiel 33 32 והנך להם כשיר עגבים יפה קול ומטב נגן ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם:
Ezekiel 33 33 ובבאה הנה באה וידעו כי נביא היה בתוכם:
Ezekiel 34 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 34 2 בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים:
Ezekiel 34 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריאה תזבחו הצאן לא תרעו:
Ezekiel 34 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא בקשתם ובחזקה רדיתם אתם ובפרך:
Ezekiel 34 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה:
Ezekiel 34 6 ישגו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש ואין מבקש:
Ezekiel 34 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה:
Ezekiel 34 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו:
Ezekiel 34 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה:
Ezekiel 34 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיין להם לאכלה:
Ezekiel 34 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים:
Ezekiel 34 12 כבקרת רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אתהם מכל המקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל:
Ezekiel 34 13 והוצאתים מן העמים וקבצתים מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ:
Ezekiel 34 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל:
Ezekiel 34 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 34 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד ארענה במשפט:
Ezekiel 34 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעתודים:
Ezekiel 34 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם תרפשון:
Ezekiel 34 19 וצאני מרמס רגליכם תרעינה ומרפש רגליכם תשתינה:
Ezekiel 34 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה:
Ezekiel 34 21 יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצותם אותנה אל החוצה:
Ezekiel 34 22 והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי בין שה לשה:
Ezekiel 34 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
Ezekiel 34 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי:
Ezekiel 34 25 וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים:
Ezekiel 34 26 ונתתי אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו:
Ezekiel 34 27 ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשברי את מטות עלם והצלתים מיד העבדים בהם:
Ezekiel 34 28 ולא יהיו עוד בז לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מחריד:
Ezekiel 34 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים:
Ezekiel 34 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה:
Ezekiel 34 31 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 35 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 35 2 בן אדם שים פניך על הר שעיר והנבא עליו:
Ezekiel 35 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה:
Ezekiel 35 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה:
Ezekiel 35 5 יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת אידם בעת עון קץ:
Ezekiel 35 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך:
Ezekiel 35 7 ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב:
Ezekiel 35 8 ומלאתי את הריו חלליו גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם:
Ezekiel 35 9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 35 10 יען אמרך את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה:
Ezekiel 35 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשיתה משנאתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך:
Ezekiel 35 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה:
Ezekiel 35 13 ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי:
Ezekiel 35 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ שממה אעשה לך:
Ezekiel 35 15 כשמחתך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 36 1 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה:
Ezekiel 36 2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו:
Ezekiel 36 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען ביען שמות ושאף אתכם מסביב להיותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם:
Ezekiel 36 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג לשארית הגוים אשר מסביב:
Ezekiel 36 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז:
Ezekiel 36 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם:
Ezekiel 36 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו:
Ezekiel 36 8 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא:
Ezekiel 36 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם:
Ezekiel 36 10 והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה:
Ezekiel 36 11 והרביתי עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 36 12 והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם:
Ezekiel 36 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גויך היית:
Ezekiel 36 14 לכן אדם לא תאכלי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:
Ezekiel 36 15 ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:
Ezekiel 36 16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 36 17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני:
Ezekiel 36 18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה:
Ezekiel 36 19 ואפיץ אתם בגוים ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטתים:
Ezekiel 36 20 ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארצו יצאו:
Ezekiel 36 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה:
Ezekiel 36 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם:
Ezekiel 36 23 וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכם לעיניהם:
Ezekiel 36 24 ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם:
Ezekiel 36 25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:
Ezekiel 36 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

לכם לב בשר:
Ezekiel 36 27 ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם:
Ezekiel 36 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:
Ezekiel 36 29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב:
Ezekiel 36 30 והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים:
Ezekiel 36 31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם
ועל תועבתיכם:
Ezekiel 36 32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל:
Ezekiel 36 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו
החרבות:
Ezekiel 36 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר:
Ezekiel 36 35 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
ישבו:
Ezekiel 36 36 וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני
יהוה דברתי ועשיתי:
Ezekiel 36 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
Ezekiel 36 38 כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו
כי אני יהוה:
Ezekiel 37 1 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות:
Ezekiel 37 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות מאד:
Ezekiel 37 3 ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת:
Ezekiel 37 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה:
Ezekiel 37 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם:
Ezekiel 37 6 ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם
וידעתם כי אני יהוה:
Ezekiel 37 7 ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו:
Ezekiel 37 8 וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם:
Ezekiel 37 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו:
Ezekiel 37 10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד:
Ezekiel 37 11 ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו לנו:
Ezekiel 37 12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל:
Ezekiel 37 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי:
Ezekiel 37 14 ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי
נאם יהוה:
Ezekiel 37 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 37 16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו:
Ezekiel 37 17 וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך:
Ezekiel 37 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה אלה לך:
Ezekiel 37 19 דבר אלהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי
ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי:
Ezekiel 37 20 והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם:
Ezekiel 37 21 ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם:
Ezekiel 37 22 ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד:
Ezekiel 37 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם
אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
Ezekiel 37 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם:
Ezekiel 37 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם:
Ezekiel 37 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתי את מקדשי

בתוכם לעולם:
Ezekiel 37 27 והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:
Ezekiel 37 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם:
Ezekiel 38 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Ezekiel 38 2 בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותבל והנבא עליו:
Ezekiel 38 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל:
Ezekiel 38 4 ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם:
Ezekiel 38 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע:
Ezekiel 38 6 גמר וכל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים רבים אתך:
Ezekiel 38 7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר:
Ezekiel 38 8 מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם:
Ezekiel 38 9 ועלית כשאה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אותך:
Ezekiel 38 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה:
Ezekiel 38 11 ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם ישבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם:
Ezekiel 38 12 לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות נושבת ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין ישבי על טבור הארץ:
Ezekiel 38 13 שבא ודדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול:
Ezekiel 38 14 לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה הלוא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע:
Ezekiel 38 15 ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב:
Ezekiel 38 16 ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעיניהם גוג:
Ezekiel 38 17 כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך עליהם:
Ezekiel 38 18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
Ezekiel 38 19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל:
Ezekiel 38 20 ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול:
Ezekiel 38 21 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם אדני יהוה חרב איש באחיו תהיה:
Ezekiel 38 22 ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו:
Ezekiel 38 23 והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 39 1 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל:
Ezekiel 39 2 ושבבתיך וששאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל:
Ezekiel 39 3 והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימינך אפיל:
Ezekiel 39 4 על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה:
Ezekiel 39 5 על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 39 6 ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה:
Ezekiel 39 7 ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל:
Ezekiel 39 8 הנה באה ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי:
Ezekiel 39 9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע שנים:
Ezekiel 39 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 39 11 והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג:
Ezekiel 39 12 וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Ezekiel 39 13 וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 39 14 ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו:
Ezekiel 39 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג:
Ezekiel 39 16 וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ:
Ezekiel 39 17 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם:
Ezekiel 39 18 בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם:
Ezekiel 39 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון מזבחי אשר זבחתי לכם:
Ezekiel 39 20 ושבעתם על שלחני סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:
Ezekiel 39 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם:
Ezekiel 39 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה:
Ezekiel 39 23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב כלם:
Ezekiel 39 24 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם:
Ezekiel 39 25 לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי:
Ezekiel 39 26 ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:
Ezekiel 39 27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני הגוים רבים:
Ezekiel 39 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם ולא אותיר עוד מהם שם:
Ezekiel 39 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יהוה:
Ezekiel 40 1 בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה:
Ezekiel 40 2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב:
Ezekiel 40 3 ויביא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער:
Ezekiel 40 4 וידבר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותכה הבאתה הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל:
Ezekiel 40 5 והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש אמות באמה וטפח וימד את רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד:
Ezekiel 40 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:
Ezekiel 40 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית קנה אחד:
Ezekiel 40 8 וימד את אלם השער מהבית קנה אחד:
Ezekiel 40 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות ואלם השער מהבית:
Ezekiel 40 10 ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו:
Ezekiel 40 11 וימד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות:
Ezekiel 40 12 וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה והתא שש אמות מפו ושש אמות מפו:
Ezekiel 40 13 וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח נגד פתח:
Ezekiel 40 14 ויעש את אילים ששים אמה ואל איל החצר השער סביב סביב:
Ezekiel 40 15 ועל פני השער היאתון על לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה:
Ezekiel 40 16 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל איל תמרים:
Ezekiel 40 17 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה:
Ezekiel 40 18 והרצפה אל כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ezekiel 40 19 וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון:
Ezekiel 40 20 והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו:
Ezekiel 40 21 ותאו שלושה מפו ושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה:
Ezekiel 40 22 וחלונו ואלמו ותמרו כמדת השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעלו בו ואילמו לפניהם:
Ezekiel 40 23 ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים וימד משער אל שער מאה אמה:
Ezekiel 40 24 ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך הדרום ומדד אילו ואילמו כמדות האלה:
Ezekiel 40 25 וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה:
Ezekiel 40 26 ומעלות שבעה עלותו ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו:
Ezekiel 40 27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה אמות:
Ezekiel 40 28 ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה:
Ezekiel 40 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות:
Ezekiel 40 30 ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות:
Ezekiel 40 31 ואלמו אל חצר החצונה ותמרים אל אילו ומעלות שמונה מעלו:
Ezekiel 40 32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הקדים וימד את השער כמדות האלה:
Ezekiel 40 33 ותאו ואלו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה:
Ezekiel 40 34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו:
Ezekiel 40 35 ויביאני אל שער הצפון ומדד כמדות האלה:
Ezekiel 40 36 תאו אלו ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה:
Ezekiel 40 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו:
Ezekiel 40 38 ולשכה ופתחה באילים השערים שם ידיחו את העלה:
Ezekiel 40 39 ובאלם השער שנים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם העולה והחטאת והאשם:
Ezekiel 40 40 ואל הכתף מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות:
Ezekiel 40 41 ארבעה שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער שמונה שלחנות אליהם ישחטו:
Ezekiel 40 42 וארבעה שלחנות לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העולה בם והזבח:
Ezekiel 40 43 והשפתים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר הקרבן:
Ezekiel 40 44 ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפן:
Ezekiel 40 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית:
Ezekiel 40 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו:
Ezekiel 40 47 וימד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית:
Ezekiel 40 48 ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו:
Ezekiel 40 49 ארך האלם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:
Ezekiel 41 1 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל:
Ezekiel 41 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה:
Ezekiel 41 3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות:
Ezekiel 41 4 וימד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים:
Ezekiel 41 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב:
Ezekiel 41 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית:
Ezekiel 41 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה סביב סביב

לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה לתיכונה:
Ezekiel 41 8 וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה:
Ezekiel 41 9 רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית:
Ezekiel 41 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב:
Ezekiel 41 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב:
Ezekiel 41 12 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו תשעים אמה:
Ezekiel 41 13 ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה:
Ezekiel 41 14 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה:
Ezekiel 41 15 ומדד ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר:
Ezekiel 41 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב סביב לשלשתם נגד הסף שחיף עץ סביב סביב והארץ עד החלנות והחלנות מכסות:
Ezekiel 41 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות:
Ezekiel 41 18 ועשוי כרובים ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב:
Ezekiel 41 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב:
Ezekiel 41 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשוים וקיר ההיכל:
Ezekiel 41 21 ההיכל מזוזת רבעה ופני הקדש המראה כמראה:
Ezekiel 41 22 המזבח עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:
Ezekiel 41 23 ושתים דלתות להיכל ולקדש:
Ezekiel 41 24 ושתים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת:
Ezekiel 41 25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשוים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ:
Ezekiel 41 26 וחלונים אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים:
Ezekiel 42 1 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון:
Ezekiel 42 2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות:
Ezekiel 42 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים:
Ezekiel 42 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:
Ezekiel 42 5 והלשכות העליונת קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתכנות בנין:
Ezekiel 42 6 כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתונות ומהתיכנות מהארץ:
Ezekiel 42 7 וגדר אשר לחוץ לעמת הלשכות דרך החצר החצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה:
Ezekiel 42 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה:
Ezekiel 42 9 ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבאו להנה מהחצר החצנה:
Ezekiel 42 10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות:
Ezekiel 42 11 ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן:
Ezekiel 42 12 וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואך:
Ezekiel 42 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש:
Ezekiel 42 14 בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם:
Ezekiel 42 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדדו סביב סביב:
Ezekiel 42 16 מדד רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב:
Ezekiel 42 17 מדד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב:
Ezekiel 42 18 את רוח הדרום מדד חמש מאות קנים בקנה המדה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Ezekiel 42 19 סבב אל רוח הים מדד חמש מאות קנים בקנה המדה:
Ezekiel 42 20 לארבע רוחות מדדו חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל
בין הקדש לחל:
Ezekiel 43 1 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים:
Ezekiel 43 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבדו:
Ezekiel 43 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות
כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני:
Ezekiel 43 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים:
Ezekiel 43 5 ותשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית:
Ezekiel 43 6 ואשמע מדבר אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי:
Ezekiel 43 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני
ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם:
Ezekiel 43 8 בתתם סמם את ספי ומזוזתם אצל מזוזתי והקיר ביני וביניהם וטמאו את שם קדשי
בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי:
Ezekiel 43 9 עתה ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם:
Ezekiel 43 10 אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תכנית:
Ezekiel 43 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל
חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם:
Ezekiel 43 12 זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת
הבית:
Ezekiel 43 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה
סביב זרת האחד וזה גב המזבח:
Ezekiel 43 14 ומחיק הארץ עד העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה הקטנה עד
העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה:
Ezekiel 43 15 וההראל ארבע אמות ומהאראיל ולמעלה הקרנות ארבע:
Ezekiel 43 16 והאראיל שתים עשרה ארך בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו:
Ezekiel 43 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה
חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות קדים:
Ezekiel 43 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו
עולה ולזרק עליו דם:
Ezekiel 43 19 ונתתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר
בן בקר לחטאת:
Ezekiel 43 20 ולקחת מדמו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת
אותו וכפרתהו:
Ezekiel 43 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש:
Ezekiel 43 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בפר:
Ezekiel 43 23 בכלותך מחטא תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים:
Ezekiel 43 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה:
Ezekiel 43 25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו:
Ezekiel 43 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו:
Ezekiel 43 27 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת
שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 44 1 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
Ezekiel 44 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל
בא בו והיה סגור:
Ezekiel 44 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו
יצא:
Ezekiel 44 4 ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית וארא והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל
אל פני:
Ezekiel 44 5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר
אתך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
Ezekiel 44 6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית
ישראל:
Ezekiel 44 7 בהביאכם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את
לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיכם:

Ezekiel 44 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם:
Ezekiel 44 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל:
Ezekiel 44 10 כי אם הלוים אשר רחקו מעלי בתעות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם:
Ezekiel 44 11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל שערי הבית ומשרתים את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפניהם לשרתם:
Ezekiel 44 12 יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם:
Ezekiel 44 13 ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו:
Ezekiel 44 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו:
Ezekiel 44 15 והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 44 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרתי:
Ezekiel 44 17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה:
Ezekiel 44 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע:
Ezekiel 44 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר המה משרתם בם והניחו אותם בלשכת הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם בבגדיהם:
Ezekiel 44 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם:
Ezekiel 44 21 ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית:
Ezekiel 44 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו:
Ezekiel 44 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם:
Ezekiel 44 24 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטהו ואת תורתי ואת חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו:
Ezekiel 44 25 ואל מת אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו:
Ezekiel 44 26 ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו:
Ezekiel 44 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה:
Ezekiel 44 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תתנו להם בישראל אני אחזתם:
Ezekiel 44 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה:
Ezekiel 44 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך:
Ezekiel 44 31 כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה לא יאכלו הכהנים:
Ezekiel 45 1 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש הוא בכל גבולה סביב:
Ezekiel 45 2 יהיה מזה אל הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב:
Ezekiel 45 3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים ובו יהיה המקדש קדש קדשים:
Ezekiel 45 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים ומקדש למקדש:
Ezekiel 45 5 וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם לאחזה עשרים לשכת:
Ezekiel 45 6 ואחזת העיר תתנו חמשת אלפים רחב וארך חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת הקדש לכל בית ישראל יהיה:
Ezekiel 45 7 ולנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה:
Ezekiel 45 8 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשבטיהם:
Ezekiel 45 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל חמס ושד הסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה:
Ezekiel 45 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם:

Ezekiel 45 11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו:
Ezekiel 45 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם:
Ezekiel 45 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים:
Ezekiel 45 14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר:
Ezekiel 45 15 ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 45 16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל:
Ezekiel 45 17 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל:
Ezekiel 45 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש:
Ezekiel 45 19 ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית:
Ezekiel 45 20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את הבית:
Ezekiel 45 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל:
Ezekiel 45 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חטאת:
Ezekiel 45 23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים תמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום:
Ezekiel 45 24 ומנחה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה:
Ezekiel 45 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן:
Ezekiel 46 1 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח:
Ezekiel 46 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב:
Ezekiel 46 3 והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה:
Ezekiel 46 4 והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימם ואיל תמים:
Ezekiel 46 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין לאיפה:
Ezekiel 46 6 וביום החדש פר בן בקר תמימם וששת כבשם ואיל תמימם יהיו:
Ezekiel 46 7 ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה:
Ezekiel 46 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא:
Ezekiel 46 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו:
Ezekiel 46 10 והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו:
Ezekiel 46 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין לאיפה:
Ezekiel 46 12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו:
Ezekiel 46 13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אתו:
Ezekiel 46 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד:
Ezekiel 46 15 ועשו את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד:
Ezekiel 46 16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה:
Ezekiel 46 17 וכי יתן מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה:
Ezekiel 46 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחזתם מאחזתו ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחזתו:
Ezekiel 46 19 ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה:
Ezekiel 46 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם:
Ezekiel 46 21 ויוציאני אל החצר החיצנה ויעבירני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר

חצר במקצע החצר:
Ezekiel 46 22 בארבעת מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות:
Ezekiel 46 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת הטירות סביב:
Ezekiel 46 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:
Ezekiel 47 1 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למזבח:
Ezekiel 47 2 ויוצאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית:
Ezekiel 47 3 בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים:
Ezekiel 47 4 וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ויעברני מי מתנים:
Ezekiel 47 5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי גאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר:
Ezekiel 47 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל:
Ezekiel 47 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
Ezekiel 47 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים:
Ezekiel 47 9 והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא שמה הנחל:
Ezekiel 47 10 והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד:
Ezekiel 47 11 בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו:
Ezekiel 47 12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פריו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה:
Ezekiel 47 13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים:
Ezekiel 47 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ הזאת לכם בנחלה:
Ezekiel 47 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה:
Ezekiel 47 16 חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן:
Ezekiel 47 17 והיה גבול מן הים חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון:
Ezekiel 47 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדו ואת פאת קדימה:
Ezekiel 47 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה:
Ezekiel 47 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח לבוא חמת זאת פאת ים:
Ezekiel 47 21 וחלקתם את הארץ הזאת לכם לשבטי ישראל:
Ezekiel 47 22 והיה תפלו אותה בנחלה לכם ולהגרים הגרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל:
Ezekiel 47 23 והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:
Ezekiel 48 1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד:
Ezekiel 48 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד:
Ezekiel 48 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד:
Ezekiel 48 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת ימה מנשה אחד:
Ezekiel 48 5 ועל גבול מנשה מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים אחד:
Ezekiel 48 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד:
Ezekiel 48 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד:
Ezekiel 48 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו:
Ezekiel 48 9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים:
Ezekiel 48 10 ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו:
Ezekiel 48 11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתי אשר לא תעו בתעות בני ישראל כאשר תעו הלוים:

Ezekiel 48 12 והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול הלוים:
Ezekiel 48 13 והלוים לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים:
Ezekiel 48 14 ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה:
Ezekiel 48 15 וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה:
Ezekiel 48 16 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים:
Ezekiel 48 17 והיה מגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים:
Ezekiel 48 18 והנותר בארך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיתה תבואתה ללחם לעבדי העיר:
Ezekiel 48 19 והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל:
Ezekiel 48 20 כל התרומה חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחזת העיר:
Ezekiel 48 21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני חמשה ועשרים אלף תרומה עד גבול קדימה וימה על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה:
Ezekiel 48 22 ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה:
Ezekiel 48 23 ויתר השבטים מפאת קדמה עד פאת ימה בנימן אחד:
Ezekiel 48 24 ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד:
Ezekiel 48 25 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה ישששכר אחד:
Ezekiel 48 26 ועל גבול ישששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד:
Ezekiel 48 27 ועל גבול זבולן מפאת קדמה עד פאת ימה גד אחד:
Ezekiel 48 28 ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול:
Ezekiel 48 29 זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה:
Ezekiel 48 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה:
Ezekiel 48 31 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד:
Ezekiel 48 32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד:
Ezekiel 48 33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער ישששכר אחד שער זבולן אחד:
Ezekiel 48 34 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד:
Ezekiel 48 35 סביב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Daniel

Daniel 1 1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה:
Daniel 1 2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו:
Daniel 1 3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים:
Daniel 1 4 ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים:
Daniel 1 5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך:
Daniel 1 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה:
Daniel 1 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו:
Daniel 1 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל:
Daniel 1 9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים:
Daniel 1 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך:
Daniel 1 11 ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה:
Daniel 1 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה:
Daniel 1 13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך:
Daniel 1 14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה:
Daniel 1 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריאי בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך:
Daniel 1 16 ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים:
Daniel 1 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות:
Daniel 1 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר:
Daniel 1 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך:
Daniel 1 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו:
Daniel 1 21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:
Daniel 2 1 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו:
Daniel 2 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך:
Daniel 2 3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום:
Daniel 2 4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך ופשרא נחוא:
Daniel 2 5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתא מני אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון:
Daniel 2 6 והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני:
Daniel 2 7 ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה:
Daniel 2 8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא:
Daniel 2 9 די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוננני:
Daniel 2 10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי:
Daniel 2 11 ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא איתוהי:
Daniel 2 12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בבל:
Daniel 2 13 ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Daniel 2 14 באדין דניאל התיב עטא וטעם לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל:
Daniel 2 15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך לדניאל:
Daniel 2 16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן ינתן לה ופשרא להחויה למלכא:
Daniel 2 17 אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה חברוהי מלתא הודע:
Daniel 2 18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל:
Daniel 2 19 אדין לדניאל בחזוא די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא:
Daniel 2 20 ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא:
Daniel 2 21 והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה:
Daniel 2 22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא:
Daniel 2 23 לך אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא:
Daniel 2 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא:
Daniel 2 25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא יהודע:
Daniel 2 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר האיתיך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה:
Daniel 2 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה למלכא:
Daniel 2 28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא:
Daniel 2 29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא:
Daniel 2 30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע:
Daniel 2 31 אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל:
Daniel 2 32 הוא צלמא ראשה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש:
Daniel 2 33 שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די פרזל ומנהון די חסף:
Daniel 2 34 חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון:
Daniel 2 35 באדין דקו כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא:
Daniel 2 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא:
Daniel 2 37 אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך:
Daniel 2 38 ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא ראשה די דהבא:
Daniel 2 39 ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא:
Daniel 2 40 ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל אלין תדק ותרע:
Daniel 2 41 ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא:
Daniel 2 42 ואצבעת רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה:
Daniel 2 43 די חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא:
Daniel 2 44 וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמיא:
Daniel 2 45 כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין והדקת פרזלא נחשא חספא

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

כספא ודהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן פשרה:
Daniel 2 46 באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה:
Daniel 2 47 ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה:
Daniel 2 48 אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל:
Daniel 2 49 ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא:
Daniel 3 1 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל:
Daniel 3 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא:
Daniel 3 3 באדין מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר:
Daniel 3 4 וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא:
Daniel 3 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא:
Daniel 3 6 ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא:
Daniel 3 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנטרין וכל זני זמרא נפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא:
Daniel 3 8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא:
Daniel 3 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי:
Daniel 3 10 אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא:
Daniel 3 11 ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא:
Daniel 3 12 איתי גברין יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין:
Daniel 3 13 באדין נבוכדנצר ברגז וחמה אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא:
Daniel 3 14 ענה נבכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין:
Daniel 3 15 כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה שעתה תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון מן ידי:
Daniel 3 16 ענו שדרך מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנה על דנה פתגם להתבותך:
Daniel 3 17 הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב:
Daniel 3 18 והן לא ידיע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא נסגד:
Daniel 3 19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה למזיה:
Daniel 3 20 ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא:
Daniel 3 21 באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא:
Daniel 3 22 כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירא גבריא אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די נורא:
Daniel 3 23 וגבריא אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא מכפתין:
Daniel 3 24 אדין נבוכדנצר מלכא תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא:
Daniel 3 25 ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיא דמה לבר אלהין:
Daniel 3 26 באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך מישך ועבד נגו מן גוא נורא:

Daniel 3 27 ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון:
Daniel 3 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה להן לאלההון:
Daniel 3 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישך ועבד נגוא הדמין יתעבד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחרן די יכל להצלה כדנה:
Daniel 3 30 באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו במדינת בבל:
Daniel 4 1 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא:
Daniel 4 2 אתיא ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה:
Daniel 4 3 אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר:
Daniel 4 4 אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי:
Daniel 4 5 חלם חזית וידחלנני והרהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני:
Daniel 4 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא יהודענני:
Daniel 4 7 באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא וחלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי:
Daniel 4 8 ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת:
Daniel 4 9 בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר:
Daniel 4 10 וחזוי ראשי על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגוא ארעא ורומה שגיא:
Daniel 4 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא:
Daniel 4 12 עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידרון צפרי שמיא ומנה יתזין כל בשרא:
Daniel 4 13 חזה הוית בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת:
Daniel 4 14 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי:
Daniel 4 15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה בעשב ארעא:
Daniel 4 16 לבבה מן אנושא ישנון ולבב חיוה יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי:
Daniel 4 17 בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה:
Daniel 4 18 דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך:
Daniel 4 19 אדין דניאל די שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך:
Daniel 4 20 אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא:
Daniel 4 21 ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא:
Daniel 4 22 אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא:
Daniel 4 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי:
Daniel 4 24 דנה פשרא מלכא וגזרת עליא היא די מטת על מראי מלכא:
Daniel 4 25 ולך טרדין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה:
Daniel 4 26 ודי אמרו למשבק עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא:
Daniel 4 27 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלותך:
Daniel 4 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא:
Daniel 4 29 לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה:
Daniel 4 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכו בתקף חסני וליקר הדרי:
Daniel 4 31 עוד מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא מלכותה עדת מנך:

Daniel 4 32 ומן אנשא לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה:
Daniel 4 33 בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין:
Daniel 4 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר:
Daniel 4 35 וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת:
Daniel 4 36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי:
Daniel 4 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה:
Daniel 5 1 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה:
Daniel 5 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה:
Daniel 5 3 באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה:
Daniel 5 4 אשתיו חמרא ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא:
Daniel 5 5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה די כתבה:
Daniel 5 6 אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן:
Daniel 5 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמונכא די דהבא על צוארה ותלתי במלכותא ישלט:
Daniel 5 8 אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא:
Daniel 5 9 אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין:
Daniel 5 10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו:
Daniel 5 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימה אבוך מלכא:
Daniel 5 12 כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יהחוה:
Daniel 5 13 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד:
Daniel 5 14 ושמעת עליך די רוח אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך:
Daniel 5 15 וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויה:
Daniel 5 16 ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתני ארגונא תלבש והמונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט:
Daniel 5 17 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה:
Daniel 5 18 אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנצר אבוך:
Daniel 5 19 ומן רבותא די יהב לה כל עממיא אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל:
Daniel 5 20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה:
Daniel 5 21 ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבה יהקים עליה:
Daniel 5 22 ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת:
Daniel 5 23 ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך ואנתה ורברביך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאלהי כספא ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבחת ולאלהא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת:
Daniel 5 24 באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים:
Daniel 5 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין:
Daniel 5 26 דנה פשר מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה:
Daniel 5 27 תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר:

Daniel 5 28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס:
Daniel 5 29 באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונכא די דהבא על צוארה והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא במלכותא:
Daniel 5 30 בה בליליא קטיל בלאשצר מלכא כשדיא:
Daniel 5 31 ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין:
Daniel 6 1 שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא:
Daniel 6 2 ועלא מנהון סרכין תלתא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק:
Daniel 6 3 אדין דניאל דנה הוא מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא:
Daniel 6 4 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי:
Daniel 6 5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה כל עלא להן השכחנה עלוהי בדת אלהה:
Daniel 6 6 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי:
Daniel 6 7 אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא:
Daniel 6 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא:
Daniel 6 9 כל קבל דנה מלכא דריוש רשם כתבא ואסרא:
Daniel 6 10 ודניאל כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה:
Daniel 6 11 אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהה:
Daniel 6 12 באדין קריבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא תעדא:
Daniel 6 13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה:
Daniel 6 14 אדין מלכא כדי מלתא שמע שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי שמשא הוא משתדר להצלותה:
Daniel 6 15 באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניה:
Daniel 6 16 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך:
Daniel 6 17 והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל:
Daniel 6 18 אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי:
Daniel 6 19 באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא די אריותא אזל:
Daniel 6 20 וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח לה בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא:
Daniel 6 21 אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי:
Daniel 6 22 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיך מלכא חבולה לא עבדת:
Daniel 6 23 באדין מלכא שגיא טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה:
Daniel 6 24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו:
Daniel 6 25 באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא:
Daniel 6 26 מן קדמי שים טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלטנה עד סופא:
Daniel 6 27 משיזב ומצל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזיב לדניאל מן יד אריותא:
Daniel 6 28 ודניאל דנה הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:
Daniel 7 1 בשנת חדה לבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Daniel 7 2 ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי שמיא מגיחן לימא רבא:
Daniel 7 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא:
Daniel 7 4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש יהיב לה:
Daniel 7 5 וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא:
Daniel 7 6 באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה:
Daniel 7 7 באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיה דחילה ואימתני ותקיפא יתירא ושנין די פרזל לה רברבן אכלה ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה:
Daniel 7 8 משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן:
Daniel 7 9 חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק:
Daniel 7 10 נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו:
Daniel 7 11 חזה הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא:
Daniel 7 12 ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן:
Daniel 7 13 חזה הוית בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוה ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי:
Daniel 7 14 ולה יהיב שלטן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל:
Daniel 7 15 אתכרית רוחי אנה דניאל בגוא נדנה וחזוי ראשי יבהלנני:
Daniel 7 16 קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודעננני:
Daniel 7 17 אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא:
Daniel 7 18 ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיא:
Daniel 7 19 אדין צבית ליצבא על חיותא רביעיתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל וטפריה די נחש אכלה מדקה ושארא ברגליה רפסה:
Daniel 7 20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה:
Daniel 7 21 חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון:
Daniel 7 22 עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא מטה ומלכותא החסנו קדישין:
Daniel 7 23 כן אמר חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה:
Daniel 7 24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפל:
Daniel 7 25 ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן:
Daniel 7 26 ודינא יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא:
Daniel 7 27 ומלכותה ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון:
Daniel 7 28 עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת:
Daniel 8 1 בשנת שלוש למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה:
Daniel 8 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אובל אולי:
Daniel 8 3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרנה:
Daniel 8 4 ראיתי את האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצנו והגדיל:
Daniel 8 5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו:
Daniel 8 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Daniel 8 7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו:
Daniel 8 8 וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים:
Daniel 8 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי:
Daniel 8 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן הכוכבים ותרמסם:
Daniel 8 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו:
Daniel 8 12 וצבא תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה:
Daniel 8 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס:
Daniel 8 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש:
Daniel 8 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר:
Daniel 8 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז את המראה:
Daniel 8 17 ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון:
Daniel 8 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי:
Daniel 8 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ:
Daniel 8 20 האיל אשר ראית בעל הקרנים מלכי מדי ופרס:
Daniel 8 21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון:
Daniel 8 22 והנשברת ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו:
Daniel 8 23 ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עז פנים ומבין חידות:
Daniel 8 24 ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים:
Daniel 8 25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר:
Daniel 8 26 ומראה הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם החזון כי לימים רבים:
Daniel 8 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:
Daniel 9 1 בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים:
Daniel 9 2 בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה:
Daniel 9 3 ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר:
Daniel 9 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:
Daniel 9 5 חטאנו ועוינו והרשענו ומרדנו וסור ממצותך וממשפטיך:
Daniel 9 6 ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו ואבתינו ואל כל עם הארץ:
Daniel 9 7 לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה וליושבי ירושלם ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו בך:
Daniel 9 8 יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך:
Daniel 9 9 לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו:
Daniel 9 10 ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים:
Daniel 9 11 וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו:
Daniel 9 12 ויקם את דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם:
Daniel 9 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך:
Daniel 9 14 וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו:
Daniel 9 15 ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו:
Daniel 9 16 אדני ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו:
Daniel 9 17 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם למען אדני:
Daniel 9 18 הטה אלהי אזנך ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים:
Daniel 9 19 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
Daniel 9 20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי:
Daniel 9 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב:
Daniel 9 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה:
Daniel 9 23 בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן במראה:
Daniel 9 24 שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים:
Daniel 9 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים:
Daniel 9 26 ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות:
Daniel 9 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על שמם:
Daniel 10 1 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה:
Daniel 10 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל שלשה שבעים ימים:
Daniel 10 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר ויין לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים:
Daniel 10 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל:
Daniel 10 5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז:
Daniel 10 6 וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון:
Daniel 10 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא:
Daniel 10 8 ואני נשארתי לבדי וארא את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח:
Daniel 10 9 ואשמע את קול דבריו וכשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה:
Daniel 10 10 והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי:
Daniel 10 11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרעיד:
Daniel 10 12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך:
Daniel 10 13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס:
Daniel 10 14 ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים:
Daniel 10 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי:
Daniel 10 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח:
Daniel 10 17 והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמה לא נשארה בי:
Daniel 10 18 ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני:
Daniel 10 19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני:
Daniel 10 20 ויאמר הידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא:
Daniel 10 21 אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:
Daniel 11 1 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי למחזיק ולמעוז לו:
Daniel 11 2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו יעיר הכל את מלכות יון:
Daniel 11 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו:

Daniel 11 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה:
Daniel 11 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו:
Daniel 11 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים:
Daniel 11 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק:
Daniel 11 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון:
Daniel 11 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו:
Daniel 11 10 ובנו יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו עד מעזה:
Daniel 11 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו:
Daniel 11 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז:
Daniel 11 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב:
Daniel 11 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו:
Daniel 11 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד:
Daniel 11 16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידו:
Daniel 11 17 וישם פניו לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה ולא תעמד ולא לו תהיה:
Daniel 11 18 וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית קציץ חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו:
Daniel 11 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא:
Daniel 11 20 ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה:
Daniel 11 21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות:
Daniel 11 22 וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית:
Daniel 11 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי:
Daniel 11 24 בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבתיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתיו ועד עת:
Daniel 11 25 ויער כחו ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות:
Daniel 11 26 ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו חללים רבים:
Daniel 11 27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד:
Daniel 11 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו:
Daniel 11 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרנה:
Daniel 11 30 ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש:
Daniel 11 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משומם:
Daniel 11 32 ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו:
Daniel 11 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים:
Daniel 11 34 ובהכשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות:
Daniel 11 35 ומן המשכילים יכשלו לצרוף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד:
Daniel 11 36 ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה נעשתה:
Daniel 11 37 ועל אלהי אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל:
Daniel 11 38 ולאלה מעזים על כנו יכבד ולאלוה אשר לא ידעהו אבתיו יכבד בזהב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות:
Daniel 11 39 ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשילם ברבים ואדמה יחלק במחיר:
Daniel 11 40 ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר:
Daniel 11 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון:
Daniel 11 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה:
Daniel 11 43 ומשל במכמני הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו:
Daniel 11 44 ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים:
Daniel 11 45 ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:
Daniel 12 1 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר:
Daniel 12 2 ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם:
Daniel 12 3 והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד:
Daniel 12 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת:
Daniel 12 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר:
Daniel 12 6 ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות:
Daniel 12 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה:
Daniel 12 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה:
Daniel 12 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ:
Daniel 12 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו:
Daniel 12 11 ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמם ימים אלף מאתים ותשעים:
Daniel 12 12 אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה:
Daniel 12 13 ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Hosea

Hosea 1 1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל:
Hosea 1 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה:
Hosea 1 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן:
Hosea 1 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל:
Hosea 1 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל:
Hosea 1 6 ותהר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם:
Hosea 1 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים:
Hosea 1 8 ותגמל את לא רחמה ותהר ותלד בן:
Hosea 1 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם:
Hosea 1 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:
Hosea 1 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:
Hosea 2 1 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה:
Hosea 2 2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין שדיה:
Hosea 2 3 פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא:
Hosea 2 4 ואת בניה לא ארחם כי בני זנונים המה:
Hosea 2 5 כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי:
Hosea 2 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא:
Hosea 2 7 ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה:
Hosea 2 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל:
Hosea 2 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה:
Hosea 2 10 ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי:
Hosea 2 11 והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה:
Hosea 2 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתים ליער ואכלתם חית השדה:
Hosea 2 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחליתה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה:
Hosea 2 14 לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה:
Hosea 2 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים:
Hosea 2 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי:
Hosea 2 17 והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם:
Hosea 2 18 וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח:
Hosea 2 19 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
Hosea 2 20 וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה:
Hosea 2 21 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ:
Hosea 2 22 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את יזרעאל:
Hosea 2 23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:
Hosea 3 1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אשישי ענבים:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Hosea 3 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים:
Hosea 3 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך:
Hosea 3 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:
Hosea 3 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:
Hosea 4 1 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעת אלהים בארץ:
Hosea 4 2 אלה וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נגעו:
Hosea 4 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו:
Hosea 4 4 אך איש אל ירב ואל יוכח איש ועמך כמריבי כהן:
Hosea 4 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך:
Hosea 4 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת אלהיך אשכח בניך גם אני:
Hosea 4 7 כרבם כן חטאו לי כבודם בקלון אמיר:
Hosea 4 8 חטאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו:
Hosea 4 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו:
Hosea 4 10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר:
Hosea 4 11 זנות ויין ותירוש יקח לב:
Hosea 4 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויזנו מתחת אלהיהם:
Hosea 4 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה בנותיכם וכלותיכם תנאפנה:
Hosea 4 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט:
Hosea 4 15 אם זנה אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה:
Hosea 4 16 כי כפרה סררה סרר ישראל עתה ירעם יהוה ככבש במרחב:
Hosea 4 17 חבור עצבים אפרים הנח לו:
Hosea 4 18 סר סבאם הזנה הזנו אהבו הבו קלון מגניה:
Hosea 4 19 צרר רוח אותה בכנפיה ויבשו מזבחותם:
Hosea 5 1 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור:
Hosea 5 2 ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם:
Hosea 5 3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל:
Hosea 5 4 לא יתנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו:
Hosea 5 5 וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם:
Hosea 5 6 בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם:
Hosea 5 7 ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקיהם:
Hosea 5 8 תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריך בנימין:
Hosea 5 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה:
Hosea 5 10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי:
Hosea 5 11 עשוק אפרים רצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי צו:
Hosea 5 12 ואני כעש לאפרים וכרקב לבית יהודה:
Hosea 5 13 וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור:
Hosea 5 14 כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטרף ואלך אשא ואין מציל:
Hosea 5 15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר יאשמו ובקשו פני בצר להם ישחרנני:
Hosea 6 1 לכו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך ויחבשנו:
Hosea 6 2 יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו:
Hosea 6 3 ונדעה נרדפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כגשם לנו כמלקוש יורה ארץ:
Hosea 6 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר וכטל משכים הלך:
Hosea 6 5 על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטיך אור יצא:
Hosea 6 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות:
Hosea 6 7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי:
Hosea 6 8 גלעד קרית פעלי און עקבה מדם:
Hosea 6 9 וכחכי איש גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hosea 6 10 בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל:
Hosea 6 11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי:
Hosea 7 1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גדוד בחוץ:
Hosea 7 2 ובל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגד פני היו:
Hosea 7 3 ברעתם ישמחו מלך ובכחשיהם שרים:
Hosea 7 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישבות מעיר מלוש בצק עד חמצתו:
Hosea 7 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך ידו את לצצים:
Hosea 7 6 כי קרבו כתנור לבם בארבם כל הלילה ישן אפהם בקר הוא בער כאש להבה:
Hosea 7 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי:
Hosea 7 8 אפרים בעמים הוא יתבולל אפרים היה עגה בלי הפוכה:
Hosea 7 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע:
Hosea 7 10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת:
Hosea 7 11 ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלכו:
Hosea 7 12 כאשר ילכו אפרוש עליהם רשתי כעוף השמים אורידם איסרם כשמע לעדתם:
Hosea 7 13 אוי להם כי נדדו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים:
Hosea 7 14 ולא זעקו אלי בלבם כי יילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי:
Hosea 7 15 ואני יסרתי חזקתי זרועתם ואלי יחשבו רע:
Hosea 7 16 ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים:
Hosea 8 1 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו:
Hosea 8 2 לי יזעקו אלהי ידענוך ישראל:
Hosea 8 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו:
Hosea 8 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת:
Hosea 8 5 זנח עגלך שמרון חרה אפי בם עד מתי לא יוכלו נקין:
Hosea 8 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון:
Hosea 8 7 כי רוח יזרעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמח בלי יעשה קמח אולי יעשה זרים יבלעהו:
Hosea 8 8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו:
Hosea 8 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים התנו אהבים:
Hosea 8 10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים:
Hosea 8 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא:
Hosea 8 12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו:
Hosea 8 13 זבחי הבהבי יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאותם המה מצרים ישובו:
Hosea 8 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערים בצרות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנתיה:
Hosea 9 1 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן:
Hosea 9 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה:
Hosea 9 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו:
Hosea 9 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בית יהוה:
Hosea 9 5 מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה:
Hosea 9 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם:
Hosea 9 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה:
Hosea 9 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו:
Hosea 9 9 העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חטאתם:
Hosea 9 10 כענבים במדבר מצאתי ישראל כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם המה באו בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם:
Hosea 9 11 אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהריון:
Hosea 9 12 כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם:
Hosea 9 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו:
Hosea 9 14 תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכיל ושדים צמקים:
Hosea 9 15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים:

Hosea 9 16 הכה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי בטנם:
Hosea 9 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדדים בגוים:
Hosea 10 1 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטיבו מצבות:
Hosea 10 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם:
Hosea 10 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו:
Hosea 10 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי:
Hosea 10 5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו:
Hosea 10 6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעצתו:
Hosea 10 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים:
Hosea 10 8 ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו:
Hosea 10 9 מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה:
Hosea 10 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם:
Hosea 10 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב:
Hosea 10 12 זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם:
Hosea 10 13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך:
Hosea 10 14 וקאם שאון בעמך וכל מבצריך יושד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים רטשה:
Hosea 10 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:
Hosea 11 1 כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני:
Hosea 11 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרון:
Hosea 11 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים:
Hosea 11 4 בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל:
Hosea 11 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב:
Hosea 11 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם:
Hosea 11 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראהו יחד לא ירומם:
Hosea 11 8 איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי:
Hosea 11 9 לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר:
Hosea 11 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים:
Hosea 11 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה:
Hosea 11 12 סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:
Hosea 12 1 אפרים רעה רוח ורדף קדים כל היום כזב ושד ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים יובל:
Hosea 12 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו:
Hosea 12 3 בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים:
Hosea 12 4 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו:
Hosea 12 5 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו:
Hosea 12 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד:
Hosea 12 7 כנען בידו מאזני מרמה לעשק אהב:
Hosea 12 8 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא:
Hosea 12 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד:
Hosea 12 10 ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה:
Hosea 12 11 אם גלעד און אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלים על תלמי שדי:
Hosea 12 12 ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר:
Hosea 12 13 ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר:
Hosea 12 14 הכעיס אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:
Hosea 13 1 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת:
Hosea 13 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון:

Hosea 13 3 לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה:
Hosea 13 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי:
Hosea 13 5 אני ידעתיך במדבר בארץ תלאבות:
Hosea 13 6 כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבם על כן שכחוני:
Hosea 13 7 ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור:
Hosea 13 8 אפגשם כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם:
Hosea 13 9 שחתך ישראל כי בי בעזרך:
Hosea 13 10 אהי מלכך אפוא ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים:
Hosea 13 11 אתן לך מלך באפי ואקח בעברתי:
Hosea 13 12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו:
Hosea 13 13 חבלי יולדה יבאו לו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים:
Hosea 13 14 מיד שאול אפדם ממות אגאלם אהי דבריך מות אהי קטבך שאול נחם יסתר מעיני:
Hosea 13 15 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה:
Hosea 13 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירטשו והריותיו יבקעו:
Hosea 14 1 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך:
Hosea 14 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו:
Hosea 14 3 אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום:
Hosea 14 4 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
Hosea 14 5 אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון:
Hosea 14 6 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון:
Hosea 14 7 ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון:
Hosea 14 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא:
Hosea 14 9 מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Joel

Joel 1 1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל:
Joel 1 2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבתיכם:
Joel 1 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר:
Joel 1 4 יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל:
Joel 1 5 הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם:
Joel 1 6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לביא לו:
Joel 1 7 שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבינו שריגיה:
Joel 1 8 אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה:
Joel 1 9 הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה:
Joel 1 10 שדד שדה אבלה אדמה כי שדד דגן הוביש תירוש אמלל יצהר:
Joel 1 11 הבישו אכרים הילילו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה:
Joel 1 12 הגפן הובישה והתאנה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם:
Joel 1 13 חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך:
Joel 1 14 קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה:
Joel 1 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא:
Joel 1 16 הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל:
Joel 1 17 עבשו פרדות תחת מגרפתיהם נשמו אצרות נהרסו ממגרות כי הביש דגן:
Joel 1 18 מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו:
Joel 1 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה:
Joel 1 20 גם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר:
Joel 2 1 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ירגזו כל ישבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב:
Joel 2 2 יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמהו לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור ודור:
Joel 2 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו:
Joel 2 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון:
Joel 2 5 כקול מרכבות על ראשי ההרים ירקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה:
Joel 2 6 מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארור:
Joel 2 7 כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם:
Joel 2 8 ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו:
Joel 2 9 בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב:
Joel 2 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:
Joel 2 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו:
Joel 2 12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד:
Joel 2 13 וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
Joel 2 14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם:
Joel 2 15 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה:
Joel 2 16 אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה:
Joel 2 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם:
Joel 2 18 ויקנא יהוה לארצו ויחמל על עמו:
Joel 2 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים:
Joel 2 20 ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות:
Joel 2 21 אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Joel 2 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם:
Joel 2 23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון:
Joel 2 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר:
Joel 2 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם:
Joel 2 26 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם:
Joel 2 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:
Joel 2 28 והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזינות יראו:
Joel 2 29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי:
Joel 2 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן:
Joel 2 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:
Joel 2 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:
Joel 3 1 כי הנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם:
Joel 3 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו:
Joel 3 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתו:
Joel 3 4 וגם מה אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם:
Joel 3 5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם:
Joel 3 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם:
Joel 3 7 הנני מעירם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי גמלכם בראשכם:
Joel 3 8 ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר:
Joel 3 9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים יגשו יעלו כל אנשי המלחמה:
Joel 3 10 כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור אני:
Joel 3 11 עושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך:
Joel 3 12 יעורו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב:
Joel 3 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם:
Joel 3 14 המונים המונים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ:
Joel 3 15 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:
Joel 3 16 ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל:
Joel 3 17 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד:
Joel 3 18 והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים:
Joel 3 19 מצרים לשממה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם:
Joel 3 20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור:
Joel 3 21 ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Amos

Amos 1 1 דברי עמוס אשר היה בנקדים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש:
Amos 1 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל:
Amos 1 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד:
Amos 1 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנות בן הדד:
Amos 1 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלו עם ארם קירה אמר יהוה:
Amos 1 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום:
Amos 1 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנתיה:
Amos 1 8 והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה:
Amos 1 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים:
Amos 1 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכלה ארמנותיה:
Amos 1 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח:
Amos 1 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה:
Amos 1 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם:
Amos 1 14 והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה:
Amos 1 15 והלך מלכם בגולה הוא ושריו יחדו אמר יהוה:
Amos 2 1 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד:
Amos 2 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר:
Amos 2 3 והכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרוג עמו אמר יהוה:
Amos 2 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ויתעום כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם:
Amos 2 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם:
Amos 2 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים:
Amos 2 7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי:
Amos 2 8 ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתו בית אלהיהם:
Amos 2 9 ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת:
Amos 2 10 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי:
Amos 2 11 ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה:
Amos 2 12 ותשקו את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו:
Amos 2 13 הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר:
Amos 2 14 ואבד מנוס מקל וחזק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו:
Amos 2 15 ותפש הקשת לא יעמד וקל ברגליו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו:
Amos 2 16 ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:
Amos 3 1 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר:
Amos 3 2 רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם:
Amos 3 3 הילכו שנים יחדו בלתי אם נועדו:
Amos 3 4 הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממענתו בלתי אם לכד:
Amos 3 5 התפל צפור על פח הארץ ומוקש אין לה היעלה פח מן האדמה ולכוד לא ילכוד:
Amos 3 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Amos 3 7 כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים:
Amos 3 8 אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא:
Amos 3 9 השמיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה:
Amos 3 10 ולא ידעו עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם:
Amos 3 11 לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והורד ממך עזך ונבזו ארמנותיך:
Amos 3 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל אזן כן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש:
Amos 3 13 שמעו והעידו בבית יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות:
Amos 3 14 כי ביום פקדי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ:
Amos 3 15 והכיתי בית החרף על בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתים רבים נאם יהוה:
Amos 4 1 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה:
Amos 4 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה:
Amos 4 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה:
Amos 4 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם:
Amos 4 5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה:
Amos 4 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה:
Amos 4 7 וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא תמטיר עליה תיבש:
Amos 4 8 ונעו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה:
Amos 4 9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה:
Amos 4 10 שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא שבתם עדי נאם יהוה:
Amos 4 11 הפכתי בכם כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה:
Amos 4 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אלהיך ישראל:
Amos 4 13 כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו:
Amos 5 1 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל:
Amos 5 2 נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקימה:
Amos 5 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאיר מאה והיוצאת מאה תשאיר עשרה לבית ישראל:
Amos 5 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו:
Amos 5 5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון:
Amos 5 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל:
Amos 5 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחו:
Amos 5 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו:
Amos 5 9 המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא:
Amos 5 10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו:
Amos 5 11 לכן יען בושסכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בניתם ולא תשבו בם כרמי חמד נטעתם ולא תשתו את יינם:
Amos 5 12 כי ידעתי רבים פשעיכם ועצמים חטאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער הטו:
Amos 5 13 לכן המשכיל בעת ההיא ידם כי עת רעה היא:
Amos 5 14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם:
Amos 5 15 שנאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף:
Amos 5 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי:

Amos 5 17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה:
Amos 5 18 הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור:
Amos 5 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש:
Amos 5 20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו:
Amos 5 21 שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיכם:
Amos 5 22 כי אם תעלו לי עלות ומנחתיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט:
Amos 5 23 הסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע:
Amos 5 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן:
Amos 5 25 הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל:
Amos 5 26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם:
Amos 5 27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:
Amos 6 1 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל:
Amos 6 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה
אם רב גבולם מגבלכם:
Amos 6 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס:
Amos 6 4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק:
Amos 6 5 הפרטים על פי הנבל כדויד חשבו להם כלי שיר:
Amos 6 6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף:
Amos 6 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרזח סרוחים:
Amos 6 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את גאון יעקב וארמנתיו
שנאתי והסגרתי עיר ומלאה:
Amos 6 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו:
Amos 6 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר
אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה:
Amos 6 11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים:
Amos 6 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בבקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה:
Amos 6 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקנו לקחנו לנו קרנים:
Amos 6 14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת
עד נחל הערבה:
Amos 7 1 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלקש והנה לקש אחר גזי המלך:
Amos 7 2 והיה אם כלה לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן
הוא:
Amos 7 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה:
Amos 7 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את
החלק:
Amos 7 5 ואמר אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא:
Amos 7 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה:
Amos 7 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובידו אנך:
Amos 7 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי
ישראל לא אוסיף עוד עבור לו:
Amos 7 9 ונשמו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב:
Amos 7 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית
ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו:
Amos 7 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:
Amos 7 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא:
Amos 7 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא:
Amos 7 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס
שקמים:
Amos 7 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל:
Amos 7 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק:
Amos 7 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק
ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:
Amos 8 1 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ:
Amos 8 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא
אוסיף עוד עבור לו:

Amos 8 3 והילילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הס:
Amos 8 4 שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ:
Amos 8 5 לאמר מתי יעבר החדש ונשבירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה:
Amos 8 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשביר:
Amos 8 7 נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם:
Amos 8 8 העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים:
Amos 8 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור:
Amos 8 10 והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר:
Amos 8 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה:
Amos 8 12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו:
Amos 8 13 ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא:
Amos 8 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:
Amos 9 1 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט:
Amos 9 2 אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם:
Amos 9 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם:
Amos 9 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה:
Amos 9 5 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים:
Amos 9 6 הבונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו:
Amos 9 7 הלוא כבני כשיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר:
Amos 9 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאה והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה:
Amos 9 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ:
Amos 9 10 בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדינו הרעה:
Amos 9 11 ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם:
Amos 9 12 למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת:
Amos 9 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע והטיפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה:
Amos 9 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם:
Amos 9 15 ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Obadiah

Obad 1 1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה:
Obad 1 2 הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד:
Obad 1 3 זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ:
Obad 1 4 אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה:
Obad 1 5 אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות:
Obad 1 6 איך נחפשו עשו נבעו מצפניו:
Obad 1 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו:
Obad 1 8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו:
Obad 1 9 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל:
Obad 1 10 מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם:
Obad 1 11 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו ועל ירושלם ידו גורל גם אתה כאחד מהם:
Obad 1 12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה:
Obad 1 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו:
Obad 1 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה:
Obad 1 15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך:
Obad 1 16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו:
Obad 1 17 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם:
Obad 1 18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר:
Obad 1 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד:
Obad 1 20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב:
Obad 1 21 ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Jonah

Jonah 1 1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר:
Jonah 1 2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני:
Jonah 1 3 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה:
Jonah 1 4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר:
Jonah 1 5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם:
Jonah 1 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:
Jonah 1 7 ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה:
Jonah 1 8 ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה:
Jonah 1 9 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה:
Jonah 1 10 וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם:
Jonah 1 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:
Jonah 1 12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:
Jonah 1 13 ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:
Jonah 1 14 ויקראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר חפצת עשית:
Jonah 1 15 וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מזעפו:
Jonah 1 16 וייראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים:
Jonah 1 17 וימן יהוה דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:
Jonah 2 1 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה:
Jonah 2 2 ויאמר קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי:
Jonah 2 3 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו:
Jonah 2 4 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך:
Jonah 2 5 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי:
Jonah 2 6 לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי:
Jonah 2 7 בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך:
Jonah 2 8 משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו:
Jonah 2 9 ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה:
Jonah 2 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה:
Jonah 3 1 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר:
Jonah 3 2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך:
Jonah 3 3 ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:
Jonah 3 4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת:
Jonah 3 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:
Jonah 3 6 ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר:
Jonah 3 7 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו:
Jonah 3 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם:
Jonah 3 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד:
Jonah 3 10 וירא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:
Jonah 4 1 וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו:
Jonah 4 2 ויתפלל אל יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:
Jonah 4 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיי:
Jonah 4 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך:
Jonah 4 5 ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר:
Jonah 4 6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:
Jonah 4 7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש:
Jonah 4 8 ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחיי:
Jonah 4 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
Jonah 4 10 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה ובן לילה אבד:
Jonah 4 11 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Micah

Micah 1 1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלם:
Micah 1 2 שמעו עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו:
Micah 1 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ:
Micah 1 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד:
Micah 1 5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם:
Micah 1 6 ושמתי שמרון לעי השדה למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסדיה אגלה:
Micah 1 7 וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו:
Micah 1 8 על זאת אספדה ואיליליה אילכה שילל וערום אעשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה:
Micah 1 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם:
Micah 1 10 בגת אל תגידו בכו אל תבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי:
Micah 1 11 עברי לכם יושבת שפיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית האצל יקח מכם עמדתו:
Micah 1 12 כי חלה לטוב יושבת מרות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם:
Micah 1 13 רתם המרכבה לרכש יושבת לכיש ראשית חטאת היא לבת ציון כי בך נמצאו פשעי ישראל:
Micah 1 14 לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל:
Micah 1 15 עד הירש אביי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל:
Micah 1 16 קרחי וגזי על בני תענוגיך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך:
Micah 2 1 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם:
Micah 2 2 וחמדו שדות וגזלו ובתים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו:
Micah 2 3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארתיכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא:
Micah 2 4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונהה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יחלק:
Micah 2 5 לכן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה:
Micah 2 6 אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות:
Micah 2 7 האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך:
Micah 2 8 ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה:
Micah 2 9 נשי עמי תגרשון מבית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם:
Micah 2 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ:
Micah 2 11 לו איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך לייין ולשכר והיה מטיף העם הזה:
Micah 2 12 אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה כעדר בתוך הדברו תהימנה מאדם:
Micah 2 13 עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהוה בראשם:
Micah 3 1 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט:
Micah 3 2 שנאי טוב ואהבי רעה גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם:
Micah 3 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת:
Micah 3 4 אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם:
Micah 3 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה:
Micah 3 6 לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום:
Micah 3 7 ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים:
Micah 3 8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו:
Micah 3 9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו:
Micah 3 10 בנה ציון בדמים וירושלם בעולה:
Micah 3 11 ראשיה בשחד ישפטו וכהניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה:
Micah 3 12 לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:
Micah 4 1 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים:
Micah 4 2 והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם:
Micah 4 3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבתיהם לאתים וחניתתיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה:
Micah 4 4 וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר:
Micah 4 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד:
Micah 4 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי:
Micah 4 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם:
Micah 4 8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם:
Micah 4 9 עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה:
Micah 4 10 חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך:
Micah 4 11 ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו:
Micah 4 12 והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה:
Micah 4 13 קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ:
Micah 5 1 עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל:
Micah 5 2 ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם:
Micah 5 3 לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובון על בני ישראל:
Micah 5 4 ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ:
Micah 5 5 והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנתינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם:
Micah 5 6 ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו:
Micah 5 7 והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם:
Micah 5 8 והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל:
Micah 5 9 תרם ידך על צריך וכל איביך יכרתו:
Micah 5 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבתיך:
Micah 5 11 והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך:
Micah 5 12 והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך:
Micah 5 13 והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך:
Micah 5 14 ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך:
Micah 5 15 ועשיתי באף ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו:
Micah 6 1 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים ותשמענה הגבעות קולך:
Micah 6 2 שמעו הרים את ריב יהוה והאתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל יתוכח:
Micah 6 3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיך ענה בי:
Micah 6 4 כי העלתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים:
Micah 6 5 עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יהוה:
Micah 6 6 במה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה:
Micah 6 7 הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי:
Micah 6 8 הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך:
Micah 6 9 קול יהוה לעיר יקרא ותושיה יראה שמך שמעו מטה ומי יעדה:
Micah 6 10 עוד האש בית רשע אצרות רשע ואיפת רזון זעומה:
Micah 6 11 האזכה במאזני רשע ובכיס אבני מרמה:

Micah 6 12 אשר עשיריה מלאו חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפיהם:
Micah 6 13 וגם אני החליתי הכותך השמם על חטאתך:
Micah 6 14 אתה תאכל ולא תשבע וישחך בקרבך ותסג ולא תפליט ואשר תפלט לחרב אתן:
Micah 6 15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין:
Micah 6 16 וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו:
Micah 7 1 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי:
Micah 7 2 אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם:
Micah 7 3 על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה:
Micah 7 4 טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם:
Micah 7 5 אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיך:
Micah 7 6 כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו:
Micah 7 7 ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי:
Micah 7 8 אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה אור לי:
Micah 7 9 זעף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו:
Micah 7 10 ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איו יהוה אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות:
Micah 7 11 יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק:
Micah 7 12 יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר:
Micah 7 13 והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם:
Micah 7 14 רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם:
Micah 7 15 כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:
Micah 7 16 יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה:
Micah 7 17 ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך:
Micah 7 18 מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
Micah 7 19 ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם:
Micah 7 20 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Nahum

Nahum 1 1 משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי:
Nahum 1 2 אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל חמה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו:
Nahum 1 3 יהוה ארך אפים וגדול כח ונקה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:
Nahum 1 4 גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל:
Nahum 1 5 הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל ישבי בה:
Nahum 1 6 לפני זעמו מי יעמוד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו:
Nahum 1 7 טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע חסי בו:
Nahum 1 8 ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חשך:
Nahum 1 9 מה תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה:
Nahum 1 10 כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא:
Nahum 1 11 ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל:
Nahum 1 12 כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגזו ועבר וענתך לא אענך עוד:
Nahum 1 13 ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק:
Nahum 1 14 וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות:
Nahum 1 15 הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבור בך בליעל כלה נכרת:
Nahum 2 1 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד:
Nahum 2 2 כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו:
Nahum 2 3 מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו:
Nahum 2 4 בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם כברקים ירוצצו:
Nahum 2 5 יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך:
Nahum 2 6 שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג:
Nahum 2 7 והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן:
Nahum 2 8 ונינוה כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה:
Nahum 2 9 בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה:
Nahum 2 10 בוקה ומבוקה ומבלקה ולב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור:
Nahum 2 11 איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד:
Nahum 2 12 אריה טרף בדי גרותיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף חריו ומענתיו טרפה:
Nahum 2 13 הנני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה:
Nahum 3 1 הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף:
Nahum 3 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה:
Nahum 3 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה יכשלו בגויתם:
Nahum 3 4 מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה:
Nahum 3 5 הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך:
Nahum 3 6 והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ושמתיך כראי:
Nahum 3 7 והיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך:
Nahum 3 8 התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל ים מים חומתה:
Nahum 3 9 כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך:
Nahum 3 10 גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים:
Nahum 3 11 גם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב:
Nahum 3 12 כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל:
Nahum 3 13 הנה עמך נשים בקרבך לאיביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך:
Nahum 3 14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן:
Nahum 3 15 שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה:
Nahum 3 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים ילק פשט ויעף:
Nahum 3 17 מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים:
Nahum 3 18 נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Nahum 3	19	אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Habakkuk

Hab 1 1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא:
Hab 1 2 עד אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק אליך חמס ולא תושיע:
Hab 1 3 למה תראני און ועמל תביט ושד וחמס לנגדי ויהי ריב ומדון ישא:
Hab 1 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשע מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל:
Hab 1 5 ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כי פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר:
Hab 1 6 כי הנני מקים את הכשדים הגוי המר והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת משכנות לא לו:
Hab 1 7 אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא:
Hab 1 8 וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו פרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול:
Hab 1 9 כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה ויאסף כחול שבי:
Hab 1 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה:
Hab 1 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו:
Hab 1 12 הלוא אתה מקדם יהוה אלהי קדשי לא נמות יהוה למשפט שמתו וצור להוכיח יסדתו:
Hab 1 13 טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו:
Hab 1 14 ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו:
Hab 1 15 כלה בחכה העלה יגרהו בחרמו ויאספהו במכמרתו על כן ישמח ויגיל:
Hab 1 16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה:
Hab 1 17 העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול:
Hab 2 1 על משמרתי אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה לראות מה ידבר בי ומה אשיב על תוכחתי:
Hab 2 2 ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למען ירוץ קורא בו:
Hab 2 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר:
Hab 2 4 הנה עפלה לא ישרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה:
Hab 2 5 ואף כי היין בוגד גבר יהיר ולא ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים:
Hab 2 6 הלוא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט:
Hab 2 7 הלוא פתע יקומו נשכיך ויקצו מזעזעיך והיית למשסות למו:
Hab 2 8 כי אתה שלות גוים רבים ישלוך כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה:
Hab 2 9 הוי בצע בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע:
Hab 2 10 יעצת בשת לביתך קצות עמים רבים וחוטא נפשך:
Hab 2 11 כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה:
Hab 2 12 הוי בנה עיר בדמים וכונן קריה בעולה:
Hab 2 13 הלוא הנה מאת יהוה צבאות וייגעו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעפו:
Hab 2 14 כי תמלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים:
Hab 2 15 הוי משקה רעהו מספח חמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם:
Hab 2 16 שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל תסוב עליך כוס ימין יהוה וקיקלון על כבודך:
Hab 2 17 כי חמס לבנון יכסך ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל ישבי בה:
Hab 2 18 מה הועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יצר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים:
Hab 2 19 הוי אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו:
Hab 2 20 ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ:
Hab 3 1 תפלה לחבקוק הנביא על שגינות:
Hab 3 2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור:
Hab 3 3 אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ:
Hab 3 4 ונגה כאור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hab 3 5 לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו:
Hab 3 6 עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ויתפצצו הררי עד שחו גבעות עולם הליכות עולם לו:
Hab 3 7 תחת און ראיתי אהלי כושן ירגזון יריעות ארץ מדין:
Hab 3 8 הבנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב על סוסיך מרכבתיך ישועה:
Hab 3 9 עריה תעור קשתך שבעות מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ:
Hab 3 10 ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא:
Hab 3 11 שמש ירח עמד זבלה לאור חציך יהלכו לנגה ברק חניתך:
Hab 3 12 בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים:
Hab 3 13 יצאת לישע עמך לישע את משיחך מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עד צואר סלה:
Hab 3 14 נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם כמו לאכל עני במסתר:
Hab 3 15 דרכת בים סוסיך חמר מים רבים:
Hab 3 16 שמעתי ותרגז בטני לקול צללו שפתי יבוא רקב בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום צרה לעלות לעם יגודנו:
Hab 3 17 כי תאנה לא תפרח ואין יבול בגפנים כחש מעשה זית ושדמות לא עשה אכל גזר ממכלה צאן ואין בקר ברפתים:
Hab 3 18 ואני ביהוה אעלוזה אגילה באלהי ישעי:
Hab 3 19 יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Zephaniah

Zeph 1 1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה:
Zeph 1 2 אסף אסף כל מעל פני האדמה נאם יהוה:
Zeph 1 3 אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים ודגי הים והמכשלות את הרשעים והכרתי את האדם מעל פני האדמה נאם יהוה:
Zeph 1 4 ונטיתי ידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלם והכרתי מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הכמרים עם הכהנים:
Zeph 1 5 ואת המשתחוים על הגגות לצבא השמים ואת המשתחוים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכם:
Zeph 1 6 ואת הנסוגים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשהו:
Zeph 1 7 הס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי הכין יהוה זבח הקדיש קראיו:
Zeph 1 8 והיה ביום זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש נכרי:
Zeph 1 9 ופקדתי על כל הדולג על המפתן ביום ההוא הממלאים בית אדניהם חמס ומרמה:
Zeph 1 10 והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה משער הדגים יוללה מן המשנה ושבר גדול מהגבעות:
Zeph 1 11 הילילו ישבי המכתש כי נדמה כל עם כנען נכרתו כל נטילי כסף:
Zeph 1 12 והיה בעת ההיא אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי על האנשים הקפאים על שמריהם האמרים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע:
Zeph 1 13 והיה חילם למשסה ובתיהם לשממה ובנו בתים ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו את יינם:
Zeph 1 14 קרוב יום יהוה הגדול קרוב ומהר מאד קול יום יהוה מר צרח שם גבור:
Zeph 1 15 יום עברה היום ההוא יום צרה ומצוקה יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה יום ענן וערפל:
Zeph 1 16 יום שופר ותרועה על הערים הבצרות ועל הפנות הגבהות:
Zeph 1 17 והצרתי לאדם והלכו כעורים כי ליהוה חטאו ושפך דמם כעפר ולחמם כגללים:
Zeph 1 18 גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל כל הארץ כי כלה אך נבהלה יעשה את כל ישבי הארץ:
Zeph 2 1 התקוששו וקושו הגוי לא נכסף:
Zeph 2 2 בטרם לדת חק כמץ עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה:
Zeph 2 3 בקשו את יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה:
Zeph 2 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים יגרשוה ועקרון תעקר:
Zeph 2 5 הוי ישבי חבל הים גוי כרתים דבר יהוה עליכם כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין יושב:
Zeph 2 6 והיתה חבל הים נות כרת רעים וגדרות צאן:
Zeph 2 7 והיה חבל לשארית בית יהודה עליהם ירעון בבתי אשקלון בערב ירבצון כי יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם:
Zeph 2 8 שמעתי חרפת מואב וגדופי בני עמון אשר חרפו את עמי ויגדילו על גבולם:
Zeph 2 9 לכן חי אני נאם יהוה צבאות אלהי ישראל כי מואב כסדם תהיה ובני עמון כעמרה ממשק חרול ומכרה מלח ושממה עד עולם שארית עמי יבזום ויתר גוי ינחלום:
Zeph 2 10 זאת להם תחת גאונם כי חרפו ויגדלו על עם יהוה צבאות:
Zeph 2 11 נורא יהוה עליהם כי רזה את כל אלהי הארץ וישתחוו לו איש ממקומו כל איי הגוים:
Zeph 2 12 גם אתם כושים חללי חרבי המה:
Zeph 2 13 ויט ידו על צפון ויאבד את אשור וישם את נינוה לשממה ציה כמדבר:
Zeph 2 14 ורבצו בתוכה עדרים כל חיתו גוי גם קאת גם קפד בכפתריה ילינו קול ישורר בחלון חרב בסף כי ארזה ערה:
Zeph 2 15 זאת העיר העליזה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד איך היתה לשמה מרבץ לחיה כל עובר עליה ישרק יניע ידו:
Zeph 3 1 הוי מראה ונגאלה העיר היונה:
Zeph 3 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביהוה לא בטחה אל אלהיה לא קרבה:
Zeph 3 3 שריה בקרבה אריות שאגים שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Zeph 3 4 נביאיה פחזים אנשי בגדות כהניה חללו קדש חמסו תורה:
Zeph 3 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא יודע עול בשת:
Zeph 3 6 הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי עובר נצדו עריהם מבלי איש מאין יושב:
Zeph 3 7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אכן השכימו השחיתו כל עלילותם:
Zeph 3 8 לכן חכו לי נאם יהוה ליום קומי לעד כי משפטי לאסף גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש תאכל כל הארץ קנאתי:
Zeph 3 9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:
Zeph 3 10 מעבר לנהרי כוש עתרי בת פוצי יובלון מנחתי:
Zeph 3 11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילתיך אשר פשעת בי כי אז אסיר מקרבך עליזי גאותך ולא תוספי לגבהה עוד בהר קדשי:
Zeph 3 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יהוה:
Zeph 3 13 שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבצו ואין מחריד:
Zeph 3 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמחי ועלזי בכל לב בת ירושלם:
Zeph 3 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך לא תיראי רע עוד:
Zeph 3 16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל ירפו ידיך:
Zeph 3 17 יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה:
Zeph 3 18 נוגי ממועד אספתי ממך היו משאת עליה חרפה:
Zeph 3 19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את הצלעה והנדחה אקבץ ושמתים לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם:
Zeph 3 20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Haggai

Haggai 1 1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר:
Haggai 1 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות:
Haggai 1 3 ויהי דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר:
Haggai 1 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב:
Haggai 1 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם:
Haggai 1 6 זרעתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכרה לבוש ואין לחם לו והמשתכר משתכר אל צרור נקוב:
Haggai 1 7 כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם:
Haggai 1 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבד אמר יהוה:
Haggai 1 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו:
Haggai 1 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל והארץ כלאה יבולה:
Haggai 1 11 ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים:
Haggai 1 12 וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וכל שארית העם בקול יהוה אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה:
Haggai 1 13 ויאמר חגי מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה:
Haggai 1 14 ויער יהוה את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות אלהיהם:
Haggai 1 15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך:
Haggai 2 1 בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יהוה ביד חגי הנביא לאמר:
Haggai 2 2 אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר:
Haggai 2 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלוא כמהו כאין בעיניכם:
Haggai 2 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה צבאות:
Haggai 2 5 את הדבר אשר כרתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל תיראו:
Haggai 2 6 כי כה אמר יהוה צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה:
Haggai 2 7 והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות:
Haggai 2 8 לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות:
Haggai 2 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות:
Haggai 2 10 בעשרים וארבעה לתשיעי בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל חגי הנביא לאמר:
Haggai 2 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר:
Haggai 2 12 הן ישא איש בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיד ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל היקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא:
Haggai 2 13 ויאמר חגי אם יגע טמא נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא:
Haggai 2 14 ויען חגי ויאמר כן העם הזה וכן הגוי הזה לפני נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא:
Haggai 2 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מטרם שום אבן אל אבן בהיכל יהוה:
Haggai 2 16 מהיותם בא אל ערמת עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשף חמשים פורה והיתה עשרים:
Haggai 2 17 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אלי נאם יהוה:
Haggai 2 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי למן היום אשר יסד היכל יהוה שימו לבבכם:
Haggai 2 19 העוד הזרע במגורה ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית לא נשא מן היום הזה אברך:
Haggai 2 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חגי בעשרים וארבעה לחדש לאמר:
Haggai 2 21 אמר אל זרבבל פחת יהודה לאמר אני מרעיש את השמים ואת הארץ:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Haggai 2 22 והפכתי כסא ממלכות והשמדתי חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש בחרב אחיו:
Haggai 2 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקחך זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתיך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Zechariah

Zech 1 1 בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר:
Zech 1 2 קצף יהוה על אבותיכם קצף:
Zech 1 3 ואמרת אלהם כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות:
Zech 1 4 אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה:
Zech 1 5 אבותיכם איה הם והנבאים הלעולם יחיו:
Zech 1 6 אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישובו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעלינו כן עשה אתנו:
Zech 1 7 ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמר:
Zech 1 8 ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים:
Zech 1 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה:
Zech 1 10 ויען האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ:
Zech 1 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקטת:
Zech 1 12 ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלם ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה:
Zech 1 13 ויען יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים:
Zech 1 14 ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה:
Zech 1 15 וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה:
Zech 1 16 לכן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם:
Zech 1 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם:
Zech 1 18 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות:
Zech 1 19 ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש ישראל וירושלם:
Zech 1 20 ויראני יהוה ארבעה חרשים:
Zech 1 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:
Zech 2 1 ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה:
Zech 2 2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה:
Zech 2 3 והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו:
Zech 2 4 ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה:
Zech 2 5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה:
Zech 2 6 הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה:
Zech 2 7 הוי ציון המלטי יושבת בת בבל:
Zech 2 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו:
Zech 2 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני:
Zech 2 10 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה:
Zech 2 11 ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך:
Zech 2 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם:
Zech 2 13 הס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו:
Zech 3 1 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו:
Zech 3 2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Hebrew Holy Bible Old Testament

Zech 3 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך:
Zech 3 4 ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות:
Zech 3 5 ואמר ישימו צניף טהור על ראשו וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשהו בגדים ומלאך יהוה עמד:
Zech 3 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר:
Zech 3 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה:
Zech 3 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח:
Zech 3 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד:
Zech 3 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:
Zech 4 1 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו:
Zech 4 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה נרתיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה:
Zech 4 3 ושנים זיתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה:
Zech 4 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני:
Zech 4 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני:
Zech 4 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות:
Zech 4 7 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישר והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה:
Zech 4 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Zech 4 9 ידי זרבבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם:
Zech 4 10 כי מי בז ליום קטנות ושמחו וראו את האבן הבדיל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ:
Zech 4 11 ואען ואמר אליו מה שני הזיתים האלה על ימין המנורה ועל שמאולה:
Zech 4 12 ואען שנית ואמר אליו מה שתי שבלי הזיתים אשר ביד שני צנתרות הזהב המריקים מעליהם הזהב:
Zech 4 13 ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה ואמר לא אדני:
Zech 4 14 ויאמר אלה שני בני היצהר העמדים על אדון כל הארץ:
Zech 5 1 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה:
Zech 5 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה:
Zech 5 3 ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הגנב מזה כמוה נקה וכל הנשבע מזה כמוה נקה:
Zech 5 4 הוצאתיה נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו:
Zech 5 5 ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת:
Zech 5 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ:
Zech 5 7 והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה:
Zech 5 8 ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה:
Zech 5 9 ואשא עיני וארא והנה שתים נשים יוצאות ורוח בכנפיהם ולהנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים:
Zech 5 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה:
Zech 5 11 ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה:
Zech 6 1 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת:
Zech 6 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחרים:
Zech 6 3 ובמרכבה השלשית סוסים לבנים ובמרכבה הרבעית סוסים ברדים אמצים:
Zech 6 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני:
Zech 6 5 ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מהתיצב על אדון כל הארץ:
Zech 6 6 אשר בה הסוסים השחרים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והברדים יצאו אל ארץ התימן:
Zech 6 7 והאמצים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותתהלכנה

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

בארץ:
Zech 6 8 ויזעק אתי וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון:
Zech 6 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
Zech 6 10 לקוח מאת הגולה מחלדי ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר באו מבבל:
Zech 6 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול:
Zech 6 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה:
Zech 6 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא הוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם:
Zech 6 14 והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן בן צפניה לזכרון בהיכל יהוה:
Zech 6 15 ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמוע תשמעון בקול יהוה אלהיכם:
Zech 7 1 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש התשעי בכסלו:
Zech 7 2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה:
Zech 7 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החמשי הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים:
Zech 7 4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר:
Zech 7 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני:
Zech 7 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלוא אתם האכלים ואתם השתים:
Zech 7 7 הלוא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בהיות ירושלם ישבת ושלוה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב:
Zech 7 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר:
Zech 7 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו:
Zech 7 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל תעשקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם:
Zech 7 11 וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת ואזניהם הכבידו משמוע:
Zech 7 12 ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות:
Zech 7 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות:
Zech 7 14 ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה:
Zech 8 1 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר:
Zech 8 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה:
Zech 8 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש:
Zech 8 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים:
Zech 8 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה:
Zech 8 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות:
Zech 8 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש:
Zech 8 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה:
Zech 8 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות:
Zech 8 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו:
Zech 8 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות:
Zech 8 12 כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה:
Zech 8 13 והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם:
Zech 8 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה

צבאות ולא נחמתי:
Zech 8 15 כן שבתי זממתי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו:
Zech 8 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:
Zech 8 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה:
Zech 8 18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר:
Zech 8 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו:
Zech 8 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות:
Zech 8 21 והלכו ישבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה גם אני:
Zech 8 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה:
Zech 8 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:
Zech 9 1 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל:
Zech 9 2 וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד:
Zech 9 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כטיט חוצות:
Zech 9 4 הנה אדני יורשנה והכה בים חילה והיא באש תאכל:
Zech 9 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב:
Zech 9 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים:
Zech 9 7 והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוסי:
Zech 9 8 וחניתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני:
Zech 9 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות:
Zech 9 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ:
Zech 9 11 גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו:
Zech 9 12 שובו לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך:
Zech 9 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור:
Zech 9 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן:
Zech 9 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כזויות מזבח:
Zech 9 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו:
Zech 9 17 כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:
Zech 10 1 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזיזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה:
Zech 10 2 כי התרפים דברו און והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ידברו הבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה:
Zech 10 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה:
Zech 10 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו:
Zech 10 5 והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים:
Zech 10 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם:
Zech 10 7 והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה:
Zech 10 8 אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו:
Zech 10 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו:
Zech 10 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם:
Zech 10 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשור ושבט מצרים יסור:
Zech 10 12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Zech 11 1 פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארזיך:
Zech 11 2 הילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור:
Zech 11 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן:
Zech 11 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה:
Zech 11 5 אשר קניהן יהרגן ולא יאשמו ומכריהן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהן:
Zech 11 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם:
Zech 11 7 וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן:
Zech 11 8 ואכחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי:
Zech 11 9 ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה:
Zech 11 10 ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים:
Zech 11 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא:
Zech 11 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף:
Zech 11 13 ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר:
Zech 11 14 ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל:
Zech 11 15 ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי:
Zech 11 16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריאה יאכל ופרסיהן יפרק:
Zech 11 17 הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה:
Zech 12 1 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו:
Zech 12 2 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם:
Zech 12 3 והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ:
Zech 12 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורון:
Zech 12 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם:
Zech 12 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככיור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם:
Zech 12 7 והושיע יהוה את אהלי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דויד ותפארת ישב ירושלם על יהודה:
Zech 12 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם:
Zech 12 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם:
Zech 12 10 ושפכתי על בית דויד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור:
Zech 12 11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדד רמון בבקעת מגדון:
Zech 12 12 וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דויד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד:
Zech 12 13 משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעי לבד ונשיהם לבד:
Zech 12 14 כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד:
Zech 13 1 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה:
Zech 13 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ:
Zech 13 3 והיה כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו בהנבאו:
Zech 13 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש:
Zech 13 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי:
Zech 13 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי:

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

Zech 13 7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי על הצערים:
Zech 13 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה:
Zech 13 9 והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:
Zech 14 1 הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך:
Zech 14 2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר:
Zech 14 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב:
Zech 14 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה:
Zech 14 5 ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך:
Zech 14 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון:
Zech 14 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור:
Zech 14 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה:
Zech 14 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:
Zech 14 10 יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך:
Zech 14 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח:
Zech 14 12 וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם:
Zech 14 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו:
Zech 14 14 וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד:
Zech 14 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת:
Zech 14 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות:
Zech 14 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם:
Zech 14 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות:
Zech 14 19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות:
Zech 14 20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח:
Zech 14 21 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Malachi

Mal 1 1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי:
Mal 1 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב:
Mal 1 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר:
Mal 1 4 כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס
וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם:
Mal 1 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל:
Mal 1 6 בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך:
Mal 1 7 מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא:
Mal 1 8 וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה צבאות:
Mal 1 9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות:
Mal 1 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם:
Mal 1 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה
טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות:
Mal 1 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו:
Mal 1 13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת
החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה:
Mal 1 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים:
Mal 2 1 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים:
Mal 2 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם
את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב:
Mal 2 3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו:
Mal 2 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות:
Mal 2 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא:
Mal 2 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים
השיב מעון:
Mal 2 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:
Mal 2 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות:
Mal 2 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים
פנים בתורה:
Mal 2 10 הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו:
Mal 2 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב
ובעל בת אל נכר:
Mal 2 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות:
Mal 2 13 וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם:
Mal 2 14 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא
חברתך ואשת בריתך:
Mal 2 15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת
נעוריך אל יבגד:
Mal 2 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו:
Mal 2 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:
Mal 3 1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים
ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות:
Mal 3 2 ומי מכלכל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכברית מכבסים:
Mal 3 3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי

More Bibles: http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com

מנחה בצדקה:
Mal 3 4 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות:
Mal 3 5 וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות:
Mal 3 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם:
Mal 3 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב:
Mal 3 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
Mal 3 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו:
Mal 3 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די:
Mal 3 11 וגערתי לכם באכל ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר
יהוה צבאות:
Mal 3 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות:
Mal 3 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך:
Mal 3 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה
צבאות:
Mal 3 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו:
Mal 3 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו:
Mal 3 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש
על בנו העבד אתו:
Mal 3 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:
Mal 4 1 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא
אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף:
Mal 4 2 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק:
Mal 4 3 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות:
Mal 4 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים:
Mal 4 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:
Mal 4 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם:

Hebrew Holy Bible Old Testament

Note

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost. You may copy it, give it away or re-use it, but you can not sale it for profit. It's for free distribution.

Not for sale.

Edited by: R S Chaves

http://rschavesgospel.blogspot.com

http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com/

Text from: www.unboundbible.org